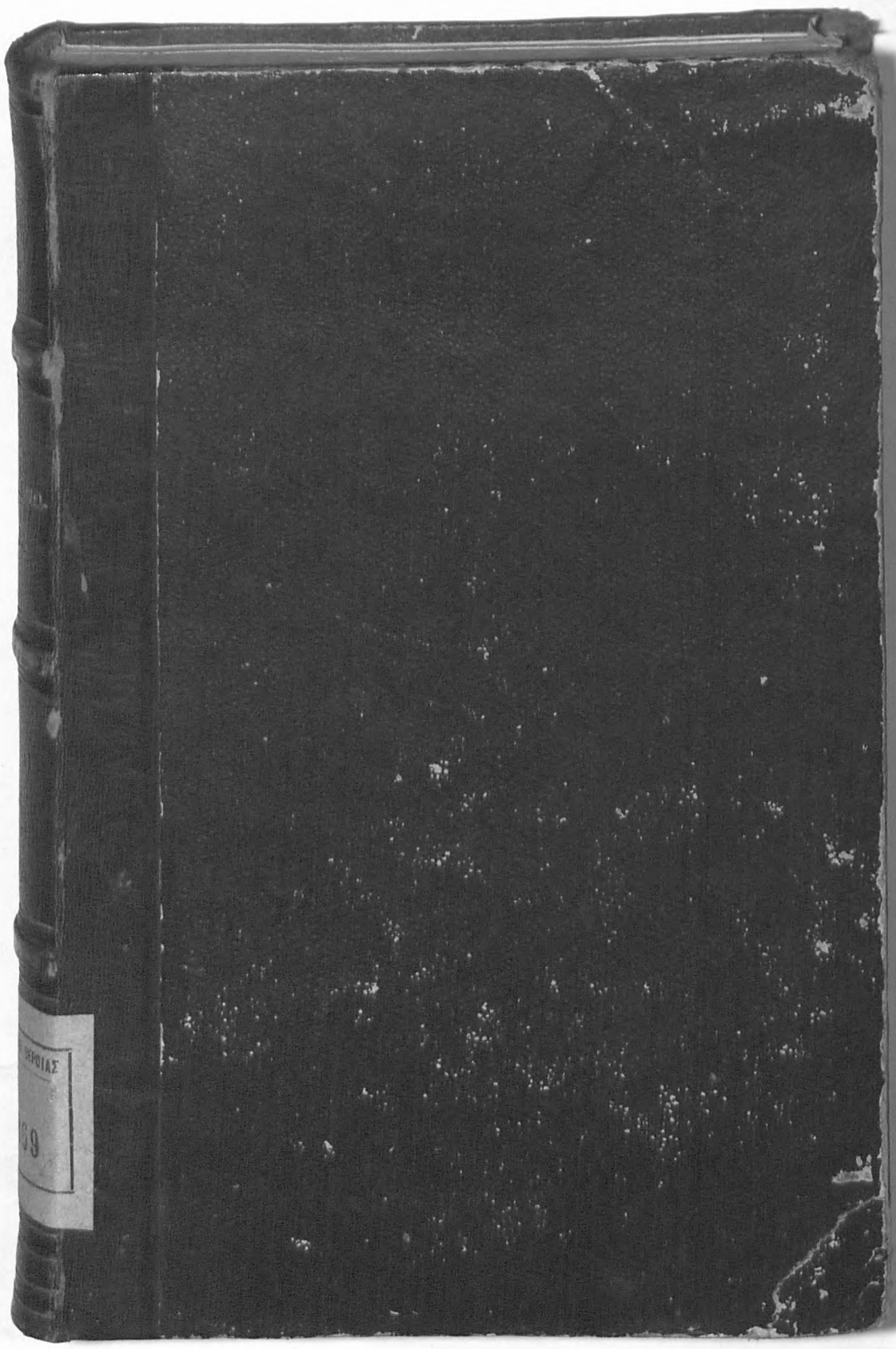

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

31369

GRVER_00648

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νε 100

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ,

ΠΟΙΗΜΑ ΛΥΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΑΣΜΑΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ,

ΚΑΙ

Η ΑΓΓΕΛΙΑ.

ΠΑΡΕΠΟΝΤΑΙ ΔΕ

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1839-40 ΚΑΙ 1852.

ΕΚΔΟΣΙΣ ΠΡΩΤΗ ΤΟΥ ΟΛΟΥ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,

ΤΥΠΟΙΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΓΚΑΡΜΠΟΛΑ.

1858

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΩΡΕΑ
ΝΙΚ. ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ
1977

090 πολιτ

Αριθμ. εἰσαγ. 31369
Ἔτος 1977

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ.

Οὐδὲ πρὸς τὸν πρώην ἰσχύοντα Ὑπουργὸν, οὐδὲ πρὸς τὸν νῦν εὐνοούμενον Ἰδιαίτερον Σύμβουλον τῆς Ῥωσσικῆς Αὐτοκρατορίας, ἀλλὰ πρὸς τὸν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος ἀφειδήσαντα ψυχῆς εἰς τὰ πεδία τοῦ Ἄρεως, πρὸς τὸν σοφὸν Ἑλληνιστὴν καὶ τὸν θελξικάρδιον ποιητὴν, πρὸς σὲ, ὦ ἀρχαϊκὲ ἄνερ Ἀβράμιε Νόρωφ, τὴν παροῦσαν βίβλον ἀφιερῶ.

Ἐν αὐτῇ, ὡς ἐν ποικίλῃ στοᾷ, συνηρτήθησαν εἰκόνες παντοῖαι τῆς Ἰταλίας, τῆς Αἰγύπτου καὶ τῆς Ἁγίας Χώρας, ἃς ἄλλοτε διῆλθες καὶ λαμπρῶς ἐν τρισὶ περιωνύμοις συγγράμμασιν ἐζωγράφησας.

Ἐν αὐτῇ καὶ ἀπαύγασμά τι θεῖον τοῦ Γολγοθᾶ ὑπολάμπει, καὶ ὁ θεοσεβέστερος τῶν Μεγιστάνων Ῥώσσων εὑρήσεις ἔπη οὐκ ὀλίγα εἰς εὐλάβειαν κινοῦντα καὶ θρησκευτικοῦ λιβάνου ὀμφὴν ἀποφέροντα.

Ἐξαιτοῦμαι συγγνώμην διότι πρὶν ζητήσω τὴν φιλικὴν συναίνεσίν σου τίθημι τὸ σὸν ὄνομα κόσμημα τοῦ πονήματός μου, καὶ διὰ τοσοῦτον σμικρᾶς προσφορᾶς παρίσταται ἡ πρὸς σὲ μεγάλη εὐγνωμοσύνη μου. Μετὰ συγκινήσεως

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

εἰσέτι, ἀγαθὲ Φιλέλλην, ἐνθυμοῦμαι ὅτι κατὰ τὴν ἐν Πετρουπόλει ὀλιγοχρόνιον διαμονήν μου ἀξιῶν με τῆς ὑπὲρ πάντα θησαυρὸν τιμαλφεστέρας ἀγάπης σου καὶ λάμπων διὰ τῶν ἐν τῇ καρδίᾳ σου ἀρετῶν μᾶλλον ἢ διὰ τῶν ἐπὶ τοῦ στήθους σου παρασήμων, ἀνέβαινες τὴν εἰς τὰ εὐτελῆ δωμάτιά μου φέρουσαν κλίμακα, ἧς ἑκάστη βαθμὶς, ὑπὸ τοῦ ποδός σου πατουμένη, ἀνεκάλει ἐκείνην τὴν παρὰ τὴν Μόσχαν ἔνδοξόν σου πλησήν.

Ἀθήνησι, 15 (27) Ἀπριλίου 1858.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

(1858.)

Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, ἀφειδήσασα τῶν ὑπερμέτρων φόρων τῆς Ἑλλάδος, ἐπανηγύρισε πρὸ μικροῦ τὴν πρώτην Εἰκοσιπενταετηρίδα τῆς Μοναρχίας. Ἀλλαχοῦ οἱ δῆμοι καὶ οἱ πολῖται τῶν συνταγματικῶν Ἐπικρατειῶν ἐγείρουσιν ἐκ τῶν ἰδίων ἀνδριάντας καὶ στήλας, πρὸς δόξαν τῶν καλῶς διεπόντων τὰς τύχας αὐτῶν. Ἐνταῦθα τὰ Ὑπουργεῖα ὑψοῦσιν ἐκ τῶν δημοσίων τὰ εἰδώλεια καὶ τὰς ἀψίδας, πρὸς ἐπαύξησιν τῆς πενίας τῶν κακῶς κυβερνωμένων λαῶν. Οὕτως εὐχερὴς μὲν καθίσταται ἡ ἐπίδειξις ἐθνικῆς λατρείας, οὐχὶ δὲ καὶ ἀνεπίδεκτος ἐξελέγξεως.

Ἐπὶ γενεὰν ὅλην ἀναδειχθεὶς διὰ τοῦ λόγου εἷς τῶν ἀρχηγῶν τῆς διανοητικῆς ἀντιδράσεως, τελῶ κἀγὼ σήμερον τὴν ἑορτὴν τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος μου· ἀνυψῶ, ἀντὶ θριαμβικῶν τόξων, τὸν προμαχῶνά μου καὶ ῥίπτω ἐνώπιον ἐκείνης πυρίνην συγγραφήν, ἵνα διακριθῇ τὸ σκοτεινὸν ἡμῶν μέλλον.

Ὀφείλω δὲ τοῦτο καὶ εἰς ἐμαυτὸν καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα· εἰς ἐμαυτόν, διότι ἄλλως ἀναφαίνεται δικαία ἡ τῶν κολάκων πρὸς τὴν Κυβέρνησιν ὑμνῳδία, καὶ παράλογος ἡ κατ' αὐτῆς μακρά

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μου ἀντιπολίτευσις· εἰς τὴν Ἑλλάδα, διότι αὕτη προέβη ἀφ' ἑαυτῆς, εἰ καὶ ἀπήντησε κατὰ πᾶν βῆμα μυρία προσκόμματα ἐξουσίας ἀπερισκέπτου ἢ ἐπιβούλου, ἐνταῦθα μὲν ἀκάνθας καὶ βάτους, ἐκεῖ δὲ τάφρους καὶ χάνδακας.

Ἐκ τῶν ἐν τῷ παρόντι τόμῳ συνημμένων τεσσάρων Ἀσμάτων τοῦ Περιπλανωμένου τὰ τρία διῆλθον τὰ πιεστήρια τῷ 1839 ἔτει ἄνευ τοῦ τετάρτου, καὶ τὸ τελευταῖον τῷ 1852 ἄνευ τῶν πρώτων. Ἀλλ' ἅπαντα κατεσχέθησαν πρὶν διαδοθῶσι καὶ εἰς ὀλίγας χεῖρας περιῆλθον· ἡ ἀπ' ἀλλήλων δὲ διάστασις τῶν δύο ἐκδόσεων ἀπέκρυψε τὴν ἀξίαν τοῦ ὅλου Ποιήματος, καὶ ἡ σπάνις τῶν ἀντιτύπων κατέστησε τοῦτο ἄγνωστον εἰς τοὺς πλείστους.

Ἐν ᾧ αὐτὸ κατὰ πρῶτον ἤδη παρουσιάζεται ὁλοσχερὲς, προστίθενται καὶ ὑπὲρ τὰ χίλια ἔπη, πρὸς ἀνάπτυξιν πλείονα τῶν περιεχομένων τραγικῶν σκηνῶν καὶ πρὸς ἐξεικόνισιν πλατυτέραν τῶν παριστωμένων μνημείων ἢ χωρῶν τῆς Αἰγύπτου καὶ Παλαιστίνης.

Ὁ Περιπλανώμενος τελειοποιηθεὶς καὶ κατὰ τὸ πολιτικὸν αὐτοῦ μέρος, ἡ Ἀγγελία οὐχ ἧττον ἀνακαινισθεῖσα καὶ αὐτὴ, τὰ παρηρτημένα Δικαστικὰ τῶν ἐτῶν 1839-40 καὶ 1852, ἔνθα διὰ γενικωτέρας ἐκθέσεως τῶν τότε πραγμάτων καταπολεμοῦνται τὰ ἐνεστῶτα, ὁ Πρόλογος οὗτος, ὅστις, ἀνακεφαλαιῶν τὰς ἀπ' ἀρχῆς τοῦ ἀγῶνος μέχρι τοῦ 1830 ἔτους πολυειδεῖς ἡμῶν δόξας καὶ τὰς ἀπὸ τῆς διαλύσεως τῆς ἐν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Προνοίᾳ ἐθνικῆς Συνόδου μέχρι τοῦ 1858 πολυδακρύτους ἡμῶν συμφορὰς, διαχαράττει ἐπὶ τέλους τὴν μόνην ὁδὸν τῆς ἀπὸ τούτων λυτρώσεως, ἰδοὺ ποία τις ἡ βίβλος μου, ἥτις ὡς ἐπιγραφὴ τίθεται εἰς τὸν τέρμονα τῆς ληξάσης Εἰκοσιπενταετηρίδος.

Ὁ δὶς ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως τραυματισθεὶς καὶ πεσὼν χαμαὶ Περιπλανώμενος ἐξανίσταται ἤδη ὡς ὁ ἀπὸ τῆς μητρὸς Γῆς ἀντλῶν διπλασίαν δύναμιν Ἀνταῖος καὶ, μονομάχος ὑπέρ ποτε ἀτρόμητος, παλαίει πρὸς τὴν Εἰκοσιπενταετηρίδα ὑπὸ τὴν ἐπιτάφιον λαμπηδόνα τῆς ἐν Ἀθήναις φωτοχυσίας, ἐν μέσῳ τῶν τριακοσίων λάκκων, οἵτινες ὠρύχθησαν ἐντὸς τῆς πόλεως πρὸς ἵδρυσιν κιόνων ἐπιπλάστων καὶ ἀνάμνησιν τῶν ἄλλων τριακοσίων, ὅπου κεῖνται οἱ ἐν πτωχίᾳ καταστρέψαντες τὸν βίον πρόμαχοι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος.

Οἱ Ἕλληνες, μετὰ τὰς ἀθανάτους αὐτῶν πράξεις εἰς Δραγατσάνιον, εἰς Σκουλένιον καὶ Σέκον τῆς Δακίας, ἑλόντες ὀκτὼ φρούρια τῆς Πελοποννήσου καὶ Στερεᾶς Ἑλλάδος, καταλύσαντες κατὰ γῆν μὲν ἐξ Ὀθωμανικὰς ἐκστρατείας, τὴν τοῦ Ὁμὲρ-Βριώνου ἐκ δεκακισχιλίων πεζῶν, τὴν τοῦ Βαϊράμου ἐκ δωδεκακισχιλίων ἱππέων, τὴν τοῦ Χουρσίτου ἐξ ὀγδοηκοντακισχιλίων μιγάδων, τὴν ἐκ δισμυρίων Σκοδριανῶν τοῦ Μουσταφᾶ, τὴν ἐκ πεντακισμυρίων Ἀράβων τοῦ Ἰβραΐμου καὶ τὴν ἐκ δεκατριῶν μυριάδων Ἀλβανῶν τοῦ Κυταχῆ, κατὰ θάλασσαν δὲ ὡσαύτως ἐξ ναυστολίας, τὴν τοῦ Μεχμέτου ἐκ τεσσαρά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κοντα ἑπτὰ μεγίστων καὶ ἀρίστων νηῶν, τὴν τοῦ Κάραλη ἐκ πεντήκοντα ἑνὸς πλοίων, τὴν τοῦ Ἀβδουλλάχου ἐξ ἑκατὸν δεκαοκτὼ καὶ τὰς τρεῖς ἀλλεπαλλήλους τοῦ Τοπάλου ἅμα καὶ Ἰβραΐμου ἐκ διακοσίων ὀγδοήκοντα δικρότων, μονοκρότων, δρομώνων καὶ ἡμιολιῶν τοῦ Βυζαντίου, τῆς Ἀλεξανδρείας, τῆς Ἀλγερίας, τῆς Τύνιδος καὶ Τριπόλεως, συνεκίνησαν διὰ τοιούτων τεραστίων ἔργων ἅπαντα τὰ Χριστιανικὰ ἔθνη καὶ μάλιστα τὸ Ῥωσσικὸν, ἠλεκτρισμένον ἤδη ἀπὸ τοῦ 1821 ἔτους διὰ τῆς Ὑψηλαντικῆς ἐκείνης προκηρύξεως, ἥτις ἤγγελλεν αὐτὸ ἐρχόμενον κατόπισθεν· τοσαύτη δὲ ἤρθη, τῷ 1826, ἡ πρὸς τὴν Κυβέρνησιν Ἀλεξάνδρου τοῦ Α' καταβολὴ τοῦ κλήρου, τοῦ λαοῦ καὶ τοῦ στρατοῦ διὰ τὴν ἐκ τῆς ἀντιστάσεως τῶν δυτικῶν Δυνάμεων προερχομένην ἀναβολὴν τοῦ κατὰ Τουρκίας πολέμου, ὥστε αὐτὸς μὲν ἐν σχεδίοις πρασεχοῦς ἐπιστρατείας ἐτελεύτησε, Νικόλαος δὲ ὁ Α' διεδήλωσε πρὸς τὴν Ἀγγλίαν ὅτι, ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ θρόνου, ὤφειλεν εἰς ἑαυτὸν καὶ εἰς τὴν κοινὴν γνώμην τῆς Ῥωσσίας ταχεῖαν ἀντίληψιν πρὸς τοὺς ἐν τῇ Ἑλλάδι κατὰ τῶν Μωαμεθανῶν μαχομένους.

Ὁ τότε ἀγαθῇ τύχῃ πρωθυπουργεύων Γεώργιος Κάνιγκ, ἅμα ἔλαβε τὴν διακοίνωσιν ταύτην, ἀπέστειλεν εἰς Πετρούπολιν τὸν Δοῦκα Οὐελλιγκτῶνα· ἐκεῖ δὲ ὁ Κόμης Νεσελρόδος καὶ ὁ νικητὴς τοῦ Βατερλῶ ὑπέγραψαν τὸ τῆς 23 Μαρτίου (4 Ἀπριλίου) 1826 Πρωτόκολλον, περιέχον τοὺς ἀκολούθους ὅρους·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Διακοπὴ ἐχθροπραξιῶν ἐπιβληθήσεται εἰς ἀμφότερα τὰ «διαμαχόμενα μέρη διὰ πειθοῦς ἢ διὰ βίας.

«Ἡ Ἑλλὰς ἔσται Κράτος ὑπεῖκον εἰς τὴν Ὀθωμανικὴν Πύ- «λην, καὶ οἱ Ἕλληνες τελέσουσιν αὐτῇ ἐτήσιόν τινα φόρον ὁρι- «σθησόμενον κοινῇ συναινέσει τῆς Τουρκίας καὶ τῆς Ἑλλάδος.

«Αἱ Ἀρχαὶ τοῦ Κράτους τούτου ἱδρυθήσονται κατ' ἐκλο- «γὴν Ἑλληνικὴν, ἀλλὰ κατ' ἐπίῤῥοιαν Τουρκικήν.

«Περὶ ἐκτάσεως τῶν ὁρίων γενήσεται ἀκολούθως σκέψις.»

Τὸ ἔγγραφον τοῦτο, κοινωθὲν εἰς τὴν Αὐλὴν τῶν Παρισίων, μετηλλάγη ἐν Λονδίνῳ, τῇ 24 Ἰουνίου (6 Ἰουλίου) 1827, εἰς Συνθήκην τῆς Ῥωσσίας, τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἄνευ τινὸς τροποποιήσεως· λήγοντος δὲ τοῦ Αὐγούστου, οἱ ναύαρχοι τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, Κοδριγκτὼν καὶ Ῥιγνῆς, ἐγνωστοποίη- σαν αὐτὴν εἰς τὴν Ἀντικυβερνητικὴν Ἐπιτροπὴν τῆς Ἑλλά- δος.

Οἱ μὲν Ἕλληνες ἐμφρόνως ἐδέχθησαν τὴν ἀνακωχὴν καὶ εἰς ἄμυναν περιωρίσθησαν, θέντες φρουρὰς περὶ τὰ ὑπὸ τῶν Τούρ- κων κρατούμενα ἐρυμνὰ χωρία καὶ διακατασχόντες ἅμα τὰ κατὰ θάλασσαν καὶ γῆν ἔσχατα σύνορά των, τὴν Σάμον, τὰ Ψαρὰ, τὴν Κάσον, τὴν Γραμβοῦσαν καὶ τὰς ὀρεινὰς θέσεις τῆς Ἀκαρνανίας, τῆς Φθιώτιδος, τῆς Εὐρυτανίας καὶ Ἀταλάντης· ἀλλὰ διεκήρυξαν ὅτι οὐδέποτε ὑποτελεῖς ἔσονται τῷ Σουλτάνῳ καὶ οὐδεμίαν ποτὲ νῆσον ἢ χέρσον κτηθεῖσαν παραιτήσουσιν αὐτῷ, ἕτοιμοι ὄντες εἰς ἀνανέωσιν τῶν αἱματηρῶν καταστρο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

φῶν τῶν Ψαρῶν καὶ τοῦ Μεσολογγίου ἂν ὑπὸ τῆς Χριστεπωνύμου Εὐρώπης ἐκβιασθῶσιν.

Οἱ δὲ Ὀθωμανοὶ ἀσυλλογίστως ἀπέῤῥιψαν τὴν προταθεῖσαν παῦσιν τοῦ πολέμου, καὶ παρεσκεύασαν ἀπόβασιν κατὰ τῆς Ὕδρας· καὶ ἰδοὺ ἀπώλεσαν τὸν ἑαυτῶν στόλον ἐν τῷ λιμένι τῆς Πύλου. Ἐρεθισθεὶς ἐκ τούτου ὁ Αἰγύπτιος Ἰβραΐμης, ἐπεχείρησεν ἐπιδρομὰς ἐντὸς τῆς Πελοποννήσου· καὶ ἰδοὺ Γαλλικὸς στρατὸς ἐπῆλθε καὶ ἀπήλασεν αὐτὸν τῆς Χερσονήσου. Ἔξω φρενῶν γενόμενος ὁ Σουλτάνος, ἐλοιδόρησεν ὡς αἴτιον ἁπάντων τὸν Καίσαρα τῆς Ῥωσσίας· καὶ ἰδοὺ φάλαγγες Μοσχοβιτῶν ἐπλημμύρισαν τὰς Παραδουναβείους Ἡγεμονίας καὶ διεχύθησαν μέχρι τῆς Βάρνης.

Οἱ Ἕλληνες τότε ὕψωσαν φωνὴν θαῤῥαλεοτέραν περὶ αὐτονομίας καὶ ὁρίων. Πρὸς καθησύχασιν αὐτῶν, αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἐβελτίωσαν ὁπωσοῦν τὰς περὶ Ἑλλάδος ἀποφάσεις των ἐκδοῦσαι τὸ Πρωτόκολλον τῆς 10 (22) Μαρτίου 1829 ἐπὶ τῶν ἑξῆς βάσεων·

«Ἡ ὁροθετικὴ γραμμὴ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους χαραχθήσε-«ται ἀπὸ τοῦ Ἀμβρακικοῦ κόλπου μέχρι τοῦ Βώλου· αἱ πα-«ρακείμεναι δὲ τῇ Πελοποννήσῳ νῆσοι, αἱ Κυκλάδες καὶ ἡ «Εὔβοια ἀποτελέσουσι μέρος αὐτοῦ.

«Τὸ Κράτος ἀποτίσει κατ' ἔτος τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ φό-«ρον ἑνὸς καὶ ἡμίσεως ἑκατομμυρίου γροσίων.

«Ἡ Κυβέρνησις τοῦ Κράτους ἔσται μοναρχικὴ, διαπιστευο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«μένη μὲν εἰς ἀρχηγὸν ἢ ἡγεμόνα Χριστιανὸν καὶ μεταβαί-
«νουσα κληρονομικῶς καὶ κατὰ τάξιν πρωτοτοκείων, ἀλλ' ἐπι-
«κυρουμένη παρὰ τοῦ Σουλτάνου καταθέσει διπλοῦ φόρου.»

Οἱ Ἕλληνες, καθήραντες ἀπὸ τῶν Τούρκων διὰ τῆς ἐν Πέ-
τρᾳ συνθήκης τὴν Ἀνατολικὴν Ἑλλάδα καὶ καταλαβόντες ἔτι
τέσσαρα ὀχυρώματα τῆς Δυτικῆς, τὴν Βόνιτσαν, τὴν Ναύπα-
κτον, τὸ Μεσολόγγιον καὶ τὸ Αἰτωλικὸν, ἅτινα κατέλιπον
πολλοὶ ἐκεῖ πολιορκούμενοι καὶ παρὰ τῆς Πύλης ἠμελημένοι
Ὀθωμανοὶ, ἐζήτησαν ἐν πρώτοις διὰ τῶν Πανελλήνων χρημα-
τιζόντων ἐν Πόρῳ μετὰ τῶν Ἀντιπρέσβεων τῶν τριῶν Αὐλῶν,
καὶ ὕστερον διὰ τῆς ἐν Ἄργει ἐθνικῆς Συνόδου, τὴν πλήρη αὐ-
τονομίαν τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους γενησομένου Βασιλείου, τὴν
εἰς τὸ Κράτος κατακύρωσιν ἁπασῶν τῶν ἐν αὐτῷ Τουρκικῶν
ἰδιοκτησιῶν καὶ δάνειόν τι ἀπὸ ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων φράγ-
κων ἐγγυήσει τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, πρὸς βελτίωσιν
τῆς γεωργίας, τῆς ναυτιλίας καὶ βιομηχανίας ἐν τῇ Ἑλλάδι·
περὶ δὲ τῶν ὁρίων, ἀπεδέχθησαν μόνον τὰ κατὰ γῆν διαγρα-
φέντα ἐπικαλεσθέντες τὴν κατὰ θάλασσαν ἐπέκτασιν αὐτῶν.
Εἰς τὰς αἰτήσεις ταύτας προσέθηκαν διὰ μὲν τοῦ Ἀλεξάνδρου
Μαυροκορδάτου καὶ τοῦ Ἰωάννου Κωλέττου τὴν διαβεβαίωσιν
τῆς πλήρους πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ τὴν Γαλλίαν ἀφοσιώσεώς
των καὶ τῆς ἀποχῆς των ἀπὸ πάσης κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπι-
δρομῆς ἐφ' ὅσον διήρκει ὁ μεταξὺ ταύτης καὶ τῆς Ῥωσσίας
πόλεμος, διὰ δὲ τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου, Κυβερνήτου τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἑλλάδος, τὴν ὑπόδειξιν τάσεως αὐτῶν ἰσχυρᾶς πρὸς ἔθνος Τουρκομάχον καὶ ὁμόδοξον.

Τοῦτο ἤρεσεν εἰς τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον, ὅστις διὰ τοῦ 10 Ἄρθρου τῆς ἐν Ἀδριανουπόλει Συνθήκης ὑπεχρέωσε τὸν Σουλτάνον εἰς παραδοχὴν τῶν ὑπὲρ Ἑλλάδος προβληθησομένων παρὰ τῆς Συμμαχίας· αὕτη δὲ τότε ὑπέγραψεν ἐν Λονδίνῳ τὸ τῆς 22 Ἰανουαρίου (3 Φεβρουαρίου) 1830 Πρωτόκολλον, ἔχον οὕτως·

«Ἡ Ἑλλὰς ἀναγνωρίζεται Κράτος ἀνεξάρτητον, ἀπολαῦον «πάντα τὰ εἰς ἐντελῆ αὐτονομίαν προσπεφυκότα πολιτικὰ, «δικαστικὰ καὶ ἐμπορικὰ δίκαια.

«Τὰ Τουρκικὰ κτήματα ὑπάρχουσιν ἴδια τοῦ Κράτους.

«Αἱ τρεῖς Δυνάμεις χορηγοῦσι τὸ ἀπὸ ἑξήκοντα ἑκατομμυ«ρίων φράγκων δάνειον.»

Ἀλλ' αὗται ἀφήρεσαν τὴν Ἀκαρνανίαν, τὴν Φθιώτιδα καὶ τὴν Εὐρυτανίαν ἀπὸ τοῦ αὐτονόμου Κράτους· οἱ Ἕλληνες δὲ διὰ τοῦ ἑπομένου παραγράφου τοῦ Ὑπομνήματος τῆς Γερουσίας ἐξητήσαντο τὰς χώρας ταύτας·

«Αἱ ἀποσπώμεναι ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους Ἐπαρχίαι, «περιέχουσαι ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν χιλιάδας κατοίκων Ἑλλήνων, «ἐκράτησαν πολλάκις τὸν χείμαῤῥον τῶν κατὰ τῆς Ἑλλάδος «συῤῥευσάντων στρατευμάτων. Οἱ ἄνθρωποι τῶν μερῶν τού«των πῶς θεωρήσουσιν ὅτι αὐτοὶ μὲν οἱ προμαχήσαντες ὑπὲρ «τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους δουλοῦνται, οἱ δὲ λοιποὶ συναγω-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«νισταὶ αὐτῶν ἐλευθεροῦνται; Πρὸς τούτοις οὔτε ὑψηλὰ ὄρη,
«οὔτε βαθεῖς ποταμοὶ ἐξασφαλίζουσι τὰ ἐπιβληθέντα ὅρια.
«Ὁ Ἀχελῶος καὶ ὁ Σπερχειὸς κατὰ τὸ θέρος μάλιστα γίνον-
«ται διαβατοὶ καὶ καταντῶσι ῥάκες. Πολυάριθμα στρατεύ-
«ματα λοιπὸν ἀναγκαιοῦσι πρὸς φύλαξιν τοιούτων μεθορίων.

«Ἐν Ναυπλίῳ, 10 (22) Ἀπριλίου 1830.

«Ὁ Πρόεδρος Γ. ΣΙΣΙΝΗΣ.
«Ὁ Γ. Γραμματεὺς Π. ΣΟΥΤΣΟΣ.»

Οἱ Ἕλληνες προσέλαβον καὶ ταύτας τὰς Ἐπαρχίας δι' ἄλλου Πρωτοκόλλου· ἐν τῷ αὐτῷ δὲ Ὑπομνήματι ἐγένετο ἤδη μνεία πρὸς τὸν διορισθέντα Ἡγεμόνα τῆς Ἑλλάδος, Λεοπόλδον Δὲ Σὰξ-Κοβοὺργ, περὶ τῆς κυριαρχίας τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, περὶ τῶν συνταγματικῶν αὐτοῦ θεσμῶν, καὶ πάνδημος ἱκεσία πρὸς αὐτὸν ἀπετάθη περὶ προσελεύσεως τοῦ νέου Βασιλέως εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν. «Πόση ἔσεται ἡ χαρὰ τοῦ Ἑλ-
«ληνικοῦ λαοῦ, ἐλέγετο ἐν αὐτῷ, ἐὰν ἡ θρησκεία, εἰς ἣν χρεω-
«στεῖ τὴν πολιτικήν του ὕπαρξιν, τὴν γλῶσσαν τῶν προγό-
«νων του καὶ τὰ ὀλίγα του φῶτα, ἑνώσῃ αὐτὸν καὶ διὰ θείων
«δεσμῶν μετὰ τῆς Αὐτοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος! Πόσον
«ἐπαυξηθήσεται ἡ ἀφοσίωσίς του, ἐὰν ἴδῃ μεθ' ἑαυτοῦ εἰς τοὺς
«ναοὺς τοῦ ἐπουρανίου Πατρὸς τὸν ἐπίγειον πατέρα προσφέ-
«ροντα τὴν αὐτὴν λατρείαν!»

Ὁ Λεοπόλδος προέκρινε τῆς Ἑλλάδος τὸ Βελγικὸν Κράτος. Ἀλλ' αἱ δύο ἐθνικαὶ ζητήσεις, *Μοναρχία συνταγματικὴ καὶ*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μονάρχης ὀρθόδοξος, ἔρειναν κεχαραγμέναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ἐν τῷ ἐπισήμῳ ἐγγράφῳ.

Οὕτως οἱ Ἕλληνες, ἀφ' ἧς μὲν ἡμέρας ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης διέβη τὸν Ἱέρασον μέχρις Αὐγούστου 1827 μαχόμενοι γενναίως καὶ καρτερῶς, ἐλύτρωσαν ἀπὸ τῶν Ὀθωμανῶν τὸν ὀμφαλὸν τῆς πατρῴας αὐτῶν χώρας· ἀφ' ἧς δ' ἐποχῆς κατέθεσαν τὰ ὅπλα μέχρις Ἀπριλίου 1830 διαπραγματευόμενοι εὐφυῶς καὶ ἀνενδότως, κατέστησαν τὴν ἀνακτηθεῖσαν χώραν Βασίλειον αὐτόνομον, οὗ τινος παρεσκεύασαν τὸν πλοῦτον διὰ τῆς κατοχῆς τῶν ἐν αὐτῇ Τουρκικῶν γαιῶν, τὴν ἀνάπλασιν διὰ τῆς ἐπιτεύξεως ἀποχρῶντος δανείου, τὴν ἰσχὺν διὰ τῆς ἐπεκτάσεως τῶν ὁρίων, τὴν εὐνομίαν διὰ τῆς αἰτήσεως κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος καὶ τὴν ἐφ' ὅλης τῆς Ἀνατολῆς ἐπιρροὴν διὰ τῆς καλέσεως Βασιλέως πρεσβεύοντος τὸ Ἑλληνικὸν δόγμα.

Γενναιότερον καὶ νοημονέστερον ἔργον ἀναστάσεως ἐθνικῆς οὐδὲν ἄλλο μνημονεύεται ἀπὸ καταβολῆς κόσμου· ἅπαντα δὲ ταῦτα διεπράχθησαν ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸ τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος αὐτῆς, ἧς ἐπίδωμεν ἤδη τὸ διετὲς στυγερὸν προεισόδιον.

Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ Λεοπόλδου, αἱ τρεῖς Δυνάμεις ἐζήτησαν παρὰ τῆς Ἑλληνικῆς Γερουσίας καὶ διὰ τοῦ ἀπὸ 23 Ἰουλίου (4 Αὐγούστου) 1830 Διαγγέλματος αὐτῆς ἔλαβον τὴν πρὸς ἐκλογὴν νέου Ἡγεμόνος πληρεξουσιότητα τοῦ ἔθνους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οἱ Ἕλληνες τότε, βλέποντες μετεώρους τὰς δύο σπουδαιοτάτας αὐτῶν ἀξιώσεις, αἵτινες καθιέρουν τὸ Ὑψηλαντικὸν ἐκεῖνο κήρυγμα, *μάχου ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος*, ἐζήτησαν τὴν ὅσον τάχιον συγκάλεσιν ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅπως ἐπὶ τῇ βάσει τούτων συντάξωσι καὶ καθυποβάλωσιν εἰς τὸν ἐλευσόμενον Ἄνακτα τὸ Συμβόλαιον τῆς μετ' αὐτοῦ συμβιώσεώς των. Ὁ Κυβερνήτης, εἴτε φοβούμενος μὴ δώσῃ νέαν λαβὴν εἰς τὴν Ἀγγλίαν, ἥτις κατηγόρει αὐτὸν ὡς ὑποσκελίσαντα τὸν Λεοπόλδον, εἴτε μνώμενος τὴν εὔνοιαν τοῦ πιριμενομένου Βασιλέως, ἀπεποιήθη τὴν δικαίαν τῶν Ἑλλήνων αἴτησιν· αὐτοὶ ἐπέμειναν· ἐκεῖνος τραχέως προσφερόμενος καὶ εἰς ἐξορίας καὶ εἰς καθειρξεις ἐκτραχηλιζόμενος, εἵλκυσε καθ' ἑαυτοῦ φοβερὰ μίση καὶ τέλος ἔπεσε σφάγιον οἰκτρὸν δύο ἀδικουμένων Στρατηγῶν τῆς Ἑλλάδος· οἱ δὲ πρόμαχοι Μοναρχίας συνταγματικῆς καὶ Μονάρχου ὀρθοδόξου, τῇ 25 Μαρτίου (6 Ἀπριλίου) 1832, προέβημεν ἔνοπλοι ἀπὸ τῶν Μεγάρων εἰς τὴν Ναυπλίαν καὶ συνεκροτήσαμεν τὴν τετάρτην Ἐθνοσυνέλευσιν ἐν Προνοίᾳ, καθ' ὃν χρόνον ἡ τοῦ Βασιλέως ἐκλογὴ ἀπεφασίζετο ἐν τῇ ἑσπερίᾳ Εὐρώπῃ.

Τῇ 25 Ἀπριλίου (7 Μαΐου) τοῦ αὐτοῦ ἔτους, ἐγράφη ἐν Λονδίνῳ τὸ ἑξῆς Πρωτόκολλον·

«Αἱ τρεῖς Αὐλαὶ τῆς Ἀγγλίας, τῆς Ῥωσσίας καὶ Γαλλίας, «δυνάμει τῆς προσηκόντως δοθείσης εἰς αὐτὰς πληρεξουσιό«τητος τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους, προσφέρουσι τὴν διαδοχικὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«κυριαρχίαν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν δευτερότοκον υἱὸν τοῦ Βα-
«σιλέως τῆς Βαυαρίας, τὸν Πρίγκιπα Φρεδερῖκον Λουδοβῖκον
«Ὄθωνα, ὅστις ἐκλήθη Βασιλεὺς τῆς Ἑλλάδος.

«Αἱ αὐταὶ ὑπισχνοῦνται ὅτι μεσολαβήσει αὐτῶν ὁ Πρίγκιψ
«Ὄθων τῆς Βαυαρίας ἀναγνωρισθήσεται Ἄναξ τῆς Ἑλλάδος
«παρὰ ἁπασῶν τῶν Ἐπικρατειῶν, μεθ' ὧν διατελοῦσιν εἰς σχέ-
«σεις· ἔλαβον δὲ παρὰ τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας τὰς ἑπο-
«μένας ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος ὑποχρεώσεις·

«Α'. Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας διενεργήσει, ὅπως ὁ νέος
«Ἡγεμὼν τῆς Ἑλλάδος διατηρήσῃ ἐφ' ὅρου ζωῆς καὶ ἀπαρα-
«μείωτον τὴν παρὰ τῆς Βαυαρίας αὐτῷ διδομένην ἐτησίαν
«ἡγεμονικὴν σύνταξιν ἐξ ἑκατὸν χιλιάδων φλωρινίων, καὶ
«τοῦτο, ἵνα μὴ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἐπιβαρυνθῇ διὰ μεγάλων
«βασιλικῶν ἐπιχορηγήσεων.

«Β'. Ὁ αὐτὸς δώσει πᾶσαν χρηματικὴν συνδρομὴν, διευ-
«κολύνουσαν τὴν ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐγκατάστασιν τοῦ Ἄνακτος
«αὐτῆς μέχρι τῆς ὁριστικῆς προικοδοτήσεως τοῦ Στέμματος.

«Γ'. Ὁ αὐτὸς παρέξει τῷ Ἄνακτι τῆς Ἑλλάδος ἀριθμόν
«τινα Βαυαρῶν Ἀξιωματικῶν μισθουμένων ὑπὸ τῆς Βαυαρίας,
«πρὸς διοργάνωσιν Ἑλληνικοῦ στρατεύματος.»

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ὑπέγραψε ταύτας τὰς συμφωνίας ἰδίαις λέξεσιν οὕτως·

«Εὐαρέστως ἀποδεχόμεθα, ἐπικυροῦμεν καὶ διαβεβαιοῦμεν
«ἐν ἰδίῳ Ἡμῶν ὀνόματι καὶ ὡς ἐπίτροπος τοῦ υἱοῦ Ἡμῶν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Πρίγκιπος Φρεδερίκου Λουδοβίκου Ὄθωνος, ἀνηλίκου ἔτι, τὴν «ἀνωτέρω σύμβασιν μεθ' ὅλων τῶν ἐν αὐτῇ περιεχομένων ὁρι-«σμῶν καὶ συνομολογιῶν.

«Εἰς πίστωσιν τούτου, ὑπεγράψαμεν τὴν παροῦσαν πρᾶξιν «καὶ ἐπεθέμεθα τὴν βασιλικὴν Ἡμῶν σφραγίδα.

«Ἐγένετο ἐν Νεαπόλει τὴν εἰκοστὴν ἑβδόμην τοῦ μηνὸς «Μαΐου τοῦ χιλιοστοῦ ὀκτακοσιοστοῦ τριακοστοῦ δευτέρου «σωτηρίου ἔτους καὶ ἑβδόμου τῆς Ἡμετέρας Βασιλείας.

(Τ. Σ.) «ΛΟΥΔΟΒΙΚΟΣ.»

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ὑπεσχέθη ὡσαύτως πρὸς τὰς συμμάχους Αὐλὰς ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν Κράτος κυβερνηθήσεται συνταγματικῶς. Διὰ τοῦτο ἡ ἐν Ναυπλίῳ τῇ 18 (30) Αὐγούστου τοῦ αὐτοῦ ἔτους τοιχοκολληθεῖσα διακήρυξις τῶν ἐν Λονδίνῳ Πληρεξουσίων τῶν τριῶν Δυνάμεων διελάμβανε καὶ τὴν ἀκόλουθον περίοδον·

«Συναθροισθῆτε, ὦ Ἕλληνες, περὶ τὸν θρόνον τοῦ ὑμετέρου «Ἄνακτος καὶ συντρέξατε αὐτὸν εἰς τὸ ἔργον τοῦ δοῦναι εἰς τὸ «Κράτος ὁριστικὸν Σύνταγμα.»

Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας διεβεβαίωσεν ἔτι τὸν Αὐτοκράτορα Νικόλαον ἰδίως περὶ τῆς κατὰ τὴν Ἀνατολικὴν Ἐκκλησίαν βαπτίσεως τοῦ Ὄθωνος μετὰ τὴν αὐτοῦ ἐνηλικιότητα, ὡς τοῦτο γίνεται δῆλον ἐκ τῆς αὐτογράφου ἐπιστολῆς τοῦ Λουδοβίκου Βαυαρίας καὶ τοῦ Αὐτοκρατορικοῦ Διαγγέλματος, φυλαττομένων ἀμφοτέρων ἐν τῇ Γερουσίᾳ τῆς Ῥωσσίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις τῶν Ἑλλήνων, λαβοῦσα γνῶσιν τῆς Συμβάσεως, ἐξέδωκε τὸ ἑξῆς Ψήφισμα·

«Οἱ πληρεξούσιοι Ἀντιπρόσωποι τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους ἀνα-
«γνωρίζουσι καὶ παμψηφεὶ ἐπικυροῦσι τὴν ἐκλογὴν τῆς Αὐ-
«τοῦ Βασιλικῆς Ὑψηλότητος τοῦ Βασιλόπαιδος τῆς Βαυαρίας,
«ἀναγορευομένου Ἄνακτος τῆς Ἑλλάδος.

«Ἐν Προνοίᾳ, 27 Ἰουλίου (8 Αὐγούστου) 1832.

«Ὁ Πρόεδρος Π. ΝΟΤΑΡΑΣ.

«Ὁ Ἀντιπρόεδρος Α. ΜΑΥΡΟΚΟΡΔΑΤΟΣ.

«Οἱ Γραμματεῖς Α. ΠΟΛΥΖΩΙΔΗΣ, Δ. ΧΡΗΣΤΙΔΗΣ.»

Συγχρόνως δὲ σχεδιάζουσα Πολίτευμα συνταγματικῆς ὀρθοδόξου Μοναρχίας καὶ ὁρίζουσα τὰ περὶ ἀναδασμοῦ τῆς ἐθνικῆς χώρας καὶ τὰ περὶ χρήσεως τοῦ δανείου, συνέταττε πολύτιμον μετὰ Ψηφισμάτων Χάρτην, ἐπικυρωτέον παρὰ τοῦ ἔθνους ἅμα καὶ τοῦ ἡγεμόνος.

Ἀλλ' ὁ Πρωθυπουργὸς τῆς Βαυαρίας, μαθὼν ταῦτα, ἐνέκλεισε δύο πρὸς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν καὶ τὴν Γερουσίαν τῆς Ἑλλάδος ἐπιστολὰς τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου εἰς ἰδίαν αὐτοῦ ἄλλην, ἀπευθυνομένην πρὸς τὸν Γραμματέα τῶν Ἐξωτερικῶν Σπυρίδωνα Τρικούπην καὶ διαλαμβάνουσαν πρὸς τοῖς ἄλλοις τάδε·

«Καθ' ἃς ἡ Α. Μ. ὁ σεβαστός μου Κυριάρχης καὶ Βασιλεὺς
«ἔλαβε πληροφορίας, ἡ πρᾶξις, δι' ἧς τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀνέ-
«θηκε τὴν τοῦ Ἡγεμόνος ἐκλογὴν εἰς τὰς τρεῖς Αὐλάς, οὐδὲν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ἀναφέρει περὶ ὁριστικοῦ τῆς Ἐπικρατείας Πολιτεύματος, συν-
«τακτέου πρὸ τῆς ἐκλογῆς καὶ ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ Κυ-
«ριάρχου τούτου. Ὅθεν, κατὰ τὰς ἐνεστώσας περιστάσεις, ἡ
«σύνταξις καὶ ἡ δημοσίευσις τοῦ ὁριστικοῦ τῆς Ἑλλάδος Συν-
«τάγματος ἀντίκειται ἀπ' εὐθείας εἰς τὴν προμνησθεῖσαν πρᾶ-
«ξιν.

«Πρωτίστη φροντὶς τῆς ἐπιφορτισθείσης τὴν ἐπὶ τῆς ἀνη-
«λικιότητος τοῦ Βασιλέως διοίκησιν τοῦ Κράτους Ἀντιβασι-
«λείας ἔσται ἡ συγκάλεσις τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, ὅπως
«ὑποδεχθῇ τὸν Μονάρχην· αὕτη δὲ συνεργασθήσεται μετὰ τῆς
«Ἀντιβασιλείας εἰς τὴν προπαρασκευὴν τοῦ Πολιτεύματος,
«ὅπερ, καταρτιζόμενον τοιουτοτρόπως διὰ τῆς ἐλευθέρας συν-
«δρομῆς τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ Βασιλέως ἐν μέσῳ βαθυτάτης ἡ-
«συχίας, μετὰ τὴν τελείαν τῶν ὁρίων τῆς Ἑλλάδος διαχάρα-
«ξιν καὶ μετ' ἀκριβεστέραν τῶν πόρων αὐτῆς ἔρευναν, ἔσται
«ἀναμφιβόλως κατάλληλον πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τὰς ἀνάγκας
«αὐτῆς.

«Ἡ Ὑμετέρα Ἐξοχότης ἀποκτήσει δικαιώματα ἐπὶ τῆς εὐ-
«γνωμοσύνης μου, ἐφιστῶσα εἰς τὴν τοσοῦτον σοβαρὰν ὑπόθε-
«σιν τῆς ἐπιστολῆς μου τὴν ἀπαιτουμένην προσοχὴν καὶ σα-
«φῶς ἐκθέτουσα πρὸς τὴν Προσωρινὴν Κυβέρνησιν τὰ ἐν αὐτῇ
«ἀναπτυσσόμενα ὑψηλὰ συμφέροντα.

«Ἐν Μονάχῳ, 19 (31) Ἰουλίου 1832. «ΓΙΣΗΣ.»

Ἡ Ἐθνοσυνέλευσις τότε ἀπεκρίθη ὅτι παρεσκεύαζε τὸν συν-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ταγματικὴν Χάρτην τῆς Ἑλλάδος οὐχὶ ὅπως ἐπισφραγίσῃ αὐτὸν ἄνευ τῆς συνδρομῆς τοῦ Κυριάρχου, ὡς ὁ Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας ἀπεφαίνετο, ἀλλ' ὅπως συζητήσῃ καὶ συνεπικυρώσῃ αὐτὸν μετὰ τῆς περιμενομένης Ἀντιβασιλείας.

Ταυτοχρόνως ὅμως πολλοὶ ἔνθερμοι ζηλωταὶ τῶν Ἑλληνικῶν δικαίων ὑπετονθόρυσαν ὅτι τῆς Συνόδου αὐτῆς ἡ διάρκεια ὑπῆρχεν ἀναγκαία οὐ μόνον πρὸς ἀκριβῆ ἐκτέλεσιν τῶν εἰς τὸ ἔθνος τὰ μέγιστα ἐνδιαφερουσῶν ὑποσχέσεων τοῦ Βασιλέως τῆς Βαυαρίας περὶ τοῦ Βασιλέως τῆς Ἑλλάδος καὶ πρὸς καλὴν διαχείρισιν τοῦ δανείου, ὅπερ διὰ σύστασιν γεωργικῶν καὶ ναυτικῶν Τραπεζῶν, δι' ὁδοποιΐαν τοῦ Κράτους, δι' ἀνέγερσιν τῶν πόλεων, διὰ συνοικισμὸν τῶν ἀπάτριδων καὶ ἀστέγων Ἑλλήνων μετὰ τοσαύτης ἐπιμονῆς ἐνηργήθη, ἀλλὰ καὶ πρὸς ἀπονομὴν τῶν ἐθνικῶν γαιῶν, ἃς ἡ ἐν Ἄργει Συνέλευσις ἀφιέρωσεν εἰς τὴν εὐπορίαν ἁπάντων τῶν Ἑλλήνων καὶ εἰς τὴν ἀποζημίωσιν τῶν πιστωσάντων τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα γενναίων πολιτῶν· ἀπερισκέπτως δὲ καί τινες ἢ ἐπιβούλως ἀπὸ τοῦ ἐθνικοῦ ἐφωνάσκησαν Βήματος καὶ εἰς λόγους παρεξετράπησαν δημοκρατικούς, ὧν οἱ Βαυαροὶ καὶ οἱ Βαυαρίζοντες ἐπηύξησαν τὴν βαρύτητα.

Ταῦτα πάντα, διεγείροντα τοὺς ἀποστόλους τῆς Βαυαρίας ἢ καὶ διεγειρόμενα ὑπ' αὐτῶν, παρέσυραν εἰς καταχθόνιον συνωμοσίαν τοὺς Πρέσβεις Δώκινς καὶ Ῥουκμάνον· ἐν ᾧ δὲ οἱ Παραστᾶται τοῦ ἔθνους, εἰς ὑψηλὰς ἐργασίας ἀθρύπτως ἀσχο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λούμενοι, ἐξεπλήρουν τὴν ἱερὰν αὐτῶν ἀποστολήν, προσεβλήθησαν ἐν σταθερᾷ μεσημβρίᾳ ὑπὸ μισθωτῶν ὁπλοφόρων καὶ διεσώθησαν μόλις εἰς τοὺς πέριξ δρυμῶνας.

Ἀνέτειλεν ἡ 25 Ἰανουαρίου (6 Φεβρουαρίου) 1832, ἡμέρα πρώτη τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος, καὶ ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, ἔχων περὶ ἑαυτὸν τοὺς τρεῖς Ἀντιβασιλεῖς, τὸν Ἀρμανσπέργην, τὸν Μαουρέρον καὶ τὸν Ἐϊδέκον, μετὰ τοῦ Ἄβελ, μέλους παραπληρωματικοῦ, ἀπέβη ἐπὶ τῆς Ἑλληνικῆς ἐκείνης παραλίας, ὅπου ἡ τετάρτη τῶν Ἑλλήνων Συνέλευσις ἀρτίως ἐδολοφονήθη.

Τί ἔπραξε δὲ καθιδρυθεῖσα ἡ Ἀντιβασιλεία;

Οὔτε κατὰ τὴν ἔγγραφον ὑποχρέωσιν τοῦ Λουδοβίκου τῆς Βαυαρίας συνεκάλεσε νέαν Ἐθνοσυνέλευσιν, οὔτε κατὰ μίμησιν κἂν τοῦ ΙΗ' Λουδοβίκου τῆς Γαλλίας ἐδωρήσατο τοῖς Ἕλλησιν ἐν ὀνόματι τοῦ Ὄθωνος τὴν συνταγματικὴν Πολιτείαν· ἀλλὰ προσκαλέσασα εἰς Ναύπλιον τοὺς Προκρίτους τῶν Ἐπαρχιῶν, ἐβίασεν αὐτοὺς εἰς ὁρκωμοσίαν πιστῶν ὑπηκόων καὶ κατεδίκασε τὸ ἔθνος εἰς δεσποτικὴν Κυβέρνησιν.

Οὔτε τὸν Ἑλληνικὸν Κλῆρον ἐσεβάσθη, οὔτε τῆς περὶ ὀρθοδόξου Ἡγεμόνος ὑποσχέσεως τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου ἐμνήσθη· ἀλλὰ καὶ τὴν Ἱερὰν Σύνοδον τῆς Ἑλλάδος ἀκρωτηρίασε, καὶ τὴν σύστασιν Νεοχριακικῆς Ἐκκλησίας ἐθέσπισε, καὶ τὰς Ἑλληνικὰς Μονὰς διέλυσε, καὶ τὰ πολύτιμα σκεύη αὐτῶν ἐδημοπράτησε, καὶ τὴν τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, πλησιάζοντος εἰς ἐνηλικιότητα, διομολόγησιν περὶ τῆς ἐμμονῆς αὐ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοῦ ἐν τῷ Δυτικῷ δόγματι πρὸς τὸν Ἄκρον Ἀρχιερέα Ῥώμης ἀπηύθυνεν.

Οὔτε τοῦ Ἑλληνικοῦ δανείου ἀπέσχεν, οὔτε κατὰ τὴν συμφωνίαν τοῦ Βασιλέως Λουδοβίκου μετὰ φειδοῦς ἤντλησεν ἐκ τοῦ ἐθνικοῦ Ταμείου· ἀλλὰ καὶ τὸν ἐκ τετρακισχιλίων Βαυαρῶν μετὰ πλείστων Ἀξιωματικῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι κομισθέντα στρατὸν ἐμισθοδότησεν ἀδρῶς ἀπὸ τῶν ἑξήκοντα ἑκατομμυρίων, καὶ εἰς τὸν Βασιλέα ἐπεχορήγησεν ἐτησίως ὀκτακοσίας χιλιάδας δραχμῶν, ἤτοι τὸ πέμπτον τοῦ τότε δημοσίου εἰσοδήματος.

Καταλιποῦσα ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας ἄνευ μισθοῦ καὶ σιτηρεσίου τὸν Ἑλληνικὸν στρατὸν, ὥθησεν αὐτὸν διὰ τῆς ἐνδείας καὶ διὰ τῆς πείνης εἰς ἀπείθειαν καὶ εἰς καταχρήσεις· πρὸς ποινὴν δὲ τῶν ἀταξιῶν, ἃς αὐτὴ προεκάλεσε, καὶ τὰς Ἑλληνικὰς φάλαγγας διέλυσε, καὶ τοὺς πταίσαντας στρατιώτας εἰς τὴν λαιμητόμον ἀπέστειλε.

Περιπλέξασα δολίως διὰ κατασκόπου τινὸς Βαυαροῦ τὸν Θεόδωρον Κολοκοτρώνην, τὸν Δημήτριον Πλαπούταν, τὸν Κίτσον Ζαβέλλαν, τὸν Θεόδωρον Γρίβαν καὶ ἄλλους Στρατηγοὺς εἰς ὑπογραφὴν θρασείας τινὸς ἀναφορᾶς πρὸς τὸν Κόμητα Ἀρμανσπέργην, ὡς συνωμότας καὶ ἀποστάτας αὐτοὺς συνέλαβε καὶ εἰς τὸ Παλαμίδιον καθεῖρξεν.

Ἀποσκυβαλίσασα τοὺς μεγάλους πολιτικοὺς Ἕλληνας, ἔδωκε τὰς ὑψηλὰς ὑπουργίας εἰς ἄλλους ἀσήμους καὶ Βαυαρόφρο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ως· ἀπαρνηθεῖσα δὲ εἰς τὸν Ἑλληνικὸν λαὸν τὸν ἀναδασμὸν τῆς ἐθνικῆς χώρας, ἀφήρπασε καὶ τὰ ἰδιωτικὰ κτήματα διὰ τοῦ παραλόγου τούτου κηρύγματος· *Ὅπου φύεται χόρτον γῆ ἐθνική.*

Οὕτως ἡ Ἀντιβασιλεία διωργάνωσε κοινωνίαν Εἱλώτων, ὑποβεβλημένην εἰς θεσμοὺς δουλικοὺς, ἐστερημένην ἐλευθερίας θρησκευτικῆς, μὴ ἔχουσαν στρατὸν ἐγχώριον, χρεωθεῖσαν πρὸς συντήρησιν ξένων στρατιωτῶν καὶ μὴ ἀπολαύουσαν τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἥτις ἀφέθη χέρσος.

Τοσοῦτον λοιπὸν συνεχεῖς καὶ ἰσχυραὶ ὑπῆρξαν αἱ τῶν Ἑλλήνων στάσεις πρὸς ἀποδίωξιν τῶν Βαυαρῶν, ὅσον διηνεκεῖς καὶ πανοῦργοι αἱ τῶν Βαυαρῶν ἐπιχειρήσεις πρὸς ἐξανδραπόδισιν τῶν Ἑλλήνων.

Ἡ Μάνη πρώτη, ἐν ὀνόματι ἁπάσης τῆς Ἑλλάδος, ἤρατο τὰ ὅπλα κατὰ τῆς Βαυαρικῆς τυραννίδος. Οἱ Βαυαροὶ ἐχύθησαν κατ' αὐτῆς καὶ εἰς τὸν τράχηλόν της ἐπέρριψαν τὸν βρόχον. Ἀλλ' ἡ ἀδάμαστος ἀποστάτις ἀντεπέρριψε τὴν στραγγάλην εἰς τοὺς Βαυαροὺς καὶ ἄλλους μὲν ἐφόνευσεν, ἄλλους δὲ ὡς κτήνη ἐπὶ ἀξίᾳ διδράχμου ἐπώλησεν. Ἡ Κυβέρνησις τότε ὑπεχώρησε, καὶ διὰ τῆς συστάσεως τῶν Λακωνικῶν Διλοχιῶν ἐξηγόρασε τὴν ἡσυχίαν.

Μετὰ τὴν Μάνην, ἡ Μεσσηνία ὕψωσεν ἔτι τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας. Ἡ Κυβέρνησις, προκρίνασα τῆς Βαυαρικῆς δειλίας τὴν Ἑλληνικὴν γενναιότητα, συγέστησε δύο Τάγματα Χερ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σελλαδικά, τὸ τοῦ Γαρδικιώτου Γρίβα καὶ τὸ τοῦ Ἰωάννου Στράτου, καὶ δι' αὐτῶν ἀπέσβεσε τὴν πυρκαϊάν.

Μετὰ τὴν Μεσσηνίαν, ἡ Δυτικὴ Ἑλλὰς ὡσαύτως ἐξηγέρθη. Ἡ Κυβέρνησις, προστρέξασα πάλιν εἰς τὸ αὐτὸ ἐκεσώδυνον τῆς νόσου της φάρμακον, συνέταξε τὸ Σῶμα τῶν Ἀκροβολιστῶν Ἑλλήνων, καὶ δι' αὐτοῦ κατέβαλε τὴν ἐπανάστασιν· ἡ πρὸς κατεύνασιν δὲ τοῦ ἐθνικοῦ ἀναβρασμοῦ συγχρόνως γενομένη ἀποπομπὴ τοῦ ἡμίσεως Βαυαρικοῦ στρατοῦ ἔφερε καταναγκαστικῶς τὴν Ἀρχιγραμματείαν εἰς νομιμωτέραν ὁδὸν, καὶ τότε συνεκροτήθησαν τὸ Συμβούλιον τοῦ Κράτους, τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, αἱ δύο τῶν κατὰ γῆν καὶ θάλασσαν Ἀπομάχων Ἑλλήνων Φάλαγγες καὶ τὸ Πανεπιστήμιον.

Ἀλλὰ ταῦτα ἦσαν ἀνεπαρκῆ· τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, μετὰ τὴν ἀποχώρησιν ἔτι τοῦ Ἀρχικαγγελλαρίου Ἀρμανσπέργου καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ Ῥουδάρτου, ἐπανέστη τρὶς εἰς Μάνην, εἰς Ὕδραν καὶ εἰς Μεσσηνίαν, ἐπειδὴ ἐζήτει Μοναρχίαν συνταγματικὴν καὶ Μονάρχην ἢ κἂν διάδοχον ὀρθόδοξον.

Διὰ τοῦτο ἐπὶ τέλους, περὶ τὸ μεσονύκτιον τῆς 3 (15) Σεπτεμβρίου 1843, Σύμβουλοι τοῦ Κράτους καὶ Συνταγματάρχαι, στρατὸς καὶ λαὸς, συνωμόσαντες ἐν τῇ Πρωτευούσῃ, συνῆλθον αἴφνης ἀθρόοι κύκλῳ τῶν Ἀνακτόρων, ἀπήτησαν καὶ παρέλαβον αὐτόγραφον τοῦ Βασιλέως Διάταγμα πρὸς συγκρότησιν γενικῆς Συνόδου, ἀποφανθησομένης περὶ πάντων τῶν δικαίων τοῦ ἔθνους καὶ μάλιστα περὶ τῶν δύο μεγάλων αὐτοῦ ζητήσεων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου ἐν Ἀθήναις ἐθνικὴ Συνέλευσις διέγραψεν ἀκριβῶς τοὺς ὅρους τῆς συνταγματικῆς Μοναρχίας, ἣν τὸ ἔθνος ἐπεζήτει ἀπὸ τοῦ 1830 ἔτους· ἀλλὰ κατὰ συγκατάβασιν καὶ ἀβρότητα ὄντως Ἑλληνικὴν σεβασθεῖσα τὴν θρησκευτικὴν συνείδησιν ἀνδρὸς τριακονταετοῦς, παρήτησεν ἐλεύθερον εἰς ταύτην τὸν Βασιλέα καὶ μόνον εἰς τὸν διάδοχον ἐπέβαλε τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα·

Ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ, συγκειμένῳ ἀπὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου Μαυροκορδάτου, τοῦ Ἰωάννου Κωλέττου, τοῦ Ἀνδρέου Μεταξᾶ, τοῦ Ῥήγα Παλαμίδου, τοῦ Δρόσου Μανσώλα, τοῦ Λέοντος Μελᾶ καὶ τοῦ Μιχαὴλ Σχινᾶ, ἐξέφρασεν ἀμφιβολίαν ἂν, ἐν περιπτώσει ἀτεκνίας αὐτοῦ, οἱ δύο Ἡγεμονόπαιδες ἀδελφοί του καὶ κατὰ τὴν συνθήκην διάδοχοι, Λουϊτπόλδος καὶ Ἀδαλβέρτος, δεχθῶσι τὴν περὶ τοῦ Θρησκεύματος ἀπαίτησιν τῶν Ἑλλήνων· «τότε δὲ, προσέθηκε, «τί γενήσεται ἡ Ἑλλάς; — Μεγαλειότατε, ἀπεκρίνατο μετὰ «παῤῥησίας ὁ Κωλέττης, εἶδα πολλοὺς Βασιλεῖς ἄνευ θρόνων, «οὐδένα ὅμως θρόνον ἄνευ Βασιλέως.»

Ὁ Ἄναξ τῶν Ἑλλήνων, δεχθεὶς τὸν ὁρίζοντα τὰ δίκαια τοῦ ἔθνους καὶ τοῦ ἡγεμόνος συνταγματικὸν Χάρτην, συνωμολόγησε καὶ τὰς ἐν τῷ 40 Ἄρθρῳ τούτου ὀλίγας μὲν, ἀλλὰ βαρυτάτας αὐτὰς λέξεις·

«Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἀπαιτεῖται ἵνα πρεσ«βεύῃ τὴν θρησκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ τὴν 18 (30) Μαρτίου 1844, ἐν τῷ περιβόλῳ τῆς ἐθνικῆς Συνελεύσεως, παρεστώτων τῶν μελῶν τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ Διπλωματικοῦ Σώματος, ὄρθιος καὶ ἀσκεπὴς ὁ Μονάρχης τῶν Ἑλλήνων τὴν δεξιὰν ἔθετο ἐπὶ τοῦ Εὐαγγελίου καὶ ταῦτα ἐνώπιον τοῦ πολιτικοῦ Συμβολαίου ἐξεφώνησεν·

«Ὀμνύω εἰς τὸ ὄνομα τῆς ὁμοουσίου καὶ ἀδιαιρέτου Τριά-«δος ὅτι προστατεύσω τὴν ἐπικρατοῦσαν θρησκείαν τῶν Ἑλ-«λήνων, ὅτι φυλάξω τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Νόμους τοῦ Ἑλ-«ληνικοῦ ἔθνους, ὅτι διατηρήσω καὶ ὑπερασπίσω τὴν αὐτο-«νομίαν καὶ τὴν ἀκεραιότητα τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους.»

Ἐγένοντο δὲ τρία ὅμοια Πρωτόκολλα τῆς Ὁρκοδοσίας καὶ ὑπογεγραμμένα παρὰ τοῦ Ὄθωνος κατετέθησαν τὸ μὲν ἓν εἰς τὰ τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου Ἀρχεῖα, τὰ δὲ δύο ἕτερα εἰς τὰ τῆς Γερουσιας καὶ τῆς Βουλῆς.

Πρὶν προβῶ εἰς τὴν δευτέραν τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος ἐποχὴν, τὴν ὅθεν συνταγματικὴν, καταδεικνύω ἐνταῦθα τρία μέγιστα καὶ ἀνήκεστα δυστυχήματα τῆς πρώτης· ἰδοὺ δὲ ταῦτα·

Α. Ἐπειδὴ ἔμεινεν ἀδιανέμητος ἡ ἐθνικὴ γῆ, ἑκατὸν περίπου χιλιάδες Χίων, Κυδωνιέων, Σαμίων, Ἰώνων, Θεσσαλῶν, Ἠπειρωτῶν, Μακεδόνων, Θρᾳκῶν, Αἰγαιοπελαγιτῶν καὶ Λακώνων, στερουμένων χώρας καὶ παντὸς πόρου, μετηνάστευσαν ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὴν Τουρκίαν, ἐν ᾧ, εἰ μὴ τοῦτο συνέβαινε, προσετίθεντο σήμερον εἰς μὲν τὸν πληθυσμὸν τοῦ Κρά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τους ὑπὲρ τὰς διακοσίας χιλιάδας ψυχῶν, εἰς δὲ τὰς ἐτησίας αὐτοῦ προσόδους περὶ τὰ τέσσαρα ἑκατομμύρια δραχμῶν.

Β'. Ἐπειδὴ κατεβροχθίσθη τὸ δάνειον ὅλον ὑπὸ τῶν Βαυαρῶν, οὔτε ὁδοί, οὔτε διώρυγες, οὔτε γέφυραι κατεσκευάσθησαν, οὔτε ἡ γεωργία, οὔτε ἡ ναυτιλία, οὔτε ἡ βιομηχανία ἐνισχύθησαν ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Γ'. Ἐπειδὴ δι' ἔλλειψιν βουλευτικῶν Σωμάτων ἡ θέλησις τῶν Ἑλλήνων ὠλιγορεῖτο, οὔτε τῷ 1836 ἔτει, ὅτε ἡ Ἀγγλία, ἐκ ζηλοτυπίας πρὸς τὴν Ῥωσσικὴν Αὐλὴν ἰσχύουσαν παρὰ τῇ Ὀθωμανικῇ Πύλῃ, παρώτρυνεν ἡμᾶς εἰς ἐπίθεσιν κατὰ τῆς Θεσσαλίας, οὔτε τῷ 1840, ὅτε, ἀποθανόντος τοῦ Σουλτάνου Μαχμούτου, ὁ στόλαρχος αὐτοῦ ἠτομόλει πρὸς τὸν Ἀντιβασιλέα Μεχμὲτ-Ἀλῆν καὶ ἡ Αἴγυπτος ἐμονομάχει κατὰ τῆς Τουρκίας, ὠφελήθημεν ἡμεῖς ἀπὸ περιπετειῶν τοσοῦτον εὐτυχῶν, ἀλλ' εἴδομεν ἐν θλίψει τὴν Κυβέρνησιν ἡμῶν ἀκινητοῦσαν καὶ χαίνουσαν.

Ἤδη ἔρχομαι εἰς τὴν ἔκθεσιν καὶ τῶν νεωτέρων συμφορῶν.

Μόλις ἤρξατο ἡ Ἑλλὰς κυβερνωμένη συνταγματικῶς, ὅτε ἄλλος Ὑπουργὸς τῆς Βαυαρίας, ἐφάμιλλος τοῦ Βαρῶνος Γίσου εἰς Φιλελληνισμόν, ὁ Πρίγκιψ Βαλλερστάϊν, ἐνεφανίσθη ἐν τῷ πολιτικῷ σταδίῳ φέρων Χαρτοφυλάκιον πλῆρες διπλωματικῶν δόλων, οὐχὶ πρὸς ἀναβολὴν τῆς χορηγήσεως τοῦ ἤδη παρ' ἡμῶν ἀρπαγέντος Συντάγματος, ἀλλὰ πρὸς νόθευσιν αὐτοῦ.

Ἰδοὺ ἀποσπάσματά τινα τοῦ κατ' Ἀπρίλιον 1844 γεγραμ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μένου Ὑπομνήματος, δι' οὗ ὁ ἐν Παρισίοις οὗτος Πρέσβυς τῆς Βαυαρίας ἀποφαίνεται μακιαβελικῶς περὶ τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων πρὸς τὸν Κυριάρχην αὐτοῦ Λουδοβίκον·

«Ἡ Ἑλλὰς καὶ ὁ Ἡγεμὼν αὐτῆς ἐπλήγωσαν εἰς τρόπον ἀνή-«κουστον τὴν Μητέρα-Δυναστείαν, προσβαλόντες δικαιώμα-«τα νομίμως κεκτημένα καὶ σχίσαντες δι' ἀπερισκέπτου χει-«ρὸς ὅ,τι καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη καὶ ἡ τιμὴ καὶ τὸ ἴδιον συμφέ-«ρον καθίστων παρ' αὐτοῖς σεβαστόν...

«Ἡ Ἑλλὰς, τὸ ἐπαναλαμβάνω, ἐπλήρωσε τὰς εὐεργεσίας «τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος διὰ τῆς βδελυροτέρας ἀχαρι-«στίας, διότι, ὁποιαδήποτε ἂν ὦσι τὰ ἐν ὀνόματι Ὑμῶν ἀπὸ «τοῦ 1832 ἔτους πραχθέντα σφάλματα, ἀναντιῤῥήτως ἀξιο-«κατάκριτός ἐστιν ἡ λήθη τῶν ἐν καιροῖς μονώσεως καὶ ἀγω-«νίας δοθέντων βοηθημάτων...

«Προσπαθήσατε, Μεγαλειότατε, κατὰ τὸ παρὸν ἵνα διατη-«ρηθῶσι τὰ διαδοχικὰ δικαιώματα τῆς πλαγίας γραμμῆς διὰ «τοῦ μᾶλλον πασιφανοῦς, ἀλλ' ἅμα καὶ τοῦ ἧττον ἐρεθιστι-«κοῦ τρόπου. Προσποιηθῆτε ὅτι οὐδόλως ἀναμιγνύεσθε εἰς τὰ «τῆς Ἑλλάδος. Ἄφετε πρὸς καιρὸν τὸ Βαυαρικὸν ὄνομα λησμο-«νούμενον ἐν τῇ Ἑλλάδι. Ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς οἴκοθεν ἀποσκο-«ρακίσει τὰς τελευταίας αὐτοῦ πράξεις...»

Καὶ τότε διεγράφη ἐν Μονάχῳ σχέδιον καπηλεύσεως τοῦ Ἑλ-ληνικοῦ Συντάγματος, φέρον κατ' ὀλίγον τὸν λαὸν διὰ τῆς διαι-ρέσεως, τῆς διαφθορᾶς καὶ τῆς πενίας εἰς τὴν μετ' ἀναθέματος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καταργησιν τοῦ κοινοβουλευτικοῦ Πολιτεύματος, ἵνα συναπολεσθῇ καὶ τὸ τεσσαρακοστὸν τοῦ Χάρτου Ἄρθρον, τὸ ἐπιβάλλον εἰς τοὺς Βασιλόπαιδας τοῦ Οἴκου τῶν Οὐϊττελσβάχων τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα, ἢ ἐν ἄλλοις λόγοις τὸ ἀποκλεῖον τούτους ἀπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου, διότι ποῖος Δυτικὸς καταδέχεται τὸ θρήσκευμα *τῶν Σχισματικῶν, τῶν ἄλλων Ἰουδαίων* ἡμῶν;

Καὶ ἀληθῶς, ἐκ τῶν πρώτων ἡμερῶν τῆς συνταγματικῆς Μοναρχίας, τὸ πῦρ τῆς δυχονοίας ἐπιτηδείως ὑπεφυσήθη ἐν τῇ Ἑλλάδι. Οἱ κορυφαῖοι τῶν τριῶν Κομμάτων, συννηωμένοι κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς Συνελεύσεως, διηρέθησαν κατὰ τὴν σύστασιν τῶν Ὑπουργείων. Κατὰ πρῶτον ὁ Μαυροκορδάτος δελεασθεὶς, ἐχωρίσθη ἀπὸ τοῦ Κωλέττου καὶ τοῦ Μεταξᾶ, ἔπειτα ὁ Κωλέττης ἀπὸ τοῦ Μεταξᾶ· ὡς ἄλλοι δὲ Κουριάτιοι ὁ εἷς χωρὶς τοῦ ἄλλου καταπολεμηθέντες, ἔπεσαν καὶ οἱ τρεῖς μετὰ τῆς ἐθνικῆς Ἐλευθερίας.

Ὁ λαὸς ἤψκτο τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν· ἐνταῦθα, ἐν ᾧ ἐψηφηφόρει, ἐλογχεύθη ἐν τῷ περιβόλῳ αὐτῶν ὑπὸ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ· ἐκεῖ, ἐν ᾧ ἀπεσφράγιζε τὴν ἐκλεκτικὴν κάλπην, ἐξιφοκτονήθη ἐν τοῖς ναοῖς ὑπὸ τῆς χωροφυλακῆς. Τρισχίλιοι πολῖται τίμιοι ἐξυλοκοπήθησαν, καὶ πεντακόσιοι ἐφονεύθησαν κατὰ τὰς τρεῖς περιόδους.

Ὁ Θεόδωρος Γρίβας, ἀποκλειόμενος τοῦ ἐκλεκτικοῦ φόρου, ἀπεστάτησεν εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν· ὁ Γαρδικιώτης ἀπεστάλη πρὸς ἐξολόθρευσιν ἀδελφοῦ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Νικόλαος Κριεζώτης, ἐξωθούμενος τῶν ἀρχαιρεσιῶν, ἀπεστάτησεν εἰς τὴν Εὔβοιαν; ὁ Γαρδικιώτης, πεσὼν κατ' αὐτοῦ μεθ' ὅλου τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἀπήλασε τῆς Ἑλλάδος μονόχειρα τὸν ἀρχαῖον αὐτοῦ φίλον.

Οἱ δύο Εὐαγγέλαι Κοντογιάννης καὶ Βαλατσὸς, ὁ Ἰωάννης Βελέντσας καὶ ὁ Παππακώστας, διὰ τὴν αὐτὴν τοῦ νόμου παραβίασιν, ἀπεστάτησαν εἰς τὴν Φθιώτιδα; ὁ Γαρδικιώτης, σταλεὶς πάλιν κατὰ τῶν συμπολιτῶν αὐτοῦ πανστρατιᾷ, ἐξέβαλε τούτους τῶν ὁρίων.

Ἔκτοτε ὁ λαὸς ἔπαυσεν ὑπερμαχόμενος τῶν συνταγματικῶν δικαίων αὐτοῦ, καὶ ἡ Κυβέρνησις ἀπὸ τῆς Πρωτευούσης διώρισε τοὺς Βουλευτὰς τοῦ Κράτους γράφουσα τὰ ψηφοδέλτια διὰ τῶν Νομαρχῶν, Ἐπάρχων καὶ Δημάρχων, οἵτινες πολλάκις πρὸς ἀποφυγὴν τοῦ κόπου ἐσώρευσαν αὐτὰ καὶ ἄγραφα· ἐν δὲ τῇ Συγκλήτῳ ἔτι, διὰ τῆς συνεχοῦς προσθήκης μελῶν ὑπεραρίθμων, ἔσχε πάντοτε ὑπὲρ ἑαυτῆς τὴν πλειονοψηφίαν.

Ἀλλὰ καὶ οὕτω γενομένη κυρία τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας, καὶ ὑφαιρέσασα τὸν συνταγματικὸν Χάρτην, καὶ κυβερνῶσα τὸ ἔθνος ἄνευ τοῦ ἔθνους, οὐδὲν δημόσιον καλὸν ἔπραξε πρὸς ἀντιστάθμισιν τοσούτων κακῶν ἀπὸ τοῦ 1844 ἔτους ἀρχομένου μέχρι τοῦ 1852 λήγοντος· καὶ ἰδοὺ παρῆλθον ἐννέα ἕτεροι ἐνιαυτοὶ τῆς Εἰκοσιπενταετηρίδος πανώλεθροι, κληθέντες ἐνιαυτοὶ σήψεως καὶ διαφθορᾶς. Τότε ἡ Ῥωσσία, ἥτις δυσαρέστως ἔβλεπε τὸ τοῦ Βαλλερστάϊν σύστημα θριαμβεῦον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

προσέφερε τῇ Ἀγγλίᾳ λόγους ὑπὲρ Ἑλλάδος, καὶ Συνθήκη τῆς τριπλῆς Συμμαχίας, ἀναγνωρίσασα τὸ 40 Ἄρθρον τοῦ Ἑλληνικοῦ Χάρτου, συνεπεκύρωσε καὶ αὐτόν.

Ἀλλὰ τῷ 1853, ὅτε ὁ Ἀνατολικὸς πόλεμος ὡς ὑφαίστειος κρατὴρ ἐξερρήγνυτο καὶ οἱ Ἕλληνες αὐτομάτως κατὰ τῆς Τουρκίας ἐπετιθέμεθα, ἡ Κυβέρνησις ἡμῶν, καὶ λαθραίως ἀντιδράσασα εἰς τὴν ἀρειμάνιον τῆς Ἠπείρου, τῆς Θεσσαλίας καὶ τῆς Μεσημβρινῆς Μακεδονίας ἐπανάστασιν καὶ φανερῶς ἀναλαβοῦσα τὴν διεύθυνσιν αὐτῆς, κατέστρεψε τὰς Ἑλληνικὰς τύχας· καὶ ἰδοὺ πῶς·

Ἡ Ὀθωμανικὴ Πύλη, συγκεντρώσασα ὅλον τὸν τακτὸν αὐτῆς στρατὸν καὶ τὸ πλεῖστον τοῦ ἀτάκτου παρὰ τὰς ὄχθας τοῦ Ἴστρου, κατέλιπε τὴν Πρέβεζαν, τὴν Ἄρταν καὶ τὰ Ἰωάννινα, τὸν Βῶλον, τὸν Πλάτανον καὶ τὴν Λάρισσαν εἰς Ἀλβανοὺς ἀπλήστους καὶ ἀπίστους· οὗτοι δὲ προὔτειναν εἰς ἡμᾶς ἐπὶ χρήμασιν ὀλιγίστοις τὴν παράδοσιν τῶν ὀχυρῶν ἐκείνων πόλεων.

Ἡ Ἑλληνικὴ Κυβέρνησις, ἥτις ἀπὸ τοῦ Σεπτεμβρίου τοῦ 1853 κρυφίως ἔδιδεν ἀκρόασιν εἰς τὸν πρόλογον τοῦ δράματος, καί τοι ἔχουσα εἰς χεῖρας συνεισφορὰς πολυταλάντους ὁμογενῶν καὶ ξένων πρὸς ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς κινήσεως, ἀπέρριψεν ὅμως τὰς προτάσεις τῶν Ἀλβανῶν· τὸν Ἰανουάριον δὲ τοῦ 1854, ἀπροκαλύπτως γενομένη χειραγωγὸς εἰκοσακισχιλίων Ἑλλήνων αὐτονόμων καὶ δεκακισμυρίων ἀνταρτῶν τῆς Τουρκίας, παρέσχεν εἰς τὴν Ἀγγλογαλλικὴν Συμμαχίαν ἀφορμὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στρατιωτικῆς ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος κατοχῆς, ἥτις ἐναντίον παντὸς διεθνοῦς δικαίου κατέλυσε τὴν γενναίαν ἡμῶν ἐπιχείρησιν.

Ἀπηγόρευσεν ἔτι τὴν ἵδρυσιν ἐπιτοπίου Κεντρικῆς Διοικήσεως, ἣν ἐπεζήτουν οἱ τῶν τριῶν ἀναστάτων χωρῶν λαοὶ καὶ οἱ ἐκεῖ συρρεύσαντες τῆς Ἑλλάδος στρατοί, ὥστε, κωλύσασα τὴν συσσωμάτωσιν τῆς ἀποστασίας, παρέδωκε τὰ πάντα εἰς τὴν ἀναρχίαν καὶ τὴν διαρπαγήν.

Παρεμπόδισεν ἔτι τὴν εἰς τὸ μέγα θέατρον τῆς πάλης μετάβασιν τοῦ Ἀνδρέου Μεταξᾶ μεθ' ἑκατὸν λογίων ἀνδρῶν, καὶ ἀνεχαίτισε τὴν λειποταξίαν δισχιλίων πεζῶν, ἱππέων καὶ πυροβολιστῶν συνεννοηθέντων ἐξ Ἀθηνῶν, Βονίτσης καὶ Λαμίας μετὰ τοῦ Θεοδώρου Γρίβα, τοῦ Κίτσου Ζαβέλλα καὶ τοῦ Χριστοδούλου Χ. Πέτρου.

Ἀφ' οὗ δὲ ἡ κακοδαίμων, ἐπιθεωροῦσα ἐνώπιον τῶν Πρέσβεων Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας τοὺς εἰς τὴν Τουρκίαν τρέχοντας Ἑλληνικοὺς λόχους, εἶδεν ἐγγίζουσαν τὴν ἐπὶ τοῦ Πειραιῶς ἀπόβασιν τῶν Συμμάχων, ἔπεμψε τὸν Γαρδικιώτην πρὸς τὸ ἐκπνέον Γένος ὡς ἰατρὸν δώσοντα εἰς τὸν θανατιῶντα τὸ τῆς ἀγωνίας φάρμακον· καὶ ἀπὸ τῆς Λαμίας αὐτὸς δεικνύων χρηματίδιά τινα τῶν ὁμογενῶν, ἔφερεν ἐντὸς τῶν Ἑλληνικῶν ὁρίων τὰ πεινάλεα τάγματα τοῦ Τουρκομάχου στρατοῦ, καὶ τὸ παραπέτασμα ἔπεσεν ἐπὶ τῆς αἱματηρᾶς σκηνῆς.

Ἡ κατοχὴ ἐπῆλθε καὶ ἀπῆλθε· πλὴν τὸ αὐτὸ σύστημα τῆς παραχαράξεως τοῦ μετὰ τοσαύτης δόξης κτηθέντος συνταγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ματικοῦ Χάρτου καὶ τῆς ἀναβολῆς τοῦ ἀπὸ τοσούτων ἐτῶν περιμενομένου ὀρθοδόξου διαδόχου διέμεινε μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου τοῦ τρέχοντος ἐνιαυτοῦ· ἤρξατο δὲ ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ἀπαισίους οἰωνοὺς καὶ ἡ δευτέρα Εἰκοσιπενταετηρίς.

Ἐν τούτοις ἡ Ἑλλὰς, καίτοι περιεσφιγμένη τὴν ὀσφὺν διὰ τῶν Βαυαρικῶν ἁλύσεων, οὐδόλως ἔπαυσε μετὰ νοήμονος φιλοπονίας ἐργαζομένη καὶ γιγαντιαίως προώδευσεν ἐπὶ τῆς ἀσυντάκτου καὶ τῆς συνταγματικῆς Μοναρχίας.

Ἰδοὺ ὡς ἔγγιστα πόσα οἱ Ἕλληνες καὶ πρὸς ἀνάπλασιν ἔτι τοῦ Κράτους ἐπράξαμεν, οὐδ' ἐλαχίστην συνδρομὴν λαβόντες παρὰ τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐναυπηγήσαμεν ἐμπορικὰ πλοῖα 4,540—, ἔχοντα χωρητικότητα τόνων 325,000—καὶ ναύτας 29,000.

Κατεστήσαμεν ἐπιτήδεια εἰς σπορὰν στρέμματα 20,000,000. Ἐφυτεύσαμεν ἀμπέλους ἐπὶ στρεμμάτων 100,000—, σταφιδῶνας ἐπὶ στρεμμάτων 160,000—, συκαμινέας 1,500,000—, συκᾶς 260,000—, ἐλαίας 5,100,000—, καὶ σήμερον ἄφθονός ἐστιν ἡ ἐξαγωγὴ σταφιδοκάρπου, μετάξης, ἐρυθροδάνου, βαλάνου καὶ πρινοκοκκίου.

Ἐκτίσαμεν πόλεις μὲν εὐπρεπεῖς 3, τὰς Ἀθήνας, τὸν Πειραιᾶ καὶ τὴν Ἑρμούπολιν, οἰκίας δὲ κατὰ τὴν λοιπὴν Ἑλλάδα 203,600.

Ὠκοδομήσαμεν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ Ναὸν ὑψίδομον, τὸν τοῦ Εὐαγγελισμοῦ, Ἀνακτόριον ἄχαρι μὲν, ἀλλὰ μέγα καὶ καλλι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας.

μάρμαρον, Πανεπιστήμιον, Ἀστεροσκοπεῖον, Ὀρφανοτροφεῖον, Τυφλοκομεῖον, τὸ Βαρβάκειον Λύκειον καὶ τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ῥιζάρειον Σχολήν· προσέτι δὲ καταβάλλονται τὰ θεμέλια Μεγάρου Ὀλυμπιακῶν Ἀγώνων, Ἀκαδημίας, Πολυτεχνείου, Θεάτρου καὶ Μουσείου.

Συνεστήσαμεν Μεταξουργεῖα, τὸ τοῦ Δουρούτου ἐν Ἀθήναις, τὸ τοῦ Ῥάλλη ἐν Πειραιεῖ, καὶ ἄλλα 3 ἐν Καλάμαις, ἐν Σπάρτῃ καὶ Ἄνδρῳ, ἅπαντα ὁμοῦ ἐκ 400 λεβήτων, ἔτι δὲ ἀτμήρη Βυρσοδεψεῖα, Βαμβακοκλωστεῖα, Φεσοποιεῖα, Ἀγγειοπλαστεῖα καὶ Κτηνοτροφεῖα.

Ἀπηρτίσαμεν Ἀλληλοδιδακτικὰ Σχολεῖα 750, ἐν οἷς μαθητεύουσι παῖδες 41,560—, Γραμματοδιδασκαλεῖα, ἐν οἷς ἐκπαιδεύονται μειράκια 10,000—, Ἑλληνικὰ Σχολεῖα 88, ἐν οἷς διδάσκονται ἔφηβοι 4,200—, Γυμνάσια 11, ἐν οἷς φοιτῶσι νέοι 1,180—, Πανεπιστήμιον, ἔνθα τελειοποιοῦνται ἄλλοι 590, καὶ πολλὰ ἰδιωτικὰ Ἐκπαιδευτήρια, ὅπου συρρέουσιν Ἑλληνόπαιδες ἐξ ὅλης τῆς Ἀνατολῆς.

Συνεστήσαμεν Ἐθνικὴν Τράπεζαν καὶ τρεῖς Ἑταιρείας, τὴν τῶν Ἀτμοπλοίων, τὴν τῶν Μαρμάρων καὶ τὴν τῆς Οἰκοποιΐας.

Οἱ πρὸ ἐτῶν δέ τινων γυμνητεύοντες ἡμεῖς 612,600— κάτοικοι τοῦ Ἑλληνικοῦ Κράτους συμποσούμεθα ἤδη κατὰ τὸ μᾶλλον καὶ ἧττον εὔποροι πολῖται 1,200,000.

Εἴδομεν, ὡς ἐν κατόπτρῳ μελανῷ, τὴν τύχην τῶν δύο ὑψη-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λοτέρων αἰτήσεων τοῦ ἔθνους ἀπὸ τῆς 10 Ἀπριλίου 1830 μέχρι τῆς 25 Ἰανουαρίου 1858.

Ἐρευνήσωμεν ἤδη τί περὶ αὐτῶν γίνεται σήμερον.

Ἡ νόθευσις τοῦ Συντάγματος ἐξακολουθεῖ· ἰδοὺ δὲ τίνι τρόπῳ·

Ὁ ἐθνικὸς Χάρτης διαλαμβάνει τὰ ἑξῆς 20, 22, 23, 82 καὶ 83 Ἄρθρα·

«Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία δίδεται εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖ-«ται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζομένων Ὑπουργῶν.

«Τὸ πρόσωπον τοῦ Βασιλέως ἐστὶν ἱερὸν καὶ ἀπαραβίαστον, «οἱ δὲ Ὑπουργοὶ αὐτοῦ εἰσὶν ὑπεύθυνοι.

«Οὐδεμία πρᾶξις τοῦ Βασιλέως ἰσχύει, οὐδ' ἐκτελεῖται, ἂν «μὴ ᾖ προσυπογεγραμμένη παρὰ τοῦ ἁρμοδίου Ὑπουργοῦ, «ὅστις διὰ μόνης τῆς ὑπογραφῆς αὐτοῦ καθίσταται ὑπεύθυνος.

«Οὐδέποτε διαταγὴ τοῦ Βασιλέως ἔγγραφος ἢ προφορικὴ «ἀπαλλάττει τῆς εὐθύνης τοὺς Ὑπουργούς.

«Ἡ Βουλὴ ἔχει τὸ δικαίωμα τοῦ ἐγκαλεῖν τοὺς Ὑπουργοὺς «ἐνώπιον τῆς Γερουσίας, ἥτις δικάζει αὐτοὺς εἰς δημοσίαν «συνεδρίασιν.»

Ἐκ τῶν πέντε τούτων Ἄρθρων συνδυαζομένων ἐξάγεται ὅτι τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος ἀφείλετο ἀπὸ τῶν χειρῶν τοῦ ἀνευθύνου Βασιλέως τὴν δύναμιν τοῦ κυβερνᾶν καὶ παρέδωκε ταύτην εἰς τοὺς ὑπευθύνους Ὑπουργούς, ὅπως ἄνευ ἐπαναστάσεως διὰ τῆς ὑπ' αὐτοῦ ἐλευθέρως ἐκλεγομένης Βουλῆς ἀποβάλλῃ, δικάζῃ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τιμωρῇ τοὺς κακῶς διαχειριζομένους τὴν βασιλικὴν ἐξουσίαν Ὑπουργούς.

Ὑπάρχει ὅμως ῥήτρα τις τοῦ Συντάγματος, ἡ ἑξῆς 24·

«Ὁ Βασιλεὺς διορίζει καὶ παύει τοὺς Ὑπουργοὺς αὐτοῦ.»

Διὰ τοῦτο (καὶ ἀποσιωπῶμεν τὰ καθ' ἕκαστα ὡς σκανδαλώδη), οἱ ἑπτὰ Ὑπουργοὶ παραιτοῦνται τοῦ δικαιώματος τῆς ἐλευθέρας ὑπογραφῆς των, καὶ ὁ Πρόεδρος αὐτῶν ἀποδύεται τῆς Πρωθυπουργίας, ἥτις, ἀνήκουσα εἰς τὸ ἔθνος, ἔχει τὰς ἀκολούθους μεγάλας προνομίας· τὸ προτείνειν τοὺς ἑπτὰ Ὑπουργούς, τὴν μετὰ τοῦ Βασιλέως συμφωνίαν περὶ ὅλου ἐν γένει τοῦ κυβερνητικοῦ συστήματος καὶ περὶ ἑκάστου ἐν μέρει μέτρου ὑπουργικοῦ, τὴν μετ' αὐτοῦ προβούλησιν ἐπὶ πραγμάτων ἀφορώντων δύο καὶ τρεῖς ὁμοῦ Γραμματείας, τὴν μετ' αὐτοῦ διάσκεψιν περὶ τῶν μεγάλων προβιβασμῶν καὶ τῶν παρασημοφοριῶν, τὴν διεύθυνσιν τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου καὶ τὴν παραλαβὴν τῶν πρὸς αὐτὸ ἀπευθυνομένων Ἀναφορῶν τῶν πολιτῶν καὶ τοῦ δήμου.

Ἑπομένως διὰ τῆς ἐγκληματικῆς διαγωγῆς τῶν ἑπτὰ Ὑπουργῶν καὶ τοῦ Πρωθυπουργοῦ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς ἀποστερεῖται ὀκτὼ Ἀρχῶν, αἵτινες ἴδιαί εἰσιν αὐτοῦ ἀποτελοῦσαι τὴν δευτέραν καὶ ὑπεύθυνον Βασιλείαν.

Οἱ ἑπτὰ Ὑπουργοὶ καὶ ὁ Πρωθυπουργὸς, γινόμενοι οὕτω παρὰ τὸ Σύνταγμα ὑπηρέται τοῦ Βασιλέως ἀντὶ συμβούλων καὶ συνεργατῶν αὐτοῦ, ὑποκλέπτουσι προσέτι παρὰ μὲν τοῦ λαοῦ τὸ δικαίωμα τῆς ἐκλογῆς τῶν Βουλευτῶν, οὓς αὐτοὶ διο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ρίζουσι, παρὰ δὲ τῆς Βουλῆς τὴν ἐκλογὴν τοῦ Προέδρου, παρὰ δὲ τῆς Γερουσίας καὶ τῆς Βουλῆς ἔτι αὐτῆς τὴν ἐκλογὴν τῶν Ἀντιπροέδρων, τῶν Γραμματέων καὶ Εἰσηγητῶν τῶν Τμημάτων καὶ τὸν Κανονισμὸν ἑκάστης· φέρουσι δὲ πάντα ταῦτα εἰς τοὺς πόδας τῆς Μοναρχίας.

Λοιπὸν οὔτε Ὑπουργεῖον ὑπάρχει ὡς παρὰ τοῦ Συντάγματος ὡρίσθη, οὔτε λαὸς δικαίωμά τι ἔχει, οὔτε Βουλὴ, οὔτε Γερουσία ἐλευθερίαν τινὰ κέκτηνται, ἀλλὰ μόνον Βασιλεία ὑφίστανται ἅπαντα ἔχουσα τὰ τοῦ ἔθνους.

Ἡ ἐκλογὴ ὀρθοδόξου διαδόχου καὶ αὐτὴ μένει ἐπ' ἄπειρον ἐκκρεμής· ἰδοὺ δὲ πῶς·

Ὁ ἐθνικὸς Χάρτης περιέχει τὰ ἑξῆς 38, 39 καὶ 40 Ἄρθρα·

«Ἐν ἐλλείψει γνησίου καὶ νομίμου ἀπογόνου τοῦ Βασιλέως «Ὄθωνος, τὸ Ἑλληνικὸν στέμμα καὶ τὰ συνταγματικὰ αὐτοῦ «δικαιώματα περιέρχονται εἰς τὸν ἑπόμενον ἀδελφόν του· ἐν «περιπτώσει δὲ ἀποβιώσεως τούτου ἄνευ γνησίων καὶ νομί«μων ἀπογόνων κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, μεταβαίνουσιν εἰς τὸν «ἑπόμενον ἀδελφόν.

«Μὴ ὑπάρχοντος διαδόχου καθ' ἃ ὡρίσθη ἀνωτέρω, ὁ Βασι«λεὺς διορίζει αὐτὸν συγκαταθέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερου«σίας συγκαλουμένων ἐπὶ τούτῳ, παρόντων τοὐλάχιστον τῶν «δύο τρίτων τῶν μελῶν ἑκάστης καὶ διὰ τῆς ψήφου τῶν δύο «τρίτων τῶν παρόντων μελῶν.

«Πᾶς διάδοχος τοῦ Ἑλληνικοῦ θρόνου ἀπαιτεῖται ἵνα πρεσ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«δεύῃ τὴν θρῃσκείαν τῆς Ἀνατολικῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.»

Τὸ δὲ ἀκόλουθον Γ' Ψήφισμα τῆς ἐν Ἀθήναις ἐθνικῆς Συνελεύσεως ἔρχεται ὡς παραπληρωματικὸν τῶν προμνησθέντων τριῶν Ἄρθρων·

«Ἡ Βασίλισσα Ἀμαλία, μένουσα εἰς τὴν χηρείαν της, καλεῖται αὐτοδικαίως εἰς τὴν Ἀντιβασιλείαν ἐν περιπτώσει ἀνηλικιότητος ἢ ἀπουσίας τοῦ κατὰ τὸ 40 Ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διαδόχου.»

Κατὰ τὴν ἀκριβεστάτην καὶ τὴν οὐδόλως ἀμφισβητήσιμον ἔννοιαν συμπάντων τούτων, τὸ ἔθνος ἀπεφάσισε τὰ ἑξῆς·

Ὁ Βασιλεὺς Ὄθων, ἐν περιστάσει ἀτεκνίας του, προτεινάτω εἰς τὸν ἀμέσως μετ' αὐτὸν ἀδελφὸν, τὸν Οὐϊττελσβαχίδην Λουϊτπόλδον, τὸ Ἀνατολικὸν βάπτισμα ὡς προηγούμενον προσὸν τῆς διαδοχῆς· ἂν δὲ οὗτος ἀποποιηθῇ τὴν πρότασιν, ὁ Βασιλεὺς Ὄθων προτεινάτω τὸ αὐτὸ εἰς τὸν ἄλλον Οὐϊττελσβαχίδην Ἀδαλβέρτον· ἂν δὲ καὶ οὗτος ἀποποιηθῇ τὴν πρότασιν, ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἐκλεξάτω τὸν διάδοχον συναινέσει τῆς Βουλῆς καὶ τῆς Γερουσίας. Ἀλλ' ὁ ψηφισθεὶς διάδοχος, ὅπως ἔχῃ ταύτην τὴν ἰδιότητα, βαπτισθήτω πρότερον κατὰ τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα· ἂν δὲ ὁ οὕτω βαπτισθεὶς διάδοχος ὑπάρχῃ ἀνήλικος ἢ ἀπὼν καὶ ὁ Βασιλεὺς Ὄθων τελευτήσῃ, τότε ἡ Ἄνασσα Ἀμαλία περιβληθήτω τὴν Ἀντιβασιλείαν. Ὁ διάδοχος ὅμως ἐκλεχθήτω ζῶντος τοῦ Ὄθωνος καὶ διὰ τοῦ Ὄθωνος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅτε ὁ Βασιλεὺς Ὄθων ἀπεδέχθη μεθ' ὅρκου τὴν ἐθνικὴν αὐτὴν θέλησιν, ἀπὸ ἐννέα ἤδη ἐτῶν ἦν ἔγγαμος καὶ ἄπαις. Ἔκτοτε παρῆλθον δεκαπέντε ἄλλα ἔτη, καὶ διατελεῖ ἄτεκνος. Ὢ; ἄνθρωπος, καὶ ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὑπόκειται εἰς θάνατον. Ἆρα ὤφειλε καὶ πρότερον, ὀφείλει πολὺ μᾶλλον καὶ σήμερον ἵνα, κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ Συντάγματος, διαθέσῃ τὰ τῆς διαδοχῆς.

Ἀλλ' ἡ Βαυαρία ἐλπίζει ὅτι, καθ' ὃν χρόνον ἀναβάλλεται ἡ περὶ διαδόχου ἀπόφανσις τοῦ Ὄθωνος, ὁ θάνατος αὐτῷ ἐπελεύσεται, ὅτι, μὴ βαπτισθέντος ἔτι τοῦ διαδόχου κατὰ τὸ Σύνταγμα, ἡ Ἀμαλία οὐδόλως ἔσται Ἀντιβασίλισσα κατὰ τὸ Ψήφισμα, ὅτι δὲ τότε διὰ φόβον ἀναρχίας οἱ Ἕλληνες δεχθήσονται Ἡγεμόνα τὸν Ἀδαλβέρτον καίτοι ἐμμένοντα εἰς τὸ Δυτικὸν δόγμα, καὶ ὅτι οὕτω διαιωνισθήσονται τὸ στενὸν παρὸν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἔθνους καὶ ἡ θλῖψις τῶν Θεοφόρων Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, Ἰωάννου τοῦ Χρυσοστόμου, Βασιλείου τοῦ Μεγάλου, Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου καὶ Φωτίου τοῦ Πατριάρχου.

Ἰδοὺ δὲ ὑπὸ ποίους λόγους ἡ Μητρυιὰ-Δυναστεία καλύπτει τὴν πανουργίαν της·

«Ἡ Ἄνασσα τῆς Ἑλλάδος, λέγει αὐτὴ, μόλις ἐστὶ τεσσαρα-
«κοντοῦτις, πολλαὶ δὲ γυναῖκες τεκνοποιοῦσιν ἄχρι τοῦ τεσ-
«σαρακοστοῦ πέμπτου ἔτους. Πῶς λοιπὸν ὁ Ἀδαλβέρτος ἀλ-
«λάξει τὸ ἑαυτοῦ δόγμα ἐκ τῆς σήμερον καὶ καταγέλαστος
«γενήσεται, τῆς Ἀμαλίας τεκούσης υἱόν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ Ἄνασσα τῆς Ἑλλάδος ὑπάρχει καὶ θνητή. Πῶς λοιπὸν «ὁ Ἀδαλβέρτος ἀρνηθήσεται τὸ ἑαυτοῦ θρήσκευμα ἐκ τῆς «στιγμῆς αὐτῆς καὶ εἰς τοὺς συριγμοὺς τῆς Εὐρώπης ὅλης ἐκ- «τεθήσεται, τοῦ Ὄθωνος ἐν περιπτώσει θανάτου τῆς Ἀμαλίας «τελέσαντος νέον γάμον καὶ ἀποκτήσαντος υἱόν;

«Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς περιμενέτω σιωπῶσα· ἐὰν δὲ ὁ Ἄναξ αὐτῆς «ἀποβιώσῃ ἄπαις, ἰδοὺ ἐν μιᾷ ῥοπῇ ὀφθαλμοῦ σύρμα τηλε- «γραφικὸν ἠλεκτρικῶς κινεῖ τὸν ἀπόντα καὶ ἀβάπτιστον ἔτι «διάδοχον, ὅστις πηδᾷ διὰ μιᾶς ἀπὸ τῶν ἐν Μονάχῳ μεγάρων «εἰς τὴν ἐν Ἀθήναις κολυμβήθραν.»

Σύμφημι, μαθήτρια τῆς Αὐστρίας, ὦ καλὴ Βαυαρία· μάλι- στα δὲ εἰς ὅσα τόσον καλῶς εἶπες προστίθημι καὶ τοῦτο· εἴθε ὁ Ἅγιος Θεὸς πολυχρονίζοι τὸν Βασιλέα ἡμῶν Ὄθωνα! καὶ ἂν (ὃ μὴ γένοιτο!) ἡ Αὐτοῦ Μεγαλειότης χηρεύσῃ, δότω οὗτος τὴν δεξιὰν εἰς ἄλλην Βασιλίδα· ἐπειδὴ δὲ οἱ ἄνδρες διατη- ροῦσι τὴν αὐτῶν γονιμότητα καὶ ἄχρι τῶν ἑβδομήκοντα ἐτῶν, ἡ Ἑλλὰς ἐπὶ τριάκοντα ἔτι λυκάβαντας ἐνιαυτοὺς ὑπὸ κρεμάμενον πέλεκυν ἀναρχίας περιμενέτω ἐγκυμονήσεις ἢ θά- νατον τῆς Βασιλίσσης Ἀμαλίας, μετασυζεύξεις καὶ πατρότη- τας τοῦ Βασιλέως Ὄθωνος, πρὸς χάριν τοῦ Πρίγκιπος Ἀδαλ- βέρτου, ὅστις, πατὴρ τότε γενόμενος ἑξηκονταετὴς υἱῶν εἰ- κοσιπενταετῶν καὶ Καθολικῶν, ἅμα μακρόθεν ἀκούσῃ τὸν Ὄθωνα τελευτήσαντα, ἐλεύσεται ῥαγδαῖος ὡς ἀετὸς μετὰ τῶν νεοσσῶν αὐτοῦ εἰς τὴν ἀρχαίαν Κεκροπίαν καὶ, διὰ τριῶν δα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

κτύλων ποιῶν τὸ σημεῖον τοῦ σταυροῦ, δωρήσεται εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸν χρυσοῦν αἰῶνα τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας....

Ἀλλ' ἀφήσωμεν τὰς παιδιάς· κλαίει ὁ γέλως εἰς τὰ χείλη τῶν δυστυχῶν...

Ἐπειδὴ λοιπὸν τὸ μετὰ τοῦ Βασιλέως πολιτικὸν Συμβόλαιον τοῦ ἔθνους καταπατεῖται καὶ ἡ διαδοχὴ ὀρθοδόξου Ἡγεμόνος καταπολεμεῖται μετὰ θρασυτάτης ἐπιμονῆς, στερούμεθα δὲ Πολιτοφυλακῆς ἀναγκαιούσης εἰς πᾶν συνταγματικὸν Κράτος πρὸς συντήρησιν τῶν ἐθνικῶν δικαίων ἀπέναντι τοῦ ἐν ἐνεργείᾳ στρατοῦ ὑπερασπίζοντος τὴν ἀκεραιότητα τῶν βασιλικῶν προνομίων, ἐν ὀνόματι ἐγὼ τῆς Ἐλευθερίας καὶ τῆς Πίστεως λαμβάνω σήμερον, ὡς καὶ κατὰ τὸ 1832 ἔτος, τὴν πατριωτικὴν σάλπιγγα καὶ καλῶ πάλιν τοὺς Ἕλληνας εἰς Ἐθνοσυνέλευσιν ὅπως προληφθῇ δι' αὐτῆς ἡ ἐπερχομένη ἐμφύλιος στάσις.

Ναί, ὦ Ἕλληνες, ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐλθέτω ἵνα καταργήσῃ τὴν παρὰ τοῦ Ὑπουργείου διοριζομένην αὐτὴν Γερουσίαν ἀντικαταστήσασα τὴν καθ' ἑπταετίαν παρὰ τοῦ λαοῦ ἐκλεγομένην Σύγκλητον, ἵνα ψηφίσῃ γνήσιον βουλευτικῆς ἐκλογῆς Νόμον ἀντὶ τοῦ νόθου αὐτοῦ, ἵνα καταλίπῃ ἀνθ' ἑαυτῆς Πολιτοφυλακήν, τὸ ἀμυντήριον αὐτὸ τοῦ Συντάγματος ὅπλον, ἵνα δώσῃ τὰς ἀναλόγους ἀποζημιώσεις εἰς τοὺς ἀγωνιστὰς καὶ τὴν ἐθνικὴν γῆν εἰς τὸν λαόν, ἵνα τέλος ἀναγείρῃ τάφους πρὸς τοὺς θανόντας ἥρωας ἡμῶν, οἵτινες μένουσιν ἄτυμβοι ὡς οἱ ἐν τοῖς χωρικοῖς Κοιμητηρίοις κείμενοι ζευγηλάται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ναὶ, ὦ Ἕλληνες, ἡ ἐθνικὴ Συνέλευσις ἐλθέτω ἵνα, ἐν ἐλλείψει βουλευτικῶν Σωμάτων ἀνεξαρτήτων, αὐτὴ μετὰ τοῦ Βασιλέως ἀποφασίσῃ τὴν ἐκλογὴν τοῦ διαδόχου.

Ποία δὲ ἡ κατάλληλος ἐκλογὴ αὐτοῦ; Τῆς συνθήκης ἅπαξ λυθείσης, μὴ πλέον θελήσωμεν διάδοχον Δυτικὸν, ὅστις προσελεύσεται εἰς τὸ Ἀνατολικὸν δόγμα καίτοι ἀποστρεφόμενος αὐτὸ, ἀλλ' Ὀρθόδοξον ἐκ γενετῆς, ὅστις οὐδέποτε ἀσπάζεται ἄλλο θρήσκευμα καίτοι ἀνεχόμενος ἅπαντα.

Τοιοῦτος ὑπάρχει ὁ Πρίγκιψ Λαϊχτεμβέργης, ἔγγονος τοῦ Εὐγενίου Βοαρναίου καὶ ἀνεψιὸς τῶν δύο Αὐτοκρατόρων, Ἀλεξάνδρου τοῦ Β΄ καὶ Ναπολέοντος τοῦ Γ΄. Αὐτὸς, νυμφευόμενος μίαν τῶν θυγατέρων τῆς Βασιλίσσης Βικτωρίας, εἰσάξει ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν τριπλῆν Συμμαχίαν προστάτριαν ἐνεργὸν τοῦ Γένους, ἀντὶ τῆς Πρωσσίας ὀλίγον ἰσχυούσης ἐπὶ τῆς Ἀνατολῆς καὶ ἀντὶ τῆς Αὐστρίας Τουρκιζούσης μᾶλλον ἢ Ἑλληνιζούσης, αἵτινες σήμερον διέπουσι τὴν Ἑλλάδα.

Ἀλλ' ἂν τοῦτο νομίζηται παρὰ τῶν Ἄγγλων ὑπεροχή τις τῶν Γάλλων, ἢ παρὰ τῶν Ἄγγλων καὶ τῶν Γάλλων ὁμοῦ ὑπεροχὴ μείζων ἔτι τῶν Ῥώσσων, ἐγὼ μετὰ πατριωτικῆς παῤῥησίας προτείνω τὴν παρὰ τοῦ Ὄθωνος υἱοθέτησιν οὐχὶ μικροῦ τινος Δουκὸς τῆς Γερμανίας, γενησομένου καὶ ἀρνησιθρήσκου, ἀλλ' Ἡγεμονίδου Ἕλληνος, λαμπροῦ καὶ διὰ πατρῴαν ἀρετήν.

Τοιοῦτος ὑπάρχει ὁ Γρηγόριος Ὑψηλάντης, ὁ τελευταῖος γόνος τῶν Ὑψηλαντῶν, οἵτινες, τῷ 1821 ἔτει, ἐκάλεσαν τὸ Πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νελλήνιον εἰς τὴν ἐλευθερίαν, ἐθυσίασαν ἓξ ἑκατομμυρίων περιουσίαν καὶ προσήνεγκον τὴν ἑαυτῶν ἔτι ζωὴν εἰς τὴν πατρίδα. Ὁ νέος αὐτὸς, ἀγνὴν ἔχων τὴν καρδίαν καὶ ὑψηλὸν τὸ φρόνημα, ἔσεται ὁ υἱὸς τῶν μεινάντων ἀγωνιστῶν, ὁ ἀδελφὸς τῶν παίδων των, καὶ εἰς ἡμᾶς μετ' ἀγάπης, εἰλικρινείας καὶ δικαιοσύνης διαμοιράσει τὰ λάφυρα τῆς ἐπαναστάσεως, τὰ εἴκοσιν ἑκατομμύρια τῶν ἐθνικῶν στερεμμάτων καὶ τὰ εἰκοσιπέντε τοῦ ἐτησίου εἰσοδήματος· οἱ δὲ τρεῖς μεγάλοι Σύμμαχοι τῆς Ἑλλάδος ἀποδεχθήσονται αὐτὸν ὡς μὴ ἀνήκοντα εἰς οὐδένα καὶ μὴ κινοῦντα τὴν ζηλοτυπίαν οὐδενὸς, καθ' ὅσον μάλιστα διὰ τοιαύτης ἐκλογῆς ἀδιαφόρου διαδόχου ἡ Ἀγγλία, ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ῥωσσία κερδήσουσιν ἕν τι μέγα, τὴν ἀπέλασιν τῆς Αὐστρίας ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος.

Ἡ Ἑλλὰς ἀφ' ἑαυτῆς ὑπάρχει ἀναγκαία ἐν τῇ Ἀνατολῇ, οὐδὲ πρὸς διατήρησιν τῆς αὐτονομίας της χρῄζει τῆς Ὀϋϊττελσβαχικῆς αἰγίδος τοῦ Ἀδαλβέρτου ἐμμένοντος Καθολικοῦ.

Ὦ Ἕλληνες! κατὰ τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου ὑπῆρξαμεν ἄγαν γενναῖοι, ἄγαν εὔπιστοι. Προκαλέσωμεν ἐν ὁμονοίᾳ, ἐν εἰρήνῃ καὶ τάξει νέαν Ἐθνοσυνέλευσιν· ἐν αὐτῇ δὲ τὰ πάντα ἐπιθεωρήσωμεν λεπτομερῶς καὶ τὰ πάντα ὁρίσωμεν ἐν ἀκριβείᾳ, ἐν προβλέψει καὶ δυσπιστίᾳ περὶ τοῦ μέλλοντος.

«Ἔστι τοίνυν, νὴ Δία, παντοδαπὰ εὑρημένα ταῖς πόλεσι πρὸς φυλακὴν καὶ σωτηρίαν, οἷον χαρακώματα, καὶ τείχη, καὶ τάφροι, καὶ ἄλλα ὅσα τοιαῦτα· καὶ ταῦτα μέν ἐστιν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ἅπαντα χειροποίητα, καὶ δαπάνης πολλῆς προσδεῖται· ἓν
«δέ τι κοινὸν ἡ φύσις τῶν εὖ φρονούντων ἐν ἑαυτῇ κέκτη-
«ται φυλακτήριον, ὃ πᾶσι μέν ἐστιν ἀγαθὸν καὶ σωτήριον,
«μάλιστα δὲ τοῖς πλήθεσι πρὸς.... τί οὖν ἔστι τοῦτο; ἀπι-
«στία· ταύτην φυλάττετε· ταύτης ἀντέχεσθε· ἐὰν ταύτην
«σώζητε, οὐδὲν δεινὸν μὴ πάθητε.»

(ΔΗΜΟΣΘΕΝΗΣ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ,

ΠΟΙΗΜΑ ΛΥΡΙΚΟΝ ΕΙΣ ΑΣΜΑΤΑ ΤΕΣΣΑΡΑ.

Καὶ τὸ ἔθνος τὸ χθὲς τρέχον εἰς τὸν θάνατον ἡσύχως,
Καὶ τὸ ἔθνος τὸ θερμαῖνον τῆς παλάμης του τὸ ψῦχος
Εἰς τὸ πῦρ τῶν καιομένων Ὀθωμανικῶν δικρότων
Καὶ μετὰ σεισμῶν καὶ κρότων
Θραῦσαν κατὰ τοῦ Σουλτάνου τῆς ἀλύσου του τὸν κρίκον,
Εἰς ζυγὸν σεσαθρωμένον μένει σήμερον ὑπεῖκον!

Ἄπατρις νὰ περιτρέχῃς πάντοτε τὸν κόσμον ὅλον,
Νὰ καλῆσαι Ἰουδαῖος ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον πόλον,
Ἕλλην, ἂν σὺ ἐπιλήσμων τῶν ἀρχαίων σου προγόνων
Καὶ τῶν νέων σου ἀγώνων,
Εἰς τὴν ἄδοξον ἀφήσης μητρυιάν σου Βυζαρίαν
Τὴν κτηθεῖσαν μετὰ τόσης δόξης σου ἐλευθερίαν!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΣΜΑ ΠΡΩΤΟΝ.

«Χώρα μεγαλοφυΐας!.. εἰς τοὺς κόλπους σου τὸ πάλαι,
«Ὦ πατρίς μου, αἱ ἰδέαι ἀνεβλάστανον μεγάλαι,
«Καὶ τυραννοκτόνον ξίφος κρύπτοντες εἰς τὰς μυρσίνας
«Οἱ Ἁρμόδιοι ἀνώρθουν ἰσονόμους τὰς Ἀθήνας.
«Ἄλλοτε Θεοὶ ἐπάτουν τὰ ἐδάφη σου, καὶ θείαν
«Ἕως σήμερον ἡ γῆ σου ἀναδίδει εὐωδίαν,
«Καὶ ἡ αὔρα τοῦ Ζεφύρου
«Ψιθυρίζει τὴν ἀρχαίαν μελῳδίαν τοῦ Ὁμήρου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Δύο ἔφερε μοχθοῦσα Γίγαντας τῆς γῆς ἡ σφαῖρα,
«Καὶ τῶν δύο οἱ αἰῶνες σὲ κηρύττουσι μητέρα.
«Στρατηλάτης τῶν Ἑλλήνων ἐκδικῶν τὸν Μαραθῶνα,
«Ὁ Ἀλέξανδρος εἰσῆλθε νικητὴς εἰς Βαβυλῶνα.
«Διετήρει αἵματός σου εἰς τὰς φλέβας του ῥανίδα
«Ὁ Κορσικανὸς, ὁ ἔχων τὸ Ταΰγετον πατρίδα
«Καὶ εἰς μίαν μόνην ὥραν
«Τὴν γῆν παίξας, τὴν γῆν χάσας εἰς τοῦ Βατερλῶ τὴν χώραν.

«Ἀλλ' ὁ πρῶτος ἀγαπῶν σε καὶ τὴν δόξαν τῶν Ἑλλήνων
«Πέραν τοῦ Ἰνδοῦ καὶ Γάγγου μέχρι Τροπικοῦ ἐκτείνων,
«Ἀπεβίωσε μονάρχης καὶ ὡς τοῦ πολέμου λείαν
«Μίαν ἔδωκεν εἰς πάντα στρατηγόν του βασιλείαν·
«Ὁ δὲ δεύτερος μισῶν σε καὶ τὸν ἄδοξον Σουλτάνον
«Ἐπιστήθιόν του φίλον ἀντὶ σοῦ παραλαμβάνων,
«Δέσμιος εἰς νῆσον ξένην,
«Δέσμιος εἰς τὴν Ἁγίαν ἐτελεύτησεν Ἑλένην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Δὲν ἐξύπνησαν ἐκ νέου αἱ ἠχὼ τῶν Μαραθώνων
«Εἰς τὴν ῥῆξιν τῶν δεσμῶν σου, δεσμῶν εἴκοσιν αἰώνων;
«Ἐσυντρίψαμεν εἰς πᾶσαν ὕφαλόν σου ἕνα στόλον·
«Κατεστρέψαμεν εἰς πᾶσαν στενωπόν σου στρατὸν ὅλον·
«Πλὴν τί κλέος σὲ ἀνύψοι, καὶ τί αἶσχος σὲ πιέζει!
«Ἐνετοὶ μετὰ Ῥωμαίους, μετὰ Τούρκους Βαυαρέζοι
«Σιδηρόποδες περῶσι,
«Καὶ κατόπιν εἷς τοῦ ἄλλου ὅλοι σὲ βαρυκτυπῶσι...

«Βαυαρέζοι!.. ὡς ἀπλήστων ἔπεσαν Ἀρπυίων νέφη.
«Βαυαρέζοι!.. τῆς Ἑλλάδος ἡ πικρὰ χολὴ τοὺς τρέφει,
«Καὶ ἡ γῆ της ἀπὸ μίσους πυρετὸν θερμαινομένη
«Ἕνα ἕνα τοὺς φλογίζει, ἕνα ἕνα τοὺς μαραίνει.
«Ἦλθαν, ἔρχονται οἱ ξένοι καὶ ἀπὸ τοὺς δύο πόλους·
«Περιφρονητέοι ὅλοι, μᾶς περιφρονοῦσιν ὅλους...
«Εἴλωτος, ὦ Ἕλλην, φόρει,
«Φόρει πῖλον, ἀφ' οὗ λείπει ἀπὸ σὲ ψυχὴ καὶ δόρυ!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Εἶσθε σεῖς τὰ θερμὰ τέκνα τοῦ μεσημβρινοῦ ἡλίου;
«Εἶσθε σεῖς ἡ πνευματώδης γενεὰ τῆς Μεσογείου;
«Ἕλληνες! πῶς εἰς τὸ μέσον ἐρειπίων καὶ μνημάτων
«Κεῖσθε ὡς σωροὶ ἀψύχων καὶ ἀφώνων ἀγαλμάτων;
«Ἀλλὰ λέγουσί τι πλέον κ' ἔχουσιν εἰκόνα ζῶσαν
«Οἱ ἀρχαῖοι ἀνδριάντες οἱ χωρὶς πνοὴν καὶ γλῶσσαν,
«Παρὰ σεῖς οἱ ὄντως λίθοι
«Καὶ, ὡς λίθοι, τῆς πατρίδος βαρυθλίβοντες τὰ στήθη.

«Ἕλλην σιδηροδεμένε καὶ χορεύων! δὲν μὲ λέγεις;
«Τὸν ζυγὸν τοῦ Τούρκου θραύων, πῶς τῆς πατρικῆς σου στέγης
«Ἔτρεξες μανίαν πνέων τὰ θεμέλια νὰ σείσῃς;
«Τὸ σκιάδιον ἠγάπας καὶ τὴν κίδαριν ἐμίσεις;
«Ἢ ποθῶν τὴν εὐνομίαν, τὸν πρόγονικόν σου πλοῦτον,
«Σύνταγμα τὴν καλουμένην ὑπὸ τῶν αἰώνων τούτων,
«*Σύνταγμα!* εἰς τὰς ἁγίας
«Ἔκραζες Ἐθνοσυνάδους τῆς Τροιζῆνος καὶ Προνοίας;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἐπειδὴ ἀπὸ χρυσίον στίλβουσιν αἱ ἄλυσοί των,
«Τὰς ἀσπάζονται τὰ χείλη τῶν ἀδόξων σου Προκρίτων;..
«Ἀλλὰ βλέπω εἰς τὸ μέλλον λάμπουσαν ἐλπίδα νέαν,
«Καὶ τῶν Γυμνασίων βλέπω θάλλουσαν τὴν νεολαίαν.
«Συλλογὴν θεσμῶν κρατοῦντες ἀνεπάφων καὶ γνησίων,
«Σπουδασταὶ ἀπὸ τὰ βάθρα τῶν Ἑλληνικῶν Σχολείων
«Εἰκοσαετεῖς πρεσβῦται
«Ἀναβαίνουσι τὴν Πνύκα, ἥτις τοὺς ἐπικαλεῖται.

«Βλέπει ἐκ τῶν Ἀνακτόρων, βλέπει ὁ σκηπτοῦχος Ὄθων
«Τὴν κατάπτυσιν τῶν νόμων τῶν εἰκονικῶν καὶ νόθων,
«Καταβαίνει ἐν τῷ μέσῳ τῶν Ἑλληνικῶν μνημείων,
«Τείνει χεῖρα πρὸς τὸν Πλάστην καὶ ἀσπάζεται ὁμνύων
«Θεσμοὺς Σόλωνος καὶ ῥήτρας πολιτείας ἐλευθέρας.
«Ἐπανεῖδον αἱ Ἀθῆναι τὰς ἀρχαίας των ἡμέρας,
«Καὶ κυμαίνεται ὡραία
«Εἰς τὸν μέγαν Παρθενῶνα ἡ Ἑλληνικὴ σημαία...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὦ σεῖς, οἵτινες εἰς ῥάκη ἐδεικνύετε πενίας
«Τὰς πληγὰς τοῦ στήθους μόνας ὡς βασιλικὰς ταινίας,
«Πληρεξούσιοι τοῦ Ἄστρους, ἐκ τῶν τάφων ἐγερθῆτε
«Κ' εὐλογεῖτέ μας! Ἑλλήνων Βουλὴ νέα συγκροτεῖται,
«Βουλὴ ὄχι γεγραμμένη διὰ μυστικῆς μελάνης
«Καὶ διὰ χειρὸς δολίας ἐπὶ αὐλικῆς μεμβράνης,
«Ἥτις τὰς ψευδεῖς της φάσεις
«Παριστᾷ ὁπόταν χύνῃ φλόγας τοῦ λαοῦ ἡ στάσις...

«Τῆς ἀγνώμονος Εὐρώπης καὶ σεῖς γαῦροι διπλωμάται,
«Τὴν μικρότητα τοῦ ἔθνους, ξένοι, μὴ καταγελᾶτε!
«Αὐτουργοὶ τοῦ συνεχοῦς του ἐξευτελισμοῦ καὶ πένθους,
«Εἰς τὸ στάδιον ὁ Ἕλλην ἴσως τρέξῃ πάλιν ἔνθους·
«Τὸ ἀδάμαστόν του γένος ἴσως ἐνωθῇ ἐκ νέου
«Ἀπὸ κορυφῶν τοῦ Αἵμου μέχρις ἄκρων τοῦ Μαλέου,
«Εὔξεινον καὶ Προποντίδα
«Ὑπὸ τὴν αὐτὴν συνέχον θριαμβευτικὴν ἀψίδα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἴσως εἰς ἡμᾶς βλαστήσῃ καὶ ἀναφανῇ τις ἥρως,
«Μακεδὼν Ἀλέξανδρός τις, ἢ ὁ Ἠπειρώτης Πύῤῥος,
«Καὶ ζητήσῃ αὐτὸς τότε λόγον ἀπὸ σᾶς τοὺς ξένους,
«Λόγον δι' αὐτὸ τὸ αἴσχος τοῦ ἀδικουμένου Γένους.»
Αὐτὰ ἔλεγεν ἀφίνων τὸν Πειραϊκὸν λιμένα
Καὶ πρὸς τὰς Ἀθήνας στρέφων ὄμματα δακρυβρεγμένα
Ἕλλην φεύγων τὴν πατρίδα,
Ἕλλην νέος, πλὴν μὴ ἔχων οὐδὲ μέλλον, οὐδ' ἐλπίδα.

Τὸ τερπνὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔαρ του καταναλώσας,
Εἶδε τὰς ὑπὲρ τοῦ ἔθνους πράξεις του καὶ πλάνας τόσας,
Ὡς ὁ ἀποθνήσκων βλέπει τὴν ἐπίγειον ἀπάτην
Καὶ τὰ ὅσα εἰς τὸν κόσμον οἰκοδόμησεν εἰς μάτην.
Πλέων ἄνω τῶν ἀβύσσων ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο κλίμα
Ταχὺς φεύγει, καθὼς φεύγει τὸ ἀκόλουθόν του κῦμα
Καὶ ἡ ὄρνις τῆς θαλάσσης
Ἡ ἀλάττουσα μυρίας ἀερίας ἀποστάσεις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ τοῦ πόντου διαβάτης βλέπει ἔκθαμβος τὸ λεῖον,
Τὸ χωρὶς ἀρχὴν καὶ τέλος ὠκεάνειον πεδίον·
Εἰς τὸ κέντρον μένων κύκλου, ὅστις πάντοτε αὐξάνει,
Πώποτε τὴν φεύγουσάν του περιφέρειαν δὲν φθάνει·
Τοῦ νοὸς ἐκεῖ δὲν ἔχει πέρας ἡ ταχυπορία,
Οὐδ' ὁρίζοντα ἐμπρός της ἀπαντᾷ ἡ φαντασία·
Ἡ ψυχή του ἐλευθέρα
Διατρέχει τὰς ἐκτάσεις ὑπὸ οὔριον ἀέρα...

Κύλιε τὰ κύματά σου, Θάλασσα!.. μυρίοι στόλοι
Ἔρχονται, ὑπάγουν, τρέχουν εἰς τὸν τράχηλόν σου ὅλοι.
Σείεσαι, καὶ τῶν μελῶν σου τῶν βαρέων, τῶν μεγάλων,
Καὶ ὁ εἷς καὶ ἄλλος πόλος συναισθάνονται τὸν σάλον.
Θάλασσα! ὁ ἄμετρός σου καὶ ἀγήρατος βραχίων
Ἐγκολποῦται τὴν γῆν ὅλην ὡς ἡ μήτηρ τὸ παιδίον,
Καὶ ἀτίθασσος, ἀγρία,
Μάχεσαι πρὸς τοὺς τυφῶνας, μάχεσαι πρὸς τὰ στοιχεῖα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν γῆν ὅλην ἡ θρασύτης τοῦ ἀνθρώπου μεταλλάττει,
Ἀλλ' εὑρίσκει ὅριά της τ' ἀναλλοίωτά σου κράτη.
Ὅτε ἤχησεν ἡ πρώτη ὥρα τῆς δημιουργίας
Νέα ἔῤῥευσες, καὶ νέα ῥεύσεις μέχρι συντελείας.
Τὴν παλίῤῥοιαν τῆς Τύχης καὶ τὸ ἄστατόν της πνεῦμα
Παριστᾷ τὸ ὑπ' ἀνέμων περιδίνητόν σου ῥεῦμα,
Καὶ εἰς σὲ ἡ τοῦ ἀπείρου
Ἔκτασις ἀντανακλᾶται ὡς εἰς κάτοπτρον σαπφείρου...

Προπερῶν καὶ χελιδόνα, ἥτις τὰ νερὰ ξυρίζει,
Τὸ πλησίστιόν του σκάφος πτεροφόρον ἁρμενίζει.
Ὁ συρίζων ἐκ τῆς πρύμνης ἄνεμος εἰς τὰ σχοινία
Φαίνεται ἡ γλυκυτέρα εἰς τοὺς ναύτας ἁρμονία·
Εἰς τὰ ὦτά των ὡς αὔρα ζεφυρῖτις κελαρύζει,
Ὅταν λύρας καλλιφώνου τὰς χορδὰς αὐτὴ ἐγγίζῃ.
Ἀλλὰ πῦρ ἐκείνου φλέγει
Τὴν πολύπονον καρδίαν· χύνει δάκρυα καὶ λέγει·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ πατρίς!.. αὐτὴν δὲν φεύγω, ἀλλὰ φεύγω τοὺς τυράννους
«Καὶ τῶν Βαυαρῶν τοὺς φίλους, τοὺς δουλόφρονας καὶ πλάνους
«Ἡ πατρίς!.. ὡς πρὸς μητέρα πρὸς αὐτὴν ἂν δράμω πάλιν,
«Θέλει θάλψει τὸν υἱόν της εἰς φιλόστοργον ἀγκάλην.
«Ἕνα τάφον ὑπὸ τ' ἄλση, ὅπου τὴν χαρὰν ἐγεύθην,
«Ἀλλ' ἀπὸ βοτάνην λύπης ἔπειτα ἐφαρμακεύθην,
«Ἰδοὺ σήμερον τί θέλων
«Περιτρέχω τὰ πελάγη χωρὶς πόθον, χωρὶς μέλλον.

«Ὡς ὁ ὕαλος ὁ χύνων ῥεῦμα πύρινον κρατῆρος
«Ὅταν συνενοῖ τὴν θέρμην τοῦ ἡμερινοῦ φωστῆρος,
«Ἐδυνάμην τὰς ἀκτῖνας τοῦ νοός μου συγκεντρόνων.
«Καὶ φλογώδη γράφων ἔπη, τροπαιοῦχα τῶν αἰώνων,
«Ἔρωτα ἐλευθερίας εἰς τοὺς Ἕλληνας ν' ἀνάψω
«Καὶ εἰς βάραθρα Αἰτναῖα τοὺς τυράννους των νὰ θάψω.
«Ἀλλ' ἐκ λύπης ἀγηράτου
«Εἰς τὰ στήθη μου ἐχύθη ἀπονάρκωσις θανάτου.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διατί τὸ μέτωπόν του σκυθρωπὸν καὶ σκιασμένον,
Ἀπὸ σιδηρᾶν ὀδύνην ἦτον ἀροτριωμένον;
Πένθος μόνον τῆς πατρίδος, ἢ καὶ ἄλλο σκληρὸν πάθος
Τόσην ἔσταζε πικρίαν εἰς τῶν σπλάγχνων του τὸ βάθος;
Πόρρω τῆς Ἑλλάδος φέρων τὸ πλανώμενόν του βῆμα,
Συγγενῶν μακρὰν καὶ φίλων, εἰς γῆς ξένης ξένον κλίμα,
Εἰς τῆς δούλης Ἰταλίας
Ἱστιοδρομεῖ ὁ τάλας τὰς θρηνώδεις παραλίας.

Τὸ Ἑλληνικὸν ἀκόμη πέλαγος τὸν περιβρέχει,
Ἄργυρος στιλπνὸς καὶ λεῖος, ὅστις λύεται καὶ τρέχει.
Προχωρῶν εἰς τὸν Ἀδρίαν, ἀτενίζει τὴν Ἑλλάδα
Καὶ ἀπέναντί του ἔχει τὴν ποιητικὴν Λευκάδα,
Ὅπου ἡ Σαπφὼ ἐκείνη βυθισθεῖσα εἰς τὸ κῦμα
Τοῦ ἀθλίου ἔρωτός της ηὗρε θάνατον καὶ μνῆμα.
Ἡ Ἑλλὰς ἐμπρός του κεῖται·
Ἀλλ' ὡς πτῶμα τὴν ψυχήν της καὶ τὸ κάλλος της στερεῖται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποῦ ἐκεῖναι τῶν Θεῶν της αἱ μυθώδεις τόσαι πλάσεις,
Παίγνια τῆς φαντασίας καὶ χρυσαῖ της παραστάσεις;
Ἡ Παλλάς!.. εἰς τὴν Τρωάδα ἔβαινεν ὑπερηφάνως,
Καὶ πῦρ ἔσπειρε κομήτου τὸ ὑψίλοφόν της κράνος·
Καὶ ὁ Ποσειδῶν εἰς κόγχην ἵππους ζεύγων ὠκυπέτας,
Ἔπληττε τὰς ἀργυρᾶς των, τὰς κυματουμένας χαίτας·
Καὶ χρυσοῦς ἀπὸ ἀστέρας
Τοῦ Διὸς ὁ ἐπενδύτης ἔπαιζεν εἰς τοὺς ἀέρας.

Φεῦ! παρῆλθον τῆς Ἑλλάδος οἱ Ὁμηρικοὶ αἰῶνες,
Καὶ δὲν σύρουσιν εἰς ἅρμα σμαραγδόπτεροι ταῶνες
Τοῦ Μεγάλου Ὀλυμπίου τὴν ἀθάνατον νυμφίαν,
Καὶ ἡ λαμπροπτέρυξ Ἶρις τρίχρουν φέρουσα ταινίαν
Τὴν Θεὰν ἐποχουμένην εἰς τὴν γῆν δὲν ἀναγγέλλει,
Οὐδὲ ὅταν εἰς τὴν Ἴδην νὰ σκηνώσῃ αὐτὴ μέλλῃ
Ἄγρυπνοι αἱ Ὧραι πλέον
Ἀπολύουσι τὸ ζεῦγος τῶν πτηνῶν της τῶν ὡραίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς αὐτοὺς ὁ νέος Ἕλλην τοὺς αἰγιαλοὺς ματαίως
Περιβλέπων ζητεῖ ἔτι τοὺς θαλάμους τοῦ Νηρέως,
Ὅπου τὰ λευκά της μέλη ἔλουεν ἡ Ἀμφιτρίτη·
«Ἐσυντρίφθη λοιπὸν, κράζει, τῆς Ποιήσεως ἡ κοίτη,
«Καὶ ἡ τοῦ Χριστοῦ θρησκεία εἰς αὐτὰς τὰς ἐρημίας
«Σκέπην ἥπλωσεν ἁγίαν, πλὴν μονόχρουν ἀληθείας,
Καὶ δακρύει λοιπὸν μείνας
«Ὁ Ἀπόλλων τῆς Ἑλλάδος Ἥλιος χωρὶς ἀκτῖνας!»

Βλέπει, βλέπει τὰς χιόνας τῶν Λομβαρδικῶν ὀρέων
Τρέχον ὡς δελφὶν τὸ σκάφος καὶ πρὸς τὴν Ἀγκώναν πλέον...
Θρήνει, Ἐνετία, θρήνει! Θέτις ἄλλοτε ὑψίφρων,
Ὑγρὰν ἔχουσα τὴν κόμην καὶ εἰς κοραλλίου δίφρον
Ἀπὸ τὸν βυθὸν ἀνέδυς, καὶ ὁ κόσμος σ' ἐπροσκύνει·
Πλὴν τὸ κύπτον μέτωπόν σου λάμψιν σήμερον δὲν χύνει·
Στέφουσι τὸ γηραλέον
Οἱ τοῦ Ἀδριατικοῦ σου μαργαρῖται ὠχροὶ πλέον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῶν Βυζαντινῶν ἡ μάστιξ ἔγινες Αὐτοκρατόρων,
Ἐνετία, γενομένη ὁδηγὸς τῶν Σταυροφόρων.
Εἰς τῶν Κομνηνῶν τὸν θρόνον ὕψωσες τὸν Βαλδουΐνον,
Κ' ἔκλεψες τοὺς Κορινθίους χρυσοῦς ἵππους τῶν Ἑλλήνων·
Ὅτε δὲ ὁ Κωνσταντῖνος, ὁ τῆς Ἐπταλόφου μάρτυς,
Ἀδελφὸς τοῦ Λεωνίδου, υἱὸς δεύτερος τῆς Σπάρτης,
Ἤτησε τὴν συνδρομήν σου,
Ψυχροὺς λίθους καὶ σὲ ἠῦρε καὶ τὸν Δοῦκα Φόσκαρίν σου.

Διὰ τοῦτο καταῤῥέουν οἱ μαρμάρινοί σου οἶκοι,
Καὶ τὸν Φόσκαρίν σου ἠῦρε τιμωρὸς θεόθεν δίκη.
Κατεδίκασεν ἐκεῖνος τὸν υἱόν του εἰς βασάνους,
Τὸν Λορεδανὸν κ' ἐννέα κολακεύων συντυράννους·
Ἀλλὰ στερηθεὶς ὁ γέρων καὶ δακτύλιον καὶ θρόνον,
Ἔπεσεν ἀπὸ τῆς λύπης τὸν κεραυνοβόλον κλόνον
Ὅτε ἄνω τῶν τριόδων
Τὸν ἀπέβαλλεν ὁ πάλλων τοῦ Ἁγίου Μάρκου κώδων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νικητὴς εἰς τὸ Μαρέγκον, ἐρασθεὶς τὰ θέλγητρά της,
Ἥρπαζε τὴν Ἀφροδίτην Πραξιτέλους ὁ Γαλάτης,
Καὶ ἀπὸ τὰς χεῖρας τούτου ὡς ἀπ' ἐραστοῦ ἀγκάλην
Ὁ τῆς Γερμανίας Καῖσαρ τὴν Θεὰν ἀπέσπα πάλιν.
Αὐτῆς ἔχουσα τὸ κάλλος, εἰς τὰς χάριτας ὁμοία,
Ἔλαβες ὁμοίαν τύχην καὶ σὺ, Κύπρις Ἰταλία,
Καὶ ἀπὸ ἑνὸς εἰς ἄλλου
Πίπτεις δέσμιος τοὺς κόλπους, ἢ Αὐστριακοῦ ἢ Γάλλου.

Ἔπρεπεν ἀπὸ τὴν φύσιν νὰ πλασθῇς, ὦ Ἰταλία,
Ὀλιγώτερον ὡραία, ἢ πλειότερον ἀνδρεία.
Τὰς ὀρέξεις τῶν τυράννων ἢ δὲν ἤθελες φλογίζει,
Ἢ τὸ ἀρειμάνιόν σου αὐτοὺς ἤθελε φοβίζει.
Ἀλλὰ ζώπυρον ὡραῖον αἰωνίων πόθων εἶσαι,
Καὶ κατὰ τοῦ ξένου ξένην δύναμιν ἐπικαλεῖσαι.
Νικηθῇς ἢ καὶ νικήσῃς,
Τῶν ἐχθρῶν ἢ βοηθῶν σου μένεις λάφυρον ἐπίσης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ῥώμη τοῦ Καπιτωλίου! φόβητρον ἑπτὰ αἰώνων,
Ἡ βασίλισσα τοῦ κόσμου καὶ ἡ μήτηρ τῶν Κατώνων!
Ῥώμη τοῦ Ἁγίου Πέτρου! τῶν ἐθνῶν ἐλπὶς καὶ τρόμος,
Ἡ βασίλισσα τοῦ κόσμου καὶ Χριστοῦ ἡ κληρονόμος!
Ῥώμη! βασιλέων ἅμα καὶ λαῶν κατέστης χλεύη.
Σὲ θρηνεῖ ὁ Τίβερίς σου, καὶ ἡ βάσις σου σαλεύει,
Ἐκκλησία κλονουμένη
Καὶ τῶν Γοτθικῶν βωμῶν σου καθ' ἡμέραν στερουμένη!

Εἰς τὰς χώρας σου ἡ δόξα ἐσιώπησε πρὸ χρόνων.
Φωναὶ μόνον χαλκοστόμων καὶ θρησκευτικῶν κωδώνων
Κλαυθμυραὶ εἰς σὲ δι' ὅλης ἀντηχοῦσι τῆς ἡμέρας,
Καὶ τοῦ Παπισμοῦ βαδίζει βαρυπάταγον τὸ τέρας
Διαβαῖνον μακρὰ ἔλη, πόλεις χήρας ἀπὸ δήμους,
Ὡς κωδωνοφόρος δράκων, ὅστις τρέχει τὰς ἐρήμους
Μετὰ φοβερῶν σημάντρων
Ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο δάσος, ἀπὸ ἓν εἰς ἄλλο ἄντρον...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετ' ἐννέα εἰς τὴν Ῥώμην ἐπανῆλθεν αὐτὸς χρόνους,
Καὶ ἡ Ῥώμη τῶν πληγῶν του ἀνενέωσε τοὺς πόνους.
Θιασῶται τῆς Ἑλλάδος, εἰς τοῦ Ἕλληνος τὴν φήμην,
Πολλοὶ ἔδραμον πρὸς τοῦτον ψυχὴν φέροντες προθύμην.
Ἀλλὰ γύρω αὐτὸς κύκλον ἀποστάσεως χαράττει,
Καὶ τὸ στόμα του κλεισμένον δάκτυλος σιγῆς φυλάττει·
Ἔξωθεν ἐμπνέει ψῦχος
Ὡς χιονισμένη Αἴτνα, ἥτις καίει ἐνδομύχως.

Σώζεται εἰς Ῥώμην ἔτι παλαιόν τι δῶμα, ὅπου
Ἐπιφαίνεται πρὸς μνήμην τοῦ οἰκήσαντος ἀνθρώπου
Εἰκὼν Ἕλληνος κρατοῦντος εἰς τῆς δεξιᾶς τὸ κοῖλον
Ἄλλοτε θαυματουργῆσαν ξίφος μέγα καὶ καμπύλον·
Λέγουσα δ' ἐπιγραφή τις εἰς ἡμίσβεστα στοιχεῖα
«*Γεωργίου Καστριώτου μορφὴ αὕτη καὶ οἰκία*»
Τοὺς ἀπὸ παντοῖα μέρη
Εἰς τὴν Ῥώμην ἐρχομένους προσκαλεῖ ἐκεῖ καὶ φέρει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ ζωγραφημένη σπάθη ἔσωσε τὸν κόσμον ὅτε
Τρέχοντες οἱ θεομάχοι τοῦ Μωάμεθ στρατιῶται,
Ἥρπαζαν τὴν νέαν Ῥώμην καὶ τὴν παλαιὰν ἐπόθουν
Καὶ τοὺς Οὔγγρους ὡς φραγμόν των καὶ τοὺς Πολωνοὺς ἀπώθουν
Εἴκοσι στρατοὺς τῶν Τούρκων ἔλαβεν ἐκείνη φόρον,
Καὶ ὁ νικηθεὶς Μωάμεθ τὴν ἐζήτησεν ὡς δῶρον
Ὅτε ὡς ὁ Ἀμουράτης
Καὶ αὐτὸς ὑπὸ τὴν Κρούην εἶδε τὴν βαρύτητά της.

Εἰς αὐτὴν ὁ Ἕλλην τρέχει τὴν ἡρωϊκὴν οἰκίαν
Καὶ τὴν πᾶσαν ἀναθέτει τῆς ζωῆς του προσδοκίαν,
Καὶ κτυπᾷ τὴν θύραν κτύπους αἰσθανόμενος καρδίας·
Ἀλλ᾽ ἀνωφελῶς προφέρει τ᾽ ὄνομα τῆς Ἀγλαΐας·
Εἰς τὸ προσφιλές της δῶμα πρόσωπα κατοίκουν ξένα,
Καὶ ποῦ ἦτον ἢ ἂν ἔζη μὴ μαθὼν ἀπὸ κἀνένα
Τραῦμα ἔλαβε θανάτου·
Κάτωχρος καὶ τρέμων ὅλος ἔστρεψε τὰ βήματά του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς αὐτοὺς τοὺς τόπους ἔζη ἄλλοτε ἡ Ἀγλαΐα,
Καὶ ὁ οὐρανὸς ἐγέλα, καὶ ἡ γῆ συνεμειδία.
Αἱ καρδίαι των ἐνοῦντο κ' ἔπνεον ἀέρα ἕνα,
Ὡς κλειστοῦ ἀκόμη ῥόδου δύο φύλλα συσφιγμένα.
«Εἰς τὸν τάφον, λέγει οὗτος, αὐτὴ ἄρα ἡσυχάζει,
«Εἰς τὰ ἴχνη της κατόπιν ἐν ᾧ τρέχει καὶ στενάζει
«Καὶ φρενιτιᾷ καὶ κλαίει
«Δυστυχής τις, ὅστις φρίκην καὶ εἰς ἑαυτὸν ἐμπνέει; »

Τὴν καρδίαν καὶ τὸ γένος Ἑλληνὶς αὐτὴ γνησία,
Ὅτε ἡ τοῦ Ὑψηλάντου ἐσαλπίσθη παρουσία
Καὶ εἰς τὴν Ἐπτάλοφόν του τοὺς ἀόπλους καὶ ἀθώους
Ὁ μαινόμενος Σουλτάνος ἐκερμάρτιζεν ἀθρόους,
Ἀπὸ Βόσπορον εἰς Ῥώμην ἔδραμε μετὰ γονέων
Καὶ ἠράσθη ἐκεῖ τοῦτον σπουδαστὴν τεχνῶν ὡραίων.
Διατί τὴν Ἰταλίαν
Ἄφησεν αὐτὸς προδώσας τόσον ἔνθερμον φιλίαν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἤχουν φοβερὰ τὰ ὅπλα τῶν Ἑλλήνων μαχομένων,
Καὶ μακρόθεν πρὸς τὸ Γένος ἔδραμεν αὐτὸς ἀσθμαίνων.
Πλὴν κ' ἐν μέσῳ τῶν παιάνων τῆς Ἑλλάδος νικητρίας
Κλαυθμυραὶ τὸν ἐκυνήγουν αἱ φωναὶ τῆς Ἀγλαΐας.
Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα πάλιν ἦλθε πρὸς τὴν Ἀγλαΐαν,
Μαθὼν ὅτι αὐτὴ σώζει τὴν ἀρχαίαν της φιλίαν,
Μαθὼν ὅτι πρὸς τὰ τέλη
Καὶ ὠχρὰ τῶν ἡμερῶν της ἡ λαμπὰς νὰ σβύσῃ μέλλει...

Εἶν' ἑσπέρα· ζωὴ πᾶσα, πᾶσα κίνησις ἐκπνέει·
Τὴν ἀποθανοῦσαν Ῥώμην τῆς νυκτὸς τὸ ἄστρον κλαίει·
Τοῦ Ἁγίου Πέτρου λάμπων καὶ σεληνοφέγγων ὅλος
Εἰς τὰ νῶτα τῶν ἀέρων ἐπικάθηται ὁ θόλος,
Καὶ φρονεῖς, ὡς τὰς μεγάλας κορυφὰς τῶν Ἀπεννίνων,
Ὅτι δάκτυλοι Ἐργάτου Θεοῦ ἔπλασαν κ' ἐκεῖνον·
Τύπον τόσου μεγαλείου
Παριστᾷ ὁ Γίγας οὗτος τῶν ναῶν τῆς ὑφηλίου!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸ Κολοσσαῖον κεῖται ἀλυσίδετος καὶ τρέμων
Ὁ τὸν κόσμον ὑποτάξας τῆς ἀρχαίας Ῥώμης Δαίμων,
Καὶ σκιαὶ πλανῶνται δύο εἰς τὸ Πάνθεον ὀργῖλαι,
Ὑψηλαὶ ὡς τοῦ Πανθέου αἱ ὑπερμεγέθεις στῆλαι,
Διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἡ τοῦ Βρούτου παιδοφόνος,
Διὰ τὴν ἐλευθερίαν ἡ τοῦ Βρούτου πατροκτόνος·
Πλὴν ὀλολυγμοὺς ματαίους
Ἐντὸς χύνουσαι τῆς Ῥώμης ζητοῦν Ῥώμην καὶ Ῥωμαίους.

Εἰς τὸ μέτωπον ὁ Ἕλλην γραπτὴν φέρων τὴν ὀδύνην,
Πρὸς τὴν Τρέβην παραμένει, τὴν δακρυρροοῦσαν κρήνην·
«Γῆ, ἀνέκραξεν, ἀρχαία ὅπου κεῖται σιωπῶσα
«Ὡς ἡ πάλαι νεκρὰ Ῥώμη καὶ ἡ Ῥώμη σου ἡ ζῶσα,
«Ὅπου μεταξὺ τῶν τάφων ἡ πικρὰ φωνή μου μόνη
«Τῆς σιγῆς καὶ τῆς ἐρήμου τὸ κενὸν αὐτὸ πληρόνει!
«Λοιπὸν ὅλα τελευτῶσι,
«Μηδὲν ὅλα, καὶ ματαία ἡ φροντὶς ἡμῶν ἡ τόσις;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Εἰς τὴν γῆν περιηγήθην· *λίθων*, εἶπα, *σωρὸς μόνος*
«*Αἱ στοαὶ Σιδῶνος, Τύρου, Νινευῆς καὶ Βαβυλῶνος!*
«Εἰς τὸν οὐρανὸν ἐστράφην· ὡς τοῦ λύχνου θρυαλλίδα
«Καὶ αὐτὸ τὸ ἄστρον σβύνον εἰς τὸ μαῦρον χάος εἶδα·
«*Ἴσως*, εἶπα, *μ' ἐγγυᾶται, ἴσως τὴν ἀθανασίαν*
«*Ὁ φωστὴρ ὁ δίδων λάμψιν καὶ ζωὴν ἡμερησίαν*·
«Πλὴν τοῦ Χρόνου τὴν σφραγίδα
«Καὶ εἰς τὸν ἀμυδρωθέντα τοῦ ἡλίου δίσκον εἶδα.»

Ἀλλ' αἱ δύο τοῦ Θανάτου μαῦραι πτέρυγες κινοῦνται,
Καὶ οἱ κώδωνες εἰς τούτων τὸν βαρὺν κρουσμὸν δονοῦνται,
Ἡ κλαγγώδης δὲ φωνή των ὡς φωνὴ ἀπὸ τὰ νέφη
Ὅλα, λέγει, *ὅλα φεύγουν, καὶ κἀγὲν δὲν ἐπιστρέφω.*
Ἔμενεν ὁ Ἕλλην σύννους, ὅτε ἀπὸ αἰφνιδίαν
Ἀστραπὴν ὡς νὰ ἐκάη κραυγὴν ἄφησεν ἀγρίαν,
Καὶ εἰς τόπον ἐκεῖ ἕνα
Τὰ πυρώδη ὄμματά του ἔμειναν προσηλωμένα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποία δύναμις τὸ πνεῦμα καὶ τὸ σῶμά του δεσμεύει;
Διατί ὡς φύλλον τρέμει ὅταν αὔρα τὸ σαλεύῃ;
Μήπως φάντασμά τι σύρον ἐπιτάφιον σινδόνην
Εἰς τῶν παλαιῶν μνημείων ἐπεκάθησε τὴν κόνιν;..
Εἰς τὰ νάματα τῆς Τρέβης τῆς εἰς ἄργυρον πλουσίας
Ἀντανακλωμένην εἶδε τὴν μορφὴν τῆς Ἀγλαΐας,
Καὶ τὰ ὦτά του συγχρόνως
Ἔπληξε πικρῶν της λόγων διακεκομμένος τόνος·

«Ἦτον ἐποχὴ, ὁπότε εἰς τῶν κλαυθμυρῶν κωδώνων
«Δὲν ἐπρόσεχες τοὺς ἤχους τοὺς ἀγγέλλοντας τὸν χρόνον,
«Καὶ σιμά μου ἐλησμόνεις εἰς μαγευτικὰς ἐκστάσεις
«Τὸν καιρὸν καὶ τὰς ἐκτάσεις.
«Φεῦ! ἐπέρασεν ἡ ὥρα ἔαρος τοῦ ἀνθοφόρου,
«Καὶ μᾶς ἤὗραν αἱ ἡμέραι τοῦ κιτρίνου φθινοπώρου.

«Εἶχες τότε, εἶχα τότε ψυχὴν νέαν, σῶμα νέον,
«Καὶ τὰ καθαρά μου στήθη πῦρ ἐθέρμαινεν ὡραῖον,
«Πῦρ φλογίζον τὴν καρδίαν, ἀλλ' αὐτὴν ἐξαγιάζον,
«Πῦρ ἁγνὸν καὶ ὁμοιάζον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Τὴν πυρὰν τὴν εἰς τὸν Γάγγην ἐπιτύμβιον ἐκείνην,
«Ὅπου σάρκες πιστῆς φίλης καίονται χωρὶς ὀδύνην.

«Ἄνθρωπε! εἰς τὴν ψυχήν μου ἑκουσίως, ἀκουσίως
«Κακὸν ἔφερες καὶ τραῦμα διαμένον αἰωνίως·
«Τῶν τερπνῶν μου αἰσθημάτων ἀπεξήρανες τὴν βρύσιν,
«Μ' ἀπεσκότισες τὴν φύσιν
«Καὶ μ' ἐβίασες ἀσπλάγχνως νὰ μὴν ἔχω πλέον πίστιν
«Εἰς οὐδὲν καὶ εἰς οὐδένα, οὐδ' εἰς τοῦ Παντὸς τὸν Κτίστην.

«Μ' ἄφησες, καὶ ξίφος ἕλκων ἔτρεξες εἰς τὴν πατρίδα·
«Ἀλλ' αὐτὸ τὸ ξίφος ἔχει μίαν αἵματος κηλίδα.
«Εἰς στροφὰς ἡλίου τόσας ἔπαθα διὰ σὲ ὅσα
«Οὐδεμία ψυχὴ ζῶσα·
«Διὰ σὲ παλμοὺς αἰσθάνθην πόθου καὶ ζηλοτυπίας,
«Ἔρωτος καὶ μίσους θέρμην καὶ θανάτου ἀγωνίας.

«Τοῦ ἀτελευτήτου ὕπνου εὔχου με τὴν ἡσυχίαν,
«Καὶ εἰς ἄλλην τρίξε φέρε ὅρκους, πίστιν καὶ λατρείαν.
«Ἂς ἀνάψωσι συγχρόνως τῆς ταφῆς μου αἱ λαμπάδες
«Καὶ τῶν γάμων σου αἱ δᾷδες,
«Καὶ εἰς ἕνα ναοῦ θόλον ἂς ἠχήσωσι συμφώνως
«Ὁ ψαλμὸς ὁ τῆς κηδείας, ὁ ψαλμὸς ὁ τοῦ νυμφῶνος.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Λυπηρούς τοιούτους λόγους αὐτὴ φεύγουσα ἐλάλει,
Καὶ τῆς πόλεως ἡ μία ἤχει ἄκρα καὶ ἡ ἄλλη.
Ἄφωνος ἐκεῖνος ἔτι καὶ ἀκίνητος τὴν βλέπει.
Τὴν μορφήν της τοῦ θανάτου ἐπεσκίαζεν ἡ σκέπη,
Καὶ τὸ κάλλος της ὠχρία μαραινόμενον καὶ θνῆσκον.
Τὴν ὡραίαν Ἀγλαΐαν μόλις εἰς αὐτὴν εὑρίσκων
Χείμαῤῥον δακρύων χύνει,
Καὶ αὐτὰ προφέρων χεῖρας πρὸς τὴν φεύγουσαν ἐκτείνει·

«Ἐρωμένη μου ἀθλία, μετεβλήθης λοιπὸν τόσον!
«Πῶς λοιπόν! ἀπεστερήθης τῶν θελγήτρων σου τὴν δρόσον!
«Πῶς! ἐξέλιπον τὰ ῥόδα τοῦ προσώπου σου ἐκεῖνα!
«Πῶς! τὸ βλέμμα σου δὲν ἔχει τὴν προτέραν του ἀκτῖνα!
«Πῶς λοιπόν! ὡς ἡ σελήνη
«Λύπην ἡ ὠχρὰ μορφή σου καὶ μελαγχολίαν χύνει!

«Ἄνθος ἄλλοτε στολίζον τὴν κοιλάδα τῆς ζωῆς μου,
«Ἀλλὰ σήμερον τὸ θῦμα τῆς φαρμακερᾶς πνοῆς μου!
«Ἀπὸ σὲ λοιπὸν διέβην, ἀπὸ σὲ ὡς ὁδοιπόρος
«Ἄνεμος τῆς ἐρημίας, ἄνεμος θανατηφόρος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Τὸν χλωρὸν λειμῶνα καίων
«Καὶ ξηραίνων πᾶν του ῥόδον, πάντα κρῖνόν του ὡραῖον!

«Δυστυχὴς δὲν εἶσαι μόνη, καὶ σὲ μόνην παρακαίρως
«Δὲν κατέφαγεν ἡ λύπη, δὲν ἐμάρανεν ὁ ἔρως.
«Ἄθλιος! δὲν ἐδυνήθην εἰς στιγμὴν ζωῆς μου μίαν
«Ἢ νὰ δώσω εἰς τοὺς ἄλλους, ἢ νὰ λάβω εὐτυχίαν.

«Ἄφες τὰ νεκρά μου χείλη,
«Ἄφες νὰ κατασπασθῶσι τὰς νεκράς σου χεῖρας φίλη!

«Ἄκουσέ με... ἐὰν στήθη ἀπὸ γύπας σπαραγμένα,
«Ἐὰν χείλη σιωπῶντα κ' ἐνταῦτῷ φαρμακευμένα,
«Ἂν ψυχὴ φρενιτιῶσα καὶ ἀσπαίρουσα καρδία,
«Ἂν θερμὴ θανάτου δίψα καὶ ὀδυνηρὰ μανία,

«Ἐξιλέωσίς σου ἦναι,
«Πρὸς ἐμὲ τὸ βλέμμα στρέψε κ' ἐξιλεωμένη μεῖνε...

«Τοῦ ἀδελφοκτόνου Κάϊν ἡ κατάρα γεγραμμένη
«Διὰ φλογερῶν στοιχείων εἰς τὸ μέτωπόν μου μένει.
«Ἐλιγμοὺς, στροφὰς, πλεκτάνας καὶ θανάτου φέρων πόνον
«Ὅφις θλίβει, ὄφις σφίγγει τὴν καρδίαν μου πρὸ χρόνων.

«Ἀλλὰ πρόσμενε ὀλίγον,
«Καὶ ὁ Ἅδης σ' ἐκδικεῖται τὰς ἀβύσσους του ἀνοίγων...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ φωνή του διεκόπη ὡς κιθάρας νευρὰ μία,
Καὶ λειποθυμία αἴφνης τὸν ἐπλάκωσε βαρεῖα·
Ἔπεσεν ὡς στάχυς, ὅστις ἀπὸ τὸν βοῤῥᾶν πατεῖται·
Καὶ ψυχρὸς καθὼς ὁ λίθος τοῦ ἐδάφους ὅπου κεῖται,
Καὶ ὠχρὸς καθὼς αἱ λάμψεις τοῦ νυκτερινοῦ ἀστέρος
Ῥέουσαι εἰς τὴν μορφήν του ἀπὸ τοῦ γλαυκοῦ αἰθέρος,
Ἔκλεισε τὰ βλέφαρά του
Εἰς τὸ τέρμα σταματήσας τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου.

Πλὴν μετὰ στιγμὰς ὀλίγας συναισθάνεται δακτύλους
Εἰς τὸ κρύον μέτωπόν του καὶ οἰκτίρμονας καὶ φίλους,
Καὶ γλυκύθυμος φωνή τις εἰς τὰς ἀκοάς του κλαίει,
Καὶ θερμὴ, εὐώδης αὔρα εἰς τὸ πρόσωπόν του πνέει.
Βαθμηδὸν τῶν ὀφθαλμῶν του διαλύεται τὸ σκότος·
Ἀλλὰ πόνου παλμὸς εἶναι τῆς καρδίας του ὁ πρῶτος·
Εἶδε κατὰ τὰς τριόδους
Τὴν φυγὴν τῆς Ἀγλαΐας, ὡς σκιᾶς μυστηριώδους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δυστυχῆ, τῆς λύπης μόνος τὸ ποτήριον δὲν πίνεις.
Τρυφερότης ὀλεθρία! εἰς τὰς ἀκοὰς ἐκείνης
Ἅμα τῆς ἐπιστροφῆς σου ἔφθασεν ἡ ἀγγελία,
Εἰς τὰ σπλάγχνα της ἠγέρθη τῶν παθῶν ἡ τρικυμία·
Ἐπεθύμει, ἐροβεῖτο τὴν αἰφνίδιόν σου θέαν·
Ἀλλ' εἰς ταύτης τελευταῖον μεθυσθεῖσα τὴν ἰδέαν

Καὶ παράφορος, ἐκ νέου
Φλεγμονὴν νὰ ἐρεθίσῃ ἕλκους ἔτρεξεν ἀρχαίου...

Εἰς τὸν οἶκον ἐπανῆλθε, καὶ πρὸς τὴν μητέρα εἶπε·
«Φύγωμεν πρὶν μὲ φονεύσουν νέοι πόνοι, νέαι λύπαι.
«Ὁ ἀπαρνητής μου Ἕλλην αἴφνης ἀνεφάνη κλαίων·
«Ναὶ, τὸν εἶδα· πλὴν ἀφίνω καὶ αὐτὸν καὶ τὸν Ῥωμαῖον.
«Οὐδὲ τοῦ ἑνὸς τὴν τόσην ἀπιστίαν ὑποφέρω,
«Οὐδ' ἀνέχομαι τοῦ ἄλλου τὴν ἀγάπην περαιτέρω.»

Ἔλεγεν αὐτὰ ἡ κόρη,
Καὶ δακρύουσα ἡ μήτηρ τί νὰ πράξῃ διηπόρει·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ εἰς τὴν τροφὸν τῆς νέας, τὴν δευτέραν της μητέρα,
«Εἰς σὲ, εἶπε, στιγμὴν μίαν παραιτῶ τὴν θυγατέρα.
«Τρέχω τρέμουσα τὰ σπλάγχνα τοῦ πατρός της νὰ μαλάξω,
«Καὶ αὐτὴν ἀπὸ τὰς χεῖρας τοῦ Ῥωμαίου ν' ἀπαλλάξω.»
«Φοβερὰ ταράττει, φίλη, τὴν ψυχήν μου τρικυμία!»
Ἅμα ἔφυγεν ἡ μήτηρ, ἔκραξεν ἡ Ἀγλαΐα·
«Θεέ! ποῖος μελῶν κλόνος
«Τὸν ἐπῆλθε!. φθοερὰν πόσην τὸν ἐπέφερεν ὁ χρόνος!..

«Κρυερὸν ἐντός μου φέρω τοῦ θανάτου τὸν τρόμον,
«Καὶ ἂν ἄστατος ἐφάνη καὶ ἂν πρὸς ἐμὲ ἀγνώμων...
«Ὦ! ἂν ἔχῃ, καθὼς ἔχω, εἰς τὰ στήθη του ἓν μέρος
«Τοῦ πυρὸς τοῦ ἐρχομένου εἰς ἡμᾶς ἐκ τοῦ αἰθέρος,
«Ἂν μερὶς εἰς τὴν ψυχήν του τῆς ψυχῆς μου ἐνεχύθη,
«Συγχωρῶ τὰ παρελθόντα καὶ τὸ πᾶν ἐλησμονήθη...
«Πῶς, εἰπέ με, πῶς ἐθρήνει;
«Ἔρως σταθερὸς εἰς δάκρυ τὴν καρδίαν του ἐκίνει;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Δὲν μὲ λέγει, δὲν μὲ πείθει τῆς μορφῆς του ἡ ὠχρό
«Ὅτι κἂν δὲν εἶναι πλέον ἐραστὴς αὐτὸς προδότης;..
«Ἀλλ' εἰς τὸν γεννήτορά μου εὐλαβοῦμαι μὴ προσκρούσ
«Τὴν τυραννικήν του τρέμω θέλησιν νὰ παρακούσω...
«Δεσμὸν ὅμως πλέκει οὗτος ὁμεναίου μου ματαίως...
«Πλὴν ὁπόταν ἰδῇ πλέον ὁ ἀγέρωχος Ῥωμαῖος
«Ὅτι φίλτρον δὲν μ' ἐμπνέει...
«Φεῦ! εἰς ἕνα λογισμόν μου ἄλλος μου ἀντιπαλαίει...

—Φύγωμεν ἂν ὁ πατήρ σου εἰς τὸν γάμον ἐπιμένῃ,
«Ἂν ἡ ἄρνησίς του μέλλῃ φόνου πρόξενος νὰ γένῃ,
«Καὶ ἂν μένουσα τὸν ψόγον τῶν ἀνθρώπων ἐπισύρῃς.
—Λόγους συνετοὺς, τροφός μου, εἰς πετρώδη χώραν σπεί
«Ὁ νοῦς ἄλλα σχεδιάζει, λέγει ἄλλα ἡ καρδία.
«Ἤθελα ν' ἀναχωρήσω πρὸ μικροῦ... ἀλλὰ γλυκεῖα
«Φωνὴ ἔρωτος μὲ κράζει,
«Καὶ παρὰ τὴν θέλησίν μου εἰς τὴν Ῥώμην μὲ βαστάζε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ ψυχή μου αὐτὸν θέλει, καὶ ἂν ἄπιστος ἐστάθη...
«Τὴν ἀγάπην αὐτοῦ θέλω, καὶ ἂν σφάζῃ με ὡς σπάθη...
«Ἡ ἀνάμνησις τῶν πρώτων ἡμερῶν τοῦ ἔρός μου
«Ὅτ' ἐπάτουν, ὅτ' ἐπάτει τὸ κατώφλιον τοῦ κόσμου,
«Παρελθὸν, παρὸν καὶ μέλλον ὡς βαρείας σφύρας κτύποι
«Πλήττουσι τὸ μέτωπόν μου... Ὤ! μ' ἐφόνευσεν ἡ λύπη...
«Δι' ἐνδυμασίαν γάμου
«Ἑτοιμάσετε, γονεῖς μου, δότε με τὰ σάβανά μου.»

Ἡ αὐγὴ ἀπὸ τὴν ἄκραν τοῦ Καπιτωλίου στέλλει
Φῶς εἰς ὅλους, ἀλλ' ὁ κλαίων ἐραστής της φῶς δὲν θέλει·
«Ἡ μορφή της ἦτον; λέγει· ἦτον ἄρα ἡ φωνή της;
«Ἢ τὴν θέαν της πυρώδης μ' ἔπλασεν ἐγκεφαλῖτις,
«Καὶ εἰς ταραχώδη σάλον, εἰς ἀτάκτους συγκινήσεις,
«Κυματίζονται ἀκόμη αἱ πληχθεῖσαί μου αἰσθήσεις;..
«Ἀλλ' ἐμπρός μου, φεῦ! ἐφάνη
«Ἀληθῶς τὸ τεθλιμμένον θῦμά μου πρὶν ἀποθάνῃ...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ναὶ, τὴν βλέπω καὶ μὲ βλέπει· ναὶ, στενάζω καὶ στενάζει...

«Διατί αὐτὴ φονέα, διατί μὲ ὀνομάζει;..

«Ἀγλαΐα! πῶς χθὲς ἦλθες, πῶς εἰς τῆς νυκτὸς τὸ σκότος;

«Ἦλθες εἰς ἐμὲ νὰ φέρῃς σκληρὰν τύψιν συνειδότος;..

«Τί ζητεῖς καὶ εἰς τὸ φέγγος αὐτῆς πάλιν τῆς πρωΐας;

«Νὰ ἰδῇς ζητεῖς τὸ δάκρυ τῆς πικρᾶς μου μετανοίας;..

«Ἤθελα νὰ σὲ λαλήσω...

«Ἤθελα καὶ τὴν ψυχήν μου εἰς τοὺς πόδας σου ν' ἀφήσω...

«Βάλε εἰς τὸ μέτωπόν μου, βάλε τὴν ψυχράν σου χεῖρα·

«Τῶν πυρίνων λογισμῶν μου ἴσως σβύσῃς τὸν κρατῆρα...

«Σὺ παροῦσα, σὺ ἀποῦσα, σὺ τὸν νοῦν μου διευθύνεις·

«Σὺ τὴν γῆν καθωραΐζεις, σὺ τὸν οὐρανὸν λαμπρύνεις·

«Σὺ χαρὰ τοῦ κόσμου τούτου, σὺ ἐλπὶς τοῦ ἄλλου κόσμου,

«Εἰς τὰ ὦτά μου μουλπή μου, εἰς τὰ ὄμματά μου φῶς μου,

«Τῆς καρδίας μου λατρεία,

«Τῆς ψυχῆς μου εὐφροσύνη καὶ τὸ πᾶν μου, Ἀγλαΐα!»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπ' ἐλέγχους συνειδότος μαστιζόμενος ὁ τάλας,
Εἰς τῆς Ἀγλαΐας θέλει ν' ἀποθάνῃ τὰς ἀγκάλας·
Τρέχει, τρέχει ἐξετάζων· τὸ ἀκοίμητόν του ὄμμα
Ἀνευρίσκει τῆς ἀθλίας ἐρωμένης του τὸ δῶμα·
Εἰς οἰκίαν προαστείου, ὅπου ἔζη τεθαμμένη,
Καίων ὅλος, ῥιγῶν ὅλος καὶ κλονούμενος ἐμβαίνει.
Ἀλλ' ὢ τύχη ὀλεθρία!
Ἄφαντος ἀπὸ τὴν Ῥώμην ἔγινεν ἡ Ἀγλαΐα.

Εἰς τοιαύτην ἀγγελίαν λύονται τὰ γόνατά του,
Σκοτοδινιᾷ καὶ πίπτει ὡς εἰς βάραθρα θανάτου.
Οὕτως ἂν εἰς μέγα χάσμα ὁδοιπόρος ὀλισθήσῃ
Καὶ εἰς τὴν φρικτήν του πτῶσιν κορμὸν δένδρου ἀπαντήσῃ,
Τὸν ἁρπάζει καὶ κρεμᾶται περιστρέφων τρόμου ὄμμα...
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐθραύσθη;.. τετρωμένον ἔχων σῶμα
Καὶ θανάτου ἔχων ζάλην,
Ἀπὸ μίαν τῆς ἀβύσσου πέτραν φέρεται εἰς ἄλλην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διωκόμενος ἀπαύστως ἀπὸ μαύρας ἐνθυμήσεις,
Δίδεται εἰς τὰς βιαίας καὶ συχνὰς περιπλανήσεις·
Ἀλλ' εἰς τ' ἀσθενῆ του μέλη αὐταὶ φέρουν πολὺν κλόνον,
Καὶ ἀνάπαυλαν κἀμμίαν εἰς τὸν ψυχικόν του πόνον.
Εἰς τὰ λείψανα τῆς Ῥώμης τὸ ψυχρόν του βλέμμα στρέφει·
Πλὴν ἡ Ῥώμη τῆς ψυχῆς του τὴν ἀπελπισίαν τρέφει·
Ἡ σημερινή της θέα
Εἰς τὴν πάσχουσαν καρδίαν ἀνεγείρει πένθη νέα.

Κόσμον μέγαν, ὅστις ἦτον ἄλλοτε καὶ κατεστράφη,
Μαρτυροῦσιν οἱ τῆς Ῥώμης παμμεγέθεις τόσοι τάφοι.
Τμήματα μαρμάρων κεῖνται εἰς τὴν γῆν ἀπερριμένα,
Ὡς ὀστᾶ κοιμητηρίου εἰς τὸ χῶμα ἐσπαρμένα.
Εἰς πεδίον μάχης ἦλθαν ὁ Καιρὸς ὁ πανδαμάτωρ
Καὶ ὁ Νοῦς ὁ ἀρχιτέκτων, ὁ τῆς ὕλης παντοκράτωρ,
Καὶ τῆς πάλης των σημεῖα
Τὰ κολοβωθέντα ταῦτα καὶ ἡμίθαπτα μνημεῖα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν μεγάλην κεφαλήν του εἰς τὴν τήβεννον σκεπάσας,
Τῶν φονέων του ὁ Καῖσαρ τὰς πληγὰς ἐδέχθη πάσας·
Εἰς πορφύραν καὶ ἡ Ῥώμη σήμερον τετυλιγμένη,
Τοὺς τραυματισμοὺς τοῦ χρόνου ἕνα ἕνα ὑπομένει.
Ἡ τὸ πάλαι μέχρι Νείλου στήλας στήσασα τροπαίων
Ἤδη συνεστάλη πᾶσα εἰς σωρὸν πετρῶν ἀρχαίων,
Καὶ Νιόβη πετρωθεῖσα
Εἰς θρηνώδες σχῆμα μένει, λαῶν τέκνων στερηθεῖσα.

Ἐκ τῶν σωζομένων ὅμως δόμων της καὶ ἀνδριάντων
Ὑποπτεύεις ὅτι πόλις ἦτον ἄλλοτε Γιγάντων,
Καὶ νοεῖς ἐκ τῶν μεγάλων Φόρων της καὶ Προπυλαίων
Ὅτι ἄλλοτε εἰς ταύτην ἔζη ἔθνος βασιλέων.
Ἐκ τοῦ Κολοσσαίου, λέγεις, πτέρυγας μακρὰς ἁπλόνων
Ἔφυγεν ὁ νικηφόρος Ἀετὸς τῶν λεγεώνων,
Εἰς τὰ ὕψη τῶν ἀστέρων
Τῆς ἁλύσεως τοῦ κόσμου ἡμιθραύστους κρίκους φέρων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄσημον ὁ Τίβερίς της βίον ῥέει, καὶ ζῇ μόλις
Ὁ τὸ πάλαι πλημμυρήσας ἐπὶ τῆς Εὐρώπης ὅλης...
Κύπτων κεφαλὴν βαρεῖαν εἰς τὰς ὄχθας αὐτοῦ ποῖος
Μένει, ὡς μετρῶν τὸ βάθος τῶν ὑδάτων ἀπαισίως;..
Εἶν' ἐκεῖνος... εἰς τ' ἀφρώδη καὶ δρομαῖα ῥεύματά του
Ζητεῖ ἆρά γε νὰ σβύσῃ δίψαν φλογερὰν θανάτου;
Τῆς θρησκείας λεπτὸν νῆμα
Δὲν κρατεῖ μακρὰν τοῦ βόθρου τὸ κρεμάμενόν του βῆμα;..

Ὦ σωτήριον καὶ μέγα δόγμα τῆς ἀθανασίας!
Μᾶς παρηγορεῖς εἰς μόνην ἁπλῆν θέαν ἐκκλησίας·
Τὸ κωδωνοστάσιόν της ὡς φανὸς ἀνυψωμένος
Φέγγει ἀπὸ τ' οὐρανίου καὶ τοῦ μακρινοῦ λιμένος.
Ἀνεμόστροφοι ἐν μέσῳ τῶν κλυδωνισμῶν καὶ σάλων,
Κυματόπληκτοι ἐν μέσῳ τῶν σκοπέλων καὶ ὑφάλων,
Τὴν λαβὴν τοῦ πηδαλίου
Σφίγγομεν εἰς τὴν παλάμην καὶ μακρὰν τοῦ παραλίου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀθλιέστερος οὐδείς τις τοῦ ἀθέου καὶ ἀπίστου!
Εἰς τὴν φθειρομένην ὕλην προσηλοῦται ἡ ἐλπίς του.
Μόνος εὐτυχὴς ὁ μίαν θείαν Πρόνοιαν λατρεύων
Καὶ τὴν οὐρανίαν χάριν εἰς τὴν γῆν αὐτὴν θηρεύων!
Ζῇ ἐν μέσῳ ἀσφαλείας ὑπὸ τοῦ Θεοῦ τὴν χεῖρα,
Προσευχόμενος δροσίζει τῆς ψυχῆς του τὸν κρατῆρα,
Καὶ εἰς τὰς βουλὰς τοῦ Πλάστου
Ὑποτάσσεται καθ' ὅλας καρτερὸς τὰς συμφοράς του...

Τρέχοντα εἰς ἀποκρήμνους, εἰς ἀβάτους ἐρημίας,
Κ' εἰς τοῦ ἵππου του τὴν χαίτην παραιτοῦντα τὰς ἡνίας
Ἀγροφύλακες πολλάκις ἔτυχε νὰ τὸν ἰδῶσιν,
Ἀπορεῦντες διὰ τόλμην καὶ ἀπόγνωσίν του τόσην.
Ἄλλοτε τὴν νύκτα πάλιν ὑπὸ τ' οὐρανοῦ τὰς δᾷδας
Ὡς παράφρων διατρέξας καὶ βουνὰ καὶ πεδιάδας,
Τὴν πρωΐαν ἀπαντᾶτο
Μικρὸν ὕπνον ἀπολαύων εἰς τὰς λεύκας ὑποκάτω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλλ' ἐξαίφνης ἀνωνύμου χειρὸς ἔγγραφον λαμβάνει·
Ἔφθασεν ἡ Ἀγλαΐα εἰς Παρίσια, μανθάνει,
Ἀπὸ ἄσπλαγχνον πατέρα μετὰ βίας φερομένη
Ἐκεῖ, ὅπου τὸν Ῥωμαῖον νυμφικὸς πάστὸς προσμένει·
Ἐπειδὴ ὁ Πάπας Ῥώμης, ὡς διώκτης τῶν Ἑλλήνων
Καὶ θρησκομανὴς μοναρχης τῶν θρησκομανῶν Λατίνων,
Εἰς αὐτοὺς ἀπαγορεύει
Νύμφην Ἑλληνίδα, ἥτις μόνον τὸν Χριστὸν λατρεύει.

Εἰς τὰς πτέρυγας ἁρμάξης ὠκυπτέρου ἀναβαίνει·
Ταχυτέρα ἡ ψυχή του φεύγει προπορευομένη,
Καὶ τὴν Ἀγλαΐαν, ἥτις ἅπαντα πληροῖ τὰ μέρη,
Βλέπει κλαίουσαν καὶ κλαίει, βλέπει χαίρουσαν καὶ χαίρει.
Πρὸς τὰς Γαλλικὰς Ἀθήνας ἐκ τῶν Ἀπεννίνων τρέχει,
Καὶ τοσαύτας περῶν πόλεις εἰς κάμμίαν δὲν προσέχει.
Ἀλλὰ ποῖος διαβαίνει
Σήμερον τὴν Ἑσπερίαν, καὶ ἀναίσθητος δὲν μένει;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ποῦ οἱ χρόνοι, ὅτε δέκα ὁμοῦ σκῆπτρα βασιλέων
Ὡς λεπτὸν συντρίβων ἕνα κάλαμον ὁ Ναπολέων,
Στρατηλάτης ταχυδρόμος μέχρι Μόσχας ὡδοιπόρει
Καὶ τὰς πρωτευούσας πόλεις ὡς σταθμούς του ἐθεώρει;
Ὅτε τῆς Εὐρώπης ὅλης ἐξετύλιττε τὸν Χάρτην
Καὶ τὰ Κράτη της ἐκθέτων εἰς καθένα Βοναπάρτην,
Εἰς καθένα παρεχώρει
Στέμμα ἢν ἐξηρτημένον ἀπὸ τὸ μακρόν του δόρυ;

Ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς Γαλλίας ὁ σεισμὸς τῆς οἰκουμένης
Ἔρριπτε τὸν Γίγαντά του, τὸν υἱὸν τῆς Εἱμαρμένης.
Εἰς τὸ ἅρμα του ἐν πρώτοις, Σέσωστρις τῶν νέων χρόνων,
Τοὺς τραχήλους αὐτὸς ὅλων ἔζευγε τῶν ἡγεμόνων·
Ἀλλ' ἐκπίπτων μετὰ ταῦτα καὶ τὸ στάδιόν του κλείων,
Λίθους ἐπὶ τῆς Εὐρώπης ἔσπειρεν ὁ Δευκαλίων
Τοῦ κατακλυσμοῦ τῶν Γάλλων,
Καὶ ἰδοὺ ἐθνῶν βλαστήσεις ἐλευθέρων καὶ μεγάλων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καθεὶς σήμερον μονάρχης, ἐκφυγὼν βοσκὸς τὸν λύκον,
Ὁδηγεῖ διὰ τῆς ῥάβδου ποίμνιον τυφλὰ ὑπεῖκον·
Τὸ γλυκὺ ἀμέλγων γάλα τῶν προβάτων του ἀνέτως,
Τὴν λευκόμαλλόν των ῥάχην κείρει δὶς καὶ τρὶς κατ' ἔτος·
Καὶ ὁ Ἀετὸς τῆς Βιέννης εἰς τὸ κέντρον ἐμφωλεύων,
Ἀστυνόμος τῆς Εὐρώπης καὶ αὐτὴν κατασκοπεύων,
Στρέφει καθ' Ἑλλάδος βλέμμα
Ἀφ' οὗ ἔβαψε τὸ ῥύγχος εἰς τοῦ Ρήγα της τὸ αἷμα...

Οὐδ' εἰς σὲ κἀνείς, πατρίς μου, ὄμμα πλέον προσηλόνει,
Καὶ παρῆλθον οἱ λαμπροί σου Ὀθωμανομάχοι χρόνοι,
Ὅτε εἰς τῆς Ἑλβετίας τὴν ὑψηλοτέραν πέτραν
Ἔστεκεν ὁ Τέλλος σείων εἰς τοὺς ὤμους τὴν φαρέτραν
Καὶ τανύων εἰς τὰς χεῖρας τὸ τυραννοκτόνον τόξον,
Καὶ ὁ στρατηγὸς βουκόλων καὶ ζευγηλατῶν ἐνδόξων
Μετὰ σεβασμοῦ μεγάλου
Τοὺς βοσκοὺς καὶ ἀροτῆρας ἐχαιρέτα τοῦ Μαινάλου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς ἐπαίνους σου τὰ ἔθνη ψόγους ἔτρεπον ἀδίκους,
Ὅτε εἰς τοὺς σκωριῶντας τῆς ἁλύσεώς των κρίκους
Μὴ προσφέρουσα τὸν μέγαν ἀμαζόνειόν σου πόδα,
Ἔκρυπτες τὸ μέτωπόν σου εἰς τ' ἀρχαϊκά σου ῥόδα.
Πλὴν ἀπέστρεψαν οἱ δύο κόσμοι ἀπὸ σὲ τὸ βλέμμα,
Ἅμα ἥρπασαν οἱ ξένοι τὸ ἀμάραντόν σου στέμμα
Καὶ ὡς στίγμα καὶ ὡς σπῖλον
Σ' ἔβαλαν εἰς τοὺς κροτάφους τὸν Γερμανικόν των πῖλον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΣΜΑ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἅγιον καὶ παντοκράτορ Πνεῦμα τῆς ἐλευθερίας!
Ὁ Θεὸς ἀπὸ τὴν πρώτην ὥραν τῆς δημιουργίας
Σ' ἐνεφύσησεν ὡς αὔραν εἰς τὴν κτίσιν ζωογόνον
Καὶ σὲ εἶπε· «Πνέε μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων.»
Ξίφος σου τὸν λόγον ἔχεις, κεραυνόν σου τὴν ἰδέαν,
Στρατιώτας σου τὰ ἔθνη καὶ τὴν ἶριδα σημαίαν·
Μᾶς φωτίζεις, μᾶς θερμαίνεις
Καὶ τὸν νοερὸν συστρέφεις ἄξονα τῆς οἰκουμένης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πολεμεῖς τοὺς ὀχλοκράτας, τοὺς τυράννους ἐκθρονίζεις
Καὶ εἰς βάσιν τὸν ναόν σου ἀδαμάντινον στηρίζεις·
Ἔχεις δὲ εἰς τοὺς βωμούς σου τὰς Θεὰς τῆς Πιερίας
Ἑστιάδας σου ἀγρύπνους καὶ πιστάς σου Ἱερείας.
Ἔψαλλον εἰς τὴν Ἑλλάδα τοὺς παιᾶνάς σου τὸ πάλαι
Μαραθῶνες, Θερμοπύλαι, Σαλαμῖνες καὶ Μυκάλαι·
Σήμερον εἰς τὴν Γαλλίαν
Ἀπολαύεις θερμοτάτην, ἀλλ' αἱματηρὰν λατρείαν.

Εἰς τὸν οὐρανόν της βλέπω τὴν δυάδα τῶν ἀστέρων,
Τοὺς λαμπρούς της Διοσκούρους, τὸν Ῥουσσὼ καὶ τὸν Βολταῖρον
Τὸν βαρὺν ζυγὸν ὁ πρῶτος ἔσεισε τῶν βασιλέων,
Καὶ κατέλυσεν ὁ ἄλλος τὴν ἰσχὺν τῶν ἱερέων.
Πλάτωνος τὴν θείαν ἔχων ὁ Ῥουσσὼ ὑψηγορίαν,
Καὶ Λουκιανοῦ τὴν πλήρη ὁ Βολταῖρος εἰρωνείαν,
Τρέχοντες ἀλλοίους δρόμους
Τῆς ἐπαναστάσεώς της ὤρυξαν τὰς ὑπονόμους...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὦ Γαλλία! ὅτε πρῶτον ὅλη Ῥώμη, ὅλη τάχος,
Εἰς τοὺς πόδας σου ὠρθώθης ὡς ἀκμαῖος μονομάχος,
Συναισθάνθη πᾶς μονάρχης εἰς τὸ μέτωπόν του κλόνον
Καὶ συνέσφιγξε τὸ στέμμα διὰ δύο βραχιόνων·
Τὸν Ἰούλιόν σου εἶδεν ἔπειτα φρικτόν του μῆνα,
Καὶ τοῦ Ἰουλίου ἔτι τὸν λυσσώδη τρέμει Κύνα,
Ὅστις ἄγρυπνος βαΰζει,
Τοὺς λαοὺς περιφυλάττει καὶ τὰς ἀλουργίδας σχίζει.

Καθὼς ἵστατο ἐκεῖνος τῶν τρικυμιῶν ὁ Δαίμων
Εἰς τὸν σπηλαιώδη βράχον, κατοικίαν τῶν ἀνέμων,
Ἵσταται πᾶς βασιλεύς σου εἰς ὑπεσκαμμένον θρόνον
Ἀκοῦ κάτωθεν βοῶντος αἰσθανόμενος τὸν κλόνον.
Ἂν ἀπὸ τὴν κεφαλήν του σκοτεινὴ θυέλλης ζάλη
Τὴν χιλιετῆ κορώναν τοῦ Καπέτου καταβάλῃ,
Θέλομεν ἰδεῖ καὶ ἄλλους
Τῶν Συρακουσῶν μονάρχας ἐν Κορίνθῳ διδασκάλους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κατὰ χρόνους ἀνακτῶσα καὶ Βουλὰς καὶ Γερουσίας,
Στάδιον εὐρὺ ἀνοίγεις ἐλευθέρας ῥητορείας.
Πλὴν καὶ ὅταν σὺ βαστάζῃς τὴν κλεψύδραν τῶν Ἑλλήνων,
Ἡ Ἑλλὰς πενθοφοροῦσα μάταιον ἐκπέμπει θρῆνον.
Τὰς αἱμοσταγεῖς της πτέρνας εἰς Βαυαρικὰς ἁλύσεις
Ἔδεσε μετὰ τῆς Ἄρκτου συμμαχήσασα ἡ Δύσις,
Καὶ τὸ ἔθνος τῶν ἡρώων
Εἰς τὸ βουκέντρον ἀφέθη ὡς κυπτὴ ἀγέλη ζώων.

Ὑπὸ τὸν ζυγὸν οἱ ξένοι κύπτοντες τῶν βασιλέων,
Βλέμμα φθόνου, βλέμμα μίσους ἔστρεφον πρὸς ἔθνος νέον,
Ἀφ' οὗ χρόνου ἐν τῷ μέσῳ τῆς Εὐρώπης αὐτὸ μόνον
Τὴν σεπτὴν Ἐλευθερίαν ἀνεβίβαζεν εἰς θρόνον.
Εἰς τῆς Ἐπιδαύρου τ' ἄλση ὡς Παλλὰς γιγαντιαία
Ἐρρητόρευεν ἐκείνη, καὶ ἡ περικεφαλαία
Τῆς Θεᾶς ἀγορευούσης
Ὄφεις εἰς τὰ πρόσωπά των γοργοὺς ἔσειε Μεδούσης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διὰ τοῦτο κατὰ πρῶτον μετὰ φειδωλῶν δακτύλων
Ἔκοψε τὰ ὅριά του ἡ ψαλὶς τῶν Τουρκοφίλων·
Εἶτα δὲ καὶ συνταγμάτων καὶ θεσμῶν ἀρίστων ἄλλων
Τὸ ἐγύμνωσαν οἱ παῖδες Κελτῶν, Γότθων καὶ Βανδάλων...
Τὸ ἀνάθεμα τοῦ ἔθνους εἰς σᾶς Δώκενς καὶ Ῥουκμάνοι,
Τῆς Ἀγγλίας καὶ Ῥωσσίας διπλωμάται λαοπλάνοι!
Ἐπροστρίψατε κηλίδας
Εἰς τῆς τόσον του ἐνδόξου ἱστορίας τὰς σελίδας...

Ἡμεῖς σώζομεν τὴν μνήμην τῶν παραμονῶν ἐκείνων,
Ὅτε τρεῖς ὡδήγουν στόλοι τὸν μονάρχην τῶν Ἑλλήνων.
Ὁ ἑκατοντούτης τότε Νοταρᾶς τοῦ Βυζαντίου
Εἰς τὴν Πρόνοιαν ἐκρά τει, ἀντιπέραν τοῦ Ναυπλίου,
Τὴν Συνέλευσιν τοῦ ἔθνους, ἥτις τῶν θεσμῶν προστάτις
Ἔφερε τὸν ἐν Τροιζῆνι Χάρτην ὡς ἀδάμαντά της,
Ἤδη δὲ τὸν ἐπεκρέμα
Στίλβοντα καὶ φωτοβόλον εἰς τοῦ Ὄθωνος τὸ στέμμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλλ' ἐξαίφνης εἰς τὰς δύο λεωφόρους τῆς Προνοίας
Εἴδαμεν, Ἑλλάς, τὴν ὥραν τῆς πικρᾶς σου ἀγωνίας.
Τοῦ Ῥουκμάνου καὶ τοῦ Δώκενς ἔτρεχαν οἱ μισθοφόροι
Τοὺς ὠχρούς σου Παραστάτας κυνηγοῦντες εἰς τὰ ὄρη·
Καὶ ὁπότε, ὡς ἡ γραία ἐσκευώρησεν Εὐρώπη,
Εἰς τὰς χεῖράς σου ὁ Χάρτης τῆς Τροιζῆνος κατεκόπη
Διὰ ξενικῆς μαχαίρας,
Κατηράσθημεν τὰς δούλας ὑπολοίπους σου ἡμέρας.

Ὑπὸ τὴν χρυσῆν στολὴν των κρύπτοντες τὴν προδοσίαν,
Ἦσαν τεθωρακισμένοι σιδηρᾶν ἀναισχυντίαν
Αὐτοί, ὅσους μετ' ὀλίγον μηχαναὶ βορβοροφάγοι
Ἀπὸ Τάμισσαν καὶ Νεῦαν ἔρριψαν εἰς τὰ πελάγη.
Εἰς τοῦ θλιβεροῦ Ναυπλίου περιμένοντες τὰς θύρας,
Τ' ὀρειχάλκινόν των εἶχαν τηλεσκόπιον εἰς χεῖρας
Καὶ μακρόθεν ἐμειδίων
Ὅταν τοὺς υἱούς σου εἶδαν ὀρφανοὺς θεσμῶν ἁγίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν ἐπαύριον τὸ ἄστρον ἀνατέλλον τῆς ἡμέρας,
Δὲν ἐπέχυσεν ἀκτῖνας εἰς τὴν γῆν σου ἐλευθέρας.
Ἔκτοτε θρηνεῖς, Πατρίς μου, ὡς αἱ κόραι Ἰουδαίας,
Αἵτινες εἰς τοῦ Εὐφράτου ἐθρηνῴδουν τὰς ἰτέας·
Ἐγὼ δὲ εἰς κυπαρίσσους ἐπεκρέμασα τὴν λύραν
Καὶ τὴν νέαν Σιὼν κλαίω, τὴν ταλαίπωρον καὶ χήραν,
Ὡς σκαιὸς Ἱερεμίας
Δι' ὀλυφυρμῶν ματαίων θορυβῶν τὰς ἐρημίας.

Φεύγων γῆν δεσμοφυλάκων καὶ δεσμίων ταλαιπώρων,
Τὸν Ἀπόλλωνά μου φέρων εἰς τὰ ξένα ὁδοιπόρον,
Πρὸς τὴν εὐτυχῆ Γαλλίαν καὶ γενέτειράν μου ἄλλην,
Ὡς ἐπρόστρεξα πρὸ χρόνων, σήμερον προστρέχω πάλιν...
Τοῦ πολίτου τῆς Γενεύης ἄσυλον, Ἑρμενονβίλλη!
Σὲ ἀσπάζονται ἀνθοῦσαν τὰ ποιητικά μου χείλη·
Ἀλλὰ λύπη δριμυτάτη,
Καθὼς ἄλλοτε, καὶ ἤδη τὴν καρδίαν μου σπαράττει...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς αὐτὴν, εἰς τὴν ἰδίαν ἐραστὴν Ἐρμενονβίλλην,
Ποῖος ποῖον περιμένει παρὰ τοῦ Ῥουσσὼ τὴν στήλην;
Πῶς τοῦ ἔαρος ἡ Ὥρα ῥοδοδάφνας ἐστεμμένη,
Ἐν ᾧ τέρπει τὴν γῆν ὅλην, αὐτὰν μόνον δὲν εὐφραίνει;
Εἰς τὴν πέραν πεδιάδα στρέφει ὄμματα Λυγκέως·
Μένει, φεύγει, ἐπιστρέφει, ἐπαναχωρεῖ δρομαῖος,
Καὶ ὁ χωρικὸς θαυμάζων
Βλέπει πρόσωπον εἰς τοῦτον κόλακσιν ψυχῆς ἐκφράζον.

Ὁ κρατῶν ἐγκλείστους τόσας εἰς τὰ στέρνα τρικυμίας
Ὁ πλανώμενος ὑπάρχει ἐραστὴς τῆς Ἀγλαΐας.
Τὸ κεραύνειον ἐκεῖνο εἰς τὴν Ῥώμην φθάσαν γράμμα
Τοῦ ἀγροτικοῦ της οἴκου ἤγγελλε τὴν θέσιν ἅμα,
Καὶ ἀπὸ Ἐρμενονβίλλην πρὸς αὐτὸν τὸ εἶχε στείλει
Ἡ πιστὴ τροφός της, ἥτις παρακολουθοῦσα φίλη,
Ἔστρεφε θρηνῶδες ὄμμα
Εἰς τὸ σβύνον αὐτῆς πνεῦμα, εἰς τὸ φθίνον αὐτῆς σῶμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκεῖ, ὅπου πυκνοῦ δάσους ἔθαλλον τὰ νέα φύλλα
Καὶ ἡ φίλη τῆς ἐρήμου ἐκελάδει φιλομήλα,
Εἰς ἐκείνας τὰς ἰτέας, εἰς τὴν κλαυθμυράν των βρύσιν,
Ὅταν ἔκλινε τὸ ἄστρον τῆς ἡμέρας πρὸς τὴν δύσιν,
Ἤρχετο ἡ ἀσθενοῦσα ἐρωμένη του συνήθως...
Ἡ καρδία του βιαίους δίδει κτύπους εἰς τὸ στῆθος,
Ἐλατὴρ ὡρολογίου,
Ὅστις πάλλων ἀναγγέλλει καθὲν βῆμα τοῦ ἡλίου...

«Ἡ φωνή της εἶναι;.. λέγει· ὄχι... ἀσθενὴς βορέας
«Ἐκ διαλειμμάτων πνέων, σείει τὰς ἐκεῖ πτελέας
«Καὶ τοῦ μακρινοῦ χειμάρρου φέρει πρὸς ἐμὲ τὸν κτύπον...
«Πλὴν χρεμετισμὸν ἀκούω, καὶ δρομαῖον βλέπω ἵππον...
«Οὐρανέ!..αὐτὴ ἐκείνη... φέρεται εἰς τὰ πλευρά του...
«Ἔρχεται... τὴν διακρίνω... ῥιγῶ... καίω... τοῦ θανάτου
«Ὁ ἱδρὼς μὲ περιῤῥέει...
«Ἔρχεται... καὶ ἡ ψυχή μου εἰς τὰ χείλη μου ἐκπνέει...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸ χλοερὸν πεδίον ἡ νεᾶνις ἐκπεζεύει,
Καὶ πρὸς κράτησιν τοῦ ἵππου εἰς θεράποντά της νεύει·
Μόνη δὲ εἰς τὸ μονήρες προχωρεῖ τοῦ ἄλσους μέρος,
Ὅπου ῥεῦμα μορμορύζει νεροῦ ἅμα καὶ ἀέρος,
Καὶ τὴν ἀπομόνωσίν της εὐλογοῦσα ἡ ἀθλία
Ἐκφωνεῖ ἀπὸ καρδίας· «Δέξου με, ὦ ἐρημία!
«Μετὰ βήματος δρομαίου
«Εἰς τοὺς κόλπους σου τὴν θέαν ἀποφεύγω τοῦ Ῥωμαίου.»

Καὶ ὁ Ἕλλην προχωρήσας μετὰ ταραχῆς καὶ βίας,
Μακρὰν βήματα ὀλίγα ἔμεινε τῆς Ἀγλαΐας.
Εἰς τὴν ὄψιν του ἐκείνη ἀπὸ κεραυνὸν ἐπλήχθη·
Ἐσταμάτησεν, ὡς χάσμα πρὸ ποδῶν της νὰ ἠνοίχθη·
«Ἀγλαΐα!» τῶν μελῶν της πᾶσα κίνησις ἐστάθη·
«Ἀγλαΐα!» τῆς φωνῆς της πᾶσα δύναμις ἐχάθη·
«Ἀγλαΐα!» πάλιν κράζει,
Καὶ ὡς ἔνοχος ὁ τρέμων ἐραστής της πλησιάζει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Μὴ, ἐφώναζεν ἐκείνη φρίττουσα, μὴ πλησιάσῃς!..
«Τοῦ νοός μου εἶναι, βλέπεις, ἐπικίνδυνος ἡ στάσις...
«Μόλις δύναμαι μακρόθεν, μόλις νὰ σὲ ὑποφέρω...
«Ἡ ψυχή μου φεύγει, βῆμα ἐὰν ἔλθῃς ἐγγυτέρω...»
«Τί φοβεῖσαι;.. τί;..» τὴν εἶπε, καὶ ὁ τάλας ν' ἀποσώσῃ
Λόγον ἤθελε, καὶ λόγον δὲν ἐδύνατο ν' ἀρθρώσῃ·
Καὶ τὰς χεῖράς της σταυροῦσα
Ἔκραζεν ἡ νέα, βλέμμα εἰς τὸν οὐρανὸν ὑψοῦσα·

«Ἂν αὐτοῦ ἡ ὅρασίς μου ἔπλασε τὴν παρουσίαν,
«Πλάστα μου, ἐξάλειψέ την ὡς φρικώδη ὀπτασίαν!
«Ἀληθὴς ἂν ἦναι ὅμως, πρὶν παράφρων ὅλη γίνω
«Δύναμιν ἐξ ὕψους δός με, δός με νὰ τὴν ὑπομείνω!»
Καὶ πρὸς τοῦτον εἶπε· «Φέρε εἰς τὴν ταραχήν μου πέρας...
«Εἶσαι σύ; δὲν εἶσαι ἄλλος; καὶ δὲν εἶσαι τῆς ἑσπέρας
«Ἡ σκληρὰ σκιὰ ἐκείνη,
«Ἥτις ὄπισθέν μου τρέχει καὶ ποτὲ δὲν μὲ ἀφίνει;..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

— Ἐγὼ εἶμαι... σὲ ὁμνύω εἰς τὴν πρώτην σου φιλίαν.

— Ὁ Θεὸς λοιπὸν νὰ λάβῃ καὶ τῶν δύο εὐσπλαγχνίαν!

— Ἐμοῦ μάλιστα, φιλτάτη!.. Πλὴν τὸ αἴτιον τοῦ τόσου

«Θαυμασμοῦ σου δὲν μὲ λέγεις; Πῶς ὁ τόσος θόρυβός σου;

«Εἰς τὴν Ῥώμην δὲν μὲ εἶδες; Ἤσουν σὺ, καὶ ὄχι ἄλλη...

«Ὤ! ἀκόμη ὁ κλαυθμός σου εἰς τὰς ἀκοάς μου πάλλει...

«Ἀλλ' ὁ τῆς ψυχῆς σου σάλος

«Ἄλλος ἦτον, ἄλλος τότε, καὶ ὁ τωρινός σου ἄλλος...

— Ναὶ, σὲ εἶδα...καλὰ λέγεις· ναὶ, σὲ εἶδα...ἐνθυμοῦμαι

«Ὅτι καὶ σὲ εἶπα λόγους..., Πλὴν ματαίως τυραννοῦμαι

«Ποῦ σὲ εἶδα, τί σὲ εἶπα εἰς τὸν νοῦν ν' ἀναπολήσω...

«Δύσκολα τὸ λογικόν μου φέρεται εἰς τὰ ὀπίσω...

«Ἔπαθεν εἰς χρόνους τόσους ἡ ψυχή μου τόσους πόνους!

«Ἔλαβεν εἰς χρόνους τόσους καὶ ὁ νοῦς μου τόσους κλόνους

«Καὶ ἀκόμη ἂν ἀντέχῃ

«Τὸ ἀδύνατόν μου πνεῦμα, δόξαν ὁ Θεὸς νὰ ἔχῃ!..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Εἰς τὰ ὄμματά σου, φίλη, φαίνομαι φονεύς σου ἴσως.
«Κατ' ἐμοῦ ὀργὴν φυλάττεις εἰς τὰ στήθη σου καὶ μῖσος,
«Καὶ πολλὴ ἀδημονία τὰς αἰσθήσεις σου ταράττει.
«Ἴσως λόγοι μου ὀλίγοι σὲ πραΰνωσι, φιλτάτη.
«Ἀκροάσου με καὶ λάβε νοῦν ἀτάραχον καὶ κρύον,
«Καὶ τοὺς πόδας σου εἰς ῥεῖθρα θέλησε θερμῶν δακρύων,
«Θέλησε νὰ καταβρέξω...
«Εἰς τὴν θλῖψιν σου δὲν ἔχω ψυχῆς δύναμιν ν' ἀνθέξω...

—Ὀργὴν εἶπες!.. μῖσος εἶπες!..Ὦ! ἐγὼ νὰ σὲ μισήσω!..
«Ἰσχὺν ἔχω πάθη τόσα εἰς τὰ στήθη μου νὰ κλείσω!
—Ῥέουσι τὰ δάκρυά σου, δυστυχής μου ἐρωμένη.
—Τῆς καρδίας μου τὴν ζέσιν ἡ ῥοὴ αὐτῶν χλιαίνει...
«Εἰς τὴν φλογεράν των χύσιν ἀνακούφισιν εὑρίσκω...
«Ἄφες τα νὰ τρέξουν πλέον, ἄφες τα... ἢ ἀποθνήσκω...
«Λάλει με...φωνῆς γνωρίμου,
«Λάλει με... φωνῆς φιλτάτης ἔχει δίψαν ἡ ψυχή μου..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Ὅταν καταρχὰς σὲ εἶδα, τερπνοὺς εἶδα παραδείσου

«Τῆς καρδίας μου αἰσθάνθην κλειομένας τὰς ἀβύσσους·

«Ἄγγελος φωτὸς ἐράνης εἰς τὸ ἔνθαμβόν μου ὄμμα,

«Ἄγγελος φωτὸς ἁφήσας τὸ οὐράνιόν του δῶμα·

«Καὶ ὁπότε εἰς τὰ ὄρη ἐπεριπατοῦμεν μόνοι,

«Προσευχῆς εἰς τὸν Θεόν μου ἔκλινα πολλάκις γόνυ

«Τρέμων μὴ σὲ ἀναρπάσῃ

«Ὁ αἰθέριός σου κόσμος, καὶ ἡ γῆ αὐτὴ σὲ χάσῃ.

«Ἀλλὰ ποία τὴν πατρίδα ἐπολέμει τότε τύχη!

«Ὁ κλαυθμός της, ἐνθυμεῖσαι, εἰς τὰ σπλάγχνα ἡμῶν ἠ

«Εἰς τῆς γοερᾶς φωνῆς της τὰς προσκλήσεις μὴν ἀνθέξ

«Ἄφησα τὴν ἐρωμένην εἰς ἀγκάλας μητρὸς τρέξας.

«Τὴν ἐπιστροφὴν ταχεῖαν εἰς σὲ φεύγων ὑπεσχέθην·

«Ἀλλ' ἐν μέσῳ λαβυρίνθου ἀνεξόδου δὲν εὑρέθην,

«Καὶ τῆς πρώτης θολωτέρα

«Δὲν ἀνέτειλε τρεῖς χρόνους ἡ ἀκόλουθος ἡμέρα;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὁ πατήρ σου πρὸς τὰ τέλη τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος
«Τὸν συνέχοντά μας κρίκον ἔθραυσε τοῦ ἀράβωνος.
«Ἐπληγώθην θανασίμως, πλὴν ἀπὸ ψυχῆς σ' εὐχήθην
«Τρισευδαίμονας ἡμέρας καὶ τοῦ ἔρωτός μου λήθην.
«Πρὸ πολλοῦ ἐπιστολῶν σου τιμαλφῶν ἐστερημένος,
«Κατεπείσθην ὅτι μόνος ἤμην ὁ ἀδικημένος.
«Δὲν ἐφρόνουν, σὲ ὁμνύω,
«Ὅτι ἔμελλεν ἓν ξίφος νὰ μᾶς σφάξῃ καὶ τοὺς δύω.

«Ἔμαθα πλὴν παρακαίρως, ἔμαθα πλὴν μετὰ χρόνους,
«Ὅτι ἔφερα καρδίας ἀνιάτους εἰς σὲ πόνους.
«Τὴν ἀπάνθρωπον ἀκούσας πρὸς σὲ βίαν τοῦ γονέως,
«Ἐπανῆλθα εἰς τὴν Ῥώμην ἔκφρων ὅλος καὶ δρομαῖος·
«Τὸ βαθύ σου αὐτὸ πένθος εἰς τὸν τάφον πρὶν μὲ στείλῃ,
«Πρὶν ἐκπνεύσω ἐγὼ πρῶτος, κἂν ἂς χωρισθῶμεν φίλοι,
«Φίλοι πάλιν ἑνωμένοι,
«Καὶ ἂν μνῆμα τὸν καθένα χωριστὸν μᾶς περιμένῃ...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἀγλαΐα! πίστευσέ με· ἀφ' ἧς ὥρας σ' ἐστερήθην,
«Εὐτυχῆ στιγμὴν νὰ εὕρω εἰς τὴν γῆν δὲν ἐδυνήθην·
«Ζῶ, ἀλλὰ ψυχὴ κάμμία δὲν ζωογονεῖ τὸ σῶμα·
«Ἄφωνον τὸ πνεῦμα μένει ὅταν ὁμιλῇ τὸ στόμα·
«Τὸ μειδίαμα πρὸ χρόνων ἐλησμόνησαν τὰ χείλη·
«Μένει πάντοτε εἰς πάντας ὡς χαλκίνη Ἅδου πύλη
«Ἡ καρδία μου κλεισμένη,
«Καὶ αὐτὸς ὁ Πλάστης ξένος εἰς τοὺς λογισμούς μου μ

«Εἰς τοὺς λόγους μου δὸς πίστιν· τοῦτο καὶ εἰς σὲ συ
«Τὴν πολλήν σου ἀθυμίαν αὐτὴν ἴσως ἐλαφρύνῃ·
«Ἡ ὀργή σου ἴσως παύσῃ κ' ἐξιλεωθῇς κατά τι,
«Ἂν πεισθῇς ὅτι μὲ ἦσο πάντοτε προσφιλεστάτη...
«Ὢ, προσφιλεστάτη μόνον! ἀσθενὴς χειλέων ἦχος!
«Θνητοῦ γλῶσσα δὲν ἐκφράζει ὅσα πάσχω ἐνδομύχω
«Φίλη μου, σὺ μάντευσέ με.
«Καθὼς ἄλλοτε μ' ἐννόεις, φίλη μου, ἐννόησέ με...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Γλυκυτάτη ἐρωμένη! ἂν ἀπὸ ἀνθρώπου στόμα
«Ἐπροφέρθη ποτὲ λόγος τρυφερώτερος ἀκόμα,
«Μάθε μέ τον... Ὅσῳ ζήσω, εἴθ' ὁ ἔρως μου νὰ ζήσῃ!..
«Ἂν αὐτὸς, καὶ ἡ ζωή μου εἴθε ὡς αὐτὸς νὰ σβύσῃ!..
«Ἀδιαίρετον ὑπῆρξες τῆς ὁράσεώς μου μέρος,
«Καὶ τὰ ὄμματά μου ὅπου ἐγὼ ἔστρεψα, ὁ ἔρως
«Σὲ παρέστησεν ἐμπρός μου,
«Ὦ ἑωθινὸν, ὦ λάμπον ἄστρον τῆς νεότητός μου!»

Ἤκουεν αὐτὰ, ὠχρία, ἐρυθρία, ἐμειδία,
Καὶ διαλειπούσας λάμψεις νοὸς εἶχεν ἡ ἀθλία.
Τῶν ἀψύχων της βλεμμάτων ἡ προσήλωσις καὶ πῆξις
Καὶ ἡ σιωπή της ἦσαν αἱ ἀπαίσιοι ἐνδείξεις
Ὅτι μελανὰι κηλίδες εἰς ἐκλείψεις στιγμιαίας
Ἀπεσκότιζαν πολλάκις τὸν ἐγκέφαλον τῆς νέας.
«Εἶμαι, εἶπε μετ' ὀλίγον,
«Τὸ πτηνὸν τὸ δοκιμάζον τὰς δυνάμεις τῶν πτερύγων...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Εἰς τὴν κεφαλήν μου, φίλε, κρυπτὸν φέρω πάθημά τι,
«Καὶ αὐτὸ τὴν ἁρμονίαν τῶν ὀργάνων της ταράττει.
«Ἀλλὰ διαρκεῖ ὀλίγον ἡ θρηνώδης αὐτὴ στάσις·
«Ἡ ψυχή μου ἔχει ὥρας, καὶ ὁ νοῦς μου ἔχει φάσεις·
«Ἤτυχη πολλάκις εἶμαι, φαιδρὰ εἶμαι παρ' ἐλπίδα,
«Ὡς ποτὲ νὰ μὴ μὲ εἶδες, ὡς ποτὲ νὰ μὴ σὲ εἶδα...
«Πλὴν βαθείας λύπης νέφος
«Εἰς τὸ μέτωπόν σου βλέπω... Κλαίεις καὶ θρηνεῖς ὡς βρέφος!..

«Ὦ! κ' ἐγὼ θρηνῶ καὶ κλαίω... καὶ λοιπὸν ἐμὲ σὺ κλαίων,
«Κ' ἐγὼ κλαίουσά σε, θρῆνον ἀς θρηνῶμεν ἀμοιβαῖον...»
Ἄφωνος ὁ ἐραστής της, ἄφωνος ἐπεριπάτει·
«Παῦσε! εἶπε τελευταῖον· δυστυχής! δυστυχεστάτη!..
—Ἀληθῶς δυστυχεστάτη!.. πρόσφορος τῷ ὄντι λέξις!..
«Τὸν τροχὸν τῆς τύχης ὅμως ἰσχὺν ἔχεις νὰ καθέξῃς;
«Πρὸς τί ὄφελος οἱ θρῆνοι;
«Ἀγαλάμψεως ἐλπίδα ἔχει λύχνος, ὅστις σβύνει;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὅταν ἡ νεότης φύγῃ, τῆς ζωῆς ἡ πρώτη δρόσος,
«Τί μᾶς χρησιμεύουν τ' ἄλλα; ὁ ἀγὼν πρὸς τί ὁ τόσος;
«Πρὸς ἐμὲ ἰδοὺ τί λέγω εἰς τὰ φῶτα τῆς ἡμέρας·
«Πρὸς ἐμὲ ἰδοὺ τί λέγω εἰς τὰ σκότη τῆς ἑσπέρας·
«Αὐτὰ λέγε, καὶ σὺ φίλε, καὶ μικρὰν παραμυθίαν
«Εἰς τὴν πένθιμόν σου φέρε καὶ περιπαθῆ καρδίαν...
«Ἀλλ' εἰς ἔκπληξιν μεγάλην
«Μένεις βλέπων καὶ ἀκούων...Μὴ παραφρονῶ καὶ πάλιν;..»

Ἡ φωνή της διεκόπη, καὶ ὁ ἐραστής της βλέπων
Λογικὸν ἀμαυρωμένον, εἰς παραφροσύνην ῥέπον,
Κ' ἐνταὐτῷ ἐξηντλημένην, καταῤῥεύσασαν ὑγείαν,
Ἐφοβεῖτο περαιτέρω μετ' αὐτῆς συνομιλίαν.
Ἀλλ' αὐτὴ ἐπανελθοῦσα εἰς τοὺς λόγους της τοὺς πρώτους,
Τοὺς κατά τι ἀσυῤῥάπτους καὶ κατά τι ἀλλοκότους,
Εἶπε πάλιν τεθλιμμένη·
«Τί ζητεῖς ἐδῶ; τί θέλεις; ποία τύχη σὲ προσμένει;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Μὴ ν' ἀνανεώσῃς ἦλθες τὴν πληγήν μου τὴν ἀρχαίαν;
«Εἰς τὴν λύπην μου μὴν ἦλθες νὰ προσθέσῃς λύπην νέαν;..
— Νὰ σὲ φέρω ἐγὼ λύπην!.. ὁ Θεὸς μὴ τοῦτο δώσοι!..
«Ἀφ' οὗ εἶδάν με μακράν σου βραδυπόροι χρόνοι τόσοι,
«Χρόνοι ἔρημοι καὶ μαῦροι, χρόνοι πένθους καὶ χηρείας,
«Ἦλθα πλέον, ἦλθα κλαίων εἰς αὐτὰς τὰς ξενητείας,
«Ὅπου αἰωνίως μένει,
«Αἰωνίως ὦ πικρία! πᾶσα μου ἐλπὶς θαμμένη..

— Ναί, θαμμένη· καλὰ εἶπες· ἡ μυρσίνη ἐμαράνθη·
«Ἐξηράνθη ὁ κορμός της πρὶν εὐώδη δώσῃ ἄνθη...
«Εἶδες τὴν οἰκτράν μου στάσιν, εἶδές την ἐκ τοῦ πλησίον;..
«Ἀμαυρώθη καὶ αὐτῶν μου τῶν βοστρύχων τὸ χρυσίον...
«Τὴν διαφανῆ μου σκέπην ἂν ὑψώσω, μὴ λυπῆσαι...
«Στρέψε πρὸς ἐμὲ τὸ βλέμμα καὶ ἰδέ με...μ' ἐνθυμεῖσαι;..
«Πῶς τῆς λύπης ἡ πικρία
«Μὲ κατέστησεν ἀλλοίαν!.. Ποία ἤμην, κ' εἶμαι ποία!..»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔσυρε τὸ κάλυμμά της, καὶ τὸ πρόσωπόν της ἦτον
Γλυκὺ κέντρον τῶν Ἐρώτων, γλυκὺ κέντρον τῶν Χαρίτων·
Ἔμενεν ἡ ὡραιότης, ἀλλ' ἐξέλιπεν ἡ δρόσος·
Εἰς ἀδάμαντα τὴν ἄχνην ἔχυσε καρδίας νόσος,
Οὔτ' ἐδύνατο εὐκόλως ὀφθαλμὸς νὰ διακρίνῃ
Ἐὰν ἦτον ποτὲ ῥόδον, ἐὰν ἔθαλεν ἐκείνη·
Ἀπὸ μάρμαρον τῆς Πάρου
Μορφὴν εἶχεν Ἀφροδίτης, πλὴν μορφὴν νεκρὰν μαμάρου.

«Ἐπουράνιε Θεέ μου!..» ἔκραξεν ὁ τάλας κλαίων
Κ' ἐλευθέραν ὁδὸν δίδων εἰς τὰ δάκρυά του πλέον.
«Μὴ περίλυπος θαυμάζῃς· ἐπανέλαβεν ἐκείνη·
«Τῆς ψυχῆς ἡ πικρὰ φθίσις, ἡ ἀκοίμητος Ὀδύνη
«Προπορεύεται τοῦ Χρόνου, κρατεῖ λάγηνον εἰς χεῖρας
«Καὶ τῶν πλέον εὐαισθήτων βαρυκρούουσα τὰς θύρας,
«Εἰς τὰ πρόσωπά των ῥαίνει
«Σταλαγμοὺς θανατηφόρους καὶ τὸ κάλλος των μαραίνει.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετὰ σιωπὴν ὀλίγην, προσηλοῦσα εἰς ἐκεῖνον
Ὄμμα παραπονεμένον, ὄμμα ἕτοιμον εἰς θρῆνον,
Ἔκραξε· «Πατρὸς σκληρότης!..ὁ Ῥωμαῖος!..ὁ Ῥωμαῖος!..
«Ζητεῖ δέσμιον καρδίαν, ἀλλὰ τὴν ζητεῖ ματαίως...
«Ὦ! τὸ ἔσχατον καὶ δύον φῶς νὰ ἤμην τοῦ ἡλίου,
«Ἢ ἀναίσθητος νὰ ἤμην πέτρα τοῦ νεκροταφείου,
«Ὅπου δάκρυ μύρρας καίει,
«Ὅπου ὀφθαλμὸς οἰκτίρμων λείψανα φιλτάτης κλαίει!..

«Ἀπ' αὐτὸν τὸν πλάνον κόσμον ἤθελα ν' ἀναχωρήσω·
«Ἤθελα εἰς τὰς ἐρήμους καὶ εἰς τὰ βουνὰ νὰ ζήσω,
«Νὰ μὴ βλέπω τοὺς ἀδίκους καὶ ἀπατηλοὺς ἀνθρώπους,
«Νὰ συρθῶ εἰς ἀγνωρίστους καὶ ἀκατοικήτους τόπους,
«Ὅπου μαῦροι καταῤῥάκται, ὅπου ἄνεμοι καὶ πάγοι,
«Ὅπου ἄγρια θηρία, ὅπου ὄρνεις σαρκοφάγοι,
«Καὶ εἰς ἄντρα καὶ εἰς λόφους
«Κρημνοὺς γείτονας νὰ ἔχω, μαῦρα σύννεφα συντρόφους.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν ἠρώτησεν ἐκεῖνος· «Εἶν' ἐδῶ αὐτός; εἰπέ με...»
Καὶ αὐτὴ ἀγωνιῶσα· «Οὐρανὲ, κεραύνωσέ με!..
«Εἶν' ἐδῶ, καὶ διὰ τοῦτον ὁ πατήρ μου τόσους χρόνους
«Μὲ παρέδωκεν εἰς τόσους σκληροὺς πόνους, σκληροὺς φόνους...
«Εἶν' ἐδῶ...ἀπὸ τὴν Ῥώμην μ' ἔσυρεν εἰς τὴν Γαλλίαν,
«Ἐπειδὴ αὐτὸς πρεσβεύων τὴν Καθολικὴν θρησκείαν,
«Εἰς τὴν δούλην του πατρίδα
«Δὲν ἐλάμβανε συμβίαν, ὡς Ῥωμαῖος, Ἑλληνίδα...

«Εἶν' ἐδῶ, καὶ ὁ πατήρ μου πλεονέκτημα εἰς τοῦτον
«Ἓν εὑρίσκει, ἀλλὰ μέγα, τὸν ἀμέτρητόν του πλοῦτον...
«Πλὴν εἰς τοῦ φρικτοῦ ναοῦ του δὲν ὑπάγω τὰ τεμένη
«Ὡς ἡ θλιβερὰ θυσία, ἡ ἀπ' ἄνθη στολισμένη,
«Ἕως οὗ τὰ ὄρη ἔχουν βράχον ἕνα, κρημνὸν ἕνα,
«Καὶ ὁ χειμαῤῥὸς ἓν ῥεῦμα, καὶ ἡ θάλασσα πυθμένα,
«Καὶ εἰς βάθος ποτηρίου
«Ῥανὶς μία ποθεινοῦ μου σώζεται δηλητηρίου...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἱ σκληραὶ αὐταὶ ἰδέαι ὡς νὰ ἔφεραν καὶ πάλιν
Εἰς τὰς ἀσθενεῖς της φρένας τὴν προτέραν παραζάλην,
Ἄνοιξεν ὡς δύο ἄστρα ὄμματα πεφλογισμένα,
Ἔστρεψεν ἐπάνω κάτω βλέμματα πεπλανημένα,
Καὶ ἡ τρέμουσα φωνή της ὡς φωνὴ θραυσθείσης λύρας,
Ἡ κλαυθμὸς μαστιζομένης ἀπὸ ἄνεμον φιλύρας,
Αὐτὰ εἶπεν, ἐν ᾧ πλέον
Σαλευθὲν τὸ λογικόν της ἔβλεπεν ἐκεῖνος κλαίων·

«Εἰς τὸν Πραίτωρα Ῥωμαῖον
«Ἐπωλήθη ὁ Σωτήρ,
«Κ' εἰς Πιλάτον δίδει νέον
«Ἐμὲ ἄσπλαγχνος πατήρ...
«Λάβε κτῆμά σου, θηρίον,
«Εἰς τὸν τάφον μου σιμὰ
«Αἵματός μου τὸ χωρίον,
«Λάβε τὸ Ἀκελδαμά...
«Ἀλλ' ὁ θάνατος μὲ κράζει
«Ἀπὸ τὸ Γεθσιμανί,
«Καὶ τὸ στόμα μου φωνάζει
«Τὸ λαμμᾶ σαβαχθανί...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκλαυθμύρισε τοιαῦτα, καὶ τὸ βῆμά της ἐστράφη
Ἐκεῖ ὅπου χρεμετίζων, ποδοκρούων τὰ ἐδάφη,
Ἐπερίμενεν ὁ ἵππος τὴν ἀθλίαν ἀναβάτιν·
Εἰς τοῦ λευκοχαίτου ζώου ἀνεπήδησε τὴν πλάτην,
Ἤγγισε τὸν πτερνιστῆρα εἰς τὰ εὐγενῆ πλευρά του
Καὶ δι' ἀκανθώδους δρόμου ἀνελήφθη καὶ δυσβάτου,
Ὡς διὰ τοιούτου τάχους
Θέλουσα νὰ διαφύγῃ λογισμοὺς πολυταράχους.

Ἔδραμεν ἐκεῖνος, τρέμων μὴ συμβῇ τι ἀπευκταῖον·
Πλὴν τὸν μάταιόν του δρόμον διακόψας τελευταῖον,
Εἰς σιγὴν νυκτὸς εὑρέθη καὶ εἰς ἄκραν δρυμοῦ μόνος.
Τὸν συνώδευε θρηνώδης ἡ φωνὴ τῆς ἀηδόνος,
Καὶ φωτίζουσα τὴν κτίσιν ἡ σελήνη κατὰ πρῶτον
Εἰς τὸν οὐρανὸν ἐφάνη, γλυκὺ ἄστρον τῶν ἐρώτων,
Γλυκὺ ἄστρον τῶν ὡραίων
Χρόνων, οἵτινες παρῆλθον καὶ δὲν ἐπιστρέφουν πλέον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πίπτων κατὰ γῆς καὶ κλαίων, ἔκραξεν· «Ὦ λατρευθεῖσα
«Οὐρανίας σφαίρας κόρη καὶ σκληρῶς θυσιασθεῖσα!
«Ἔμελλε μετὰ τοσούτων πικρῶν χρόνων ἀπουσίαν
«Εἰς αὐτὴν ν' ἀπαντηθῶμεν, εἰς αὐτὴν τὴν ξενητείαν,
«Καὶ νὰ σ' εὕρω σὲ τοῦ Πλάστου τὴν ἐντελεστέραν πλάσιν
«Εἰς τοιαύτην ἀπαισίαν σώματος καὶ νοὸς στάσιν,
«Καὶ νὰ εὐλογῶ ἐκείνους
«Τοὺς καιροὺς, καθ' οὓς μακράν σου ἔζων εἰς ἀπαύστους θρήνους!

«Ὅταν ἔκλαια μακράν σου μ' ἐνεθάρρυνεν ἡ μόνη
«Ἐλπὶς ὅτι θέλουν παύσει τῆς καρδίας μου οἱ πόνοι
«Μίαν ὥραν, στιγμὴν μίαν ἐὰν σὲ ἰδῶ φιλτάτη,
«Καὶ εἰς τὴν ζωὴν τοιαύτη τερπνὴ χίμαιρα μ' ἐκράτει.
«Πλὴν νὰ σ' εὕρω καὶ νὰ βλέπω εἰς τὸ ἀσθενές σου σῶμα
«Ὅτι θάνατον ἐγγίζω καὶ φιλτάτου ὄντος πτῶμα,
«Ἰδοὺ λύπη καὶ μανία
«Καὶ μαρτύριον καρδίας καὶ θανάτου ἀγωνία!»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πλανηθεῖσα εἰς τὴν γύρω τῆς Ἐρμενονβίλλης χώραν,
Ἔφθασεν ἡ Ἀγλαΐα εἰς τὸν οἶκόν της παρ' ὥραν.
Τὰς αἰσθήσεις της ἰδόντες οἱ γονεῖς της ἐξημμένας
Καὶ ὡς ἄνθρακας τὰς δύο παρειάς της καιομένας,
Ἔθεσαν ἀνησυχοῦντες τὴν πυρέττουσαν εἰς κλίνην.
Ἔφερεν εἰς τὴν ψυχήν των ἡ αὐγὴ τινὰ γαλήνην,
Ὅτε παρ' ἐλπίδα πᾶσαν
Ἔκρουσε τὰς ἀκοάς των νέον τι ὡς βέλος φθάσαν.

Ἀπὸ Ῥώμην εἰς Γαλλίαν ὅλος ἔρως, ὅλος πίστις
Ἔδραμεν, αὐτοὶ μανθάνουν, ὁ ἀρχαῖος ἐραστής της.
Τρέμει ὁ πατήρ της μήπως ὁ μνηστὴρ τὴν παραιτήσῃ,
Ἂν εἰς ἄλλον δεδομένην τὴν καρδίαν της γνωρίσῃ.
Θεραπείαν αὐτὸς βλέπει μίαν, τὴν ἀσφαλεστέραν,
Τὸν ὑμέναιον νὰ σπεύσῃ τὴν αὐτὴν εὐθὺς ἡμέραν,
Καὶ νὰ θέσῃ τελευταῖον
Ὡς ἐφέστιον Θεόν του τὸν πολύχρυσον Ῥωμαῖον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπ' ἀρχῆς εἰς τὴν ἀπάτην ἔρριψεν αὐτὸς τὴν νέαν,
Εἰς τὰ στήθη της ἐνσπείρας τὴν φαρμακερὰν ἰδέαν.
Ὅτι πῦρ ὁ Ἕλλην τρέφων ἄλλου ἔρωτός του νέου,
Ἀρνητὴς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐκηρύχθη τοῦ ἀρχαίου.
Ἀλλ' ἐκεῖνος αἴφνης ἦλθεν εἰς τὴν Ῥώμην· διὰ βίας
Τὴν ἀπήγαγε μακράν του εἰς τὰ βάθη τῆς Γαλλίας.
Ἀλλ' ἰδοὺ κ' ἐκεῖ ἐφάνη·
Ὁ ἀργυρολάτρης γέρων ἀπὸ τὴν ὀργὴν ἐμάνη.

Εἰς τῆς ἀσθενούσης κόρης τὸ δωμάτιον ἐμβαίνει·
Ἀπὸ ταραχὴν ἐκείνη λογισμῶν συνερχομένη,
Ὀφθαλμοὺς προσηλωμένους εἰς βιβλίον τι ἐκράτει·
«Σὲ διέκοψα, τὴν εἶπεν· ἀνεγίνωσκες, φιλτάτη.
—Τυφλὸς, πάτερ, εἰς τὸν χάρτην ἔτρεχεν ὁ νοῦς μου... μεῖνε.
«Ἐκ πολλοῦ καιροῦ, ὡς βλέπεις, εἰς τὴν κεφαλήν μου εἶναι
«Τὸ Πᾶν ἄγραφον βιβλίον...
«Ἀπὸ τὸ ἀλφάβητόν μου μέρος ἔλειψε στοιχείων...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Ἄκουσε, φιλτάτη κόρη... — Πάτερ μου, ὁμίλησέ με...
«Διατί διστάζεις;..Φρίττω...—Μὴ φοβῆσαι καὶ μὴ τρέμε.
«Ὁ μνηστήρ σου, ὁ Ῥωμαῖος...—Πάτερ μου, μὴ λέγῃς ἄλλο...
«Βλέπεις ὅτι μόλις πνέω...Βλέπεις ὅτι ὅλη πάλλω...
—Κατ' αὐτοῦ πῶς τόσον μῖσος, καὶ τί τόσον σὲ ταράττει;
Ποίαν μυστικὴν ἐλπίδα ἡ καρδία σου φυλάττει;
—Λάρναξ ἐνταφιασμένη,
«Ἡ ἀπελπισία μόνη εἰς τὸ στῆθος αὐτὸ μένει.

—Θέλησε τὴν ὅρασίν σου εἰς αὐτὸν νὰ προσηλώσῃς.
«Τὴν ἀπέχθειάν σου πλέον θέλησε νὰ ἐλαττώσῃς.
—Κάλλιον τὰ ὄμματά μου ὡς λυχνίαι νὰ σβυσθῶσι,
«Παρὰ μίαν στιγμὴν πλέον εἰς τὸν ξένον νὰ στραφῶσι.
—Δὸς ἀκρόασιν εἰς τοῦτον· ἡ στοργή του ἂς σὲ πείσῃ.
—Κάλλιον τὰς ἀκοάς μου διὰ πάντοτε νὰ κλείσῃ
«Τὸ ψυχρὸν τοῦ τάφου χῶμα,
«Ἢ ν' ἀκούσω μίαν πλέον λέξιν ἀπ' αὐτοῦ τὸ στόμα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Ἡ ὑπόσχεσις ἐδόθη.—Χαίρονται, εἴτε λυποῦνται,
«Ὡς τὰ κτήνη αἱ γυναῖκες τῆς Ἀνατολῆς πωλοῦνται.
—Ποῖον λόγον βαρὺν εἶπες! Πολλὴν σήμερον πικρίαν
«Καὶ ἀμάλακτον εὑρίσκω εἰς τὰ στήθη σου καρδίαν!
—Εἶχα, πάτερ μου, καρδίαν τοῦ κηροῦ μαλακωτέραν·
«Τὴν κατέστησαν αἱ λύπαι τοῦ σιδήρου σκληροτέραν.
—Ἡ φιάλη κατὰ πρῶτον
«Ἐξεχείλησεν... — Ἐρράγη, πλὴν κωφεύεις εἰς τὸν κρότον...

«Πρὸς ἐμὲ γονέως στρέψε φιλοστόργου πλέον ὄμμα.
«Ἀσθενὴς ἐγὼ τὰς φρένας, ἀσθενὴς ἐγὼ τὸ σῶμα
«Καὶ σκιὰ ἐγὼ τῆς πρώτης θυγατρός σου ἡ ἀθλία,
«Κρῖνε μόνος, εἶμαι πλέον ἐπιθυμητὴ συμβία;..
«Τί τὸν θάνατον εἰς κοίτην νυμφικὴν ζητεῖ νὰ θέσῃ,
«Καὶ τὴν τύχην του τί θέλει ὁ Ῥωμαῖος νὰ συνδέσῃ
«Μετὰ κόρης, ἥτις θέλει
«Εἰς τὸν τάφον ν᾽ ἀναπαύσῃ τὰ ἡμιθανῆ της μέλη;..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ζωὴ μ' ἔμεινεν ὀλίγη· μὴ σαλεύῃς, μὴ ταράττῃς
«Τὴν ὀλίγην αὐτὴν κόνιν εἰς τὴν κρύαν λάρνακά της...
«Ἄφες νὰ ἐκπνεύσω μόνη, καὶ μὴ γένῃς παιδοκτόνος...
«Μὴ τὸν θάνατον ταχύνῃς· ἔρχεται, τὸν βλέπεις, μόνος...
«Ὁ κατάδικος, ὁπόταν ἀσθενήσας ἀποθνήσκῃ,
«Καὶ αὐτὸν τὸν δήμιόν του ἐλεώτερον εὑρίσκει...
—Σὲ οἰκτείρω, πλὴν ματαίως·
«Ὁ ὑμέναιος τελεῖται καὶ ἀφεύκτως καὶ ταχέως.»

Ἡ σκληρὰ ἐξηκολούθει τοῦ πατρός της ὁμιλίαν·
Τὰς ἀσπλάγχνους ἀπειλάς του ἤκουεν ἡ Ἀγλαΐα,
Ἔχουσα κρυσταλλωμένον εἰς τὰς φλέβας της τὸ αἷμα
Καὶ ἠμιθανὲς τὸ σῶμα καὶ ἀκίνητον τὸ βλέμμα·
Λόγον θέλει νὰ προφέρῃ, λόγον θέλει ν' ἀποτείνῃ,
Ἀλλὰ μόνον ἀντὶ λόγου στεναγμὸν ὀξὺν ἀφίνει,
Καὶ ὡς ἄγαλμα ὡραῖον
Κεραυνόπληκτος ἡ νέα κάτω πίπτει τελευταῖον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Γαληνῶν καὶ Βοεράβων φθάνει δωδεκὰς προθύμη,
Καὶ ἀνίατον τὸ πάθος παριστᾷ ἡ ἐπιστήμη.
Ἡ τοῦ ἐραστοῦ της θέα ἴσως, λέγουν, αὐτὴ μόνον
Εἰς τὸ σῶμα φέρῃ σθένος, εἰς τὸ πνεῦμα δώσῃ τόνον.
Καταπείθεται ἡ μήτηρ, καὶ αὐτὸν ἐπικαλεῖται.
Ἔρχεται αὐτὸς, προβαίνει πρὸς τὴν κλίνην ὅπου κεῖται,
Λαλεῖ, κλαίει... ἀλλ' ἐκείνη
Οὐδὲ λόγον, οὐδὲ δάκρυ, οὐδὲ τοῦτον διακρίνει.

Οἱ ζωῆς δοτῆρες δίδουν ἄλλο λείψανον ἐλπίδος,
Τὸν ἀέρα τῆς Ἑλλάδος, τὸν ἀέρα τῆς πατρίδος·
Καὶ ἡ εὐσεβής της μήτηρ μάλιστα ὡς ἰατρείαν
Τοῦ Ἁγίου Τάφου βλέπει τὴν μακρὰν ὁδοιπορίαν
Ἴσως, λέγουσα, ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ τὴν βοηθήσῃ.
Μετ' αὐτῶν ὁ πλάνης Ἕλλην δέεται ν' ἀναχωρήσῃ,
Καὶ ἀπὸ τὴν Μασσαλίαν
Τρέπεται πρὸς τὴν Ἑλλάδα ὁδηγῶν τὴν Ἀγλαΐαν...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὦ Ἑλλὰς, πατρὶς γλυκεῖα! ζωογόνος ἡ πνοή σου,
Θεραπεύει τοὺς νοσοῦντας ὡς ἀὴρ τοῦ Παραδείσου.
Εἰς σὲ ῥόδα καὶ ἰάσμους εὔοσμα προσφέρει δῶρα,
Ὡς τὸ ἔαρ εἰς τὴν Δύσιν, ἡ χειμερινή σου ὥρα.
Νέος ἔτρεξα εἰς χώρας εὐκλεεῖς ἐλευθερίας
Καὶ εἰς ἔθνη κληρονόμα τῆς ἀρχαίας σου σοφίας.
Εἰς αὐτῶν, Ἑλλὰς, τὰ τείχη
Ὅσα σὺ ἀπεστερήθης ἐπεσώρευσεν ἡ τύχη.

Εἰς τοὺς Φόρους των ἀντήχουν φωναὶ Γράκχου Ὀκονέλλου,
Καὶ φωναὶ εἰς τὰς Βουλὰς των Δημοσθένους Μανουέλου.
Ἐκεῖ Πνύκας, Παρθενῶνας καὶ Ἀκαδημίας εἶδα,
Καὶ μ' ἐπρόσφεραν δευτέραν οἱ λαοὶ ἐκεῖ πατρίδα.
Ἀλλὰ ἡ μαραινομένη καὶ θρηνοῦσά μου νεότης
Ἐνθυμεῖτο τὴν καλύβην τῆς πατρίδος της τῆς πρώτης,
Καὶ τὸ στῆθος τετρωμένον,
Τὴν καρδίαν νοσταλγοῦσαν εἶχα μεταξὺ τῶν ξένων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἄφησα τὰ πάντα, τρέξας εἰς τῶν ὅπλων σου τὸν κρότον.
Ἡ πυρὰ τῶν Αἰγυπτίων καὶ Βυζαντινῶν τρικρότων
Φωτεινότερον παρίστα τὸν οὐράνιόν σου θόλον,
Καὶ ἡ φήμη σου ἀντήχει ἐξ ἑνὸς εἰς ἄλλον πόλον...
Ἀλλ' ἀνωφελεῖς ἀγῶνες! Τρόπαια κατηγχυμένα!
Ὑπὸ τὸν ζυγὸν τῶν ξένων κλίνεις πάλιν τὸν αὐχένα,
Καὶ αὐτὸς ὁ οὐρανός σου
Ἐσκυθρώπασε καὶ χύνει πυκνὴν πάχνην ἀντὶ δρόσου.

Ἄλλοτε εἰς σὲ τὸ δένδρον τῆς ἐλευθερίας εἶδα
Εἰς τὴν πρώτην ἄνθησίν του, εἰς τὴν πρώτην του ἐλπίδα·
Ἐπευχήθην νὰ σὲ δώσῃ τὰς γλυκείας του ὀπώρας,
Καὶ τὸν σπόρον του νὰ φέρῃ ζέφυρος εἰς ἄλλας χώρας.
Σήμερον αὐτὸ τὸ δένδρον δίχως φύλλα, δίχως ἄνθη,
Γυμνὸν ὅλων του τῶν κλάδων, παρακαίρως ἐξηράνθη,
Καὶ εἰς ξένας χεῖρας μένει
Ὁ κορμός του σκληρὰ ῥάβδος κατὰ σοῦ ἀνυψωμένη...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Σᾶς, πρωταθληταὶ τοῦ ἔθνους, σᾶς δὲν εἶδα νέους ὅλους
Εἰς Βουλὰς, εἰς Συνελεύσεις, εἰς στρατόπεδα, εἰς στόλους;
Δάκτυλος Θεοῦ συμμάχου σᾶς ὡδήγει ἀοράτως,
Κ' ἐκλονεῖτε εἰς πᾶν βῆμα τῶν Ὀθωμανῶν τὸ Κράτος.
Τῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ναύαρχοι μεγάλοι τότε
Καταβαίνοντες μακρόθεν θεαταὶ καὶ θιασῶται
Εἰς τοὺς Μηδικοὺς ἀγῶνας,
Ἔκλεπτον τοῦ Καραΐσκου, τοῦ Κανάρου τὰς εἰκόνας.

Σᾶς ἐπαναβλέπω ἤδη γέροντας ἀπηυδημένους,
Ὑπὸ τὸ αἰσχρὸν φορτίον τῆς δουλείας κυρτουμένους.
Εἰς τὰς λυπηρὰς φωνάς μου, θλίβεσθε καὶ σιωπᾶτε
Καὶ δι' ὅσα ἐκαυχᾶσθε τρόπαια ἐρυθριᾶτε.
Ὅλα ἔλειψαν ἐκεῖνα, δόξα, θρίαμβος, νεότης,
Ἀρετὴ, ἐλευθερία, ἐθνικὴ μεγαλειότης,
Καὶ δὲν εἶσθε σεῖς οἱ τότε
Πληρεξούσιοι τοῦ Ἄστρους καὶ τῆς Νίκης στρατιῶται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τίς μ' ἐπαναφέρει πλέον τῆς Βοστίτσας, τῆς Ἀκράτας,
Τῆς Τριπολιτσᾶς, τῆς Σπάρτης τοὺς βοσκοὺς καὶ ζευγηλάτας
Τίς, τ' ἀθάνατα ἐκεῖνα τέκνα τῆς Δημοκρατίας;
Τίς, τοὺς ἥρωας ἐκείνους τῆς Κλεισόβης καὶ Γραβίας;
Μετὰ θέρμην ἑπτὰ χρόνων Αἴτνη σήμερον σβυσμένη,
Τῆς Ἑλλάδος ἡ γῆ πάλιν ἄψυχος καὶ κρύα μένει,
Καὶ οἱ Βαυαροὶ γελῶσι
Βλέποντες ὅτι τὸ πῦρ της διεδέχθη τέφρα τόση.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΣΜΑ ΤΡΙΤΟΝ.

Φεῦγον, φεῦγον τὴν ἀρχαίαν τῆς Φωκέας ἀποικίαν
Καὶ εἰς τὰ πλευρά του φέρον ἀσθενῆ τὴν Ἀγλαΐαν,
Προχωρεῖ ταχὺ ἀτμόπλουν πρὸς αἰγιαλοὺς παγχρύσους
Ὡς Λευϊαθὰν ἀνοῖγον ἴχνη ὄπισθεν ἀβύσσους
Ἐρυθρὰς πυρὸς ἐσχάρας ἀπὸ τοὺς μυκτῆρας στέλλει,
Τῶν χαλκίνων του ἐγκάτων ὁ καπνὸς τὸ ἀναγγέλλει,
Καὶ ἡ θαλασσία κοίτη
Φεύγοντα τοιοῦτον τέρας βλέπει καὶ αὐτὰ τὰ κήτη...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ Ἑλληνικὸς ὁρίζων φαίνεται... γλυκεῖα φύσις!
Σαπφειρόχρυσοι ἀστέρων καὶ ἀνατολαὶ καὶ δύσεις!
Τὸ Αἰγαῖον ἐσπαρμένον ἀπὸ λευκοφόρα πλοῖα
Λίμνην ὁμοιάζει, ὅπου πλέει κύκνων συνοδία.
Ἀπὸ τὸν θολὸν τῆς Ἄρκτου ἥλιον φωτεινοτέρα
Ἡ σελήνη διατρέχει τὸν ἀνέφελον ἀέρα,
Καὶ εἰς τὰ νερὰ γελῶσας
Τὰς τερπνὰς Κυκλάδας βλέπων, Νηρηΐδας βλέπεις τόσας.

Εἰς τὸν Πειραιᾶ τὴν νύκτα τὸ πυρόσκαφον ἐμβαίνει.
Ὅλοι φέγγουσιν οἱ λύχνοι τοῦ αἰθέρος ἀναμμένοι.
Θύμον πνέουσα ἡ αὔρα τὰς ὑγρὰς κινεῖ ἐκτάσεις,
Καὶ τὸ κῦμα εἰς τὰς ψάμμους ψιθυρίζει τῆς θαλάσσης.
Ὀρφεὺς νέος τὴν κιθάραν εἰς τὴν πρύμνην πλοίου κρούει,
Καὶ χορὸς ναυτῶν Ἑλλήνων, ἐν ᾧ κύκλῳ του ἀκούει
Τοὺς μελῳδικούς της ἤχους.
Ψάλλει τοῦ Φεραίου Ῥήγα τοὺς ἐμβατηρίους στίχους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν αὐγὴν ὁ τεθλιμμένος ἐραστὴς τῆς Ἀγλαΐας
Εἰς τὸ ἄστυ αὐτὴν φέρει τῆς ἀρχαίας Κεκροπίας.
Θέλγητρον δὲν ἔχουν πλέον τὰ τῶν Ἀθηνῶν μνημεῖα·
Ἱερὸν εἰς ταῦτα πέπλον ἔρριπτεν ἡ ἐρημία·
Πλὴν ἀφ' οὗ μετὰ τῶν ζώντων ἀνεμίχθησαν οἱ τάφοι
Καὶ μολύνουσιν οἱ ξένοι τὰ προγονικὰ ἐδάφη,
Τῶν θανόντων ἀθανάτων
Αἱ σκιαὶ παρωργισμέναι ἄφησαν τὰ μνήματά των.

Εἰς ἀκόμψων Ἀνακτόρων κίονας ὁ Πραξιτέλης
Τεμνομένην τὴν καλλίστην κλαίει λίθον τῆς Πεντέλης·
Ἔκπληξιν ὁμοῦ καὶ θλῖψιν συναισθάνεται βαθεῖαν
Τὴν ἀγνώριστον ὁ Πλάτων θεωρῶν Ἀκαδημίαν·
Βαναύσων ἀκούει φθόγγους δυσηχεῖς ὁ Ἰσοκράτης·
Ἐξυβρίζων τὴν Ἑλλάδα πατεῖ Γότθος ἢ Γαλάτης
Τὴν οἰκίαν τοῦ Σωκράτους,
Καὶ ἡ Πνὺξ αἰσχυνομένη κρύπτεται ὑπὸ τὰς βάτους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς πολλὰ ἐκεῖνος μέρη ἔνδοξα τῆς Ἀργολίδος,
Ὅπου ἔλαμψεν ὁ ἔρως τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Πατρίδος,
Ἔφερε τὴν Ἀγλαΐαν πάντοτε μαραινομένην,
Πλὴν τὸ φῶς τῆς διανοίας οὐρανόθεν δεχομένην·
«Εἰς αὐτῆς τῆς Ἐπιδαύρου, ἔκραξε, τὴν παραλίαν
«Τὴν ἀπόλυτον ὁ Νέγρης ἐγκεντρίζων βασιλείαν
«Διὰ τῆς ἐλευθερίας,
«Ἐξημέρωσε βλαστήσεις καὶ ὀπώρας της ἀγρίας.

«Εἰς αὐτὴν τὴν Λέρνην, ὅτε φθείρουσα τὴν Κορινθίαν
«Ἡ τοῦ Δράμαλη πλημμύρα ἔφθασεν εἰς τὴν Ναυπλίαν,
«Τὸν γενναῖον Ὑψηλάντην ὑπὸ τοὺς ἀστέρας εἶδα
«Ἱκετεύοντα τὸν Πλάστην καὶ θρηνοῦντα τὴν πατρίδα.
«Εἰς τὰς Ὑσιὰς ἐκεῖνος συνεργούς του εἰς τὴν πάλην
«Καὶ συμβούλους Νέστοράς του ἔχων τὸν Μαυρομιχάλην,
«Ἔχων τὸν Κολοκοτρώνην,
«Ἔδραξε τὸ ἄστυ Ἄργους ὡς ἐλπίδα νίκης μόνην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἀπ' αὐτὴν τὴν Ἄκραν τότε στερουμένην τηλεβόλων,
«Στερουμένην ἀνδρῶν, ὅπλων, τροφῆς, ὕδατος καὶ ὅλων,
«Συνεκράτησεν ὁ ἥρως εἰς τὰς κάτω πεδιάδας
«Τὰς τριάκοντα τῶν Τούρκων ἀκρατήτους χιλιάδας.
«Ἀπ' αὐτὰς αὐτὸς τὰς θύρας ἐξεχύθη τοῦ Φρουρίου
«Κ' ἐφυγάδευσε τοὺς Τούρκους μέχρι τοῦ Ἀγινορίου,
«Δρόμον αἵματός των τρέχων
«Καὶ τὸν Φλέσσαν, τὸν Νικήταν συνδρεπανιστάς του ἔχων.

«Εἰς ἡμᾶς μετὰ τὴν νίκην ὁ Κολοκοτρόνης χύνων
«Ὡς βραβεῖον τῆς ἀνδρίας τὸν Ὀμηρικόν του οἶνον,
«Ἀπεκοίμιζε τὴν νύκτα τοὺς πολεμιστὰς τοῦ Γένους
«Ἀπὸ τὴν τομὴν τοσούτων κεφαλῶν ἀπκυδημένους...
«Ἀλλ' εἰς τοῦτό μου τὸ στῆθος σὲ ψυχήν μου μόνην φέρων
«Καὶ θρηνῶν διὰ σὲ τότε εἰς τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων,
«Δι' αὐτῆς τῆς πανσελήνου
«Σ' ἔστελλα, φιλτάτη, μέρος τοῦ ἐρωτικοῦ μου θρήνου.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἦλθαν, εἶδαν καὶ τὴν Ὕδραν, ὅπου μένων ἄνευ πλοίου,
Καὶ καθήμενος εἰς πέτραν πανερήμου παραλίου
Ἔζη, ὡς ἡ τῆς Ἑλλάδος ἔκπτωτος μεγαλειότης,
Ὁ ποτὲ πηδαλιοῦχος τῆς Ἑλλάδος Κουντουριώτης.
Τὸ θαλάσσιον ἀφῆκαν τοῦ ἀγῶνος Ἀρχηγεῖον,
Καὶ πρὶν λίβανον λατρείας καύσωσιν εἰς τῶν Ἁγίων
Καὶ τῶν Προφητῶν τὴν χώραν,
Ἔστρεψαν πρὸς τῆς Αἰγύπτου τὰς χρυσᾶς ἀκτὰς τὴν πρῶραν.

Προσωρμίσθησαν τὸ πρῶτον εἰς τὴν Ἑλληνίδα πόλιν,
Ὅπου πάλαι διαβᾶσα τὴν μακρὰν Ἀσίαν ὅλην
Ἐν τῷ μέσῳ ἀδαμάντων ἦλθεν ἀπὸ Βαβυλῶνος
Εἰς ἁρμάμαξαν ἡ κόνις τοῦ Μεγάλου Μακεδόνος·
Καὶ τοὺς Ὀβελίσκους εἶδαν τῆς λαβούσης Κλεοπάτρας
Καίσαρας καὶ Ἀντωνίους τοῦ λαμπροῦ της κάλλους λάτρας,
Ἥτις δὲ αὐτοκτονήθη
Ὅτε τρίτος κοσμοκράτωρ τὸν κεστόν της ἀπηρνήθη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ ἀνέπλευσαν ἐν φρίκῃ τὸ ὑγρὸν τῶν κροκοδείλων
Καταγώγιον, καὶ εἶδαν πολυῤῥεύματον τὸν Νεῖλον.
Ὅμοιος πρὸς τοὺς ἀρχαίους εὐεργέτας τῶν ἀνθρώπων
Τοὺς ἀφήσαντας ἐν σκότει τὸν γενέθλιόν των τόπον,
Εἰς βουνὰ μυστηριώδη τὴν καταγωγήν του κρύπτων
Βαίνει ἄνωθεν ἐκεῖνος, καὶ εἰς πεδιάδας πίπτων
Κατ' ἐνιαυσίαν ὥραν
Ἡμερῶν πολλῶν ποτίζει καὶ πιαίνει μακρὰν χώραν.

Καὶ ἡ παλαιτάτη τούτους Ἡλιούπολις ἐδέχθη,
Ὅπου, ὡς ἀπὸ τοὺς πάλαι περιηγητὰς ἐλέχθη,
Ὁ ζῶν ἐξ αἰῶνας φοίνιξ εἰς τὸ ἱερὸν Ἰλίου
Ἤρχετο περὶ τὰ τέλη τοῦ ὑψηπετοῦς του βίου
Καὶ ἀνέκτα μετ' ὀλίγον ζωὴν νέαν, σῶμα νέον,
Τὰ ῥοδοβαφῆ πτερά του, τὸν χρυσοῦν του λόφον καίων
Ἐπὶ νάρδου καὶ κασσίας,
Ἔμβλημα τῆς δωρηθείσης εἰς ἡμᾶς ἀθανασίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ τοῦ Ἄπιος τὴν Μέμφιν ἤγγισαν οἱ ὁδοιπόροι...
ὦ! ἰδοὺ αἱ Πυραμίδες, τὰ λατομητά της ὄρη!
ὡς Θεοῦ δημιουργήσεις ἄῤῥηκτοι καὶ κολοσσαῖαι,
Εἰς τὴν κόνιν νεκροῦ κόσμου στῆλαι μένουσιν ἀρχαῖαι·
Ἓν ἐκ τῶν ἑπτὰ θαυμάτων, ἐπιζῶσιν αὐταὶ μόνον·
Σκιὰν χύνουσαι μεγάλην τεσσαράκοντα αἰώνων
Μέτωπον ὑψοῦσι λεῖον,
Τροπαιοῦχον τῶν τυράννων, τοῦ καιροῦ καὶ τῶν στοιχείων.

Ἤγειρε τοιοῦτον τύμβον εἰς τὰ νῶτα τῶν ἀέρων
Ὁ τὴν ἄπειρον ἰδέαν τῆς ἀθανασίας φέρων.
Δὲν ἀνύψωσε τὸ γεῖτον τῶν ἀστέρων μαυσωλεῖον
Χεὶρ θνητοῦ προσηλωμένου εἰς τὸν κάτω αὐτὸν βίον.
Ἔχουσαι εἰς γῆν τοὺς πόδας καὶ εἰς οὐρανὸν τὰ στήθη,
Αἱ μεγάλαι Πυραμίδες ὀρθαὶ μένουσιν ὡς λίθοι
Τοῦ συνόρου τοῦ ἐσχάτου
Μεταξὺ τῶν δύο κόσμων, τοῦ θνητοῦ καὶ ἀθανάτου...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοῦ Ὁσίριδος διῆλθαν τὰς ἑκατομπύλους Θήβας.
Ὁ τεράστιος Ναός των, ἔνθα βλέπεις πετρῶν στοίβας,
Περιεῖχεν εἰς σταδίων ἔκτασιν δεκατεσσάρων
Κολλητὰς τὰς πολυτίμους λίθους ἐπὶ τῶν μαρμάρων.
Ἐκεῖ βλέπεις εἰς ἀρχαίους, πλὴν εἰσέτι στιλπνοὺς τάφους
Τοὺς ἱερογλυφικοὺς των χαρακτῆρας ἀνεπάφους,
Καὶ ὡς χθὲς λελαξευμένους
Σαρκοφάγους ἐκεῖ βλέπεις καλλιτέχνως εἰργασμένους.

Καί κατέβησαν ἐκεῖθεν εἰς τὰ ἕλη πολιχνίου
Σώζοντος τὰς πλίνθους μόνον τοῦ μεγάλου Πηλουσίου,
Ὅπου τὴν ἐν τοῖς Φαρσάλοις ἥττων φεύγων τῶν Ῥωμαίων
Ὁ Πομπήϊος ἱκέτης ἦλθε πρὸς τὸν Πτολεμαῖον
Καὶ ἀπὸ βαρβάρους χεῖρας, ἐπιβάτης ἁλιάδος,
Ἔλαβεν εἰς τὰ τενάγη πικρὸν θάνατον φυγάδος,
Τῆς συζύγου του βλεπούσης
Τὴν σφαγὴν ἐξ ἄλλου πλοίου καὶ ἀνωφελῶς θρηνούσης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡδεύσαν ἐπὶ καμήλων εἰς τὴν Γάζαν Παλαιστίνης·
Μετ' αὐτὴν, περῶντες δάση δάφνης, πύξου καὶ μυρσίνης,
Εἰς τὸν χείμαρρον τῶν Κέδρων ἔφθασαν· ἐκεῖ τρυγόνες
Καὶ περιστεραὶ συμπαίζουν, τερετίζουν χελιδόνες·
Ἐκεῖ ζέφυρος εἰς κρῖνα καὶ εἰς ὑακίνθους πνέει·
Ἡ ἁγία ἐκεῖ βρύσις Σιλωὰμ ἡσύχως ῥέει,
Καὶ ἡ Μήτηρ τοῦ Κυρίου
Ἀναπαύεται πλησίον Ἰακὼβ καὶ Ζαχαρίου.

Εἶδαν τέλος τὴν ἁγίαν πόλιν Ἱεροσολύμων,
Τὴν ἐπὶ πετρῶν κειμένην Βασιλίδα τῶν ἐρήμων,
Καὶ εἰς τοῦ Σταυροῦ τὸν λίθον ἐγονάτισαν ἐκεῖνον
Ὅθεν ἤθροισε τὰ ἔθνη χεῖρας ὁ Χριστὸς ἐκτείνων,
Ὅθεν αἷμα ζωηφόρον ἀπὸ τῆς πλευρᾶς του ῥέον
Ἐπλημμύρισε τὰς χώρας τῶν Ἑλλήνων καὶ Ῥωμαίων,
Ὅθεν μάννα ἐπεχύθη
Τροφὴν φέρον αἰωνίαν εἰς λαῶν πεινῶντα πλήθη...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πάα χώρα! διατρέχει τὰς ἁγίας της ἐκτάσεις
Ἀπὸ τῆς Τιβεριάδος μέχρι τῆς Νεκρᾶς θαλάσσης
Ὁ δεχθεὶς εἰς τὰ νερά του τὸν Μεσσίαν Ἰορδάνης
Καὶ τὰ ἔθνη καθαρίσας ἀπὸ ῥύπον μακρᾶς πλάνης.
Τοῦ Λιβάνου αὐτὴ ἔχει θάλλον στέμμα της τὰς κέδρους,
Καὶ κλεινάς της τὴν Φοινίκην καὶ τὴν Αἴγυπτον παρέδρους,
Ὅθεν Κάδμων καὶ Κεκρόπων
Ὁ νοῦς ἔτρεξε φωτίζων πᾶν τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Τὸ Θαβὼρ εἰς ταύτην, ὅπου ὁ Χριστὸς ἀπεθεώθη,
Τὸ φῶς ἔλαβεν ἐσθῆτα καὶ εἰς φῶς μετεμορφώθη,
Καὶ ἀπεύθυναν πρὸς τοῦτον οὐρανόθεν ὁμιλίας
Ἥλιοι λαμποκοποῦντες ὁ Μωσῆς καὶ ὁ Ἠλίας·
Τ' ὄρος Ἐλαιῶν εἰς ταύτην, ὅθεν κράζων τοὺς Ἀγγέλους
Καὶ χρυσῆν πατῶν νεφέλην ἀνελήφθη ἐπὶ τέλους,
Ἔμεινε δὲ καὶ ἀποῦσα
Ἡ πνοή του τοὺς αἰῶνας καὶ τὸν κόσμον ὁδηγοῦσα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πυῤῥον ἔθνος! εἰς τὸν Νεῖλον ἐπὶ καλαθίσκου πλέον,
Βρέφος τι τὴν θυγατέρα Φαραὼ ἑλκύει κλαῖον·
Σώζεται τὸ βρέφος τοῦτο, εἰς νεότητα προβαίνει
Καὶ τὰ πρόβατα ἐπάνω τοῦ βουνοῦ Χωρὴβ ποιμαίνει·
Ὄπισθεν καιούσης βάτου, ἀλλ' οὐδόλως καιομένης,
Φαίνεται εἰς τὸν ποιμένα ὁ Θεὸς τῆς οἰκουμένης
Καὶ «ὦ Μωϋσῆ!» φωνάζει·
«Ἀνεγείρου· ὁ λαός μου ὑπὸ τὸν ζυγὸν στενάζει.»

Καὶ ὁ Μωϋσῆς τὴν ῥάβδον κατ' ἐπιταγήν του ῥίπτει,
Καὶ αὐτῆς χαμαὶ πεσούσης ὄφις μέγιστος προκύπτει·
Δι' αὐτῆς κτυπᾷ τὸν Νεῖλον, καὶ ὁ Νεῖλος πορφυροῦται·
Γίνεται τὸ ὕδωρ αἷμα, καὶ αὐτὸς ἀναπτεροῦται
Καὶ τὸν Ἰσραὴλ ἐξάγει ἔξω τῆς Αἰγύπτου πάσης,
Καὶ ὁ Φαραὼ κατόπιν μέχρις Ἐρυθρᾶς θαλάσσης
Προχωρεῖ ἁρματηλάτης,
Ἀλλὰ τάφον του εὑρίσκει τ' ἀνοιχθέντα κύματά της.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἡ φυλὴ τῶν Ἰουδαίων ὑπὸ τὸ Σιναῖον φθάνει·
Ὁ Θεὸς τὴν κορυφήν του θρόνον ὕψιστον λαμβάνει·
Ὅλον τὸ βουνὸν καπνίζει καὶ ὑπὸ τὸν πυροβόλον
Πόδα τοῦ Παντοδυνάμου τήκεται ὡς κηρὸς ὅλον·
Καταβαίνουσιν ἐκεῖθεν ἀστραπαὶ, φωναὶ βροντώδεις,
Εἰς τὴν ἔρημον νεφέλη ἐπικάθηται γνοφώδης,
Καὶ ὁ Μωϋσῆς τὸν Νόμον
Δέχεται μετὰ γονάτων καὶ μετὰ χειρῶν ἐντρόμων...

Εἰς αὐτὴν τοῦ θείου Πάθους τὴν γηΐνην σκηνὴν, ὅπου
Ἐνθυμούμεθα τὰ μόνα τραύματα τοῦ Θεανθρώπου,
Ἀνοσμονεῖ τὸ ἴδιόν της νόσημα ἡ Ἀγλαΐα,
Καὶ προαίσθησις θανάτου τὴν ἐπέρχεται γλυκεῖα.
Τῆς Ἰωσαφὰτ κοιλάδος, ἔνθα σώζεται ἀκμαία
Τοῦ Χριστοῦ ἡ παλαιτάτη καὶ πολύκλωνος Ἐλαία,
Μόλις τὸν γλυκὺν ἀέρα
Πνέουσα ἡ νέα λέγει πρὸς τὴν τάλαιναν μητέρα·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Εἰς τὴν ἔνθερμον στοργήν σου τρισευγνώμων ἀποθνήσκω·
«Διὰ σὲ τὰ ἔσχατά μου ἀνεπώδυνα εὑρίσκω·
«Μ' ἔφερες εἰς γῆν ἁγίαν, ἥτις τὸν Θεὸν ἀγγέλλει,
«Ἥτις λίβανον θανάτου ἀπὸ τὸ Κρανίον στέλλει
«Καὶ εἰς τοὺς θανατιῶντας φέρει προετοιμασίαν
«Τὴν ἐνταῦθα κηρυχθεῖσαν τῆς ψυχῆς ἀθανασίαν.
«Ὑπ' ἐλπίδος πτερουμένη,
«Ἐν γαλήνῃ ἀναβαίνω τὰ οὐράνια τεμένη.

«Εἰς τοὺς βλέποντας, ὦ μήτηρ, τῆς ἡμέρας τὸν φωστῆρα
«Κρύπτει τοὺς ἀδαμαντίνους ἥλους της ἡ ἄνω Θύρα·
«Πλὴν τὴν νύκτα οἱ ἀστέρες φαίνονται εἰς τὸν αἰθέρα·
«Εἰς τὰ ὄμματά μου λάμπει τῆς ζωῆς μου ἡ ἑσπέρα·
«Μετ' ὀλίγον ἐκ τῆς χώρας, ἥτις τὸν Θεὸν ἐδέχθη,
«Ὅπου ἀπὸ πῦρ ὁ κόσμος καθαρτήριον ἐφλέχθη,
«Φεύγω εἰς τὸν ἄλλον κόσμον
«Ἐν τῷ μέσῳ ὑψουμένη ἀρωμάτων τῆς εὐόσμων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὅταν ῥόδινον τὸ ἔαρ εἰς αὐτὴν ἐπανακάμψῃ,
«Ὅταν ὁ χρυσάρματός της ἥλιος ἐπαναλάμψῃ,
«Ἐνθυμοῦ πόσον ἠγάπων τὴν ἐωθινήν της δρόσον,
«Πόσον τὰ γλαυκά της νέφη καὶ τὸν οὐρανόν της πόσον.
«Ἂν ὑπὸ τὰ φύλλα δάσους, ἂν ὑπὸ τὸ φῶς σελήνης
«Ἀηδόνα σὺ ἀκούσῃς καὶ σκιὰν σὺ διακρίνῃς,
«Ἡ σκιά μου σὲ φωνάζει,
«Διὰ σὲ αὐτὴ πλανᾶται, διὰ σὲ αὐτὴ στενάζει...

«Ἀλλ' ἐπίστρεψε, ὦ μήτηρ, ἐν τῷ μέσῳ ζῶντος κόσμου
«Καὶ πορεύου ὅθεν ἦλθες, εἰς τοὺς κόλπους τοῦ πατρός μου.
«Ἀποθνήσκουσα, εἰπέ τον, εἶχα εἰς τὴν μνήμην μόνους
«Τῆς ἀγάπης του τοὺς λόγους εἰς τοὺς παιδικούς μου χρόνους...
«Λάβε ὡς θετὸν υἱόν σου, λάβε τὸν πιστόν μου φίλον...
«Τὰς Ὁσίας μιμουμένη καὶ τὸν εὐσεβῆ των ζῆλον,
«Βάλλω εἰς τὰ πάντα πέρας
«Καὶ εἰς μίαν Μονὴν κλείω τὰς ἐσχάτας μου ἡμέρας.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὴν σταθεράν της γνώμην ἔνδακρυς ἡ μήτηρ κλίνει,
Βλέπουσα ὅτι τὸ ἄστρον τῆς ζωῆς της πλέον σβύνει·
Καὶ ἡ νέα, ἥτις σπεύδει Θεοῦ νύμφη νὰ ἐκπνεύσῃ,
Πρὶν ὁ τάλας ἐραστής της τὸν σκοπόν της ὑποπτεύσῃ
Φεύγει τὴν αὐτὴν ἡμέραν εἴς τι ἐκ τῶν γυναικείων
Κατὰ τὴν Ἁγίαν Χώραν ἱδρυμένων Κοινοβίων,
Κρυπτὸν τ' ὄνομα κρατοῦσα
Τοῦ Μοναστηρίου, ὅπου τρέχει ἄσυλον ζητοῦσα.

Ὅταν εἰς τὸ οἴκημά της τὴν ἐπαύριον ἐκεῖνος
Μόνην ηὗρε τὴν μητέρα κοινὸς ἔγινεν ὁ θρῆνος,
Καὶ εἰς τῆς ἀθλίας γραίας μὴ πεισθεὶς τὰς νουθεσίας,
Ἔδραμε ζητῶν τὰ ἴχνη τῆς θνησκούσης Ἀγλαΐας·
Εἰς πολλὰς Μονὰς ἀνέβη, ἐπὶ βράχων κρεμαμένας
Καὶ ὡς τοὺς πολυβαλάνους φοίνικας διεσπαρμένας
Ἀπὸ τοῦ Ἀντιλιβάνου
Μέχρι τῶν εἰς Ἀσφαλτῖτιν ἐκβολῶν τοῦ Ἰορδάνου...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔχουσα ἡ Ἀγλαΐα εἰς τὸ πρόσωπον ἐκείνην
Τὴν προάγγελον θανάτου Χριστιανικοῦ γαλήνην,
Ἰδοὺ μαύρην καλογραίας φορεῖ σκέπην, ἥτις ἔτι
Εἰς τ' ὠχρόλευκόν της κάλλος κάλλος θλιβερὸν προσθέτει·
Εἰς ναοῦ μεμονωμένου τὰ ὑψίδομα τεμένη
Ἐν βαθείᾳ κατανύξει φαίνεται προσευχομένη...
Θερμὸν δάκρυ μετ' ὀλίγον
Πίπτει ὡς ὁ μαργαρίτης τὴν χρυσῆν της κόμην θίγον...

«Εἰς αὐτοῦ τοῦ τόπου, λέγει, τὴν ἁγίαν ἐρημίαν,
«Τῆς θρησκευτικῆς μελέτης καὶ σιγῆς τὴν κατοικίαν,
«Ποίαν βέβηλον ἀκούω λαλιὰν καὶ ποῖον ἦχον
«Πόθων μου ἀκατασχέτων καὶ παθῶν μου ἐνδομύχων;
«Πῶς εἰς ἀναμνήσεις ξένας καὶ ἁμαρτωλὰς τοῦ κόσμου,
«Πῶς εἰς χρόνους παρελθόντας μὲ πλανᾷ ὁ λογισμός μου,
«Ὅταν φέρω καθ' ἑκάστην
«Ὡς θυμίαμα λιβάνου τὴν ψυχήν μου πρὸς τὸν Πλάστην;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Χθὲς, Θεὲ, τὰ γόνατά μου κλίνουσα σ' ἐπεκαλούμην
«Καὶ οὐδὲν τῶν ἐγκοσμίων ἔμπροσθέν σου ἐνθυμούμην·
«Ἀλλὰ τ' ὄνομα ἐκείνου εἰς τὰ χείλη μου εὑρέθη...
«Ὢ φρικώδης ἁμαρτία! Ὢ τοῦ λογικοῦ μου μέθη!
«Ἡ μελλόνυμφος Κυρίου ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἀνθρώπου!
«Εἰς τὴν φρένα μοναζούσης καὶ εἰς τὴν καρδίαν, ὅπου
«Θεία χάρις σου κατέβη,
«Ἄλλος στοχασμὸς καὶ ἄλλου ἔρως ἔτι ἐμφωλεύει!

«Εἰς αὐτοὺς τοὺς νάρθηκάς σου ἀπὸ λίβανον εὐώδεις
«Καταβαίνουσι πολλάκις ἀπειλαὶ μυστηριώδεις,
«Καὶ ἡ γῆ τοσοῦτον γείτων τ' οὐρανοῦ παρίσταταί μοι,
«Ὥστε ἡ διάνοιά μου καὶ ἱλιγγιᾷ καὶ τρέμει
«Μὴ, ὦ Πλάστα, ὁ ἐγγύς μου κεραυνός σου μὲ τεφρώσῃ,
«Μὴ ῥομφαίαν ὁ ἐγγύς μου Ἄγγελός σου ἐφαπλώσῃ
«Καὶ δικαίαν τιμωρίαν
«Φέρῃ κατ' ἐμοῦ εἰς ταύτην τὴν ἁγνήν σου Ἐκκλησίαν.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΘΝ. ΚΕΝΤΡ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΕΡΟΙΑΣ

Ἀλλ' ἀπέναντι τῶν λύχνων καὶ τῆς τοῦ Χριστοῦ νυμφίας
Αἴφνης φαίνεται ὁ τρέμων ἐραστὴς τῆς Ἀγλαΐας.
«Οὐρανέ!.. ἡ Ἀγλαΐα!..» προχωρῶν αὐτὸς κραυγάζει·
Πλὴν ἐκείνη «εὐλαβήσου τὴν περιοχήν...» φωνάζει·
«Φύγε, καὶ μὴ πλησιάζῃς εἰς τὸ ἄχραντόν του βῆμα...
«Φύγε, καὶ μὴ προσεγγίζῃς εἰς τὸ ἀνοικτόν μου μνῆμα...
«Μὴ τὸν θάνατον ζηλεύῃς,
«Καὶ τοῦ μέλλοντός μου βίου τὴν ἀρχὴν μὴ φαρμακεύῃς...

«Τὸν ἐπίγειόν μου βίον ἔδωκα εἰς σὲ θυσίαν
«Καὶ αὐτήν μου μέχρι τοῦδε τὴν πρὸς τὸν Θεὸν λατρείαν.
«Ἄφες εἰς ἐμὲ τὴν ἄλλην ζωὴν, ἥτις περιμένει
«Τοὺς ἐγκολπουμένους ταῦτα τὰ πανάγια τερμένη.
«Ἄφες εἰς ἐμὲ τὸν Πλάστην τελευταίαν μου ἐλπίδα,
«Ἄγκυραν τῶν λογισμῶν μου καὶ τῶν πόθων μου πυξίδα...
«Ἐκεῖ, ἔξω τοῦ ναοῦ του
«Ἐγκατέλιπα τὰς πλάνας τοῦ ματαίου κόσμου τούτου...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τοῦ Ἱεροῦ τὸ μέσον ἔμπληκτος αὐτὸς ἐστάθη,
Καὶ ἠκούσθη στεναγμός του σείσας τοῦ ναοῦ τὰ βάθη·
Ἀλλὰ μετ' ὀλίγον εἶπε· «Μὲ παραίτησες εἰς μάτην...
«Εἰς τοὺς πόδας τοῦ Θεοῦ μου ζητῶν ἦλθα τὴν φιλτάτην...
«Τὴν ὑστερινὴν πνοήν σου ἐφοβήθης μὴ μιάνω,
«Καὶ τὰς κρυεράς σου χεῖρας ἐφοβήθης μὴ θερμάνω
«Εἰς κρουνοὺς θερμῶν δακρύων...
«Μ' ἔφυγες, καθὼς ὁ φεύγων ἀποτρόπαιον θηρίον...

«Σ' ἄφησα εἰς τῆς ζωῆς σου τὴν ἀρχὴν, καὶ εἰς τὸ τέλος
«Σὺ μ' ἀφίνεις στέλλουσά με τὸ θανάσιμόν μου βέλος.
«Τὴν ἀθῶαν ὁ κακοῦργος σ' ἔσφαζα, καὶ σὺ δικαίως
«Τῆς σφαγῆς τὸ ξίφος πήγεις εἰς τὰ στήθη τοῦ φονέως...
«Φεύγω, φεύγω... ἀλλὰ μένω ἐκεῖ, ἔξω τῆς Μονῆς σου...
«Ἂν δὲν σ' ἀσπασθῶ θανοῦσαν, θέλω κἂν εἰς τῆς ταφῆς σου,
«Θέλω κυλισθῆ τὸ χῶμα,
«Καὶ φιλῶν τὸ χῶμα θέλω ἀσπασθῆ καὶ σοῦ τὸ σῶμα...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔξω τοῦ Μοναστηρίου ἔσυρε τὰ βήματά του,
Ἐσταυρώθη τρὶς καὶ κλίνων εἰς τὴν γῆν τὰ γόνατά του
Εἶπε· «Κύριε! σὺ νέους ἡμᾶς ἔνωσες πρὸ χρόνων,
«Καὶ σὺ μᾶς χωρίζεις ἤδη μετὰ σπαραγμῶν καὶ πόνων.
«Σὺ διὰ παντὸς καὶ πάλιν ἕνωσον εἰς κόσμον ἄλλον
«Οὗ; ἐχώρισες εἰς τοῦτον, φράγμα τὸν βωμόν σου βάλλων...»
Καὶ μετά τινας ἡμέρας
Ἐκεῖ θρῆνός του ἠκούσθη καὶ ψαλμὸς πρὸς τὸ ἑσπέρας...

Κάτωθεν τῆς Σαμαρείας, εἰς τὴν γῆν τῆς Ἰουδαίας
Κώμη τις οὐδὲ τὴν κλῆσιν σώζει τῆς Ἀριμαθαίας·
Ὁ σωρὸς τῶν γυψοχρίστων καὶ ἀγροτικῶν της οἴκων
Κεῖται μεταξὺ πρασίνων συκομόρων καὶ φοινίκων
Εἰς πεδίον, ὅπου θάλλει μάραθον καὶ ἀνεμώνη,
Ὅπου τὴν ξανθήν του κόμην ὁ ἑλίχρυσος ἁπλόνει,
Καὶ πυκναὶ καὶ γηραλέαι
Χύνουσι σκιὰν καὶ δρόσον αἱ φιλόξενοι ἐλαῖαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κατὰ μεσημβρίαν ταύτης τῆς ὡραίας πεδιάδος,
Εἰς κωνοειδῆ λοφίσκον, πρὸς τὴν εἴσοδον κοιλάδος,
Ἓν Μονύδριον ὑψοῦτο πρὸ πολλοῦ ἐρημωμένον,
Εἰς τοὺς τέσσαρας ἀνέμους ἀνοικτὸν καὶ ἀφειμένον.
Εἰς τὰ κάτω μικρὸν μόνον ἓν κελλίον κατοικεῖτο,
Σταυρὸς μέγας ἐκ βαΐων εἰς τὸν τοῖχον αἰωρεῖτο,
Καὶ πλησίον του λυχνίον
Ἔρεγγεν ἡμέραν νύκτα ὡς θεότητος σημεῖον.

Ἀπὸ τὴν τριβὴν ἡ πέτρα τοῦ ἐδάφους ἦτον κοίλη·
Τύποι εὐσεβῶν γονάτων εἰς τὴν πέτραν ἦσαν δῆλοι.
Μόνον ἔπιπλον ὑπῆρχε τοῦ μονήρους δωματίου
Κράββατος ἐκ κέδρου ἔχων σχῆμα νεκρικοῦ μνημείου.
Τὴν βαθεῖαν διακόπτων σιωπὴν τῆς μοναξίας
Ἔμπροσθεν τοῦ παραθύρου ἔκρωζεν ὁ κορακίας,
Καὶ ἀφίνουσα τὰ ὄρη
Ἡ δορκὰς πολλάκις μέχρι κατωφλίου ἐπροχώρει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐν τῷ μέσῳ ἐλευθέρων ζώων ἔζη ἐρημίτης,
Ἔκδημος ἐκ τῆς Ἑλλάδος πολιότριχος Λευΐτης.
Ἔξω τοῦ Ἀσκητηρίου, ἐν ἐκστάσει βαθυτάτῃ,
Ἓν πρωΐ τὴν Σύνοψίν του προσευχόμενος ἐκράτει.
Εὐλαβῶς ὑμνῶν τὰ ἔργα τῶν δακτύλων τοῦ Κυρίου
Καὶ τὰ βλέμματά του στρέφων εἰς τὸ σέλας τοῦ ἡλίου,
Θερμὰ ἔκυπτε τὰ χείλη
Καὶ γονυπετὴς τὴν χλόην τῶν προθύρων του ἐφίλει.

Ἤγειρεν ἐκ τοῦ ἐδάφους τὴν λευκήν του γενειάδα,
Ὅτε εἰς τὴν σμαραγδίνην καὶ μεγάλην πεδιάδα
Ὁδοιπόρος τις ἐφάνη ἄτακτον ταχύνων βῆμα
Καὶ ἀνθρώπου ὀρειβάτου ἄγριον ἐμφαίνων σχῆμα.
Ἔφθασεν αὐτὸς, ἀλλ' αἴφνης ὀπισθόρμητος ἐστάθη
Ἅμα τὴν κρυπτὴν εἰς δένδρα κατοικίαν ἐθεάθη,
Ὡς νὰ ἦτον ἀπαισία
Εἰς τὰ ὄμματά του ὅλων τῶν ὄντων ἡ παρουσία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Τὸ περίεργόν του βλέμμα προσηλώσας εἰς τὸν ξένον,
Εἰς αὐτὸν ὁ γέρων εἶδεν Ἕλληνά πως ἐγνωσμένον·
«Ἐλθὲ, εἶπεν, ἀναπαύσου ὑπὸ ταύτην τὴν φιλύραν·
«Διὰ σὲ κλειστὴν δὲν ἔχω τοῦ κελλίου μου τὴν θύραν·
«Τὸ φιλάδελφόν μου δῶμα εἰς τὸν ἐρχομόν σου χαίρει·
«Μέλι ἄγριον, ἰσχάδας καὶ ὀπώρας σὲ προσφέρει·»
Κ' ἐπλησίασεν ὁ ξένος,
Ἀπὸ θλῖψιν καὶ πορείαν μακρινὴν ἀπηυδημένος.

«Πόθεν ἔρχεσαι, ὦ τέκνον;—Ὅθεν ἔρχονται τὰ νέφη,
«Ὅταν ἄνεμος εἰς μαῦρον οὐρανὸν τὰ περιστρέφῃ.
—Πῶς πεζὸς διὰ δρυμώνων καὶ τριβόλων διαβαίνεις;
«Ποῦ ὑπάγεις σπεύδων τόσον; ποῦ ὑπάγεις καὶ ἀσθμαίνεις;
—Ποῦ ὑπάγω ζητεῖς, πάτερ; Ἀπὸ τ' ἄκρα τῆς Περσίας
«Ἔφερα τὰ βήματά μου μέχρι τῆς Ἀβυσσινίας.
«Τρεῖς ἐνιαυτοὺς γυρίζω
Τὸν Εὐφράτην καὶ τὸν Νεῖλον...πρὸς τί τέλος δὲν γνωρίζω...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὦ τοῦ Νείλου καταῤῥάκται! μετὰ πόσης βλέπων φρίκης
«Κάτω βάραθρα καὶ ἄνω κορυφὰς οὐρανομήκεις,
«Ἐπεθύμησα νὰ ἤμην στέλεχος ἐκριζωμένον
«Καὶ ὡς σεῖς εἰς τὰς ἀβύσσους μετὰ κρότου καταβαῖνον!..
«Εἶδα, Λίβανε ὑψαύχην! εἰς τὰς γηραιάς σου κέδρους
«Ἀετοὺς μακροπτερύγους τῶν συννέφων συγκαθέδρους,
«Καὶ θανάτου πόθον πνέων
«Ὡς βορὰ ἐθελουσία ἐπροσφέρθην τῶν ὀρνέων.

—Τὰ ὠχρά σου χείλη χύνουν παραδόξους θρηνῳδίας.
«Ἐνδομύχου μαρτυρίου καὶ κρυπτῆς καρδιαλγίας
«Εἰς τὸ νέον μέτωπόν σου φαίνονται πυρώδεις τύποι,
«Καὶ δι' ἐρυθροῦ σιδήρου τοὺς ἐχάραξεν ἡ λύπη.
—Ἡ καρδία μου τὸν Ἅδην καὶ τοὺς θρήνους του ἐγκλείει,
«Καὶ ὁ Δαίμων εἰς ἀβύσσους ἀπωλείας μὲ κυλίει.
«Ὁ Θεὸς γλυκείας δρόσου
«Θησαυρὸν δι' ὅλους ἔχει, δι' ἐμὲ δὲ φλόγας νόσου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Ἀπὸ σὲ τὸ πρόσωπόν του μὴν ἀπέστρεψεν ὁ Πλάστης;
«Ἡ συνείδησις σὲ τύπτει, καὶ ἀκούω τὰς βοάς της;
—Εἰς τὰ λείψανά σου πάλιν ἦλθα νὰ γονυπετήσω,
«Θῦμα τῆς σκληρότητός μου! καὶ συγγνώμην νὰ ζητήσω.
—Ἄνοιξέ με τὰς πληγάς σου· ἀπὸ τὸ λευκόν μου γῆρας
«Ἴσως λάβῃς νουθεσίαν, ὥριμον καρπὸν τῆς πείρας.
—Ἄστρον τῆς ἡμέρας! κλαίων
«Σ' ἀποχαιρετῶ καὶ βλέμμα πρὸς σὲ στρέφω τελευταῖον...

«Γέρων! γέρων! χωρὶς φρένας εἰς τὴν γῆν περιπλανῶμαι,
«Ὡς ἀπὸ τοῦ κάτω κόσμου τὰς σκιὰς νὰ κυνηγῶμαι·
«Πόθους καὶ σκοποὺς πολλάκις φρικαλέους συλλαμβάνω·
«Εἰς αἱματηρούς πολέμους δίψαν ἔχω ν' ἀποθάνω·
«Ὀνειρεύομαι πλανήσεις εἰς φυλὰς ἀνθρωποφάγους,
«Εἰς θαλάσσας ἀπατήτους, εἰς ὑπερβορείους πάγους,
«Ἢ δι' ὅπλου ἀπαισίου
«Νὰ συντέμω τὰς ἡμέρας τοῦ πικροῦ μου θέλω βίου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Εἰς τὰς ῥήτρας προσηλώσου, τὰς ἐχούσας θεῖον κῦρος,
«Τοῦ ἐνταῦθα σταυρωθέντος καὶ διδάξαντος Σωτῆρος.
«Μέχρις οὗ περιπλανᾶσαι εἰς τυφλὰς ἀμφιβολίας
«Καὶ περὶ δημιουργοῦ σου καὶ περὶ ἀθανασίας,
«Μέχρις οὗ τὴν πίστιν ἔρμα εἰς τὸ πλοῖόν σου δὲν βάλῃς
«Ἐλαφρὸν αὐτὸ ἐν μέσῳ παραιτῶν ἀνεμοζάλης,
«Ἀπὸ τὰς περιδινήσεις
«Τῶν ἀγρίων παθῶν, τέκνον, μὴ ἀπαλλαγὴν ἐλπίσῃς.

—Πάτερ μου, αἱ συμβουλαί σου ψυχρὸς ἥλιος χειμῶνος,
«Φῶς μὲ φέρουσι, πλὴν ὄχι καὶ θερμότητα συγχρόνως...
«Ἀλλὰ μὴ αὐτὰ τὰ μέρη ἄλλοτε διῆλθα;.. ποῖον
«Τὸ πολίχνιον ἐκεῖνο καὶ τὸ ἀντικρὺ χωρίον;..
—Μεταξὺ Ἀριμαθαίας εὑρισκόμεθα καὶ Λύδδας.
«Διατί πικρῶν δακρύων χύνεις, τέκνον μου, ῥανίδας;
«Πῶς ἡ κόμη σου ὠρθώθη;
«Πῶς εἰς ἤλεκτρον τὸ χρῶμα τῆς μορφῆς σου ἀλλοιώθη;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

— Λύδδα, ὄνομα θανάτου!.. Λύδδα, πόλις ἀπαισία!..

«Ἦλθεν, εἶδε τοὺς ἀγρούς σου ἄλλοτε ἡ Ἀγλαΐα...

«Ὦ! ἰδοὺ τὰ πέριξ δένδρα καὶ ὁ λόφος καὶ ἡ κρήνη...

«Φρίττουσα τοὺς τόπους τούτους ἡ ψυχή μου διακρίνει...

«Ὅλα φέρουσί με, ὅλα ἐνθυμήσεις ἀπευκταίας...

«Ὑπ' αὐτὰς τὰς κυπαρίσσους, ὑπ' ἐκείνας τὰς ἰτέας

«Ἀνεπαύετο ἐκείνη,

«Ὅτε μετ' ἐμοῦ τοὺς πόδας εἰς τὴν ἔρημον ἐκίνει...

«Διατί μακρόθεν ἦλθα εἰς αὐτὴν τὴν μοναξίαν

«Νὰ ἐνταφιάσω πᾶσαν χαράν, τέρψιν, εὐτυχίαν;

«Διατί ἀπὸ τοῦ κάτω ἀνελήφθη αὐτοῦ κόσμου

«Καὶ μὲ ἄφησεν εἰς θρήνους ἡ γλυκεῖα σύντροφός μου;

«Ἴσως μὲ εἰπῇς· *Ματαίως χειμαῤῥον δακρύων χύνεις.*

«*Ἔφυγε, καὶ σὺ ματαίως τρέχεις ὄπισθεν ἐκείνης.*

«Ἡ ψυχή μου τὸ γνωρίζει,

«Καὶ θρηνεῖ διότι πλέον νὰ τὴν εὕρῃ δὲν ἐλπίζει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Βλέπω, βλέπω τῶν φρενῶν σου τὴν φρικτὴν ἀνεμοζάλην.

«Συναισθάνομαι καὶ φρίκην καὶ συμπάθειαν μεγάλην.

—Εἰς τοῦ Θρᾳκικοῦ Βοσπόρου τοὺς ὡραίους παραδείσους

«Ἄὔρα πνέει μυροφόρος εἰς ἰάσμους καὶ ναρκίσσους·

«Εἰς ῥοδωνιὰς ὁ Ἔρως καὶ εἰς μύρτους ἐμφωλεύει,

«Καὶ ἡ φύσις ἐκεῖ ὅλας τὰς αἰσθήσεις γοητεύει·

«Ἐκεῖ, πάτερ, ἐγεννήθην·

«Ἀλλ' ἀνήλικος γονέων καὶ πατρίδος ἐστερήθην..

«Καὶ τὴν εἶδα ὅτε ἤμην εἰς τὰς πρώτας μου ἡμέρας

«Καὶ τοῦ βίου μου δὲν εἶχεν ὁ λαμπρὸς ὁρίζων πέρας,

«Ὅτε, ὅτε κἀνὲν φύλλον τῆς θαλλούσης μου καρδίας

«Δὲν ἀνήρπασαν εἰσέτι αἱ πνοαὶ τῆς δυστυχίας·

«Καὶ ὁ ἔρως μὲ παρίστα τὴν ζωὴν Ἐδὲμ εὐώδη,

«Καὶ ὁ ἥλιος τὸ θέρος, ὅταν βλέμματα πυρώδη

«Εἰς ἀλόης ἄνθη σπείρῃ,

«Παρομοίως ἀρωμάτων ἀναθυμιάσεις σύρει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἀπὸ τὴν ψυχήν της, ἥτις φωστὴρ ἦτον τῆς γῆς ἄλλος,
«Προσελάμβανεν ἡ νέα λάμψιν ἄφατον καὶ κάλλος,
«Καθὼς λάμπει ἔτι πλέον ἀλαβάστρινον δοχεῖον
«Ὅταν τοῦ φωτὸς ἐγκλείῃ τὸ ἀθάνατον στοιχεῖον.
«Οὐδεμία τῶν ὁσίων γυναικῶν τῆς Ἐκκλησίας,
«Ὅσαι τὰς πικρὰς ἀφῆκαν τῆς ζωῆς δοκιμασίας,
«Ὑπερτέρει τὴν ὑψίστην
«Τῆς παρθένου πρὸς τὸν Πλάστην ἀφοσίωσιν καὶ πίστιν.

«Εἰς τῆς κτίσεως τὰς πρώτας ὁ Δημιουργὸς ἡμέρας
«Ἔστελλεν ἀγγοὺς Ἀγγέλους ἐκ τῆς οὐρανίου σφαίρας·
«Καθὼς δὲ τῆς γῆς πατοῦντες καὶ τὴν κόνιν καὶ τὰ ἕλη
«Δὲν ἐμόλυνον ἐκεῖνοι τὰ ὁλόφωτά των μέλη,
«Καὶ αὐτὴ ἀπὸ τὰ ὕψη καταβᾶσα τοῦ αἰθέρος
«Εἰς κἀνὲν δὲν ἐσπιλώθη πώποτε τοῦ κόσμου μέρος,
«Καὶ τὰς πτέρυγας ἀχράντους
«Ἔφερεν εἰς τὸν Θεόν της καὶ τὰς πτέρνας ἀμιάντους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Πάτερ μου, συγχώρησέ με βέβηλον τοιαύτην γλῶσσαν.

«Ἀναχωρητὴς, σὺ ἔχεις τὴν ψυχὴν γαληνιῶσαν.

—Τῆς καρδίας ἡμῶν, τέκνον, κρυπταὶ ἄβυσσοι τὰ βάθη!

«Μέθης ὥρα ἡ νεότης, οἰνοχόοι της τὰ πάθη!

«Ἀλλὰ ὁ καιρὸς τὰς φρένας τῶν ἀνθρώπων ἀναπλάττει.

«Ἁλμυρὸν φυτὸν θαλάσσης εἰς κοράλλιον ἀλλάττει,

«Βαθμηδὸν δὲ εἰς ἀστέρα

«Μεταβάλλει τὸν φωσφόρον καὶ δικαιῆ αἰθέρα.

—Τῶν μικρῶν παθῶν τὴν ζέσιν ὁ καιρὸς καταπραΰνει,

«Πλὴν τὴν θέρμην τῶν μεγάλων ἔτι μᾶλλον παροξύνει.

«Ἀποσβύνοντα τοὺς λύχνους βλέπεις τὸν σφοδρὸν βορέαν,

«Ἀλλ' εἰς τῆς πυρᾶς τὰς φλόγας ἰσχὺν δίδει αὐτὸς νέαν...

«Ἀγλαΐα μου, ἀξία ζωῆς ἄλλης, ἄλλου κόσμου!

«Εἰς τὴν ἀκοήν σου φθάνει σήμερον ὁ στεναγμός μου;

«Πνέεις αὔραν ἄλλου βίου;..

«Ὦ κρυπτὸν εἰς πάντας μέλλον, καὶ ὦ σκότος μυστηρίου!..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ποῖος θέλει τοῦ Θανάτου τὰς βουλὰς μὲ φανερώσει;
«Τὸ φρικτὸν ἀπόῤῥητόν του ποῖος θέλει μὲ προδώσει;
«Εἰς τὰ ἐρωτήματά μου σιωπῶσα ἡ γῆ μένει·
«Μένει καὶ ἡ οὐρανία σκηνὴ ἄνω μου κλεισμένη...
«Σεῖς, ὦ τάφοι, ἀνοιχθῆτε· εἴπατε τ' ἀπόκρυφά του...
«Ἀλλὰ τρέμουσι τὰ πάντα τὴν ῥομφαίαν τοῦ Θανάτου·
«Πανταχοῦ σιγὴ μεγάλη·
«Καὶ περὶ Θεοῦ ὁ νοῦς μου βλασφημεῖ καὶ ἀμφιβάλλει...

—Εἰς αὐτὸ τὸ μέγα Σύμπαν, τὸ εἰς ἄξονα αἰώνων
«Συστρεφόμενον, προσκύνει τὸν Δημιουργόν του μόνον,
«Ὅστις φέρει κατὰ τάξιν καὶ κινεῖ ἐν ἁρμονίᾳ
«Οὐρανούς, θαλάσσας, γαίας καὶ ἀνθρώπους καὶ στοιχεῖα.
«Τείνει ὁ Θεὸς ἓν βλέμμα εἰς τὰς ἀχανεῖς ἐκτάσεις;
«Ἕνα ἥλιον παράγει μία ὄμματός του τάσις.
«Πῶς διστάζεις ὅτι μίαν
«Δὲν ἠμέλησε νὰ πλάσῃ διὰ τὰς ψυχὰς ἑστίαν;»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διακρίνας ἐπὶ τέλους τὴν μορφήν του ὁ πρεσβύτης,
«Θέλγητρον πατρίδος! εἶπεν· ἀναμνήσεων γλυκύτης!
«Ἐκ τῆς λύπης καὶ τοῦ χρόνου ἂν πολὺ παρηλλαγμένος,
«Εἰς ἐμὲ ὁ χαρακτήρ σου δὲν ὑπάρχει πάντῃ ξένος.
«Ὅτε εἰς τὰς παραλίας ἔφεγγε τῆς Μεσογείου
«Ἡ πυρκαϊὰ μεγάλου τῆς Εὐρώπης Βασιλείου,
«Ὑπὸ τὴν αὐτὴν σημαίαν
«Μετὰ σοῦ ἐγὼ ἐζώσθην τῆς Ἑλλάδος τὴν ῥομφαίαν.

«Ἀλλ' ὁ Μοναχὸς ὡς λέων καταβὰς ἐκ τοῦ βουνοῦ του,
«Στερηθεὶς ἐθελουσίως ἀναπαύσεως καὶ πλούτου,
«Ἔλαβε τὴν ἐξορίαν ὡς τῶν θυσιῶν του γέρας
«Καὶ ἀντλεῖ μακρὰν τοῦ ἔθνους κακοδαίμονας ἡμέρας.
«Δίσκοι ἀργυροῖ καὶ λύχνοι ἀνηπάγησαν ἀθρόοι,
«Εἰς τὰ ἔρημα ἐδάφη τῶν βωμῶν ἐφύη χλόη,
«Καὶ τὴν ἄχραντον φιάλην
«Βαναυὸς καθεὶς μεθύων ἔφερεν εἰς τὴν κραιπάλην.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἔφυγα λοιπὸν, ἀφήσας εἰς τοὺς ξένους τὴν πατρίδα·
«Πλὴν τὰς εὐκλεεῖς ἡμέρας τῆς ἐλευθερίας εἶδα...
«Φόρμιγγα Πινδάρου ἔχων καὶ δαφνοστεφεῖς κροτάφους
«Ἔψαλλες τὴν δόξαν τότε τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους,
«Καὶ ἂν ἤδη τὴν ἀφίνῃς κρεμαμένην εἰς τὸν τοῖχον
«Ἡ Ἑλλὰς ἀκούει ἔτι τῶν κρουσμάτων της τὸν ἦχον...
«Ἀλλ' ὢ τύχη πολεμία!
«Ἡ αἰσχίστη τῆς Ἑλλάδος ἐξακολουθεῖ δουλεία;»

Ἔμενε σιγῶν ὁ ξένος· εἶπεν ὅμως μετ' ὀλίγον
Εἰς τὸν Ἀαρὼν τοῦ Γένους στόμα θλιβερὸν ἀνοίγων·
«Γῆς Ἑλλάδος ἡ λαμπρότης ὡς πομφόλυξ διελύθη,
«Καὶ ἡ γῆ της εἰς χειμάῤῥου ξηρὰν κοίτην μετεβλήθη,
«Ὁ τυχὼν δὲ διαβάτης εἰς αὐτὴν τὴν κοίτην παίζει·
«Τὴν διέρχονται ἀῤῥόχοις τοῖς ποσὶν οἱ Βυαρέζοι,
«Καὶ εἰς χεῖρας παραβόλους
«Δράττοντες τὰς χάλικάς της μᾶς λιθοβολοῦσιν ὅλους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Οἱ στρατοὶ τῆς Βαυαρίας ἐκμυζοῦντες τὴν Ἑλλάδα
«Τὴν ὀλίγην τῆς ζωῆς της ἀπερρόφησαν ἰκμάδα,
«Ἄφησαν τοὺς Προὔχοντάς της ῥακενδύτας εἰς τοὺς δρόμους,
«Στρατηγοὺς δαφνηφοροῦντας ἔσυραν εἰς λαιμητόμους,
«Μετεποίησαν εἰς φάτνας τὰς Μονὰς τῶν προπατόρων,
«Ἥρπασαν κανδήλας, σκεύη, δωρεὰν Αὐτοκρατόρων
«Παλαιὰν καὶ παμπλουσίαν,
«Καὶ εἰς δύο τοῦ Φωτίου ἕτερον τὴν Ἐκκλησίαν.

«Σχίζοντες διὰ τοῦ ῥάμφους τὸ φιλόστοργόν των στῆθος
«Τρέφουσιν οἱ πελεκᾶνες νεοσσῶν πεινώντων πλῆθος·
«Εἰς αὐτοὺς μετακενοῦντες τὸ χυνόμενόν των αἷμα —
«Ἀτενίζουσιν ἀγάπης ἔσχατον καὶ σβύνον βλέμμα.
«Τῆς Ἑλλάδος οἱ πατέρες, μιμηταὶ τῶν πτηνῶν τούτων,
«Ἔδωκαν τὸ ἴδιόν των αἷμα ὑπὲρ τοῦ λαοῦ των,
«Βότσαρης εἰς Αἰτωλίαν,
«Καραΐσκος εἰς Ἀθήνας, Τσαμαδὸς εἰς Σφακτηρίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἔπεσαν οἱ Γίγαντές της· φυλὴ σήμερον πυγμαίων
«Καταισχύνει τὰ μνημεῖα τῶν ἀρχαίων καὶ τῶν νέων.
«Οἱ νῦν ζῶντες παριστῶσιν εἶδος νόθων νομισμάτων,
«Ὅπου ὑψηλὴν ἀξίαν ὁ Μονάρχης ἐγχαράττων
«Δίδει πέρασιν εἰς ταῦτα, εἰς τὸν ὄχλον δὲ τιμῶνται
«Ἂν καὶ εἰς τὸ κίβδηλόν των οἱ πολλοὶ δὲν ἀπατῶνται.
«Φεῦ! ἡμέραι ἦλθαν δοῦλαι.
«Ἔλειψαν οἱ Κανακάραι, οἱ Τομπάζαι, οἱ Μιακοῦλαι...

«Ἔλειψαν οἱ ῥωμαλέοι φίλοι καὶ συμπρόμαχοί μου,
«Καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἤμην πτηνὸν κλαῖον τῆς ἐρήμου...
—Ἐὰν, τέκνον μου, ὁ χρόνος καὶ τὸ ξίφος τῶν ἀγώνων
«Ἐδεκάτευσαν τοὺς φίλους τῶν ἐαρινῶν σου χρόνων,
«Ἐκ τῆς γενεᾶς τῆς νέας καὶ μακρὰν σου βλαστανούσης
«Πολλοὶ τρέχουσι κατόπιν τῆς μελῳδικῆς σου Μούσης,
«Κ' ἐν ᾧ ζῇς εἰς τὰς ἐρήμους
«Πόλεων ἡ Ποίησίς σου κτᾶται προσφιλεῖς γνωρίμους.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔλεγεν ὁ Ἐρημίτης· ἀλλὰ εἰς ψυχὴν γενναίαν
Ὡς νὰ ἔφεραν αἱ λύπαι τῆς πατρίδος λύπην νέαν,
Εἰς φυγὴν ὁ πλάνης Ἕλλην μετεστράφη αἰφνιδίαν
Τὴν Ὀρέστειον ἐγκλείων εἰς τὰ στήθη του μανίαν.
Τῆς ἀτάκτου, πλὴν εὐρείας φαντασίας του τὸ εἶδος
Τὰ ἐρείπια παρίστα τῆς μεγάλης Θηβαΐδος,
Ἄλλα κάτω ἐρριμένα,
Ἄλλα πάλιν εἰς τὰ νῶτα τῶν ἀέρων ἐπηρμένα...

Λέγε με, θρηνώδης Μοῦσα! τὸ φῶς βλέπει τοῦ ἡλίου,
Ἢ ἀπέσεισεν ἐκεῖνος τὸν βαρὺν ζυγὸν τοῦ βίου;..
Ζῇ, ἀλλὰ ἡ ἁρμονία τῶν αἰσθήσεών του μένει
Ὡς ὀργάνων ἀσυμφώνων μουσικὴ συγκεχυμένη.
Βόσκει τὰ ἐνδόμυχά του πῦρ Ταρτάρου ἀπευκταῖον,
Τῆς αἰσθητικότητός του πᾶσαν ἵνα κατακαῖον
Καὶ σωρεῦον τέφραν κρύαν
Εἰς καρδίαν κενὴν πόθων, εἰς κενὴν ζωῆς καρδίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διὰ μελανοῦ κρυστάλλου ὡς νὰ διορᾷ τὴν φύσιν,
Ὅλα ὁμιχλώδη βλέπει, ὅλην σκοτεινὴν τὴν κτίσιν.
Τῆς ψυχῆς τοὺς πόνους φεύγων εἰς τοῦ σώματος τοὺς κόπους,
Ἄσκοπα τὰ βήματά του εἰς ἀβάτους φέρει τόπους.
Εἰς τὸν κόσμον τοῦ Κολόμβου πρὸ πολλοῦ περιοδεύει·
Ἀλλὰ καὶ εἰς τοῦτον, ὅπου ὡς εἰς τάφον του κατέβη,
Περιστρέφει ὄμμα ξένου
Καὶ ταλαίπωρον διάγει βίον περιπλανωμένου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

Τοὺς μακροὺς αἰῶνας ἔχων ἀεικίνητα πτερά του
Καὶ ὡς ἴριδα καμπύλον κρατῶν δρέπανον θανάτου,
Ἀκατάσχετος ὁ Χρόνος τέμνει πᾶν ὅ,τι εὑρίσκει,
Καὶ ὀπίσω του γεννᾶται ὅ,τι ἔμπροσθέν του θνήσκει·
Τοῦ σκληροῦ του δὲ σιδήρου τὸν πανθεριστὴν ἀθέρα
Πάντοτε συστρεφομένη ἀκονᾷ τῆς γῆς ἡ σφαῖρα.

Ἀλλ' ἐν ᾧ ἐκεῖνος τρέχει,
Ὁ τυφλὸς θνητὸς εἰς μόνα τὰ τοῦ βίου του προσέχει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ οἱ τύραννοι ἐν τούτοις δράττοντες ὡς εὐκαιρίαν
Τὴν διηνεκῆ ἑκάστου ἰδιώτου ἀσχολίαν,
Ἔχοντες δὲ συνωμότην καὶ συμπράκτορα τὸν Χρόνον,
Παγιοῦσι κατ' ὀλίγον τὸν ἐπάρατόν των θρόνον.
Πλὴν αὐτὸς τὴν ὕλην φθείρει, καὶ αὐτὴν ἀνακαινίζει·
Πᾶς δὲ Νέρων τὸν νοῦν σβύνων, πῦρ παθῶν ἀναῤῥιπίζει.
Καὶ δι' οὐδενὸς ἀμείβει
Ἀγαθοῦ τὴν κοινωνίαν, ἣν πατεῖ καὶ καταθλίβει...

Ποῖον τοῦ Αἰγαίου σκάφος τὰς ἀνωφερεῖς ἐκτάσεις
Πτεροφόρον ἀναβαίνει τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάσσης;
Ὡς κυρτὴ κοπὶς ἡ τρόπις τὰ γλαυκὰ πελάγη σχίζει,
Καὶ ὁ οἴαξ ἀφειμένος τρέμει ὄπισθεν καὶ τρίζει.
Εἰς τὴν πρύμνην ἄφωνός τις διακρίνεται ναυβάτης·
Θεωρεῖ τὴν Ἀμφιτρίτην καὶ τ' ἀπέραντα νεράτης,
Ζητῶν ἤπειρον ἢ νῆσον·
Ἀλλ' ἐπάνω τῶν ἐρήμων πλέει πάντοτε ἀβύσσων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πτηνὸν τρέμον τὰς ἀμέτρους διαστάσεις τοῦ αἰθέρος
Εἰς τοῦ μέσου καταρτίου ἔμενε τὸ ἄνω μέρος,
Καὶ πελαγιαῖος λύκος ἐκολύμβα πρὸς τὴν πρῷραν
Τρέμων καὶ αὐτὸς τοῦ πόντου τὴν ἐκτεταμένην χώραν.
Ἔθελγε τὸν ἐπιβάτην ἡ τοιαύτη συνοδεία,
Καὶ εἰς τ' ἄρμενα ὁπότε ἡ σελήνη ἐμειδία,
Ἔκλειε τὰ βλέφαρά του
Κ' ἐξυπνῶν λυχνίας νέας ἔβλεπε τοῦ Ἀοράτου.

Φεύγων καὶ τοῦ νέου κόσμου αὐτὸς πάντας τοὺς ἀνθρώπους,
Εἰς πλανήσεις καὶ εἰς μόχθους παρεδίδετο ἀσκόπους·
Ἀλλ' ὀπίσω δύναμίς τις πρὸς ἀνατολὰς τὸν ὤθει·
Τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα καὶ ἀπέφευγε κ' ἐπόθει·
«Ἴσως, ἔλεγε, πρὶν φθάσω εἰς τὸν πάτριον λιμένα,
«Ἴσως εὕρω ἡσυχίαν εἰς τὸν κάτω μου πυθμένα,
«Ἐνδομύχους θλίψεις τόσας
«Καὶ τὸ ἔσχατόν μου πνεῦμα εἰς ἀνέμους παραδώσας.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μετ' ἀνατολὰς καὶ δύσεις τεσσαράκοντα ἡλίων
Εἰς τὰ Γάδειρα ἐμβαίνει κυματόπληκτον τὸ πλοῖον,
Καὶ ἀντίπρωρον ἓν ἄλλο ἀτμοφέρεται καὶ φθάνει·
Ἐρωτᾷ ἐκεῖνος τότε καὶ ἀπόκρισιν λαμβάνει·
«Πόθεν;— Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.— Ποῖος βασιλεύει ἔτι;
—Ὄθων Πρῶτος, μετρῶν δέκα συνταγματικά του ἔτη.»
Σιωπᾷ, καὶ τῆς ψυχῆς του
Φαίνονται τὰ βάθη μόνον εἰς τὸ βλέμμα τοῦ Ὑψίστου.

«Τίς ὁ σκυθρωπάζων Ἕλλην, ὅστις ἦλθεν εἰς Ἀθήνας,
«Ὅστις φέρει βαθυστίκτους εἰς τὸ μέτωπον ὀδύνας;
«Ἐκ τῆς γῆς τῶν ἀντιπόδων τὸν ἀνέφερεν ἓν πλοῖον.
«Ποῖος; ἐπανερωτῶσιν ὅλοι· τ' ὄνομά του ποῖον;»
Ἀμυδρῶς ὑπενθυμοῦνται τοὺς σκαιούς του χαρακτῆρας·
Τὸν ἀλλοίωσαν αἱ θλίψεις, τὸν ἐκύρτωσε τὸ γῆρας,
Καὶ καθεὶς λυπεῖται βλέπων
Φάντασμα μελαγχολίας εἰς παραφροσύνην ῥέπον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μεταξὺ δουλείας ὅμως τὸ ἀδούλωτόν του ἦθος,
Λόγοι του ἐλευθερίας προφερθέντες εἰς τὸ πλῆθος,
Τῆς μεθύσου Πολιτείας ἄνοιξαν τὸ χαῦνον ὄμμα.
«Τίς αὐτός;» ἐπαναλέγει παντὸς Ἕλληνος τὸ στόμα.
Περιηγητὴς Φιλέλλην εἰς τοὺς περιέργους εἶπε·
«Πρόσωπον ἐγὼ τοιοῦτον, ὅπου ἔδρευον αἱ λῦπαι,
«Εἶδα διαβὰς τυχαίως
«Τοῦ Ἀδριανοῦ τὴν πόλιν καὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ὀρφέως.

«Εἶδα, εἶδα, εἶπεν οὗτος, τὰ πυρώδη βλέμματά του
«Εἰς τ' Ἀνάκτορα ἐκεῖνα τοῦ Σουλτάνου Ἀμουράτου,
«Ὅστις παραιτῶν τὴν Προῦσαν, πρώτην ἕδραν τοῦ Ὀσμάνου,
«Νέαν ὕψωσεν εἰς Ἕβρον Κράτους του ὑπερηφάνου.
«Πρὸς τὰς θύρας, εἰς τὸν ψόφον τῶν χειμερινῶν ἀνέμων,
«Σιγῶν ἔμενεν ἐκεῖνος ὡς τῶν ἐρειπίων Δαίμων,
«Καὶ φωνὴ νεκρῶν ἐβόα
«Ἐκ τῶν κάτω κωφωμάτων φθάνουσα τὰ ὑπερῷα·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Καὶ τὸν εἶδα ἐκεῖ, ὅπου μετὰ Τουρκοφθόρον νίκην
«Ἔγραψεν ὑπὲρ Ἑλλάδος ξιφοχάρακτον συνθήκην
«Ὁ φανεὶς τοῦ Ῥώσσου Δίβις ὑπεραίριος βραχίων·
«Καὶ τὸν εἶδα ἐσκυμμένον ἔμπροσθεν τῶν κατωφλίων·
«Κατηρᾶτο ἢ εὐλόγει τὴν αὐτόνομον ἡμέραν,
«Ἥτις ἔλιξεν εἰς ταύτην τὴν ἀσέληνον ἑσπέραν;
«Θλίψιν, τέρψιν ἐμαρτύρουν
«Ὅσα δάκρυα τοὺς κοίλους ὀφθαλμούς του ἐπλημμύρα

Μετὰ πόσης ἐν τοσούτῳ αὐτὸς λύπης ἐπανεῖδε
Τὴν γῆν, ὅπου ἐτραγῴδουν Σοφοκλεῖς τε κ' Εὐριπίδαι!
Εἰς τοῦ Ἰλισσοῦ τὸ νᾶμα θερμὰ ἔφερε τὰ χείλη
Καὶ ἀνέκραξεν· «Ἐκ τούτου ἔπιον καὶ οἱ Αἰσχύλοι!
«Τοῦ ἡλίου τὸ φῶς τοῦτο εἶδεν εἰς τὸν Μαραθῶνα
«Πολεμῶν ὁ Μιλτιάδης τὸν ὡραῖόν του ἀγῶνα!
«Καὶ ἡ νῦν αὐτὴ σελήνη
«Εἰς τοὺς νικητὰς ναυμάχους ἔφεγγεν ἐν Σαλαμῖνι!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἦτον ἔαρ, καὶ ὁ Φοῖβος τῆς ἀρχαίας Κεκροπίας
Διαυγέστερος ἐφάνη καὶ αὐτοῦ τῆς Ἰωνίας·
Ὁ ὑπωχριῶν, πλὴν σώζων τὸ στιλπνὸν τοῦ σταλακτίτου
Παρθενὼν εἰς τὴν πορφύραν κατελούσθη ἀντικρύ του·
Ὁ Λυκαβηττὸς τὸ χρῶμα ἔλαβε τοῦ ἀμεθύσου,
Καὶ τὸ φῶς εἰς τὰς Ἀθήνας ἔλαμψε τοῦ Παραδείσου·
Ἔστιλψε δὲ κάτω πάσης
Ὁ ὑδράργυρος σαλεύων τῆς Σαρωνικῆς θαλάσσης...

Φέρων τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὰ στήθη του κρυφίαν
Εἰς τῶν Ἀνακτόρων ἦλθε τὴν ἀντάρτιδα Πλατεῖαν,
Ὅπου ὁ λαὸς συρρεύσας ἄλλοτε εἰς τὰς ᾠδάς του
Ἔστησε τὰ τηλεβόλα μετὰ τόλμης ἀδαμάστου,
Ὁ δὲ Ὄθων εἰς τὸν Χάρτην ὥρμοσεν ἐκ τοῦ ἐξώστου
Καὶ εἰς τὴν φυγὴν τοῦ ξένου ἔνευσε στρατεύματός του.
Ἐκεῖ στὰς εἰς ἄκραν μίαν
Καὶ τὸ βλέμμα περιστρέψας, εἶπε ταῦτα κατ' ἰδίαν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ Ἑλλὰς κατηχυμένη! τῶν ἐθνῶν ἡ ζῶσα Μοῦσα!

«Ἡ Ἑλλὰς, ἡ τοὺς αἰῶνας καὶ τὴν γῆν ὁμοῦ πληροῦσα!

«Ἔθεσε τὸ σφράγισμά της καὶ εἰς τ' οὐρανοῦ τὰς σφαίρας,

«Τοὺς Θεούς της κυριάρχας στείλασα εἰς τοὺς ἀστέρας.

«Τῆς σοφῆς αὐτῆς Εὐρώπης αἱ τεθρυλλημέναι Χῶραι

«Ἔμπροσθέν της εἰσὶν ὅλαι χθεσιναὶ, ἢ ταύτης κόραι,

Καὶ παρέλαβον ἐπίσης

«Τὰ ἐλέη τῆς χειρός της καὶ Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.

«Βαρὺς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κύλινδρος ἰσοπεδώσας,

«Κατεδάφισεν ἐξόχους ἀρετὰς καὶ δόξας τόσας.

«Κυβερνᾷ τὸ Κράτος ὅλον ἑκατόγχειρ Δεσποτεία,

«Συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους καλουμένη Πολιτεία·

«Ὅπου δὲ ἡ λαοφθόρος σιδηρᾶ της πτέρνα φθάνει,

«Ὡς ἐξόπισθεν τοῦ ἵππου τοῦ Ἀττίλα, δὲν βλαστάνει

«Οὔτε στάχυς, οὔτε χλόη,

«Καὶ γελῶσιν οἱ κακοῦργοι, καὶ θρηνοῦσιν οἱ ἀθῶοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἠνδραπόδισε τοὺς πάντας ἡ ψευδὴς Ἐλευθερία·
«Αἱ Βουλαί εἰσι τὰ δύο ἀναιδῆ της καπηλεῖα,
«Ὅθεν εἰς χρυσῆν φιάλην κερᾷ μέθην ἐθνοκτόνον,
«Ἐπεβλήθη δὲ εἰς ὅλους ποδοκάκκη δέκα χρόνων
«Τοὺς λαλοῦντας ἐλευθέρως ἢ καὶ μόνον σκεπτομένους.
«Οἱ Νομάρχαι δέκα ὄντες ὑποτύραννοι τοῦ Γένους,
«Ἢ κακοῦσι τοὺς ἀνθρώπους
«Ἢ αὐτοὺς μεταποιοῦσιν εἰς πατέρων κατασκόπους.

Τὴν πολύτιμόν του ψῆφον ὁ λαὸς ἀπεστερήθη,
«Καὶ ὑπὲρ αὐτῆς ὁσάκις ἔκραξεν ἢ ἐκινήθη,
«Ἔπεσαν εἰς τοὺς πολίτας οἱ στρατοὶ τῆς Ἐξουσίας,
«Ἄλλους ἔσφαξαν καὶ ἄλλων ἐπυρπόλησαν οἰκίας.
«Τρὶς εἰς τὴν Ἀκαρνανίαν, εἰς τὴν Εὔβοιαν καὶ Φθίαν,
«Τρὶς ἀπέστεισε τὸ ἔθνος ἔνοπλον τὴν τυραννίαν·
«Πλὴν μετὰ σφαγὴν μεγάλην
«Ἔκλινεν ἀπηυδημένον ὑπὸ τὸν ζυγόν του πάλιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὁ λαὸς ἀπὸ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου ἐχαυνώθη
«Ὡς ἐρήμου δράκων, ὅστις κορεσθεὶς ἀπεκαρώθη·
«Τυλιχθεὶς περὶ τὸν θρόνον, τὴν βορὰν αὐτοῦ χωνεύει·
«Πλὴν κοιμώμενον ἐχθρός του τὸν κτυπᾷ καὶ τὸν φονεύει.»
Ἤχησεν ἡ τῆς δεκάτης ὥρας καθημερησία
Ἔξωθεν τῶν Βασιλείων κρουομένη μελῳδία.
Ὄχλος ἔτρεχε συρρέων,
Καὶ ὑπέλεγεν ἐκεῖνος ἐντὸς ἔχων πῦρ Αἰτναῖον·

«Ἔῤῥιψε τοὺς μολυβδίνους ἐπενδύτας του εἰς ὅλους
«Ὁ Δεσποτισμὸς, ὑφαίνων τοῦ Συντάγματος τοὺς δόλους.
«Εὐτυχὴς, ἂν ἡ φωνή μου φέρῃ κλόνον εἰς τὸ Κράτος
«Ὡς πυρῖτις ἀποκτῶσα εἰς τὴν ἔκρηξίν της πλάτος!..
«Δός μοι πρὸς αὐτὸ, Πατρίς μου, δύναμιν πρὶν ἀποθάνω!..
«Ἔμπροσθέν σου ἰδοὺ κύπτων εἰς τὸ ἔδαφος λαμβάνω
«Ἰσχὺν, ὅσην ὁ Ἀνταῖος
«Κλίνων εἰς τὴν γῆν ἀνέκτα καὶ ὠρθοῦτο ῥωμαλέος...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ μεγάλα καὶ λυσσώδη τότε βήματα ἐκτείνων,
Ἐξεφώνησε τοιαῦτα πρὸς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων·
«Σεῖς ὀρύζαντες ὡς μέγα λατομεῖον τὴν Τουρκίαν,
«Ἐλαξεύσατε ὡραίαν τὴν Θεὰν Ἐλευθερίαν!
«Σεῖς ἠλλάξατε εἰς σπάθας τοῦ Σουλτάνου τὰς ἀλύσεις!..
«Εἰς σᾶς, τύραννοι καὶ δοῦλοι, τὸ ἀνάθεμα ἐπίσης,
«Εἰς σᾶς, γέροντες καὶ νέοι,
«Τῆς Πατρίδος ἡ κατάρα, ἔρως της ἂν δὲν σᾶς καίῃ!

«Σύρουσι τὰ τετριμμένα σάβανά των καὶ συγχρόνως
«Ἀνυψοῦσι μαυροφόρον τὴν σημαίαν τοῦ ἀγῶνος,
«Τῶν Βασιλικῶν, τῆς Λάλας, τῆς Βαλτέζης, τῆς Γραβίας,
«Τῶν Θερμοπυλῶν, τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν, τῆς Σφακτηρίας
«Οἱ Στρατάρχαι· μετὰ νέων σαλπισμάτων καὶ ᾀσμάτων
«Εἰς τὸν Πίνδον, εἰς τὴν Ὄσσαν φέρουσι τὰ βήματά των,
«Ἐν ᾧ στόματα ὀργάνων
«Χαῦνα μέλη ἐκφωνοῦσι κύκλῳ μου ἀντὶ παιάνων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὅτε κράζων εἰς τὰ ὅπλα τὸ αἱματωμένον Γένος
«Ὁ νεκρὸς τοῦ Γρηγορίου ἔπλεεν ἀγχονισμένος,
«Καὶ τὰς δύο πλευρὰς ἅμα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας
«Πλήττουσα ἡ κεφαλή του ἤγειρε κατὰ Τουρκίας,
«Ἔλεγεν ἐκεῖνος ὅτι ὁ σωτὴρ τοῦ Γένους Κλῆρος,
«Ὁ εἰς τὰς ἁλύσεις μάρτυς καὶ εἰς τοὺς πολέμους ἥρως,
«Προωρίζετο ἀθλία
«Τῶν ἑτεροδόξων χλεύη καὶ τοῦ Παπισμοῦ θυσία!

«Βρέφος Ἡρακλῆς, τὸ ἔθνος ἔπνιγεν ἐκ τῶν σπαργάνων
«Ὅφιν τρεῖς ὑψοῦντα κάρας, τῶν τριῶν γαιῶν Σουλτάνον,
«Καὶ κρατοῦσα ἡ Εὐρώπη τῆς Ἀνατολῆς τὸν κλόνον
«Ἀνεβίβαζε τὸ βρέφος ἐκ τῆς κοίτης εἰς τὸν θρόνον.
«Ποῖος σήμερον τοὺς πόδας δέσας τοῦ ἀετιδέως
«Καὶ τὰ νεογνὰ πτερά του κόπτων ἢ καὶ σπῶν βιαίως,
«Δυνατὸς κατ' ἀδυνάτου
«Τὴν δουλείαν του ἐμπαίζει καὶ τὴν νηπιότητά του;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὁ καταπατῶν τὸ ἔθνος ποῖος; ποῖον τ᾽ ὄνομά του;
«Ἕλλην οὗτος; πόθεν οὗτος; ποῖα τὰ περγαμινά του;
«Πρὶν τὸ γένος τῶν ἡρώων καταστήσῃ ἀγελαῖον,
«Σκήνωμά του τὴν γῆν ὅλην εἶχεν ὡς ὁ Ναπολέων;
«Ἔφερε καθὼς ἐκεῖνος, εἰς Γιγάντων τρέχων πάλην,
«Τὴν ῥομφαίαν εἰς τὴν μίαν καὶ τὸν κόσμον εἰς τὴν ἄλλην,
«Κ᾽ ἔθνη κατακτῶν παντοῖα
«Διεμοίραζε τὰ σκῆπτρα ὡς τοὺς κέγχρους εἰς στρουθία;..

«Ἀλλ᾽ ὦ φίλοι τῶν πολέμων, ἀλλ᾽ ὦ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
«Ἀναλάβετε τὸν πρῶτον ἐνθουσιασμὸν ἐκεῖνον,
«Ὅτε ἡ Ἐλευθερία ἐκυβέρνα τὴν πατρίδα
«Εἰς τὸ αἷμα τῶν τυράννων βαπτὴν φέρουσα χλαμύδα,
«Ὅτε στόλους τρεῖς Αἰγύπτου, Βυζαντίου, Καρχηδόνος,
«Ὅτε τρεῖς στρατοὺς Βεράτης, Μέμφιδος καὶ Βαβυλῶνος
«Εἰς ἓν θέρος ἐνικᾶτε,
«Θαλασσοδρομεῖς δελφῖνες, λέοντες ὀρεοβάται!..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Τρέξατε μακρὰν τῶν Φράγκων εἰς τὸν Πίνδον, εἰς τὰ Τέμπη

«Ὅπου ἡ φωνή των ὕβριν εἰς ὑμᾶς δὲν ἀναπέμπει!

«Τῆς στενῆς αὐτῆς Ἑλλάδος ὁ ἀὴρ μεμολυσμένος·

«Πνεύσατε ὑγείας ἄλλον εἰς τὸ μέγα ἔξω Γένος!

«Ἀναβῆτε εἰς τὰ ὄρη, ὅπου πνεύμων δὲν ἀσθμαίνει!

«Εἰς τὰ ὄρη ἀναβῆτε, ὅπου ἡ Πατρὶς προσμένει,

«Ὅπου ἡ Ὀρθοδοξία

«Παρὰ τὸν Θεὸν ἑδρεύει, κόρη τοῦ Θεοῦ ἁγία!

«Ἰδοὺ σχίζει τοὺς ἀέρας, ἰδοὺ φθάνει μετ' ὀλίγον

«Κρώγματα χαρᾶς σκορπίζων, χρυσᾶς πτέρυγας ἀνοίγων,

«Ὁ κατόπιν τῆς Σοφίας, βασιλίδος τῶν Ἑλλήνων,

«Ἀποπτὰς εἰς ξένον Κράτος Ἀετὸς τῶν Κωνσταντίνων·

«Ἐπιστρέφει πολὺν πάγον, πολλὴν ἔρημον περάσας

«Εἰς τὰς δύο του ἠπείρους, εἰς τὰς δύο του θαλάσσας,

«Καὶ κρατεῖ ὡραιοτέραν

«Τὴν ὑδρόγειον ἐκ νέου εἰς τοὺς ὄνυχάς του σφαῖραν.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔλεγεν αὐτὰ, καὶ πάντες εἰς ὀνείρου πλάνην ἦσαν
Ὅτι τὴν Ἐλευθερίαν ἤκουον ἀναστηθεῖσαν,
Καὶ πολλοὶ κραυγὴν ἀφέντες ἀπὸ στόματος ἀσμένου
«Ἡ μορφὴ, ἐξαίφνης εἶπαν, ἡ τοῦ Περιπλανωμένου!»
Ἄνδρες μύριοι συνάμα ὡς ἓν σῶμα συγκινοῦνται,
Καὶ φωναὶ ὁμοῦ μυρίαι ὡς εἷς κεραυνὸς ὑψοῦνται,
Ἡ φωνὴ δὲ μία ὅλων·
Πολιτεία ἡ ῥομφαία! Σύνταγμα τὸ πυροβόλον!

Τὸν ἐκύκλωσαν λαλοῦντα τῆς Ἀρχῆς οἱ στρατιῶται·
Ἀλλ' ἀτάραχος ἐκεῖνος πρὸς τοὺς δούλους εἶπε τότε·
«Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν πάλαι καὶ ὑπὸ αὐτὰ τὰ ὄρη,
«Ἔτρεχον οἱ τοῦ Ἱππίου μισθωτοὶ κορυνηφόροι
«Πρὸς σφαγὴν τῶν Ἁρμοδίων καὶ τῶν Ἀριστογειτόνων.
«Ἡμιθέου ὅμως αἷμα ἔνθερμον καὶ ζωογόνον
«Ἐκχυθὲν εἰς γῆν ἁγίαν,
«Τὴν Θεὰν τοῦ Μαραθῶνος ἔτεκεν Ἐλευθερίαν.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δουλικὸν τὸ ἔτος φεύγει καὶ κωφὴν ἀφίνει μόνην
Τῶν ἁλύσεών του σύρσιν εἰς τῶν Ἀθηνῶν τὴν κόνιν·
Παῦσις τῶν δεινῶν κἀμμία· λήγοντος τοῦ φθινοπώρου,
Ἐπανῆλθον μόνον δεῖπνα καὶ χοροὶ τοῦ Ἀνακτόρου...
Εἰς τὰς ὑπογείους κρύπτας τῆς Ἐνετικῆς Εὐβοίας,
Ὅπου σκορπιοὺς συνοίκους ἔχει ὁ ἐγκληματίας,
Ὡς ἐξ Ἅδου τίς στενάζει;
Ὁ δεσμώτης ῥήτωρ, ὅστις αὐτὰ κάτωθεν φωνάζει·

«Μεταξὺ ἐμοῦ ἐρρίφθη καὶ τοῦ κόσμου μαύρη σκέπη·
«Τ' ὄμμα μου δὲν διακρίνει, καὶ ὁ νοῦς μου μόνος βλέπει·
«Ἀπὸ τὸν φεγγίτην, ὅθεν ξηρὸν ἄρτον χεὶρ μὲ στέλλει,
«Ἡ ἀραίωσις τοῦ σκότους τὰς ἡμέρας μου ἀγγέλλει,
«Καὶ μετρῶ ἀτελευτήτους ἕνδεκα καὶ πλέον μῆνας
«Ἀφ' οὗ ἄφησα τὰς τόσον ἡλιοφεγγεῖς Ἀθήνας·
«Ἀλλὰ φυλακῆς ἀγρίας
«Προκριτώτερον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς τῆς τυραννίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἀνοικτὸν τὸ βλέφαρόν μου ὁλοκλήρους νύκτας μένει·
«Ἡ κατὰ τυράννων λύσσα τὸ κινεῖ καὶ τὸ θερμαίνει·
«Εὐτυχεῖς οἱ κοιμηθέντες καὶ ποτὲ μὴ ἐξυπνοῦντες
«Καὶ εἰς τῆς θανῆς τὸ βῦθος τοὺς δεσπότας λησμονοῦντες!
«Ὢ! ἂν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἡ ψυχή μου ἐπιζήσῃ,
«Ἂν τὸ δρᾶμα τῆς Ἑλλάδος κ' εἰς αὐτὴν μ' ἀκολουθήσῃ
«Τὴν δευτέραν παρουσίαν,
«Ὡς φρικῶδες ἀποῤῥίπτω δῶρον τὴν ἀθανασίαν.

«Ἄφησα τοῦ νέου κόσμου τὸ ἁγιασμένον χῶμα,
«Αἰωνόκρυπτον εἰς ὅλου τοῦ ἀρχαίου κόσμου τ' ὄμμα·
«Ἄφησα τοῦ Βαζεγκτῶνος τὴν μητέρα Βιργινίαν,
«Ἥτις ἔτεκε καὶ κόρην τὴν καλὴν Δημοκρατίαν,
«Τὴν γῆν ὅπου ἀπολαύει καὶ ὁ ἄπατρις πατρίδα
«Καὶ λαμβάνει καθεὶς ἴσην εἰς τὸν ἥλιον μερίδα,
«Ὅπου φαίνεται χαρίζων
«Καὶ αὐτὸς ἐλευθερίαν ὁ ἀπέραντος ὁρίζων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὦ πλατύτεροι θαλάσσης ποταμοί! Ὦ κολοσσαῖα
«Καὶ μακρὰ ὡς μέγα Κράτος δάση προκατακλυσματα!
«Ὦ ῥοαὶ τοῦ Νιαγάρα πίπτουσαι εἰς τὰς ἀβύσσους,
«Ὅπου ἔβλεπα μυρίας ἴριδας ἡλιοχρύσους!
«Ὦ ἀστέρων πάντη νέων φωτειναὶ ἀνακυκλήσεις,
«Νέα δένδρα, πτηνὰ νέα, ἰχθῦς νέοι, νέα φύσις!
«Χώρα τῆς ἐλευθερίας,
«Εἰς σὲ μόνον, πρὶν ἐκπνεύσω, βλέμμα προσηλῶ φιλίας!»

Ἡ Ἀρχὴ λοιπὸν τὸ σῶμα ἔγκλειστον τοῦ ἀποστάτου
Εἰς τὰ σύνορα ἐκράτει τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου·
Ἔτρεμε μὴ τῆς φωνῆς του, μὴ ὁ κεραυνὸς βροντήσῃ
Καὶ μὴ πάλιν τὰς Ἀθήνας ληθαργούσας ἐξυπνίσῃ.
Μεταξὺ πυγμαίων τόσων ἀνυψοῦτο αὐτὸς μόνος
Φάντασμα γιγαντιαῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος,
Φάντασμα ἐκ τῶν μνημείων
Ῥιφθὲν ἔξω καὶ τὴν λόγχην τῆς δημεγερσίας σεῖον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πλὴν τὸν δέσμιον ὁ Νόμος ἀπὸ τὴν Χαλκίδα φέρει
Εἰς αὐτὰ τὰ μαρτυροῦντα τὸ πλημμέλημά του μέρη.
«Εἶν' αὐτός; οἱ Ἀθηναῖοι βλέποντές τον ἐρωτῶσι·
«Πότε εἰς τὴν κεφαλήν του ἐσωρεύθη χιὼν τόση;»
Εἰς τὸν Πύργον Ὀδυσσέως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κραββάτου,
Ὅπου ἔλαβεν ἐκεῖνος τὰς στρεβλώσεις τοῦ θανάτου,
Εἰς ἀχύρων σκληρὸν στρῶμα
Ῥίπτεται καὶ τοῦ εὐγλώττου ὑπερμάχου των τὸ σῶμα.

Ἔκτισεν αὐτοὺς τοὺς τοίχους ὁ τῶν Ἀθηνῶν ἐκεῖνος
Ἕκτος Δοὺξ καὶ τελευταῖος, Ἀκαϊόλης Φλωρεντῖνος,
Καταθραύσας τὰ ὡραῖα μάρμαρα τῶν Προπυλαίων
Καὶ αὐτὰ μεταποιήσας εἰς εἰρκτὴν τῶν Ἀθηναίων.
Ἀλλ' ὁπότε ὁ Μωάμεθ, ὁδηγὸς στρατῶν παμπόλλων,
Ἦλθεν εἰς Ἀθήνας, πόλιν (ὡς τὰς ἔλεγεν) εἰδώλων,
Μεθ' ὑποταγῆς εὐπίστου
Ἔμεινεν ὁ Ἀκαϊόλης ἡγεμὼν ὑποτελής του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χάγανος, πρωτοβιζίρης τοῦ Σουλτάνου, νύκτα μίαν
Ἐπροσκάλεσε τὸν Δοῦκα εἰς λαμπρὰν συνευωχίαν.
Ὁ μὲν Τοῦρκος εἰς τὴν μέθην παίζων καὶ γελῶν τὸν ὤθει·
Ὁ δὲ Φράγκος λαβὼν θάρρος εἰς τὸν Κῶμον παρεδόθη,
Ὅτε ὑπηρέτου χεῖρες στρίψασαι τριχίνην ζώνην
Φονικὴν εἰς τὸν λαιμόν του τὴν ἐπέρριψαν ἀγχόνην,
Καὶ ὁ τάλας ἔτι πίνων
Ἄφησε καὶ τὴν πνοήν του καὶ τὸν κόσμον εἰς τὸν οἶνον.

Αὐγὴν πᾶσαν ἐκεῖ μαῦρος τῆς Αἰθιοπίας γέρων
Τῆς εἰρκτῆς τὰ κλεῖθρα στρέφει, τὴν ἀθλίαν τροφὴν φέρων·
Ἀλλ' οὐδὲ προφέρει λόγον, οὐδὲ λόγον ἐπιτρέπει.
Εἰς τὴν ὀροφὴν ὁ Ἕλλην τὴν Ἀράχνην μόνην βλέπει,
Ἥτις πλέκει ἐπιβούλως ὕφασμα λεπτὸν ἀπάτης,
Καθὼς τείνει τῆς Ἑλλάδος ἡ Ἀρχὴ τὸ σύνταγμά της
Πρὸς φθορὰν τῶν ζωϋφίων,
Ὅσα πίπτουσιν ἐν μέσῳ τῶν ἐντέχνων της δικτύων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἓν πτηνὸν, ὡς καταβαίνων Ἄγγελος ἐκ τοῦ Ὑψίστου,
Ἤρχετο τὴν ἐρημίαν ἀγαπῶν τῆς φυλακῆς του,
Καὶ πρὸς τὴν ὀπὴν τοῦ Πύργου ἔψαλλε τὰς ἔξω κρήνας
Καὶ τὸν ἥλιον ματαίως λάμποντα εἰς τὰς Ἀθήνας.
Τὸν ἐλεύθερον καὶ μέγαν οὐρανὸν αὐτὸ παρήτει
Καὶ οἰκτροῦ δεσμωτηρίου τὴν στενότητα ἐζήτει,
Ἔμβλημα τοῦ δημοκράτου
Ἕλληνος, ὅστις ἠσπάσθη τὰ Βαυαρικὰ δεσμά του.

Εἰς κατοικημένον μέρος ἀπὸ τὰς ἀφώνους σαύρας,
Ὅπου μόνον ἤκουέ τις τὸ ψιθύρισμα τῆς αὔρας,
Νυκτικόρακος ἂν ἤχει τυμβωρύχου θρηνῳδία
Ὡς γλυκεῖα εἰς τὰ ὦτα ἔφθανε παρηγορία·
Ἀλλ' ἐβίβρωσκον ἐκεῖνον φλόγες νόσου σαρκοφθόρου·
Ἡ Ἀρχὴ δὲ βλέπουσά τον ὠχρὸν φύλλον φθινοπώρου,
Ἐσυγχώρει τελευταῖον
Ἀβλαβεῖς του περιπάτους ἄνωθεν τῶν Προπυλαίων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅτε οὗτος ἐπανῆλθεν εἰς τὸν ἀνοικτὸν ἀέρα,
Ἔκραξε πρὸς τῆς ἡμέρας τὸν χρυσόκομον ἀστέρα·
«Καθὼς, ἥλιε, τὰς θύρας τῆς ἀνατολῆς ἀνοίγων
«Καὶ τοῦ Μέμνονος τὸ κρύον ἄγαλμα ὡς λύραν θίγων
«Τὴν ἑωθινὴν ἀπέσπας ἔνδοθέν του μελῳδίαν,
«Παρομοίως ἀνατέλλων ζωπυρεῖς μου τὴν καρδίαν,
«Κ' ἐν ᾧ πάλλω ἀντικρύ σου
«Ἀποσπᾷ στενάγματά μου ἡ μαγευτικὴ ἀφή σου.»

Εἶδε τότε εἰς Πλατείας ἀπὸ φλόμον ὠχριῶσας
Τῆς Βουλῆς τὰς Στυμφαλίδας ὄρνιθας περιπετώσας,
Καὶ τοὺς ἵππους τῆς μεγάλης Φάτνης τῶν Ἀνακτορίων
Εἶδε τὴν λαμπρὰν φοροῦντας τήβεννον τῶν Πατρικίων·
Καὶ λαμβάνων τὴν γραφίδα φεύγουσαν ἐκ τῶν δακτύλων
Τὰς ἰδέας του ἀτάκτους ἔῤῥιπτεν εἰς χάρτου φύλλον,
Καὶ δακρύων ἀποστάξεις
Ἔσβυνον τὰς διαπόρους τοῦ καλάμου του χαράξεις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τῆς μνήμης του ὁμοίως τὸ πολύπτυχον βιβλίον,
Ὅπου κατὰ τὸν πολύν του καὶ εἰς τόπους πολλοὺς βίον
Ἐνεγράφησαν παντοῖαι παντὸς ἔθνους ἱστορίαι
Καὶ συμβάντων του ἰδίων περιπέτειαι μυρίαι,
Αἱ τοῦ Γένους τόσαι λύπαι καὶ αὐτοῦ αἱ τόσαι θλίψεις
Πολλὰς ἄφησαν περῶσαι παραγράφων ἐξαλείψεις,
Καὶ ἰδοὺ αἱ τελευταῖαι
Τῆς πασχούσης κεφαλῆς του ἀσύνάρτηται ἰδέαι·

«Διατί ὁ Δάντης φεύγων συμπολίτας ἀχαρίστους,
«Τὰς ἡμέρας του διῆγεν εἰς γῆν ξένην ἐξορίστους;
«Τῆς Κολάσεως ὁ ψάλτης εἰς τῶν σπλάγχνων του τὰ βάθη
«Τῆς Κολάσεως ἐκεῖνα συναισθάνετο τὰ πάθη;..
«Ποῖα, Τάσσε, συναισθάνου καὶ σὺ δήγματα καρκίνου,
«Ποῖον ῥῖγος, ποίαν θέρμην ἀσθενείας ἐπωδύνου,
«Ὅτε εἰς τὴν Ἰταλίαν
«Δεσμὰ ἔλαβες ὁ δώσας δῶρον τὴν Ἐποποιΐαν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὅμηρε τῶν Σταυροφόρων, σύρων ὡς ἐγὼ ἀλύσεις
«Τοῦ νοός μου καὶ σὺ ταύτας εἶχες τὰς ἀποπλανήσεις
«Καὶ τὸν θάνατον ἐκάλεις πρὸς φυγὴν φρενοβλαβείας;·
«Φεῦ! ἐπέρχεται ὁ πόθος τῆς τυφλῆς αὐτοχειρίας
«Ὅταν λύπης σφοδροὶ κλόνοι συνταράττωσι τὰς φρένας,
«Μόνας τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς ἐγγυωμένας,
«Καὶ αὐτῆς τὰς προσδοκίας
«Θεωρῶμεν σβυνομένας ὡς τὸ φῶς τῆς διανοίας...

«Τοῦ συλλογισμοῦ ἡ θέρμη τρομερὰ ἐγκεφαλῖτις!
«Πυρὰ τρώγουσα τὸ σῶμα! νόσος διψαλέα, ἥτις
«Τὰς πηγὰς τῆς ζωῆς ὅλας βαθμηδὸν ἀποξηραίνει!
«Πάντοτε, καὶ ἂν κοιμῶμαι, ἄγρυπνος ἡ σκέψις μένει
«Καὶ τὰς νύκτας μου ταράττει διὰ στυγερῶν ὀνείρων,
«Ἢ πολλάκις διὰ κτύπων μ' ἐξυπνᾷ βαρυσιδήρων
«Κατὰ μέσον τῶν μηνίγγων,
«Ἥφαιστος βαρεῖαν σφύραν εἰς παλάμας δύο σφίγγων...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ περίλυπος ψυχή μου ἀγαπᾷ τὴν ἐρημίαν·
«Τῶν ἀστέρων, τῶν μνημάτων ἀγαπᾷ τὴν κοινωνίαν·
«Ἀγαπᾷ τοὺς ἀποῤῥῶγας αὐτοὺς βράχους τοῦ πελάγους
«Καὶ τὰς ἄμμους τοῦ Φαλήρου καὶ τοῦ Πάρνηθος τοὺς πάγους.
«Προαισθάνθη λοιπὸν ὅτι ἄλλου κόσμου διαβάτις
«Ὅσον οὔπω καταθραύει τὰ ἐπίγεια δεσμά της,
«Καὶ ἀπόστολος τοῦ Πλάστου
«Μετ' ὀλίγον διατρέχει τὰς ἡλιαυγεῖς Μονάς του;..

«Παραιτῶν τοὺς τέσσαράς μου τοίχους, τὴν ἑσπέραν μόνος
«Κάθημαι εἰς στυλοβάτην τοῦ μεγάλου Παρθενῶνος.
«Ποῖος οὐρανὸς ὡραῖος, ποῖος ῥοδωπὸς ὁρίζων
«Εἰς τὰ νήνεμα πελάγη τὴν χροιάν του κατοπτρίζων!
«Ποία Παραδείσου αὔρα! φωτὸς ποία ἱλαρότης!
«Ποία κάτω πεδιάδος ἥσυχος μεγαλειότης!
«Ἄλλη τῆς Ἐδὲμ τὴν κλῆσιν,
«Ἄλλη γῆ ἀξίζει μᾶλλον κατὰ σύμπασαν τὴν κτίσιν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἀνυψῶ τὰ βλέμματά μου ὅπου στίλβουσιν αἱ ἴσαι
«Τοῦ Ἑκατομπέδου στῆλαι ὡς ἀπὸ κηρὸν πλασθεῖσαι·
«Θαυμαστῆς γλυφῆς ἑκάστη, καλλονῆς ἐναερίου,
«Ἔντυπον τὴν χειραψίαν φέρει ἔτι τοῦ Φειδίου.
«Ὁ Ναὸς ἐμφαίνει ὅλος εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς του
«Ὅ,τι τέλειον αἱ χεῖρες ἐτεχνούργησαν τοῦ Πλάστου.
«Εἰς τὴν ἐντελῆ του κτίσιν
«Ἄλλος ὅμοιος ἐφάνη ἀπ' ἀνατολὰς εἰς δύσιν;

Ἔμπροσθέν μου αὐτὸν ἔχων τὸν Ναὸν τοῦ Περικλέους,
«Ἐκφωνῶ καὶ τὸν *Οἰδίππουν Τύραννον* τοῦ Σοφοκλέους·
«Πᾶν του ἔπος περιέχον ὡραιότητα ποικίλην,
«Παριστᾷ τοῦ Ἐρεχθείου τὴν ὡραίαν αὐτὴν πύλην·
«Σεμνὴ πᾶσά του ἰδέα, σοβαρὰ ὡς Καρυᾶτις·
«Παρθενὼν ἡ τραγῳδία εἰς τὴν τελειότητά της.
«Κατὰ τὴν πλοκὴν καὶ λύσιν
«Ἔθνος παλαιὸν ἢ νέον ἀντιτάσσει ἄλλην ἴσην;..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Χαίρετε, ὡραία φύσις, λαμπρὰ ποίησις, μνημεῖα!
«Ἀπελίθωσε τοὺς πάντας Μέδουσα ἡ Τυραννία.
«Δὲν ἐμπνέετε οὐδένα καὶ οὐδὲ κατανοεῖσθε.
«Φύσις, ποίησις, μνημεῖα, χλεύη τῆς Ἑλλάδος εἶσθε...
«Πλὴν τυμπανισμοὺς ἀκούω καὶ σαλπίσματα ταγμάτων,
«Ἐνοχλούντων τοὺς προγόνους εἰς αὐτὰ τὰ μνήματά των.
«Πῶς Θεὸς τῶν προπατόρων
«Εὐμενὴς δὲν παύει ταύτας τὰς κραυγὰς τῶν ξιφηφόρων;

«Ὅτε ἦλθεν ὁ αὐθάδης Ἀλαρῖκος εἰς Ἀθήνας,
«Ἀπὸ τὴν Ἀκρόπολίν της χύνουσα χρυσᾶς ἀκτῖνας
«Ἡ μεγάλη τοῦ Φειδίου Ἀθηνᾶ κατέβη τότε,
«Κ' ἐξεπλάγησαν τοῦ Γότθου στρατηγοὶ καὶ στρατιῶται.
«Εἰκοσάπηχυς τὸ ὕψος καὶ ἀρειμανὴς ἐκείνη
«Λόγχην εἰς τὴν δεξιάν της δολιχόσκιον ἐκίνει,
«Ἐπὶ στήθους τὴν Γοργόνα
«Καὶ τοὺς ὄφεις ἐπὶ κράνους φέρουσα εἰς τὸν ἀγῶνα...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ Ἑλλὰς ἐσταυρωμένη πρὸς τοὺς παῖδάς της εἰς μάτην
«*Διψῶ, παῖδές μου!* φωνάζει· ἄλλοι στρέφουσι τὴν πλάτην·
«Ἄλλοι φέροντες τὸν σπόγγον καὶ χολῆς καὶ ὄξους πλήρη,
«*Πῖτε*, λέγουσι, *καὶ σίγα καὶ ὡς ὁ Χριστὸς μαρτύρει!*
«Φεῦ! οὐδεὶς αὐτῷς τὸ πτῶμα Ἰωσὴφ Ἀριμαθαίας
«Ἀπὸ τὸν Πιλάτον Ῥώμης μετ' ἀγάπης τελευταίας
«Θέλει λάβει καὶ κηδεύσει!
«Δὲν τολμᾷ οὐδὲ τὸ δάκρυ δι' αὐτὴν θερμὸν νὰ ῥεύσῃ!..»

Ἐκ τοῦ στήθους εἰς τὸν χάρτην πολλοὺς λόγους κεραυνώδεις
Ἔῤῥιπτεν ὡς ἐκ κρατῆρος μύδρους ῥίπτοντος πυρώδεις·
Ἡ ἐχέμυθός μου Μοῦσα τοὺς κρατεῖ ἐν τῇ σκοτίᾳ·
Πλὴν ἐντός της τοὺς εὑρίσκει παντὸς Ἕλληνος καρδία
Ἀπὸ ἀκραιφνῆ πατρίδος ἔρωτα θερμαινομένη,
Ὡς δι' ἀφανοῦς μελάνης κρυπτοὶ λόγοι γεγραμμένοι
Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ παπύρου,
Ἀναφαίνονται πλησίον ἄνθρακος ἐρυθροπύρου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Βαθμηδὸν ἁρμόν του πάντα ἔλυεν ἡ ἀτονία.
Ἔπιπτεν ἡ κεφαλή του εἰς τὰ στέρνα του βαρεῖα,
Καὶ πολλάκις εἰς τὰς δύο χεῖράς του αὐτὴν ἐκράτει
Ὅτε σύννους εἰς ἀρχαῖα μάρμαρα ἐπεριπάτει.
Παρελθὸν, παρὸν καὶ μέλλον ἔμπροσθέν του ἐθολοῦντο,
Καὶ ἀτμοὶ ἀπελπισίας εἰς τὰς φρένας του ὑψοῦντο·
Ἀλλ' ἐξηκολούθει γράφων
Τὰς ποικίλας του ἐμπνεύσεις ὡς ἐπιγραφὴν εἰς τάφον:

«Εἰς τὸν Κηφισσὸν ἀκούω κάτω μου τὴν ἀηδόνα·
«Ἡ φωνή της ἀναβαίνει κλαυθμυρὰ τὸν Παρθενῶνα·
«Διατί ἐμπαθεστέραν ἔχει κάμψιν ἡ φωνή της;
«Τὰς Ἀθήνας ταλανίζει, ὡς ἐγὼ, ἡ ἐρημῖτις;..
«Καταβαίνουσιν αἱ γλαῦκες ἐκ τῶν παλαιῶν μνημείων,
«Βλέπουσι τοῦ Μαραθῶνος τὸ ἀθάνατον πεδίον
«Καὶ ὀλίγον μεριμνῶσι
«Ποῖον γένος, ποῖοι ξένοι τὰς Ἀθήνας κυβερνῶσι...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« Ποῦ οἱ φίλοι μου Μιαούλης καὶ Τομπάζαι καὶ Σαχτοῦραι;
« Ποῦ Βοτσάραι, Καραΐσκοι; Ποῦ καὶ Ὀδυσσεῖς καὶ Γοῦραι;
« Ὑπὸ κἀνενὸς τῶν ζώντων μνημονεύονται, τιμῶνται;
« Ἄδοξοι χωρὶς μνημείων εἰς τὰ χώματα κοιμῶνται,
« Ὡς κοιμῶνται εἰς τὰς ἄμμους τῆς ἐρήμης Θηβαΐδος
« Οἱ ἀγνώριστοι ἐργάται τῆς μεγάλης Πυραμίδος,
« Ὅπου καὶ νεκροὶ τρυφῶσι
« Κατ' ἀτέρμονας αἰῶνας Φαραὼ ταφέντες τόσοι...

« Φύγωμεν εἰς ἄλλον κόσμον, ἀφ' οὗ εἴδαμεν φυγόντας
« Τόσους ἥρωας γνωρίμους εἰς τὸν τάφον ὅλους ὄντας,
« Ἀφ' οὗ εἴδαμεν τὴν λάμψιν ἐσβεσμένην τῆς πατρίδος
« Εἰς τὰ ἐπελθόντα νέφη τῆς Βαυαρικῆς ἀκρίδος.
« Οὔτε ἡ σελήνη λάμπει καθὼς ἔλαμπεν ὁπότε
« Ἤμεθα τοῦ ἔθνους ναῦται καὶ τοῦ ἔθνους στρατιῶται,
« Καὶ ἡ ἀλκυὼν εἰς θρήνους
« Σήμερον τοὺς λιγυρούς της φθόγγους ἤλλαξεν ἐκείνους...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀνεπέταξεν ὁ χάρτης ἀπὸ τὰς ψυχράς του χεῖρας...
Καὶ πρωΐαν τινὰ ἔχων θνησιμαίους χαρακτῆρας
Καὶ προβὰς εἰς ἄκραν μίαν, ἔκραξεν· «Ἐλευθερία!
«Ἔσο κἂν αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἐμὲ Θεὰ αἰσία.
«Στρέφομαι πρὸς σὲ μεθ' ὅσης πρὸς τὸν Ὕψιστον γαλήνης
«Στρέφονται οἱ ῥασοφόροι ἀσκηταὶ τῆς Παλαιστίνης,
«Προσκολλῶντες εἰς τὰς ἄμμους
«Ὠχρὸν στόμα γευθὲν μόνον ξηρὸν ἄρτον καὶ κυάμους...»

Καὶ πρὸς τοὺς ἀμεριμνῶντας φύλακάς του λέγει τότε·
«Εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰπέτε ταῦτα, φίλοι στρατιῶται!
«*Ὅσοι καὶ τὸν παιδιόθεν ἔρωτά των, τὴν πατρίδα,*
«*Ἐστερήθησαν καὶ πᾶσαν περὶ Γένους των ἐλπίδα,*
«*Ὅσοι οὔτ' ἐλευθερίαν, οὔτε δόξαν, οὔτε πλοῦτον*
«*Ἔχουσιν ὑπὸ τοιαύτην πολιτείαν καὶ αὐτοῦ των*
«*Τοῦ φρονήματος στεροῦνται,*
«*Αὐτοὶ φεύγοντες τὸν κόσμον ὡς ἐγὼ...αὐτοκτονοῦνται...*»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ ἡ τελευταία λέξις ὑπ' αὐτοῦ προφερομένη
Μετ' αὐτοῦ ὡς πέτρα πίπτει καὶ εἰς βόθρον καταβαίνει...
Πλῆθος ἄνωθεν πρὸς τοῦτον ἔδραμε χωροφυλάκων
Κατακείμενον, πλὴν ζῶντα εἰς αἱματωμένον λάκκον·
Ἡ ταχύπτερος δὲ Φήμη τρέχουσα τὴν Κεκροπίαν,
Ἔλεγεν εἰς πάντας ποῖα ἐξεφώνησε καὶ ποίαν
Ὁδὸν ἔκλεξε θανάτου
Ὁ Ἑλληνεγέρτης θραύσας τὰ ἐγκόσμια δεσμά του.

Αἱ Ἀθῆναι συγκινοῦνται· τρέχει ὁ λαὸς δακρύων,
Φθάνει, ψαύει πᾶν του μέλος αἱματόφυρτον καὶ κρύον·
Εἰς καθένα παλμὸν στήθους, εἰς καθένα σφυγμοῦ κτύπον,
Βλέπων πᾶν του ζωογόνον πνεῦμα βαθμηδὸν ἐκλείπον,
Τὰ ψυχρά του θάλπει χείλη, χείλη τῆς Ἐλευθερίας,
Ὅθεν ἔπιπτον οἱ τόσοι κεραυνοὶ τῆς εὐγλωττίας·
Ἐπειδή, ὡς οἱ ἀρχαῖοι,
Νεκροὺς σήμερον τιμῶσι τοὺς καλοὺς οἱ Ἀθηναῖοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μεταξὺ τοῦ ὄχλου τρέχων ἦλθε καί τις ῥασενδύτης·
Τῆς Ἀριμαθαίας ἦτον ὁ λευκόφρυς Ἐρημίτης·
Μετὰ κύκλους ἐτῶν τόσων καὶ ἀλλοῖον τόσον ὄντα,
Ἀνεγνώρισεν ὡς εἶδεν αἴφνης τὸν ἀγωνιῶντα
Κ' ἔκραξεν· «Αἱ τρίβοι, Πλάστα, τῆς προνοίας σου μεγάλαι!
«Καὶ νῦν ἔστω τ' ὄνομά σου τρισευλογητὸν ὡς πάλαι!
«Μ' ἔπεμψας εἰς τὰς Ἀθήνας
«Πρὸς ταφήν του... Ἰδοὺ θίγω τὰς ἐσχάτας του ὠδῖνας... »

Ἄνοιξεν ὁ θνήσκων ὄμμα, καὶ τὸ δάκρυ του ἐλύθη·
Εἰς τὸ αἷμα τῶν κατώχρων παρειῶν του συνεχύθη...
Θλιβερὰ εἰκὼν τοῦ Ἔθνους σήμερον ψυχορράγοῦντος
Καὶ τὴν γῆν του ἀπὸ δάκρυ, ἀπὸ αἷμα πλημμυροῦντος!
«Τέκνον! ὁ πρεσβύτης εἶπεν· ἴλεως εἰς τὰ δεινά των,
«Ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας συγχωρεῖ τῶν ἀδυνάτων...
«Ἀλλ' ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης
«Πότε, τέκνον, ἐπανῆλθες; πότε, τέκνον τῆς ὀδύνης;.. »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ πολλοὺς ὁ γέρων τότε λόγους εἶπε παρηγόρους,
Πρέποντας εἰς τοὺς ἑτοίμους πρὸς γῆν ἄλλην ὁδοιπόρους,
Καὶ πολλὰ περὶ τοῦ Γένους καὶ περὶ τοῦ μέλλοντός του
Καὶ περὶ Θεοῦ φανέντος ἀπ' ἀρχῆς Ἑλλαδοσώστου,
Καὶ πολλὰ πρὸς αὐτὸν τοῦτον περὶ φήμης τῶν ἐπῶν του
Μαρτυρούντων ἕνα μόνον ἐθνεγέρτην τὸν σκοπόν του.

Ὕπτιος αὐτὸς ἐσίγα,

Καὶ προσέθεσεν ὁ γέρων αὐτὰ ἔτι τὰ ὀλίγα·

«Ὁ καιρὸς ἐξηπατήθη καὶ σ' ἐγέννησε παρ' ὥραν,
«Ἕνα πρότερον αἰῶνα, εἰς μικρὰν εἰσέτι χώραν.
«Ὠνειρεύθης ὅτι ἔζης εἰς Ἀθήνας τὰς ἀρχαίας,
«Κ' αἰφνιδίως ἐξυπνήσας ἀνευρέθης εἰς τὰς νέας.
«Πλὴν καθὼς εἰς νύκτα μίαν πίπτουσαι ὡς τρικυμίαι
«Χιονίζουσι τὴν κόμην αἱ μεγάλαι δυστυχίαι,

«Αὐταὶ ἴσως ἡλικίαν

«Δώσωσιν εἰς τὸ βρεφῶδες ἔθνος σου προβεβηκυῖαν.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀκοὰς καὶ ὄψεις οὗτος πρὸς τὸν κόσμον ἔχων ξένας,
Εἰς τὸν αἴθριον τὰς εἶχεν οὐρανὸν προσηλωμένας
Ὡς εἰς θείαν ἁρμονίαν, ὡς εἰς θεῖον ὅραμά τι.
«Πάτερ μου! ἠκούσθη αἴφνης ἡ φωνή του βαθυτάτη·
«Πάτερ μου! ἡ νέα, ἥτις ῥίζαν εἶχεν οὐρανίαν
«Κ' ἔφερε τοῦ ἄνω κόσμου εἰς ἡμᾶς τὴν μαρτυρίαν,
«Τὸν Παράδεισον στολίζει
«Καὶ τὴν ὥραν αὐτὴν λάμπει καὶ τὰ σκότη μου φωτίζει...

«Ἡ παρθένος ἀπεδύθη τὴν ἐπίγειον στολήν της,
«Ἥτις ἔκρυπτε τὴν θείαν ἔλλαμψιν καὶ καλλονήν της...
«Φωτεινὴν ἡ Ἀγλαΐα διαφάνειαν ἐνδύθη,
«Καὶ τὸ ἄυλόν της κάλλος ὅλον ἔξω διεχύθη...
«Οἱ Ἀρχάγγελοι καὶ πάντες οἱ αἰθέριοι πολῖται
«Τὴν κυκλοῦσιν ἐνεστάσει, καὶ κἂνεὶς δὲν ἐνθυμεῖται
«Εἰς περίοδον κἀμμίαν
«Ἂν ἐφάνη ὂν τοιοῦτον εἰς τὴν ἄνω κατοικίαν...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Κάτω ἔστρεψε καὶ ἅμα ἔκλεισε τὰ ὄμματά του,
Κ' ἐπεκάθησεν εἰς ταῦτα ἡ ὀμίχλη τοῦ θανάτου.
Δίσκον διαυγῆ κατόπτρου ἔφερε τὸ πλῆθος κλαῖον,
Καὶ τὸν ἔθεσε πλησίον τῶν κροκίνων του χειλέων·
Ἀλλὰ τοῦ στιλπνοῦ ὑάλου ἀγνὴ ἔμεινεν ἡ φάσις,
Ὡς ἀπῆλθεν ἡ ψυχή του καθαρὰ κηλίδος πάσης...
Εἰς τὴν κρύαν του καρδίαν
Ἔσφιγγεν ἀδαμαντίνην ὁ νεκρὸς εἰκόνα μίαν·

Αὐτὴ δὲ πληροῦσα ὅλον τῆς παλάμης του τὸ κυῖλον,
Ἀπὸ τῶν κρυσταλλωθέντων καὶ συσπάστων του δακτύλων
Μετὰ βίας ἁρπρέθη...Ἔρωτος ἰσχὺς ἐσχάτη!
Τὴν θανοῦσαν Ἀγλαΐαν καὶ θανὼν αὐτὸς ἐκράτει!
Τὸ ζωγράφημα ἐλάλει: *γαστὴρ, λέγον, γυναικεία*
Δὲν ἐγέννησε τὴν νέαν, ἥτις λάμψις ἦτον μία.
Καλλιτέχνημα τοῦ Πλάστου,
Ἡ παρθένος ἐμαρτύρει τὴν ἀφὴν τῆς δεξιᾶς του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

*

Εἰς ἀρχαίου ἀνδρὸς τύπον ἔχυσεν αὐτὸν ἡ φύσις,
Καὶ πρὸς τὰ μεγάλα εἶχεν ἀκαθέκτους αὐτὸς κλίσεις.
Ἀνισότητες τραχεῖαι, ἀφανεῖς δὲ ὁλοκλήρως,
Ἐνυπῆρχον εἰς τὸ ὕψος τοῦ τοιούτου χαρακτῆρος.
Οὕτω πᾶσα τοῦ Ὀλύμπου κρύπτεται ἀνωμαλία,
Καὶ ἡ λάμπουσά του ἄκρα φαίνεται μακρόθεν λεία
Κάτω στέλλουσα πυρίνας
Ὅσας παρὰ τοῦ ἡλίου ἄνω δέχεται ἀκτῖνας.

Εἰς τοῦ θλιβεροῦ του βίου τὰς ποικιλοχρόους φάσεις
Ἔψεξάν τινες ἀσκέπτως φαινομένας ἀντιφάσεις·
Τὴν πατρίδα του λατρεύων, τὴν πατρίδα του παρήτει·
Ἀπεστρέφετο τὸν κόσμον, καὶ τὸν κόσμον ἐπεζήτει·
Ἀλλὰ τὴν σειρὰν τίς οἶδε τῶν κρυπτῶν του αἰσθημάτων,
Τῶν παντοίων του συμβάντων, τῶν πικρῶν του παθημάτων;
Τῆς ζωῆς του τὴν σκυτάλην
Ἔδωκεν εἰς χεῖρα ξένην, ἔδειξεν εἰς ὄψιν ἄλλην;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοὺς κρυψίνοας ἐμίσει καὶ ὑψαύχενας τυράννους·
Ἔσκωπτε καὶ κατεφρόνει τοὺς μικρόνοας καὶ νάνους·
Ἔφερον εἰς τὰ ἐντός του δύσπνοιαν αὐτοὶ καὶ φθίσιν·
Δι' αὐτὸ ἐζήτει αὔραν ἐλευθέραν εἰς τὴν φύσιν·
Ἔφευγε τὰς πόλεις, ὅπου ἔζων οἱ κατάσκοποί των,
Τῶν δημοκρατῶν διῶκται, διαιρέται τῶν προκρίτων,
Καὶ τὰ δάση καὶ τὰ ὄρη
Καὶ τὰς τρώγλας τῶν θηρίων προσφυγάς του ἐθεώρει.

Μεταξὺ σιγῆς πανδήμου, διὰ τολμηρῶν ᾀσμάτων
Προεκάλει τὴν ἰσχύν των καὶ τὰ δεσμωτήριά των.
Ἀλλὰ βλέπων ὅτι φέρει πολλὴν τέρψιν εἰς ἐκείνους
Καὶ διακοπὴν ὀλίγην λύπης εἰς λαοὺς δυστήνους
Ἂν εἰς τῆς δολίας πέσῃ Θέμιδός των τὰς σαγήνας,
Εἶχε δισταγμοῦ πολλάκις εἰς τὴν κεφαλὴν ὠδῖνας
Ἐὰν πρέπῃ νὰ τοξεύσῃ
Κατ' αὐτῶν μελίσσης κέντρον καὶ τιτρώσκων νὰ ἐκπνεύσ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τῆς καρδίας του ἡ τόσον φλογερὰ εὐαισθησία,
Ἡ πρὸ τοῦ νοὸς πετῶσα ζωηρά του φαντασία,
Εἰς ἡμέρας ἀπαιτούσας ψυχρὰν κρίσιν ὀρθοῦ λόγου
Τὸν καθίστων εὐσπλαγχνίας μᾶλλον ἄξιον ἢ ψόγου.
Καίτοι ἔμπλεως τῶν θείων διδαχῶν, τὰς ἐλησμόνει·
Ἐστερεῖτο καρτερίας, ἣν ἡ Πίστις δίδει μόνη,
Ἐπὶ τέλους δὲ πρὸς τοῦτον
Ἡ Αὐτοκτονία ἦλθεν, ὡς τὸ Φάσμα πρὸς τὸν Βροῦτον.

*

Εἰς τὴν γῆν, ὅπου τὸ πάλαι ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων
Πρὸς λατρείαν τῆς Ἀγραύλου Βωμὸν ὕψωσεν ὡραῖον,
Ὅπου ἔπεσε καὶ οὗτος τῆς ἐλευθερίας θῦμα,
Ἔσκαπτεν ὁ Ἐρημίτης τὴν ἑσπέραν βαθὺ μνῆμα.
Πλὴν ὁ λίσγος εὑρὼν αἴφνης πρόσκομμα, δὲν ἐπροχώρει·
Τῆς ταφῆς τὸν τόπον ἄλλος προταφεὶς δὲν παρεχώρει·
Σκελετός τις ἐξωρύχθη,
Αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ μεγάλου Ὀδυσσέως ἀπεδείχθη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔφερεν ὁ κρόταφός του ὡς ταὐτότητος σφραγίδα,
Ἔφερε τὴν τῆς Γραβίας πολυθρύλλητον βολίδα.
Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀνεγνώρισεν ὁ γέρων
Καὶ ἠσπάσθη τὸ κρανίον τοῦ Ἀρχιστρατήγου χαίρων.
Ὁ νεκρὸς ἐκεῖ ἐτάφη καὶ τοῦ Περιπλανωμένου
Παρὰ τὰ ὀστᾶ καὶ ἄλλου Ἕλληνος ἠδικημένου,
Κ' ἐν τῷ μέσῳ πυκνῶν βάτων
Τὸν σταυρόν του μόνος βλέπει ὁ Ναὸς τῶν Ἀσωμάτων.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΓΓΕΛΙΑ.

«Δεῦρο Μοῦσ' ἐλθὲ φλεγυρὰ, πυρὸς ἔχουσα μένος,
«ἔντονος, Ἑλληνικὴ,
«οἷον ἐξ ἀνθράκων πρινίνων φέψαλος ἀνῆλατ', ἐρε-
«θιζόμενος οὐρίᾳ ῥιπίδι!»

(ΑΧΑΡΝΗΣ ΑΡΙΣΤΟΦΑΝΟΥΣ.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΓΓΕΛΙΑ.

Ἐπειδὴ, Κύριοι συνδρομηταί, ὑπεσχέθην πρὸ χρόνου τὴν ἔκδοσιν οὐχὶ μόνον τοῦ Περιπλανωμένου, ἀλλὰ καί τινος σπουδαίας κωμῳδίας μου, ἐπιγραφομένης *Ὁ Ἀτίθασσος Ποιητὴς*, αὐτὴ δὲ πιθανῶς οὐδέποτε ὄψεται τὸ φῶς τῆς ἡμέρας, ἐξιστορῶ πρὸς ὑμᾶς τί τὸ ἐμπόδιον τῆς τυπώσεώς της.

Γνωρίζετε ὅτι κατὰ τῶν γραφόντων ἡμῶν οἱ δεινότατοι τοῦ Κράτους Εἰσαγγελεῖς ἔχουσιν ὡς ἀκαταμάχητα ῥητορικῆς ἐπιχειρήματα τὰ κλεῖθρα καθύγρου φυλακῆς, ὅπου τὸ σῶμα παραλύεται καὶ τὸ στόμα βιάζεται εἰς Πυθαγόρειον σιωπήν.

Ἀγαπῶν ἵνα διατελῶ ἐν ἄκρᾳ εἰρήνῃ μετὰ τῶν Κυρίων τούτων, πρὶν δώσω εἰς τὰ πιεστήρια τὰ χειρόγραφά μου, διευθύνθην μετ' αὐτῶν ὑπὸ μάλης εἰς τὴν οἰκίαν γνωρίμου δικηγόρου. Εὗρον τὸν υἱὸν τῆς Θέμιδος πλησίον βιβλιοθήκης, τείνοντα τὴν δεξιὰν πρὸς Κώδηκας εἰς μέγα φύλλον καὶ καταβιβάζοντα τοὺς αὐτοκρατορικοὺς θησαυροὺς μεθ' ὅσης ὀρέξεως ἡ ἀλώπηξ δράττει τὰς σταφυλὰς ἀπὸ ὑψηλῆς ἀναδενδράδος. Ἴσως ὁ κερδοσκόπος αὐτοῦ νοῦς προηρίθμει τὰ ἐκ τοῦ ζητουμένου ἄρθρου παραχθησόμενα πεντάδραχμα, ἴσως ὁ δοξοκόπος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

αὐτοῦ ὀφθαλμὸς προέβλεπε τῶν Κριτῶν καὶ ἀκροατῶν τὰ ὦτα προσηλωμένα εἰς τὰ —*ορουμ* καὶ —*αρουμ* τῆς Λατινικῆς του ῥήτρας, καὶ τὰ χείλη του προεμειδίων, καθ' ἣν στιγμὴν πλησιάσας ἐπρόφερον τὸ σοβαρόν μου *χαῖρε!*

«Ἀντίχαιρε!.. εἶπεν ἐκεῖνος· Νεαρὰ πρώτη, κεφάλαιον,
«τον, παράγραφος πέμπτος...»

«Ὦ! ἰδοὺ, παρῴδησα ἐγὼ μετὰ γέλωτος,

«Ἰδοὺ βιβλία νομικῆς μαθήσεως γεμάτα,
«Κωδήκελα καὶ δέκρετα, ἐδίκτα καὶ λεγγάτα!
«Δεκρετόρουμ
«Ἰμπερατόρουμ
«Γιουστινιάνι
«Ἐτ Μαρσιάνι!»

Συνῃσθάνθη τότε ὁ φίλος τὸ παράξενον τοῦ ἀσπασμοῦ του καὶ ὑπεφάνη ἐρυθριάσας (ἂν δικηγόρος ἐρυθριᾷ ποτε)· ἀφεὶς δὲ κατὰ μέρος τὰ Βασιλικὰ καὶ «καθήσατε!» εἰπών μοι φιλοφρόνως, ἠρώτησε τὸ αἴτιον τοῦ καλοῦ μου ἐρχομοῦ.

«Κύριε, ἀπεκρίθην, ἐπειδὴ συνέγραψα δρᾶμά τι, ἔνθα μεταξὺ ἄλλων ἐπικρίνω καὶ τὰς πράξεις τῶν Ὑπουργῶν...»

«Τὰς πράξεις τῶν Ὑπουργῶν; ἀνέκραξεν· ὦ! οἱ γεννάδες
«οὗτοι ἔχουσι τοὺς ὤμους πλατεῖς πλατυτάτους ὡς ὁ Πλάτων· ἂν δ' ἐκεῖνος ἔφευγε τοῦ Διονυσίου τὰ ξυλοφορτώματα, αὐτοὶ δέχονται καὶ τῶν δημοσιογράφων τὰ γρονθοκοπήματα μετὰ φιλοσοφικῆς καρτερίας. Ἄλλως τε, συγχωρεῖται ἡ μετ' εὐσχήμου ἐλευθερίας συζήτησις τῶν πράξεων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ἑκάστου Συμβούλου τοῦ Στέμματος. Ἄρθρον εἰκοστὸν, παρά-
«γραφος δεύτερος, κεφάλαιον τέταρτον τοῦ περὶ ἐξυβρίσεων
«καὶ περὶ τύπου Νόμου.»

«Ἦλθον εἰς ὑμᾶς, ἐπανέλαβον, πρὸς ζήτησιν γνώμης καὶ
«περὶ ἄλλων τεμαχίων τοῦ πονήματός μου, φοβούμενος μὴ
«ταῦτα ἐκθέσωσι τὸν συγγραφέα εἰς τὸ ῥάμφος καὶ εἰς τοὺς
«ὄνυχας τῆς Εἰσαγγελίας.»

«Ἄκουε πρότερον, εἶπεν ἐκεῖνος συστρέφων τὴν γλῶσσαν
«ταχυτέραν ἀλευρομύλου εἰς σφοδρὸν ἄνεμον ἐκτεθειμένου·
«ἄκουε τὸν περὶ οὗ ὁ λόγος Νόμον μακρὺν πλατὺν μεθ' ὅλων
«του τῶν νῦ καὶ σῖγμα, χωρὶς ἐλλείψεως ἑνὸς ἰῶτα·

« Χλευάζεις;
« ὑβρίζεις;
« λοιδορεῖς;
« δυσφημεῖς;
« προσπαθεῖς ἵνα διεγείρῃς μῖσος;
« εἰς δημοσίαν συνέλευσιν;
« εἰς δημόσιον τόπον;
« εἰς δημοσίας ὁμιλίας;
« παρόντων πολλῶν;
« δι' ἔργου;
« διὰ λόγου;
« διὰ περιοδικῶν φύλλων;
« διὰ συγγραμμάτων;
« διὰ κινημάτων;
« διὰ σχημάτων;
« διὰ συμβολικῶν παραστάσεων;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« δι' ἄλλων ἐπαισθητῶν ἐξεικονίσεων;

« τότε, κατὰ τὴν καλὴν ἢ κακὴν διάθεσιν τῶν Κριτῶν,

« φυλάκισις δύο ἑβδομάδων·

« φυλάκισις ἑνὸς μηνός·

« φυλάκισις τριῶν μηνῶν·

« φυλάκισις ἓξ μηνῶν·

« φυλάκισις ἑνὸς ἔτους·

« φυλάκισις δύο ἐτῶν·

« ἴτεμ, κατὰ τὴν καλὴν ἢ κακὴν χώνευσιν τοῦ δικαστικοῦ των « στομάχου,

« πρόστιμον ἑκατὸν δραχμῶν·

« πρόστιμον πεντακοσίων δραχμῶν·

« πρόστιμον χιλίων δραχμῶν·

« πρόστιμον δισχιλίων δραχμῶν·

« ἴτεμ καὶ τελευταῖον, ἂν οἱ Αἰακοὶ καὶ Ῥαδαμάνθυς τοῦ πρω- « τοδικικοῦ Φόρου ὦσι κράσεως λυμφατικῆς, αἱματώδους ἢ « χολερικῆς, γρυποὶ, σιμοὶ ἢ ἐπίῤῥινοι,

« παῦσις ὀλιγόμηνος τοῦ ἐπιτηδεύματος·

« παῦσις διετής·

« παῦσις ἐντελής.

« Μετὰ ταῦτα, Κύριε ἀοιδὲ καὶ ξυγγραφεῦ, χῦνε κατ' ἀρέ- « σκειαν ποταμοὺς μελάνης· στιχούργει, ἂν θέλῃς, κωμῳδίας, « σατύρας, ἐπιγράμματα, ἰάμβους, γρίφους· σύνθετε, ἂν ἐπι- « θυμῇς, νεκρικοὺς διαλόγους ὡς ὁ Λουκιανὸς, σίλλους λογο- « γραφικοὺς ὡς ὁ Κουριέρος, εἰκονογραφίας Τίμωνος ὡς ὁ Κορ- « μενῖνος, Σωκράτας, Ἰσοκράτας, Ἀρχιλόχεια, Σούτσεια καὶ « Βολταίρεια ὡς ὁ Βασιλεὺς τῆς Προόδου. Ὁ Τουρκικὸς Μεδρε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«σὲς τῶν Ἀθηνῶν, ἡ Ἐνετικὴ φυλακὴ τῆς Χαλκίδος, τὸ δημο-
«κρατικὸν Βουλευτήριον τοῦ Ναυπλίου μεταβληθὲν εἰς δεσμω-
«τήριον καὶ χορευτήριον τοῦ Βασιλείου, τὰ πάντα εἰσὶν εἰς
«τὰς διαταγάς σου. Εἰς τούτου μάλιστα τὰς κιγκλίδας βλέπω
«σε ἀπὸ τῆς σήμερον καθειργμένον· ἐν ᾧ δὲ οἱ Πρίγκιπες καὶ
«Δοῦκες τῆς Αὐστρίας ὀρχοῦνται ἄνωθεν εἰς τὴν μεγάλην αἴ-
«θουσαν, ἡ ποιητική σου φαντασία ψάλλει κάτωθεν πατριω-
«τικοὺς διθυράμβους ἢ τὸ θεσπέσιον αὐτὸ μέλος τοῦ Ἀριστο-
«τέλους·

« Ἀρετά, πολύμοχθε γένει βροτείῳ,
« θήραμα κάλλιστον βίῳ,
« σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς
« καὶ θανεῖν ζαλωτὸς ἐν Ἑλλάδι πότμος
« καὶ πόνους τλῆναι μαλεροὺς ἀκάμαντας.»

Βλέπετε, Κύριοι, ὅτι ὁ καλὸς οὗτος δικανικὸς ἀνὴρ, ὁ τόσον ἀπαθῶς ὁμιλῶν περὶ τύπου καὶ περὶ ἐλευθερίας, ὡμοίαζε τοὺς πλείστους τῶν συναδέλφων του, οἵτινες, λαβόντες ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ὡς ἀδιάφορα θέματα νομικῶν συζητήσεων τὸ ἀληθὲς ἢ τὸ ψευδὲς, τὸ δίκαιον ἢ τὸ ἄδικον, ἀντλοῦσι τὰς ἠθικὰς καὶ πολιτικὰς αὐτῶν ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ βαλαντίου των.

Ἐξετύλιξα τὰ τέτραδά μου, καὶ ἀνέγνων ἐν πρώταις τὴν ἑξῆς Προσφώνησιν τοῦ Ἀτιθάσσου Ποιητοῦ·

«*Νέοι τῶν Λυκείων καὶ τοῦ Πανεπιστημίου! μετ' ὀλίγον*
«*ἔχετε καὶ ὑμεῖς τὰς ὡραίας ἡμέρας, τὰς μάχας, τοὺς πρω-*
«*ταγωνιστὰς, τὰς νίκας τῶν πατέρων· μετ' ὀλίγον ἀποτε-*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«λειοῦτε τὸ μέγα ἔργον ἐκείνων. Ἐκεῖνοι ἔδωκαν εἰς τὴν «Ἑλλάδα τὴν αὐτονομίαν· ὑμεῖς δίδετε εἰς αὐτὴν οὐχὶ τὴν «εἰκονικὴν, ἀλλὰ τὴν ἀληθῆ, οὐχὶ τὴν κόθον, ἀλλὰ τὴν γνη- «σίαν κοινοβουλευτικὴν Κυβέρνησιν, δίκαιον ἀπαράγρα- «πτον τοῦ ἔθνους. Τέκνα ἐκείνων ἐστὲ, καὶ ἡ ψυχὴ ἐκείνων «λάμπει, ὦ παῖδες, εἰς τοὺς πυρώδεις ὑμῶν ὀφθαλμούς.

«Μητέρα ἔχετε τὴν Ἑλλάδα, ἥτις, γενέτειρα τῶν μεγά- «λων ἀνδρῶν, τῶν μεγάλων ἐννοιῶν καὶ τῶν μεγάλων πρά- «ξεων, μόνη αὐτὴ ἀνέζησε καὶ κατεπάτησε τὸ κράτος τοῦ «θανάτου. Ἐγερθῆτε ὑπὸ τὸν θερμὸν ἥλιον τῆς ἐπαναστά- «σεως· νήπια, ἐκοιμήθητε ὑπὸ τὰς νικηφόρους αὐτῆς σημαίας· «παιδία, ἐπαίξατε εἰς τὸ Μεσολόγγιον ἐπιδιώκοντες τὰς «φλογερὰς σφαίρας τῶν Ἀραβικῶν καὶ Ἀλβανικῶν ὅλμων· «ὅτε δὲ ἠρχίσατε τὰ πρῶτα μαθήματα, ἐσυλλαβίσατε τὸ ἱερὸν «ὄνομα τῆς Ἐλευθερίας. Πολλάκις ὁ Λεωνίδας Βότσαρης «καὶ ὁ Θεμιστοκλῆς Μιαούλης, ἀποδημοῦντες εἰς τὰ στρα- «τόπεδα καὶ εἰς τοὺς στόλους, ἀπεχαιρέτησαν ὑμᾶς μειράκια «βαδίζοντα εἰς τὰς Σχολὰς, καὶ τὰ ἡρωϊκὰ ἐκείνων βλέμ- «ματα ἠλέκτρισαν, ἐμαγνήτισαν τὰ μέτωπα ὑμῶν.

«Ὦ παῖδες Ἑλλήνων! οἱ γονεῖς ὑμῶν κατεπολέμησαν «τοὺς Ὀθωμανοὺς, συγκροτήσαντες τὸν πυρρίχιον χορὸν «ἀπὸ τοῦ ἐν Βλαχίᾳ Δραγατσανίου μέχρι τῆς ἐν Βοιωτίᾳ «Πέτρας. Αὐτοὶ δι' ἀτρομήτων βραχιόνων ἀπελύτρωσαν «τὴν Πελοπόννησον, τὸ Αἰγαῖον, τὴν Ἀνατολικὴν καὶ τὴν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Αὐτικὴν Ἑλλάδα· δι' ἀνταλλαγῆς δὲ τῆς Σάμου, τῶν Ψα-
«ρῶν, τῆς Κάσου καὶ τῆς Γραμβούσης ἐκτήσαντο τὴν Εὐ-
«ρυταν[illegible], τὴν Φθιώτιδα καὶ τὴν Ἀχαρναν[illegible]. Αὐτοί, ἐνὶ
«λόγῳ, πλάσαντες Βασ[illegible]ειον προσεκάλεσαν Βασιλέα. Ἄρα
«πᾶν τὸ Κράτος αὐτὸ κτῆμά ἐστιν Ἑλληνικὸν, καὶ πάντα
«τὰ ἐπ' αὐτοῦ Ἑλληνικά· οὐδεμία δὲ σπιθαμὴ τῆς Ἑλλά-
«δος ἐστὶ Βαυαρικὴ, καὶ οὐδεὶς ἄσταχυς αὐτῆς Βαυαρικός·
«ἀλλὰ συνδεόμεθα οἱ Ἕλληνες μετὰ τοῦ ἔξωθεν ἐλθόντος
«Ἄνακτος διὰ συμβάσεων, αἵτινες ἰσχὺν ἔχουσιν ὅταν τη-
«ρῶνται πιστῶς καὶ ὑπ' αὐτοῦ.

«Κληρονομήσαντες τὴν ἀνδρίαν καὶ τὰ δίκαια τοιούτων
«πατέρων,

« . . . . ὦ παῖδες Ἑλλήνων! ἴτε,
«ἐλευθεροῦτε πατρίδ', ἐλευθεροῦτε δὲ
«παῖδας, γυναῖκας, Θεῶν πατρῴων ἕδη,
«θήκας τε προγόνων· νῦν ὑπὲρ πάντων ἀγών.»

«Τατατά!.. ἀνεφώνησεν ὁ νομικός· τατατά!.. διὰ φυλα-
«κίσεως ἓξ μηνῶν τιμωρεῖται ὁ προκαλῶν ἢ διεγείρων εἰς
«ἀπείθειαν κατὰ τῶν καθεστώτων. Ἄρθρον δέκατον ἕκτον,
«παράγραφος πρῶτος, κεφάλαιον τρίτον, περὶ πράξεων ἀντι-
«κειμένων εἰς τὰς βάσεις τῶν καθεστώτων νόμων.»

«Λοιπὸν, εἶπον, ἐπειδὴ θεωρεῖτε καὶ τὸν Αἰσχύλον δικά-
«σιμον, ἀφήσωμεν τὰς πατριωτικὰς Ἀφιερώσεις καὶ προβῶ-
«μεν εἰς ἄλλο τι μὴ κολάσιμον, εἰς τὸν Πρόλογον· ἰδοὺ περι-
«κοπή τις αὐτοῦ·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Παρετηρήσατε, ὦ Ἕλληνες, τὴν γενικὴν αὐτὴν νωθρό-
«τητα, ἥτις ἀπὸ τῆς πρώτης μέχρι τῆς τελευταίας βαθμίδος
«καταβαίνει τὴν κυβερνητικὴν κλίμακα; τὴν ὠχροπάρειον
«φθίσιν τῆς Ἀρχῆς αὐτῆς, ἥτις ἐστερήθη τοῦ ἑνὸς πνεύμο-
«νος καὶ μόλις διὰ τοῦ μέντορος ἀναπνέει;

«Ἄκρα γηγερμία· οὐδὲν σαλεύει φύλλον εἰς οὐδένα τῆς
«Κυβερνήσεως κλάδον· οὐδεὶς οὐδαμοῦ ὀργασμὸς νέος· καὶ
«αὐτοὶ παραλύονται οἱ παλαιοί.

«Σήμερον ἡ Κυβέρνησις, ὡς παραγαγοῦσα καὶ διεκπε-
«ραιώσασα τὰ πάντα, ἡσυχάζει καὶ ἀναπαύεται· ἀπετέλεσε
«τὸ ἔργον της εἰς τοὺς πρώτους ἑξ ἑαυτοὺς, ὡς ὁ Δημιουρ-
«γὸς τὸν κόσμον εἰς τὰς πρώτας ἓξ ἡμέρας, καὶ ἀπολαύει
«τὴν ἀργίαν τῆς Κυριακῆς· καὶ ἴδεν αὐτὴ ὅσα ἐποίησε,
«καὶ ἰδοὺ καλὰ λίαν, καὶ κατέπαυσε τὴν ἡμέ-
«ραν τὴν ἑβδόμην ἀπὸ πάντων τῶν ἔργων αὐτῆς,
«καὶ ηὐλόγησε τὴν ἡμέραν αὐτὴν, καὶ ἡγίασεν
«αὐτήν.

«Τὸ Ὑπουργεῖον, κατὰ τὴν μεγάλην καὶ δεσποτικὴν αὐ-
«τὴν ἑορτὴν, ἤνοιξε κατ' ἀρχὰς στόμα χαῦνον, εἶτα ἐτάνυσε
«τὰ μέλη, ἔπειτα ἔκλεισε τὰ βλέφαρα, μετέπειτα ὡς ὑπὸ
«μανδραγόραν ἀπεκοιμήθη, καὶ τὸ ἔθος περὶ τὸν κράββατον
«αὐτοῦ ψαλμῳδεῖ· Ὕπνον ἔχοις ἐλαφρὸν, Ὑπουρ-
«γεῖον οὐδὲν πράττον! Ὑπουργεῖον ἀθῶον καὶ
«ἄκακον!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ νομοθετικὴ Ἐξουσία οὐδὲ συνεδριάζει· ἀπόδειξις «καὶ τοῦτο τραγωτάτη τοῦ ἐξόχου νοός της! Αὐτὴ πρώτη «ἐνεβάθυνεν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, εἰς τὴν οὐσίαν τοῦ «Γερμανικοῦ συστήματος· διὰ τοῦτο πρὸ τῶν ἄλλων ἐξέψυξε «καὶ ἄφησε τὰ κῶλα ἐν τῇ ἐρήμῳ.

«Ἡ ἐργασία τῆς Ἐπικρατείας ὅλης ὑπάρχει μία καὶ μόνη· «Τελῶναι καὶ Ταμίαι εἰσπράττουσιν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις «ἀμέσους ἢ ἐμμέσους φόρους· ὁ κεντρικὸς Ταμίας ἐν τῇ Πρω- «τευούσῃ σωρεύει αὐτοὺς χρυσόν, ἄργυρον καὶ χαλκὸν κατὰ «στήλην, κατ' εἶδος καὶ κατὰ νόμισμα· τὸ ἀνακτορικὸν Τα- «μεῖον καθ' ἕκαστον μῆνα, διὰ κοκκίνης μελάνης καὶ εἰς «ἴσην γραμμὴν θέτει ἐπὶ λειοτάτου παπύρου τοὺς ἀριθμοὺς «83,333:33|000, καὶ ζητεῖ ἐν ἀκριβείᾳ, εἰς δραχμὰς ἀρ- «γυρᾶς καὶ εἰς λεπτὰ χάλκινα τὸ δωδέκατον τοῦ ἑκατομ- «μυρίου· αἱ Γραμματεῖαι καταστρώνουσι καὶ αὐταὶ κατὰ «μῆνα τοὺς προϋπολογισμοὺς τῶν δαπανῶν, καὶ τὰ διατάγ- «ματα τῆς παραδοχῆς τούτων ἐκδίδονται παρὰ τῶν Βασα- «ρῶν Ἀνακτοβούλων ἐν τάξει καὶ αὐτά· μόνα δὲ τῆς Κυ- «βερνήσεως ἔργα ὑπάρχουσι τὰ τέσσαρα πάθη τῆς ἀριθμη- «τικῆς, καὶ μόνος τοῦ Κράτους ἦχος ὁ νομισματικός.

«Ἡ Ἀρχὴ τῆς Ἑλλάδος ἀναμιμήσκει τὸν λιπαρὸν καὶ «δυσκίνητον ἐκεῖνον Ἄπιν, ὅστις ἐτρέφετο εἰς τὸ ἐν τῇ «Μέμφιδι τέμενος τοῦ Ἡφαίστου...

«Πῶς τὸ ἄσθμα τῆς δουλείας ἐπικάθηται πτιγηρὸν εἰς τὰ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«στέρια ἡμῶν; Τίς ἔθεσεν ἡμᾶς ὑπὸ τὸν κώδωνα τῆς πνευ-
«ματικῆς αὐτῆς ἀντλίας, καὶ στερούμεθα παντὸς ζωηφόρου
«ἀέρος; Τίς ἐπέφερε τὴν ἠθικὴν αὐτὴν φθορὰν, ἥτις κατα-
«βιβρώσκει πᾶσαν τὴν κοινωνίαν, καὶ οὐδὲ ἡ καυστικὴ τῆς
«κολάσεως πέτρα καταπαύει τὴν πρόοδον τοιαύτης γαγ-
«γραίνης;

«Κατ' αὐτοὺς τοὺς καιροὺς, εὐδοκιμοῦσιν ὅσοι ἐνώπιον
«τῆς Ἐξουσίας διπλοῦσι διπλωματικῶς τὸ σῶμα εἰς ἐδα-
«φιαίας προσκυνήσεις, ὅσοι ὁμιλοῦντες πτίγουσι τὴν φωνὴν
«ἐντὸς τοῦ λάρυγγος, ὅσοι γνωρίζουσι τὴν Γερμανικὴν γλῶσ-
«σαν, εἰς ἣν ὁ Θεὸς, ὡς φαίνεται, δικάσει τὰ ἔθνη ἐν τῇ
«δευτέρᾳ παρουσίᾳ, ὅσοι ἐν Βιέννῃ τῆς Αὐστρίας ἐκπαι-
«δευθέντες ἔλαβον καὶ τινα μαθήματα κατασκοπικῆς, ὅσοι
«παριστῶσι τὴν Ἑλλάδα κτῆμα, τοὺς Ἕλληνας δουλο-
«παροίκους, τοὺς στρατιώτας τοῦ ἀγῶνος Βεδουΐνους καὶ
«τοὺς ὁπλαρχηγοὺς Ἀβδοὺλ-Καδέρους, ὅσοι ἀπορρίψαντες
«κύρια καὶ πατρωνυμικὰ ὀνόματα αὐτοκαλοῦνται Ἀφω-
«σιωμένοι.»

«Τατατά!.. πάλιν ἔκρωξεν ὁ φοϊνιξ τῆς Δικονομίας·
«τατατά!..» Ἑκάστη τῶν τριχῶν τῆς δασυτάτης αὐτοῦ κάρας
ἀνταπεκρίνετο ἔξωθεν πρὸς ἔν ἄρθρον νόμου ἔσωθεν. Παίζων
τοὺς δακτύλους εἰς τὸ μέτωπόν του ὡς εἰς ἐντατὸν ὄργανον
καὶ «τατατά!» κελαδῶν ὡς ἐπίκλησιν πρὸς τὴν Θεὰν Μνη-
μοσύνην, κατεβίβαζεν ἀπὸ τοῦ ἐγκεφάλου ἐδάφια καὶ περιό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δους νόμων ἀνὰ δεκάδας, ἑκατοντάδας καὶ χιλιάδας. Ἀνακρούσας καὶ τότε τοὺς κροτάφους καὶ «τατατά!» ἐπιφωνήσας, ἔῤῥιψε τὴν ὁρμιὰν εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς μνήμης του καὶ ὦ τοῦ θαύματος! ἐξέφερεν ἠγκιστρωμένον τὸ ἑξῆς ἄρθρον· «Ὅστις διὰ δημοσίου ἐγγράφου δυσφημεῖ, λοιδορεῖ, προσ-«βάλλει, χλευάζει τὴν Κυβέρνησιν καὶ διεγείρει περιφρόνησιν κατ' αὐτῆς, καταδικάζεται εἰς φυλάκισιν τριῶν μηνῶν μέχρι «δύο ἐτῶν. Ἄρθρον εἰκοστὸν δεύτερον, παράγραφος πρῶτος, «κεφάλαιον τέταρτον, περὶ ἐξυβρίσεως τῆς εἰς τὴν Ἀρχὴν «ὀφειλομένης τιμῆς.»

Ἐξηκολούθησα·

«*Ἀληθὴς κωμῳδία τὸ ἐνεστὼς σύστημα, πλὴν ἐνοῦσα, ὡς* «*αἱ Γερμανικαί, τὸ κλαυθμυρὸν μετὰ τοῦ γελοίου! Μοναρ-*«*χία συνταγματικὴ τὸ φαινόμενον, καὶ ἀπόλυτος τὴν οὐσίαν.* «*Ἐνταῦθα μὲν καλὴ κακὴ Ἐλευθεροτυπία, ὁρκωτοὶ Κριταὶ,* «*ἐπαρχιακὰ καὶ δημοτικὰ Συμβούλια· ἐκεῖ δὲ Ὑπουργεῖον* «*ἀνεύθυνον, Δικασταὶ κατὰ τὸ δοκοῦν τῇ Κυβερνήσει ἀπο-*«*βαλλόμενοι, νομοθετικὴ Ἐξουσία στερουμένη τῆς εἰς τὴν* «*συζήτησιν ἐλευθερίας καὶ Ἀνακτοβούλιον συγκείμενον ἐκ* «*Βαυαρῶν, οἵτινες οὐδὲ τὸν ὅρκον τοῦ πολίτου Ἕλληνος* «*ὤμοσαν.*

«*Ἐκ τούτου Ἐφημερίδες τείνουσαι ἀπαύστως εἰς τὴν* «*καταστροφὴν τοιαύτης Πολιτείας - Τραγελάφου, μοναδι-*«*κῆς εἰς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην.*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἡ Ἑλλὰς ἐβράγχησε ζητοῦσα συνταγματικὴν Βασι-
«λείαν, οἵαι ἡ τῆς Ἀγγλίας καὶ ἡ τοῦ Βελγίου· ἀλλ' οὐκ
«ἦν φωνὴ καὶ οὐκ ἦν ἀκρόασις. Περῶμεν καὶ ἡμεῖς ὡς λαοί
«τινες τῆς Γερμανίας, οἵτινες ἀπὸ τοῦ 1815 ἔτους περιμέ-
«νουσιν ἔτι συνταγματικὰς Μοναρχίας.

«Τίς ὁ αἴτιος τῶν συμφορῶν τῆς Ἑλλάδος;

«Ἆρα μὴ ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου;

«Ἆρα μὴ ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν;

«Ἆρα μὴ ὁ τῶν Στρατιωτικῶν;

«Ἆρα μὴ ὁ τῶν Ναυτικῶν;

«Ἆρα μὴ ὁ τῆς Οἰκονομίας;

«Ἆρα μὴ ὁ τῆς Δικαιοσύνης;

«Ἆρα μὴ ὁ τῆς Παιδείας καὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν;

«Ὅλοι ἀπονίπτονται τὰς χεῖρας. Ἡ Ἑλλὰς ἐν τούτοις
«ἔχουσα τὰς ὄψεις ἐξωρυγμένας, κραυγάζει ὡς ὁ Κύκλωψ
«Πολύφημος· Οὔτις μ' ἐτύφλωσεν!

«Οὔτις λοιπὸν ὁ αἴτιος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος, Κύ-
«ριοί μου Εἰσαγγελεῖς· τὸν Οὔτιν προβάλλω, καὶ μὴ δι' ὀ-
«νόματος Θεοῦ! παρεξηγήσατέ με.

«Ἀποφρὰς ἡμέρα, καθ' ἣν οἱ Βαυαροὶ συνέρρευσαν εἰς τὴν
«Ἑλλάδα! ἐπροοιμιάσθησαν διὰ τῆς μετὰ μαχαιρῶν καὶ
«ξύλων διαλύσεως τῆς ἐν Προποΐᾳ ἐθνικῆς Συνελεύσεως·
«εἰσῆλθον εἰς τὸ θέμα τοῦ λόγου διὰ τῆς καταλύσεως τοῦ
«Ἑλληνικοῦ στρατοῦ καὶ διὰ τῆς φυλακίσεως τοῦ Θεοδώρου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Κολοκοτρόνου, τοῦ Δημητρίου Πλαπούτα, τοῦ Κίτσου Ζα-
«βέλλα, τοῦ Θεοδώρου Γρίβα καὶ ἄλλων ὀγδοήκοντα στρα-
«τηγῶν καὶ ὑποστρατήγων τῆς Ἑλλάδος· ἔφθασαν καὶ εἰς
«τὸν ἐπίλογον διὰ τῆς καταργήσεως τῶν Μοναστηρίων τῆς
«Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας, διὰ τῆς δημεύσεως τῶν ἱερῶν
«σκευῶν καὶ διὰ τῆς καταβροχθίσεως τοῦ ἀπὸ ἑξήκοντα
«ἑκατομμυρίων δανείου· οὔτε τὴν ἐθνικὴν γῆν διέτειμον
«εἰς τοὺς Ἕλληνας, οὔτε γεωργικὰς Τραπέζας συνέστη-
«σαν, οὔτε λιμένα ἕνα ἐκαθάρισαν, οὔτε δρόμον ἕνα κατε-
«σκεύασαν, οὔτε γέφυραν μίαν ἔκτισαν, οὔτε χώραν ἐλώδη
«μίαν ἐξήραναν· ἀλλ' ἀφ' οὗ ἐπὶ τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους
«ἀπερρόφησαν πάντα χυμὸν ἀναβλαστήσεως, εἰσήγαγον τὴν
«πολυτέλειαν, ἥτις ἐπέφερε τὴν χρεωκοπίαν τῶν Προκρί-
«των τοῦ ἔθνους.

«Ποία βάσκανος τύχη συνέδεσεν εἰς ἓν ζεῦγος τοὺς ἐξύ-
«πνους παράλους ἡμᾶς μετὰ τῶν κοιμωμένων αὐτῶν μεσο-
«γείων, τοὺς θερμοὺς νέους ἡμᾶς μετὰ τῶν ψυχρῶν αὐτῶν
«γερόντων; Ἂν εἶχον κἂν ὄχος τοῦ φιλελληνισμοῦ τῶν
«ἀγαθῶν ἐκείνων Γερμανῶν, οὓς ἐγνωρίσαμεν εἰς Πέταν!
«Ἂν εἶχον κἂν σπινθῆρα τοῦ πρὸς τὴν ἀρχαιότητα ἔρωτος
«τῶν Πρώσσων καὶ τῶν Σαξώνων!.. Θύρσιε! Θύρσιε! μᾶς
«ἠπάτησας... ἐκ σοῦ ἐκρίναμεν καὶ περὶ αὐτῶν. Κρουνοὺς
«δακρύων χύνομεν σήμερον... Θύρσιε! Θύρσιε! μᾶς ἠπά-
«τησας...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Τατατά!.. μία δίκη, τρεῖς δίκαι, τέσσαρες δίκαι, ὁρμαθὸς «δικῶν κατ' αὐτῆς σου μόνης τῆς Ἱερεμιάδος!» ἀνέκραξεν ἀπαισίως ὁ ταὼν τῆς Νομικῆς ἐξαπλῶν ὅλα τὰ πολυόμματα πτερά του καὶ *τατατίζων* πρὸς ἐμὲ

«τυφλὸς τά τ' ὦτα, τόν τε νοῦν, τά τ' ὄμματ' εἶ,

ὅτ' ἐγὼ, στρέψας δύο ἢ τρεῖς σελίδας, εἶπον πρὸς αὐτόν· «Ἂν «τυχὸν ἐβαρύνθης, φίλε, τὰ πεζά μου, ἄκουσον καὶ ποίησιν· ἡ «Θέμις σου ἔστω κἂν ἴλεως πρὸς τὴν Θάλειάν μου... Πρᾶξις «πρώτη. Σκηνὴ Α΄, καθ' ἣν συνδιαλέγονται ὁ ποιητὴς Δημόφι- «λος καὶ ὁ φίλος αὐτοῦ Εὐθύμιος. — Ὑπόθες ἐμὲ Δημόφιλον, «καὶ σεαυτὸν Εὐθύμιον· λάβε τὴν κωμικὴν αὐτοῦ προσωπίδα, «καὶ δίδε μοι ὡς αὐτὸς παραινέσεις. Ἀλλὰ μὴ πρὸς Θεῶν! ἐκ- «πτοήσῃς με πάλιν διὰ τῶν χρησμῶν τοῦ περὶ τύπου Νόμου.—

ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Λοιπὸν τὸ ἀπεφάσισες;

ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Σκοπὸν δὲν μεταβάλλω.
Τὸ Ποίημά μου αὔριον ἐκδίδω χωρὶς ἄλλο.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Ἐνῷ συγγράφεις τοῦ λαοῦ στεφάνους περιμένων
Καὶ δίψαν ἔχεις εὐγενῆ δημοτικῶν ἐπαίνων,
Φοβοῦμαι μὴ τὰ κῶλά σου εἰς φυλακὰς ἀφήσῃς.

ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Ὡς ἔπαθλόν μου μὴ ζητῶ ἐγὼ χειροκροτήσεις;
Τὴν ψῆφον τῶν συγχρόνων μου μισῶ λογοκαπήλων,
Πωλούντων τὰ ἐγκώμια πρὸς ἓν λεπτὸν τὸ φύλλον,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μυρία ζήτω! ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ψιττακοὺς λαμβάνεις,
Ἐὰν διὰ ζαχάρεως τὸ στόμα των γλυκάνῃς.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Ἡ ἄκρα σου μὴ ἐγγιχθῇ τοῦ ἤθους αὐστηρότης·
Πολλάκις εἶναι, φίλε μου, ἐπισφαλὴς ἁπλότης
Νὰ ἔχῃ τις τὴν ἀφελῆ καρδίαν εἰς τὰ χείλη,
Νὰ λέγῃ ὅ,τι μάλιστα νὰ σιωπᾷ ὀφείλει.
Ἐπλάκωσαν τοὺς Ἕλληνας πενία καὶ δουλεία.
Πλὴν τίς διαμαρτύρεται; ἡ σιωπὴ τελεία.
Ἡ κοινωνία σύνδεσμος ὑπάρχει συμφερόντων,
Ἀνθρώπων συνδιαίτησις ἀλλήλους ἀπατώντων,
Καὶ ἂν σὺ ἐν τῷ μέσῳ των ὡς τύχῃ πλανᾷς βῆμα
Εἰς μίαν τῶν παγίδων των ἀφεύκτως πίπτεις θῦμα.
Αὐτοὶ τὸ χρῆμα δίδουσιν, ἐκεῖνοι τὸ καρποῦνται,
Προδίδουσι τοὺς λόγους σου καὶ μᾶλλον στερεοῦνται.
Νὰ διορθώσῃς τοὺς πολλοὺς ἐπιχειρεῖς σὺ μόνος!
Τὸν κόσμον οὕτω τρέχοντα ὁ γέρων βλέπει Χρόνος·
Πολλοὶ τὸν ἐστηλίτευσαν· πλὴν μήπως μετεβλήθη;
Μὴ τὰς ἀρχαίας ἕξεις του καὶ πλάνας ἀπηρνήθη;
Ὁ ἄκαμπτος Κατωνισμὸς τῶν παλαιῶν αἰώνων
Ἀπᾴδει πρὸς τὸ βάδισμα τῶν ἐνεστώτων χρόνων.
Παρατηρῶ κ' ἐγὼ πολλοὺς τοῦ ἔθνους πατραλοίας
Εἰς τοῦτο ἐπιθέτοντας τὴν πλάκα τῆς δουλείας·
Ὁ ἄργυρος, διαφθορεὺς εἰς τῆς Ἀρχῆς τὰς χεῖρας,
Ἀνοίγει ὅλων εἰς ἡμᾶς τῶν κακιῶν τὰς θύρας·
Ἀλλ' οὐδὲ ἀπελπίζομαι, οὐδὲ ἀφηνιάζω,
Καὶ τὴν ψυχήν μου εἰς μακρὰν ὑπομονὴν γυμνάζω.

ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Πῶς! ὅσα ἔμαθα λοιπὸν ἐκ παιδικῶν μου χρόνων
Ἀναδιφῶν νυχθημερὸν τὰς βίβλους τῶν προγόνων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νὰ λησμονήσω σὺ ζητεῖς, καὶ μεταβάλλων βίον
Τοῦ κόσμου νὰ παραδεχθῶ τὸ μοχθηρὸν βιβλίον!
Κ' ἐγὼ πανοῦργος, ἐπειδὴ καὶ οἱ πολλοὶ πανοῦργοι!
Κ' ἐγὼ κακοῦργος, ἐπειδὴ καὶ οἱ πολλοὶ κακοῦργοι!
Εἰς πᾶσαν χώραν φαίνονται κατ' ἐποχὰς μεγάλοι
Τυραννομάχοι συγγραφεῖς καὶ τολμητίαι ἄλλοι·
Παράδοξοι καλούμενοι ἀπὸ τὸ χύδην πλῆθος,
Ἀναπτεροῦντες βαθμηδὸν τὸ φρόνημα, τὸ ἦθος,
Αὐτοὶ ἐξαίφνης τοῦ ζυγοῦ τινάσσουσι τὸ βάρος,
Τῶν δεσποτῶν ὁ σκόπελος καὶ τῶν λαῶν ἡ φάρος.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Ἂν δώσῃς τὰ βιβλία σου εἰς τῆς Ἀρχῆς τὴν δᾷδα,
Μὴ διὰ τούτου τοῦ φωτὸς φωτίσῃς τὴν Ἑλλάδα;
Μὴ διὰ τούτου τοῦ πυρὸς τοὺς Ἕλληνας πυρώσῃς;

ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Ἐκάη καὶ τοῦ Κοραῆ, ἀνορθωτοῦ τῆς γλώσσης,
Ἡ βίβλος εἰς τὸ Ναύπλιον πλησίον τοῦ Πλατάνου·
Ἀλλὰ εὐαρεστότερον θυμίαμα λιβάνου
Ποτὲ εἰς τὴν οὐράνιον ἀψῖδα δὲν ἀνέβη.
Τὸν χάρτην ἡ Κυβέρνησις εἰς τέφραν συσσωρεύει·
Πλὴν αἱ ἰδέαι ἀθιγεῖς εἰς τοὺς αἰῶνας ζῶσι,
Καὶ ἀνεγείρουσι λαοὺς, καὶ βασιλεῖς νικῶσι,
Καὶ δύο εἰσὶν ἥλιοι ἀγήρατοι τὸ κάλλος,
Ὁ εἷς ὁ αἰσθητὸς αὐτὸς, τῶν ἐννοιῶν ὁ ἄλλος.
Οἱ Ἕλληνες, εἰς σκοτεινὰς ἡμέρας καὶ ἀτύχους,
Τοῦ Ῥήγα τοὺς θαυματουργοὺς ἀνεμασῶμεν στίχους
Ἐν ᾧ τὴν κάραν εἴχομεν ὑπὸ ζυγὸν σκυμμένην·
Ἀλλ' ἔπειτα ἐμάσαμεν ἀπ' Ἄτταν ἀναμμένην
Τὴν φλόγα, ἥτις ἔκαυσε καὶ καίει μέχρις ὥρας
Τὰς μέχρι τοῦ Δουνάβεως καὶ τοῦ Εὐφράτου χώρας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Παταίτησε τῆς πρώτης σου νεότητος τὰς πλάνας.
Τὸ ἔθνος ἐλησμόνησε τῆς δόξης τοὺς παιᾶνας·
Ἀφ' οὗ τὴν γῆν ἐσάλευσεν εἰς ληθαργίαν πίπτει,
Πρὸς τῆς Ἀρχῆς τὸν ἥλιον ἐκθαμβωμένον κύπτει,
Καὶ ἡ γενναία Μοῦσά σου ἐν ᾧ ταλαιπωρεῖται
Δι' ἕνα σφάζονται σταυρὸν οἱ πρῶτοί του πολῖται.
Ὁ Ὑπουργὸς πταρμίζεται, καὶ οἱ φρουροὶ τῶν νόμων,
Οἱ Δικασταὶ, νεκρόνονται ἀπὸ σπασμώδη τρόμον·
Γνωρίζεις δὲ τῶν Ὑπουργῶν αὐτῶν τὴν σημασίαν·
Δὲν ἔχουσι παρ' ὄνομα, στολὴν καὶ φαντασίαν.
Ὀλίγοι τινὲς Βαυαροὶ, ὀλίγοι τινὲς ξένοι,
Εἰς τῆς Ἀρχῆς τὴν μηχανὴν ὀπίσω κεκρυμμένοι,
Αὐτοὺς ὡς χρυσοστόλιστα νευράσπαστα κινοῦσιν
Ἐν ᾧ εἰς τὴν παράστασιν πολλοὶ χειροκροτοῦσιν.

ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Ἂν διαμαρτυρήσεως φωνή τις μία μένῃ,
Τὸ ἔθνος, ἴσως μὲ εἰπῇς, ἐκ τούτου τί κερδαίνει;
Ἀποκρινόμενος εἰς σὲ ἰδοὺ τί λέγω μόνον·
Κατέκτησαν τὴν γῆν αὐτὴν οἱ Τοῦρκοι πρὸ αἰώνων·
Τὸ ἔθνος εἰς τὴν ἄπειρον πλημμύραν των ἐπνίγη·
Ὡς διαμαρτυρόμενοι ἀπέμειναν ὀλίγοι
Ὁπλοφοροῦντες ὀρειναὶ, τῶν πόλεων φυγάδες.
Ἐκ τούτου τί προέκυψεν; αἱ τόσαι πεδιάδες,
Τὰ τόσα δάση καὶ βουνὰ καὶ μετὰ τόσα ἔτη
Εἰς τοὺς ἀνθρώπους λέγουσι τὰ ἔργα ἡμῶν ἔτι.
Περίγελως κατέστημεν τῆς ὅλης οἰκουμένης·
Τεμάχια ἡμιθανῆ ἐχίδνης κεκομμένης,
Ὑπὸ σημαίαν ἕκαστος μιᾶς Ἐφημερίδος,
Πρὸς ὄλεθρον ἐρίζομεν τῆς δυστυχοῦς πατρίδος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ δαπανῶντες τὴν ἰσχὺν ἡμῶν εἰς διχονοίας
Αὐξάνομεν τὴν καθ' ἡμῶν ἰσχὺν τῆς τυραννίας.
Φεῦ! ξένοι πρὸς ἡμᾶς αὐτοὺς, οἰκεῖοι πρὸς τοὺς ξένους,
Οὐδ' ἐλαχίστην ἔχοντες φιλοτιμίαν Γένους
Καὶ πᾶσαν θυσιάζοντες ἀρχὴν εἰς τὸ συμφέρον,
Νὰ φέρῃ μέλλον καὶ παρὸν ἀφήσαμεν τὸ φέρον.
Τὸν μὲν λαὸν, τὸν ἄλλοτε συναθλητὴν γενναῖον,
Εἰς φορολόγους ὄνυχας ἀφήσαμεν ὀρνέων·
Ἡμεῖς δ' ἐγίναμεν ἡμῶν αὐτῶν οἱ χειροκτόνοι,
Διότι ὅλοι χαμερπῶς ἐκλίναμεν τὸ γόνυ
Ἐμπρὸς εἰς τὸν ἐλάχιστον βασιλικὸν Γραφίσκον,
Ὡς Πέρσαι εἰς τοῦ λάμποντος ἡλίου τὸν τὸν δίσκον.
Οἱ τῶν Ῥωμαίων χαμερπεῖς κατέστημεν Γραικύλοι,
Καὶ μόνον ὑπὲρ Καίσαρος φαινόμεθα στωμύλοι.
Μισῶ, μισῶ τοὺς ἔχοντας ὡραίαν ῥητορείαν,
Οὐδὲν δὲ φίλτρον εὐγενὲς πρὸς τὴν ἐλευθερίαν.
Μισῶ τοὺς μεταλλάττοντας ἀρχὰς καὶ δοξασίας
Εἰς μόνον ἓν μειδίασμα ψευδὲς τῆς Ἐξουσίας,
Πλὴν σείοντας αἱματηρὰν τὴν χλαίνην τῆς Πατρίδος
Ὁπόταν τῆς προτέρας των ἐκπέσωσιν ἐλπίδος.
Καὶ τοὺς μεγάλους μέμφομαι καὶ τοὺς μικροὺς ἐν γένει·
Τοὺς μὲν, διότι ἔμπροσθεν εἰδώλων ἐσκυμμένοι,
Τὸ φρόνημα εἰσάγουσι τὸ ταπεινὸν καὶ ξένον
Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὴν ἐχθὲς σεμνόβιον παρθένον·
Τοὺς δὲ, διότι εὔκαμπτοι πρὸς τοὺς τοιούτους δούλους,
Πραεῖς μεταχειρίζονται τοὺς τρόπους καὶ ὑπούλους
Καὶ δὲν δεικνύουσι γυμνὰ πρὸς τὴν κακίαν μίση,
Ὡς πρέπει ἄνδρες ἀληθεῖς, ἐλεύθεροι καὶ ἴσοι.

ΕΥΘΥΜΙΟΣ.

Τῆς δημοκρατικῆς δρυὸς τῆς ξηρανθείσης κλάδος,
Ἀπὸ τὴν ἐπανάστασιν ἐξῆλθες τῆς Ἑλλάδος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ τὴν ἀνησυχίαν της εἰς τὴν ψυχήν σου φέρεις·
Εἰς ὅλα δυσανασχετεῖς καὶ εἰς κἀνὲν δὲν χαίρεις·
Ἀλλὰ ἐμοναρχήθημεν· κατὰ τὰς κυβερνήσεις
Οἱ ἄνθρωποι ἀλλάττουσι τοὺς τρόπους καὶ τὰς κλίσεις.
Τῆς Μοναρχίας πανταχοῦ ὑπάρχουσι στοιχεῖα
Γλυκύτης, ἀφοσίωσις, σιγὴ καὶ πειθαρχία·
Κἀμμία περὶ τῶν κοινῶν πραγμάτων ἐκεῖ πάλη·
Ὀλίγοι τινὲς φαίνονται, καὶ ἄφανεῖς οἱ ἄλλοι.
Εἰς τοῦτο τὸ Πολίτευμα κερδαίνουσι συνήθως
Οἱ ἔχοντες εὐάγωγον καὶ ταπεινὸν τὸ ἦθος·
Ὁλοσχερῆ ἀλήθειαν αὐτὸ δὲν ὑποφέρει,
Καὶ ἢ τὸ Κράτος ἄφησε, ἢ μένε καὶ καρτέρει.

ΔΗΜΟΦΙΛΟΣ.

Ἐλάττωμα ἢ ἀρετὴν εἰπέ το χαρακτῆρος,
Ἢ λείψανον τοῦ φλέξαντος τοὺς Ἕλληνας κρατῆρος,
Ἡ Μοῦσά μου ὑπήκοος δὲν δύναται νὰ γένῃ·
Ἡ γῆ αὐτὴ, ἂν τρέφῃ σᾶς, ἐμὲ καταμαραίνει.
Εἰς τὰς Ἀθήνας, εἰς αὐτὸν τὸν Ἅγιόν μου Τάφον,
Τὰ πρόσωπα εἶδα ἐγὼ τῶν Σπίτσων καὶ τῶν Γράφων!
Ἐκάθησεν εἰς τὰς στοὰς ὁ Ἐς τῆς Ὀλυμπίας,
Καὶ εἰς τὰ περιστύλια ὁ Χὶτς τῆς Φιγαλείας!
Μὴ ἀνδριαντοποίησαν τὸν Ἄθωνα οἱ τόσον
Μεγαλουργοὶ βραχίονες αὐτῶν τῶν ἀλλεγλώσσων,
Ἢ μὴ τὴν Πελοπόννησον ἀπέκοψαν τῆς Χέρσου,
Καὶ καταθλίβουσιν ἡμᾶς τοὺς νικητὰς τοῦ Πέρσου;
Ὀλίγας ῥῖνας ἤθροισαν ἀρχαίων ἀγαλμάτων,
Καὶ τὰ Μουσεῖά των ἰδοὺ καὶ τὰ Προπύλαιά των...
Σκοπεύω βέλη κατ' αὐτῶν θανάτου νὰ τοξεύσω,
Κ' ἂν ἐμβῶ εἰς φυλακὰς καὶ δέσμιος ἐκπνεύσω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὰς εἱρκτὰς τῆς πόλεως αὐτῆς τῆς παλαιτάτης
Ἀπέθανον ἀδακρυτὶ Φωκίων καὶ Σωκράτης.»

«Ἀδελφέ, νενίκηκας!.. ἔκραξεν ὁ δικηγόρος ὑψῶν τὴν φ
«νήν του εἰς τὴν διαπασῶν· διάλογος ὡραῖος, ὡραιότατος
«στιχουργία θαυμασία, θαυμασιωτάτη!.. ὕφος μελίῤῥυτον, μ
«λιῤῥυτότατον!.. ἀρχαὶ ἀξιόλογοι, ἀξιολογώταται!..»

Θαῤῥήσας ἐγὼ καὶ θεωρήσας ἐμαυτὸν ἄλλον Μένανδρον, ἤ
λαξα σκηνογραφίαν καὶ παρέστησα δύο *ἀφωσιωμένους*, τ
Διοικητὴν τῆς Ἀττικῆς καὶ τὸν Εἰσαγγελέα τῶν Πρωτοδικώ
συνομιλοῦντας οὕτως·

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Εἰσαγγελεῦ! ἡ ἔντονος εὐῤῥάδειά σου ἦτον
Ἀξία, κατ' ἀλήθειαν, ὑπουργικῶν χαρίτων.
Διὰ τὸ ἐπιμίσθιον μεγάλως σὲ συγχαίρω.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Διοικητά μου! κατὰ νοῦν ὁπότε κ' ἐγὼ φέρω
Τὴν τόσην ἀφοσίωσιν καὶ τόλμην σου ἐκείνην
Καὶ ὅσην εἰς τοὺς ὤμους σου ἀνέλαβες εὐθύνην,
Νενίκημαι καὶ νικηθεὶς ὁμολογῶ τὴν ἥτταν.
Ἡλίν μέρος ἔλαβες καὶ σὺ καλὸν ἀπὸ τὴν πῆτταν.
Διὰ τὰς δισχιλίας σου δραχμὰς πολὺ ἐχάρην,
Καὶ ἄξιζες μὰ τὸν Θεόν! δεκαπλασίαν χάριν.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Τοῦ Ὑπουργείου ἡ εὐχὴ μὲ ὁδηγεῖ· ἐκείνη
Τὴν ἄνισον καὶ σκολιὰν ὁδόν μου ὁμαλύνει.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Ἐκείνη κατὰ πᾶσάν μου ἀγόρευσιν μ' ἐμπνέει,
Καὶ τότε Δημοσθένειος ὁ χείμαῤῥός μου ῥέει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Ὦ! ζήτω ἡ Κυβέρνησις εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας!
Χαρίζει σήμερον αὐτὴ ἀγροὺς καὶ σταφιδῶνας
Εἰς ὅσους πίστιν ἔνθερμον μέχρι λατρείας βλέπει,
Καὶ κατὰ λόγον τῶν γαιῶν καὶ τῶν σταφίδων πρέπει
Νὰ ἐπαυξάνωμεν ἡμεῖς ὑποταγὴν καὶ ζῆλον.
Ἐλάβαμεν ποτὲ ξηρὸν ἀπὸ τὸ ἔθνος φύλλον;

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Μικροὶ μεγάλοι σήμερον τοῦ Κράτους ὑπηρέται
Ἂς ἔχῃ δόξαν ὁ Θεὸς! δὲν ζῶμεν ὡς ἐπαίται.
Ὀλίγον κοπιάζομεν, κερδαίνομεν μεγάλως,
Ὡς νὰ ἐγέννησεν ἡμᾶς κἀνεὶς πλανήτης ἄλλος.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Ἐγὼ κατὰ πεποίθησιν καὶ κατὰ θεωρίαν
Διατηρῶ πρὸς τὴν Ἀρχὴν ἀπέραντον λατρείαν.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Κ' ἐγὼ καθ' ὑπαγόρευσιν εὐθέως συνειδότος,
Συνάδελφε, διατελῶ συνήγορός της πρῶτος.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Συνωμοσίαν φέρε μας ἐντὸς τῆς Πρωτευούσης,
Καὶ τότε δὰ νὰ μὲ ἰδῇς καὶ τότε νὰ μ' ἀκούσῃς!

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Ἐφημερίδες ἑκατὸν καὶ βίβλοι ἄλλαι τόσαι
Καὶ συγγραφέων χίλιαι νὰ φωνασκῶσι γλῶσσαι
Κατὰ τοῦ Θρόνου ἤθελα, καὶ τότε νὰ γνωρίσῃς
Ἂν Μακκαβαῖον μ' ἔπλασεν αὐτόχρημα ἡ φύσις!

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Κἀνεὶς τί ἔχει νὰ εἰπῇ κατὰ τῆς Ἐξουσίας;
Δὲν ἐκπληροῖ τὰ χρέη της μετ' εὐσυνειδησίας;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Τὰ ἐκπληροῖ ναὶ, φίλε μου, καὶ κἄτι παρεπάνω.
Αἰῶνας διηγούμενος τὰ ἔργα της δὲν φθάνω.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Εἰς φρέαρ Ἀρτεσιανὸν ἡ ἀληθῶς μεγάλη
Ἀπὸ τὴν πέτραν τὸ νερὸν, ὡς Μωϋσῆς, ἐκβάλλει.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Αὐτὴ λιμένας ἄνοιξε διὰ βορβοροφάγων,
Καὶ πρόβατα ἰδοὺ ὁ Ῥοὺφ Ἱσπανικὰ εἰσάγων.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Προθύμως, χάρις εἰς αὐτὴν, ὁ γεωργὸς ὀργόνει
Καὶ προθυμότερα πολὺ τοὺς φόρους του πληρόνει,
Καὶ μόνος μέχρις Ὄρθρους καὶ μέχρι τοῦ Ταινάρου
Ἀπ' Ἀθηνῶν ἀκούεται ὁ ἦχος τοῦ ταλάρου.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Εἰς τὴν Καθέδραν ἄνετος εἰσήχθη πλέον βίος·
Ζῇ ὁ καθεὶς πολυτελῶς, ζῇ ὁ καθεὶς πλουσίως·
Ἐδώδιμα ἐξαίρετα! ἐνδύματα ὡραῖα!
Κοιμῶνται οἱ ἐν πράγμασι τὰς εἰκοσιεννέα,
Καὶ τὸ χρυσοῦν αὐγὸν γεννᾷ ἡ ὄρνις εἰς τὸν μῆνα.
Σηκόνει ὁ Δημόφιλος τὴν τολμηράν του ῥῖνα;
Ἡ εὐγλωττία μου εὐθὺς βροντᾷ ὡς ὁ βορέας
Καὶ φέρει ὅλα τ' ἀγαθὰ τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας.»

«Εἰρωνεία Μολιέρειος, ὑπερμολιέρειος!.. ἔκραξεν ὁ ὑπ
«τικώτατος ἐπικριτής μου· πλὴν μόνον τόσον, τόσον μόν
«τὸν εὐλογημένον Διοικητήν;..»

«Ὦ!..ἀπεκρίθην ἀνοίγων τὸ σημειωματάριόν μου· δ
«τὸν ἔχω καὶ ἀλλαχοῦ, εἰς μίαν Μενιππείαν μου, κ
«ματά τινα, κατάλληλα καὶ δι' ἄλλους πλεονέκτας Δ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«τὰς, ἀναφανδὸν σφετεριζομένους τὸν δημόσιον πλοῦτον· ἰδοὺ,
«περιεργείας σου χάριν, μικρόν τι δεῖγμα καὶ τοῦ σατυρικοῦ
«μου οἴστρου·

Γνωρίζω ἕνα ἔντιμον Διοικητὴν τοῦ Κράτους·
Δὲν εἶχε τόπον νὰ ταφῇ τρεῖς πήχας μήκους πλάτους·
Πλὴν σήμερον ἀπέκτησε τοῦ Κίμωνος τοὺς κήπους,
Περῶν τῆς τιμιότητος ὁ χρησμοδότης τρίπους.
Χθὲς, ὅταν τοὺς ἱδρῶτάς του ἐσφόγγιζε φωνάζων
Τὰ ζ ή τ ω ! καὶ πρὸς ἓν λεπτὸν τὸ ζ ή τ ω ! ἀγοράζων,
Κατάστιχόν του ἔπεσε τεσσάρων μικρῶν φύλλων
Ἀπὸ τὸν ὑπομάσχαλον καστόρειόν του πῖλον.
Τὸ σημειωματάριον τοῦ ἥρωος φυλάττω,
Καὶ ἴσον ἀπαράλλακτον τῷ πρωτοτύπῳ νά το:

«Κατάλογός μου ἀκριβὴς
«Τῆς χρονικῆς ἀπολαυῆς.
«Χιλίας ἀπὸ κτίρια· χιλίας ἀπὸ δρόμους·
«Χιλίας ἐκ συντροφιῶν ἀπὸ Ἀγορανόμους·
«Τρεῖς χιλιάδας ἑκατὸν ἀπὸ στρατολογίας·
«Τοσαύτας ἀπὸ τυχηρὰς μικρὰς δωροδοκίας·
«Χιλίας ἴ τ ε μ ἑκατὸν ἀπὸ ἐνοικιάσεις·
«Χιλίας ἐκ τῶν λῃστειῶν· χιλίας ἀπὸ στάσεις·
«Ἓξ χιλιάδες τακτικαὶ,
«Ἀλλ' ἄγνωσται καὶ μυστικαὶ,
«Ὁ ἔκτακτος κ' ἐκ περισσοῦ διδόμενος μισθός μου
«Ἀπὸ Δημάρχους δώδεκα τῆς Διοικήσεώς μου.
«Τὸ ὅλον, δόξαν ὁ Θεὸς νὰ ἔχῃ κ' εὐλογίας,
«Τρεῖς χιλιάδας δίστυλα, δραχμὰς τριακοσίας.»

Νὰ μάλαγμα Διοικητής! Τῷ ὄντι ἀξιότης!
Πλὴν τ' ὄνομά του σιωπῶ.. εὑρέτε το....».

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Χά! χά! χά!.. τὸ ἦῦρα... ὁμοιοκαταληξία... ὁμοιο-
«λεξία... χά! χά! χά!.. σάτυρα βασίλισσα σατυρῶν!.. σά-
«τυρα σατυρικωτάτη!.. Ἀδελφέ, σὲ συγχαίρω· μέγαν Βοαλὼ
«ἔχομεν οἱ Ἕλληνες μὰ τὸν Θεόν! καὶ δὲν γνωρίζομεν ποῖον
«θησαυρὸν ἔχομεν. Φίλευσέ με δὰ καὶ κἀνὲν τεμάχιον διὰ
«τοὺς Ὑπουργούς, διὰ τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης μάλι-
«στα, ὅστις οὔτε μιᾶς Προεδρείας τοῦ Πλημμελειοδικείου
«μ' ἔκρινεν ἄξιον.

—Ἔχω τι ἁρμοδιώτατον καὶ δι' αὐτὸν καὶ δι' ὁποιονδή-
«ποτε ἄλλον ψοφοδεᾶ Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης, Ἰουδαϊ-
«κῶς παραχαράττοντα τοὺς Ἑλληνικοὺς θεσμούς· μὴ σὲ μέλῃ
«καὶ ἄκουε μόνον·

Σὺ, ὅστις βλέπεις τὴν Σιὼν ὡς πόλιν γενετῆς σου,
Τοῦ Ἰορδάνου, Ἐκλαμπρε, τὰς ὄχθας ἐνθυμήσου.
Παραίτησε τοῦ Ἰλισσοῦ τὰ θολωμένα ῥεῖθρα·
Τοῦ Σιλωὰμ δὲν εἶν' αὐτὸς ἡ θεία κολυμβήθρα.
Μὴ τήκεσαι ὡς ὁ κηρὸς τοὺς Ἕλληνας φωτίζων·
Σὲ περιμένει τοῦ Σινᾶ ὁ πάτριος ὀρίζων.
Τοὺς πίνακάς του ὁ Μωσῆς σὲ κράζει νὰ ἐκθάψῃς,
Τοῦ Δευτερονομίου του τὰ σχόλια νὰ γράψῃς.
Τὰ Εἰδικὰ Κριτήρια μὴ δι' ἡμᾶς συσταίνῃς,
Καὶ τρίξε τῆς Ἰεριχὼ Πρωθυπουργὸς νὰ γένῃς.
Ἐκεῖ συγγράφων Κώδηκας, εἰς τῆς ἀθανασίας
Τὸν οὐρανὸν ἀνάβηθι πυρίδιφρος Ἠλίας...»

—Ὦ! ὦ! ὦ! τῆς Ἰεριχὼ!.. πόσον νόστιμος ἠχώ!.. χώ!
«χώ! χώ!..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

—Πολὺ, ὡς βλέπω, σὲ ἤρεσε καὶ τοῦτο· ἡ ὄρεξις ἐν τῷ τρώ-
γειν ἔρχεται· ἰδοὺ καὶ ἄλλο τι περὶ τῆς Σπαρτιατικῆς ἡρῶν
Γερουσίας·

Τί κάμνουσιν οἱ μείναντες τοῦ ἔθνους ἀθλοφόροι,
Οἱ ἄλλοτε ὑψαύχενες καὶ ἄσειστοι ὡς ὄρη;
Κρεμάσαντες εἰς τὸν λαιμὸν σταυροὺς τῆς Βασιλείας
Καὶ ἀναμηρυκώμενοι ἄδρας μισθοδοσίας,
Οἱ λιπαροὶ αὐτοὶ κριοὶ τῆς ποίμνης τῶν Ἑλλήνων
Εἰς ἤχους ἤδη τέρπονται κωδώνων των χρυσίνων
Καὶ ἀταράχως βλέπουσιν εἰς μίαν μάνδραν ζῶντα
Ἀνόμοιά των πρόβατα, ἰσχνὰ καὶ ψωριῶντα.

Τὰ κύρια ὀνόματα ζητεῖτε τῶν Κυρίων;
Καλεῖται Ψηφοπώλης εἷς, ὁ ἄλλος Σιγαλίων,
Ἐκεῖνος Κρονολήριος, Χυλοφκγέσωρ οὗτος,
Πρεσβυτατάρβας δὲ αὐτοὶ καὶ Τρεμογνάθων-Βροῦτος,
Καὶ δι' αὐτοὺς τοὺς ὀφηλοὺς τοῦ Βήματός της στύλους
Πλουτάρχου βίους ἡ Ἑλλὰς συγγράφει παραλλήλους.

Τριάκοντα τὸν ἀριθμὸν, τριάκοντα Κομμάτων,
Καὶ εἰς τὰς γνώμας παρδαλοὶ ὡς εἰς τὸ ἔνδυμά των!
Εἰς κόκκινα σανδάλια, εἰς κοντογούνι ῥήσου,
Ἰδοὺ ὁ Κοζαβασισμὸς ὁ τῆς Πελοποννήσου!
Τὴν κόμην του ἔχων χυτὴν, τσαρουχοφορεμένος,
Ἰδοὺ ὁ Ἀρματωλισμὸς προσωποποιημένος!

Αὐτὸς ἀνακομβόνεται ζητῶν νὰ ὑπογράψῃ,
Ἁρπάζει τὸ κονδύλι του ὡς δίκελλαν νὰ σκάψῃ,
Καὶ βλέπεις τὰ στοιχεῖά του εἰς τὸ χαρτὶ ῥιμμένα
Ὡς βώλους εἰς χωράφια προσφάτως ἐργασμένα.
Ἐκεῖνος τοῦ ἐμμούσου του χασμουρητοῦ τὸ μέλος
Ὑψῶν εἰς τὴν διαπασῶν καὶ μὴ εὑρίσκων τέλος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοὺς Ὑπουργοὺς δι' ἑκατὸν ἄ! ἄ! πανηγυρίζει
Καὶ ἀπὸ τόσα ὠ τ α ν ν ά ! τὴν αἴθουσαν γεμίζει.
Ἐν ᾧ εἰς ἄρθρα σκέπτονται αὐτοὶ νομοσχεδίων,
Ὑπασπισταὶ, Διαγγελεῖς ἐκ τῶν Ἀνακτορίων
Ὑποβολεῖς των ἔρχονται καὶ παίζουσι συμφώνως
Τὴν κωμῳδίαν τῶν θεσμῶν ὁμοῦ καὶ τοῦ ἀγῶνος.
Γνωρίζω ἕνα ἐξ αὐτῶν· περιπατεῖ ὁ γέρων
Τὴν στρογγυλὴν κοιλίαν του ὡς κολυμβήθραν φέρων.
«Τί νέα;» τὸν ἠρώτησα ἐχθές. «Τί θέλεις νέα,
«Μὲ εἶπεν, ἀφ' οὗ ἔχομεν Θεὸν καὶ Βασιλέα;
«Δὲν πληρονόμεθα τρίγκ,τράγκ; εἶν' ὅλα μέλι γάλα.
«Μὴ πολυεξετάζωμεν καὶ μὴ ζητῶμεν ἄλλα.
«Τί θέλεις νέα; ἔχομεν τὰ νέα μηνιαῖα.
«Σηκώθηκαν ἀπὸ ἡμᾶς καὶ παλαιὰ καὶ νέα.
«Τίποτε ἄλλο δὲν μισῶ παρ' ἐγγραφα καὶ νόμους,
«Λύτὰ τ' ἀθέμιτ' ἄρρητα, αὐτοὺς τοὺς περιδρόμους,
«Καὶ βάλλω τὴν ὑπογραφὴν χωρὶς νὰ χολοσκάνω
«Ὁ πρῶτος εἰς τὰ Πρακτικὰ ἐπάνω-κ' ἐξ ἐπάνω,
«Καὶ τὸ στομάχι μου καλὰ καὶ ἅγια πηγαίνει.
«Ἰδὲ τὸν Προβιλέγιον· κατάντησε νὰ γένῃ
«Ὡς τὸ λεπτόν μου δάκτυλον ἀπὸ τὸ σκῦψε σκῦψε.
«Ἀπὸ τὰ γράμματα καὶ σὺ, σὲ συμβουλεύω, λεῖψε.»
Τί κάμνω! δυσφημῶ λοιπὸν ἀγωνιστὰς ἐνδόξους!
Ποτίζω εἰς τοὺς ἥρωας πικρὰν χολὴν μετ' ὄξους!
Πολλοί των δὲν ἐκούρασαν χρόνους ἑπτὰ τὴν Φήμην;
Νὰ τρέξῃ ποῦ δὲν εἶδαμεν τὸν πολιὸν Ζαΐμην;
Καὶ εἰς τὴν Πελοπόννησον τίς βλέπει ἕνα βράχον
Μὴ φέροντα ἐνθύμησιν τοῦ Γ έ ρ ο ν τ ο ς τῶν Β λ ά χ ω ν;
«Ὁ ἐπιζήσας εἰς σφαγὴν υἱῶν Μαυρομιχάλης
«Καὶ Πρίαμος πολυπαθοῦς οἰκίας καὶ μεγάλης,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ὁ Κουντουριώτης, ἔμπορος καὶ παριστῶν τὸν οἶκον
«Τῶν παίδων τοῦ χρυσοῦ Ἑρμοῦ, τῶν Ἰταλῶν Μεδίκων,
«Δὲν ἔπρεπεν (εἶν' ἀληθὲς) ἀνίδεοι γραμμάτων,
«Εἰς ἕδρας νὰ καθήσωσι ποτὲ λογιωτάτων
«Καὶ ἄνευ ἀστειότητος μετὰ σκοποῦ σπουδαίου
«Νὰ γράφωσιν ἐδάφια πολιτικοῦ δικαίου.
«Ὁ γηραλέος ἀθλητὴς καὶ Ὀλυμπιονίκης
«Κολιόπουλος νὰ συζητῇ τὸν Νόμον ὑποθήκης!
«Οἱ Βαυαροὶ κατέφαγαν τὰς μετὰ δόξης τόσης
«Κτηθείσας ἀξιώσεις των καὶ ἀποζημιώσεις·
«Κατήσχυναν μανδρώσαντες αὐτοὺς εἰς Γερουσίαν,
«Ἥτις ἀνδρίαν δὲν ζητεῖ, ἀλλ' ἀπαιτεῖ παιδείαν.»
Αὐτὰ φωνάζει τὸ κοινόν· φωνάζω κ' ἐγὼ ἄλλα;
Ἀρνήθην ἐγὼ τ' ἄθλά των, τὰ τόσα καὶ μεγάλα;..
Ἀλλὰ γενναίως πολεμῶν τὴν Πονηροκρατίαν,
Δεικνύεις ἀνορθόνουσαν τὸ ἔθνος παῤῥησίαν;
Ἀπὸ τοῦ Νόμου βῆμα ἓν τὸν χάρακα ἐκβαίνεις;
Εὐθὺς τῆς Εἰσαγγελικῆς Πυκνὸς ὁ Δημοσθένης
Εἰς ἔγγραφον ἡμίκλαστον παπύρου λευκοτάτου
Αὐτὰ σὲ γράφει εὐγενῶς τὰ κορακιστικά του:
«Ἰδόντες τὴν ὑπ' Ἀριθμὸν πεντήκοντα σελίδα
«Προσβάλλουσαν οὐσιωδῶς καὶ Θρόνον καὶ Πατρίδα,
«Περὶ πολλοῦ ποιούμενοι τὴν δημοσίαν τάξιν,
«Αὐτὴν πρὸς ὄφελος κοινὸν ἐκδίδομεν τὴν πρᾶξιν·
«Εἰς τοῦ σοφοῦ σας ἐπειδὴ συγγράμματος τὰ φύλλα
«Ἐπὶ κακοῦ προφέρεται ἡ φίλη Καμαρίλλα
«Κ' ἐκ τούτου κατὰ Βαυαρῶν προκύπτει μέγας μῶμος,
«Πλημμέλημα, καθ' οὗ ῥητῶς ἐκφράζεται ὁ Νόμος,
«Καὶ ἐπειδὴ, ὡς κάλλιστα ὁ Κώδηξ ἐξηγεῖται,
«Ἐκ τῶν πρὸς ξένους ὕβρεων τὸ ἔθνος δυσφημεῖται,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Κατὰ τὸ ἄρθρον εἰκοστὸν τῆς Δικδικασίας
«Παρουσιάσου αὔριον ὀκτὼ πρὸ μεσημβρίας,
«Καὶ δίδω σοι καὶ ἀσπασμοὺς συνταγματικωτάτους
«Ὁ τῶν Πλημμελειοδικῶν Εἰσαγγελεὺς τοῦ Κράτους.

Εἰς τὸ Πινάκιον λοιπὸν ἡ δίκη σου ἐμβῆκε·
Νά, καὶ ὁ βήχων Πρόεδρος· νά, καὶ οἱ Πρωτοδίκαι·
Ἀργὰ τοῦ Πραιτωρίου των διέρχονται τὰς θύρας·
Ὡς ἰσορρόπους πλάστιγγας νὰ φέρωσιν εἰς χεῖρας,
Φοβούμενοι μὴ κλίνωσι τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην
Εἰς πᾶν των βῆμα προσοχὴν δεικνύουσι μεγάλην.
Τὸν κώδωνα ἐπέσεισεν ὁ Πρόεδρος βραδέως.
Ἰδοὺ ἀρχίζει ὁ ἀγὼν, καὶ τοῦ Εἰσαγγελέως
Τὸ στόμα χύνον ἀριθμοὺς καὶ παραγράφους νόμων
Ἐκτείνει γρῖπον ἀφανῆ καθ' ὅλον του τὸν δρόμον.
Ἀπαραλλάκτως γόντιμον τὸ στόμα τῆς Ἀράχνης
Ἱστὸν ὑφαίνει δολερὸν, λεπτότερον τῆς πάχνης.
Μεθ' ὥρας τρεῖς τὸν κατὰ σοῦ ἐπίλογόν του κλείων,
Τριῶν ἐτῶν φυλάκισιν εἰς ἓν τῶν ὑπογείων
Ὡς πόρισμα τῆς τόσης του πολυμαθείας σύρει
Καὶ περιμένει τῆς Ἀρχῆς ἀντιμισθίαν πλήρη.
Εἰς τὴν ἀπολογίαν σου ἓξ μῆνας δαπανήσας,
Εἷς ῥήτωρ πρὸς τὰς ῥήτρας του τοξεύει ῥήτρας ἴσας·
Τὸ στόμα τὸ ἀπύλωτον, ὁ εὐφραδὴς Πετσάλης
Μετὰ δεινότητος πολλῆς καὶ χάριτος μεγάλης
Καταβιβάζει ἐπὶ γῆς ἀστέρας καὶ ἡλίους,
Ἐπισωρεύει συγγραφεῖς δικανικοὺς χιλίους,
Κωδήκελα καὶ Δίγεστα, Πανδέκτας δέκα τόμους
Καὶ εἴκοσι Βυζαντινῶν Αὐτοκρατόρων νόμους.
Εἰς τόσων λόγων εὔροιαν ὁ Πρόεδρος ἐσείσθη,
Τὴν φαλακρὰν του κεφαλὴν κινεῖ ὡς νὰ ἐπείσθη,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκφέρει τὴν ἀπόφασιν τὴν προετοιμασμένην,
Καὶ εἰς εἰρκτὴν ἐκ τοῦ καιροῦ τῶν Ἑνετῶν σκαμμένην
Μετὰ πολλὰ σκεπτόμενοι, ἀκούσαντες, σὲ στέλλει
Νὰ στερηθῇς καὶ ἀκοὴν καὶ ὅρασιν καὶ μέλη.
Τιμῶ τὸν Πρωτοδικικὸν μεγάλως χαρακτῆρα·
Ἀλλ' ἡ τῆς καταχρήσεως καὶ ἀδικίας θύρα
Εἰς τὸν Κριτὴν ἀνοίγεται ἀπὸ αὐτὸν τὸν Νόμον.
Ἀφ' οὗ ἐμπνέει πρὸς αὐτὸν ἡ Ἐξουσία τρόμον
Καὶ νὰ τὸν παύσῃ δύναται ἢ νὰ τὸν μεταθέσῃ,
Πῶς ἀπὸ δοῦλον ὄστρακον ἐλεύθερον νὰ πέσῃ;
Τοὺς Ὑπουργοὺς φοβούμενος, τὴν μίαν φυλακόνει·
Εἰς τὸ Κοινὸν ὑποχωρῶν, τὴν ἄλλην ἀθωόνει·
Τώρα κτυπᾷ τὸ πέταλον, τώρα κτυπᾷ τὸ νύχι·
Εὐδαίμων ὅστις τὰ ζυγὰ τοῦ κύθου ἐπιτύχῃ!»

«Αὐτό σου τὸ ἀπόσπασμα, εἶπεν ὁ δικηγόρος ἐξαναστάς, «μακρὸν μὲν ὀλίγον, ἀλλ' ἀνώτερον πολὺ ὅλων τῶν ἄλλων!.. «Ὑπάγωμεν, ὑπάγωμεν, ἀγαπητέ! —Ποῦ, φίλτατε; — Ὅπου «σὺ αὐτὸς λέγεις,

«Εἰς τὴν εἰρκτὴν ἐκ τοῦ καιροῦ τῶν Ἑνετῶν σκαμμένην...

«Ὡραία ποίησις! Ἀθάνατα ἔπη! Φυλάκισις τριῶν ἐτῶν μέχρι «πέντε!» Καὶ καγχάζων, «τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα μοὶ ἀνέ- «γνωσας, ἔκραξεν, ὥστε μ' ἐβάπτισας εἰς τὴν Κασταλίαν σου «καὶ Ποιητήν· λέγω σοι λοιπὸν ἐμμέτρως·

«Τὸ κάθε σου στιχάριον νεφάριον δαμνάτον,
«Ὡς ἔνδον τῶν Ῥωμαϊκῶν ὁρῶμεν Ψηφισμάτων.
«Ταβουλάρουμ,
«Νοβελάρουμ,
«Κονστιτουτσιόνουμ
«Ἐτ κολλατσιόνουμ!»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ πλησιάσας εἰς τὰ ὦτά μου, μετὰ φωνῆς Στεντορείου καὶ μετὰ γέλωτος ἀκράτου ἐπρόφερε πάλιν·

«Ταβουλάρουμ,
«Νοβελάρουμ,
«Κονστιτουτσιόνουμ
«Ἐτκολλατσιόνουμ!
«Τατατά! τατατά!..»

Κατανοήσας ἐγὼ, ἀλλὰ βραδέως, τὴν πλάνην τῆς ποιητικῆς μου φιλαυτίας, ἔφυγον τὸν ἐμπαιγμὸν ἐκείνου ἀποκρινόμενος εἰς τὸν ἔρρυθμον ἦχον τοῦ *τατατά!* διὰ τῶν ὑποδημάτων μου κροτούντων καὶ αὐτῶν ἐπὶ τοῦ σανιδώματος *τατατά!*

Εἰδοποιεῖσθε λοιπὸν, Κύριοι, ὅτι φωτισθεὶς ὑπὸ τοῦ δικηγόρου εἰς τὰς παγίδας, ἃς ἔστησέ μοι ὁ σκανδαλοποιὸς Σατανᾶς, καὶ ἀποπτύσας τρὶς εἰς τὸν κόλπον μου, δημοσιεύω μόνον τὸν ἀθῶον Περιπλανώμενον καὶ παραιτῶ ἐν παραβύστῳ τὸν Ἀτίθασσον Ποιητήν· τίθεται δὲ ἡ περὶ τούτου Ἀγγελία μετὰ τὸν Περιπλανώμενον, καθὼς ἐπὶ θεάτρου δίδεται κωμική τις παράστασις μετὰ τὴν τραγῳδίαν.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΑΓΓΕΛΙΑΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΤΩΝ ΕΤΩΝ 1839-40 ΚΑΙ 1852.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΤΟΥ 1839-40 ΕΤΟΥΣ.

Τὴν 13 Αὐγούστου 1839, ὁ Διοικητὴς τῶν Ἀθηνῶν Κωνσταντῖνος Ἀξιώτης, διάκονον ἀξιώτατον ἔχων τὸν Ἀστυνόμον τοῦ Πειραιῶς, ὅπου ἤδη ἐπεραίνετο ἡ ἔκδοσις τῶν τριῶν Ἀσμάτων τοῦ Περιπλανωμένου μετὰ τῆς Ἀγγελίας, ἔλαβε διὰ δωροδοκίας ἐγγράφους μαρτυρίας πολιτῶν δύο ἀγορασάντων δῆθεν ἐν ταῖς ἀγυιαῖς ἀνὰ ἓν ἀντίτυπον τοῦ πονήματος, ἐν ᾧ τὸ τελευταῖον τούτου φύλλον μὴ ἐξελθὸν εἰσέτι τῶν πιεστηρίων ἐξήλεγχε τὸ ἀδημοσίευτον σώματος ἐλλειποῦς· τὴν πρωΐαν δὲ τῆς 14, ἔφερε τὰς ἀργυρωνήτους ὁμολογίας ἐνώπιον τοῦ παρὰ τοῖς Πρωτοδίκαις Εἰσαγγελέως, ὅστις, οὐδ' ἀναγνοὺς τὸ καταμηνυόμενον βιβλίον, διέταξεν αὐθωρεὶ τὴν κατάσχεσίν του.

Τὴν ἐπαύριον, ἑορτὴν τῆς Θεοτόκου, πρὸ τῆς ἀπολύσεως ἔτι τῶν ἐκκλησιῶν, ὁ συγγραφεὺς δυνάμει ἐντάλματος ἐπιδοθέντος αὐτῷ καθ' ὁδὸν συνελήφθη, ἀπήχθη μετὰ φρουρᾶς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν καὶ ὑπέστη μακρὰν ἀνάκρισιν δύο ἡμερῶν· ἡ παράτασις δὲ ταύτης προῆλθεν ἐκ τῆς ἀμηχανίας, εἰς ἣν ἔρριψε τὸν Ἀνακριτὴν ἡ ἀπερισκεψία ἢ καὶ ἀμάθεια τοῦ διαφθεί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ραντος τὸν ἐργολάβον πρὸς κτῆσιν συγγράμματος μὴ ὁλοσχερῶς ἐντύπου.

Τὴν 17 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, ἡ Ἀρχὴ ἐκορύφωσε τὴν παρανομίαν προστάξασα ἔτι τὴν προφυλάκισιν τοῦ παραβιασθέντος εἰς τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας καὶ ἀδίκως ἀποστερηθέντος τῆς νοερᾶς ἰδιοκτησίας του, ἐπὶ προφάσει, ψευδεστάτῃ καὶ αὐτῇ, ὅτι προιητοιμάζετο εἰς ἀπόδρασιν. Ἡ πόλις ὅλη ἐγόγγυσε κατὰ τοσούτων ἀνοσιουργημάτων, οἱ Χωροφύλακες δὶς καὶ τρὶς ἠπείθησαν εἰς τὴν ἐντολὴν τοῦ Εἰσαγγελέως, καὶ ὁ ψάλτης τῆς Ἐλευθερίας ἐβάδισεν ἐθελουσίως εἰς τὸ δεσμωτήριον τῶν κακούργων. Ὁ τότε Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας Παναγιώτης Σοῦτσος, δοὺς τὴν παρὰ τοῦ Νόμου ἀπαιτουμένην ἐγγύησιν, ἀπελύτρωσεν αὐτὸν τῆς εἱρκτῆς· ὅτε δὲ μετ' ἐπισήμου ἀποδοκιμασίας ἠρωτήθη πῶς, ἐν ᾧ ὑπηρέτει τὸν Θρόνον, ἀπετόλμησε τοιαύτην πρᾶξιν, «ὁ Θεὸς ἔπλα-«σέ με, ἀπεκρίνατο, ἀδελφὸν τοῦ ὑποδίκου πρὶν ἡ Κυβέρ-«νησις μὲ διορίσῃ λειτουργὸν αὐτῆς.»

Ὁ ποιητὴς, καθ' ἣν ἐποχὴν κατεδιώκετο, ἐστιγμάτισε τὰς τοιαύτας βιαιοπραγίας, γράψας πολλὰ πρῶτον ἐν πεζῷ λόγῳ καὶ ὕστερον ἐμμέτρως. Ἀλλ' ἐνταῦθα τίθενται κατὰ προτίμησιν τὰ ὑπ' ἐκείνου δραματοποιηθέντα μετὰ τοσαύτης χαρακτηριστικῆς ζωηρότητος, ὥστε, ὡς μὴ ὤφελλεν, ἐφαρμόζονται θαυμασίως εἰς τὰς ἐπὶ τῶν δημοσιογράφων καὶ ἤδη ἐνεργουμένας καταδρομὰς τῆς Ἐξουσίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

*

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ *πρὸς τὸν Διοικητὴν εἰσερχόμενον μετὰ Χωροφυλάκων.*

Τὸ ἄσυλον τῆς στέγης μου, Διοικητὴ, βιάζεις
Ἐμβαίνων μετὰ μαχαιρῶν!

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Αὐτὰ μὴν ἐξετάζῃς.
Ὁπόταν τὴν ἀγαπητὴν Βουλήν σου ἀναστήσῃς,
Μὲ κρίνεις τότε· σήμερον καλὸν νὰ σιωπήσῃς.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Τὸν νόμον ἔχεις ὑπὲρ σοῦ τὸν τοῦ ἰσχυροτέρου.
Λοιπὸν τὰς θύρας σύντριβε, θριάμβευε καὶ χαίρου.
Τὴν βίαν νόμον ἔχομεν ἀπὸ τὴν Βαυαρίαν.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Σὲ βεβαιῶ, δὲν ἔφερα ἐγὼ τὸν Βεκαρίαν.
Δὲν ἦλθα νομοθετικὴν Σχολὴν ἐγὼ ν' ἀνοίξω,
Οὐδὲ σοφίαν εἰς σοφὸν ἐγὼ νὰ ἐπιδείξω.
Τὸ ἔργον μου εἶναι ἁπλοῦν· σὲ βάλλω νὰ τὸ κρίνῃς·
Σὲ χαιρετᾷ ὁ Ὑπουργὸς ὁ τῆς Δικαιοσύνης·
Τὸν κάλαμόν σου πάντοτε εἰς τὴν χολὴν νὰ βάφῃς
Σὲ συμβουλεύει καὶ πικρὰς σατύρας νὰ συγγράφῃς.
Δὲν ἔχομεν οἱ Ἕλληνες ἐλευθερίαν μήπως;
Ὁ Τύπος εἶν' ἐλεύθερος, ἐλεύθερος ὁ Τύπος,
Καὶ κατ' αὐτοῦ δὲν θέλουσιν ἰσχύσει Ἅδου πύλαι.
Πλὴν ἦλθα τὴν κατάσχεσιν νὰ ἐνεργήσω, φίλε,
Τοῦ Περιπλανωμένου σου...

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Καὶ πῶς! ἀφ' οὗ ἀκόμη
Δὲν τὸν ἐδημοσίευσα!..

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Τῆς πόλεως οἱ δρόμοι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸν ἔχουν, καὶ πιστωτικὰ κρατῶ μαρτύρων δύω
λογαριαστῶν τῆς βιβλου σου.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Σὲ λέγω, σὲ ὁμνύω,
Τὸ τελευταῖον φύλλον του χειρόγραφον εἰσέτι
Ὁ τυπογράφος τὴν στιγμὴν αὐτὴν στοιχειοθέτει.
Πλὴν ἔχει σφύραν, ἄκμονα ἡ χεὶρ τῆς Ἐξουσίας
Κ' εὐκόλως ἀργυρηλατεῖ τοιαύτας μαρτυρίας.

(Ἀνοίγων ἓν κιβώτιον πλῆρες ἀπὸ δέσμας φύλλων ἐντύπων καὶ ἀσυρράφων.)

Τὸ σύγγραμμά μου ἄδετον, ἰδέ το, εἶναι ὅλον·
Πλὴν νὰ τὸ κατασχέσητε ζητεῖτε διὰ δολων,
Καὶ τοῦτο πράξατε· ἡμεῖς, τὰ τέκνα τῶν Εἱλώτων,
Τί νὰ εἰπῶμεν ἔχομεν; τί ἔσχατον; τί πρῶτον;

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Ἢ τὸ ἐδημοσίευσες, ἢ τὸ δημοσιεύσῃς,
Εἶν' ὅλον ἓν διὰ ἐμέ... μὴ μὲ πολυπαιδεύσῃς...
Ποῦ τὰ χρυσᾶ βιβλία σου, τὰ ἔξω καὶ τὰ ἔσω,
Εἰς ὅλα τὴν σφραγίδα μου εὐθὺς νὰ ἐπιθέσω;..

(Πλησιάζων εἰς τὸ κιβώτιον καὶ βλέπων τὰ ἐν αὐτῷ.)

Καὶ τόσα μόνον ἔμειναν;.. αὐτὰ εἶν' ὅλα, ὅλα;..

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Δὲν λείπει ἄλλο, παρεκτὸς ἡ τελευταία κόλλα.

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Δὲν θέλεις νὰ ἰδῇ τὸ φῶς τὸ ἀριστούργημά σου;..

(Πρὸς ἕνα ἐκ τῶν Χωροφυλάκων.)

Φῶς, στρατιώτη, ἄναψε κ' ἐδῶ πλησίον στάσου...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(Πρὸς τὸν Ποιητὴν, ἐν ᾧ ἀναφθείσης μιᾶς λαμπάδος, σφραγίζει τὸ κιβώτιον.)

Ὁ Τύπος εἶν' ἐλεύθερος· νὰ γράφῃς, νὰ τυπόνῃς·
Καὶ πρὶν δημοσιεύσῃς τι νὰ μὲ τὸ φανερόνῃς.
Σὺ γράφεις, ἡ κατάσχεσις ἐγκαίρως ἐνεργεῖται,
Ἡ γλῶσσα διορθόνεται, τὸ ἔθνος ὠφελεῖται...

(Ἐλαφροκτυπῶν αὐτὸν μετὰ οἰκειότητος εἰς τὸν ὦμον.)

Ὁ Τύπος εἶν' ἐλεύθερος· μελάνην, χάρτην μόνον,
Καὶ σύγγραφε πρὸς φωτισμὸν συμπάντων τῶν αἰώνων.
Ἐξόδευε καὶ τύπονε· καιρὸν ἐγὼ δὲν χάνω·
Πρὸ τῆς δημοσιεύσεως προσκάλει με, καὶ φθάνω.
Τοιαύτην ἔχων μέθοδον πολὺν χρυσὸν κερδαίνεις,
Καὶ Κροῖσος σὲ ὑπόσχομαι τῶν ποιητῶν νὰ γένῃς...

(Ἐναγκαλιζόμενος αὐτόν.)

Ὦ! ἡ Ἑλλὰς κειμήλιον δὲν ἔχει, ὡς σὲ, ἄλλο.
Τοὺς Χωροφύλακας αὐτοὺς πρὸς φύλαξίν σου βάλλω,
Μὴ τύχῃ καὶ λῃστεύσῃ τις τοιοῦτον μαργαρίτην,
Τοιοῦτον μὴ μᾶς κλέψῃ τις πολύτιμον πολίτην...

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ, *ἀπωθῶν τὸν Διοικητήν.*

Ἀκόμη καὶ εἰς κράτησιν!..

Ο ΔΙΟΙΚΗΤΗΣ.

Νὰ σὲ εἰπῶ τί τρέχει·
Ὀλίγα παραράματα τὸ Ποίημά σου ἔχει,
Μικρὰ καθοσιώσεως ἐγκλήματα ὡς δέκα·
Πλὴν γράφε, κτύπα τοὺς κακοὺς, τοὺς Ὑπουργοὺς πελέκα.
Τὸ πρᾶγμα χρόνων εἴκοσι φυλακισμὸν σημαίνει·
Ἀλλ' ὁ γενναῖος ἀπ' αὐτὸ πολίτης δὲν ἐδρόνει...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(Νεύει πρὸς τοὺς Χωροφύλακας ἵνα μείνωσι, καὶ φεύγει λέγων κατ' ἰδίαν.)

Ὑπάγω εἰς τοὺς Βαυαροὺς τοῦ Ἀνακτοβουλίου.
Πρὶν τοὺς δαγκάσῃ, ἔκλεισα τὸ στόμα τοῦ θηρίου.

*

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ, *κινούμενος μετὰ ταραχῆς.*

Κτυπᾶτε, κολαφίζετε τοὺς Ἕλληνας, ὦ ξένοι,
Διότι καὶ κολαφισμοὺς ἀξίζομεν ἐν γένει.
Πλὴν ἔπρεπεν, ὦ Βαυαροί, νὰ μᾶς ἰδῆτε ὅτε
Τοῦ Γένους καὶ τῆς Πίστεως γενναῖοι στρατιῶται,
Ἐσείομεν τὴν μάχαιραν εἰς χεῖρας ἐλευθέρας...
Φεῦ! δούλας μᾶς ἐχάλκευσεν ἡ Πρόνοια ἡμέρας.
Ἐμβῆκεν εἰς σιδήρινον περίφραγμα ὁ λεών,
Καὶ δι' αὐτὸ ἐμπαίζετε θηρίον ἐμπαικτέον.
Κτυπᾶτέ μας, ἀλλογενῶν γυναῖκες καὶ παιδία.
Οὐδὲ ἰσχὺς μὰς ἔμεινεν, οὐδ' ἀρετὴ κἀμμία...

*

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ *μεθ' ἑνὸς Γραμματέως, προφέρων τὰς λέξεις μεγαλοφώνως καὶ ταχέως ἐκ τῆς θύρας.*

Ἐμπαίζεις; σκώπτεις; κωμῳδεῖς; χλευάζεις; σατυρίζεις;
Ἐγείρεις εἰς ἀπείθειαν; σαρκάζεις; μυκτηρίζεις;
Εἰς ὁμιλίαν φανεράν; εἰς σύλλογον ἀνθρώπων;
Εἰς ῥύμας, δρόμους, ἀγυιάς; εἰς ἕνα κι' ἄλλον τρόπον;
Ἢ διὰ λόγων πτερωτῶν; ἢ διὰ συγγραμμάτων;
Ἢ δι' ἐξεικονίσεων; ἢ καὶ διὰ σχημάτων;
Προδ'κασις, ἐκδίκασις, ἀπόφασις καὶ ἄρον,
Φυλάκισις μηνῶν τριῶν, φυλάκισις τεσσάρων,
Φυλάκισις μηνῶν ἑπτὰ, ἐννέα, ἑνὸς ἔτους,
Εἰς ὀπογείους φυλακὰς πλατείας καὶ ἀνέτους...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(Ηρὸς τὸν Ποιητὴν, γλυκύων τὴν φωνὴν καὶ λαλῶν βραδέως.)

Ἐπεύχομαι εἰς τὸν σοφὸν τοῦ ἔθνους συγγραφέα
Τὰ πάντα καταθύμια, εὐφρόσυνα, ἡδέα!
Ἐδῶ τορνεύεις, φίλτατε, τὰς συγγραφὰς ἐκείνας
Καὶ χύνεις ὡς ὁ ἥλιος τὰς τόσας σου ἀκτῖνας;..

(Βλέπων ἔξω ἀπὸ τὸ παράθυρον.)

Ἡ Πύλη τοῦ Ἀδριανοῦ δὲν εἶν' ἐκείνη, φίλε;
Δὲν εἶν' αὐταὶ τοῦ θαυμαστοῦ Ὀλυμπιείου στῆλαι;
Τῷ ὄντι θέσις κλασικὴ καὶ διὰ φιλοσόφους!
Μνημεῖα βλέπεις παλαιὰ, ζωγραφικοὺς γηλόφους!..

(Στρέφων ἔσω τὰ ὄμματα καὶ χειροδεικτῶν τοὺς τοίχους.)

Αὐτὰς τὰς πλίνθους τῆς μικρᾶς ἐνδόξου σου οἰκίας
Οἱ ἔγγονοί σου ὄψονται ὡς τέμενος Σοφίας...

(Καθίζων ἔμπροσθεν τραπέζης τὸν Γραμματέα, ὅστις κρατεῖ τὰ πρὸς τὸ γράφειν ἀναγκαῖα.)

Ὀλίγον χάρτην ἤθελα ἐδῶ νὰ μελανώσω,
Καὶ τοῦτο δίχως πείραξιν κάμμίαν νὰ σὲ δώσω.
Νὰ καταστρώσω ἔρχομαι τὴν προανάκρισίν σου
Διὰ τὴν ἀξιάγαστον ἐσχάτην συγγραφήν σου.
Εἰς τοῦτό σου τὸ Ποίημα, ἐχθὲς ἐκδεδομένον,
Τοξεύεις ἔπη σιδηρᾶ πολλὰ κατὰ τῶν ξένων.

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Αὐτὸ, γνωρίζεις κάλλιστα, δὲν εἶδε τὸ φῶς ἔτι·
Ἡ μὴ δημοσιότης του ἀνεύθυνον μὲ θέτει.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Νὰ ἐξετάσῃς δύνασαι, Εἰσαγγελεῦ, τὰς πράξεις,
Ἀλλ' ὄχι τὴν διάνοιαν εἰς δίκην νὰ εἰσάξῃς·
Εἰς ἔργα τὴν ἀνάκρισιν ὁ Νόμος διορίζει.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Μὴ στέκῃς· γράφε, Γραμματεῦ· δὲν μὲ ἀναγνωρίζει·
Δὲν παραδέχεται λοιπὸν οὐδὲ Εἰσαγγελέα,
Οὐδὲ τὰ Δικαστήρια, οὐδὲ τὸν Βασιλέα.

(Πρὸς τὸν Ποιητήν.)

Αὐτὰ τὰ γράφομεν (καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σου)
Διὰ τοῦ ἔθνους τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ καλόν σου...
Εἰς τὸ χρυσοῦν σου Ποίημα, τὸ θαῦμα τοῦ αἰῶνος,
Εὐθύνεις τὴν σφενδόνην σου κατὰ τοῦ Ἡγεμόνος;

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἐγὼ τὴν συνταγματικὴν πρεσβεύων Μοναρχίαν,
Τὸν παριστῶ ἀνεύθυνον, οὐχὶ ἐγκληματίαν.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Ἀκούεις; γράφε, Γραμματεῦ· ἡ Μοῦσά του ἐτοίμη,
Καὶ κατ' αὐτοῦ τοῦ Ὄθωνος ν' ἀστράψῃ ἐπεθύμει·
Πλὴν διὰ μίαν του ἀρχὴν δὲν τὸν προσβάλλει μόνον,
Κι' ἂν τρέφῃ μῖσος ἄσπονδον καθ' ὅλων τῶν Ὀθώνων.

(Πρὸς τὸν Ποιητήν.)

Αὐτὰ τὰ γράφομεν (καὶ μὴ πρὸς κακοφανισμόν σου)
Διὰ τοῦ ἔθνους τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ καλόν σου...
Ἀκόμη ἓν ἐρώτημα καὶ μίαν μικρὰν φράσιν·
Δὲν ἔγραψες ὑποκινῶν τοὺς Ἕλληνας εἰς στάσιν;

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Δὲν ἔγραψα.

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Δὲν ἔγραψες κατὰ τῶν καθεστώτων;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ, *μετ' ἀγανακτήσεως.*

Δέν! δέν!

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ.

Ἰδοὺ,τὸ ἐκφωνεῖ ἐμπρὸς τῶν παρεστώτων·
Κατάφασιν μίαν ποιοῦν αἱ δύο του ἀρνήσεις·
Τὰ δύο δέ ν του, Γραμματεῦ, καλῶς νὰ ἐξηγήσῃς.

(Πρὸς τὸν Ποιητήν.)

Ἀνταποκρίσεις μυστικὰς κρατεῖς πρὸς συνωμότας.
Μαρτύρησε καὶ δεῖξέ με αὐτοὺς τοὺς πατριώτας...

(Ὁ Ποιητὴς μένει σιωπῶν καὶ βλέπων αὐτὸν περιφρονητικῶς.)

Ἡ σιωπὴ ἀπόκρισις· λοιπὸν ἡ σιωπή του
Δὲν εἶναι ἄλλο προφανῶς, εἰμὴ παραδοχή του.
Ἐξακολούθει, Γραμματεῦ, καὶ γράφε γράφε ὅτι,
Ἐν ᾧ εἰς στάσιν ἤγειρε, συγχρόνως συνωμότει.

(Πρὸς τὸν Ποιητήν.)

Εἰς τὴν ἐξομολόγησιν αὐτὴν ἃς ἀρκεσθῶμεν.
Δυνάμει ταύτης κ' ἐπειδὴ πολὺ σὲ ἀγαπῶμεν,
Διὰ τοῦ ἔθνους τὸ καλὸν καὶ διὰ τὸ καλόν σου,
Σὲ δίδομεν τὴν φυλακὴν ὡς οἶκον ἰδιόν σου...

(Πρὸς τοὺς Χωροφύλακας.)

Ἀπάγετε εἰς τὴν εἱρκτὴν αὐτὸν τὸν συγγραφέα.
Εἰς χείλη φέρει βλάσφημα Θεὸν καὶ Βασιλέα...

(Βλέπων αὐτοὺς ἀκινήτους.)

Ἀμέσως ὑπακούσετε εἰς τὴν φωνὴν τῶν νόμων,
Καὶ εἰς αὐτὸν σεῖς δείξετε τῆς φυλακῆς τὸν δρόμον...

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Ἔχων πτέρυγας ἀδέτους, κελαδῶν τὴν καλὴν φύσιν,
Ἐπεθύμουν νὰ πλανῶμαι εἰς τὸ δάσος, εἰς τὴν βρύσιν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλλὰ τοῦ Συντάγματός της ἡ Ἑλλὰς ἐστερημένη,
Ἀπὸ Βαυαροὺς Γραφίσκους ἔκλαιε τυραννουμένη.
Τῆς πατρίδος μου τὸ μέγα ὄνειδος μὴν ὑπομένων,
Ἐν φαρμακερόν μου βέλος ἔρριψα κατὰ τῶν ξένων...
Οὐρανοὶ σαπφειρωμένοι,
Χαίρετε λοιπόν!.. ἡ μαύρη φυλακὴ μὲ περιμένει...

Δι' ἐμὲ ἡ Ἐξουσία τὴν παρθένον Θέμιν φθείρει,
Εἰς τὰ δεσμωτήριά της τὴν φαιδρότητά μου σύρει,
Καὶ τὸ δίστομόν της ξίφος τραυματίζον μου τὰς χεῖρας
Τὰς χορδὰς ζητεῖ νὰ κόψῃ τῆς δημοτικῆς μου λύρας.
Χρόνους τόσους ζήσας ψάλτης τῆς καλῆς Ἐλευθερίας
Ἂς ἐκπνεύσω ἤδη μάρτυς τῆς κακῆς Ξενοκρατίας...
Οὐρανοὶ σαπφειρωμένοι,
Χαίρετε λοιπόν!.. ἡ μαύρη φυλακὴ μὲ περιμένει...

Τοῦ ἀγῶνος τῆς Ἑλλάδος ἐγὼ σείω τὴν ἀρχαίαν
Καὶ τὴν πλήρη τρισενδόξων ἐνθυμήσεων σημαίαν.
Ὡς νὰ χύνῃ αὐτὴ ἔτι σκιὰς ἄνωθεν θανάτου,
Καθεὶς κλείει μετὰ τρόμου Βαυαρὸς τὰ βλέφαρά του,
Καὶ πρὸς τὸν σημαιοφόρον τὰς φωνάς του ἀπευθύνων
Εἰς βαθὺ νὰ θάψῃ σκότος καὶ αὐτὴν ζητεῖ κ' ἐκεῖνον...
Οὐρανοὶ σαπφειρομένοι,
Χαίρετε λειπόν!.. ἡ μαύρη φυλακὴ μὲ περιμένει...

Ο ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΥΣ *πρὸς τοὺς Χωροφύλακας.*

Πῶς, στρατιῶται, μένετε ἀκίνητοι ὡς λίθοι;
Πῶς εἰς παρακοὴν αὐτὸς ὁ ἀπειθὴς σᾶς πείθει;

ΕΙΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ.

Ἡμεῖς τὸν ἐγνωρίσαμεν εἰς τόσας ἐκστρατείας,
Εἰς Κερατσίνην, Ἀμπλαγὴν καὶ Μύλους τῆς Ναυπλίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΛΛΟΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΞ.

Καθεὶς φοβεῖται Βαυαρὸς, ἐν ὅσῳ αὐτὸς γράφει,
Μὴ λογχοφόρους Ἕλληνας βλαστήσουν τὰ ἐδάφη.

ΟΛΟΙ ΟΜΟΥ ΟΙ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΕΣ.

Κἄνεὶς ἀπὸ ἡμᾶς, κἀνεὶς ἀγωνιστὴς μὴ σώσῃ
Ἀχάριστον βραχίονα ἐπάνω του ν' ἁπλώσῃ!

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ.

Σύρετέ με, στρατιῶται, ἄλλοτε υἱοὶ τῆς Νίκης!
Ἀλλὰ στρέφεσθε ὀπίσω μετὰ λύπης, μετὰ φρίκης,
Καὶ δὲν βάλλετε εἰς φίλον ἐχθρικὴν, βιαίαν χεῖρα.
Φεῦ! συναθληταὶ, μᾶς ἤδρεν ὀλεθρία ὅλους μοῖρα.
Τόσον δάκρυ, τόσον αἷμα, νίκαι τόσαι, μόχθοι τόσοι,
Τὸ πᾶν ἐμελλεν εἰς μίαν ἄλυσον νὰ τελειώσῃ!..
Οὐρανοὶ σαπφειρωμένοι,
Χαίρετε!.. μᾶς φυλακίζουν τοὺς ἀγωνιστὰς οἱ ξένοι...

Ναὶ, ὦ λόχε ἡμιθέων! ναὶ, ὦ φάλαγξ ἀνικήτων!
Τῆς ἐπαναστάσεώς σου ὁ καρπὸς τοιοῦτος ἦτον,
Καὶ ὑπῆρξε τὸ βραβεῖον τῆς παλαίστρας σου τοιοῦτον!
Ἀπὸ αἷμά του ὁ Ἕλλην τὸν ἀγρὸν ποτίσας τοῦτον,
Γαίας ἔκαμεν εὐφόρους τὰς ὑπὸ τὸν Τοῦρκον στείρας·
Ἀλλ' ὁ Βαυαρὸς θερίζει ἐξαπλῶν αὐθάδεις χεῖρας...
Οὐράνοὶ σαπφειρωμένοι,
Χαίρετε!.. ὁ ξονομάχος εἰς τὴν φυλακὴν ἐμβαίνει...

Πλὴν ἀκούω γλυκὺν ἦχον ὑπεράνω μου πτερύγων.
Εἶσθε σεῖς, σκιαὶ Ναυάρχων καὶ σκιαὶ Ἀρχιστρατήγων;
Ὦ! ἰδοὺ, ἰδοὺ οἱ πρῶτοι μαχηταὶ τοῦ Γένους, ὅσοι
Δουλικὸν ἐρυθριῶντες βίον ἐπὶ γῆς νὰ ζῶσι
Πρὸ καιροῦ τὴν ἀτιμίαν ἔφυγαν εἰς σφαίρας νέας
Κ' ἔφεραν ἐκεῖ ἀχράντους τῆς Πατρίδος τὰς σημαίας...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὐρανοὶ σαπφειρωμένοι,
Ὅλη ἔνθους ἡ ψυχή μου εἰς σᾶς ἤδη ἀναβαίνει...

*

Καὶ ὥδευσεν εἰς τὸ πρώην Ὀθωμανικὸν Σχολεῖον, ὅπου μετὰ τῶν φονέων ἐγκλείονται σήμερον οἱ δημοσιογράφοι τῶν κατακτησάντων τοῦτο Ἑλλήνων.

Τί δὲ συνησθάνθη βάλλων τὸν πόδα εἰς τὴν στενὴν τοιούτου κτιρίου περιοχήν;

Ἐκεῖ ἐμβαίνων ἔχυσε πικρῶν δακρύων νᾶμα,
Τὸ τῆς ἐπαναστάσεως ἐμπρός του φέρων δρᾶμα
Καὶ βλέπων τῶν θριάμβων της τὰ πέτρινα μνημεῖα
Γενόμενα τῶν πολιτῶν οἰκτρὰ ζωντοταφεῖα.

Καὶ καθ' ὅσον χρόνον διέμεινεν ἐκεῖ, ποῖόν τι φάντασμα ἔβλεπεν;

Ὁπότε σιωπὴ νυκτὸς τὸν εὗρισκε βαθεία,
Ἡ τῆς Τροιζῆνος ἤρχετο καλὴ Δημοκρατία
Φοροῦσα τῶν χιλίων της πολέμων τὸν χιτῶνα
Καὶ στέμμα της ἀρχαϊκὸν δρυὸς τὰ φύλλα μόνα.

Ἐν ᾧ δὲ αὐτὸς ἔφερεν εἰς τὴν μνήμην του τὴν εὐπιστίαν καὶ αὐταπάρνησιν τῶν Προκρίτων καὶ Ὁπλαρχηγῶν τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες ἐγκατέλιπον εἰς Ἑλλανοδίκην ἄγνωστον τοσαῦτα λάφυρα τοῦ ἀγῶνος, τοσαῦτα κτήματα τοῦ ἔθνους, τὴν τιμαλφῆ ἐλευθερίαν ἑαυτῶν καὶ τῶν ἰδίων παίδων, ἡ φωνὴ ἐκείνης ἠκούετο λέγουσα·

«Ἡ Ἑλλὰς γνωρίζει δύο ἐποχάς της ἀπαισίας,
«Καθ' ἃς ἔγινε τὸ θῦμα στυγερᾶς Ξενοκρατίας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἐπὶ πονηροῦ Φιλίππου ἀποφράδα της ἡμέραν
«Ἔγραψε καὶ κατηράσθη τὴν αἰσχρὰν τῆς Χαιρωνείας·
«Σήμερον τὴν αἰσχροτέραν
«Καταρᾶται τῆς Προνοίας·
«Εἰς τὴν μίαν ἐπ' αἰῶνας ἔμεινεν ἐκθρονισμένη,
«Καὶ πατοῦντές την ὡς πέτραν τὴν διέβησαν οἱ ξένοι·
«Εἰς τὴν ἄλλην αὐτονόμου Πολιτείας ἐστερήθη,
«Καὶ ἀναστηθεῖσα μόλις ὡς νεκρὰ ἐλησμονήθη.»

Ἀλλ' ἐπανέλθωμεν εἰς τὸ ἱστορικὸν μέρος.

Ἡ Κυβέρνησις εἶδε μετ' ὀλίγον ἀποῤῥιφθεῖσας διὰ βουλεύματος τὰς μαρτυρίας, ἐφ' αἷς ἐγένετο ἡ κατάσχεσις, καὶ μείναντα ὑπὸ τὸ βάρος ἐγκληματικῆς ἀγωγῆς τὸν Διοικητὴν τῆς Πρωτευούσης. Οὐχ ἧττον ὅμως ἐξηκολούθησε τὴν καταδίωξιν, χάρις εἰς Τιμοῦχόν τινα, ὅστις, ἐπιθυμῶν ὡς παράσημα τοῦ στήθους του καὶ τὰ κλεῖθρα τῆς φυλακῆς τοῦ συγγραφέως, διεκωδώνισε παρακατάθεσίν τινα δύο ἀντιτύπων γενομένην ὑπὸ τούτου ἄνευ ἐπισφραγίσεως καὶ θεωρηθεῖσαν ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως ὡς δημοσίευσιν· ἀφ' οὗ δὲ, περιμένουσα τὴν κατεύνασιν τῆς γενικῆς ἀγανακτήσεως, ἀνέβαλεν ἐπὶ ἑξαμηνίαν τὴν δικάσιμον ἡμέραν, ἐπὶ τέλους κλητήριον θέσπισμα τῆς 13 Φεβρουαρίου 1840 ἔφερε τὸν ποιητὴν τοῦ Περιπλανωμένου ἐνώπιον τοῦ ἐν Ἀθήναις Πλημμελειοδικείου, προεδρευομένου ὑπ' ἀνδρὸς ἀξιοτίμου δι' ἀκεραιότητα χαρακτῆρος, ἀλλὰ δι' αὐτὸ τοῦτο ἐκπτώτου σήμερον τῆς δικαστικῆς ἕδρας, τοῦ Ἰωάννου Μαυροκορδάτου. Εἰς ἐπήκοον πολυπληθοῦς ἀκροα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τηρίου, ἐν μέσῳ νεολαίας ἐνθουσιώσης καὶ πολλάκις χειροκροτούσης, ὁ ὑπόδικος ἐξεφώνησε τὸν ἑξῆς Λόγον·

«Ἄνδρες Δικασταί! ἀπ' ἀρχῆς τῆς Ἑλληνικῆς παλιγγενεσίας «οὐδὲν ἔτος ἀπαισιώτερον τοῦ 1839 ἐπῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα. «Νυκτεριναὶ καταπατήσεις οἰκιῶν, παράνομοι φυλακώσεις «συγγραφέων, θρησκευτικαὶ καταδρομαὶ πρὸς ἐξασθένισιν τῆς «Ἀνατολικῆς Ἐκκλησίας γινόμεναι, ἀλλεπάλληλοι ἐπαναστά«σεις ὑπὸ φατριαστῶν ὑπηρετῶν τῆς Κυβερνήσεως εἰς Ὕδραν, «εἰς Μεσσηνίαν καὶ εἰς Λακωνίαν προκαλούμεναι, σκανδαλώδεις «ἔριδες Συμβούλων τοῦ Στέμματος ἐν τῇ Πρωτευούσῃ, ἀναι«δεῖς διαρπαγαὶ Διοικητῶν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις, καταφοραὶ τοῦ «Ἑλληνικοῦ Ὑπουργείου κατὰ μιᾶς τῶν συμμάχων Αὐλῶν καὶ «ὑποκλίσεις αὐτοῦ εἰς ἄλλην, ἡ δημοσία ἐκπαίδευσις ἐν Ἄν«δρῳ, ἐν Ναυπλίᾳ, ἐν Ἀθήναις καταπολεμουμένη, συνταγμα«τικοὶ θεσμοὶ ἐνταῦθα μὲν ἀναβαλλόμενοι, ἐκεῖ δὲ καταπα«τούμενοι, ἰδοὺ ποῖα δεινὰ συνώδευσαν ὅλον τὸν παρελθόντα «ἐνιαυτόν, ἰδοὺ πρὸς ποῖον κατακλυσμὸν ἐθνικῶν συμφορῶν «ἐγὼ ἀντέθεσα τὸν Περιπλανώμενον καὶ τὴν Ἀγγελίαν.

«Ἀνέτειλε τὸ 1840 ἔτος. Ὁ Βασιλεὺς τῶν Ἑλλήνων, πλη«ρώσας τὰς ἐν τῷ βιβλίῳ μου ἐκφραζομένας πανδήμους εὐχάς, «μετέβαλε τὰς ποιητικάς μου σελίδας εἰς πεζὰ διατάγματα· «περιέστειλεν οὐκ ὀλίγας καταχρήσεις τῶν ἐν τέλει, πολλοὺς «αὐτῶν ἀπέβαλε καὶ συνεκάλεσε τὰ Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια.

«Ἐν ᾧ ὑποφώσκει οὕτως ἡ αὐγὴ τῆς αἰθρίας ἡμέρας, καθ' ἣν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«οὐδεὶς λειτουργὸς τῆς Κυβερνήσεως, ἂν μὴ διατηρηθῇ ἀμίαν-
«τος, ὄψεται θαρραλέως τὸν ἀνατέλλοντα ἥλιον τῆς δημο-
«σιότητος, ἀλλ' ἀπορριφθήσεται ὡς ὁ δυστώδης μῦς τοῦ Σπαλ-
«λανσάνου ἔξω τῆς Ἑλληνικῆς κυψέλης, ἄνθρωπός τις μεμο-
«λυσμένος τοῦ 1839 ἔτους ἀποστέλλει με κατὰ τὸ 1840
«ἐνώπιον ἡμῶν διότι ἐστηλίτευσα παρανομίας, ἃς ὁ ἀρχηγὸς
«τοῦ ἔθνους ἤδη ἀπαγορεύει.

«Ἀναχρονισμὸς ἀστεῖος! Δίκη ἀστειοτάτη! Ἐγκαλοῦμαι
«σήμερον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως διότι χθὲς ἐπολέμησα Διοι-
«κητάς, οὓς ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἀναγνωρίσασα ὡς ἐγὼ τῶν
«λαῶν ὀλετῆρας καταλύει ἐν μέσῳ τῶν συμποσίων των καὶ
«εἰς τὰ Δικαστήρια παραπέμπει! Ἐγκαλοῦμαι σήμερον ὑπὸ
«τῆς Κυβερνήσεως διότι χθὲς ἔτεινα χεῖρας πόθου πρὸς τὰ
«Ἐπαρχιακὰ Συμβούλια, τοὺς φαιδροὺς αὐτοὺς προδρόμους τῆς
«ἐθνικῆς Βουλῆς, οὓς ἡ Κυβέρνησις αὐτὴ ἀναγνωρίσασα ὡς
«ἐγὼ σωτηρίους ἐγκολποῦται καὶ ἀσπάζεται!.. Κύριε Εἰσαγ-
«γελεῦ, χαριεντίζεσαι πρὸς ἐμέ;.. Κύριε Ὑπουργὲ τῆς Δικαιο-
«σύνης, παίζεις μετὰ τοῦ δημοσίου λόγου;..

«Ἀλλ' ὅ,τι διεγείρει βεβαίως τὴν δικαίαν ἀγανάκτησιν καὶ
«ὑμῶν, ὦ ἄνδρες Δικασταί, οἵτινες φρουρεῖτε τοὺς νόμους,
«καὶ σοῦ, ὦ δῆμε τῶν Ἀθηναίων, ὅστις τοσοῦτον συμπαθῶς
«μὲ περιστοιχίζεις, τοῦτό ἐστιν ἡ τοῦ καπηλεύοντος τὴν δι-
«καιοσύνην Γραμματέως παράτολμος ἀποδοχὴ παντὸς ἀθε-
«μίτου καὶ ἡ ἀπροκάλυπτος αὐτοῦ καταφρόνησις πρὸς πάντα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«νόμον. Χθὲς ἐκίνησε τὴν κατ' ἐμοῦ δίκην διὰ κατάθεσιν ἔγ-
«γραφον, ἣν ὑμεῖς διεκηρύξατε κίβδηλον· σήμερον ἀνανεοῖ
«αὐτὴν διὰ παρακατάθεσιν ἀσφράγιστον, ἣν αὐτὸς ἀποκαλεῖ
«δημοσίευσιν· καὶ εἰς τί ἐλπίζει ὁ ἐνάγων ἐμέ; εἰς μόνην τὴν
«ἀποδειλίασιν ὑμῶν, εἰς μόνην τὴν ἔλλειψιν τοῦ περὶ ἀμετα-
«θέτων δικαστῶν τιμαλφοῦς θεσμοῦ, ὑπὲρ οὗ πάντοτε τὴν
«φωνὴν ὕψωσα καὶ τὸν κάλαμον ἔλαβον.

«Ἰχθύς τις χρυσοειδής, τρία ἔτη περιστρεφόμενος ἄφωνος
«εἰς τὸ ὑάλινον σκεῦος τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἔλα-
«βεν αἴφνης φωνήν, καὶ τοῦτο, ἵνα καταγγείλῃ ὅτι παρα-
«κατέθεσα εἰς δύο φίλους μου δύο τοῦ συγγράμματός μου
«ἀντίτυπα. Ἐπὶ τῇ καταμηνύσει ταύτῃ τοῦ Συγκλητικοῦ Κε-
«κέρωνος, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἦλθε ζητῶν παρ' ὑμῶν τὴν κατ-
«δίκην τοῦ ταραξίου ἐμοῦ Κατιλίνα· ἐπειδὴ δὲ, πρὶν μὲ δι-
«κάσητε, ἀνάγκη πᾶσα ἵνα μεταλλάξητε τὴν παρακατάθεσιν
«τοῦ συγγράμματος εἰς διάδοσιν, καὶ ταύτην πάλιν εἰς δημο-
«σίευσιν, ἰδοὺ ἐν περιλείψει καὶ οὐσίᾳ τί ὁ Εἰσαγγελεὺς εἰ-
«ὑμᾶς προτείνει· *Κηρύξατε, Δικασταί, ἑκατὸν τοῦ ὀρθοῦ*
«*λόγου καὶ τοῦ ἰσχύοντος νόμου, ὅτι ὅσοι δίδουσι χρήματα*
«*ἢ ἄλλο τι ἀσφράγιστα εἰς παρακαταθήκην διακοινοῦσι καὶ*
«*ἀποβάλλουσι ταῦτα. Ἐμβάντες οὕτως εἰς τὴν ἐξέτασιν τοῦ*
«*προκειμένου συγγράμματος, καταδικάσατε τὸν συγγραφέα*
«*διότι, κατὰ τὴν γνωμοδότησιν τῶν Κυρίων Πιτσιπίου καὶ*
«*Πήλικα, ἔπραξε τριπλοῦν ἔγκλημα ζητήσας τὴν δι' ἐθνι-*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«κῆς παραστάσεως τελειοποίησιν τοῦ Πολιτεύματος, τὴν συγ-
«κρότησιν ὑπευθύνου Ὑπουργείου καὶ τὸ ἀμετάθετον τῶν
«Δικαστῶν, τρία ζητήματα θρασέα, συγκινοῦντα ὅλας τὰς
«καρδίας καὶ θερμαίνοντα ὅλας τὰς κεφαλάς· ἐν ᾧ δὲ γνω-
«ρίζετε ὅτι ὁ κατάδικος εἰς τὰς καθύγρους καὶ ἀκαθάρτους
«φυλακὰς τῆς Ναυπλίας ἢ τῆς Χαλκίδος εὑρίσκει οὐχὶ τὴν
«παρὰ τοῦ Νόμου ζητουμένην κάθειρξιν, ἀλλὰ τὸν αἰκισ-
«μὸν τοῦ σώματος καὶ τὸν θάνατον αὐτὸν, φαντῆτε πρὸς
«ὀλίγας στιγμὰς ὅτι ἐλησμονήσατε τὴν βαρεῖαν ἀσθένει-
«αν τοῦ Λεβίδου, τὴν οἰκτρὰν κολόβωσιν τοῦ Σοφιανοπού-
«λου, τὴν σκληρὰν θανάτωσιν τοῦ Τρέτσικα, καὶ φυλακώσατε
«καὶ τὸν ποιητὴν τοῦ Περιπλανωμένου· ὅταν δὲ ἀπολεσθῇ
«καὶ αὐτὸς, τότε πάλιν λέγομεν ἡμεῖς τὴν Τουρκικὴν φράσιν,
«λάθος ἔγινεν· ὁ δὲ Κύριός μου τότε λέγει καὶ αὐτὸς τὸ τοῦ
«Πιλάτου, ἀθῶός εἰμι ἀπὸ τοῦ αἵματός του... Ποῦ
«προβαίνεις, Κύριε Εἰσαγγελεῦ;.. στῆθι! στῆθι!.. εἰπὲ πρὸς
«αὐτὸν τὸν Κύριόν σου· Συγγραφεύς τις μετὰ παῤῥησίας ὑπερ-
«θύμισε γραπτὰς περὶ τῶν Ἑλληνικῶν θεσμοθεσιῶν ὑποσχέ-
«σεις βασιλέως· καὶ διότι ἀνεδέχθη τὴν ὑπεράσπισιν τῶν δι-
«καίων τοῦ ἔθνους, καὶ διότι ἐπεκαλέσθη τὰς δύο οὐρανίας
«θυγατέρας, τὴν Ἐλευθερίαν καὶ τὴν Ἀλήθειαν, ἀνόμως
«αὐτὸς προεφυλακώθη, ἀνόμως αὐτὸς ἐξ μῆνας ἐβασανίσθη,
«ἀνόμως αὐτὸς σήμερον σύρεται εἰς τὰ Δικαστήρια· ἄνθρωποι
«δὲ, οἵτινες ἐφωράθησαν σκευωροῦντες τὴν δι' ὅπλων ἀνα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«τροπὴν τῶν καθεστώτων, τὴν ὑποδούλωσιν τῆς πατρί-
«δος, τὴν ἐνθρόνισιν ξένου ὁμοδόξου βασιλέως, καλύπτον-
«ται αὐτοὶ διὰ τῆς ὑπουργικῆς αἰγίδος, καὶ ἡ Ἀνάκρισις
«κρατεῖ δι' αὐτοὺς τὴν τρυτάνην ἄνισον... Διατί τοῦτο,
«Εἰσαγγελεῦ; Διατί ἔλαβεν ἡ Δικαιοσύνη δύο πρόσωπα; διότι
«ἐγὼ οὐδόλως ἀνεμίχθην εἰς τὰ τῆς ἐν Ναυπλίᾳ Συνελεύσεως;
«διότι ἐγὼ, μετὰ τὴν ἀναγόρευσιν τοῦ Ὄθωνος, οὐδόλως ἐζή-
«τησα Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος τὸν Ἀντιναύαρχον ξένης Δυ-
«νάμεως;

«Παράδοξος, ὦ Κύριοι, ἀντίφασις θεσμῶν! Δυνάμει τοῦ
«περὶ τύπου Νόμου ἐπιτρέποντος τὴν ἐπίκρισιν ἐπολέμησα
«ἐγὼ τοὺς Ὑπουργοὺς, καὶ, ὑπηρέται τῶν πολεμηθέντων, μὲ
«δικάζετε ὑμεῖς!.. καὶ ὅμως μηδένα φοβηθῆτε ψυχρὸν λόγον
«μου· ἀλλὰ καὶ μηδεμίαν περιμείνατε κολακευτικὴν ἔκφρα-
«σίν μου.

«Ἄλλοτε δύο Δικασταὶ τοῦ Κολοκοτρόνου, ἐναντίον τῶν
«νομικῶν διατυπώσεων, ἠρνήθησαν ὑπὲρ ἐκείνου τὴν μέλαι-
«ναν αὐτῶν ψῆφον. Σήμερον ὑμεῖς, ἐναντίον τῶν νόμων αὐτῶν,
«δώσετε κατ' ἐμοῦ τὴν μέλαιναν ὑμῶν ψῆφον;.. Ἀλλὰ ῥίψατε
«ὁποιονδήποτε θέλετε ὄστρακον εἰς τὴν κάλπην. Περιμένω
«ἀταράχως τὴν ἀπόφασιν ὑμῶν, ναὶ, μὰ τοὺς πάλαι πιόντας
«τὸ κώνειον ἐν ταῖς Ἀθήναις αὐταῖς ὑπὲρ τῆς ἀληθείας καὶ
«τῆς ἐλευθερίας, ναὶ, μὰ τὴν Ἑλληνικὴν νέαν γενεὰν, ἥτις ἔρ-
«χεται δικάσουσα ἐμὲ καὶ ὑμᾶς!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἀπὸ τῆς πρώτης πολιτικῆς αὐτοῦ καταρτύσεως τὸ Ἑλλη-
«νικὸν ἔθνος ὑπὸ δύο μορφὰς ἀνομοιοτάτας ἐφάνη ἐναλλὰξ εἰς
«τὸ θέατρον τῆς οἰκουμένης· ἢ ἐλεύθερον ὑπῆρξε, καὶ τότε ὑπο-
«γραμμὸς ἀνεδείχθη τελειότητος, ἢ δοῦλον, καὶ τότε τύπος
«κατέστη ἀνδραποδίσεως. Ἐὰν ἠγείραμεν τὸν κατὰ Μωαμε-
«θανῶν αἱματηρὸν πόλεμον ὅπως γενῶμεν πάλιν οἱ ἐπὶ τῶν
«Μακεδόνων, οἱ ἐπὶ τῶν Ῥωμαίων καὶ οἱ ἐπὶ τῶν Βυζαντινῶν
«ἐσχάτων Αὐτοκρατόρων χαμερπέστατοι ἐκεῖνοι Ἕλληνες, ἔχε
«τὰς ἀρὰς τοῦ Σωκράτους καὶ τοῦ Φωκίωνος, ὦ Ἑλλὰς, καὶ
«εἰς τὰς ἀβύσσους τῆς Μεσογείου ἐξαφανίσθητι!.. Ἀλλὰ πλα-
«νῶμαι· τείνεις, ὁδεύεις ἀκρατῶς εἰς τὴν πατρῴαν σου δόξαν·
«ἰδοὺ, ἀναπλάττεται ἡ νεολαία σου· ἰδοὺ, ἐξαπλοῦσιν ἀνάπο-
«σπάστους ῥίζας οἱ θεσμοί σου, καὶ αὐταὶ τῶν συγγραφέων
«ἡμῶν ἔτι αἱ δίκαι καὶ καταδίκαι συντελοῦσιν εἰς ἀνάκτησιν
«τῆς ἐλευθερίας σου.

«Κύριοι! Θεοσεβής τις Πατραῖος ἀπέφηνεν ἐσχάτως τὴν
«ἀκόλουθον προφητείαν· *Κοίμησις τοῦ Ἰωάννου Καποδιστρίου*
«*κατὰ τὸ 1831 ἔτος, ἀνάστασις αὐτοῦ κατὰ τὸ 1840, καὶ*
«*δόξα Πίστεως κατὰ τὸ 1841.* Ἐγὼ δὲ αὐτὸς ἤδη χρησμο-
«δοτῶν λέγω· *Κοίμησις τῶν Ἑλληνικῶν θεσμῶν κατὰ τὸ*
«*1839 ἔτος, ἀνάστασις αὐτῶν κατὰ τὸ 1840, καὶ συνταγ-*
«*ματικὴ Μοναρχία κατὰ τὸ 1843.*

«Ὅταν ὁ λόγος τοῦ Δημοσθένους ῥαγδαῖος καταβῇ ἀπὸ τοῦ
«βουλευτικοῦ Βήματος καὶ ὁ φανὸς τοῦ Ἀθηναϊκοῦ Πανεπι-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«στημίου φωτεινότερος φέγξη ἐφ' ὅλης τῆς Ἑλληνικῆς οἰκο-
«γενείας, ὅταν εἰς μεγάλα Παναθήναια ὁ Ἠπειρώτης, ὁ Θετ-
«ταλὸς, ὁ Μακεδὼν, ὁ Θρᾷξ καὶ ὁ Κρὴς παρακαθήσωσιν ἔχον-
«τες τὰ ὦτα διατεταμένα καὶ ἀκούσωσι τὸ τῆς ἐξεγέρσεως
«παρακέλευσμα, τότε τὸ Ἑλληνικὸν γένος, συσσωματωθὲν ὑπὸ
«τὴν αὐτὴν τῆς θρησκείας καὶ τῆς αὐτονομίας σημαίαν, ἀνα-
«κτήσει τὰς πρὸ τεσσαράκοντα αἰώνων ἀπολεσθείσας αὐτοῦ
«τύχας, καὶ τὸ τοῦ Ἕλληνος ὄνομα, κλέος ἤδη ἀβάστακτον,
«οὐδόλως ἔσεται εἰς ἡμᾶς βαρὺ καὶ ἀνάρμοστον.

«Ἐν μέσῳ τοιούτων λογισμῶν, οἵτινες μοὶ ἐνέπνευσαν τὴν
«ποίησιν τοῦ Περιπλανωμένου, ἐγὼ, Δικασταί, ἀπέρχομαι εἰς
«τὴν φυλακήν· ὑμεῖς ἀπέλθετε εἰς τὰς ὑμετέρας οἰκίας.»

Ἠγόρευσαν ἔπειτα ὑπὲρ αὐτοῦ ὁ αὐτοσχεδίως ῥητορεύων καὶ
πολλάκις ὑψηλὰς ἐμπνεύσεις ἔχων Περικλῆς Ἀργυρόπουλος, ὁ
περὶ τὴν νομικὴν μάθησιν καὶ τὰ ἐπιχειρήματα πολὺς Ἀθα-
νάσιος Πετσάλης καὶ ὁ τὸ φοβερὸν ὅπλον τῆς εἰρωνείας εὐ-
στόχως μεταχειριζόμενος Ἐδουάρδος Μάσων· μετὰ διάσκεψιν
δὲ τριῶν ὡρῶν, τὸ Δικαστήριον ἐξέδωκεν ἀπόφασιν ἀπολύου-
σαν τὸν συγγραφέα ἐν μέσῳ τῶν εὐφημιῶν τοῦ ἀδιακόπως
συρρέοντος λαοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ 1839-40 ΕΤΟΥΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΑ ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ

ΤΟΥ 1852 ΕΤΟΥΣ.

Τὴν 7 Μαρτίου 1852, τὸ τέταρτον Ἄσμα τοῦ Περιπλανωμένου καὶ κωμῳδία τις εἰς πέντε πράξεις, *Τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον*, ἐν ᾧ ἀμφότερα ἐτυποῦντο ἐν τῷ αὐτῷ τόμῳ, κατεσχέθησαν αἴφνης ὑπὸ τῆς Ἀστυνομίας τῶν Ἀθηνῶν· ὁ δὲ συγγραφεὺς, συλληφθεὶς ἐν τῷ οἴκῳ αὐτοῦ, ὑπέστη τριήμερον ἀνάκρισιν, μεθ' ἣν ἔτι ἄλλην αὐστηροτέραν, καὶ, εἰ μὴ κατέπληττε δι' ἐντόνων διαμαρτυρήσεων καὶ δι' ἄλλων ἐγγράφων τὴν Βουλὴν καὶ τὴν Γραμματείαν τῆς Δικαιοσύνης, ὑπέκυπτε βεβαίως εἰς ὅσα καὶ πρὸ ἑνδεκαετίας. Ὁ ἀναγνώστης εὑρήσει παρακατιὼν τὰ κυριώτερα τῶν ὑπ' ἐκείνου ἐν τρισὶ φυλλαδίοις τότε δημοσιευθέντων. Ἀλλὰ παραλείπονται ὅλα σχεδὸν τὰ πρὸς τὸ τελευταῖον μέρος τοῦ Περιπλανωμένου ἀναφερόμενα, τηρουμένων μόνων τῶν εἰκονικωτέρων τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου περικοπῶν, αἵτινες, ἐπειδὴ τὸ δρᾶμα τοῦτο ἄπεστι τῆς παρούσης ἐκδόσεως, οὐδόλως ἀποβήσονται δι' ἐπανάληψιν ἐπαχθεῖς.

Ἰδοὺ ἡ Ἀναφορὰ, ἣν ὁ ἀδικούμενος συγγραφεὺς ἀπηύθυνε, τὴν 9 τοῦ αὐτοῦ μηνὸς, πρὸς τὴν Βουλὴν τῆς Ἑλλάδος·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Κύριοι Βουλευταί!

«Τὸ 107 Ἄρθρον τοῦ Συντάγματος ἀφιεροῖ τοῦτο εἰς τὴν «φιλοπατρίαν τῶν Ἑλλήνων.

«Ἕλλην ἐγὼ, μοχθήσας τὸ κατὰ δύναμιν πρὸς ἵδρυσιν αὐ- «τοῦ, ἔρχομαι καταγγέλλων εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον περίβολον «τοὺς κατὰ τοῦ Συντάγματος συνωμοτοῦντας, περὶ ὧν πολὺς «ἐγένετο λόγος κατὰ τὴν προλαβοῦσαν ὑμῶν συνεδρίασιν.

«Πρῶτος τῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος ἀνοσιουργούντων, «Κύριοι, ἀναφαίνεται ὁ παρὰ τοῖς Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγ- «γελεὺς τῆς Πρωτευούσης.

«Πρὸ τῆς τελείας τυπώσεως δύο ἅμα πονημάτων μου ὑπὸ «τὰ πιεστήρια ἔτι ὄντων καὶ οὐδὲν περιεχόντων προσβλητι- «κὸν οὐδὲ κατὰ τοῦ ἀνευθύνου ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ «κατὰ τοῦ ἱεροῦ Πολιτεύματος αὐτῆς, τῇ 6 πρὸς τὴν 7 τοῦ «ἰσταμένου, ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου, ἄνθρωποι τῆς Εἰσαγγελίας «καὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἐξαπατήσαντες τοὺς ἐπὶ προφάσει πυρ- «καϊᾶς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ αὐτῶν ἐξυπνισθέντας τυπογράφους, «ἀφήρπασαν συλλήβδην τὰ δύο τριτημόρια τοῦ βιβλίου (ἐπειδὴ «τὸ ἄλλο μέρος μένει ἔτι ἀτύπωτον), καὶ τὴν ἐπιοῦσαν πρὸ «τοῦ ὄρθρου, ἐλθόντες παρ' ἐμοὶ, ἐνήργησαν αὐστηροτάτην «κατ' οἶκον καὶ μέχρις ἐν τοῖς κόλποις μου ἔρευναν, μὲ ἀπε- «στέρησαν τῶν χειρογράφων μου ὅλων καὶ μ' ἔθεσαν ὑπὸ κρά- «τησιν ὡρῶν δύο.

«Οὕτω, Κύριοι, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀναφανδὸν, ἐν νυκτὶ καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ἡμέρᾳ, ἐντὸς αὐτῆς τῆς Πρωτευούσης, ὑπ' ὄψιν πλήρους συνό-
«δου τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας, κατεπάτησε τὰ τοῦ Συν-
«τάγματος τέσσαρα ἑξῆς Ἄρθρα, ἐφ' ὧν ὡς ἐπὶ ἀκρογωνιαίων
«λίθων αὐτὸ στηρίζεται·

«Πᾶς τις δύναται ἵνα δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως
«καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του.

«Ἡ κατοικία ἑκάστου ἐστὶν ἄσυλος.

«Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του.

«Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἐστὶν ἀπαραβίαστος.

«Ἂν, Κύριοι Βουλευταί, διαμένητε πιστοὶ πρὸς τὸν ὅρκον,
«ὃν ὠμόσατε ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀν-
«θρώπων, ἂν διατελῆτε φρουροὶ ἄγρυπνοι τοῦ πολυτίμου θη-
«σαυροῦ, ὃν παρὰ τοῦ ἔθνους ἐλάβετε, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς
«καταμηνύσεως ταύτης ἐγέρθητε πάντες, ἅπαντες, ἀπαξά-
«παντες ἐκ τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν, ἀνυψώσατε τὴν φωνὴν
«κατὰ τῆς κακούργου ἀποτολμήσεως τῶν καταστρεφόντων
«ἐκ βάθρων τὸ Σύνταγμα καὶ φέρετε αὐθωρεὶ ἐνώπιον ὑμῶν
«τὸν Ὑπουργὸν τῆς Δικαιοσύνης, ὅπως δώσῃ λόγον τῶν περὶ
«τοῦτο ἠσεβημένων!»

Ἰδοὺ καὶ ἡ περὶ τοῦ βιβλίου εὐτράπελος μὲν ἐν τῇ ἀρ-
χῇ, σοβαρὰ δὲ εἰς τὸ τέλος συζήτησις, ἣν, ἐπιγεγραμμένην
Ἡ Κατάσχεσις Τῆς Διαιοίας, ὁ ποιητὴς ἀπέτεινε, τὴν 28
Μαρτίου, πρὸς τὸν Γραμματέα τῆς Δικαιοσύνης Κωνστα-
ντῖνον Προβελέγιον·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Κύριε Ὑπουργὲ τῆς Δικαιοσύνης!

«Εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς διὰ τῶν ἐφημερίδων κοινωθεῖσαν δια-
«μαρτύρησίν μου μέχρις ὥρας οὔτε διὰ γραφῆς, οὔτε δι' ἔρ-
«γου ἀπεκρίθητε· οὔτε ἀπελογήθητε, οὔτε τῆς Εἰσαγγελικῆς
«ἕδρας ἀπεβάλετε τὸν παρανομήσαντα. Ἆρα ὑμεῖς ἀνεδέχθητε
«τὴν καταπάτησιν τῶν τεσσάρων τιμαλφεστέρων Ἄρθρων τοῦ
Συντάγματος.

«Τοῦτο καταδεικνύει τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐν τῇ κατασχε-
«θείσῃ βίβλῳ λόγου μου ὅτι πρὸ τῆς σεπτεμβριανῆς μετα-
«πολιτεύσεως, καὶ μὴ ἔχοντες Βουλὰς, ἀπελαύομεν οἱ πολῖ-
«ται πλείονα ἢ σήμερον ἐλευθερίαν· διότι τότε μὲν, ἀναρπα-
«γέντος ὡσαύτως ἀδημοσιεύτου ἔτι τοῦ Περιπλανωμένου μου,
«ἐτιμωρήθησαν Ἀστυνόμος καὶ Διοικητὴς, ἤδη δὲ ἡ Ἀρχὴ
«οὐδὲ δικαιολογίας ἔχει χρείαν.

«Ἀλλὰ τί θαυμάζω, Κύριε Γραμματεῦ, διὰ τὸ πάθημά μου;
«Ποῖον Ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τηρεῖται παρ' ἡμῖν;

«Τὸ 3 Ἄρθρον ὁρίζει· *Οἱ Ἕλληνές εἰσιν ἴσοι ἐνώπιον*
«*τοῦ Νόμου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια*
«*βάρη, ἀναλόγως τῆς περιουσίας των.* Ἀλλ' ὁ μὲν Πελοπον-
«νήσιος καὶ ὁ Αἰγαιοπελαγίτης φορολογοῦνται τριάκοντα τοῖς
«ἑκατὸν, ὁ δὲ Στερεοελλαδίτης ἑβδομήκοντα διὰ τὴν εἰς τὰ
«καταλύματα τῆς Χωροφυλακῆς καὶ τῆς Ὁροφυλακῆς δαπά-
«νην του.

«Τὸ 6 Ἄρθρον ὁρίζει· *Οὐδεμία ποινὴ ἐπιβάλλεται ἄνευ*

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«νόμου, ὁρίζοντος αὐτὴν προηγουμένως. Ἀλλ' ὑμεῖς καθ'ἑκά-
«στην ἐξορίζετε τῆς Πρωτευούσης οὕστινας βούλεσθε πολίτας.

«Τὸ 59 Ἄρθρον ὁρίζει· *Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἀπὸ Βουλευ-*
«*τῶν, ἐκλεγομένων παρὰ τῶν πολιτῶν κατὰ τὸν περὶ ἐκ-*
«*λογῆς Νόμον.* Ἀλλ' ὑμεῖς σφετερίζεσθε τὸ δίκαιον τοῦτο
«τοῦ λαοῦ διορίζοντες ἐν Ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τοὺς Βου-
«λευτὰς, ὡς ἐπράξατε εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς Φθιώτιδος καὶ ὡς
«ἐγὼ λέγω διὰ τῶν ἑξῆς στίχων εἰς τὸ Συνταγματικὸν Σχο-
«λεῖον, τὸ μετὰ τῶν νέων ἐπῶν τοῦ Περιπλανωμένου εἰς τὰς
«κρύπτας τῆς Εἰσαγγελίας τεθαμμένον·

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ λαὸς καὶ τὸ μηδὲν ἓν πρᾶγμα
Διότι ἔχει τὴν Ἀρχὴν εἰς πᾶν του βῆμα φράγμα,
Διότι ἐν Ὑπουργικῷ ἐκείνη Συμβουλίῳ
Ἐκλέγει ἕνα Βουλευτὴν ἐξ ἀντιπάλων δύω.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὸ προκείμενον.

Τοσάκις μοὶ διεβεβαιώσατε προφορικῶς ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν καὶ ἀνόμως τὸ ἡμίτυπον βιβλίον μου κατεσχέθη, τοσάκις μοὶ ἐξεφράσατε ζωηροτάτην λύπην καὶ ἀγανάκτησιν κατὰ τῶν ἐκτελεσάντων τὸ ἀνόμημα καὶ τοσάκις ὑπεσχέθητέ μοι τὴν τιμωρίαν αὐτῶν ἅμα βούλευμα δικαστικὸν διατάξῃ τὴν ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, ὥστε μετὰ συστολῆς ἐγὼ ἐλάμβανον τὴν γραφίδα καὶ περιέφερον αὐτὴν εἰς τὸν χάρτην. Ἀλλ' ἡ νέα προανάκρισις, εἰς ἣν χθὲς ὑπεβλήθην, αἱ κατ' αὐτὴν γενόμεναι παρεξηγήσεις τοῦ περὶ τύπου Νόμου, τὰ καθ' ἑκάστην τεκται-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

νόμενα τῶν ὑπουργικῶν Ἐφημερίδων ἄρθρα, ὅλα ταῦτα συμφώνως προμηνύουσι τὴν ἐκ συστήματος παρ' ὑμῶν ζητουμένην καθιέρωσιν νέας τινὸς νομολογίας, ἄρδην καταστρεφούσης τὴν παρ' Ἕλλησιν ἐλευθέραν διάδοσιν τῆς σκέψεως. Ἔρχομαι λοιπὸν εἰς διαμάχην ἐκ τοῦ συστάδην μεθ' ὑμῶν.

«Ἥρπάσατε, Κύριε Ὑπουργέ, τὴν πνευματικήν μου ἰδιοκτησίαν σύμπασαν, ἔντυπον καὶ χειρόγραφον. Στεροῦμαι λοιπὸν ὁλοτελῶς αὐτῆς, καὶ μὴ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματός μου διαλογίζομαι ματαίως ποῖα τεμάχια ὁ πατριωτισμὸς ὑμῶν εὗρεν ἀξιόποινα. Ἀλλὰ μεθ' ὑμῶν εἰς τὴν μνήμην μου ἐμβατεύων, ἴσως μεθ' ὑμῶν ἀνευρήσω τὰ αἴτια τῆς καταδρομῆς, ἣν αἱ νέαι συγγραφαί μου ὑφίστανται.

«Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐν μιᾷ σελίδι τοῦ Περιπλανωμένου, ἀφ' οὗ παρέστησα τοῦτον μετὰ μακρὰν ἀπουσίαν ἐπανελθόντα ἐκ τῆς Ἀμερικῆς εἰς τὰς Ἀθήνας καὶ μετ' ἀθυμίας ἰδόντα ὅτι τὰ πάντα ἐν τῇ Ἑλλάδι προέβησαν ἐπὶ τὸ χεῖρον, ἔλεγον περὶ αὐτοῦ·

Φέρων τὴν ὀργὴν τοῦ ἔθνους εἰς τὰ στήθη του κρυφίαν
Εἰς τῶν Ἀνακτόρων ἦλθε τὴν ἀντάρτιδα Πλατεῖαν,
Ὅπου ὁ λαὸς συρρέυσας ἄλλοτε εἰς τὰς ᾠδάς του
Ἔστησε τὰ τηλεβόλα μετὰ τόλμης ἀδαμάστου,
Ὁ δὲ Ὄθων εἰς τὸν Χάρτην ὥμοσεν ἐκ τοῦ ἐξώστου
Καὶ εἰς τὴν φυγὴν τοῦ ξένου ἔνευσε στρατεύματός του.
Ἐκεῖ στὰς εἰς ἄκραν μίαν
Καὶ τὸ βλέμμα περιστρέψας, εἶπε ταῦτα κατ' ἰδίαν...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἐνταῦθα, Κύριε Ὑπουργέ, τὸ μνημονικόν μου μένει χάρ-
«της ἄγραφος, καὶ συγχωρήσατέ με...

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

«Ἐνθυμοῦμαι ὅμως, Κύριε Ὑπουργέ, ἀλλ' ἀμυδρῶς, ὅτι ὁ
«Περιπλανώμενος, συναθροισθέντων τότε τῶν πολιτῶν εἰς τὴν
«Πλατεῖαν τοῦ Συντάγματος, ἀνεφώνησε πρὸς αὐτοὺς·

Ὁ καταπατῶν τὸ ἔθνος ποῖος; ποῖον τ' ὄνομά του;
Ἕλλην οὗτος; πόθεν οὗτος; ποῖα τὰ περγαμινά του;
Πρὶν τὸ γένος τῶν ἡρώων καταστήσῃ ἀγελαῖον,
Σκήνωμά του τὴν γῆν ὅλην εἶχεν ὡς ὁ Ναπολέων;
Ἔφερε καθὼς ἐκεῖνος, εἰς Γιγάντων τρέχων πάλην,
Τὴν ῥομφαίαν εἰς τὴν μίαν καὶ τὸν κόσμον εἰς τὴν ἄλλην,
Κ' ἔθνη κατακτῶν παντοῖα
Διεμοίραζε τὰ σκῆπτρα ὡς τοὺς κέγχρους εἰς στρουθία;

«Ταῦτα καὶ ἄλλα τοιαῦτα στιχάρια ὑπῆρξαν εἰς ἄνδρας τολ-
«μητίας τόσον, ὅσον ὑμεῖς, ἐπίφοβα τόσον, ὥστε πρὶν δημο-
«σιευθῶσι, πρὶν ἔτι τυπωθῶσι, διὰ νυκτὸς ἐκλάπησαν;..

«Μὴ, Κύριε Ὑπουργέ, μή τινες ἐβεβαίωσαν εἰς ὑμᾶς ὅτι τὸ
«Συνταγματικὸν Σχολεῖον βωμολόχος τις ἐστὶ κωμῳδία; Ἠπα-
«τήθητε, μὰ τὸν Θεόν! Αὐτὸ ἀπ' ἐναντίας περιέχει συμβουλὰς
«ἐμβριθεῖς καὶ ἀρχὰς σοβαράς· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ λόγου
«μου, ἐρωτῶν πάλιν τὴν μνήμην μου ἀνευρίσκω ταῦτα·

Ἁπλοῦν μὴν ἔχῃς καὶ μικρὸν τοῦ Βουλευτοῦ τὸ χρέος·
Τῶν νόμων αὐτὸς στέλλεται προασπιστὴς γενναῖος·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ ἀληθὴς δὲ Βουλευτὴς σεμνοπρεπὴς τὸ σχῆμα,
Τὸ ἦθος ἀδιάφθορος καὶ ῥήτωρ εἰς τὸ Βῆμα,
Ἐλέγχει τὴν ἐθνοβλαβῆ τῶν Ὑπουργῶν πορείαν,
Τὴν τάξιν συνασπάζεται καὶ τὴν ἐλευθερίαν,
Εἰς ὅλης ἅμα τῆς φυλῆς ἐπαγρυπνεῖ τὸν μέλλον
Ἀλέκτωρ φωτεινῆς αὐγῆς τὴν ἔλευσιν ἀγγέλλων,
Καὶ Ὑπουργὸς γενόμενος ἐκεῖνα πράττει, ὅσα
Ἐκήρυττεν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀψευδής του γλῶσσα·
Ὁ Ἡγεμὼν τὸν σέβεται, τὸ ἔθνος τὸν θαυμάζει,
Καὶ ἡ κατόπιν γενεὰ τὴν μνήμην του δοξάζει.

«Τοιαύτη κατ' ἐμὲ ἡ τοῦ καλοῦ Παραστάτου εἰκών· ἰ
«καὶ ἡ τοῦ καλοῦ Ὑπουργοῦ, ὁποῖος ἀναντιῤῥήτως ἐστὲ ὑμ
«ὡς ἐκ πολλῆς μετριοφροσύνης ἀνωνύμως εἰς τὰς ἐφημερί
«διαβεβαιοῦτε τοῦτο·

Γνωρίζεις ποίους Ὑπουργοὺς ἐπιθυμῶ; δικαίους,
Ἐμπείρους, μεγαλόφρονας, τὸ ἦθος ἀκεραίους.
Ὁ Ὑπουργὸς εἰλικρινὴς καὶ σοβαρὸς ἐν πρώτοις,
Δὲν φωνασκεῖ δημοκοπῶν ἰσότης! ἀδελφότης!
Οὐδὲ τοῦ Βρούτου προσκυνεῖ βωβὸς τὸν ἀνδριάντα·
Ὀλίγιστα διὰ λαοῦ, διὰ λαὸν τὰ πάντα
Νυχθημερὸν ἐργάζεται, καλοὺς προτείνει νόμους,
Τηρεῖ τὰ χείλη του ἁγνά, τὰς χεῖράς του ἀμώμους.

«Καὶ κατωτέρω, μετὰ σκηνὰς Ἀριστοφανείους, ὁρίζω
«κοινοβουλευτικὴν Πολιτείαν οὕτως, εἰ μὴ ἀπατᾷ με ἡ μνή

Ἀρίστη τοῦ Συντάγματος ἐστὶν ἡ Μοναρχία
Ἐν ὅσῳ διασώζεται ἀκέραιος, γνησία,
Καὶ ὁ εἰς ταύτην ὁρκισθεὶς σκηπτοῦχος ἄνευ δόλου
Τὸ γράμμα καὶ τὸν νοῦν ὁμοῦ τηρεῖ τοῦ Χάρτου ὅλου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κρατοῦνται χωριζόμεναι καὶ δι' ἀντιρροπίας
Αἱ πρώτισται τότε καὶ τρεῖς Ἀρχαὶ τῆς Πολιτείας,
Καὶ ἄνδρες τότε σεβαστὴν πληροῦσι Γερουσίαν
Ἐξέχοντες εἰς ἀρετήν, εἰς πλοῦτον, εἰς παιδείαν,
Οὐδὲ κακοῦσι τὴν Βουλὴν διὰ κακίστων νόμων
Ἐδρεύοντες ὡς Σόλωνες οἱ σαρωταὶ τῶν δρόμων·
Ἐκλέγει δὲ ὁ Βασιλεὺς Πρωθυπουργοὺς τοῦ Κράτους
Τοὺς προὔχοντας εἰς μάθησιν καὶ τοὺς συνετωτάτους,
Τὴν κακουργίαν τιμωρεῖ, τὴν ἀρετὴν βραβεύει
Καὶ εἰς Σχολὴν Συντάγματος τὸ ἔθνος ἐκπαιδεύει.
Ἀλλ' ὅπου ἡ προσωπικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἡγεμόνος
Εἰς ὅλα παρεμβάλλεται ἀτάκτως κ' ἐπιμόνως,
Εἰς τὰς Βουλὰς δὲ κάθηνται καὶ εἰς τὰς Γραμματείας
Νευρόσπαστα ὑποτελῆ πανούργου Ἐξουσίας,
Δὲν βλέπω ἄλλην χείρονα εἰς ἔθνος Πολιτείαν
Παρὰ τὴν Συνταγματικὴν τοιαύτην Μοναρχίαν.

«Βλέπετε, Κύριε Ὑπουργέ, ὅτι οὐδόλως ἐφαρμόζω τὴν θεω-
«ρίαν μου, ἁπλῶς δὲ μόνον διαχαράττω αὐτήν.

«Ἀλλὰ μὴ, Κύριε τῆς Δικαιοσύνης, μή τινες ἐσυκοφάντη-
«σάν με πρὸς ὑμᾶς ὅτι προσβάλλω τὸ Σύνταγμα, ὑμεῖς δὲ ὡς
«Ὑπουργὸς, τουτέστιν ὡς Συνταγματικὸς σφόδρα, παρωργίσ-
«θητε σφόδρα; Ἀποβάλετε τὴν ἀχλὺν τῆς ἀπάτης ἀναγινώ-
«σκοντες τὴν περικοπὴν ταύτην, ἣν ἐνθυμοῦμαι κάλλιστα οὕ-
«τως ἔχουσαν·

Τὸ Σύνταγμα μέχρις αὐτῆς τῆς ὥρας ἐφηρμόσθη,
Καὶ εἰς τὸν πάπυρον γραφὲν ποτὲ κἂν ἀνεγνώσθη;
Ἡ ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν εἰς τὸν λαὸν ἀφέθη,
Καὶ εἰς τὴν Σύγκλητον ὁ νοῦς, ἡ ἀρετὴ ἐτέθη;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρωθυπουργὸς χρόνον τινὰ ἐξέχων διωρίσθη,
Καὶ Ὑπουργεῖν μετ' αὐτοῦ σοφὸν συνεψηφίσθη;
Συνεζητήθη μετ' αὐτοῦ παρὰ τῆς Βασιλείας
Τὸ Πρόγραμμα τῆς ἐθνικῆς προόδου καὶ παιδείας;
Οὐδὲν τοιοῦτο ἔγινε ποτὲ, καὶ οὐδεμία
Ἐδόθη πρὸς τὸν Ἕλληνα ποτὲ χειραγωγία.
Εἰς πάντα βαίνουσα σαπρὸν, εἰς πάντα λυμεῶνα,
Ἡ Ἐξουσία ἔφερεν αὐτὸν τὸν κυκεῶνα.
Ὑπὲρ τοῦ Ἕλληνος λοιπὸν καὶ τῆς Ἐλευθερίας
Ἐγὼ διαμαρτύρομαι εἰς γενεὰς μυρίας.

«Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι παριστῶ διὰ σκαιῶν καὶ σκοτει
«χρωμάτων τοὺς Ὑπουργικοὺς ὑμῶν Βουλευτάς. Εἰς τὰς φ
«δρὰς σκηνάς μου αὐτοὶ καὶ χορεύουσι καὶ τραγῳδοῦσιν ἐ
«δὴ, ὡς ὁ Παραστάτης Στρεψιάδης μου λέγει διὰ τῶν ἀ
«λούθων στίχων, ἡ ὀρχιστικὴ συμβάλλει τὰ μέγιστα εἰς
«ὑψηλὴν ἀποστολὴν τῶν Πατέρων τοῦ ἔθνους·

ΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ *πρὸς τὸν Στρεψιάδην.*

Αὐθέντα ὁ διδάσκαλος τῶν Γαλλικῶν γραμμάτων
Εἰς τὸν πλησίον θάλαμον ἐκάπισε φυλάττων.
Καὶ ὁ Βιεννέζος χορευτὴς ὁμοίως περιμένει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰπέ τους ὅτι ἔχομεν οἱ ἀφωσιωμένοι
Συνδιαλέξεις σοβαρὰς μετὰ τῆς Ἀὐλαρχίας
Περὶ παιδείας τοῦ λαοῦ, περὶ νομοθεσίας...

(Ὁ ὑπηρέτης φεύγει.)

Καὶ ὅμως οἱ διδάσκαλοι αὐτοὶ ἀναγκαιοῦσι.
Τὰ Γαλλικὰ καὶ ὁ χορὸς τοὺς Βουλευτὰς ὑψοῦσι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸν δρόμον ἀφ' οὗ ἔλαβα τῶν ἀφωσιωμένων,
Ἀνάγκη ἀναπόφευκτος ἡ σχέσις τινῶν ξένων·
Τὰ Γαλλικὰ καὶ ὁ χορὸς ἀνάγκαι λοιπὸν πρῶται·
Εἰς ταύτας ὑπεβλήθησαν καὶ ἄλλοι πατριῶται
Πολύσαρκοι, λευκόμαλλοι, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον
Ἐκρίθησαν ἐπάξιοι Γραμματειῶν μεγάλων...

(Τραγῳδεῖ χορεύων.)

Τοῦ Συντάγματος τὴν φλέβα ὅστις ηὗρε Βουλευτὴς
Ηὗρε φλέβα μεταλλείου,
Ηὗρε Πακτωλὸν χρυσίου.
Ἐνδοξότερός του ποῖος; πλουσιώτερός του τίς;

Τὴν ὑπογραφὴν αὐτήν του ἀνωθογραμμένην βάλλει;
Γίνεται θαυματουργὸς
Τῆς Παιδείας Ὑπουργὸς,
Καὶ τὴν μεταμόρφωσίν του σέβονται μικροὶ μεγάλοι.

Πόλεμον καὶ ἂν δὲν εἶδε, πρῶτος τῶν γενναιοτάτων
Ἀ πζημιοῦται μόνος
Διὰ τὴν φορβὴν τῶν ἵππων καὶ διὰ τὰ πέταλά των
Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἀγῶνος...

«Ἰδοὺ (καὶ ἀπορῶ πῶς τὰ ἐνθυμοῦμαι), ἰδοὺ καί τινες χαρα-
«κτῆρες τριῶν Ἑρουσιαστῶν ἀστειότατοι καὶ αὐτοί, ἀλλ' οὐ-
«δένα τῶν ζώντων ἐξεικονίζοντες, καὶ πιστεύσατέ με... μὴ,
«μὴ ἐκλάβετε ἀλλέως τὸ πρᾶγμα...

Εἷς τούτων ὑψηλόσωμος, ἰσχνὸς, ὠχρὸς καὶ πτύων
Καὶ τρίβων τὰς παλάμας του, καλεῖται Αὐλικούων·
Ὁ λόγιος Συγκλητικὸς, ἡ σφῦδρα νομιμότης,
Ἐλευθερία σύσσωμος ὁμοῦ καὶ αὐλικότης!
Ἀνὴρ χρηστὸς καὶ τίμιος, πλὴν τὰ πλευρά του ξύων
Εἰς τῆς Αὐλῆς τὰ πρόθυρα ὡς ψωραλέος κύων!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἷς ἄλλος Ἐρεβίνθιος καλούμενος, κοιλιά
Κατήντησεν ἀπὸ λαιμοῦ μέχρι γονάτων μία
Καὶ ζώνει τῆς στραγγύλης του γαστρὸς τὸ περιέχον
Ὡς πίθος χιλιόλιτρος τριγύρω κύκλον ἔχων·
Αὐτὴν δὲ τυμπανοκτυπῶν εἰς πάντα Γραμματέα,
«Ἰδού, φωνάζει, αὐλικὴ καὶ ψῆφος καὶ σημαία!»

Καὶ ἄλλος τις, Σφονδύλιος, τοῦ σκάφους του πυξίδα
Ἐπῆρε τὸ συμφέρον του, τὸν οἶκόν του πατρίδα·
Ἀλλάσσει ὄψεις τὴν αὐγήν, ἀλλάσσει τὴν ἑσπέραν,
Ὡς οὐρανὸς τῶν Ἀθηνῶν δεκάκις τὴν ἡμέραν,
Κ' ἐπάνω τοῦ πολιτικοῦ παρίσταται κτιρίου
Ἀνεμοδείκτης πετεινὸς ἑκάστου Ὑπουργείου...

«Ἀλλ' ὁ Ἀξελὸς, ὑμέτερος Γενικὸς Γραμματεὺς, κατήγο-
«ρεῖ με ὡς θεατρίζοντα τοὺς Βουλευτὰς ὅλους· ψεύδεται· εἰς
«τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον λέγω... Πλὴν βοηθήσατέ μοι,
«Κύριε Ὑπουργέ, λαμβάνων παρὰ τοῦ Εἰσαγγελέως τὴν κω-
«μῳδίαν μου καὶ ἀναγινώσκων ἀπὸ ταύτης, ἐπειδὴ μὰ τὴν
«Θεὰν Μνημοσύνην, ἥτις μὲ παρήτησε, φοβοῦμαι μήπως αὐ-
«τοσχεδιάσω ἐγὼ ἄλλα παρ' ὅσα μοῦ ἀφηρπάσατε βάλλων
«τὴν Μοῦσάν μου εἰς ἀγγαρείαν, καὶ τότε... ὄχι· ὄχι· εὗρον
«εἰς τὰ σαρώματα τοῦ δωματίου μου τὸ ζητούμενον εἰς τὴν
«κεφαλήν μου τερμάχιον, καὶ ἰδού·

Τοὺς ἐναρέτους Βουλευτὰς ὡς στέργω κατὰ χρέος,
Τοὺς φαύλους καὶ τοὺς πονηροὺς βδελύττομαι δικαίως,
Τοσούτῳ μᾶλλον ἀπεχθεῖς, καθ' ὅσον καταχρῶνται
Ὁπόσα ὑπὲρ ἄλλο τι ὡς ἱερὰ τιμῶνται

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ καθιστῶσι μισητὴν τὴν ὑπὲρ πᾶν ἀξίαν
Ἀγάπης καὶ σεβάσματος καλὴν Ἐλευθερίαν...
Εὐκταῖος ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν ἀμαθῶν ἐξ ὅλου,
Ἐξ ὅλου τοῦ βουλευτικοῦ ἁγίου περιβόλου.
Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀκροατῶν ἐκεῖ ἐρυθριῶσιν
Εἰς τόσην φώτων ἔλλειψιν, εἰς σπάνιν αἰδοῦς τόσην·
Τὰς ἀκοὰς των βάναυσοι λυποῦσι λοιδορίαι,
Ἡ δίχως καὶ συντάξεως πολλάκις ὁμιλίαι·
Οἱ ζευγηλᾶται ἵστανται ἢ κάθηνται ὡς λάχῃ,
Ἐρεύγονται ἢ χάσκουσιν οἱ Μαραθωνομάχοι,
Καὶ πανταχοῦ τὸ σκόροδον τῆς Ἐπαρχίας ὄζει.
Παιδεία, νοῦς καὶ φρόνημα εἰς τὴν Βουλὴν ἁρμόζει·
Εἰς τὴν Βουλὴν ἐμβρίθεια καὶ κοσμιότης πρέπει·
Ἐκεῖ τοῦ ἔθνους ἕκαστος τὸν χαρακτῆρα βλέπει.

«Ὁ λόγος μου ὑπάρχει αὐτὸς, Ἐξοχώτατε· ἐπειδὴ διορίζετε οἱ «Ὑπουργοὶ τοὺς Βουλευτὰς, τοὐλάχιστον διορίζετε τοὺς ἐντιμω- «τέρους, τοὺς ἀξιοπρεπεστέρους καὶ τοὺς λογιωτέρους. Ὁ Ἀξε- «λὸς ὅμως, καθὼς εἶπον, μὲ διαβάλλει ὡς ἐξυβρίζοντα σύνολον «τὴν Βουλὴν, διότι ἔγραψα διάλογον ἑνὸς ἐπιδόξου Ὑπουργοῦ, «τοῦ Κυρίου Στρεψιάδου, καὶ τριῶν ἄλλων Βουλευτῶν, τῶν Κυ- «ρίων Κλεπτοδράχμου, Ψηφοπώλου καὶ Σιγαλίωνος, προφερόν- «των μετὰ σχετλιασμοῦ ἱερεμιάδας κατὰ τῶν Ὑπουργῶν...ἰδοὺ, «διὰ καλήν μου τύχην, εὗρον κατὰ γῆς καὶ αὐτὸ ἔτι τὸ κομ- «μάτιον, καὶ ὑποβάλλω τοῦτο εἰς ὑμᾶς, καὶ ὑμεῖς δικάσατέ με·

*

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ *πρὸς τὸν Στρεψιάδην.*

Ὁποία, πατριῶτά μου, κατάστασις πραγμάτων!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ, *ὁμοίως.*

Πατρὶς καὶ Θρόνος πένουσι βαβαὶ! τὰ λοίσθιά των.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ, *ὁμοίως.*

Τοῦ τόπου τοὺς ἀνθρώπους τίς σὲ ἢ ἐμὲ ἀκούει;

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Ὁ νουθετῶν τοὺς Ὑπουργοὺς εἰς θύρας κωφῶν κρούει.
Ἀφ' οὗ τὴν ψῆφον ἔδωκα εἰς τρεῖς των ἐγὼ νόμους,
Ἑπτά μου ἔπαυσαν αὐτοὶ ἐχθὲς Ὑγειονόμους.

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ.

Ὀκτὼ πιστούς μου ἄλλαξαν, ὀκτὼ Δασμοτελῶνας,
Καὶ τὰς ἐλπίδας ἔκοψαν τὰς ὅλας μου καὶ μόνας.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ.

Ἐννέα οἱ ἀπάνθρωποι τοῦ Κόμματός μου ἄρα
Δημοτικὰ Συμβούλια διέσπασαν ὡς ῥάμμα.

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Καὶ πῶς νὰ ἐπιστρέψωμεν, πῶς εἰς τὰς Ἐπαρχίας;

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ.

Ζευγηλατῶν ἀναφορὰς ἐλάβαμεν χιλίας,
Ζητούντων ὑπουργήματα.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ.

Πολλοὶ καὶ τ' ἄρτρά των
Ἐπώλησαν, προσμένοντες ἐκδόσεις διπλωμάτων.

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Χωρὶς πλαγίων δωρεῶν εἰς χρήματα καὶ εἴδη,
Εἰς τὴν Καθέδραν ποῖος ζῇ ἐπὶ ψιλῇ ἐλπίδι;

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ.

Εἰς μίσθην μου τὴν ἐκλογήν, ὀρνύω, ἑκὼν ἄκων
Χιλίων ἐδαπάνησα διστύλων ἕνα σάκκον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΙΓΑΛΙΩΝ.

Διὰ τὴν ἔγκρισιν ἐμοῦ πρὸς ἕνα, εἰς Ἀθήνας,
Ἐμέτρησα ὅσον μισθὸν λαμβάνω δέκα μῆνας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, *μετὰ σοβαρότητος.*

Ἐμάθετε τὸ σχέδιον τοῦ Ὑπουργείου τούτου;
Λαβὸν τὸ κῦρος τοῦ τριπλοῦ Προϋπολογισμοῦ του
Καὶ προβαστάζον ἔξοδα δι' ἔτη σωστὰ τρία,
Ἀφίνει σήμερον ἡμᾶς εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα.
Ἀντὶ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ μισθὸς μηνῶν τεσσάρων
Μᾶς ἀπειλεῖται καὶ φυγὴ αἰσχίστη ἄρον! ἄρον!

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΜΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ, *ἀπομάσσοντες τὰ δάκρυά των.*

Ἐχαθήκαμεν,
Ἐσβυσθήκαμεν,
Καὶ κάμμία
Σωτηρία!..

Ποῖος δίδει καλημέραν εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἡμᾶς,
Ἂν δὲν ἔχωμεν εἰς χεῖρας καὶ τοῦ ἔθνους τὰς δραχμάς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πατέρες, ἔχει ὁ Θεός! πολλά του τὰ ἐλέη!
Τὴν λέαιναν στέλλει τροφὸν τοῦ βρέφους ὅταν κλαίῃ.

ΟΙ ΤΡΕΙΣ ΟΜΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ.

Τί νὰ γίνωμεν,
Ἐὰν μείνωμεν
Πατριῶται
Ἰδιῶται;..

Κινδυνεύουν καὶ ὁ Θρόνος καὶ τὸ Γένος καὶ ἡ Πίστις,
Ὁκτὼ μῆνας ὁλοκλήρους ἡ Βουλὴ ἂν μείνῃ νῆστις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πατέρες, ἔχει ὁ Θεός! πολλά του τὰ ἐλέη!
Καὶ εἰς κακούργους ἄνωθεν τὸ μάννα του προχέει.

*

«Βλέπετε, Κύριε Προβελέγιε, τὴν ἀδικίαν; Ἐγὼ μόνον περὶ
«τριῶν τεσσάρων Βουλευτῶν ὡμίλησα, καὶ οὐχὶ περὶ τῶν ἑκα-
«τὸν τριάκοντα. Πῶς λοιπὸν ὁ ὑμέτερος Ἀξελὸς ἐκτείνει τοὺς
«λόγους μου εἰς ἅπαντα τὰ μέλη τοῦ βουλευτικοῦ Σώματος;..
«Ἀλλ' εὗρον!..εὗρον!.. οὐχὶ τὸ γεωμετρικὸν τοῦ Ἀρχι-
«μήδου πρόβλημα, οὐχί...εὗρον εἰς μίαν τοῦ θαλάμου μου
«γωνίαν φύλλον ἀπερριμμένον, ὅπου σώζεται ὁλόγραφος
«συνομιλία τις τοῦ Αὐλάρχου Ἀμφιθέου σχεδιάζοντος Ὑπουρ-
«γεῖον νέον μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ Στρεψιάδου· ἐπειδὴ δὲ ὑπο-
«πτεύω πολὺ ὅτι αὐτὴ, παρεξηγηθεῖσα ὑπὸ τοῦ Εἰσαγγελέως,
«ἐπέφερε τὴν κατάσχεσιν τοῦ βιβλίου μου, τὴν ἀντιγράφω ἐν-
«ταῦθα κατὰ μῆκος, πλάτος καὶ βάθος, ὅπως ἰδίοις ὄμμασιν
«ἴδητε ὅτι οὐδ' αὐτὴ ἔχει ἐπιλήψιμόν τι καὶ πάραυτα δώ-
«σητε τὴν ἄδειαν τῆς δημοσιεύσεως τοῦ τε Ξυνταγματικοῦ
«Σχολείου καὶ τοῦ ἀκάκου Περιπλανωμένου μου·

*

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὴν πληρεξουσιότητα τῶν δύο Βουλῶν φέρω
Καὶ καρτερῶ τὸ νεῦμά σου διὰ τὰ περαιτέρω.
Ἂν δὲν γενῇ μεταλλαγὴ τῶν Ὑπουργῶν ταχέως,
Πλειοψηφία τῶν Βουλῶν ἐλπίζεται ματαίως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *μετὰ τραχύτητος.*

Ἂν Γερουσίας καὶ Βουλῆς συνάπαντα τὰ μέλη
Διώκωσι τοὺς Ὑπουργοὺς πρὸς ἰδιά των τέλη,
Πρὸς τοῦτο τί; Ὁ Ἡγεμὼν ἀκέραια φυλάττει
Τοῦ Θρόνου τὰ προνόμια καὶ τὰς Βουλὰς ἀλλάττει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Παρεξηγήθην δυστυχῶς· Βουλὴ καὶ Γερουσία
Φρονοῦσιν ὅτι ἄνωθεν αὐτῶν ἡ Βασιλεία·
Πλὴν ἂν τοῦ ἔθνους, ἔλεγα, ὁ μέγας πατριώτης,
Ἡ Ὑμετέρα δηλαδὴ Μεγάλη Γενναιότης,
Τὴν παῦσιν ἤθελεν εὐθὺς αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου
Καὶ χιλιάδας ἑκατὸν δραχμῶν ἐκ τοῦ Ταμείου
Δυνάμει δέκα τελωνῶν, ἰδίων της ἀνθρώπων...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *μετὰ γλυκύτητος.*

Ὁμίλει, φίλε, κατ' αὐτὸν ὁμίλει με τὸν τρόπον.
Τὸ πρᾶγμα τὴν στιγμὴν αὐτὴν λαμβάνει ἄλλην φάσιν.
Τῶν Βουλευτῶν ἡ αἴτησις δικαίαν ἔχει βάσιν...

(Ξηροβήχων.)

Τοῦ Ὑπουργείου, κατ' ἐμὲ, ἡ πτῶσις ἀναγκαία.
Ἑπτὰ εὐθὺς ὀνομαστὶ σὲ λέγω μέλη νέα,
Καὶ γράφε σὺ...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τίς Πρόεδρος;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ γέρων Μαλαθρώτης·
Τρισολεθρία ἡ πολλὴ αὐτοῦ δημοτικότης·
Καθ' ὅλον τὸν Ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἐδοξάσθη
Καὶ ὡς πατὴρ φιλόστοργος τοῦ ἔθνους ἐθαυμάσθη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἑκάστης δόξης ἐθνικῆς ἡ μετὰ δυσφημίας
Εἰς Ὑπουργεῖα κύλισις τιμὴ τῆς Ἐξουσίας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δικαιοσύνης Ὑπουργός;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ λόγιος Ληρίδης·
Ὑπάρχει φιλελεύθερος, ἀλλὰ καὶ σπουδαρχίδης·
Εἰς τὴν Βουλὴν δημηγορεῖ κατὰ τῶν καθεστώτων
Καὶ θιασώτης φαίνεται τῶν νόμων καὶ τῶν φώτων.
Ἂν ἀμαυρώσωμεν αὐτὸν, τὸ ἔργον ἡμῶν θεῖον.
Εἰς τὴν Ἑλλάδα σβύνεται ἡ δόξα τῶν λογίων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τίς ὁ τῶν Ἐξωτερικῶν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ Μάρκος Πιρπιράτης·
Ὑπῆρξε Σεπτεμβριανὸς, ὑπῆρξεν ἀποστάτης·
Οὐδὲ ὡμίλησε ποτὲ πρὸς ξένον Εὐρωπαῖον,
Καὶ οὐδὲ λέξιν Γαλλικὴν γνωρίζει· περιπλέον
Τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὴν μελάνην βάφει,
Εἰς τὸ χαρτίον τὴν πατεῖ καὶ οὕτως ὑπογράφει.
Ἀπὸ τὴν αὔριον λοιπὸν ἰδοὺ διὰ σχημάτων
Λαλοῦσι Πρέσβεις καὶ αὐτὸς διπλωματικωτάτων,
Κ' αἰσθάνεται ἡ ἐλαφρὰ φυλὴ τῶν Εὐρωπαίων
Ἂν εἰς ἡμᾶς τὸ Σύνταγμα ὑπῆρχεν ἀναγκαῖον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τίς ὁ τῶν Στρατιωτικῶν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἐγίναμεν οἱ δύω
Ἓν σῶμα· τὴν καρδίαν μου εἰς σὲ λοιπὸν δὲν κλείω·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὴν τῶν Στρατιωτικῶν νομίζω Γραμματείαν
Κατάλληλον γεροντικήν τινα σαποκοιλίαν.
Ἡ καθ' ἡμέραν αὔξησις συμφέρει τῆς ληστείας·
Αὐτὴ τὰς τοῦ Συντάγματος κυρύττει συνεπείας·
Αὐτὴ τιμᾷ τὴν πατρικὴν προτέραν Πολιτείαν.
Εἰς τὸν Βρωμίαν δίδομεν αὐτὴν τὴν Γραμματείαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἑκατοντούτης ὁ σαπρὸς, καὶ πᾶσαν αὐτὸς ὥραν
Ζητεῖ τὴν ἀμελέτητον καὶ μυροβόλον χώραν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *γελῶν*.

Δι' αὐτὸ τοῦτο Ὑπουργὸν θαυμάσιον τὸν κρίνω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Βαθύτερά μου σκέπτεσαι, κ' εἰς ὅ,τι λέγεις κλίνω.
Τίς ὁ τῆς Ἐκπαιδεύσεως;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ Βουλευτὴς Βιρβίλης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καὶ ὁ τῶν Ἐσωτερικῶν;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Φασίτσας, ἢ Κονδύλης.
Οἱ λόγιοι τὸ Σύνταγμα ἐπόθουν ἐν ᾧ εἶχον
Βαθμοὺς, τιμὰς κ' ἐχόρευον εἰς τῶν δραχμῶν τὸν ἦχον.
Αὐτοὶ διὰ τοῦ Τύπου των, τυφλοῦ καὶ ὀλεθρίου,
Αὐτοὶ προπαρεσκεύασαν τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου.
Εἰς τοὺς Φασίτσας σήμερον λοιπὸν τὰ Ὑπουργεῖα.
Αὐτὸ ἡ συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους Πολιτεία . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(Μετ' ὀλίγην παῦσιν, καθ' ἣν ὁ Στρεψιάδης μένει σιωπῶν.)

Καὶ σὺ τὰ Οἰκονομικά... Πλὴν τὴν αὐτὴν ἡμέραν
Τελῶνας Σύρου καὶ Πατρῶν τὸν Φλῶρον καὶ τὸν Λέραν,
Τοὺς φουστανελοφόρους μου, ἀμέσως διορίζεις
Καὶ οὕτω τῶν ταλήρων μου τὸ μέρος ἀσφαλίζεις...
Πυργοποιΐα τῶν γλωσσῶν καὶ χάος τῶν πνευμάτων,
Διαφθορὰ τῶν καρδιῶν καὶ παῦσις τῶν γραμμάτων,
Καὶ εἰς τὸ κάτω τῆς γραφῆς ληστεία τοῦ Ταμείου,
Ἰδοὺ ἡ μέλλουσα ὁδὸς τοῦ νέου Ὑπουργείου...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ Πρόγραμμά σου ἅγιον!

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Περίμενε καὶ σίγα...
Οἱ Γραμματεῖς ἀλλάσσονται, καὶ εἰς λεπτὰ ὀλίγα...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, *ἐκβάλλων ἐκ τοῦ δακτύλου τοῦ ἓν λιθοκόλλητον δακτυλίον.*

Πρὸς ἄλλα δῶρα ταπεινὸν τὸ δακτυλίδιόν μου...
Ἀλλ' ἀρραβῶνα κράτει το τῶν ὑποσχέσεών μου...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *ὀπισθοδρομῶν.*

Ἀδύνατον!..

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, *προσφέρων αὐτό.*

Παρακαλῶ...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *ἀποποιούμενος.*

Ποτέ!..

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ ἱκετεύω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Δὲν ἔλαβα δῶρον ποτὲ ἀνθρώπου...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ πιστεύω.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Τοὺς δωρολήπτας θεωρῶ ἀξίους τιμωρίας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ζητῶ συγγνώμην τῆς πολλῆς αὐτῆς μου ἀκρισίας.
Εἰς τὸ μικρόν μου δάκτυλον πάλιν ἰδοὺ τὸ βάλλω...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *δράττων αὐτό.*

Πλὴν νὰ ἰδῶ τὴν πέτραν του....

(Δοκιμάζων ἂν τὸν ἔρχεται.)

Μ' ἐμβαίνει;.. ἀμφιβάλλω...
Μ' ἐμβῆκεν... εἰς τὴν χεῖρά μου ἐκόλλησε καὶ μένει...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ τὸ ἐκβάλλω, Στρατηγέ, ἂν θέλῃς...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *μειδιῶν.*

Τί σημαίνει;..
Τὰ σὰ ἐμὰ κ' ἐμὰ τὰ σά...

(Μετὰ σπουδαιότητος.)

Ἂν σ' ἔλαχαν καὶ ἄλλα,
Νὰ μὲ τὰ φέρῃς· ἀγαπῶ πετράδια μεγάλα·
Ἐπεχειρίσθην συλλογὴν τῶν ὀρυκτῶν, πρὸ πάντων
Στρογγύλων λίθων τιμαλφῶν, σμαράγδων, ἀδαμάντων.

*

«Ἰδοὺ, ἐξωμολογήθην ἐν ἐκτάσει πρὸς ὑμᾶς, Κύριε Προ-
«βελέγιε, δι' ὅλα τὰ ὕποπτα μέρη τοῦ Περιπλανωμένου καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου... Ὢ! παρ' ὀλίγον μοῦ
«φευγέ τι ἐκ τῆς μνήμης... Εἶπέ μοι ὁ Κύριος Χρυσόγ
«ὅτι παρέστησάν τινες τὴν πρὸς ἕνα Ὑπουργὸν Ὠδὴν τοῦ
«ροντος Γερουσιαστοῦ μου, τοῦ λυρικοῦ Τρεμογνάθωνος
«ἀπευθυνομένην πρὸς τὴν Ὑμετέραν Ἐξοχότητα· ἀκούσατέ
«ἐκφωνουμένην παρὰ τοῦ ἰδίου, καὶ κρίνατε ἂν προσαρμόζ
«εἰς ὑμᾶς·

*

ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ, *πλησιάζων πρὸς τὸν ὑπὸ πολλῶν ἑορταζόμενον νέον Ὑπουργὸν καὶ τραυλίζων.*

Ὢ! χαι-χαι-χαῖρε! χαι-χαι-χαῖρε τρίς! ἀ-ἀ-ἀγλάϊσμα τοῦ τόπου!
Ὦ ἄνθρω-θρω-θρωπε θαυμάσιε, ἀνώτερε ἀνθρώ-θρώ-θρώπου!
Προσφέ-φέ-φέρομεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμεῖς εὐχα-χα-χαριστήσεις,
Διότι-τι-τι τὰς θερμὰς ἡμῶν εἰσήκουσε-σε-σε δεήσεις.

Αἰ-αἰ-αἰ γλαῦκες αὐτοχθό-χθό-χθόνισαι,
Τοῦ οἴκου-κου-κου σου γειτό-τό-τόνισαι
Κ' ἐκεῖ-κεῖ-κεῖναι σὲ συγχαί-χαί-χαίρουσι,
Καὶ-καὶ-καὶ ὕμνους σου προφέ-φέ-φέρουσι.
Τὰ-τὰ-τὰ δάση ψι-ψι-ψιθυρίζουσιν,
Αἰ-αἰ-αἰ βρύσεις κε-κε-κελαρύζουσιν,
Οἱ βάτραχοι κο-κο-κο-κοάζουσι
Καὶ ζῆ-ζῆ-ζῆ-ζῆθι! ζῆθι! κράζουσι.
Κ' ἐγὼ τὴν γλῶσσαν ἔ-ἔ-ἔλυσα,
Ἐβόμβησα ὡς μέ-μέ-μέλισσα,
Ὡς ὄρνις ἐκα-κα-κα-κακάρισα,
Ὡς πέρδιξ ἐκα-κα-κα-κακκάβισα,
Ὡς τέτιξ ἐτε-τε-τε-τερέτισα,
Καὶ σ' ἐβαθυχαι-χαι-χαι-χαιρέτησα.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΟΛΛΟΙ ΟΜΟΥ ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ.

Διθύραμβος θαυμάσιος! Προσφώνησις, ὁποία,
Ὁποία οὐδὲ τῆς Βουλῆς αὐτῆς ἡ ἐτησία!

*

«Φρικτὴ συκοφαντία, Κύριε Γραμματεῦ! Οἱ οὐρανοὶ κε-
«κράξονται!.. Ἀλλ' ἂν τυχὸν διὰ τοῦ ὑπουργικοῦ μικροσκο-
«πίου παρετηρήσατε ἄλλας τινὰς παραδρομὰς ἢ καὶ ἡμαρ-
«τημένα, ἥμαρτον! ἥμαρτον! ἄξιά εἰσι τῆς Ὑμετέρας Χρι-
«στιανικῆς συγχωρήσεως...

«Ἴσως ἐν αὐστηρότητι πνευματικοῦ πατρὸς, ἴσως ἀνακρά-
«ξετε πρὸς ἐμὲ·

Τί ἐκίνησε, τέκνον μου, τὸν κάλαμόν σου πρὸς διακωμώ-
«*δησιν τῶν παρόντων; ὄρεξις σατυρικοῦ οἴστρου;*—Οὐδαμῶς.

«*Τί ἐκίνησε, τέκνον μου, τὴν καρδίαν σου πρὸς ἔκχυσιν*
«*τοιούτων φλογερῶν ἐκφράσεων; δίψα ποιητικῆς φήμης;*
«—Οὐδαμῶς.

«*Τί λοιπόν, ὦ ἄνθρωπε, τί τὸ κινῆσάν σε;*—Ἡ θέα,
«ὦ ἀπάνθρωπε, τῆς Ἑλλάδος φθινούσης καὶ εἰς τὸν τάφον ὁση-
«μέραι προβαινούσης...

«Τριακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν κατηναλώθησαν ἀπὸ
« τοῦ 1832 ἔτους.

«Ὑπουργοὶ τῆς Οἰκονομίας! Ποίαν γῆν διενείματε εἰς
«τὸν λαὸν, πρὸς παῦσιν τῆς εἰλωτείας αὐτοῦ καὶ πρὸς με-
«τάπλασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους διὰ τῆς καλλιεργείας
«καὶ τῆς φυτείας; Πόσας ἀποζημιώσεις ἐδώκατε εἰς τοὺς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Προκρίτους καὶ Πλοιάρχους τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, εἰς
«τοὺς Προεστῶτας καὶ Ὁπλαρχηγοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ
«τῆς Χέρσου Ἑλλάδος, πρὸς ἀνέγερσιν τῶν πεσόντων οἴκων
«των; Ποίους συνοικισμοὺς Ἑλλήνων διενεργήσατε; Πόσα
«δάση ἐλαιῶν ἀγρίων πρὸς ἐγκεντρισμὸν ἐδώκατε;

«Τριακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν κατηναλώθησαν ἀπὸ
«τοῦ 1832 ἔτους.

«Ὑπουργοὶ τῶν Ἐσωτερικῶν! Ποῖα ἐργαλεῖα ἐφέρετε ἀπὸ τῆς
«ἐσπερίας Εὐρώπης εἰς τοὺς ζευγηλάτας τῆς Ἑλλάδος, πρὸς
«ἀπόῤῥιψιν τῶν ἀρότρων τοῦ Τριπτολέμου καὶ πρὸς δεκα-
«πλασίασιν τῶν προϊόντων; Ποίαν Τράπεζαν Γεωργικὴν ἐν
«ταῖς Ἐπαρχίαις συνεστήσατε, πρὸς εὐκολίαν τῆς παραγωγῆς;
«Ποίας μηχανὰς Εὐρωπαϊκὰς εἰσηγάγετε, πρὸς κατεργασίαν
«τῆς μετάξης, τοῦ βάμβακος, τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ οἴνου;
«Ποίας ὁδοὺς, ποίας διώρυγας, ποίας γεφύρας κατεσκευάσατε,
«πρὸς μετακομιδὴν τῶν προϊόντων ἀπὸ τῶν μεσογείων εἰς
«τοὺς λιμένας καὶ πρὸς ὕψωσιν τῆς ἀξίας αὐτῶν; Ποῖα Πα-
«ναθήναια, ποῖα Ὀλύμπια κατὰ τὴν σωτήριον ἡμῶν 25 Μαρ-
«τίου συνεκροτήσατε, πρὸς συνένωσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς πανη-
«γύρεις ἀρχαϊκάς;

«Τριακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν κατηναλώθησαν ἀπὸ
«τοῦ 1832 ἔτους.

«Ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν! Ποῦ Ἀποθῆκαι πυρίτιδος,
«σφαιρῶν, ψιλῶν πυροβόλων καὶ ὅλμων; Ποῦ πεζικὸν, ποῦ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ἱππικὸν τοῦ Κράτους, ἂν ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας πυρ-
«καϊὰ πολέμου εἰς ἡμᾶς ἐπισκήψῃ; .. Φεῦ! εἰς μάτην τοσαῦ-
«τα ἔτη ἐπιζητοῦμεν ἕνα λόχον σκαπανέων πρὸς ἀπόσβεσιν
«οἰκίσκου πυρπολουμένου ἐν τῇ Πρωτευούσῃ!

«Τριακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν κατηναλώθησαν ἀπὸ
«τοῦ 1832 ἔτους.

«Ὑπουργοὶ τῶν Ναυτικῶν! Ποίαν Τράπεζαν Δανειστικὴν διὰ
«τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν συνεστήσατε; Ποῦ τὰ τοῦ Κράτους
«ἀτμόπλοια; Ποῦ τὰ τοῦ Κράτους νεώρια; .. Φεῦ! οὐδὲ τὰ
«πλοῖα ἐκεῖνα τῆς πτωχῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὰ παρὰ
«τοῦ Κυβερνήτου εἰς ἡμᾶς κληροδοτηθέντα, ἔχομεν σήμε-
«ρον!

«Τριακόσια ἑκατομμύρια δραχμῶν κατηναλώθησαν ἀπὸ
«τοῦ 1832 ἔτους.

«Ὑπουργοὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Παιδείας! Ποῦ
«Ἀρχιερεῖς τοῦ Κράτους; Ποῦ Κήρυκες τοῦ Θείου Λόγου;
«Ποῦ ἀξιοπρεπεῖς; Ναοί; Ἐμισθώσατε τὸν ἄνω Κλῆρον; οὐχί..
«Ἐμισθώσατε τὸν κάτω Κλῆρον; οὐχί. Συνεστήσατε πρὸς ἔκ-
«δοσιν βιβλίων Ἑταιρείαν; οὐχί. Συνεστήσατε πρὸς ῥύθμι-
«σιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Ἀκαδημίαν; οὐχί.

«Τριακόσια Ἑκατομμύρια δραχμῶν κατηναλώθησαν ἀπὸ
«τοῦ 1832 ἔτους.

«Ὑπουργοὶ τῆς Δικαιοσύνης! Ποῦ φυλακαὶ τῆς Ἑλλάδος;
«Δημοσιογράφοι μετὰ λῃστῶν, χρεῶσται μετὰ φονέων, γυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ναῖκες μετ' ἀνδρῶν εἰς ὑγρὰς καὶ δυσώδεις στοὰς συναγε-
«λάζονται.

«Οὐδὲν, οὐδὲν ἐπράξατε ἄνευ τοῦ Συντάγματος· οὐδὲν, οὐδὲν
«ἐπράξατε μετὰ τοῦ Συντάγματος· καὶ ὅμως ἐν τῷ Προγράμ-
«ματί μου τούτῳ ὑπῆρχον ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ
«δι' αὐτῆς ἀνάστασις τοῦ ὅλου Γένους.

«Ζητῶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος, ἀλλ' οὐδὲ τὴν σκιὰν αὐτοῦ εὑ-
«ρίσκω. Ἅπαντες ἠλλοιώθημεν! ἅπαντες ἠχρειώθημεν! Ἅπαν-
«τες ἀπωλέσαμεν τὸ πνεῦμα τῆς μεγαλοπράγμονος Ἐλευθερίας!

«Εἰπέτε εἰς ἡμᾶς ὑμεῖς, οἱ ἀπὸ τοῦ 1832 ἔτους Ὑπουργοί
«τί ἔγιναν οἱ μεγαλόφρονες ἄνδρες, οἱ Ἕλληνες τοῦ ἀγῶνος;..
«Φεῦ! καὶ τρὶς φεῦ! οἱ Στρατηγοὶ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης,
«Πέτρος Μαυρομιχάλης, Νότης Βότσαρης, Νικήτας Τουρκοφά-
«γος, Ἀνδρέας Λόντος, Γεώργιος καὶ Παναγιώτης Ἰατράκοι, οἱ
«Ναύαρχοι Ἀνδρέας Μιαούλης καὶ Γεώργιος Σαχτούρης, οἱ
«Πρόκριτοι Ἀνδρέας Ζαΐμης, Ἀναγνώστης Κοπανίτσας, Ἀσι-
«μάκης Φωτίλας, Ἰωάννης Μέξης, Νικόλαος Βότσαρης, Βασί-
«λειος Βουδούρης καὶ Γεώργιος Αἰνιὰν, οἱ Ἀρχιερεῖς Βρεσθένης,
«Ἀργολίδος, Καρύστου, Κυκλάδων, Κυνουρίας καὶ Ἀχαΐας
«μετὰ πεντακοσίων ἄλλων Ὑποστρατήγων, Πλοιάρχων, Ἐγ-
«κρίτων καὶ Ἱεραρχῶν, ἅπαντες ἀπέθανον κλαίοντες, ἡ δὲ ὑπ'
«αὐτῶν ἐλευθερωθεῖσα γῆ, ἀρκοῦσα πρὸς κόρον δέκα ἑκατομ-
«μυρίων κατοίκων, ἐχρησίμευσεν οὐχὶ πρὸς τροφὴν αὐτῶν, ἀλ-
«λὰ πρὸς ταφὴν αὐτῶν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Πόθεν αὕτη τῆς ὑψιφροσύνης ἡ κατάπτωσις; ἐκ τῆς κα-
«τατρυχούσης ἡμᾶς πτωχείας καὶ τῆς ἐπιτηδείως διοργανω-
«θείσης διαφθορᾶς. Ἐπειδὴ οὐδὲ τὴν ἐθνικὴν γῆν ἡ Κυβέρνη-
«σις διένειμεν, οὐδ' ἀμαξιτοὺς ἤνοιξεν, οὐδὲ τὴν κοινὴν ἀσφά-
«λειαν περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο, παρ' ὥραν δὲ τὰ σκεύη καὶ
«τὸν ἱματισμὸν τῆς πολυτελοῦς Εὐρώπης εἰσήγαγε, πάντες οἱ
«πολῖται πένητες ἐμείναμεν καὶ πάντες ὡς ἔκφρονες εἰς τὰ
«δημόσια ἐπαγγέλματα ἐπέσαμεν.

«Χαίρετε δέ τινες καθ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς αἰσθάνεται τὰς ἀρ-
«θρώσεις τοῦ σώματός της ἐκλυομένας, τὴν ἰσχὺν τῆς κινή-
«σεώς της ἐλαττουμένην καὶ τὸ ζωογόνον πνεῦμά της βαθ-
«μηδὸν ἐκλεῖπον.

«Ἐξελάβετέ τινες τὴν Ἑλλάδα ὡς ἔρμαιον καὶ σφετερίζεσθε
«αὐτὴν· καταδαπανᾶτε εἰς μάτην τὸν χρόνον της καὶ τὸ χρῆ-
«μά της· ἀπορροφᾶτε τὴν διάνοιάν της καὶ ἀφανίζετε τοσού-
«των ἀνθρώπων τοσούτους ἀγῶνας.

«Ἀλλὰ γνωρίζετε τίς ἐστιν ἡ Ἑλλὰς αὕτη; τίνες διέσω-
«σαν καὶ τίνες εἰς ὑμᾶς παρέδωκαν ταύτην; πολλαὶ, πάμ-
«πολλαι γενεαὶ διαβᾶσαι σιωπηλαὶ καὶ θλιβεραί· πολλοί, πάμ-
«πολλοι νεκροὶ κείμενοι σήμερον ἀτύμβευτοι καὶ ἀμνημόνευ-
«τοι· καὶ κατὰ πρῶτον Πατριάρχαι τῆς Νέας Ῥώμης μετὰ
«Συνόδων Οἰκουμενικῶν, Ἡγεμόνες τῆς Βλαχίας καὶ Μολ-
«δαυΐας μετὰ Διερμηνέων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τοῦ Ὀθω-
«μανικοῦ στόλου, ὑπὲρ τοὺς τρεῖς αἰῶνας ἐξοριζόμενοι, φυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«λακιζόμενοι καὶ φονευόμενοι, ἀλλὰ διατηροῦντες τὴν θρη-
«σκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ προπα-
«ρασκευάζοντες τὸ ναυτικὸν αὐτοῦ· καὶ μετὰ τούτους τοσοῦ-
«τοι ἀναφανέντες σοφοὶ, οἱ δίδυμοι παῖδες τῆς δόξης Εὐγέ-
«νιος καὶ Θεοτόκης, καὶ ὁ πολυμαθὴς Ἀδαμάντιος Κοραῆς,
«καὶ Ἀθανάσιος ὁ Πάριος, καὶ Δωρόθεος ὁ Πρώϊος, καὶ Πανα-
«γιώτης ὁ Παλαμᾶς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Βαλάνοι, καὶ Δανιὴλ ὁ
«Πάτμιος, καὶ Λάμπρος ὁ Φωτιάδης, καὶ Ἰωάννης ὁ Πέζαρος,
«καὶ Νεόφυτος ὁ Καψοκαλυβίτης, καὶ Γρηγόριος ὁ Κωνσταν-
«τᾶς, καὶ Ἄνθιμος ὁ Γαζῆς, καὶ Κοῦμας ὁ Λαρισσαῖος, καὶ
«Στέφανος ὁ Κομητᾶς, καὶ Ἀργύριος ὁ Γοβδελᾶς, καὶ Νεόφυ-
«τος ὁ Δούκας, καὶ Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, καὶ Στέφανος ὁ Δούγ-
«κας, καὶ Θεόφιλος ὁ Καΐρης, καὶ οἱ Βαρδαλάχοι, καὶ οἱ Βάμ-
«βαι, καὶ οἱ δύο Οἰκονόμοι, ἅπαντες χρηματίσαντες καθηγη-
«ταὶ Ἀκαδημιῶν, γυμνασιάρχαι, ὑπομνηματισταὶ, λεξικο-
«γράφοι καὶ συγγραφεῖς· καὶ μετὰ τούτων οἱ κατ' Ὄλυμπον καὶ
«Πίνδον καὶ Οἴτην καὶ Μαίναλον Ἁρματωλοὶ Ἀνδροῦτσοι, Κα-
«τσαντῶναι, Βλαχάβαι, Ζαχαρίαι, Κολοκοτρόναι καὶ Ἰατρά-
«κοι, καὶ οἱ πρόμαχοι τοῦ Σουλίου Φῶτος Ζαβέλλας καὶ Δῆμος
«Δράκος, καὶ ὁ προαλείψας εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν πάλην τὸν
«Ἀνδρέαν Μιαούλην, τὸν Ἰάκωβον Τομπάζην καὶ τὸν Γεώργιον
«Σαχτούρην Λάμπρος Κατσώνης, καὶ ὁ Τυρταῖος αὐτῶν Ῥή-
«γας Φεραῖος· καὶ μετὰ τούτους οἱ πατέρες τῆς Φιλικῆς Ἑται-
«ρείας Ξάνθος ὁ Πάτμιος, Ἀθανάσιος ὁ Τσακαλώφης καὶ Πα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ναγιώτης ὁ Ἀναγνωστόπουλος, καὶ οἱ τέσσαρες Ὑψηλάνται,
«καὶ ὁ τῆς Μολδαυΐας Ἡγεμὼν Μιχαὴλ Σοῦτσος, καὶ ὁ νέος
«τῆς Θράκης Ὀρφεὺς Ἰάκωβος Ῥίζος, καὶ οἱ κατακοπέντες
«δύο βραχίονες τοῦ Ἱεροῦ Λόχου Δημήτριος Σοῦτσος ὁ Δρακον-
«τίδης καὶ Σπυρίδων Δρακούλης ὁ Ἰθακήσιος, καὶ ἅπαντες οἱ
«κατὰ τὸ 1821 ἔτος ἀπαγχονισθέντες, καρατομηθέντες ἢ ἐν
«τῇ Ἀσίᾳ τὸν βίον ἀθλίως κατατρέψαντες· καὶ μετὰ τούτων
«ἑκατοντακισχίλιοι κατὰ γῆν καὶ εἰκοσακισχίλιοι κατὰ θάλασ-
«σαν παῖδες τῆς ἡρωϊκῆς Ἑλλάδος, καταπολεμήσαντες ἐπὶ ἑπτὰ
«ἐνιαυτοὺς τὰς τρεῖς Ὀθωμανικὰς ἠπείρους βοηθουμένας ὑπὸ
«τῶν τριῶν μεγάλων Δυνάμεων, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ
«Αὐστρίας.

«Τοιαύτην γῆν ὑμεῖς κυβερνᾶτε καὶ λόγον ὀφείλετε οὐχὶ μό-
«νον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἀλλὰ πρὸς ἅπαν
«τὸ Ἑλληνικὸν γένος· οὐχὶ μόνον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας, ἀλ-
«λὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀποθανόντας.

«Τοιαῦτα φρονήματα ἔχων καὶ τοιαῦτα διαλογιζόμενος ἐγὼ,
«ἐποίησα τὸν Περιπλανώμενον καὶ τὸ Συνταγματικὸν Σχο-
«λεῖον. *Εἰ μὲν κακῶς ἐλάλησα, μαρτυρήσατε περὶ τοῦ κα-*
«*κοῦ· εἰδὲ καλῶς, τί καταδιώκετέ με;*..

«Κύριε Προβελέγιε!.. Κύριε Προβελέγιε!..

«Ἂν παρὰ τὸν νόμον, ἐν πλήρει συνεδριάσει τῆς Γερουσίας,
«ἐπὶ ἐγκλήματι ὑπεξαιρέσεως δημοσίων χρημάτων ἢ ἐπὶ ἄλλῃ
«ἀνυπάρκτῳ αἰτίᾳ, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐφυλάκιζε τοὺς καλοὺς συγ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«γενεῖς σου καὶ Συγκλητικοὺς Χρυσόγελον καὶ Παξιμάδην, τί
«ἔπραττες τότε, φιλελεύθερε Ὑπουργέ; Ἐγκατελίμπανες ἡμέ-
«ρας εἴκοσιν αὐτοὺς κρατουμένους παρὰ τὸν νόμον εἰς τὸ δεσ-
«μωτήριον;.. Λάλει, Κύριε Προβελέγιε, λάλει!..

«Καίτοι γράψας ἐγὼ, μὴ δημοσιεύσας ὅμως, εἰμὶ κατὰ τὸν
«νόμον ὡς εἷς τῶν μὴ γραψάντων πολιτῶν.

«Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ γράψαντος ἐμοῦ, κατέσχε-
«τε ὑμεῖς τὴν διάνοιάν μου παρὰ τὸν νόμον;

«Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ γράψαντος ἐμοῦ, κατε-
«πατήσατε ὑμεῖς τὸν οἶκόν μου παρὰ τὸν νόμον;

«Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ γράψαντος ἐμοῦ, μ' ἐφέ-
«ρετε ὑμεῖς εἰς ἀνάκρισιν παρὰ τὸν νόμον καὶ ζητεῖτε ὑμεῖς
«τὴν κάθειρξίν μου παρὰ τὸν νόμον;

«Μὲ σύρεις ἀνόμως εἰς τὰ Δικαστήρια; Σὲ σύρω νομίμως
«εἰς τὸ Βῆμα τῆς καινῆς γνώμης.

«Σὺ, Κύριε Προβελέγιε, σὺ ἔφερες τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἡμᾶς,
«ὥστε κατὰ θέλησίν σου ἠ παραιτεῖς αὐτὴν εἰς ἡμᾶς, ἢ ἀφαι-
«ρεῖς αὐτὴν ἀφ' ἡμῶν;

«Τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν ὁ ὕστατος Αὐτοκράτωρ τοῦ Βυζαν-
«τίου Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, ἐκπνέων ὑπὲρ τοῦ Γένους,
«ἐπεφύσησεν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταῦτα ἔκτοτε θάλ-
«λουσι.

«Ποῦ ἦσο, ἄνθρωπε τοῦ τόπου, εἰς ποίαν ξένην γῆν διέ-
«τριβες, ὅτε ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Ἑλλάδος οἱ Μουροῦζαι, οἱ Καλλιμάχαι, οἱ Μαυροκορδάτοι
«καὶ οἱ Σκαναβεῖς, Ἑταιρισταὶ ἀποκαλυπτόμενοι, ἐλαιμοτο-
«μοῦντο, ἐφαρμακοῦντο, ἀπηγχονίζοντο μετὰ τοῦ Πατριάρχου
«τῆς Νέας Ῥώμης Γρηγορίου καὶ μετὰ δώδεκα Συνοδικῶν
«Ἀρχιερέων; ὅτε ὁ Ἀλέξανδρος Ὑψηλάντης, ὁ Δημήτριος Σοῦ-
«τσος καὶ ὁ Γεώργιος Ὀλύμπιος, ἀναστατοῦντες τέσσαρα ἑκα-
«τομμύρια Δάκων καὶ τρέχοντες μετὰ εἰκοσακισχιλίων Ἑλλή-
«νων εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης, ὁ μὲν ὕστερον ἀπεκαρτέρει
«θῦμα εὐγενὲς εἰς Μόνκάτς τῆς Αὐστρίας, οἱ δὲ προαπέθνη-
«σκον εἰς τὸ Δραγατσάνιον καὶ εἰς τὴν Μονὴν τοῦ Σέκου, καὶ
«οἱ στρατιῶται αὐτῶν, ἀπὸ τῆς σφαγῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκ-
«πηδῶντες καὶ τὴν Γερμανίαν τραυματίαι διαβαίνοντες, ἐχά-
«ραττον αἱματηρὰν τὴν διὰ χιόνων πορείαν των; ὅτε τὰ Ψα-
«ρὰ ὡς ὕφαλος κρατὴρ ἐξερράγνυντο, αἱ Σπέτσαι Ἀρτεμισίαν
«νέαν καὶ πλοιαρχοῦσαν τὴν Βουβουλίναν εἰς Μονεμβασίαν
«ἀπέστελλον καὶ ἡ πολυκάρηνος Ὕδρα ὡς ὄφις θαλάσσιος ἐν
«μέσῳ τῶν κυμάτων ἐσύριζεν; ὅτε ἀπὸ τῶν Ἱεραρχῶν, Προ-
«κρίτων καὶ Στρατηγῶν τῆς Πελοποννήσου οἱ μὲν Γερμανοί,
«Ζαΐμαι, Λόντοι, καὶ Κανακάραι ὤμνυον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Λαύρᾳ
«τὸν ἐθνοσωτήριον ὅρκον τῆς νέας Ἀχαϊκῆς Συμμαχίας, οἱ δὲ
«Μαυρομιχάλαι, Δελιγιάνναι καὶ Κοπανίτσαι ὕμνοι προ-
«σεφέροντο εἰς Τρίπολιν πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν Ὀθωμανῶν, οἱ
«δὲ Κλοκοτρόναι καὶ Τουρκοφάγοι λέοντες αἱμοδιψῶντες
«μετέβαινον ἀπὸ τῶν Ἰονίων Νήσων εἰς τὴν Πελοπόννησον; ὅτε

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«ὁ Μάρκος Βότσαρης ἥρπαζε τὸ Σούλιον, ὁ Ἀθανάσιος Διάκος «ἤγειρεν εἰς ἐπανάστασιν τὴν Βοιωτίαν, ὁ Ἀνδρούτσου Ὀδυσ- «σεὺς ἐμάχετο εἰς τὴν Γραβίαν καὶ ὁ Ἰωάννης Γούρας εἰς τὰ «Βασιλικά· ὅτε ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης, ὁ Ἀλέξανδρος Μαυ- «ροκορδάτος καὶ ὁ Θεόδωρος Νέγρης, διαμοιραζόμενοι τὰς ἀ- «νάγκας, τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ νέου Κράτους, «ἵδρυον εἰς Καλτεζὰς, εἰς Μεσολόγγιον καὶ εἰς Ἀθήνας τὰς «δύο Γερουσίας καὶ τὸν Ἄρειον Πάγον;

«Ὅλα, ὅλα ταῦτα σήμερον ἐλησμονήθησαν καὶ φαίνονται «λῆροι ποιητικοί, διότι ἀνηρπάσατέ τινες καὶ τὴν μνήμην ἔτι «τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων.

«Ἐὰν ἦσο, Κύριε Προβελέγιε, τῆς Κλεισόβης καὶ τῆς Ἀμ- «πλαγῆς ὁ Ζαβέλλας, τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ὁ Κριεζῆς, ἢ «τῆς Χίου, τῆς Τενέδου καὶ τῆς Σάμου ὁ Κανάρης, ἀνέκρα- «ζον ἐγὼ τότε καὶ πρὸς σὲ· *Ὦ λαμπροὶ ἀνδριάντες τοῦ Ἑλ-* «*ληνικοῦ ἀγῶνος, μὴ προστρίβεσθε εἰς τὰς κιγκλίδας τῶν* «*Ὑπουργείων! Μὴ δαπανᾶτε τὴν ἐπιχρύσωσιν ὑμῶν καὶ* «*μένετε χαλκοῦ ὑπερυθριῶν!*..

«Ἀλλὰ καὶ μὴ ἀγωνισθέντες, νομίζετέ τινες τὰ πάντα εἰς «ὑμᾶς συγγνωστέα· νομίζετε ὅτι πάντες οἱ Ἕλληνες παντελῶς «διεφθάρημεν καὶ ἀγογγύστως τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν παραδί- «δομεν.

«Ἀλλὰ τί, ἀντὶ τῆς ἁρπαζομένης ἐλευθερίας, τί προσφέ- «ρετε ὑμεῖς εἰς τοὺς Ἕλληνας;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«Μὴ ἆρα προσφέρετε τοὺς ἀετοὺς τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος; «Ἐκεῖνοι ἀπέπτησαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ, ἂν ποτε καταβαί- «νωσιν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, ἐπικάθηνται σιωπηλοὶ καὶ κατηφεῖς «εἰς τὰ ἐπίκρανα τοῦ Παρθενῶνος, ὡς ἐπὶ τῶν πυλῶν τῆς ἐρή- «μου Τύρου μένουσι σήμερον οἱ μεγαλοπτέρυγες ἀετοὶ τοῦ «Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

«Μὴ ἆρα προσφέρετε τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας; Ποῦ «οἱ ἀρκοῦντες τακτικοὶ στρατοὶ τοῦ Κράτους; Ποῦ ἡ ἀρκοῦ- «σα χωροφυλακὴ αὐτοῦ; Ποῦ οἱ διωργανωμένοι δῆμοι αὐτοῦ, «καὶ ποῦ οἱ δασοφύλακες;

«Μὴ ἆρα προσφέρετε τὴν εὐπορίαν τῶν πολιτῶν; Ποῦ αἱ «πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς γεωργίας Δανειστικαὶ Τράπεζαι τοῦ Βα- «σιλείου; Ποῦ αἱ δημόσιαι ὁδοὶ αὐτοῦ; Ποῦ οἱ αὔλακες αὐτοῦ, «καὶ ποῦ αἱ γέφυραι;

«Ἀφείλετε τὴν περιουσίαν, τὴν διάνοιαν τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ, «καὶ ἀπερρίψατε αὐτὸν ὡς σκύβαλον· Ἐλάβετε τὸν σῖτον τοῦ «ἀστάχυος, καὶ ἀφήκατε σωρὸν ἀχύρων· Ἀλλὰ μὴ διασπεί- «ρετε καὶ πυρώδεις ἄνθρακας ἐπ' αὐτῶν!..

«Ὅταν ἀπὸ στομάτων ἐλευθέρων ὡς ἀπὸ κρατήρων ἡφαι- «στείων παύσωσιν εἰς λόγους ἐξατμιζόμενα πάθη βαθέα καὶ «φλογερά, ἐκεῖ ἐπέρχονται μετ' ὀλίγον σεισμοὶ καὶ τελευ- «ταῖον ἐκρήξεις...

«Ὅταν ὁ εἰς τὰ κάτω τῆς πολιτικῆς αἰώρας μένων λαὸς «ἀπογυμνωθῇ πάσης θεσμοθεσίας, πάσης περιουσίας, πάσης

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

«διανοίας καὶ πάσης ἐν γένει βαρύτητος κρατούσης εἰς τ' ἄνω «αὐτῆς τὴν Ἀρχὴν, τότε ὁ μὲν λαὸς ἀνεγείρεται, ἡ δὲ Ἀρχὴ «καταπίπτει...

«Κύριε Ὑπουργέ! Δὲν θέλετε Σύνταγμα; εἰπέτε το. Δὲν θέ- «λετε παιδείαν, συγγράμματα; εἰπέτε το. Πράξατε ὡς ὁ Λου- «δοβῖκος Ναπολέων, ἂν τολμᾶτε, ἂν δυνασθε. Ἀλλὰ συλλο- «γίσθητε δὶς καὶ τρὶς πρὶν τολμήσητε.

«Ἐδιώξατε χθὲς τοὺς πρόσφυγας Πολωνοὺς καὶ Ἰταλοὺς, «καὶ κατησχύνατε τὸ ἔθνος. Ἀποσκορακίζετε σήμερον καὶ τὸν «συνταγματικὸν ἡμῶν Χάρτην...

«Παρὰ πολὺ σπεύδετε... Ἡ Ἑλλὰς εἰς τοὺς δυσχερεῖς και- «ροὺς ἀναφαίνεται μεγάλη.»

Ἡ Κατάσχεσις Τῆς Διανοίας ἤχησεν εἰς τὰς ἀκοὰς τῆς Ἀρχῆς ὡς ἀγόρευσις ἀντεγκληματικὴ ἐνώπιον τῆς κοινῆς γνώμης, καὶ πάραυτα ἐπέφερε τὴν ἄνευ ἐπισήμου πράξεως καὶ μετὰ δειλῆς λαθραιότητος ἀπόδοσιν τοῦ βιβλίου.

Εἴδομεν λοιπὸν ὅτι κατὰ δύο ἐποχὰς καὶ τὰ πρῶτα τοῦ Περιπλανωμένου Ἄσματα μετὰ τῆς Ἀγγελίας καὶ τὸ τελευ- ταῖον αὐτοῦ μετὰ τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου, πρὶν ἔτι δη- μοσιευθῶσι, κατελήφθησαν ἐπὶ τῶν πιεστηρίων ὑπὸ τῆς Κυ- βερνήσεως. Ποία ἤδη τύχη περιμένει τὴν παροῦσαν ἐκτύπωσιν τοῦ ὅλου;

Ὁ συγγραφεὺς σήμερον ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, ὅπως ἐν ταῖς βιβλιοθήκαις τῆς σοφῆς Εὐρώπης ἀρυσθῇ τὰς χρηζούσας ἔτι

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πολυτίμους γνώσεις πρὸς τελείαν ἀπάρτισιν τῆς ἀπὸ τοῦ 1853 ἔτους Ἱστορίας τῶν Νεωτέρων Ἑλλήνων, ἣν ἐκ πολλοῦ χρόνου ἤρξατο γράφων, καὶ μετὰ πενταμηνίαν ἐπαναστρέφει, ὅπως ἐκδώσῃ ταύτην ἐν Ἀθήναις. Ἂν τότε ἡ Κυβέρνησις ἐπιζητήσῃ δίκην κατ' αὐτοῦ, θαῤῥαλέως αὐτὸς δεχθήσεται τὴν πάλην, οὐδὲ λεχθήσεται ὅτι ἔῤῥιψε βέλος Πάρθου, τοξεύοντος ἐν τῇ φυγῇ τὸν ἐπιδιώκοντα πολέμιον.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΔΙΚΑΣΤΙΚΩΝ ΤΟΥ 1852 ΕΤΟΥΣ,
ΚΑΙ ΤΟΥ ΜΟΝΟΥ ΤΟΜΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΣΟΥΤΣΟΥ

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ

ΓΑΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ,

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ,

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ,

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ

ΕΛΕΓΕΙΟΝ,

ΚΑΙ

Ο ΜΑΡΑΘΩΝ

ΠΡΩΤΕΛΕΓΕΙΟΝ.

ΤΟΜΟΣ ΔΕΥΤΕΡΟΣ.

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ,
ΕΚ ΤΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Κ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ.
Κατὰ τὴν ὁδὸν Ἑρμοῦ ἄνω τῆς Καπνικαρέας ἀριθ. 214.

1852

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΛΟΓΟΣ.

Τῷ 1839 ἔτει ἐξέδωκα τὰ πρῶτα ἔπη τοῦ Περιπλανωμένου, προδρόμου τῆς σεπτεμβριανῆς μεταπολιτεύσεως.

Μετὰ βαρυθυμίας ἀμυθήτου, ἐν μέσῳ παντελοῦς περὶ πάντων ἀπογνωσίας, δημοσιεύω σήμερον αὐτοσχέδιον τὸ τέταρτον καὶ τελευταῖον αὐτοῦ Ἄσμα, πάλλον ὡς τὸ στῆθος παντὸς Ἕλληνος συνιδόντος τὴν αἰσχύνην τῆς πατρίδος καὶ πρυθύμως ὑπὲρ αὐτῆς θυσιαζομένου.

Εἰς τὸ λυρικὸν αὐτὸ Ποίημα παρέπεται τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον, Κωμῳδία ἔμμετρος, ἥτις, ἀπὸ τῆς βουλευτικῆς κάλπης μέχρι τῆς ὑπουργικῆς ἕδρας παρακολουθοῦσα τὸν σπούδαρχον, ἐξελέγχει τὴν μοχθηρίαν τοῦ διέποντος τὴν Ἑλλάδα συστήματος καὶ καταδεικνύει τὸ ψεῦδος τῆς καθ' ἡμᾶς κοινοβουλευτικῆς Πολιτείας.

Ἐπειδὴ δὲ ὁ Ἕλλην ὑπὸ τῆς ἀναρχίας καὶ τῆς διαφθορᾶς ἐπὶ ὀκταετίαν περιστοιχισθεὶς ἐξετράπη τῆς μεγάλης πορείας του καὶ σχεδὸν ἔπαυσε σκεπτόμενος, φέρω εἰς φῶς καὶ Διθύραμβον, διαλαμβάνοντα τὴν παλαιὰν καὶ νέαν τῆς Ἑλλάδος εὐκλειαν, μετὰ δύο ἔτι Ἐλεγείων αἱ Ἀθῆναι καὶ ὁ Μαραθὼν ἐπιγραφομένων, ἐν οἷς τὰ μὲν Ὀλυμπεῖα καὶ Θησεῖα προτείνουσιν ἱερὰν ὑπὲρ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ σκιὰν, οἱ δὲ Στησίλαοι καὶ Καλλίμαχοι φωνοῦσιν ἀνδρώδεις εἰς τὰς ἀκοὰς αὐτοῦ λόγους.

Ἀρίστη Πολιτεία, ὦ Ἕλληνες, κρίνεται ἡ παρέχουσα εἰς πάντας ἀσφάλειαν ἀνθρώπου καὶ περιουσίας, ἐλευθερίαν φρονήματος καὶ θρησκεύματος καὶ διὰ λόγου ἢ γραφῆς ἀκώλυτον διάδοσιν πάσης σκέψεως.

Ὑμεῖς πρὸ τῆς σεπτεμβριανῆς μεταβολῆς εἴχετε τὰ δίκαια ταῦ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τα. Ἀλλ' ἐπειδὴ κατὰ τὸ δοκοῦν οἱ τοῦ βασιλέως λειτουργοὶ μετετίθεντο τοὺς νόμους, οἱ δημοσιογράφοι ἐζητοῦμεν ὡς ἐγγύην τὴν Βουλὴν καὶ ὡς ταύτης ἀντίσταθμον τὴν Γερουσίαν.

Προσθετέον ὅτι τότε ὡς καὶ νῦν ἡ αὐτόνομος Ἑλλὰς ὑπῆρχεν, οὕτως εἰπεῖν, ἡ λυτρωθεῖσα κεφαλὴ δεσμίου ἔτι σώματος, τοῦ πανελληνίου γένους· ἂν δὲ δι' ἐθνικοῦ βήματος αὐτὴ ἀνέκτα καὶ τὴν φωνὴν, ἠλπίζομεν τὴν ὅσον οὔπω ἐλευθέρωσιν ἔτι τῆς τε Θεσσαλίας καὶ Ἠπείρου, τῆς τε Μακεδονίας καὶ Θράκης, τῆς τε Κρήτης καὶ Ἰωνίας.

Τοιαύτας ἔχοντες βουλὰς, προηλείφομεν οἱ λόγιοι τὸ ἔθνος.

Τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου ἰδοὺ ἡ παλαίστρα ἠνοίχθη, καὶ ἰδοὺ ὁ λαὸς ἐλάμπρυνε τὴν πρώτην αὐτῆς ἀφετηρίαν.

Ἀλλ' ἅμα ἡ ἐθνικὴ Σύνοδος ἐκαλέσθη, Ἑκατόνταρχοι καὶ Φροντισταί τινες τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος ἀνεπέτασαν τὴν σημαίαν τῆς καταχθονίου Ἑταιρείας τῶν *Αὐτοχθονιστῶν*.

Φανέντες οὗτοι κατὰ πρῶτον ἀγνώμονες πρὸς τοὺς φίλους ἑαυτῶν καὶ προμάχους τῆς ἐλευθερίας, ἀπέκλεισαν τῆς Συνελεύσεως ὡς ἑτερόχθονας τοὺς δημοσιογράφους τῶν Ἀθηνῶν.

Ἐκδόντες ἔπειτα τὸ σατανικὸν ἐκεῖνο Ψήφισμα, ἀφώρισαν τὴν παιδείαν καὶ ἀπὸ τῶν δημοσίων ἐπαγγελμάτων.

Περιστείλαντες μετὰ ταῦτα ἑκάστην Ἐπαρχίαν εἰς τὴν ἐκλογὴν ἐπιτοπίου Βουλευτοῦ μόνον, ἀπεσκοράκισαν τοὺς λογίους τῆς Πρωτευούσης καὶ ἀπὸ τῆς Βουλῆς.

Διαγράψαντες ὕστερον τὰ γερουσιαστικὰ προσόντα, ἔφραξαν καὶ τὴν Γερουσίαν πρὸς αὐτοὺς, πρὸς πάντα ὑπηρέτην τῆς Κυβερνήσεως τοῦ Καποδιστρίου καὶ τοῦ Ὄθωνος καὶ πρὸς πάντα μεγαλέμπορον, ἐργοστασιάρχην ἢ μεγαλοκτήμονα.

Ἀπαιτήσαντες τελευταῖον παρὰ τῶν Σωματείων ἀντὶ ἁπλῆς ἐγγραφῆς πολιτικὴν διαμονὴν τῶν κατοίκων ἐν αὐτοῖς, διέκοψαν τὸ στάδιον τοσούτων λογίων, οἵτινες, ἂν ἐψηφίζοντο Βουλευταὶ ὑπὸ τῶν ἐν Ἑλλάδι Θεσσαλιωτῶν, Ἠπειρωτῶν, Μακεδόνων, Θρακῶν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κρητῶν, Ψαριανῶν καὶ Χίων, ἐφείλκυον εἰς τὰς Ἀθήνας ὡς εἰς κοινὴν μητέρα τὰ βλέμματα τοῦ Πανελληνίου.

Ἀφ' οὗ δὲ οὕτω κατέστησαν τὴν πολιτείαν τοῦ Σόλωνος καὶ τοῦ Λυκούργου πολιτείαν ἀνομίας καὶ ἀμαθείας, πολιτείαν χωρίου καὶ οὐχὶ Ἐπικρατείας, ἐμίσθωσαν ἀφειδῶς τὰς βουλευτικὰς καὶ γερουσιαστικὰς ἕδρας καὶ ἀνέκραξαν καθ' ἑαυτούς· « Δεῦτε εἰς « ἀμφότερα τὰ Βουλευτήρια καθήσωμεν ἡμεῖς ἀνὰ πάντα ἐνιαυ« τὸν, ἐπὶ πάντας τοὺς δώδεκα μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ, καταβροχθί« ζοντες ἐτησίως τὰ δώδεκα μηνιαῖα καὶ κατακλέπτοντες τὸ ἥμι« συ τῶν ἐθνικῶν προσόδων! »

Καὶ κατὰ τὴν πρώτην καὶ δευτέραν περίοδον ὑποσκελίζοντες καὶ αὐτοὺς τοὺς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις πεπαιδευμένους συμπολίτας καὶ συγγενεῖς των, ἐνεφανίζοντο εἰς τὴν Κυβέρνησιν καὶ ἀνερυθριάστως ἔλεγον· « Εἴμεθα ἡμεῖς καὶ ἡμεῖς. Ἀγόρασον ἡμᾶς, ἐπει« δὴ ἀγοραζόμεθα ἡμεῖς. Διάφθειρον ἡμᾶς, ἐπειδὴ διαφθειρόμεθα « ἡμεῖς. Ἀλλ' ἀγόρασον καὶ διάφθειρον ἡμᾶς κατὰ τὸ μέγεθος τῶν « Τμημάτων καὶ κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν· τέσσαρας Πελο« ποννησίους πρὸς δύο Στερρελλαδίτας καὶ πρὸς ἕνα νησιώτην, « ἀλλὰ καὶ αὐτὸν Ὑδραῖον μᾶλλον ἢ Σπετσιώτην, Σπετσιώτην « μᾶλλον ἢ Ψαριανόν. »

Καὶ ἰδοὺ ἀπὸ τοῦ 1844 ἔτους ἐμπηδῶντες οἱ ἀλάστορες εἰς τὰ Ὑπουργεῖα ἢ πολιορκοῦντες αὐτὰ, κατέστρεψαν πᾶσαν πολιτικὴν διοργάνωσιν, πᾶσαν δημοσίαν τάξιν καὶ τὴν ἀπὸ Μαουρέρου καὶ Ἄβελ ἔτι μηχανὴν τῆς συνταγματικῆς Πολιτείας.

Ἀλλ' εἰς τὰς ἐφόδους τῶν λῃστῶν, εἰς τὰς βασάνους τῶν μεταθατικῶν καὶ εἰς τὰς καταθλίψεις τῶν ἐνοικιαστῶν ἐγκαταλιπόντες τὸν λαὸν ἐγκατελείφθησαν ὑπὸ τοῦ λαοῦ, καὶ καταισχύναντες τὸ ἔθνος κατησχύνθησαν εἰς τὸ ἔθνος, καὶ ἰδοὺ ἐπῆλθε γενικὴ ἀποσκότισις πνευμάτων καὶ παντελὴς διάλυσις κοινωνίας.

Τοιαῦτα λοιπὸν γαγγραινώδη ἕλκη κατατρώγουσι τὰς σάρκας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τῆς Ἑλλάδος· ὁ καιρὸς ἐπείγει· ἀνάγκη ταχείας καυτηριάσεως· ἀνάγκη καὶ ἀποτομῆς τῶν σεσηπότων.

Καὶ πρῶτον, διορθωτέον τὸ περὶ βουλευτικῆς ἱκανότητος 27 Ἄρθρον τοῦ Ἐκλεκτικοῦ Νόμου· ὁρισθήτω δὲ ὅτι πᾶς πολίτης Ἕλλην ψηφίζεται Βουλευτὴς εἰς πᾶσαν Ἐπαρχίαν, πέμπουσαν δύο Βουλευτὰς εἰς τὸ ἐν Ἀθήναις Κοινοβούλιον.

Δεύτερον, ἐπειδὴ τὸ 71 Ἄρθρον τοῦ Συντάγματος περιέχει τὸ ἀκόλουθον ἐδάφιον· «*Τὰ ἐν τῷ παρόντι Ἄρθρῳ προσόντα τοῦ Γερουσιαστοῦ θέλουσιν ὑπὸ τῆς νομοθετικῆς ἐξουσίας ἐπιθεωρηθῇ μετὰ δεκαπέντε ἔτη*» ὀκτὼ δὲ παρῆλθον ἤδη, μετὰ ἐπταετίαν ἀπὸ τῆς σήμερον γενέσθω ἐπέκτασις τῶν προσόντων αὐτῶν ὑπὲρ τῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ Κράτει ἐγκαταστάντων ἢ ἐγκατασταθησομένων λογίων καὶ μεγάλων ἐμπόρων, ἐργοστασιούχων ἢ κτηματιῶν τοῦ Πανελληνίου.

Τρίτον, διὰ Νόμου καθιεροῦντος τὴν ἐν τοῖς Σωματείοις ἁπλῆν ἐγγραφὴν τῶν κατοίκων ἀναστηθήτωσαν τὰ τῆς Θεσσαλίας, Ἠπείρου, Μακεδονίας, Θρᾴκης, Κρήτης, Ψαρῶν καὶ Χίου Σωματεῖα.

Τέταρτον, ἐπειδὴ τὸ 47 Ἄρθρον τοῦ Συντάγματος διέγραψε μόνον τὸν ἔσχατον ὅρον τῆς βραχύτητος τῶν βουλευτικῶν συνόδων, ἀλλ' οὐχὶ καὶ τὸν τῆς παρατάσεως αὐτῶν, Νόμος συμπληρωτικὸς ὁρισάτω τὴν ἑκάστης συνόδου διάρκειαν οὐδὲ βραχυτέραν τῶν δύο μηνῶν, οὐδὲ μακροτέραν τῶν ἕξ.

Ἀλλὰ τὰ νομοθετικὰ Σώματα ἴσως ἀποῤῥίψωσι τὰς περὶ τοιούτων σωτηριωδῶν μεταβολῶν προτάσεις.

Εὔκολος τότε ἡ διάλυσις τῆς Βουλῆς καὶ ἡ συγκρότησις ἄλλης ἐκ πεπαιδευμένων πολιτῶν τοῦ Κράτους δι' ἐπιῤῥοίας ἠθικῆς τῆς Κυβερνήσεως καὶ δι' ἐκλογῆς ἔμφρονος τοῦ λαοῦ, ὅστις ἐκ πείρας μακρᾶς καὶ πικρᾶς ἔμαθε τίνες οἱ ψηφιστέοι καὶ τίνες οἱ ἀποβλητέοι.

Ἔτι μᾶλλον εὔκολος ἡ κατὰ τὸ Σύνταγμα καὶ ἄνευ μισθώσεως ἐπαύξησις τῆς Γερουσίας ἐξ ἀνδρῶν ἐπιλέκτων, ἤτοι Προέδρων καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰσαγγελέων τοῦ Ἀρείου Πάγου καὶ τοῦ Ἐφετείου, Προέδρων καὶ Ἐπιτρόπων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου, Πρυτάνεων καὶ μελῶν τοῦ Πανεπιστημίου.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ἐν τῇ Ἐθνοσυνελεύσει παρὰ τοῦ Πλαπούτα προβληθεῖσα γνώμη περὶ τῆς εἰς τὰ πράγματα δοκιμασίας τῶν γερόντων καὶ ἀγραμμάτων ἐνηργήθη, ὡς μὴ ὤφελλεν, ἐπὶ ὀκταετίαν καὶ κατέστρεψε τὴν Ἑλλάδα, σὺ, ὦ ὑπερτάτη Ἀρχὴ, ἀναζήτησον εἰς πᾶσαν Ἐπαρχίαν τοσούτους εὐφυεῖς παῖδας Ἐγκρίτων τῆς Ἑλλάδος, χρηματίσαντας μαθητὰς εἰς τὰς Ἀκαδημίας τῆς σοφῆς Εὐρώπης ἢ τῶν Ἀθηνῶν καὶ παρημελημένους σήμερον· ἀναζήτησον εἰς τὴν Πρωτεύουσαν τοσούτους λογίους Ἕλληνας, συνελθόντας ἀπανταχόθεν καὶ παρηγκωνισμένους σήμερον· καταπατοῦσα δὲ τὰ περὶ τῶν τριῶν Τμημάτων λῃρήματα τοῦ Παλαμίδου, ἔκλεξον τοὺς λειτουργούς σου μεταξὺ τιμίων καὶ πεπαιδευμένων τέκνων τῆς κοινῆς μητρὸς Ἑλλάδος. Ἄνοιξον τὰ Ὑπουργεῖα πρὸς αὐτούς. Ἄνοιξον τὰ Γραφεῖα τῶν Νομαρχιῶν καὶ τῶν Ἐπαρχιῶν πρὸς αὐτούς.

Ποία Μοναρχία ἐκείνη, καθ' ἣν ἡ ἐκλογὴ τῶν ἀνθρώπων περιορίζεται ὑπὸ τοῦ γεωμετρικοῦ διαβήτου καταμετροῦντος τὰς μοίρας καὶ τὰ στάδια ;

Ὡς μὴ ἐξωργυμένος θησαυρὸς ὑπὲρ τοὺς τρισχιλίους λόγιοι Ἕλληνες μένουσιν ἀφανεῖς καὶ ἄχρηστοι ἐν τῇ Ἑλλάδι.

Ἀλλά τινες προσβύται, ἀμοιροῦντες μαθήσεως καὶ κατέχοντες ἕδρας γερουσιαστικὰς ἢ βαθμοὺς στρατιωτικοὺς, χρῄζουσιν ἐπιμισθίων καὶ διὰ τοῦτο κατὰ πᾶσαν μεταλλαγὴν Ὑπουργείου παρουσιάζονται ὑποψήφιοι ; Δὸς, ὦ ὑπερτάτη Ἀρχὴ, δὸς εἰς αὐτοὺς τὰς ἀποζημιώσεις των καὶ, ἀποτίουσα τὰ πρὸς τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα χρέη, περίθαλψον τοὺς προκρίτους, τοὺς ὁπλαρχηγοὺς καὶ πλοιάρχους τῆς Πελοποννήσου, τῆς Χέρσου Ἑλλάδος καὶ τῶν νήσων. Δίκαιος ὁ διδόμενος ἄρτος εἰς τὰ πεινάλεα στόματα τῶν ἀγωνισθέντων ἢ πτωχευσάντων ὑπὲρ τοῦ ἔθνους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Παραλαμβάνουσα οὕτως εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τοὺς ἐπ' ἀρετῇ καὶ μαθήσει διακρινομένους Ἕλληνας, ἔκλεξον ἐν αὐτοῖς δέκα διοργανωτικοὺς νόας καὶ ὕψωσον τούτους εἰς τὰς δέκα νομαρχικὰς ἕδρας· διὰ δὲ τοῦ τακτικοῦ στρατοῦ ἐπαυξηθέντος παγίωσιν τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καὶ τάξιν τοῦ πολλαχοῦ ληστευομένου καὶ πανταχοῦ διασειομένου Κράτους.

Ἡ μεταξὺ Καποδιστρίου καὶ τῶν λυγίων ἡμῶν διένεξις ὑπῆρξεν αὕτη· ὁ μὲν Κυβερνήτης ἐχορήγει ἀσμένως τὴν ἐθνικὴν γῆν εἰς τὸν λαὸν καὶ ἀσμένως ἐν τῇ καλύβῃ αὐτοῦ εἰσῆγε διδάσκαλον τὴν Θρησκείαν· ἡμεῖς δὲ, διασπεύδοντες τὴν ἐθνικὴν ἀνάστασιν, ἐζητοῦμεν ὑπὲρ τοῦ λαοῦ καὶ τὰ φῶτα ἔτι τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης μετὰ τῆς συνταγματικῆς ἐλευθερίας· καὶ ὁ μὲν ἄθλιος ἐκεῖνος ἔπεσε θῦμα· οἱ δὲ ἀθλιέστεροι ἐπιζῶντες ἡμεῖς βλέπομεν ματαιωθέντας τοὺς σκοποὺς ἐκείνου καὶ ἡμῶν αὐτῶν.

Ἀληθῶς ἐστι Κράτος κυβερνώμενον ἡ Ἑλλάς; ἕκαστος ἑαυτὸν ἐπερωτᾷ καθορῶν τὸν λαὸν αὐτῆς εἰλωτεύοντα, στερούμενον πάσης θείας διδαχῆς, πάσης κοσμικῆς παιδείας καὶ πάσης ἐλευθερίας. Οἱ ἐνοικιασταὶ καὶ εἰσπράκτορες φορολογοῦσι τὸ ἥμισυ τῶν ἱδρώτων του, οἱ μεταβατικοὶ τὸν ῥαπίζουσιν, οἱ λησταὶ τὸν βασανίζουσιν, οἱ δὲ δήμαρχοι καὶ πάρεδροι τὸν ἐπιφορολογοῦσι, τὸν ἐπιῤῥαπίζουσι καὶ τὸν ἐπιβασανίζουσιν.

Ἀναγκαῖαι λοιπὸν ἡ διανομὴ τῆς ἐθνικῆς γῆς, ἡ ἐκπαίδευσις καὶ μισθοδότησις τοῦ Κλήρου, ἡ σύστασις Ἑλληνικοῦ Σχολείου ἀνὰ πᾶσαν κώμην καὶ Ἀλληλοδιδακτικοῦ ἀνὰ πᾶν χωρίον, ἡ ἐλάττωσις τῶν φόρων καὶ ἡ μεταῤῥύθμισις τῆς εἰσπράξεως, ἡ διάλυσις τῶν μεταβατικῶν, ἡ καταπολέμησις τῶν ληστῶν καὶ ἡ παῦσις πάσης δημαρχικῆς καταπιέσεως.

Ὅλα ταῦτα παρημελήθησαν. Οἱ Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ ἀμεριμνῶσι περὶ τοῦ λαοῦ, οἱ Πρωθυπουργοὶ καὶ Ὑπουργοὶ μεριμνῶσι περὶ ἑαυτῶν, οἱ δημοσιογράφοι καὶ λόγιοι στρέφουσι τὸ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τηλεσκόπιόν των εἰς τὰ τῆς Πρωτευούσης μόνον, οἱ δὲ Νομοὶ καὶ οἱ κάτοικοι αὐτῶν καταστρέφονται.

Ὅλα ταῦτα παρημελήθησαν. Νομίζομεν, διότι ἔχομεν Βουλευτήρια, ὅτι ἔχομέν τι. Ἀλλὰ πρὸς τί ἐζητήσαμεν τὰ Βουλευτήρια; πρὸς ἵδρυσιν τῆς εὐνομίας· ποῦ δὲ σήμερον ἡ εὐνομία;

Ἐγκαθισταμένης δι' οὗ τρόπου εἴπομεν τῆς γενικῆς ἀσφαλείας καὶ τάξεως, τὰ κατ' ἔτος κλεπτόμενα ὀκτὼ τοῦ δημοσίου καὶ τέσσαρα τῶν δήμων ἐκκτομμύρια ἐμβαίνουσι τότε εἰς τὰ Ταμεῖα τῆς Κυβερνήσεως· αὐτὰ δὲ τὰ ἐνιαύσια δώδεκα καὶ τὰ τεσσαράκοντα ἕτερα, τὰ ἐκ τῆς πωλήσεως τῶν φθαρτῶν κτημάτων, τῶν ἐλαιώνων καὶ σταφιδώνων τοῦ Κράτους βαθμηδὸν εἰσπραχθησόμενα, ἰδοὺ πόροι ἄφθονοι πρὸς ἀνέγερσιν τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ πρῶτον, δι' αὐτῶν καὶ συνεργείᾳ τῶν δήμων κατασκεύασον, ὦ ἀδρανὲς Ὑπουργεῖον, ἀμέσους ὁδοὺς πρὸς μετακομιδὴν τῶν δημητριακῶν καρπῶν.

Δεύτερον, εἰς πᾶσαν Ἐπαρχίαν σύστησον μικρὰν Δανειστικὴν Τράπεζαν πρὸς βοήθειαν τῆς γεωργίας, καὶ εἰς τὴν Ἑρμούπολιν ἄλλην πρὸς ἐμψύχωσιν τῆς ναυτιλίας.

Τρίτον, μετάλλαξον τὰ ἀπὸ Ἡσιόδου ἄτεχνα ἐργαλεῖα τῆς γεωπονίας καὶ εἴσαξον μηχανὰς πρὸς κατεργασίαν τῶν προϊόντων.

Ἡ Ἑλλὰς, ἐὰν εὐνομεῖτο, ὑπῆρχεν ἡ εὐδαιμονεστέρα τῆς οἰκουμένης χώρα· ἐξετείνομεν τότε τὴν δεξιάν; ἰδοὺ χρυσός· ἐξετείνομεν τὴν ἀριστεράν; ἰδοὺ ἄργυρος· ἀλλὰ σήμερον, διὰ τὴν κακήν σου διαχείρισιν, δράττομεν χάλικας εἴτε τὴν μίαν εἴτε τὴν ἄλλην ἐκτείνοντες.

Ἀντικατάστησον καλοὺς Προξένους ὅπου ἂν τοιοῦτοι ἐλλείπωσι, καὶ διὰ φιλοφρόνων ἐπιστολῶν, διὰ χορηγήσεως παρασήμων προσέλκυσον ἀπὸ τῆς ἀλλοδαπῆς πολλοὺς ἐκ τῶν δισχιλίων καὶ πλέον ἐμποροκτηματιῶν Ἑλλήνων, οἵτινες, ἐπὶ πᾶσαν τὴν ὀφθαλμιὸν διεσπαρμένοι, διψῶσι νάματος πατρῴας γῆς καὶ μετὰ ζηρᾶς τῆς γλώσσης ἀποθνήσκουσι μακρὰν τῆς ἐνταῦθα λῃστευομένης, ἐκεῖ αὐτοχθονιζούσης καὶ πανταχοῦ διακλονουμένης Ἑλλάδος. Φί-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ροντες αὐτοὶ τὰς χρηστὰς οἰκογενείας των καὶ τὰ δισχίλια ἑκατομμύριά των εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἰδοὺ ἐν ὀλίγοις ἔτεσι μεταβάλλουσι τὴν Ἑλλάδα· ξηραίνουσι τὰ νοσώδη ἕλη της· καλλιεργοῦσι τὰς ἀκανθώδεις χέρσους της· καλύπτουσιν ἀπὸ σιδηροδρόμων τὴν γῆν της καὶ ἀπ' ἀτμοσκάφων τὴν θάλασσάν της.

Ὦ δημοσιογράφοι Ἀθηνῶν, Πειραιῶς, Σύρου καὶ Τριπόλεως, ὦ καθηγηταὶ καὶ μαθηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ τῶν Γυμνασίων Ἀθηνῶν, Ναυπλίας, Σύρου καὶ Λαμίας, ὦ δικηγόροι τῶν ἐν Ἀθήναις, Ναυπλίᾳ, Πάτραις, Χαλκίδι καὶ ἀλλαχοῦ Δικαστηρίων, ἅπαντα ὑμεῖς τὰ διανοητικὰ τέκνα τῆς Ἑλλάδος, ἑνώσατε τὴν φωνὴν ὑμῶν μετὰ τῆς ἀδυνάτου φωνῆς μου! Οἱ πατέρες ὑμῶν, ἄλλοι σφαγιαζόμενοι ὡς πρόβατα ὑπὸ τῶν Ὀθωμανῶν εἰς τὰς πόλεις, ἄλλοι ἐκπνέοντες ὡς ἥρωες εἰς τὰ πεδία τῆς μάχης καὶ ἄλλοι καταναλίσκοντες τὴν περιουσίαν ἢ τὴν διάνοιάν των ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, διὰ τοιαύτην Ἑλλάδα ἐμόχθουν καὶ ἀπέθνησκον; Ποῦ αἱ μεγάλαι ὑμῶν ἐλπίδες περὶ ἐγκαταστάσεως τοῦ Κράτους τούτου ὡς τύπου Πολιτείας εὐνομουμένης καὶ μὴ ἐχούσης εὐτυχῶς προνομιαίας κλάσεις ἱερέων ἢ εὐγενῶν; Ποῦ αἱ χρυσαῖ ὑμῶν προσδοκίαι περὶ ἐλευθερώσεως τῶν λοιπῶν ὁμογενῶν καὶ περὶ ἀνεγέρσεως Αὐτοκρατορίας ἑλληνικῆς ἐχούσης τρεῖς Πρωτευούσας, τὸ Βυζάντιον Καθέδραν τῆς Κυβερνήσεως, τὰς Ἀθήνας Καθέδραν τῆς Σοφίας καὶ τὴν Ἱερουσαλὴμ Καθέδραν τῆς Πίστεως; Ὅλα ταῦτα ὡς πομφόλυγες διερράγησαν, καὶ ἄνευ σταδίου, ἄνευ δόξης, ἄνευ πλούτου ὑμεῖς μείναντες εἰς μονότονον καὶ πικρὸν γῆρας προβαίνετε; . .

Ἀλλ' εἰς μάτην αἱ κραυγαί μου . . . Οἱ πάντες καὶ τὰ πάντα ἐνεκρώθησαν . . .

Σὺ, ῥύστα τῆς Ἑλλάδος Θεὲ, σὺ ἐμφύσησον πνεῦμα ζωογόνον εἰς τὸ Κοιμητήριον αὐτὸ Κράτος καὶ δὸς κίνησιν εἰς τὰ δυπτυχῆ αὐτὰ ὀστέα καὶ κρανία!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ,

ΆΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΣ,

ΑΣΜΑ ΤΕΤΑΡΤΟΝ.

I

Τοὺς μακροὺς αἰῶνας ἔχων ἀεικίνητα πτερά του
Καὶ ὡς ἴριδα βαστάζων κυρτὸν δρέπανον θανάτου,
Ἀκατάσχετος ὁ Χρόνος φθείρει πᾶν ὅ,τι εὑρίσκει,
Καὶ ὀπίσω του γεννᾶται ὅ,τι ἔμπροσθέν του θνήσκει·
Τοῦ σκληροῦ του δὲ σιδήρου τὸν πανθεριστὴν ἀθέρα
Πάντοτε συστρεφομένη ἀκονᾷ τῆς γῆς ἡ σφαῖρα·
Ἀλλ' ἐν ᾧ ἐκεῖνος τρέχει,
Ὁ τυφλὸς θνητὸς εἰς μόνα τὰ τοῦ βίου του προσέχει . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

2

Ποῖον τοῦ Αἰγαίου σκάφος τὰς ἀνωφερεῖς ἐκτάσεις
Πτεροφόρον ἀναβαίνει τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάσσης ;
Ἀπωθεῖ τὸν οἰακά του, σκιρτᾷ, φρίσσει καὶ ἀφρίζει,
Ὡς μασσῶν τὸν χαλινόν του Ἄραψ ἵππος χρεμετίζει.
τὴν πρύμνην ἄφωνός τις διακρίνεται ναυβάτης·
Θεωρεῖ τὴν Ἀμφιτρίτην καὶ τ' ἀπέραντα νερά της
Ζητῶν ἤπειρον ἢ νῆσον·
Ἀλλ' ἐπάνω τῶν ἐρήμων πλέει πάντοτε ἀβύσσων.

3

Ἐπλανᾶτο παραιτήσας οἰκημένον πάντα τόπον
Καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς μάχας τῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ὀπίσω δύναμίς τις πρὸς Ἀνατολὰς τὸν ὤθει·
Τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα καὶ ἀπέφευγε κ' ἐπόθει·
« Ἴσως, ἔλεγε, πρὶν φθάσω εἰς τὸν πάτριον λιμένα,
« Ἴσως εὕρω ἡσυχίαν εἰς τὸν κάτω μου πυθμένα,
« Ἐνδομύχους θλίψεις τόσας
« Καὶ πνοήν μου τὴν ἐσχάτην εἰς ἀνέμους παραδώσας, »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

4

Πτηνὸν τρέμον τὰς ἀμέτρους διαστάσεις τοῦ αἰθέρος
Εἰς τοῦ μέσου καταρτίου ἔστεκε τὸ ἄνω μέρος,
Καὶ πελαγιαῖος λύκος ἐκολύμβα πρὸς τὴν πρώραν
Τρέμων καὶ αὐτὸς τοῦ πόντου τὴν ἐκτεταμένην χώραν.
Ἔθελγε τὸν ὁδοιπόρον ἡ τοιαύτη συνοδεία,
Καὶ εἰς τ' ἄρμενα ὁπότε ἡ σελήνη ἐμειδία,
Ἔκλειε τὰ βλέφαρά του
Κ' ἐξυπνῶν λυχνίας νέας ἔβλεπε τοῦ Ἀοράτου.

5

Μετ' ἀνατολὰς καὶ δύσεις τεσσαράκοντα ἡλίων
Εἰς τὰ Γάδειρα ἐμβαίνει κυματόπληκτον τὸ πλοῖον,
Καὶ ἀντίπρωρον ἓν ἄλλο ἀτμοφέρεται καὶ φθάνει·
Ἐρωτᾷ ὁ ἐπιβάτης καὶ ἀπόκρισιν λαμβάνει·
«Πόθεν; — Ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα. — Ποῖος βασιλεύει ἔτι;
— Ὄθων πρῶτος, μετρῶν δέκα καὶ ὀκτὼ σκηπτοῦχα ἔτη.»
Φεύγει σιωπῶν, καὶ μένει
Πρὸς τὸν Παντεπόπτην μόνον ἡ ψυχή του ἀνοιγμένη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

6

«Τίς ὁ σκυθρωπάζων Ἕλλην, ὅστις ἦλθεν εἰς Ἀθήνας;
«Ὅστις φέρει βαθυστίκτους εἰς τὸ μέτωπον ὀδύνας;
«Ἐκ τοῦ κάτω νέου κόσμου τὸν ἀνέφερεν ἓν πλοῖον.
«Ποῖος; ἐπανερωτῶσιν ὅλοι· τ' ὄνομά του ποῖον;»
Ἀμυδρῶς ὑπενθυμοῦνται τοὺς σκαιούς του χαρακτῆρας.
Τὸν ἀλλοίωσαν αἱ θλίψεις, τὸν ἀλλοίωσε τὸ γῆρας,
Καὶ καθεὶς λυπεῖται βλέπων
Φάντασμα μελαγχολίας εἰς παραφροσύνην ῥέπον.

7

Μεταξὺ δουλείας τόσης τὸ ἀδούλωτόν του ἦθος.
Λόγοι του ἐλευθερίας προφερθέντες εἰς τὸ πλῆθος,
Τῆς μεθύσου Πολιτείας ἄνοιξαν τὸ χαῦνον ὄμμα.
«Τίς αὐτός;» ἐπαναλέγει παντὸς Ἕλληνος τὸ στόμα.
Περιηγητὴς Γαλάτης εἰς τοὺς περιέργους εἶπε·
«Πρόσωπον ἐγὼ τοιοῦτον, ὅπου ἔδρευον αἱ λύπαι,
«Εἶδα διαβὰς τυχαίως
Τοῦ Ἀδριανοῦ τὴν πόλιν καὶ τὰ ῥεῖθρα τοῦ Ὀρφέως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

8

«Εἶδα, εἶδα, εἶπεν οὗτος, τὰ πυρώδη βλέμματά του
«Εἰς τ' Ἀνάκτορα ἐκεῖνα τοῦ Σουλτάνου Ἀμουράτου (1).
«Κέδρος, ἔβενος, πορφύρα, πλάκες σιννικαί, χρυσίον
«Ἀπαντῶντο εἰς τὸ μέγα τῶν Χριστιανῶν σφαγεῖον.
«Πρὸς τὰς θύρας, εἰς τὸν ψόφον τῶν χειμερινῶν ἀνέμων,
«Βωβὸς ἔμενεν ἐκεῖνος ὡς τῶν ἐρειπίων Δαίμων·
«Καὶ φωνὴ νεκρῶν ἐβόα
«Ἐκ τῶν κάτω κωφωμάτων φθάνουσα τὰ ὑπερῷα·

9

«Καὶ τὸν εἶδα ἐκεῖ, ὅπου μετὰ τουρκοφθόρον νίκην
«Ἔγραψεν ὑπὲρ Ἑλλάδος ξιφοχάρακτον Συνθήκην
«Ὁ φανεὶς ἀπὸ τῆς Ἄρκτου ὑπεραίμιος βραχίων·
«Καὶ τὸν εἶδα ἐσκυμμένον ἔμπροσθεν τῶν κατωφλίων·
«Ηὔχετο ἢ κατηρᾶτο τὴν αὐτόνομον ἡμέραν,
«Ἥτις ἔληξεν εἰς ταύτην τὴν ἀσέληνον ἑσπέραν;
«Τέρψιν, θλῖψιν ἐμαρτύρουν
«Ὅσα δάκρυα τοὺς κοίλους ὀφθαλμούς του ἐπλημμύρουν;»

1

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

10

Μετὰ πόσης ἐν τοσούτῳ αὐτὸς λύπης ἐπανεῖδε
Τὴν γῆν, ὅπου ἐτραγῴδουν Σοφοκλεῖς καὶ Εὐριπίδαι!
Εἰς τοῦ Ἰλισσοῦ τὸ νᾶμα θερμὰ ἔφερε τὰ χείλη
Καὶ ἀνέκραξεν· «Ἐκ τούτου ἔπιον καὶ οἱ Αἰσχύλοι!
«Τοῦ ἡλίου τὸ φῶς τοῦτο εἶδεν εἰς τὸν Μαραθῶνα
«Πολεμῶν ὁ Μιλτιάδης τὸν ὡραῖόν του ἀγῶνα!
«Καὶ ἡ νῦν αὐτὴ σελήνη
«Πρὸς τοὺς νικητὰς ναυμάχους ἔφεγγεν ἐν Σαλαμῖνι (2)!»

11

Ἦτον ἔαρ, καὶ ὁ Φοῖβος τῆς ἀρχαίας Κεκροπίας
Διαυγέστερος ἐφάνη καὶ αὐτοῦ τῆς Ἰωνίας·
Ὁ ὑπωχριῶν πλὴν σώζων τὸ στιλπνὸν τοῦ σταλακτίτου
Παρθενῶν εἰς τὴν πορφύραν κατελούσθη ἀντικρύ του·
Ὁ Λυκαβηττὸς τὸ χρῶμα ἔλαβε τοῦ ἀμεθύσου,
Καὶ τὸ φῶς εἰς τὰς Ἀθήνας ἔλαμψε τοῦ Παραδείσου·
Ἔστιλψε δὲ κάτω πάσης
Ὁ ὑδράργυρος σαλεύων τῆς Σαρωνικῆς θαλάσσης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

12

Φέρων τὴν ὀργὴν ὁ ξένος εἰς τὰ στήθη του κρυφίαν,
Εἰς τῶν Ἀνακτόρων ἦλθε τὴν ἀντάρτιδα Πλατεῖαν·
Ἐκεῖ, ὅπου καὶ Φειδίας ἔγλυφε καὶ Πραξιτέλης,
Κτίριον ἀκόμψου εἴδους ἀπὸ τῆς λευκῆς Πεντέλης
Ὕψωσαν τῶν Γότθων παῖδες, ἀρχιτέκτονες βαστάζοι,
Καὶ τῆς Ἀθηνᾶς ὁ Οἶκος ἄνωθεν αὐτὸ χλευάζει·
Ἐκεῖ στὰς εἰς ἄκραν μίαν
Καὶ τὸ βλέμμα περιστρέψας, εἶπε ταῦτα κατ' ἰδίαν·

13

«Βαρὺς ὅλην τὴν Ἑλλάδα κύλινδρος ἰσοπεδώσας,
«Κατεδάφισεν ἐξόχους ἀρετὰς καὶ δόξας τόσας·
«Κυβερνᾷ τὸ Κράτος ὅλον ἑκατόγχειρος Λῃστεία,
«Συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους καλουμένη Πολιτεία·
«Ὅπου δὲ ἡ λαοφθόρος σιδηρᾶ της πτέρνα φθάνει,
«Ὡς ἐξόπισθεν τοῦ ἵππου τοῦ Ἀττίλα, δὲν βλαστάνει
«Οὔτε στάχυς, οὔτε χλόη,
«Καὶ γελῶσιν οἱ κακοῦργοι καὶ θρηνοῦσιν οἱ ἀθῶοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

14

«Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου ἐχαυνώθη
«Ὡς ἐρήμου Δράκων, ὅστις κορεσθεὶς ἀπεκαρώθη·
«Εἰς τὸν Θρόνον τυλιχθεῖσα, τὴν βορὰν αὑτῆς χωνεύει·
«Πλὴν ἐχθρός της κοιμωμένην τὴν κτυπᾷ καὶ τὴν φονεύει.»
Ἤχησεν ἡ τῆς δεκάτης ὥρας καθημερουσία
Ἔξωθεν τῶν Ἀνακτόρων κρουομένη μελῳδία·
Ἔτρεχε λαὸς συρρέων,
Καὶ ὑπέλεγεν ἐκεῖνος κλειστὸν φέρων πῦρ Αἰτναῖον·

15

«Ἔρριψε τοὺς μολυβδίνους ἐπενδύτας του εἰς πάντας
«Ὁ δεσποτισμός, καὶ μόνον βωβοὺς βλέπω ἀνδριάντας.
«Εὐτυχὴς, ἂν ἡ φωνή μου φέρῃ κλόνον εἰς τὸ Κράτος
«Ὡς πυρῖτις ἀποκτῶσα εἰς τὴν ἔκρηξίν της πλάτος!
«Δός μοι πρὸς αὐτὸ, πατρίς μου, δύναμιν πρὶν ἀποθάνω!..
«Ἔμπροσθέν σου ἰδοὺ κύπτων εἰς τὸ ἔδαφος, λαμβάνω
«Ἰσχὺν ὅσην ὁ Ἀνταῖος
«Κλίνων εἰς τὴν γῆν ἀνέκτα καὶ ὠρθοῦτο ῥωμαλέος...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

16

Καὶ μεγάλα καὶ λυσσώδη τότε βήματα ἐκτείνων,
Ἐξεφώνησε τοιαῦτα πρὸς τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων·
«Σεῖς ἐσχίσατε τὸ μέγα λατομεῖον τῆς Τουρκίας
«Πρὸς γλυφὴν τοῦ ἀνδριάντος τούτου τῆς Ἐλευθερίας!
«Σεῖς ἀλλάξατε εἰς σπάθας τῶν τυράννων τὰς ἀλύσεις!
«Σεῖς εἰς φρούρια καὶ στόλους ἐξεχύσατε πῦρ λύσσης,
«Τὴν Τουρκίαν πολεμοῦντες
«Καὶ εἰς ἔκπληξιν τὰ δύο ἡμισφαίρια κινοῦντες!

17

«Σύροντα τὰ τετριμμένα σάβανά των καὶ συγχρόνως
«Ἀνυψοῦντα μαυροφόρον τὴν Σημαίαν τοῦ ἀγῶνος,
«Τῶν Βασιλικῶν, τῆς Λάλας, τῆς Βαλτέζης, τῆς Γραβίας
«Καὶ τῆς Ἐρεσσοῦ, τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν, τῆς Σφακτηρίας
«Τὰ φαντάσματα θρηνοῦσι, κ' ἑκατὸν νεκρῶν Ἑλλήνων
«Χιλιάδες τὸν μικτόν των παρακολουθοῦσι θρῆνον,
«Ἐν ᾧ στόματα ὀργάνων
«Χαῦνα μέλη ἐκφωνοῦσι κύκλῳ μου ἀντὶ παιάνων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

18

«Ὅτε κράζων εἰς τὰ ὅπλα τὸ αἱματωμένον Γένος
«Ὁ νεκρὸς τοῦ Γρηγορίου ἔπλεεν αἱματωμένος
«Καὶ τὰς δύο πλευρὰς ἅμα τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας
«Πλήττουσα ἡ κεφαλή του ἤγειρε κατὰ Τουρκίας,
«Ἔλεγεν ἐκεῖνος ὅτι ὁ σωτὴρ τοῦ Γένους Κλῆρος,
«Ὁ εἰς τὰς ἀλύσεις μάρτυς καὶ εἰς τοὺς πολέμους ἥρως,
«Προωρίζετο ἀθλία
«Τῶν Ἑτεροδόξων χλεύη καὶ τοῦ Παπισμοῦ θυσία!

19

«Ἡ Ἑλλὰς κατηϕχυμμένη! τῶν ἐθνῶν ἡ ζῶσα Μοῦσα!
«Ἡ Ἑλλὰς, ἡ τοὺς αἰῶνας ὅλους ὡς Θεὸς πληροῦσα!
«Ἔθεσε τὸ σφράγισμά της κ' εἰς τὰς οὐρανίους σφαίρας,
«Τοὺς Θεούς της κυριάρχας στείλασα εἰς τοὺς ἀστέρας.
«Τῆς σοφῆς Εὐρώπης πάσης αἱ τεθρυλλημέναι Χῶραι
«Ἔμπροσθέν της εἰσὶ πᾶσαι χθεσιναὶ καὶ ταύτης κόραι,
«Καὶ παρέλαβον ἐπίσης
«Τὰ ἐλέη τῆς χειρός της καὶ Ἀνατολὴ καὶ Δύσις.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας
9 859

20

«Βρέφος Ἡρακλῆς τὸ ἔθνος, ἐντὸς ἔτι τῶν σπαργάνων,
«Τὸν τρικέφαλον καὶ μέγαν Ὄφιν ἔπνιγε Σουλτάνον,
«Καὶ κρατοῦσα ἡ Εὐρώπη τῆς Ἀνατολῆς τὸν κλόνον
«Ἀνεβίβαζε τὸ βρέφος ἐκ τῆς κοίτης εἰς τὸν θρόνον.
«Ποῖος σήμερον τοὺς πόδας δέσας τοῦ Ἀετιδέως
«Καὶ τὰ νεογνὰ πτερά του κόπτων ἢ καὶ σπῶν βιαίως,
«Δυνατὸς κατ' ἀδυνάτου
«Τὴν δουλείαν του ἐμπαίζει καὶ τὴν νηπιότητά του;

21

«Ὁ καταπατῶν τὸ ἔθνος ποῖος; ποῖον τ' ὄνομά του;
«Ἕλλην οὗτος; ποῖος οὗτος; ποῖα τὰ περγαμινά του (3);
«Πρὶν τὸ γένος τῶν ἡρώων καταστήσῃ ἀγελαῖον,
«Σκήνωμά του τὴν γῆν ὅλην εἶχεν ὡς ὁ Ναπολέων;
«Ἔφερε καθὼς ἐκεῖνος, εἰς Γιγάντων τρέχων πάλην,
«Τὴν ῥομφαίαν εἰς τὴν μίαν καὶ τὸν κόσμον εἰς τὴν ἄλλην,
«Κ' ἔθνη κατακτῶν μυρία
«Διεμοίραζε τὰ σκῆπτρα ὡς κριθὴν εἰς τὰ στρουθία;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

22

«Ἀλλ' ὦ φίλοι τῶν πολέμων, ἀλλ' ὦ παῖδες τῶν Ἑλλήνων·
«Ἀναλάβετε τὸν πρῶτον ἐνθουσιασμὸν ἐκεῖνον,
«Ὅτε ἡ Ἐλευθερία ροδοδάφνην ἐστεμμένη
«Ἐκυβέρνα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἅρμα ὀχουμένη,
«Ὅτε τρεῖς στρατοὺς Βεράτης, Μέμφιδος καὶ Βαβυλῶνος
«Καὶ τρεῖς στόλους Βυζαντίου, Ἀλγερίας, Καρχηδόνος
«Εἰς ἓν θέρος ἐνικᾶτε,
«Θαλασσοδρομεῖς δελφῖνες, λέοντες ὀρεοβᾶται!»

23

Ἔλεγεν αὐτὰ, καὶ πάντες εἰς ὀνείρου πλάνην ἦσαν
Ὅτι τὴν Ἐλευθερίαν ἤκουον ἀναστηθεῖσαν·
Καὶ πολλοὶ ἐγγὺς ἐλθόντες τοῦ δημηγοροῦντος ξένου,
«Ἡ μορφὴ, ἐξαίφνης εἶπον, ἡ τοῦ Περιπλανωμένου!»
Ἄνδρες χίλιοι συνάμα ὡς ἓν σῶμα συγκινοῦνται,
Καὶ φωναὶ ὁμοῦ χιλίαι ὡς εἷς κεραυνὸς ὑψοῦνται,
Ἡ φωνὴ δὲ μία ὅλων:
Μοναρχία ἡ ῥομφαία! Σύνταγμα τὸ πυροβόλον!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

24

Τὸν ἐκύκλωσαν λαλοῦντα τῆς Ἀρχῆς οἱ στρατιῶται·
Ἀλλ' ἀτάραχος ἐκεῖνος πρὸς τὸ πλῆθος εἶπε τότε·
«Εἰς αὐτὴν τὴν πόλιν πάλαι καὶ περὶ αὐτὰ τὰ ὄρη
«Ἔτρεχον οἱ τοῦ Ἱππίου μισθωτοὶ Κορυνηφόροι
«Πρὸς σφαγὴν τῶν Ἁρμοδίων καὶ τῶν Ἀριστογειτόνων.
«Ἡμιθέων ὅμως αἷμα ἔνθερμον καὶ ζωογόνον
«Ἐχυθὲν εἰς γῆν ἁγίαν
«Τὴν Θεὰν τοῦ Μαραθῶνος ἔτεκεν Ἐλευθερίαν (4). »

25

Δουλικὸν τὸ ἔτος φεύγει καὶ κωφὴν ἀφίνει μόνην
Τῶν ἀλύσεών του σύρσιν εἰς τῶν Ἀθηνῶν τὴν κόνιν·
Παῦσις τῶν δεινῶν κἀμμία· λήγοντος τοῦ φθινοπώρου,
Ἐπανῆλθον μόνον δεῖπνα καὶ χοροὶ τοῦ Ἀνακτόρου.
Εἰς τὰς ὑπογείους κρύπτας τῆς Ἐνετικῆς Εὐβοίας
Ἐν τῷ μέσῳ ὑγροῦ σκότους, μεταξὺ σιγῆς βαθείας,
Ὡς ἐξ Ἅδου τίς στενάζει;
Ὁ δεσμώτης ῥήτωρ, ὅστις αὐτὰ κάτωθεν φωνάζει·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

26

«Μεταξὺ ἐμοῦ ἐρρίφθη καὶ τοῦ κόσμου μαύρη σκέπη·
«Τ' ὄμμά μου δὲν διακρίνει, καὶ ὁ νοῦς μου μόνος βλέπει·
«Ἀπὸ τὸν φεγγίτην, ὅθεν πικρὸν ἄρτον χεὶρ μὲ στέλλει,
«Ἡ ἀραίωσις τοῦ σκότους τὰς ἡμέρας μου ἀγγέλλει,
«Καὶ μετρῶ ἀτελευτήτους δώδεκα καὶ πλέον μῆνας
«Ἀφ' οὗ ἄφησα τὰς τόσον ἡλιοφεγγεῖς Ἀθήνας·
«Ἀλλὰ φυλακῆς ἀγρίας
«Προκριτώτερον τὸ σκότος ἢ τὸ φῶς τῆς τυραννίας.

27

«Ἀνοικτὸν τὸ βλέφαρόν μου ὁλοκλήρους νύκτας μένει·
«Ἡ κατὰ τυράννων λύσσα τὸ κινεῖ καὶ τὸ θερμαίνει·
«Εὐτυχεῖς οἱ κοιμηθέντες καὶ ποτὲ μὴ ἐξυπνοῦντες
«Κ' εἰς τὴν νάρκην τοῦ θανάτου τοὺς τυράννους λησμονοῦντες!
«Ὢ! ἂν εἰς τὸ σῶμα τοῦτο ἡ ψυχή μου ἐπιζήσῃ,
«Ἂν τὸ δρᾶμα τῆς Ἑλλάδος κ' εἰς αὐτὴν μ' ἀκολουθήσῃ
«Τὴν δευτέραν παρουσίαν,
«Ὡς φρικῶδες ἀπορρίπτω δῶρον τὴν ἀθανασίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

28

«Ἄφησα τοῦ νέου κόσμου τὸ ἁγιασμένον χῶμα,
«Αἰωνόκρυπτον εἰς ὅλου τοῦ ἀρχαίου κόσμου τ' ὄμμα·
«Ἀφησα τοῦ Βαζεγκτῶνος τὴν μητέρα Βιργινίαν,
«Ἥτις ἔτεκε καὶ κόρην τὴν καλὴν Δημοκρατίαν (5),
«Τὴν γῆν, ὅπου ἀπολαύει καὶ ὁ ἄπατρις πατρίδα
«Καὶ λαμβάνει καθεὶς ἴσην εἰς τὸν ἥλιον μερίδα,
«Ὅπου φαίνεται χαρίζων
«Καὶ αὐτὸς ἐλευθερίαν ὁ ἀπέραντος ὁρίζων.

29

«Ὦ πλατύτεροι θαλάσσης ποταμοί! Ὦ κολοσσαῖα
«Καὶ μακρὰ ὡς μέγα Κράτος δάση προκατακλυσμαῖα!
«Ὦ ροαὶ τοῦ Νιαγάρα πίπτουσαι εἰς τὰς ἀβύσσους,
«Ὅπου ἔβλεπα μυρίας ἴριδας ἡλιοχρύσους!
«Ὦ ἀστέρων πάντη νέων φωτειναὶ ἀνακυκλήσεις,
«Νέα δένδρα, πτηνὰ νέα, ἰχθῦς νέοι, νέα φύσις!
«Εἰς τὰ στήθη σου ἐπάνω,
«Χώρα τῆς ἐλευθερίας, δέξου με ὡς ἀποθάνω!»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

30

Ἡ Ἀρχὴ λοιπὸν τὸ σῶμα ἔγκλειστον τοῦ ἀποστάτου
Εἰς τὰ σύνορα ἐκράτει τῆς ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου·
Ἔτρεμεν, ὁ τῆς φωνῆς του κεραυνὸς ἐὰν βροντήσῃ,
Ἔτρεμε μὴ τὰς Ἀθήνας ληθαργούσας ἐξυπνίσῃ.
Μεταξὺ πυγμαίων τόσων ἀνυψοῦτο αὐτὸς μόνος
Φάντασμα γιγαντιαῖον τοῦ Ἑλληνικοῦ ἀγῶνος,
Φάντασμα ἐκ τῶν μνημείων
Ῥιφθὲν ἔξω καὶ τὴν λόγχην τῆς Ἐλευθερίας σεῖον.

31

Ἀλλ' ὁ Νόμος ἀπ' Εὐβοίας τὸν δεσμώτην μεταφέρει
Εἰς αὐτὰ τὰ μαρτυροῦντα τὸ πλημμέλημά του μέρη.
«Τίς αὐτός; οἱ Ἀθηναῖοι βλέποντές τον ἐρωτῶσι·
«Πότε εἰς τὴν κεφαλήν του ἐσωρεύθη χιὼν τόση;»
Εἰς τὸν Πύργον Ὀδυσσέως ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κραββάτου,
Ὅπου ἔλαβεν ἐκεῖνος τὰς στρεβλώσεις τοῦ θανάτου,
Καὶ τοῦ Περιπλανωμένου
Ῥίπτονται τὰ μέλη ἄνω χόρτου κατεξηραμένου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

32

Ἔρχεται εἷς μόνος φύλαξ τὴν αὐγὴν, Αἰθίοψ γέρων,
Εἰς τὰς μαύρας του παλάμας τὴν ἀθλίαν τροφὴν φέρων·
Ἀλλ' οὐδὲ προφέρει λόγον, οὐδὲ λόγον ἐπιτρέπει·
Εἰς τοὺς τοίχους ὁ δεσμώτης τὴν Ἀράχνην βωβὴν βλέπει,
Ἥτις πλέκει ἐπιβούλως ὕφασμα λεπτὸν ἀπάτης
Ὡς ἡ Μοναρχία πλέκει δολερῶς τὸ σύνταγμά της
Πρὸς φθορὰν τῶν ζωϋφίων,
Ὅσα πίπτουσιν ἐν μέσῳ τῶν ἐντέχνων της δικτύων.

33

Πετεινὸν παρήγορόν του ἄνωθεν ἐκ τοῦ Ὑψίστου
Ἤρχετο τὴν ἠρεμίαν ἀγαπῶν τῆς φυλακῆς του,
Καὶ πρὸς τὴν ὀπὴν τοῦ Πύργου ἔψαλλε τὰς ἔξω κρήνας
Καὶ τὸ ἔαρ χῦνον κάλλη μάταια εἰς τὰς Ἀθήνας.
Τὸν ἐλεύθερον καὶ μέγαν οὐρανὸν αὐτὸ παρήτει
Καὶ στενοῦ δεσμωτηρίου καταφύγιον ἐζήτει,
Ἔμβλημα τοῦ ἁπλουστάτου
Ἕλληνος, ὅστις ἀσμένως ἔτρεξεν εἰς τὰ δεσμά του.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

34

Εἰς περιοχὴν ἐρήμην Γοτθικῶν τεσσάρων τοίχων,
Ὅπου ἀκοὴ ἀνθρώπου ἐστερεῖτο πάντα ἦχον,
Νυκτικόρακος ἂν ἤχει τυμβωρύχου θρηνῳδία
Ὡς γλυκεῖα εἰς τὰ ὦτα ἔφθανε παρηγορία·
Πλὴν αὐτὸν κατεῖχε θέρμη πυρετοῦ θανατηφόρου·
Ἡ Ἀρχὴ δὲ βλέπουσά τον ὠχρὸν φύλλον φθινοπώρου
Ἐσυγχώρει τελευταῖον
Ἀβλαβεῖς του περιπάτους ἔνδοθεν τῶν Προπυλαίων.

35

Ὅτε πρῶτον ἐπανεῖδε τὸν διαφανῆ αἰθέρα,
Ἔκραξε πρὸς τῆς ἡμέρας τὸν χρυσόκομον Ἀστέρα·
«Καθὼς, Ἥλιε, τὰς θύρας τῆς Ἀνατολῆς ἀνοίγων
«Καὶ τοῦ Μέμνονος τὸν μέγαν ἀνδριάντα πρωτοθίγων
«Τὴν ἑωθινὴν ἀπέσπας ἔνδοθέν του μελῳδίαν,
«Παρομοίως ἀνατέλλων ζωπυρεῖς μου τὴν καρδίαν,
«Κ' ἐν ᾧ πάλλω ἀντικρύ σου
«Ἀποσπᾷ στενάγματά μου ἡ μαγευτικὴ ἀφή σου.»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

36

Εἶδε τότε εἰς Πλατείας ἀπὸ φλόμον ὠχριώσας
Τῆς Βουλῆς τὰς Στυμφαλίδας Ὄρνιθας περιπετώσας,
Καὶ τοὺς ἵππους τοῦ μεγάλου Σταύλου τῶν Ἀνακτορίων
Εἶδε τὴν λαμπρὰν φοροῦντας τήβεννον τῶν Πατρικίων·
Καὶ λαμβάνων τὴν γραφίδα μεταξὺ νεκρῶν δακτύλων
Τὰς ἰδέας του ἀτάκτους ἔῤῥιπτεν εἰς χάρτου φύλλον·
Καὶ δακρύων ἀποστάξεις
Ἔσβυνον τὰς διαπύρους τοῦ καλάμου του χαράξεις.

37

Εἰς τῆς μνήμης του ὁμοίως τὸ πολύπτυχον βιβλίον,
Ὅπου μετὰ τόσων χρόνων καὶ εἰς τόσους τόπους βίον
Ἐνεγράφησαν παντοῖαι παντὸς ἔθνους ἱστορίαι
Καὶ συμβάντων του ἰδίων περιπέτειαι μυρίαι,
Τὰ πολλὰ τῶν ἄλλων πένθη, αἱ πολλαὶ καὶ τούτου θλίψεις
Πολλὰς ἄφησαν περῶσαι παραγράφων ἐξαλείψεις,
Καὶ ἰδοὺ αἱ τελευταῖαι
Τῆς ἀλγούσης κεφαλῆς του ἀσυνάρτητοι ἰδέαι·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

38

«Διατί ὁ Δάντης φεύγων συμπολίτας ἀχαρίστους,
«Τὰς ἡμέρας του διῆγεν εἰς γῆν ξένην ἐξορίστους;
«Τῆς Κολάσεως ὁ ψάλτης εἰς τῶν σπλάγχνων του τὰ βάθη
«Τῆς Κολάσεως ἐκεῖνα συναισθάνετο τὰ πάθη;..
«Ποῖα, Τάσσε, συναισθάνου καὶ σὺ δήγματα καρκίνου,
«Ποῖον ῥῖγος, ποίαν θέρμην εἶχες λύσσης ἐπωδύνου,
«Ὅτε εἰς τὴν Ἰταλίαν
«Δεσμὰ ἔλαβες ὁ δώσας δῶρον τὴν Ἐποποιίαν;..

39

«Ὅμηρε τῶν Σταυροφόρων, σύρων ὡς ἐγὼ ἀλύσεις
«Τοῦ νοός μου καὶ σὺ ταύτας εἶχες τὰς ἀποπλανήσεις
«Καὶ τὸν θάνατον ἐκάλεις πρὸς φυγὴν φρενοβλαβείας;..
«Φεῦ! ἐπέρχεται ὁ πόθος τῆς τυφλῆς αὐτοχειρίας
«Ὅταν λύπης σφοδροὶ κλόνοι συνταράττωσι τὰς φρένας,
«Μόνας τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς ἐγγυωμένας,
«Καὶ αὐτῆς τὰς προσδοκίας
«Θεωρῶμεν σβυνομένας ὡς τὸ φῶς τῆς διανοίας..:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

40

«Τοῦ συλλογισμοῦ ἡ θέρμη τρομερὰ ἐγκεφαλῖτις!
«Πυρὰ τρώγουσα τὸ σῶμα! νόσος διψαλέα, ἥτις
«Τὰς πηγὰς τῆς ζωῆς ὅλας βαθμηδὸν ἀποξηραίνει!
«Ἡ ψυχὴ ἐν ᾧ κοιμᾶται, ἄγρυπνος ἡ σκέψις μένει
«Καὶ τοὺς ὕπνους μου μαστίζει διὰ στυγερῶν ὀνείρων,
«Ἢ πολλάκις διὰ κτύπων μ' ἐξυπνᾷ βαρυσιδήρων
«Κατὰ μέσον τῶν μηνίγγων,
«Ἥφαιστος χαλκίνην σφῦραν εἰς παλάμας δύο σφίγγων...

41

«Ἡ περίλυπος ψυχή μου ἀγαπᾷ τὴν ἐρημίαν·
«Τῶν ἀστέρων, τῶν μνημάτων ἀγαπᾷ τὴν κοινωνίαν·
«Ἀγαπᾷ τοὺς ἀποῤῥῶγας αὐτοὺς βράχους τοῦ πελάγους
«Καὶ τὰς ψάμμους τοῦ Φαλήρου καὶ τοῦ Πάρνηθος τοὺς πάγους·
«Προαισθάνθη λοιπὸν ὅτι ἄλλου κόσμου διαβάτις
«Μετ' ὀλίγον καταθραύει τὰ ἐπίγεια δεσμά της,
«Καὶ ἀπόστολος τοῦ Πλάστου
«Ὅσον οὔπω διατρέχει τὰς ἡλιαυγεῖς Μονάς του;..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

42

«Ἐκφωνῶν τοῦ Σοφοκλέους ἔπη, τὴν ἐσπέραν μόνος
«Κάθημαι εἰς στυλοβάτην τοῦ μεγάλου Παρθενῶνος.
«Ὅλος ἄνθραξ ἀντικρύ μου ποῖος ῥοδωπὸς ὁρίζων
«Εἰς τὰ νήνεμα πελάγη τὴν χροιάν του κατοπτρίζων!
«Ποία Παραδείσου αὖρα! φωτὸς ποία ἱλαρότης!
«Ποία κάτω πεδιάδος ἥσυχος μεγαλειότης!
«Θελκτικὴν τοιαύτην φύσιν
«Ὀφθαλμὸς θνητοῦ εὑρίσκει κατὰ σύμπασαν τὴν κτίσιν;

43

«Ἀνυψῶ τὰ βλέμματά μου, ὅπου στίλβουσιν αἱ ἴσαι
«Τοῦ Ἑκατομπέδου στῆλαι ὡς ἀπὸ κηρὸν πλασθεῖσαι·
«Θαυμαστῆς γλυφῆς ἑκάστη, καλλονῆς ἐναερίου,
«Ἔντυπον τὴν χειραψίαν φέρει ἔτι τοῦ Φειδίου·
«Ὁ Ναὸς ἐμφαίνει ὅλος εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς του
«Ὅ,τι τέλειον αἱ χεῖρες ἐτεχνούργησαν τοῦ Πλάστου·
«Καὶ πρὸς ἕω καὶ πρὸς δύσιν
«Κἀνὲν ὅμοιον ἐφάνη κατὰ σύμπασαν τὴν κτίσιν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

44

«Ἔμπροσθέν μου αὐτὸν ἔχων τὸν Ναὸν τοῦ Περικλέους,
«Ἐκφωνῶ καὶ τὸν *Οἰδίποδα Τύραννον* τοῦ Σοφοκλέους·
«Πᾶν του ἔπος περιέχον ὡραιότητα ποικίλην,
«Παριστᾷ τοῦ Ἐρεχθείου τὴν ὡραίαν αὐτὴν πύλην·
«Σεμνὴ πᾶσά του ἰδέα, σοβαρὰ ὡς Καρυᾶτις·
«Παρθενὼν ἡ τραγῳδία εἰς τὴν τελειότητά της·
«Κατὰ τὴν πλοκὴν καὶ λύσιν
«Κἀνὲν ὅμοιον ἐγράφη ἐπὶ σύμπασαν τὴν κτίσιν; . .

45

«Χαίρετε, ὡραία φύσις, λαμπρὰ ποίησις, μνημεῖα!
«Ἀπελίθωσε τοὺς πάντας Μέδουσα ἡ Τυραννία.
«Δὲν ἐμπνέετε οὐδένα καὶ οὐδὲ κατανοεῖσθε.
«Φύσις, ποίησις, μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος, βωβὰ εἶσθε . . .
« . . . . . .
« . . . . . .
« . . . . . .
« . . . . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

46

Πολλοὺς λόγους κεραυνώδεις εἰς τὸν χάρτην ἐκ τοῦ στήθους
Ἐρρίπτεν ὡς ἐκ κρατῆρος χύνοντος πυρώδεις λίθους·
Ἡ ἐχέμυθός μου Μοῦσα τοὺς κρατεῖ ἐν τῇ σκοτίᾳ·
Πλὴν ἐντός της τοὺς εὑρίσκει παντὸς Ἕλληνος καρδία
Ἀπὸ φλογερὸν πατρίδος ἔρωτα θερμαινομένη,
Ὡς δι' ἀφανοῦς μελάνης κρυπτοὶ λόγοι γεγραμμένοι
Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ παπύρου
Ἀναφαίνονται πλησίον ἄνθρακος ἐρυθροπύρου.

47

Βαθμηδὸν τὰ ὄργανά του ἔλυεν ἡ ἀτονία·
Ἔπιπτεν ἡ κεφαλή του εἰς τὰ στέρνα του βαρεῖα,
Καὶ πολλάκις εἰς τὰς δύο χεῖράς του τὴν ὠρθοκράτει
Ὅτε σύννους εἰς ἀρχαῖα μάρμαρα ἐβραδυπάτει·
Παρελθὸν, παρὸν καὶ μέλλον ἔμπροσθέν του ἐθολοῦντο,
Καὶ ἀτμοὶ ἀπελπισίας εἰς τὰς φρένας του ὑψοῦντο·
Ἀλλ' ἐξηκολούθει γράφων
Τὰς ποικίλας του ἐμπνεύσεις ὡς ἐπιγραφὴν εἰς τάφον:

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

48

«Εἰς τὸν Κηφισσὸν ἀκούω κάτω μου τὴν ἀηδόνα·
«Ἡ φωνή της ἀναβαίνει κλαυθμυρὰ τὸν Παρθενῶνα·
«Διατί ἐμπαθεστέραν ἔχει κάμψιν ἡ φωνή της;
«Τὰς Ἀθήνας ταλανίζει κλαίουσα ἡ ἐρημῖτις;..
«Καταβαίνουσιν αἱ γλαῦκες ἐκ τῶν παλαιῶν μνημείων,
«Βλέπουσι τοῦ Μαραθῶνος τὸ ἀθάνατον πεδίον
«Καὶ ὀλίγον μεριμνῶσι
«Ποῖον γένος, ξένοι ποῖοι τὰς Ἀθήνας κυβερνῶσι...

49

«Ἡ Ἑλλὰς ἐσταυρωμένη πρὸς τοὺς παῖδάς της εἰς μάτην
«*Διψῶ, παῖδές μου!* φωνάζει· ἄλλοι στρέφουσι τὴν πλάτην·
«Ἄλλοι φέροντες τὸν σπόγγον καὶ χολῆς καὶ ὄξους πλήρη,
«*Πίνε*, λέγουσι, *καὶ σίγα καὶ ὡς ὁ Χριστὸς μαρτύρει!*..
«Φεῦ! ὁ Φοίνιξ της ἐνδόξως εἰς τὴν τέφραν του ὠρθώθη,
«Καὶ ἀνοίξας πτερὰ νέα μέχρις οὐρανοῦ ὑψώθη·
«Ἀλλ' εἰς νέαν πυρὰν ἄλλην
«Σήμερον ἐπαναπίπτει μετ' ἀτίμωσιν μεγάλην...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

50

«Φύγωμεν εἰς ἄλλον κόσμον, ἀφ' οὗ εἴδαμεν φυγόντας
«Τόσους ἥρωας γνωρίμους εἰς τὸν τάφον ἤδη ὄντας,
«Ἀφ' οὗ εἴδαμεν φυγούσας καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος
«Καὶ τὰς τελευταίας λάμψεις τῆς ὑστέρας της ἐλπίδος...
«Οὔτε ἡ σελήνη λάμπει καθὼς ἔλαμπεν ὁπότε
«Ἤμεθα τοῦ ἔθνους ναῦται καὶ τοῦ ἔθνους στρατιῶται·
«Καὶ ἡ ἀλκυὼν εἰς θρήνους
«Σήμερον τοὺς λιγυρούς της φθόγγους ἄλλαξεν ἐκείνους...

51

«Ποῦ οἱ φίλοι μου Μιαοῦλαι καὶ Τομπάζαι καὶ Σαχτοῦραι;
«Ποῦ Βοτζάραι, Καραΐσκοι; ποῦ καὶ Ὀδυσσεῖς καὶ Γοῦραι;
«Ὑπὸ κἀνενὸς τῶν ζώντων μνημονεύονται, τιμῶνται;
«Ἄγνωστοι χωρὶς μνημείων εἰς τὰ χώματα κοιμῶνται
«Ὡς κοιμῶνται εἰς τὰς ἄμμους τῆς ἐρήμου Θηβαΐδος
«Οἱ ἀγνώριστοι ἐργάται τῆς μεγάλης Πυραμίδος,
«Ὅπου καὶ νεκροὶ τρυφῶσι
«Κατ' ἀτέρμονας αἰῶνας Φαραὼ ταφέντες τόσοι...»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

52

Ἀνεπέταξεν ὁ χάρτης φεύγων τὰς ψυχράς του χεῖρας·
Καὶ πρωΐαν τινὰ ἔχων θνησιμαίους χαρακτῆρας
Καὶ προβὰς εἰς ἄκραν μίαν, ἔκραξεν· «Ἐλευθερία,
«Ἔσο κἂν αὐτὴν τὴν ὥραν εἰς ἐμὲ Θεὸς αἰσία!
«Στρέφομαι πρὸς σὲ μεθ' ὅσης πρὸς τὸν Ὕψιστον γαλήνης
«Στρέφονται οἱ ῥασενδῦται ἀσκηταὶ τῆς Παλαιστίνης
«Προσηλοῦντες εἰς τὰς ἄμμους
«Τὸ γευόμενόν των στόμα ξηρὸν ἄρτον καὶ κυάμους . . . »

53

Καὶ πρὸς τοὺς ἀμεριμνῶντας φύλακάς του βλέψας τότε·
«Εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰπέτε ταῦτα, φίλοι στρατιῶται!
«Ὅσοι καὶ τὸν παιδιόθεν ἔρωτά των, τὴν πατρίδα,
«Ἐστερήθησαν καὶ πᾶσαν περὶ Γένους των ἐλπίδα,
«Ὅσοι οὔτ' ἐλευθερίαν, οὔτε δόξαν, οὔτε πλοῦτον
«Ἔχουσιν ὑπὸ τοιαύτην πολιτείαν καὶ αὐτοῦ των
«Τοῦ θρησκεύματος στεροῦνται,
«Αὐτοὶ φεύγοντες τὸν κόσμον ὡς ἐγὼ ... αὐτοκτονοῦνται... »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

54

Καὶ ἡ τελευταία λέξις ὑπ᾽ αὐτοῦ προφερομένη
Μετ᾽ αὐτοῦ ὡς πέτρα πίπτει καὶ εἰς βόθρον καταβαίνει . . .
Πλῆθος ἄνωθεν πρὸς τοῦτον ἔδραμε Χωροφυλάκων,
Κατακείμενον πλὴν ζῶντα εἰς αἱματωμένον λάκκον·
Ἡ ταχύπτερος δὲ Φήμη τρέχουσα τὴν Κεκροπίαν,
Ἔλεγεν εἰς πάντας ποῖα ἐξεφώνησε καὶ ποίαν
Ὁδὸν ἔκλεξε θανάτου
Τοῦ λαοῦ ὁ ῥήτωρ θραύσας τὰ ἐγκόσμια δεσμά του.

55

Αἱ Ἀθῆναι συγκινοῦνται· τρέχει ὁ λαὸς δακρύων,
Φθάνει, ψαύει πᾶν του μέλος αἱματόφυρτον καὶ κρύον·
Εἰς καθένα παλμὸν στήθους, εἰς καθένα σφυγμοῦ κτύπον
Βλέπων πᾶν του ζωογόνον πνεῦμα βαθμηδὸν ἐκλεῖπον,
Τὰ ψυχρά του θάλπει χείλη, χείλη τῆς Ἐλευθερίας,
Ὅθεν ἔπιπτον οἱ τόσοι κεραυνοὶ τῆς ῥητορείας·
Ἐπειδὴ ὡς οἱ ἀρχαῖοι
Σήμερον νεκροὺς τιμῶσι τοὺς καλοὺς οἱ Ἀθηναῖοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

56

Μεταξὺ τοῦ ὄχλου τρέχων ἦλθε γέρων τις Λευίτης·
Τῆς Ἀριμαθαίας ἦτον ὁ λευκόφρυς Ἐρημίτης·
Μετὰ κύκλους ἐτῶν τόσων καὶ ἀλλοῖον τόσον ὄντα,
Ἀνεγνώρισεν ὡς εἶδεν αἴφνης τὸν ἀγωνιῶντα
Κ' ἔκραξεν· «Αἱ τρίβοι, Πλάστα, τῆς προνοίας σου μεγάλαι!
«Καὶ νῦν ἔστω τ' ὄνομά σου τρισευλογητὸν ὡς πάλαι!
«Μ' ἔπεμψας εἰς τὰς Ἀθήνας
«Πρὸς ταφὴν του . . . ἰδοὺ θίγω τὰς ἐσχάτας του ὠδῖνας...»

57

Ἄνοιξεν ὁ θνήσκων ὄμμα, καὶ τὸ δάκρυ του ἐλύθη
Κ' εἰς τὸ αἷμα τῶν κατώχρων παρειῶν του συνεχύθη . . .
Θλιβερὰ εἰκὼν τοῦ ἔθνους σήμεραν ψυχορραγοῦντος
Καὶ τὴν γῆν του ἀπὸ δάκρυ, ἀπὸ αἷμα πλημμυροῦντος!
«Τέκνον! ὁ πρεσβύτης εἶπεν· ἵλεως εἰς τὰ δεινά των,
«Ὁ Θεὸς τὰς ἁμαρτίας συγχωρεῖ τῶν ἀδυνάτων·
«Ἀλλ' ἀπὸ τῆς Παλαιστίνης
«Πότε, τέκνον, ἐπανῆλθες; πότε, τέκνον τῆς ὀδύνης; . . »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

58

Καὶ πολλοὺς ὁ γέρων τότε λόγους εἶπε παρηγόρους,
Πρέποντας εἰς τοὺς ἑτοίμους πρὸς γῆν ἄλλην ὁδοιπόρους,
Καὶ πολλὰ περὶ τοῦ Γένους καὶ περὶ τοῦ μέλλοντός του
Καὶ περὶ Θεοῦ φανέντος ἀπ' ἀρχῆς Ἑλλαδοσώστου,
Καὶ πολλὰ πρὸς αὐτὸν τοῦτον περὶ φήμης τῶν ἐπῶν του,
Μαρτυρούντων ἕνα μόνον ἐθνεγέρτην τὸν σκοπόν του·
Αὐτὸς ὕπτιος ἐσίγα,
Καὶ προσέθεσεν ὁ γέρων αὐτὰ ἔτι τὰ ὀλίγα·

59

«Ὁ Καιρὸς ἐξηπατήθη καὶ σ' ἐγέννησε παρ' ὥραν
«Ἕνα πρότερον αἰῶνα εἰς μικρὰν εἰσέτι χώραν.
«Ὠνειρεύθης ὅτι ἔζης εἰς Ἀθήνας τὰς ἀρχαίας,
«Κ' αἰφνιδίως ἐξυπνήσας ἀνευρέθης εἰς τὰς νέας.
«Πλὴν καθὼς εἰς νύκτα μίαν πίπτουσαι ὡς τρικυμίαι
«Χιονίζουσι τὴν κόμην αἱ μεγάλαι δυστυχίαι,
«Αὐταὶ ἴσως ἡλικίαν
«Δώσωσιν εἰς τὸ βρεφῶδες ἔθνος σου προβεβηκυῖαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

60

«Εἰς τὴν γῆν τοῦ Ἱπποκράτους Πλάτανος ἐτῶν χιλίων
«Κρήνας καὶ ναοὺς στεγάζει διὰ κλάδων πλατυσχίων
«Καὶ ὑπερμεγέθεις λίθους εἰς τὰς ῥίζας του τυλίσσων,
«Κύριος τῆς ἄνω νήσου, φθάνει μέχρι τῶν ἀβύσσων·
«Κολοβοῦται κατ' αἰῶνας, ἀλλὰ ζῇ καὶ ἀναθάλλει·
«Οὕτως ἡ Ἐλευθερία αἰωνία καὶ μεγάλη,
«Τὴν Ἑλλάδα ἐγκολποῦται·
«Πολεμεῖται καθ' ἡμέραν, ἀλλὰ ζῇ καὶ δυναμοῦται.»

61

Ὄψεις, ἀκοάς του ἔχων εἰς τὴν γῆν ἐκεῖνος ξένας,
Εἰς τὸν αἴθριον τὰς εἶχεν οὐρανὸν προσηλωμένας
Ὡς εἰς θείαν ἁρμονίαν, ὡς εἰς θεῖον ὅραμά τι·
«Πάτερ μου! ἀκούσθη αἴφνης ἡ φωνή του βαθυτάτη·
«Πάτερ μου! ἡ νέα, ἥτις ῥίζαν εἶχεν οὐρανίαν
«Κ' ἔφερε τοῦ ἄνω κόσμου εἰς ἡμᾶς τὴν μαρτυρίαν,
«Τὸν Παράδεισον στολίζει
«Καὶ τὴν ὥραν ταύτην λάμπει καὶ τὰ σκότη μου φωτίζει...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

62

«Ἡ παρθένος ἀπεδύθη τὴν ἐπίγειον στολήν της,
«Ἥτις ἔκρυπτε τὴν θείαν ἔλλαμψιν καὶ καλλονήν της·
«Φωτεινὴν ἡ Ἀγλαΐα διαφάνειαν ἐνδύθη,
«Καὶ τὸ ἄϋλόν της κάλλος ὅλον ἔξω διεχύθη...
«Οἱ Ἀρχάγγελοι καὶ πάντες οἱ αἰθέριοι πολῖται
«Τὴν κυκλοῦσιν ἐν ἐκστάσει, καὶ οὐδεὶς ὑπενθυμεῖται
«Εἰς περίοδον κἀμμίαν
«Ἂν ἐφάνη ὂν τοιοῦτον εἰς τὴν ἄνω κατοικίαν...»

63

Ἄνω ἔστρεψε καὶ ἅμα ἔκλεισε τὰ ὄμματά του,
Κ' ἐπεκάθησεν εἰς ταῦτα ἡ ὁμίχλη τοῦ θανάτου·
Δίσκον διαυγῆ κατόπτρου ἔφερε τὸ πλῆθος κλαῖον
Καὶ τὸν ἔθεσε πλησίον τῶν κροκίνων του χειλέων·
Ἀλλὰ τοῦ στιλπνοῦ ὑάλου ἀγνὴ ἔμεινεν ἡ φάσις,
Ὡς ἀπῆλθεν ἡ ψυχή του καθαρὰ κηλίδος πάσης·
Εἰς τὴν κρύαν του καρδίαν
Ἔσφιγγεν ἀδαμαντίνην ὁ νεκρὸς εἰκόνα μίαν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

64

Αὐτὴ δὲ πληροῦσα ὅλον τῆς παλάμης του τὸ κοῖλον
Ἀπὸ τῶν κρυσταλλωθέντων καὶ συσπάστων του δακτύλων
Μετὰ βίας ἀπεσπάσθη. . . Ζέσις ἔρωτος ἐσχάτη!
Τὴν θανοῦσαν Ἀγλαΐαν καὶ θανὼν αὐτὸς ἐκράτει!
Τὸ ζωγράφημα ἐλάλει *γαστὴρ*, λέγον, *γυναικεία*
Δὲν ἐγέννησε τὴν νέαν, ἥτις λάμψις ἦτον μία.
Καλλιτέχνημα τοῦ Πλάστου,
Ἡ παρθένος ἐμαρτύρει τὴν ἀφὴν τῆς δεξιᾶς του.

65

Εἰς τὴν γῆν, ὅπου τὸ πάλαι ὁ λαὸς τῶν Ἀθηναίων
Πρὸς λατρείαν τῆς Ἀγραύλου Βωμὸν ὕψωσεν ὡραῖον (6),
Ὅπου ἔπεσε καὶ οὗτος τῆς ἐλευθερίας θῦμα,
Ἔσκαπτεν ὁ Ἐρημίτης τὴν ἑσπέραν βαθὺ μνῆμα·
Πλὴν ὁ λίσγος εὑρὼν αἴφνης πρόσκομμα δὲν ἐπροχώρει·
Τῆς ταφῆς τὸν τόπον ἄλλος προταφεὶς δὲν παρεχώρει·
Σκελετός τις ἐξωρύχθη,
Αὐτὸς δὲ ὁ τοῦ μεγάλου Ὀδυσσέως ἀπεδείχθη·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

66

Ἔφερεν ὁ κρόταφός του ὡς ταὐτότητος σφραγίδα,
Ἔφερε τὴν τῆς Γραβίας πολυθρύλλητον βολίδα·
Ἀπὸ τοῦ σημείου τούτου ἀνεγνώρισεν ὁ γέρων
Καὶ ἠσπάσθη τὸ κρανίον τοῦ Ἀρχιστρατήγου χαίρων.
Ὁ νεκρὸς ἐκεῖ ἐτάφη καὶ τοῦ Περιπλανωμένου
Παρὰ τὰ ὀστᾶ καὶ ἄλλου Ἕλληνος ἀδικημένου,
Κ' ἐν τῷ μέσῳ πυκνῶν βάτων
Τὸν σταυρόν του μόνος βλέπει ὁ Ναὸς τῶν Ἀσωμάτων.

ΤΈΛΟΣ ΤΟΥ̃ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΈΝΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΑΛΑΝΩΜΕΝΟΝ.

(1) Ἐν μέσῳ καταῤῥύτου καὶ μεγαλοδένδρου πεδιάδος τῆς Ἀδριανουπόλεως κεῖνται ἡμίπτωτα τὰ πρὸ πέντε σχεδὸν αἰώνων ὑπὸ Ἀμουράτου τοῦ πρώτου οἰκοδομηθέντα Βασίλεια. Περὶ τὰ τέλη τοῦ 1851 ἔτους ἐπεσκέφθην αὐτὰ μετὰ τοῦ ἀξιοτίμου ὁμογενοῦς Ἰωσὴφ Βαρότσου, ὅστις, ἀπὸ δεκαεπτὰ ἤδη ἐνιαυτῶν Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος ἐκεῖ διατελῶν, οὐδέποτε δι' οὐδενὸς προσβασμοῦ ἢ παρασήμου ἐβραβεύθη δι' ὅσην ἀξιότητα καὶ προθυμίαν ἐπεδείξατο κατὰ πολλὰς δυσχερεῖς περιπτώσεις. Ποίαν ἐνθουσιώδη συγκίνησιν ἀμφότεροι ἐλάβομεν ἐμβάντες καὶ εἰς τὸν ἐντὸς τοῦ ἀνακτορικοῦ περιβόλου μαρμαρωτὸν δόμον, ὅπου κατὰ τὸ 1828 ἔτος ὁ Ἀρχιστράτηγος τῆς Ῥωσίας Δίβιτς μετὰ Τηλεμάχου Χαντσερῆ τοῦ Φαναριώτου, (ἐπειδὴ πάντοτε εἰς πᾶν μέγα τοῦ Γένους συμβὰν παρίσταταί τις Φαναριώτης), ὑπηγόρευσαν εἰς τὸν Σουλτάνον τὴν Σύμβασιν τῆς ἑλληνικῆς αὐτονομίας!

Ἀπὸ τῶν ἐρειπίων ἐκείνων, εἰκονιζόντων τὸ ἐτοιμόῤῥοπον τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους, μετέβην εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἀντὶ τῶν χρυσοχαράκτων τοῦ Κορανίου παραγγελμάτων, ὅσα εἶδον παρὰ τὸν θρόνον τοῦ Ἀμουράτου, ἀνέγνων περὶ τὰς ὁροφὰς διὰ μελανῆς βαφῆς ἐπὶ τοῦ κονιάματος μεγαλόγραφα Ἑλλήνων ἀποφθέγματα, μαρτυροῦντα τὴν ἐκεῖθεν διάβασιν ἐναρέτου καὶ σοφοῦ Ἀρχιερέως τοῦ Δωροθέου Πρωΐου.

(2) Ἅφατος λύπη μὲ κατέλαβεν ἐπανιδόντα πέρυσι τὰς Ἀθήνας. Κόνις ἀπερημώσεως, σιωπὴ θανάτου ἐπεκάλυπτε πάντα καὶ πάντας.

Ἀπὸ τῆς λῃστευομένης Ἀττικῆς ὥδευσα πρὸς τὴν λῃστευομένην Ἀργολίδα. Παντοχοῦ παρηκολούθει με ὁ σιδήρεος κρότος τῆς λαιμητόμου, ἀποκοπτούσης ἀνωφελῶς Λερναίας Ὕδρας κεφαλάς.

Ἠσπάσθην τὴν Ναυπλίαν, ἐγκαταλελειμμένην κοιτίδα τῆς ἑλληνικῆς Αὐτονομίας καὶ τῆς δυστυχοῦς Μούσης μου.

Ποίους καὶ πόσους ματαίους ἐμοχθήσαμεν μόχθους τοσοῦτοι γράψαντες καὶ μελετήσαντες μεγάλα ὑπὲρ εὐνομίας καὶ δόξης τοῦ ἔθνους!

Ἐπρομαχήσαμεν ὑπὲρ τοῦ ἀπολύτου καλοῦ, καὶ κατὰ τὴν πάλην ταύτην ἔπεσεν ὁ Ἰωάννης Καποδίστριας. Εἰς τὸν Ναὸν τοῦ Ἁγίου Σπυρίδωνος εἶδα τὰ ἴχνη τῆς θανατηφόρου βολίδος, καὶ εἰς τὴν μνήμην μου ἀνακαλέσας τὴν πλήρη ἐνεργείας ἐκείνην ἐποχὴν, τοὺς θνήσκοντας φίλους μου, τὰς ἀπεσβεσμένας ἐλπίδας μου, τὴν φυγοῦσαν νεότητά μου, ἔμεινα ἐπὶ πολλὴν ὥραν τεθορυβημένος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπήντησα καὶ τὸν Ἰωάννην Καρατσούτσαν, τέκνον τῶν Παρισίων θακυρρόου διὰ τὴν ὑπ' ἀθυμίας ἐκπεσοῦσαν τῶν χειρῶν του βάρβιτον. Τοιαύτη τῆς ζώσης γενεᾶς ἡ πρὸς τοὺς ἀοιδοὺς αὐτῆς κώφωσις καὶ ψυχρότης! Ὁ Καρατσούτσας ἔγραψε Μελέτας ἀξίας λόγου, ἐν αἷς ἀναφαίνεται καὶ ποιητικὴ εὐφυΐα καὶ γλαφυρότης ὕφους καὶ κάλλος ἰδεῶν.

(3) Τίς ὁ αἴτιος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος;
Ἆρα μὴ ὁ ποτὲ Σαλαμινομάχος καὶ νῦν Πρωθυπουργὸς Ἀντώνιος Κριεζῆς;
Ἆρα μὴ ὁ θεοσεβέστατος Πρόεδρος τῆς Γερουσίας Ἀναγνώστης Δελιγιάννης;
Ἆρα μὴ ὁ ἁπλοϊκώτατος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Λάζαρος Γιουρδῆς;
Ἆρα μὴ ὁ Κουτσοποδίτης Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Δάνος Δανόπουλος;
Ἆρα μὴ ὁ σοφολογιώτατος Ὑπουργὸς τῆς παιδείας Σταῦρος ὁ Βλάχος;
Ἢ ἄλλος τις ἐκ τῆς ὑπουργικῆς Ἑπτανδρίας;
Ἀλλὰ πάντες ἀπονίπτονται τὰς χεῖρας· ἡ Ἑλλὰς δὲ σήμερον, ἔχουσα τὰς ὄψεις ἐξωρυγμένας, κραυγάζει ὡς ὁ Κύκλωψ Πολύφημος· « Οὔτις μ' ἐτύφλωσεν. »
Οὔτις λοιπὸν ὁ αἴτιος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος, Κύριοί μου Εἰσαγγελεῖς. Τὸν Οὔτινα λοιπὸν προσβάλλω, καὶ μὴ πρὸς Θεοῦ! παρεξηγήσατέ με.

(4) Τὸν Ἱππίαν, δήμιον τῶν τοῦ Ἱππάρχου φονέων καὶ τύραννον τῶν Ἀθηνῶν, ἀπήλασαν οἱ Ἀθηναῖοι καὶ εἰς τὴν ἐν Μαραθῶνι μάχην μετ' οὐ πολὺ ἀπέκτειναν, ὅτε μετὰ τοῦ Δάτιδος καὶ Ἀρταφέρνους ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς ἑαυτοῦ πατρίδος.
Ἡ πρὸς τὸν Ἱππίαν ἀπέχθεια τῶν Ἀθηναίων καὶ ὁ τῆς καθόδου του ἐπικείμενος κίνδυνος συνετέλεσαν τὰ μέγιστα εἰς καταστροφὴν τῆς στρατιᾶς τοῦ Δαρείου.

(5) Ἡ Βιργινία, μία τῶν δεκατριῶν Ἡνωμένων Ἐπαρχιῶν τῆς ἀρκτῴας Ἀμερικῆς, ὑπῆρξε πατρὶς τοῦ Γεωργίου Βαζιγκτῶνος θεμελιώσαντος τὴν ἐλευθερίαν τῆς Ὁμοσπόνδου Ἐπικρατείας.

(6) Ἡ Ἄγραυλος, ἢ καὶ Ἄγλαυρος, θυγάτηρ οὖσα τοῦ Κέκροπος, ἐθυσιάσθη πρὸς σωτηρίαν τῶν Ἀθηνῶν. Διόπερ οἱ Ἀθηναῖοι ἀπεθέωσαν αὐτὴν καὶ ἔδρυσαν τὸ Ἀγραύλιον Τέμενος, ἔνθα οἱ ἔφηβοι ὤμνυον ἀφοσίωσιν μέχρι θανάτου εἰς τὴν πολιτείαν.
Τὸ Ἱερὸν ἔκειτο πρὸ τῆς ἀκροπόλεως ὄπισθε τῶν πυλῶν καὶ τῆς ἀνόδου ἐπὶ ἀποκρήμνου ὄχθου, κατεχομένου ἐν μέρει σήμερον ὑπὸ τοῦ παλαιοῦ ἐκκλησιδίου τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν καὶ κρύπτοντος εἰς τὰ ἐνδόμυχά του τὸ ἔγκλημα μετὰ τῶν λειψάνων τοῦ Ὀδυσσέως Ἀνδρούτσου.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟΝ ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΟΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ,

ΚΩΜΩΔΙΑ ΕΙΣ ΠΡΑΞΕΙΣ ΠΕΝΤΕ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, Βουλευτής.
ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, ὀπαδὸς αὐτοῦ.
ΕΥΘΥΦΡΩΝ, λόγιος ἀνήρ.
ΑΜΦΙΘΕΟΣ, δυνατὸς τῆς ἡμέρας.
ΚΑΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ, ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ, ΣΙΓΑΛΙΩΝ, } Βουλευταὶ μετ' ἄλλων ἐννέα.
ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ, ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΡΒΑΣ, } Γερουσιασταί.
ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ, Γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς Πρεσβείας.
ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, Διερμηνεὺς τῆς ῥωσσικῆς Πρεσβείας.
ΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ τοῦ Στρεψιάδου.

Ἡ σκηνὴ ἐν Ἀθήναις, εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ Στρεψιάδου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

ΠΡΑΞΙΣ ΠΡΩΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, ἐρχόμενος μετὰ καγχασμῶν.

Σὺ Βουλευτὴς, ὁ σφόδρα σὺ τοῦ ἔθνους πατριώτης!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, δίδων τὴν δεξιὰν εἰς αὐτὸν μετὰ σοβαρότητος.

Ναὶ, Βουλευτὴς καὶ τῆς Βουλῆς ἡ πρώτη νομιμότης.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Καὶ μετ' ἀντιπολίτευσιν προβᾶσαν εἰς τρεῖς στάσεις!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἄ! μάθε τὰ συμβάντα μου πρὶν μὲ καταδικάσῃς.
Εἰς ἀπωτάτην ἔλειπες τοῦ Κράτους Ἐπαρχίαν,
Καὶ μόλις ἀφ' οὗ ἔφθασες σὲ βλέπω κατ' ἰδίαν.
Μὲ ἤθελεν ὡς *ἄνθρωπον τοῦ τόπου ὁ λαός μου* (1)·
Ἐξ κάλπας ἐγὼ ἅρπασα, τρεῖς ὁ ἀντίπαλός μου·
Τὰς παρεγέμιζα λοιπὸν κατὰ τὴν τάξιν κλείων
Ὀνόματα τετραετῶν καὶ τριετῶν παιδίων·
Ἐκεῖνος μ' ἐξεπέρασε· καὶ τοὺς ἀποθανόντας
Ἐξέθαψε κ' ἐμέτρησεν ὡς ἐκλογεῖς του ζῶντας·
Ἐν ᾧ τὸ πλῆθος κλίν! κλίν! κλίν! ἐμαχαιροκτυπᾶτο,
Μπάμ! μπούμ! ἐπιστολίζετο, ἐγὼ τί τοὺς φυλάττω;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀφίνω κάτω τοὺς μωροὺς νεκροὺς καὶ τραυματίας
Καὶ εἰς Ἀθήνας ῥίψασπις προφθάνω τῆς Φατρίας·
« Αὐλάρχα, κράζω, γίνομαι καὶ *ἀφωσιωμένος* (2) !
« Ὁ θρόνος καὶ καρδία μου καὶ πίστις μου καὶ γένος ! »
Συγχρόνως ἐλαιόχρισα τὴν μηχανὴν, καὶ τότε
Συμψάλλοντες οἱ ἑκατὸν ἡμεῖς Ἐπαρχιῶται
« Συγχώρει με ! σὲ συγχωρῶ ! Θεός σε συγχωρέσοι ! »
Ἐμβήκαμεν εἰς τὴν Βουλὴν, ὁ Μύγας πρὶν χωρέσῃ.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ὡς φρόνιμος, ἐγνώρισες τὸ πρότερόν σου λάθος
Καὶ εἶδες τοῦ ἑλληνικοῦ Συντάγματος τὸ βάθος·
Ἐνόησες ὅτι λαὸς καὶ τὸ μηδὲν ἓν πρᾶγμα
Διότι ἔχει τὴν Ἀρχὴν εἰς πᾶν του βῆμα φράγμα,
Καὶ ὅτι ἐν ὑπουργικῷ ἐκείνῃ Συμβουλίῳ
Ἐκλέγει ἕνα Βουλευτὴν ἐξ ἀντιπάλων δύο (3) . . .
(περιστρέφων ἔκθαμβα τὰ ὄμματά του.)
Πλὴν τί σημαίνει ὁ χρυσὸς ὁ τόσος εἰς τὴν μέσην ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐπῆρες παῖζε γέλασε τοῦ Βουλευτοῦ τὴν θέσιν ;

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Πῶ ! ἔπιπλα πολυτελῆ ! κειμήλια ὡραῖα !
Ἀστράπτει κέδρος πανταχοῦ, καὶ πανταχοῦ ἐλαία !

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πρὸς δόξαν τοῦ Συντάγματος.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Πῶ ! τάπητες Ἀγγλίας,
Γαλλίας ὡρολόγια καὶ σκεύη Σαξωνίας !

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πρὸς δόξαν τοῦ Συντάγματος.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Καὶ τίς θέλει πληρώσει;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ ἔθνος.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Τόσοι κόλακες καὶ ὑπηρέται τόσοι!
Ἡ θύρα σου ὀρθάνοικτη ὡς ἐκκλησίας θύρα,
Καὶ ὅλοι περιμένουσι τὴν δαψιλῆ σου χεῖρα!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ ἔθνος ζήτω! ἔθρεψεν ἐχθὲς τὴν Παυαρίαν,
Καὶ τρέφει σήμερον Αὐλὴν, Βουλὴν καὶ Γερουσίαν.
Ἐκ τοῦ Ναοῦ τραφήσεται ὁ τὸν Ναὸν δουλεύων.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Τί θέλεις; μένω καχηνὼς τὴν μοῖράν σου ζηλεύων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ δίδω εἰς τὰ κέρδη μου μερίδιον.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, ὑπομειδιῶν.

Καὶ πόσον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Διάταττε· σὺ ὁ ζητῶν, ἐγὼ εἰμὶ ὁ δώσων·
Ἀρέσκουσί σε δώδεκα διστήλων χιλιάδες,
Ἢ δύο σταχυόχρυσαι τοῦ Ἄργους πεδιάδες;

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, καθ' ἑαυτόν.

Τὸν θησαυρὸν κῦρεν αὐτὸς τοῦ Ξένου δίχως ἄλλο...
(ὑποκλινόμενος εἰς τὸν Στρεψιάδην.)
Εἰς τὴν καλήν σου θέλησιν ἐγὼ τὸ πρᾶγμα βάλλω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὰς χιλιάδας τῶν δραχμῶν τὰς θέλεις εἰς χρυσίον,
Εἰς ἄργυρον τὰς ἀγαπᾷς, εἰς δέσμας γραμματίων;

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, καθ' ἑαυτόν.

Τὸ ποθητὸν κῦρεν αὐτὸς κρυφὸν τῆς Ἀλχημείας,
Ἢ πλοῖόν τι τὸν ἔφθασεν ἐκ τῆς Καλλιφορνίας...
(πλησιάζων πρὸς τὸν Στρεψιάδην καὶ μετὰ χαμηλῆς φωνῆς.)
Εἰπὲ εἰς φίλον σου πιστὸν τὸ μέγα μυστικόν σου.
Ὡς πόσα ἔχεις μετρητὰ εἰς τὸ κιβώτιόν σου;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Μιᾶς ἡμέρας ἔξοδα, καὶ τ' ἄλλα ὅλα χρέη.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, κτυπῶν τὸ μέτωπόν του.

Ἄ! ἡ ψυχή μου τὸ χρυσοῦν ἐνύπνιόν της κλαίει...
(μετ' ὀλίγον.)
Ἀλλ' ἔχεις κἄν τι σχέδιον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐναγκαλιζόμενος αὐτὸν καὶ γελῶν.

Κἀνέν, κἀνέν εἰσέτι...
(μετὰ μικρὰν παῦσιν.)
Πλὴν κάθου, καὶ σκεπτόμεθα...

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, ἀναχωρῶν.

Ἐγώ;.. πολλάκτετη...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐπαναφέρων αὐτόν.

Ὀπίσω, ἄπιστε Θωμᾶ! μικρόκαρδε, ὀπίσω!
Σὲ μένει λόγος, ἂν εὐθὺς εἰς τὴν στιγμὴν σὲ πείσω;
Ἀφ' οὗ τοῦ ἔθνους Βουλευτὴς καὶ ἀφωσιωμένος,
Ἐμοῦ καὶ πᾶσα ἡ δραχμὴ τοῦ ἔθνους ἐπομένως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Χαρτίον λάβε, κάλαμον καὶ μελανοδοχεῖον
Καὶ γράφε, στενοκέφαλε, τὸν πλοῦτόν μου . . .

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ἀστεῖον!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, δίδων τὰ πρὸς γράψιμον ἀναγκαῖα.

Σὺ γράφε.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, παρακαθήμενος εἰς μίαν τράπεζαν.

Γράφω καὶ γελῶ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ὑπαγορεύων.

Τελώνιον εἰς Σύρον:
Ἓξ χιλιάδες στρογγυλῶν ἱσπανικῶν ταλήρων.—
Τελώνιον Πατρῶν: ἑπτὰ ὀκτὼ σταφιδοπλοίων
Φορτώσεις ἀτελώνισται εἰς Αἴγιον καὶ Ῥίον,
Χιλίας πᾶσα φέρουσαι τῆς Βικτωρίας λίρας,
Καὶ ὅλαι εἰς τὰς δύο μου βαθυπαλάμους χεῖρας. —

(μετ' ὀλίγον.)

Σμυρίτου λίθου δώδεκα τρικάρτα φορτία
Ἐκ Νάξου νυκτοπλέοντα, καὶ ζήτω τις Πρεσβεία!—
Εἰς τὸ Ταμεῖον χάλικας παράγει πᾶν φορτίον,
Καὶ χιλιάδας εἰς ἐμὲ τριάκοντα φλωρίων,
Καὶ εἴκοσιν εἰς ὅλους μου τοῦ Βήματος τοὺς φίλους,
Καὶ τρεῖς εἰς τοὺς γαυγίζοντας τοῦ Τύπου τινὰς σκύλλους,
Καὶ πέντε, Κέρβερε, εἰς σὲ τοῦ ἔθνους τὸν Ταμίαν.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Τὰ γράφω μὰ τὸν Ὕψιστον! πρὸς μόνην εἰρωνείαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φθιώτιδος πρόσθες βοσκὰς, Κορίνθου σταφιδῶνας,
Ἀκαρνανίας ἁλικὰς καὶ Σπάρτης ἐλαιῶνας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αὐτὰ τὰ τοῦ Συντάγματος τρισέκτακτα καὶ ἄλλα
Παχύνουσι τοὺς Βουλευτὰς ὡς τὰ μωρὰ τὸ γάλα (4).
Νομίζεις ὅτι τῆς Βουλῆς τὰ μέλη ἐκ προπάππου
Χρυσίου ἀνεκάλυψαν κρυφίους πίθους κἄπου,
Ἢ ὁρμαθοὺς παρέλαβον πατρῴων των κτημάτων
Καὶ ζῶσι καταπίνοντες τὰ εἰσοδήματά των . . .
Πῶς βλέπεις τὸ κατάστιχον; . .

(Λαμβάνει καὶ θέτει αὐτὸ εἰς τὸ χαρτοφυλάκιόν του.)

Πρὸς τῶν Βουλῶν τὰ μέλη
Ἀμέσως τρέχων, ἄφινε εἰς τὸ καθέν των μέλι
Καὶ λέγε ὅτι ἔμαθες ἀπὸ πηγῆς κρυφίας
Ὁπόσας ῥίζας ἄπλωσα εἰς τὴν Αὐλὴν βαθείας,
Καὶ λέγε ὅτι μυστικῶς μετὰ τοῦ Αὐλαρχείου
Συνέταξα κατάλογον τοῦ νέου Ὑπουργείου·
Εἰς ὅλους ψάλλων ὅμοια, καθένα παρακάλει
Μὴ ἀπὸ τοὺς ὀδόντας του τὸ μυστικὸν ἐκβάλῃ·
Ὀλίγην στέλλεις κρέατος κνισώδους εὐωδίαν,
Καὶ φέρεις εἰς τοὺς πόδας μου Βουλὴν καὶ Γερουσίαν·
Ἓν Ὑπουργεῖον δι' αὐτῶν εἰς χεῖράς μου λαμβάνω,
Καὶ κολυμβῶ εἰς Πακτωλὸν χρυσοῦν πρὶν ἀποθάνω.

ΤΡΕΧΑΔΙΩΝ.

Ἀναχωρῶ· σ' ἐνόησα, ὦ κολοσσὲ τοῦ Γένους·
Καὶ ζώντων καὶ νεκρῶν ὁμοῦ ἀξίζεις τοὺς ἐπαίνους.

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, κατοπτριζόμενος.

Ἀφίνει πονηρὰ πολλὰ ὀπίσω της καπέλα
Ἡ πεντακοσιόλοξος αὐτή μου φουστανέλα . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(συστρέφων τὸν μύσταχά του.)

Ὦ! ἂν εἰς Ἐπικράτειαν μεγάλην ἐγεννώμην,
Ὁ πρώτιστος πολιτικὸς τοῦ κόσμου ἐγινόμην.
Τὸ σχέδιόν μου θαυμαστόν! τὸν πρῶτον τῆς ἡμέρας
Γνωρίζω μόλις· φίλους μου τοῦ ἔθνους τοὺς Πατέρας
Ὀλίγον ἔχω· ὀβολὸν εἰς τὸ βαλλάντιόν μου
Κἀνένα· πλὴν κρατῶ τὸ πᾶν· λαμπρὸν τὸ σχέδιόν μου!..

(ἰσάζων τὴν φουστανέλαν του.)

Αἱ ἐπιστῆμαι σύμπασαι ψευδεῖς, καὶ ψευδεστάτη
Πασῶν ἡ Ἀριθμητικὴ καὶ ἀληθὴς ἀπάτη!
Ἐξ οὐδενὸς, λέγει αὐτὴ, *οὐδέν*· ἀλλ' ὁ γεννάδας
Ἐγὼ ἐξ οὐδενὸς δραχμὰς παράγω χιλιάδας.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΕΙΣ ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ.

Αὐθέντα, ὁ διδάσκαλος τῶν γαλλικῶν γραμμάτων
Εἰς τὸν πλησίον θάλαμον ἐσάπισε φυλάττων.
Καὶ ὁ Βιεννέζος χορευτὴς ὁμοίως περιμένει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰπέ τους ὅτι ἔχομεν οἱ ἀφωσιωμένοι
Συνδιαλέξεις σοβαρὰς μετὰ τῆς Αὐλαρχίας
Περὶ παιδείας τοῦ λαοῦ, περὶ νομοθεσίας...

(Ὁ ΥΠΗΡΕΤΗΣ φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καὶ ὅμως οἱ διδάσκαλοι αὐτοὶ ἀναγκαιοῦσι.
Τὰ γαλλικὰ καὶ ὁ χορὸς τοὺς Βουλευτὰς ὑψοῦσι...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(περιπατῶν.)

Ἀφ' οὗ τὸν δρόμον ἔλαβα τῶν ἀφωσιωμένων,
Ἀνάγκη ἀναπόφευκτος ἡ σχέσις τινῶν ξένων·
Τὰ γαλλικὰ καὶ ὁ χορὸς ἀνάγκαι λοιπὸν πρῶται·
Εἰς ταύτας ὑποβλήθησαν καὶ ἄλλοι πατριῶται
Πολύσαρκοι, λευκόμαλλοι, καὶ διὰ τοῦτο μᾶλλον
Ἐκρίθησαν ἐπάξιοι Γραμματειῶν μεγάλων (5)...

Τραγῳδεῖ χορεύων.

Τραλαλά! λαλά! λαλά!
Ζήτωσαν τὰ στρογγυλά!
Τραλαλά! λαλά! λαλά!
Ἡ Ἑλλὰς λίαν κάλά!..

(Ἀκούει ὄπισθέν του κρότον βημάτων καὶ διακόπτεται.)

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, προχωρῶν.

Ἰδού, ἡ συνταγματικὴ διδάσκει Πολιτεία
Εἰς τ' ἀλληλοδιδακτικὰ τῶν Ἀθηνῶν Σχολεῖα
Τὰ τέκνα τῶν Ἐπαρχιῶν, τὰ χωρικόπαιδά της!..
Τοῦ ἔθνους Πάτερ, χόρευε!.. χορεύεις!.. καλῶς πράττεις...

Τραγῳδεῖ καὶ αὐτὸς ἡμιφώνως καὶ σείων μετὰ λύπης
τὴν κεφαλήν του.

Τραλαλά! λαλά! λαλά!
Βουλευταὶ, χοροπηδᾶτε
Καὶ εἰς τοῦ μηνὸς κτυπᾶτε
Τὴν ἀρχὴν τὰ στρογγυλά!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τραλαλά! λαλά! λαλά!
Τρώγετε χοροὺς καὶ δείπνους,
Κ' εἰς χρυσοῦς βλέπετε ὕπνους
Χρυσᾶ ὄνειρα πολλά!..

(μετὰ σοβαρότητος.)

Ἀπήντησα ἐκβαίνοντα τὸν φίλον Κονταράτον,
Τὸν γέροντα καθηγητὴν τῶν γαλλικῶν γραμμάτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Διδάσκομαι τὰ γαλλικά.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἡ γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων
Εἰς τὸν ἀπόγονον ἀρκεῖ καὶ μιμητὴν ἐκείνων·
Θηλάζει πᾶς τις εἰς αὐτὴν τῆς ἀρετῆς τὸ γάλα,
Καὶ ἡ ψυχὴ πορίζεται μαθήματα μεγάλα·
Αἱ λέξεις πνέουσιν αὐταὶ ὀσμὴν ἐλευθερίας
Καὶ μῖσος ἀδιάλλακτον κατὰ τῆς τυραννίας.
Ἀνάγνως δὶς, ἀνάγνως τρὶς τοὺς Βίους τοῦ Πλουτάρχου·
Αὐτοὶ τὸ ἀντιφάρμακον τοῦ Βουλευτοῦ σπουδάρχου·
Ἐξεικονίζει ἀρχηγὸν μεγάθυμον, γενναῖον,
Εἰς Συρακούσας τὴν ἀρχὴν μισῶν ὁ Τιμολέων·
Καὶ εἰς εἰρκτὴν τὸ κώνειον λαμβάνει ὁ Φωκίων,
Τὸν ἄκαμπτον καὶ ἀληθῆ πρωθυπουργὸν δεικνύων.

(Μένει στιγμάς τινας σκεπτικός.)

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, κατὰ μόνας.

Ἐννέα χρόνους ἔβλεπον ἀπὸ τὰς Ἐπαρχίας
Τὰς ῥιπτομένας εἰς πολλοὺς ἁδρὰς μισθοδοσίας
Κ' ἐφώναζα· α ἦλθεν ἰδοὺ τὸ τέλος τοῦ δανείου·
«Ἀλλ' οὔτε μίαν ἔδραξα δραχμὴν τοῦ δημοσίου·»
Καὶ χάρις εἰς τὸ Σύνταγμα! ὁπότε ψηλαφοῦμεν
Προσόδους, τόσα τυχηρὰ, καὶ τὰ χειροκρατοῦμεν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ζητεῖ αὐτὸς . . . πλὴν σιωπὴ καὶ πονηρία πρέπει . . !

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἡ Γερουσία, ἡ Βουλὴ τὸ διατρέχον βλέπει ;
Καθεὶς τὸ βλέπει καὶ γελᾷ καὶ εἰς τὴν εἱμαρμένην
Ἀφίνει τὴν πατρίδα του ὡς γῆν κατηραμένην.
Εἰς τὰς θαλάσσας πειραταὶ, λῃσταὶ εἰς τὰς παράδους,
Καὶ Βουλευταὶ ἁρπάζοντες τοῦ Κράτους τὰς προσόδους ! . .
Τὸ ἔθνος χρῄζει σήμερον βραχίονος εὐρώστου,
Χαράττοντος τὸ σχέδιον τῆς ἀναπλάσεώς του·
Βραχίων δὲ καὶ σχέδιον ἐλλείπουσι, κ' ἐκ τούτου
Ἐπίκειται ὁ κίνδυνος τοῦ ἐξολοθρευμοῦ του . . .

(ἐπιθέτων τὴν χεῖρά του εἰς τὸν Στρεψιάδην.)

Ὦ Βουλευτά ! ὡς τίμιος καὶ ὡς πεπαιδευμένος
Ἐγὼ παραγκωνίζομαι καὶ ζῶ προγεγραμμένος·
Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς, τύπος παντὸς μεγάλου καὶ ὡραίου,
Ἀλλ' ἡ Ἑλλὰς τοῦ Κοραῆ, τοῦ Μάρτυρος Φεραίου,
Πατρίς μου· πρὸς τοὺς Βουλευτὰς ὁ τάλας λοιπὸν τρέχω
Καὶ πᾶσαν προσδοκίαν μου εἰς σᾶς τοὺς νέους ἔχω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐγὼ εἷς μόνος· *οὐ ποιεῖ τὸ ἔαρ τρυγὼν μία*·
Τί δύναται εἷς Βουλευτής ; ἡ δύναμίς του ποία ;

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἁπλοῦν μὴ ἔχῃς καὶ μικρὸν τοῦ Βουλευτοῦ τὸ χρέος·
Τῶν νόμων αὐτὸς στέλλεται προασπιστὴς γενναῖος·
Ὁ ἀληθὴς δὲ Βουλευτὴς σεμνοπρεπὴς τὸ σχῆμα,
Τὸ ἦθος ἀδιάφθορος καὶ ῥήτωρ εἰς τὸ Βῆμα,
Ἐλέγχει τὴν ἐθνοβλαβῆ τῶν Ὑπουργῶν πορείαν,
Τὴν τάξιν συνασπάζεται καὶ τὴν ἐλευθερίαν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς ὅλης ἅμα τῆς Φυλῆς ἐπαγρυπνεῖ τὸ μέλλον
Ἀλέκτωρ φωτεινῆς αὐγῆς τὴν ἔλευσιν ἀγγέλλων,
Καὶ Ὑπουργὸς γενόμενος ἐκεῖνα πράττει, ὅσα
Ἐκήρυττεν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀψευδής του γλῶσσα·
Ὁ Ἡγεμὼν τὸν σέβεται, τὸ ἔθνος τὸν θαυμάζει
Καὶ ἡ κατόπιν γενεὰ τὴν μνήμην του δοξάζει ...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, τρίβων τὰ ὄμματά του καὶ χασμώμενος.

Ὁμίλει ... *διδασκόμενος* ἀεὶ πολλὰ, *γηράσκω* ...
(καθ' ἑαυτόν.)
Χαχά! .. χαχά! .. τὸ στόμα μου ἀνοίγων χαχά! .. χάσκω ...

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Εὐκταῖος ὁ ἀποκλεισμὸς τῶν ἀμαθῶν ἐξ ὅλου,
Ἐξ ὅλου τοῦ βουλευτικοῦ ἁγίου περιβόλου.
Οἱ πλεῖστοι τῶν ἀκροατῶν ἐκεῖ ἐρυθριῶσιν
Εἰς τόσην φώτων ἔλλειψιν, εἰς σπάνιν αἰδοῦς τόσην·
Τὰς ἀκοάς των βάναυσοι λυποῦσι λοιδορίαι,
Ἢ δίχως καὶ συντάξεως πολλάκις ὁμιλίαι·
Οἱ ζευγηλᾶται ἵστανται ἢ κάθηνται ὡς λάχῃ,
Ἐρεύγονται ἢ χάσκουσιν οἱ Μαραθωνομάχοι,
Καὶ πανταχοῦ τὸ σκόροδον τῆς Ἐπαρχίας ὄζει·
Παιδεία, νοῦς καὶ φρόνημα εἰς τὴν Βουλὴν ἁρμόζει·
Εἰς τὴν Βουλὴν ἐμβρίθεια καὶ κοσμιότης πρέπει·
Ἐκεῖ τοῦ ἔθνους ἕκαστος τὸν χαρακτῆρα βλέπει.
Ἐκεῖ ποτὲ ἠκούσθησαν Ἐλευθερίας ἦχοι
Τῆς Ἐπταλόφου πόλεως σαλεύοντες τὰ τείχη,
Θαῤῥύνοντες τοὺς προὔχοντας καὶ ἱερεῖς τοῦ Γένους
Τοὺς εἰς Εὐφράτην, Δούναβιν καὶ Νεῖλον ἐσπαρμένους;
Δι' αὐτὸ τοῦτο τὴν Βουλὴν πᾶς λόγιος ἐζήτει.
Πλὴν τίς ἀπὸ τοῦ Βήματος γενναῖόν τι κηρύττει (6);

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, καθ' ἑαυτόν.

Νυστάζω καὶ κοιμώμενος μὴ μείνω ἐν τῷ μέσῳ
Πολὺ φοβοῦμαι . . . δότε μοι λεκάνην νὰ ἐμέσω . . .

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Καὶ εἰς τὴν ἄλλην δὲ Βουλὴν ὁπόση ἀκοσμία,
Καὶ παρδαλῶν ἱματισμῶν συνένωσις ὁποία!
Ἐκτὸς ὀλίγων πρεσβυτῶν ἐντίμων, πόσοι πόσοι
Τὸ ἔθνος καταισχύνουσι καὶ ὡς ἐπαίται ζῶσι!
Τὴν Γερουσίαν σέβομαι τὴν ἀπὸ Σκιπιώνων
Συνισταμένην ἄλλοτε, Φαβίων καὶ Κατώνων.
Τοιαύτην Σύγκλητον ἰδὼν σοφός τις τῶν ἀρχαίων
Ὠνόμασε Συνέδριον γερόντων Βασιλέων.
Τοιοῦτο σῶμα μεταξὺ λαοῦ καὶ βασιλείας
Ὑπάρχει ἀντιζύγιον σοφῆς ἰσοσταθμίας . . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐπιβάλλων τὴν χεῖρά του εἰς τοὺς ὤμους τοῦ Εὐθύφρονος καὶ προχωρῶν ὁμοῦ πρὸς τὴν θύραν.

Ὦ γέρων, μὴ ἀνησυχῇς· ἐσκέφθην ἀποχρώντως,
Καὶ ὅσα λέγεις φρόνιμα φρονήματά μου ὄντως.
Συνέλαβον ἓν σχέδιον, καὶ εἰς τὸ σχεδιόν μου
Στηρίζω τὴν διόρθωσιν . . .

(κατ' ἰδίαν.)

τῶν ἰδιωτικῶν μου.

(Ἐξέρχονται καὶ οἱ δύο.)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΑΞΙΣ ΔΕΥΤΕΡΑ.

ΣΚΗΝΗ Α΄.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὑπάρχει τις λαμπρότερος τοῦ Κράτους ὑπηρέτης,
Παρ' ὁ εἰς τὴν Πρωτεύουσαν ἑδρεύων νομοθέτης ;
Τὸ στάδιόν του ἄρχεται ἀπὸ τῆς ῥητορείας,
Ἀπὸ τῆς ἐθνικότητος καὶ τῆς δημοκοπίας.
Τὸ Ὑπουργεῖον ἔντρομον τὰ δίκτυά του ῥίπτει,
Μεσίτας στέλλει, δέεται, ὑπόσχεται, προσπίπτει·
Σὺ νέος Βροῦτος, τὸν τραχὺν αὐχένα σου δὲν κλίνεις
Καὶ ἄνωθεν τοῦ Βήματος *βαβαί! οὐαί!* ἐκχύνεις·
Ἀλλὰ τὰς ὑποσχέσεις του αὐτὸ διπλασιάζει
Καὶ εἰς τὴν ψηφοπράτησιν ἁδρῶς πλειστηριάζει ;
Σὺ κράζεις· « ἐπὶ μετρητοῖς ! οὐχὶ ἐπὶ πιστώσει (7) ! »
Ἂν δέκα ἐργαστήρια καὶ μύλους τρεῖς μὲ δώσῃ,
Συγκατανεύω· εἰδὲ μὴ, ὁ δημοκρατισμός μου
Ὁ πνεῦμα τοῦ ἑλληνικοῦ διαταράττει κόσμου.
Τοιουτοτρόπως κτήματα καὶ χρήματα συνάγων
Εἰς δίψαν μένω ἄσβεστον, εἰς πεῖναν ἀδδηφάγον.
Πλὴν ἔληξεν ἡ σύνοδος ; Ὤ ! εἰς τὴν Ἐπαρχίαν
Ἀπέρχομαι καὶ σύντροφον δὲν ἔχω τὴν πτωχείαν·
Μὲ δέχεται δὲ ὁ λαὸς ἐκ τῆς ἀγάπης κλαίων,
Ἢ ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῷ καὶ μετὰ ἱερέων . . !

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ἀπανταχοῦ ἐνέργησα κατὰ τὴν ἐντολήν σου·
Τὴν φοβερὰν ἐπρόδωκα εἰς ὅλους δύναμίν σου
Καὶ τὰ ἐγγὺς ἐθνωφελῆ ἀποτελέσματά της·
Ἀφ' οὗ δὶς τρὶς ξηρόβηξα ὡς γέρων διπλωμάτης
Κ' εἰς τούτους εἶπα πέντε *π.λὴν* καὶ δέκα *δηλονότι*,
Καὶ εἰς ἐκείνους ἤγουν ἓξ καὶ δώδεκα *δεῖτι*,
« Πῶς τόσας σχέσεις ἔλαβε μετὰ τῶν Ἀνακτόρων ;
« Πῶς τὸν λεγάμενον κρατεῖ, καὶ διὰ ποίων δώρων ; »
Ἐκεῖνοι ὅλοι κράζουσι· κ' ἐγὼ, ἐγὼ αὐξάνων
Τὴν φοβεράν σου *δύναμιν* ἐμπρὸς τῶν μεγιστάνων
Φωνάζω· « τὸν κατάλογον εἰς χεῖρας αὐτοῦ εἶδα
« Ἐπτὰ μελλόντων Ὑπουργῶν τρὶς ναὶ, μὰ τὴν πατρίδα! »
Καὶ τότε ὡς εἰς ὄσφρησιν οἱ ἄλλοροι κρεάτων
Ὠρθάνοιξαν τὰ κλείοντα τὴν πεῖναν ὄμματά των,
Καὶ « τρέχωμεν! » φωνάζοντες εἰς χεῖράς των ἐπῆραν
Ῥαβδία, σάκους . . . καὶ ἰδοὺ, σοῦ κρούουσι τὴν θύραν . . .
Ἀκούεις ποδοβολητόν ; . . οἱ σφόδρα πατριῶται
Ὁρμῶσιν ὡς εἰς ἅλωσιν φρουρίου στρατιῶται . . .

(Φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, εἰς τὸ μέσον τῆς αἰθούσης. ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ, ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ, ΣΙΓΑΛΙΩΝ καὶ ἄλλοι ἐννέα ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ προχωροῦσι πρὸς αὐτὸν σιωπηλοὶ, τὸν χαιρετῶσι κλίνοντες μόνον τὴν κεφαλὴν καὶ συγκάθηνται πλησίον του.

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ, πρὸς τὸν Στρεψιάδην, ἀναστενάζων.

Ὁποία, πατριῶτά μου, κατάστασις πραγμάτων!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ, ὁμοίως.

Πατρὶς καὶ Θρόνος πνέουσι βαβαί! τὰ λοίσθιά των.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ, ὁμοίως.

Τοῦ τόπου τοὺς ἀνθρώπους τίς, σὲ ἢ ἐμὲ ἀκούει;

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Ὁ νουθετῶν τοὺς Ὑπουργοὺς εἰς θύρας κωφῶν κρούει.
Ἀφ' οὗ τὴν ψῆφον ἔδωκα εἰς τρεῖς των ἐγὼ νόμους,
Ἑπτά μου ἔπαυσαν αὐτοὶ προχθὲς Ὑγειονόμους.

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ.

Ὀκτὼ πιστούς μου ἄλλαξαν, ὀκτὼ Δασμοτελώνας
Καὶ τὰς ἐλπίδας ἔκοψαν τὰς ὅλας μου καὶ μόνας.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ.

Ἐννέα οἱ ἀπάνθρωποι τοῦ Κόμματός μου ἅμα
Δημοτικὰ Συμβούλια διέσπασαν ὡς ῥάμμα.

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Καὶ πῶς νὰ ἐπιστρέψωμεν, πῶς εἰς τὰς Ἐπαρχίας;

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ.

Ζευγηλατῶν ἀναφορὰς ἐλάβομεν χιλίας,
Ζητούντων ὑπουργήματα.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ.

Πολλοὶ καὶ τ' ἄροτρά των
Ἐπώλησαν, προσμένοντες ἐκδόσεις διπλωμάτων.

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Χωρὶς πλαγίων δωρεῶν εἰς χρήματα καὶ εἴδη
Εἰς τὴν Καθέδραν ποῖος ζῇ ἐπὶ μισθοῦ ἐλπίδι;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΨΗΦΟΠΩΛΗΣ.

Εἰς μόνην μου τὴν ἐκλογὴν, πιστεύεις ; ἑκὼν ἄκων
Χιλίων ἐδαπάνησα διστήλων ἕνα σάκκον.

ΣΙΓΑΛΙΩΝ.

Διὰ τὴν ἔγκρισιν ἐμοῦ πρὸς ἕνα, εἰς Ἀθήνας,
Ἐμέτρησα ὅσον μισθὸν λαμβάνω δέκα μῆνας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐμάθετε τὸ σχέδιον τοῦ Ὑπουργείου τούτου ;
Ἀαβὸν τὸ κῦρος τοῦ τριπλοῦ προϋπολογισμοῦ του
Καὶ προβαστάζον ἔξοδα δι' ἔτη σωστὰ τρία,
Ἀφίνει σήμερον ἡμᾶς εἰς τοῦ λουτροῦ τὰ κρύα.
Ἀντὶ ἑνὸς ἐνιαυτοῦ, μισθὸς μηνῶν τεσσάρων
Μᾶς ἀπειλεῖται καὶ φυγὴ αἰσχίστη ἄρον ! ἄρον (8) !

Καὶ οἱ δώδεκα ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ὁμοῦ, ἀπομάσσοντες τὰ δάκρυά των.

Ἐχαθήκαμεν ,
Ἐσβυσθήκαμεν,
Καὶ κάμμία
Σωτηρία! . .

Ποῖος δίδει καλημέραν εἰς τοὺς Βουλευτὰς ἡμᾶς,
Ἂν δὲν ἔχωμεν εἰς χεῖρας καὶ τοῦ ἔθνους τὰς δραχμάς ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πατέρες, ἔχει ὁ Θεός ! πολλά του τὰ ἐλέη !
Τὴν λέαιναν στέλλει τροφὸν τοῦ βρέφους ὅ,που κλαίει.

Καὶ οἱ δώδεκα ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ὁμοῦ.

Τί νὰ γίνωμεν
Ἐὰν μείνωμεν
Πατριῶται
Ἰδιῶται ; . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κινδυνεύει καὶ ὁ Θρόνος καὶ τὸ Γένος καὶ ἡ Πίστις.
Δυστυχία, ὀκτὼ μῆνας ἡ Βουλὴ ἂν μένῃ νῆστις!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πατέρες, ἔχει ὁ Θεός! πολλά του τὰ ἐλέη!
Καὶ εἰς κακούργους ἄνωθεν τὸ μάννα του προχέει.
Καὶ οἱ δώδεκα ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ὁμοῦ.
Μᾶς εἰρώνευσαν,
Μᾶς ἐφώνευσαν,
Καὶ κἀμμία
Θεραπεία!..
Βουλευτὴς χωρὶς ἐκτάκτων ἀναπνέει μίαν ὥραν;
Βουλευτὴς μηνῶν τεσσάρων ποῦ ἀκούσθ'εἰς ποίαν χώραν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, μετ' ἐπισημότητος.

Ἐστὲ εἰς τὴν Ἀρχὴν πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι.
Συνθήκη ἔστω μυστικὴ καὶ ὑπογεγραμμένη
Παρ' ἀμφοτέρων τῶν μερῶν, Βουλῆς καὶ Αὐλαρχίας,
Περὶ προσόδων, τῆς καινῆς ἡμῶν περιουσίας:
Αἱ μὲν ἡμίσειαι αὐτῶν εἰς τὴν Ἀρχὴν ἀμέσως,
Αἱ δὲ λοιπαὶ ἡμίσειαι τῶν Βουλευτῶν ἐμμέσως·
Καὶ ἡ Βουλὴ ἔστω βωβὴ, διότι καὶ οἱ λόγοι
Ὀλίγον χρησιμεύουσιν εἰς στόμα ὅταν τρώγῃ...
Τοιαύτη, φίλοι, σύμβασις ἐπίνοια μεγάλη!
Ἐκ Βιέννης πρὸ ἐτῶν ἑπτὰ εἰς Μόναχον ἐστάλη.
Ὁ Βαλενστέϊν ἔφερεν αὐτὴν εἰς τὴν Γαλλίαν,
Καὶ ἡ Γαλλία εἰς ἡμᾶς ὡς ἀναγκαίαν λίαν.
Ἂν θέλετε πηγὴν ζωῆς, χρυσίον δηλονότι,
Εἰς ταύτην ὅλοι φέρετε ὑποταγὴν σεῖς πρῶτοι.
Μὴ γένοιτο, μὴ Βουλευτὴς ποτὲ τὸ στόμα σείῃ,
Παρ' ὅταν πίνων καὶ μασσῶν αὐτὸ ἀνοιγοκλείῃ!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ οἱ δώδεκα ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ ὁμοῦ.

Ναὶ, ὅλοι ὁρκιζόμεθα,
Σχιζόμεθα, σφαζόμεθα
Διὰ Σύνταγμα τοιοῦτον
Εἰς καθένα φέρον πλοῦτον.
Μὴ τολμήσῃ
Καὶ λαλήσῃ
Κατ' αὐτοῦ Ἐφημερίς!
Δῶρα θεῖα
Καὶ τὰ τρία,
Θρόνος, Σύνταγμα, Πατρίς!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Μὴ τὸ κρυφόν μου εἰς ψυχὴν εἰπῆτε ποτὲ ζῶσαν·
Ἀνοίξατε τὰς ἀκοὰς καὶ δέσατε τὴν γλῶσσαν·
Οἱ Γραμματεῖς ἐψόφησαν· ἐκλέγω ἡμῶν φίλους·
Ἑπτὰ διπλώματα κρατῶ εἰς τούτους τοὺς δακτύλους·
Μετὰ μεγάλου Αὐλικοῦ τὸ πᾶν ἀπεφασίσθη,
Κ' εἰς τὴν Βουλὴν τὸ ἥμισυ τοῦ Κράτους ἐχαρίσθη...
(δίδων ἓν ἔγγραφον εἰς τὸν Κλεπτοδράχμην.)
Εἰς τοῦτο ἑβδομήκοντα ὑπογραφῆτε μέλη
Ὅτι ἀξίους Ὑπουργοὺς τοῦ τόπου καθεὶς θέλει
Καὶ ἡ Βουλὴ ἐμὲ αὐτὸν ἐπίτροπον ψηφίζει...
Κ' εὐθὺς εἰς σᾶς ὠὰ χρυσᾶ ἡ ὄρνις κακαρίζει.

ΚΛΕΠΤΟΔΡΑΧΜΗΣ.

Τὸ κῦρος ἑβδομήκοντα ἐπιθυμεῖς Πατέρων;
Ἐντὸς τῆς ὥρας ἔρχομαι γραφὴν ἁγίαν φέρων,
Γραφὴν τῶν Ἑβδομήκοντα (9)... Μὴ ὀργισθείη ὅμως
Ὁ τῆς τῶν Ἑβδομήκοντα προστάτης Οἰκονόμος!

(Φεύγουσι καὶ οἱ δώδεκα.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ καὶ τρεῖς ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ, ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ, ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΡΒΑΣ.

Καὶ οἱ τρεῖς ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ ὁμοῦ, φωνάζοντες.

Ἡδέως ἀσπαζόμεθα τὸν μέγαν πατριώτην,
Τὸν καλοθελητὴν ἡμῶν καὶ τὸν ἐλπιδοδότην!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὦ φίλοι, καλῶς ἤλθετε! . .

(προσφέρων ἕδρας εἰς αὐτούς.)

Καθήσατε ἀνέτως . . .

(καθήμενος καὶ αὐτὸς πλησίον των.)

Τὰ πράγματα πῶς τρέχουσι;

Καὶ οἱ τρεῖς ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ ὁμοῦ, φωνάζοντες.

Τρισκάκιστα ἐφέτος!
Τὸ ἔτος αὐτὸ δίσεκτον! μεγάλη δυστυχία!
Ἐπαπειλεῖται εἰς ἡμᾶς μεγάλη σιτοδεία!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, χαμογελῶν.

Ἀκρίδων νέφος ἔπεσε, βροχὴ πολὺ ραγδαία,
Ἢ ἔχασε τὸ ἄνθος της καὶ πάλιν ἡ ἐλαία;
Πλημμύρα ἠκολούθησε τῆς λίμνης Κωπαΐδος,
Ἢ ἔκαυσε τὸν ἄσταχυν ὁ λίψ τῆς Θηβαΐδος;

ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ, προφέρων τὰς λέξεις βραδέως κατὰ συλλαβήν.

Ναὶ, προ-μη-νύ-ε-ται πολ-λὴ ἐ-φέ-τος δυ-στυ-χί-α,
Καὶ εἰς ἡ-μᾶς τοὺς προῦ-χον-τας φρι-κτὴ ἀ-ναρ-γυ-ρί-α.
Ὀ-λί-γα νο-μο-σχέ-δι-α εἰ-σά-γον-ται σπου-δαῖ-α.
Ἡ ψῆ-φος ὅ-θεν καὶ ἡ-μῶν ὀ-λί-γον ἀ-ναγ-καί-α.

ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ, τραυλίζων.

Πολλὰ κα-κα-κακὰ ἐπέφερε φ-φ-φεῦ! ἡ ψηφη-φο-φο-φορία,
Ἡ γινομένη φα-φα-φανερὰ κ' ἐν πλήρει μεσημ-βρι-βρι-βρίᾳ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὴν ψη-ψη-ψῆφον ὅταν εἴχαμεν κρυ φι-φι-φίαν κ' ἐλευ-θε-θε-θέραν,
Χρυ-χρυ-χρυσῆν ὁ Πλάστης εἰς ἡμᾶς ἀνέ-τε-τε-τελλεν ἡμέραν.

ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΡΒΑΣ, μετὰ γλώσσης ἔξω κρεμαστῆς.

Τὴν νύκτα διὰ τέσσαρας ἢ πέντε ψήφους μόνας
Χιλίων ἐλαμβάνομεν στρεμμάτων ἐλαιῶνας,
Κ' ἐν μέσῳ συζητήσεως ἐπαύριον σπουδαίας
Εἰς τὴν Αὐλὴν ἐδίδομεν τὸ ἔνδον τῆς ἐλαίας.
Πλὴν ἔλαβε τὸν ἔλεγχον ἑκάστης ἀγορᾶς του
Τὸ Ὑπουργεῖον, καὶ ἡμᾶς ὑπὸ τοὺς ὄνυχάς του.

ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ.

Ἰ-δέ-τε πῶς μ' ἐ-φέρ-θη-σαν οἱ Γραμ-μα-τεῖς ἀ-δί-κως·
Ἐν-νέ-α μι-σθοὺς ἔ-τρω-γεν ὁ εὐ-τυ-χής μου οἶ-κος,
Καὶ δέ-κα ὑ-πη-ρέ-ται μου ὑ-πῆρ-χον Λ-στυ-νό-μοι,
Τε-λῶ-ναι, Δε-σμο-φύ-λα-κες, Δα-σάρ-χαι, Δα-σο-νό-μοι·
Μι-κρὰν ἀ-πο-ζη-μί-ω-σιν ζη-τή-σας τοῦ ἀ-γῶ νος
Κ' ἐλθὼν εἰς ἔ-ριν, ἔ-χα-σα τὰ πάν-τα ταὐ-το χρό νως.

ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ.

Ψη-ψη-ψηφηφορεῖς τὴν ση-ση-σήμερον κατὰ τὸ συνειδός σου;
Τὴν ε-ε-ἕδραν τὴν μοναρχικὴν στε-στε-στερεῖται ὁ υἱός σου.

ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΡΒΑΣ.

Οἱ βόες φεῦ! τοῦ Φαραὼ καὶ εἰς ἡμᾶς ἐπῆλθον·
Ἐνιαυτοὶ ἑπτὰ παχεῖς κ' εὐδαίμονες παρῆλθον,
Καὶ σήμερον λιμώττοντες ἐπέρχονται οἱ ἄλλοι.
Μεγάλη ἔθνους συμφορὰ ἐπέρχεται, μεγάλη!

ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ, πρὸς τὸν Πρεσβυτατάρβαν, δεικνύων τὸν Στρεψιάδην.

Εἰς τοῦ Συν-τάγ-μα-τος εἰ-πὲ τὸν στύ-λον εἰ-πέ, γέ-ρων,
Τί ἔ-πρα-ξεν ὁ αἴ-σχι-στος Θε-ῶν τε καὶ ἀ νέ ρων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΡΒΑΣ.

Ὁ πάντων αὐθαδέστατος; ὁ τῆς οἰκονομίας;
Ὁ ἀπὸ τρίποδος λαλῶν τῆς γαλλικῆς Πρεσβείας;
(πρὸς τὸν Στρεψιάδην.)
Ἐκάλεσε τὸν Πρόεδρον τοῦ Σώματος καὶ εἶπε·
« Σὺ, τῆς ἀφοσιώσεως ὑπογραμμὲ καὶ τύπε,
« Εἰπὲ πρὸς κάθε ποδαλγὸν τῆς Γερουσίας μέλος
« Ὁ Ψύλλας ὅτι ἔφερε τὸ πρᾶγμα εἰς τὸ τέλος,
« Καὶ διὰ ψύλλου πήδημα ἐὰν ἡμᾶς βαρύνῃ,
« Ἂν ἐρωτᾷ κ' ἐπερωτᾷ, ἂν κρίνῃ κ' ἐπικρίνῃ,
« Τῆς Γερουσίας παρευθὺς προστάζεται ἡ παῦσις,
« Τοῦ τρίτου Συνταγματικοῦ αὐτοῦ μοχλοῦ ἡ θραῦσις. »
(ἀναστενάζων βαθέως.)
Καὶ ἄλλο τι δυστύχημα ἐπῆλθεν εἰς τὸ Κράτος·
Ἐν ὅσῳ καὶ ὁ Μεταξᾶς καὶ ὁ Μαυροκορδάτος
Εἰς τὴν Ἑλλάδα ἔμενον, ἐχαίρομεν ὡραίας
Ἡμέρας συνταγματικὰς τοῦ Κρόνου καὶ τῆς Ῥέας·
Ἡ πραγματεία εὗρισκεν ἡμῶν τιμὴν μεγάλην·
Τὰς Γραμματείας εἴχομεν τὴν μίαν καὶ τὴν ἄλλην·
Ἀλλέως, ἀνεβαίνομεν μετὰ μακρῶν βημάτων
Ἀμέσως εἰς τὸν Μεταξᾶν καὶ τὸν Μαυροκορδάτον
Καὶ μετ' αὐτῶν ἐκλαίομεν καὶ γένος καὶ πατρίδα·
Τὸ Ὑπουργεῖον ἔντρομον ἐγύριζε σελίδα,
Καὶ τότε ὡς Ναὸν ἡμεῖς πατοῦντες τὸ Ταμεῖον
Ἡρπάζομεν τὸ μέταλλον εἰκόνων Ὀθωνείων.
ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἀνακαγχάζων.
Καὶ οὕτως, ἀπελπίσθητε;
Καὶ οἱ τρεῖς ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ ὁμοῦ, φωνάζοντες.
Κ' ἐλπὶς κάμμία μένει,
Ἀφ' οὗ τῶν πάντων μένομεν ἡμεῖς ἐστερημένοι;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, μετὰ σοβαρότητος.

Ὁ ζῆλος ἡμῶν ἔλειψεν, ὁ ζῆλος πρὸς τὸν Θρόνον·
Ἠκούσατε τὰς συμβουλὰς τινῶν ἀπατεώνων·
Αὐτοὶ καλοῦνται λόγιοι, καὶ Γένος καὶ Πατρίδα
Εἰς μίαν ψάλλουσι καθεὶς πτωχὴν Ἐφημερίδα.
Θαυμάσιον ὄν ἡ Πατρὶς ὁπόταν ἡμᾶς τρέφῃ
Ὡς τὰ μικρὰ ὁ πελεκάν, ὡς ἡ τροφὸς τὰ βρέφη!
Τὸ Γένος ἀξιόλογον ὁπόταν δραχμὰς φέρῃ
Καὶ λάμπωσι τοῦ οἴκου σου τὰ ἔσω κ' ἔξω μέρη!
Ἀλλ' ὅταν λείπωσιν αὐτὰ τὰ πονηρὰ, μωρία
Μωρία καὶ τὸ Σύνταγμα καὶ ἡ Ἐλευθερία . . .

(μετὰ μικρὰν διακοπήν.)

Δεσπόζει ὁ λεγάμενος ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων,
Μεθ' Ἡγεμόνων συγγευθεὶς καὶ μετ' Αὐτοκρατόρων.
Ἐκείνου φίλος, ἔκαμα τὰ πάντα ἄνω κάτω
Καὶ σήμερον εἰς τρεῖς στιγμὰς τοὺς Ὑπουργοὺς ἀλλάττω...
Ὀλίγα λέγω πρὸς ὑμᾶς . . . πλὴν πρὸς σοφοὺς ὀλίγα . . .

ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ.

Ὀ-λί-γων δεῖ-ται ὁ σο-φός.

ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ.

Σ' ε-ε-ε-ενόησα, καὶ σι-σι-σι-σίγα.

ΠΡΕΣΒΥΤΑΤΑΡΒΑΣ.

Εἰς τοῦ χυλοφαγέσορος Προέδρου Γερουσίας
Τὸν οἶκον εὐθὺς ἔλθετε, χωρὶς βραδυπορίας.

ΚΡΟΝΟΛΗΡΙΟΣ.

Εἰς τοῦ χυ-λο-φα-γέ-σο-ρος Προ-έ-δρου Γε-ρου-σί-ας
Τὸν οἶ-κον εὐ-θὺς φέ-ρε-τε τοι-αύ-τας γνώ-μας θεί-ας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ.

Εἰς ταῦ χυ-χυ-χυλοφα-γε-γε-γέσορος Προέδρου Γε-Γε-Γερουσίας
Τὸν οἶκον σᾶς ὑπόσχο-χο-χο-μαι μακρὰς συνο-μι-μι-μιλίας (10).

(οἱ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ λαμβάνουσιν ὁμοῦ τὸν Στρεψιάδην καὶ φεύγουσιν.)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΑΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΑΞΙΣ ΤΡΙΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ καὶ ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ ἐμβαίνουσι συνομιλοῦντες.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὁποία συνεδρίασις χωρὶς τινος οὐσίας
Μελῶν συμμίκτων ἑκατὸν Βουλῆς καὶ Γερουσίας!
Ὁποίας κεφαλὰς ξηρὰς τὸ ἔθνος θυμιάζει!

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Σὲ βλέπω καταπόρφυρον, καὶ ὁ ἱδρώς σου στάζει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὀμματοΰαλα τινὲς φοροῦντες εἰς τὴν μύτην,
Καὶ εἰς τὴν χεῖρά των τινὲς κρατοῦντες διαβήτην,
Ὡς Βονοπάρται ἅπλωσαν τὸν Χάρτην τοῦ Φεραίου·
Καὶ τρέχοντες εἰς Σπερχειὸν ἀπ' ἄκρων τοῦ Μαλέου,
Τὴν θεοποιημένην των ἑκαλομέτρουν γθόνα
Κ' ἐκραύγαζον εἰς ἄθθματος πνιγόμενοι ἀγῶνα·
« Νὰ μετρηθῇ τῆς Στερεᾶς Ἑλλάδος γῆ καὶ πέτρα·
« Ἡ Πελοπόννησος πολλὰ τὴν ὑπερβαίνει μέτρα.
« Καὶ πρῶτα, ὥρα των καλὴ καὶ Θρᾴξ καὶ Ἠπειρώτης
« Καὶ Μακεδὼν καὶ Θετταλὸς καὶ Κρὴς καὶ Σουλιώτης
« Καὶ ὅσοι δοκιμάσαντες σφαγὰς, αἰχμαλωσίας,
« Ἀπὸ περάτων ἔτρεξαν Εὐρώπης καὶ Ἀσίας!
« Νὰ μοιρασθῶμεν δὲ ἡμεῖς ὡς ἀδελφοὶ συμφώνως
« Βαθμοὺς καὶ ὑπουργήματα, τὰ κέρδη τοῦ ἀγῶνος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« Ἂν καὶ σχεδὸν ἡ Στερεὰ ἦν' ἐπὶ πέτρας πέτρα
« Καὶ γῆς ἡ Πελοπόννησος ἀμέτρου ἔχη μέτρα.
« Καὶ μετ' αὐτὸ, ἀφίνομεν Πετσώτας καὶ Ὑδραίους
« Νὰ νέμωνται καὶ θάλασσαν καὶ βράχους κολοσσαίους,
« Κ' ἐν ᾧ αὐτοὶ λιμώττουσιν ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων
« Ἡμεῖς μετροῦμεν εἰς τὴν γῆν τὰ πρώην τάληρά των
« Εἰς δύο χώρας κόπτοντες τὴν ὅλην ὡς μεγάλην,
« Τὴν μίαν Πελοπόννησον καὶ Στερεὰν τὴν ἄλλην·
« Ἀλλὰ ἡ Πελοπόννησος, ὡς γῆ καὶ ὄχι πέτρα,
« Ὑπερτερεῖ τὴν Στερεὰν καθ' ὅσα θέλῃς μέτρα.
« Ἡ Πελοπόννησος λοιπὸν τὰ πρῶτα Ὑπουργεῖα,
« Ἡ Στερεὰ τὰ δεύτερα, ἑκάστη ἀνὰ τρία·
« Τὸν ἕβδομον δὲ Ὑπουργὸν παιδείας καὶ θρησκείας
« Λαμβάνομεν ἐκ τοῦ Ἰσθμοῦ χωρὶς φιλονεικίας·
« Τὰς δύο χέρσους ὄρθιος ἐκεῖ μὲν ἀς φυλάττῃ,
« Πλὴν πρὸς ἡμᾶς τὸ πρόσωπον, πρὸς σᾶς αὐτοῦ ἡ πλάτη·
« Διότι τῆς μὲν Στερεᾶς ἀσήμαντος ἡ πέτρα,
« Εἰς δὲ τὴν Πελοπόννησον χρυσᾶ τῆς γῆς τὰ μέτρα.
« Καὶ τέλος πάντων, ἐπειδὴ ἀπὸ ἐτῶν μυρίων
« Καθέδρα ἡ Τριπολιτσὰ τῶν Πελοποννησίων,
« Καθέδρας δικαιώματι καὶ ὡς κληρονομία
« Εἰς Τριπολίτην ἡ τραπὴ ἀνήκει Προεδρεία.
« Ἁπάσης ἡ Τριπολιτσὰ Πελοποννήσου θρόνος,
« Καὶ ἡ πολιορκία της πρωτίστη τοῦ ἀγῶνος.
« Ἂν μετρηθῇ τοῦ ὑψηλοῦ Μαινάλου της ἡ πέτρα,
« Ὑπερπερᾷ τὸν Ἄγχεσμον κατὰ μυρία μέτρα (11) ».

(δεικνύων μετ' ἀγαλλιάσεως ἓν ἔγγραφον.)

Ἀλλὰ τὸ πληρεξούσιον ἰδοὺ κρατῶ εἰς χεῖρας . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, μετ' ἐκπλήξεως, βλέπων ἐξ ἑνὸς παραθύρου
εἰς τὸν δρόμον, ὅπου ἠκούσθη κρότος.

Ἓν ὄχημα ὁλόχρυσον ἐστάθη πρὸ τῆς θύρας...
Ὁ στρατηγὸς Ἀμφίθεος κατέβη τῆς ἁμάξης,
Καὶ λόχος λευκοφούστανος εἰς δύο στέκει τάξεις...
Ἰδοὺ ἐμβαίνει ὡς θεὸς ὁ πρῶτος τῆς ἡμέρας...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, φαιδρός.

Εἰς τοὺς ἀκοπούς μου αἴσιον ἐλπίζω ἤδη πέρας.

(Ὁ Τρεχαλίων φεύγει.)

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἐμβαίνων καὶ προσμειδιῶν.

Ἁρματηλάτης Φαραὼ πετῶν εἰς τὴν Πλατεῖαν,
Μακρόθεν τὴν ὡραίαν σου διέκρινα οἰκίαν
Καὶ ἦλθα...

(Δίδει τὴν δεξιὰν εἰς τὸν Στρεψιάδην.)

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, προσφέρων μίαν ἕδραν μεθ' ὑποκλίσεως.

Τόπον λάβετε... λαμπρὰ ἡμέρα ποία,
Καὶ ποία δόξα δι' ἐμὲ, καὶ πόση εὐτυχία!

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Εἰς ποίας λοιπὸν ἤμεθα προτοῦ συνδιαλέξεις,
Ὁπότε μᾶς διέκοψαν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἰδοὺ εἰς δύο λέξεις·
Τὴν πληρεξουσιότητα τῶν δύο Βουλῶν φέρω,
Καὶ καρτερῶ τὸ νεῦμά σου διὰ τὰ περαιτέρω·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἂν δὲν γενῇ μεταλλαγὴ τῶν Ὑπουργῶν ταχέως,
Πλειοψηφία τῶν Βουλῶν ἐλπίζεται ματαίως.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, μετὰ πολλῆς βαρύτητος.

Ἂν Γερουσίας καὶ Βουλῆς συνάπαντα τὰ μέλη
Διώκωσι τοὺς Ὑπουργοὺς πρὸς ἴδιά των τέλη,
Πρὸς τοῦτο τί; ὁ Ἡγεμὼν ἀκέραια φυλάττει
Τοῦ Θρόνου τὰ προνόμια καὶ τὰς Βουλὰς ἀλλάττει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Παρεξηγήθην δυστυχῶς· Βουλὴ καὶ Γερουσία
Φρονοῦσιν ὅτι ἄνωθεν αὐτῶν ἡ Βασιλεία·
Πλὴν ἔλεγον· ἂν ὁ κλεινὸς τοῦ ἔθνους πατριώτης,
Ἡ ὑμετέρα δηλαδὴ μεγάλη γενναιότης,
Τὴν παῦσιν ἤθελεν εὐθὺς αὐτοῦ τοῦ Ὑπουργείου
Καὶ χιλιάδας ἑκατὸν δραχμῶν ἐκ τοῦ Ταμείου
Δυνάμει δέκα Τελωνῶν, ἰδίων της ἀνθρώπων...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἐγειρόμενος ἐξ ἡμισείας καὶ πάλιν καθήμενος.

Ὁμίλει, φίλε, κατ' αὐτὸν ὁμίλει μὲ τὸν τρόπον·
Τὸ πρᾶγμα τὴν στιγμὴν αὐτὴν λαμβάνει ἄλλην φάσιν·
Τῶν Βουλευτῶν ἡ αἴτησις δικαίαν ἔχει βάσιν...

(ξηροβήχων καὶ ὡς ἀποτεινόμενος πρὸς ἑαυτόν.)

Τοῦ Ὑπουργείου κατ' ἐμὲ ἡ πτῶσις ἀναγκαία...

(μεγαλοφώνως.)

Ἐπτὰ εὐθὺς ὀνομαστὶ σὲ λέγω μέλη νέα,
Καὶ γράφε σὺ...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, πλησιάσας εἰς μίαν τράπεζαν καὶ λαβὼν τὸν κάλαμον.

Τίς Πρόεδρος;..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΜΦΙΘΕΟΣ

Ὁ γέρων Μαλαθρώτης·

Τρισολεθρία ἡ πολλὴ αὐτοῦ δημοτικότης·
Καθ' ὅλον τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἐδοξάσθη
Καὶ ὡς πατὴρ φιλόπτοργος τοῦ ἔθνους ἐθαυμάσθη·
Ἑκάστης δόξης ἐθνικῆς ἡ μετὰ δυσφημίας
Εἰς Ὑπουργεῖα κύλισις τιμὴ τῆς Ἐξουσίας (12).

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δικαιοσύνης Ὑπουργός; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ λόγιος Ληρίδης·

Ὑπάρχει φιλελεύθερος, ἀλλὰ καὶ σπουδαρχίδης·
Εἰς τὴν Βουλὴν δημηγορεῖ κατὰ τῶν καθεστώτων
Καὶ θιασώτης φαίνεται τῶν νόμων καὶ τῶν φώτων.
Ἂν ἀμαυρώσωμεν αὐτὸν, τὸ ἔργον ἡμῶν θεῖον.
Εἰς τὴν Ἑλλάδα σβύνεται ἡ δόξα τῶν λαγίων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὴν τῶν ἐξωτερικῶν; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ Μάρκος Πιπιράτης·

Ὑπῆρξε Σεπτεμβριανὸς, ὑπῆρξεν ἀποστάτης·
Οὐδὲ ὡμίλησε ποτὲ πρὸς ξένον Εὐρωπαῖον,
Καὶ οὐδὲ λέξιν γαλλικὴν γνωρίζει· περιπλέον
Τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὴν μελάνην βάφει,
Εἰς τὸ χαρτίον τὴν πατεῖ καὶ οὕτως ὑπογράφει.
Ἀπὸ τὴν αὔριον λοιπὸν ἰδοὺ διὰ σχημάτων
Λαλοῦσι Πρέσβεις καὶ αὐτὸς διπλωματικωτάτων,
Κ' αἰσθάνεται ἡ ἐλαφρὰ φυλὴ τῶν Εὐρωπαίων
Ἂν εἰς ἡμᾶς τὸ Σύνταγμα ὑπάρχῃ ἀναγκαῖον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὴν τῶν στρατιωτικῶν; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἐγίναμεν οἱ δύο
Ἓν σῶμα· τὴν καρδίαν μου εἰς σὲ λοιπὸν δὲν κλείω·
Εἰς τὴν τῶν στρατιωτικῶν νομίζω Γραμματείαν
Κατάλληλον γεροντικὴν τινὰ σαποκοιλίαν·
Ἡ καθ' ἡμέραν αὔξησις συμφέρει τῆς λησταρχίας·
Αὐτὴ τὰς τοῦ Συντάγματος κηρύττει συνεπείας
Καὶ τὴν ἀπόλυτον τιμᾷ προτέραν Βασιλείαν.
Εἰς τὸν Βρωμίαν δίδομεν αὐτὴν τὴν Γραμματείαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἑκατοντούτης ὁ σαπρὸς, καὶ πᾶσαν αὐτὸς ὥραν
Ζητεῖ τὴν ἀμελέτητον καὶ μυροβόλον χώραν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, γελῶν.

Δι' αὐτὸ τοῦτο Ὑπουργὸν θαυμάσιον τὸν κρίνω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Βαθύτερά μου σκέπτεσαι, κ' εἰς ὅ,τι λέγεις κλίνω.
Εἰς τὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ Βουλευτὴς Βιρβίλης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὴν τῶν ἐσωτερικῶν; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Φασίτσας, ἢ Κονδύλης.
Οἱ λόγιοι τὸ Σύνταγμα ἐπόθουν ἐν ᾧ εἶχον
Βαθμοὺς, τιμὰς κ' ἐχόρευον εἰς τῶν δραχμῶν τὸν ἦχον.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αὐτοὶ διὰ τοῦ Τύπου των, τυφλοῦ καὶ ὀλεθρίου,
Αὐτοὶ προπάρεσκεύασαν τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου.
Εἰς τοὺς Φασίτσας σήμερον λοιπὸν τὰ Ὑπουργεῖα.
Αὐτὸ ἡ Συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους Πολιτεία (13)...

(μετ' ὀλίγην παῦσιν, καθ' ἣν ὁ Στρεψιάδης περιμένει σιωπῶν.)

Καὶ σὺ τὰ οἰκονομικά... πλὴν τὴν αὐτὴν ἡμέραν
Τελώνας Σύρου καὶ Πατρῶν τὸν Φλῶρον καὶ τὸν Λέραν
Τοὺς φουστανελοφόρους μου ἀμέσως διορίζεις,
Καὶ οὕτω τῶν ταλήρων μου τὸ μέρος ἀσφαλίζεις...

(ἀνεγειρόμενος.)

Πυργοποιΐα τῶν γλωσσῶν καὶ χάος τῶν πνευμάτων,
Διαφθορὰ τῶν καρδιῶν καὶ παῦσις τῶν γραμμάτων,
Καὶ εἰς τὸ κάτω τῆς γραφῆς λῆστεία τοῦ Ταμείου,
Ἰδοὺ ἡ μέλλουσα ὁδὸς τοῦ νέου Ὑπουργείου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, κύπτων τὴν κεφαλήν.

Τὸ Πρόγραμμά σου ἅγιον!

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, φεύγων.

Περίμενε καὶ σίγα.
Οἱ Γραμματεῖς ἀλλάσσονται, καὶ εἰς λεπτὰ ὀλίγα.

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἐν μέσῳ σὲ συνέλαβα μεγάλης ἐργασίας·
Τὸν στύλον ηὗρα μετὰ σοῦ κλειστὸν τῆς Μοναρχίας·
Ὁποίους ἐνεργεῖς σκοπούς;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, τρίβων τὰς χεῖράς του.

Πατριωτικωτάτους.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ὁ Εὐκλειάδης Ὑπουργὸς μὴ γίνεται τοῦ Κράτους;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὁ Εὐκλειάδης γίνεται.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ὁ Ψύλλας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καὶ ὁ Ψύλλας.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ὁ Εὐνομίας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καὶ αὐτός.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἀνατείνων τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν.

Ἀνάψωμεν κανδήλας!

(κινῶν ἀπὸ τῆς χειρὸς τὸν Στρεψιάδην.)

Γνωρίζεις ποίους Ὑπουργοὺς ἐπιθυμῶ; δικαίους,
Ἐμπείρους, μεγαλόφρονας, τὸ ἦθος ἀκεραίους.
Ὁ Ὑπουργὸς, εἰλικρινὴς καὶ σοβαρὸς ἐν πρώτοις,
Δὲν φωνασκεῖ δημοκοπῶν· «ἰσότης! ἀδελφότης!»
Οὐδὲ τοῦ Βρούτου προσκυνεῖ βωβὸς τὸν ἀνδριάντα·
Ὀλίγιστα διὰ λαοῦ, διὰ λαὸν τὰ πάντα
Νυχθημερὸν ἐργάζεται, καλοὺς προτείνει νόμους,
Τηρεῖ τὰ χείλη του ἁγνὰ, τὰς χεῖράς του ἀμώμους...
Πλὴν λόγιοι ἐμβαίνουσιν εἰς Γραμματείας ἄλλας;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Χωρὶς λογίων γίνεται καί τι; αὐτοὶ τὸ ἅλας.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἴσως σωθῶμεν ὑπ' αὐτῶν, ἐὰν δὲν φθείρῃ τούτους
Ἡ καθ' ἡμέραν φθείρουσα Κυβέρνησις τοσούτους.
Λαμβάνει αὔξησιν τινὰ τὸ Τακτικόν;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λαμβάνει.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἡ Χωροφυλακή;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς ἓξ χιλιαρχίας φθάνει.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Περιορίζεται λοιπὸν ἡ αἴσχιστος λῃστεία,
Κ' ἐπέρχεται ἀσφάλεια;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φροντίς μου ἄλλη ποία;

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν κλεπτομένων φόρων,
Καὶ τὰ ἑκατομμύρια τῶν εἰς τοὺς δήμους πόρων,
Τὰ δέκα καὶ τὰ τέσσαρα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς δρόμους, εἰς γεφύρας,
Εἰς φυλακὰς ἀλλάσσονται κ' εἰς ἄλλα ἔργα σφύρας.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Περὶ τοῦ Κλήρου μέτρον τι λαμβάνεται;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Βεβαίως.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Περὶ παιδείας τοῦ λαοῦ ;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ πρῶτον ἡμῶν χρέος.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ὦ, εἴθε ἡσυχάσωμεν ! ὦ, εἴθε Θεὸς δώσοι !
Εἴθε κ' ἐμοῦ τὰ βλέφαρα πρὸ τούτου μὴ κλεισθῶσι ! . .
Πασῶν ἡ συνταγματικὴ ἀρίστη Πολιτεία,
Ἐν ὅσῳ διασώζεται ἀκέραιος, γνησία,
Καὶ ὁ εἰς ταύτην ὁρκισθεὶς Μονάρχης ἄνευ δόλου
Τὸ γράμμα καὶ τὸν νοῦν ὁμοῦ τηρεῖ τοῦ Χάρτου ὅλου·
Κρατοῦνται χωριζόμεναι καὶ δι' ἀντιρροπίας
Αἱ πρώτισται τότε καὶ τρεῖς Ἀρχαὶ τῆς Πολιτείας,
Καὶ ἄνδρες τότε σεβαστὴν πληροῦσι Γερουσίαν
Ἐξέχοντες εἰς ἀρετήν, εἰς πλοῦτον, εἰς παιδείαν,
Οὐδὲ κακοῦσι τὴν Βουλὴν διὰ κακίστων νόμων
Ἐδρεύοντες ὡς Σόλωνες οἱ σαρωταὶ τῶν δρόμων·
Ἐκλέγει δὲ ὁ Βασιλεὺς Πρωθυπουργοὺς τοῦ Κράτους
Τοὺς προὔχοντας εἰς μάθησιν καὶ τοὺς συνετωτάτους,
Καὶ Γραμματεῖς ὑπὸ αὐτοὺς ἀκηλιδώτους τάττων,
Τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἁπανταχοῦ φυλάττων,
Τὴν κακουργίαν τιμωρεῖ, τὴν ἀρετὴν βραβεύει
Καὶ εἰς Σχολὴν συντάγματος τὸ ἔθνος ἐκπαιδεύει.
Ἀλλ' ὅπου ἡ προσωπικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἡγεμόνος
Εἰς ὅλα παρεμβάλλεται ἀτάκτως κ' ἐπιμόνως,
Εἰς τὰς Βουλὰς δὲ κάθηνται καὶ εἰς τὰς Γραμματείας
Νευρόσπαστα ὑποτελῆ πανούργου Ἐξουσίας,
Κἀμμία τῶν τυραννικῶν χειρίστη Μοναρχία
Καθὼς ἡ συνταγματικὴ τοιαύτη Πολιτεία . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πλὴν φεύγω, μὴ σ' ἀπασχολῶ... ἐγγύς σου προσηλώθην
Διότι φέρεις ὄφελος, ἂν θέλῃς.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, καθ' ἑαυτόν.

Ἐλυτρώθην...

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, βλέπων τὸν Τρεχαλίωνα ἐμβαίνοντα.

Ἀγόρασες κιβώτιον χωρητικὸν καὶ νέον;..
Ἀγόρασες;..

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, μετὰ θαυμασμοῦ.

Καὶ διὰ τί τὸ κρίνεις ἀναγκαῖον;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὰς δέκα χιλιάδας σου διστήλων ἐκεῖ βάλε,
Καὶ ῥόδα εἰς τὸν κρόταφον προσάρμοζε καὶ ψάλλε.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Λοιπόν;..

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Λοιπὸν τὴν πάγχρυσον ἐγὼ Οἰκονομίαν
Λαμβάνω, καὶ σὲ Ἀθηνῶν χειροτονῶ Ταμίαν.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ἀλλ' ἔφθασε τὸ δίπλωμα;

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς μίαν φθάνει ὥραν.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ἀλλ' ἂν ῥαδιουργία τις;..

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δι' ἄλλους ἔχει χώραν.
Τὸ πρόγευμα μᾶς καρτερεῖ· ροφῶντες ἀνθοσμίαν,
Φωνάξωμεν καὶ κράξωμεν εἰς πλήρη εὐθυμίαν:
« Ζήτω τὸ Σύνταγμα ἡμῶν
« Μετὰ βαΐων καὶ τιμῶν! »
Ἀπομακρύνονται ὁμοῦ καὶ οἱ δύο εἰς τὸ βάθος τοῦ θεάτρου καὶ ἀκούονται συντραγῳδοῦντες.

Τοῦ Συντάγματος τὴν φλέβα ὅστις ηὗρε Βουλευτὴς
Ηὗρε φλέβα μεταλλείου,
Ηὗρε Πακτωλὸν χρυσίου.
Ἐνδοξότερός του ποῖος; πλουσιώτερός του τίς;

Τὴν ὑπογραφὴν αὐτήν του ἀνωρθογραμμένην βάλλει;
Γίνεται θαυματουργὸς
Τῆς παιδείας Ὑπουργός,
Καὶ τὴν μεταμόρφωσίν του σέβονται μικροὶ μεγάλοι.

Πόλεμον καὶ ἂν δὲν εἶδε, πρῶτος τῶν γενναιοτάτων
Ἀποζημιοῦται μόνος
Διὰ τὴν φορβὴν τῶν ἵππων καὶ διὰ τὰ πέταλά των
Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἀγῶνος.

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΡΙΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΑΞΙΣ ΤΕΤΑΡΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ καὶ ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ εἰσέρχονται, ὁ μὲν διὰ μιᾶς θύρας ἔσωθεν, ὁ δὲ δι' ἄλλης ἔξωθεν.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, ἀστειζόμενος.

Κιβώτιον ἀγόρασα σιδήρινον, ὡραῖον
Καὶ εἰς Ταμίαν μέλλοντα, ὡς εἶπες, ἀναγκαῖον.
Ἀλλὰ τὸν Χάρτην εἰς αὐτὸ ἐγκλείομεν τοῦ Κράτους
Καὶ ῥίπτοντες τὴν κλειδά του εἰς θαλασσίους πάτους,
Ἢ εὐσεβάστως θέτοντες αὐτὴν παρὰ τὸν θρόνον,
Τὸν σηντηροῦμεν ἄθικτον αἰῶνας τῶν αἰώνων . . .
Ἐν τούτοις τὸ διάταγμα δὲν ἔλαμψεν; . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἀκόμη·
Καὶ οἱ προφῆται εἰς αὐτὸ καὶ εἰς αὐτὸ οἱ νόμοι . . .
Ἀλλ' ὁ Εὐθύφρων ἔρχεται περιχαρὴς, δρομαῖος·
Σὺ τρέξε πρὸς τ' Ἀνάκτορα κ' ἐπίστρεψε ταχέως . . .

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Περίπτυξέ με εἰς στενὴν καὶ φιλικὴν ἀγκάλην.
Σὲ φέρω εἴδησεν καλὴν καὶ συνδρομὴν μεγάλην.
Τῶν ξένων εἶδα πάντοτε κακὰς τὰς ἐπεμβάσεις·
Ἀλλὰ τοιαύτη ἐπειδὴ τοῦ Κράτους εἶν' ἡ στάσις,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὀφείλων ἐγὼ σύμπραξιν εἰς τόσων σου σχεδίων
Τὴν ταχυτέραν ἔκβασιν, σχεδίων σωτηρίων,
Πρὸς τῆς Ἀγγλίας ἔτρεξα τὸν Πρέσβυν κ' ἐν ἀπάσῃ
Περὶ ἁπάντων μετ' αὐτοῦ ὡμίλησα ἐκτάσει·
« Προσόδους, εἶπα, ἡ Ἑλλὰς παράγει διπλασίας,
« Πλὴν γίνονται τὸ ἔρμαιον αἰσχρᾶς λεηλασίας·
« Ἂν τάξις ἦτον καὶ ὁμοῦ ἀσφάλεια μικρά τις,
« Τριπλάσια καθίσταντο τὰ εἰσοδήματά της·
« Ἐκ τοῦ κακοῦ συστήματος λοιπὸν τὸ τρίτον ὅλης
« Λαμβάνει τῆς προσόδου της ἡ Πολιτεία μόλις
« Καὶ τὴν ταχεῖαν πληρωμὴν τοῦ χρέους της ἀρνεῖται,
« Ἡ δὲ Ἀγγλία καὶ ὁμοῦ τὸ ἔθνος ἀδικεῖται.
« Ἀνάγκη κατεπείγουσα ἡ ἐκλογὴ λογίων
« Πρωθυπουργοῦ, Συνυπουργῶν καὶ ἀρχηγῶν Γραφείων. »
« Γκοδάμ! γκοδάμ! » ἀνέκραξεν ὁ Πρέσβυς τῆς Ἀγγλίας,
Καὶ πρὸς τοὺς δύο ἔδραμε Ῥωσίας καὶ Γαλλίας·
Οἱ τρεῖς τὴν ἔκτισιν εὐθὺς ζητοῦσι τοῦ δανείου
Καὶ Ὑπουργείου σύστασιν ἐντίμου καὶ λογίου,
Μὴ δίδοντος εἰς Βουλευτὴν κἀνένα οὐδ' ἀγχόνης
Σχοινίον ἐκτὸς τῆς ξηρᾶς μισθώσεώς του μόνης.
Ἀφ' οὗ μετὰ πικρᾶς ὀργῆς, μετὰ πολλοῦ ταράχου
Καλέσαντες ὡμίλησαν τὸν ἄλλον τοῦ Μοναχου,
Ἀμέσως τὸν ἀπέστειλαν ἐντὸς τῶν Ἀνακτόρων·
Ὀνόματα δὲ λέγονται λογίων διαφόρων
Πρωθυπουργοῦ καὶ Ὑπουργῶν καὶ Ὑπογραμματέων,
Καὶ Ὑπουργεῖον ἔχομεν τὴν ὥραν ταύτην νέον . . :
Σὲ ἤρεσε τὸ ἔργον μου ; . . τί λέγεις, πατριῶτα ; . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, καθ' ἑαυτόν.

Εἰς τῆς κολάσεως τὸ πῦρ τὸ ἔργον σου, προδότα! . !

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Φαντάσου, ὅταν ἱδρυθῇ τοιοῦτο Ὑπουργεῖον,
Τὸν χείμαρρον τῶν φλογερῶν καὶ γοερῶν δακρύων
Εἰς ἀδδηφάγους Βουλευτὰς τινάς . . . Ἐγὼ βαστάζω
Δυσκόλως τὰ καγχάσματα . . . Σὺ δὲν γελᾷς ; . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, μετὰ γέλωτος σαρδωνικοῦ.

Καγχάζω . . .

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Βεβαίως ἀποστρέφεσαι τοὺς Βουλευτὰς ἐκείνους
Τοὺς ἔχοντας ἀνθρώπου νοῦν καὶ χαρακτῆρα κτήνους,
Δολίους ὡς ἀλώπεκας, ὡς λέοντας ἀγρίους
Καὶ οἵτινες διώκουσιν ἀσπόνδως τοὺς λογίους.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, καθ' ἑαυτόν.

Πικρὸν τὸ καταπότιον ! . .

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, ὑψῶν τὴν φωνὴν μετ' ἀγανακτήσεως.

Κηφῆνες τῆς Πεντέλης,
Τὸ μέλι κατατρώγουσι τῆς ἐθνικῆς κυψέλης !
Καὶ ἡ Εὐρώπη βλέπουσα τοιούτους ψωραλέους
Ἐπερωτᾶται· « ἡ πατρὶς αὐτὴ τοῦ Περικλέους ; »

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, καθ' ἑαυτόν.

Τὸ αἷμα εἰς τὰς φλέβας μου ἀπὸ τὴν λύσσαν βράζει,
Ἐν ᾧ ἀνάγκη σιωπῆς τὰ στήθη μου δαμάζει . . .

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Εἰς τὰς Ἀθήνας τρέξαντες ὡς κλέπται ξένου οἴκου,
Αὐτὰς ἀπεβαρβάρωσαν ὡς Γότθοι Ἀλαρίκου !
Τῆς πτέρνης των διέσπειραν τὴν κόνιν, καὶ παιδείας
Σπινθῆρα πάντα ἔσβυσαν !

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, δάκνων τὰ χείλη του.

Ὢ, ἔπακρον μανίας!

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Αὐτοχθονίας χύνουσι τὴν δυσωδίαν ἔτι
Καὶ μετὰ τεσσαράκοντα ζωῆς μεθ' ἡμῶν ἔτη,
Ἐν ᾧ Ἑβραῖος εἰς μιᾶς πενταετίας τέλος
Αὐτόχθων Γάλλος γίνεται καὶ τῆς Συγκλήτου μέλος (14)!

(μετὰ φωνῆς πραοτέρας.)

Τοὺς ἐναρέτους Βουλευτὰς ὡς στέργω κατὰ χρέος,
Τοὺς φαύλους καὶ τοὺς πονηροὺς βδελύττομαι δικαίως·
Τοσούτῳ μᾶλλον ἀπεχθεῖς, καθ' ὅσον καταχρῶνται
Ὁπόσα ὑπὲρ ἄλλο τι ὡς ἱερὰ τιμῶνται
Καὶ καθιστῶσι μισητὴν τὴν ὑπὲρ πᾶν ἀξίαν
Ἀγάπης καὶ σεβάσματος καλὴν Ἐλευθερίαν...
Ὑγίαινε... ἀναχωρῶ... ἀναχωρῶ δὲ τρέμων
Μὴ ἐν τοσούτῳ ἄλλος τις ὑπερισχύσῃ Δαίμων,
Καὶ μὴ ἐξαίφνης Ὑπουργοὶ διορισθῶσι πάλιν
Λυσσώδεις λύκοι χαίροντες εἰς τὴν ἀνεμοζάλην.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, σείων ἀπειλητικῶς τὴν κεφαλὴν ὄπισθεν τοῦ Εὐθύφρονος φεύγοντος.

Περίμενε! περίμενε! ἡ ὥρα πλησιάζει,
Καθ' ἣν καὶ νέον Ψήφισμα ὁ τόπος ἑτοιμάζει...
Ἀλλ' ἔρχεται ὁ Γραμματεὺς τῆς γαλλικῆς Πρεσβείας.
Τὴν ἔμπνευσίν σου στεῖλέ με, ὦ Δαίμων πονηρίας!..

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, τρέχων πρὸς τὸν Καζιμίρον.

Ὁποία εὐχαρίστησις ἀνέλπιστος! πῶς ἦτον!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Νομίζω τοῦτο χρέος μου ὡς φίλος καὶ ὡς γείτων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, συσφίγγων τὰς δύο χεῖρας τοῦ Καζιμίρου.

Γνωρίζετε πῶς εἶμ' ἐγὼ τῆς γαλλικῆς Μερίδος;

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ, μετὰ θαυμασμοῦ καὶ χάσκων.

Τῆς γαλλικῆς Μερίδος! Ὦ!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πρὸς δόξαν τῆς πατρίδος

Νυχθημερὸν τὰ γαλλικὰ σπουδάζω ἐν τοσούτῳ.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Τὰ γαλλικά! Ὦ!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἀγνοεῖ ὁ Πρέσβυς ἴσως τοῦτο;

Ὑπῆρξε φίλος μου στενὸς ὁ στρατηγὸς Κωλέττης.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Ὁ στρατηγὸς Κωλέττης! Ὦ!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὁ Ἕλλην Λαφαγέττης.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Ὁ Ἕλλην Λαφαγέττης! Ὦ!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τοὺς ἄνδρας τῆς Γαλλίας

Γνωρίζω, καθὼς βλέπετε, μετ' ἄφρας ἀκριβείας.

Ἡμεῖς οἱ Ἕλληνες πολὺ τοὺς Γάλλους ἀγαπῶμεν,

Διότι νεωτερισμοὺς ἐπιθυμοῦντες ζῶμεν.

Ἐλάβομεν τὴν ζωηρὰν τῶν Γάλλων φαντασίαν

Καὶ εἰς τὰ χείλη ἔχομεν πᾶν ὅ,τ' εἰς τὴν καρδίαν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐν ᾧ εὑρίσκομεν πολὺ τοὺς Ἄγγλους μισανθρώπους,
Ὑπερηφάνους, κατηφεῖς, ψυχροὺς, ἰδιοτρόπους.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ, μετὰ χαρᾶς.

Ψυχρούς! ἰδιοτρόπους! Ὦ!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἐὰν ὁ Γάλλος πάλιν
Εἰς φοβερὰν περιπλεχθῇ μετὰ τοῦ Ἄγγλου πάλιν,
Οἱ ναῦται ἡμῶν σφάζονται πρὸς δόξαν τῆς Γαλλίας.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Πρὸς δόξαν τῆς Γαλλίας! Ὦ!!!

(μετ' ἐνθουσιασμοῦ.)

Τὸ ἔθνος μου γνωρίζει
Τὴν πίστιν ὑμῶν, Ἕλληνες, καὶ σᾶς ὑποστηρίζει·
Ὑποστηρίζει τὴν Αὐλὴν καὶ καθ' ἑξαμηνίαν
Τοὺς τόκους ὑμῶν ἐξοφλεῖ καὶ τὴν χρεολυσίαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, χαμηλοφώνως καὶ μετὰ μυστικότητος.

Ζητῶν τὴν ὑπερίσχυσιν τῆς γαλλικῆς Φατρίας,
Τῶν δύο ἕνωσα Βουλῶν τὰς πλειονοψηφίας
Καὶ τὰς κρατῶ ἐντὸς αὐτοῦ τοῦ φοβεροῦ χαρτίου
Πρὸς σύστασιν γαλλόφρονος συσσώμου Ὑπουργείου.

(Δεικνύει τὰς ὑπογραφὰς τοῦ πληρεξουσίου ἐγγράφου.)

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ, παρατηρῶν τὰς ὑπογραφάς.

Ὑπερπεριεργό...τα ...τον!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, χειροκτυπῶν τὸ ἔγγραφον.

Ἰδού, εἰς τὴν Γαλλίαν
Ὁμνύομεν οἱ Ἕλληνες ἀγάπην αἰωνίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Ὑπερπεριεργό...τα...τον!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὁ Πρέσβυς της ἂν θέλῃ,
Τὰ διακόσια Βουλῆς καὶ Γερουσίας μέλη
Ἐκ τοῦ λαιμοῦ σχοινόδετα τὸ ἓν μετὰ τοῦ ἄλλου
Ἐντὸς βαράθρου πίπτουσιν, ἢ ποταμοῦ μεγάλου.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ.

Ὑπερπεριεργό...τα...τον!!!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Πλὴν τί μᾶς χολοσκάνει
Ὁ Ἄγγλος, ὅστις πανταχοῦ ὡς Σατανᾶς προφθάνει;
Τῆς γαλλικῆς ἐπιῤῥοῆς τὴν νίκην ἐμυρίσθη
Καὶ μέσον ἀντιδράσεως πανοῦργον ἐσοφίσθη.
Λογιωτάτους Ὑπουργοὺς ἐτόλμησε προβάλλων,
Ἀντικειμένους εἰς ἡμᾶς κ' εἰς τὰς ἀρχὰς τῶν Γάλλων.

ΚΑΖΙΜΙΡΟΣ, ποδοκτυπῶν τὸ ἔδαφος.

Ποτέ! ποτέ!.. σφαζόμεθα εἰς τὴν στιγμὴν οἱ Γάλλοι...
Τὸ Ὑπουργεῖον ἀγγλικόν!.. ἡμᾶς αὐτὸ προσβάλλει...
Ἡ γαλλικὴ ἐπιῤῥοή!.. ἡ ἐθνικὴ Φατρία!..
Ἡ κατὰ τὴν Ἀνατολὴν τῶν Γάλλων προστασία (15)!..

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, βλέπων αὐτὸν φεύγοντα μετὰ βίας.

Τὸ πῦρ εἰς τὴν ὑπόνομον ἐτέθη τῆς Γαλλίας.

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, εἷς ὑπηρέτης.

Ὁ ὑπηρέτης.

Ὁ Κύριος Διερμηνεὺς τῆς ῥωσικῆς Πρεσβείας.

(Φεύγει.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὁ Καλμουκόφ!.. λιβανωτὸς μυρίζει... ἀναγκαῖον
Νὰ ἐνδυθῶ εὐσέβειαν καὶ πίστιν Μακκαβαίων...

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ.

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, προχωρῶν βραδέως.

Εἰς τοῦ Ἁγίου Ῥαγκαβᾶ τὴν ἐκκλησίαν ἤμην·
Εἰς τὴν ἐρήμην καὶ στενὴν αὐλήν της ἐκαθήμην·
Πολὺ μὲ θέλγει καὶ αὐτὴ καὶ ἡ Καπνικαρέα!
Ναΐδια τῶν Ἀθηνῶν πολυετῆ, ἀρχαῖα!
Ἐδάκρυζα τὸ βλέμμά μου ἁπανταχοῦ ἐκτείνων.
Ἀλλοίμονον! ἐξέλιπεν ἡ πίστις τῶν Ἑλλήνων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐκφέρων στεναγμὸν βαθύν.

Φεῦ! ἔλλειψις, φεῦ! στέρησις εἰς τοῦ Θεοῦ τὸν οἶκον
Καὶ ἱερέων καὶ ψαλτῶν καὶ ἱεροκηρύκων!
Εἰκόνες, σταυροί, ἄμφια, θυμιατὰ καὶ λύχνοι,
Λατρείας πάσης εὐπρεποῦς ἐλλείπουσι τὰ ἴχνη,
Καὶ ἡ ψυχή μου θλίβεται, λυπεῖται καὶ στενάζει...
(Ἐκφέρει καὶ ἄλλον στεναγμόν.)

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ.

Αὐτὰ καὶ ἡ Αὐλὴ ἐμοῦ νυχθημερὸν φωνάζει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Κἀνεὶς δὲν ἔχει σήμερον Νομὸς Ἀρχιερέα·
Δεσπόται ἀπεβίωσαν πεντήκοντα ἐννέα,
Καὶ μέχρις ὥρας ἀντ' αὐτῶν οὐδεὶς χειροτονεῖται·
Οἱ ὀφθαλμοί μου γίνονται δακρύων δύο χύται...
(Σφογγίζει τὰ ὄμματά του ὡς κλαίων.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, καθ' ἑαυτόν.

Ὁ ἄνθρωπος θεοσεβής... συνέλαβον ἐλπίδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ὁμοίως.

Ὁ φίλος κολακεύεται... δὲν βλέπει τὴν παγίδα.

(μετὰ φωνῆς μεγάλης καὶ γοερᾶς.)

Τὸ Ἄρθρον τῆς διαδοχῆς!.. Ὁ Τόμος τῆς Ἁγίας
Καὶ μόνης Οἰκουμενικῆς Μεγάλης Ἐκκλησίας!..

(Φέρει τὸ χειρόμακτρον εἰς τὰ ὄμματά του.)

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, καθ' ἑαυτόν.

Τὰ δάκρυά του ῥέουσιν ἐν κατανύξει πλήρει.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ὁμοίως.

Ἂν ἤξευρεν ἐπὶ πετρῶν ὁ φίλος ὅτι σπείρει.

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ.

Εἰς τὰς Ἀθήνας κατ' αὐτὰς ἡ κραταιὰ Ῥωσία
Ἐγείρει Ναὸν ὕψιστον δαπάνη της ἰδίᾳ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἀνυψῶν τὰς χεῖρας εἰς τὸν οὐρανόν.

Ὦ, εὐαγγέλια χαρᾶς!.. Ὦ, λόγοι θυμηδίας!..

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ.

Τὸν λόγον τοῦτον ἄκουσον ὡς ῥῆσιν προφητείας:
Ὁ Ῥῶσος ἐν οὐδεμιᾷ στιγμῇ καὶ περιπτώσει
Εἰς χεῖρας Ἀμαλεκιτῶν ἀπίστων παραδώσει
Τὸ βρέφος τῆς μεγάλης του ἀγάπης, τὴν Ἑλλάδα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ὡς ἀνωτέρω.

Ἀνάψωμεν εἰς τὸν Θεὸν δεκάπηχυν λαμπάδα!..
Τὸν Ἰορδάνην ἤθελα καὶ τὰ ὠχρά του ῥεῖθρα.
Τοιαύτη μᾶς ἀναγκαιοῖ ἁγία κολυμβήθρα

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Πρὸς βαπτισμὸν καὶ κάθαρσιν ἑτεροδόξων τόσων.
Ὦ τοῦ Θαβὼρ, ὦ τοῦ Σινᾶ Θεὲ, τὸ ἔθνος σῶσον!

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, καθ' ἑαυτόν.

Ὁ ἄνθρωπος Χριστιανὸς ψυχὴ καὶ σῶμα ὅλος.
Ἰσραηλίτης ἀληθὴς, ἐν ᾧ οὐκ ἔστι δόλος.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, πλησιάζων πρὸς τὸν Καλμουκὸφ καὶ ταπεινῶν τὴν φωνήν του.

Τὸ μυστικόν μου ἄκουσον· ὑπὲρ τῆς Ἐκκλησίας
Ἡμεῖς, τα δύο Σώματα Βουλῆς καὶ Γερουσίας,
Γενναίως συνωμόσαμεν· ζητοῦμεν δὲ τὸν Τόμον,
Καὶ ὀρθοδόξου θέλομεν διαδοχῆς τὸν Νόμον·
Ἀφωρισμένην θέλομεν καθ' ὅλην τὴν Ἑλλάδα
Τοῦ Φαρμακίδου τὴν ποτὲ πυρρώδη γενειάδα,
Ἐξυρισμένην, τρέχουσαν τοὺς τέσσαρας ἀέρας,
Καὶ οὕτω τοῦ Καλβινισμοῦ χειρόδετον τὸ τέρας.
Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ Ὑπουργοὺς ἐπιθυμοῦμεν νέους,
Φιλορθοδόξους ὡς ἐγὼ καὶ Ῥωσομακκαβαίους...

(θέτων ὑπ' ὄψιν τοῦ Καλμουκὸφ τὸ κάτω τοῦ πληρεξουσίου τῶν Βουλῶν.)

Ἰδὲ καὶ τὰς ὑπογραφὰς τῶν συνωμοτησάντων.

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, φιλῶν ἕνα ἐκ τοῦ λαιμοῦ του κρεμάμενον σταυρόν.

Εὐλογητὸν τὸ ὄνομα τοῦ Ποιητοῦ τῶν πάντων!..

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἀλλὰ τὸ ἐμυρίσθησαν οἱ ἀγγλισταὶ Καλβῖνοι
Καὶ Ὑπουργοὺς ἐζήτησαν ἀγγλόφρονας κ' ἐκεῖνοι,
Λογίους, ἐξερεύγματα τῶν Πανεπιστημίων.

ΚΑΛΜΟΥΚΟΦ, μετὰ ταραχῆς καὶ μεγαλοφώνως.

Μὴ γένοιτο, μὴ γένοιτο τοιοῦτο Ὑπουργεῖον (16)!..

(Φεύγει.)

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΚΗΝΗ ΣΤ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, γελῶν.

Γάλλοι, Ἄγγλοι, Μοσκοβῖται,
Ἐὰν Βουλευτὴν φρονῆτε
Ὅτι ἔχετε πιστὸν,
Εἶσθε ἄξιοι δακρύων·
Διὰ τὸ Φρενοκομεῖον
Εἶσθε τῶν Λαζαριστῶν.

Μέτρα, Γάλλε, πᾶσαν μίαν
Τρέχουσαν ἐξαμηνίαν
Χιλιάδας δι' ἡμᾶς.
Ὅσα φράγκα σεῖς μετρᾶτε,
Τόσας τρώγομεν, Γαλᾶται,
Καὶ οἱ Βουλευταὶ δραχμάς.

Ἄγγλε, μ' ἔφερες στερλίνας ;
Καλῶς ἦλθες εἰς Ἀθήνας !
Εἶμαι Κόμμα σου κ' ἐγώ!
Πλὴν μὲ φέρεις λέξεις μόνον;
Σὲ ἀφίνω μὰ τὸν Θρόνον!
Καὶ καπνὸν δὲν κυνηγῶ.

Φέρεις, Μόσκοβε, τὸν Τόμον
Δίχως πίστιν, δίχως νόμον,
Δίχως ῥοῦβλι δηλαδή ;
Προσκυνοῦμεν καὶ τὸν Πάπαν
Ὅσοι φέρομεν τὴν κάππαν
Εὐσεβεῖς σου ὀπαδοί.

(Ἀναχωρεῖ ἐπαναλέγων τοὺς τελευταίους στίχους.)

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΤΕΤΑΡΤΗΣ ΠΡΑΞΕΩΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΠΡΑΞΙΣ ΠΕΜΤΗ.

ΣΚΗΝΗ Α'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, περιπατῶν μετὰ ταραχῆς.

Ἐκίνησα τῶν Πρεσβειῶν τὸν μέγαν ἐλατῆρα·
Ἀλλὰ μ' ἐκλείσθη τῆς Ἐδὲμ ἡ ἀνοιχθεῖσα θύρα·
Ἐλπίς τις δὲν ἀπέρεινεν εἰς πατριώτην πλέον,
Εἰς *θρέμμα τόπου*, εἰς ὀστοῦν *Ἑλλάδος ἐξ ὀστέων*.
Ἀνάγκη λοιπὸν ῥιζικῆς μεταβολῆς, ἀνάγκη·
Τὸν τόπον αὐτὸν ἔφαγον νεήλυδες καὶ Φράγκοι·
Ὁ τόπος εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀπωλείας τρέχει . . .
Τρεῖς χιλιάδας ἡ Ἑλλὰς χωρίων περιέχει·
Κ' ἐν ᾧ εἰς ἕνα ἕκαστον ἀπόγονον Προκρίτων
Ἀνάλογος ἦτον μερὶς τοῦ τόπου του τὸ τρίτον,
Οὐδ' εὐτελὲς χωρίδιον κἀνεὶς κἀνὲν κατέχει·
Ὁ τόπος εἰς τὴν ἄβυσσον τῆς ἀπωλείας τρέχει . . .
Δημοκρατία κάλλιον! καθεὶς ἡμῶν λαμβάνει
Ἓν πλούσιον πολίχνιον καὶ ζῇ πρὶν ἀποθάνῃ·
Καὶ χιλιάδες γίνονται μικρῶν μὲν Βασιλείων,
Πλὴν χωριστῶν ὡς πρόπαλαι, ὁπόσαι καὶ χωρίων . . .

(μετ' ὀλίγην σκέψιν.)

Ἂν ἀποτύχω σήμερον, ἐγὼ μετ' εὐγλωττίας
Κηρύττομαι εἰς τὴν Βουλὴν ἐχθρὸς τῆς Μοναρχίας,
Κ' εἰς πᾶσαν πρότασιν καλὴν κακὴν τῶν Γραμματέων
Ἀντὶ τοῦ ἀγενοῦς μου *Ναί*! ὑψῶ *Οὐχί*! γενναῖον·
Καὶ ἂν ὠθήσω τοὺς λαοὺς εἰς τὴν ἀποστασίαν,
Εἰς τὴν δευτέραν ὄψεται ὁ Θρόνος παρουσίαν (17) . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΚΗΝΗ Β'.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, μετὰ φαιδρότητος.

Ἡσύχασε· ἀπέβησαν τὰ πάντα θαυμασίως·
Τὰ πάντα εὐοδώθησαν· ὁ θρίαμβός μου ποῖος!
Πλὴν ποῦς καὶ ὁ κόπος μου! τὸ τόλμημά μου ποῖον!
Βαστάζω εἰς τὴν ζώνην μου ἑπτάδα Ὑπουργείων!

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, τρέμων ἐκ τῆς χαρᾶς.

Κα...θή...σε...τε...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἀφινόμενος εἰς μίαν ἕδραν.

Ἐγίνοντο τῶν Φράγκων αἱ θελήσεις
Καὶ τόσαι ἦσαν μάταιαι πισταί μου εἰσηγήσεις,
Ὁπόταν ἐπιτήδειον ἓν πλάσας ἐγὼ γράμμα
Τὸ ἔφερα ἐνώπιον τοῦ Θρόνου ἐν τῷ ἅμα.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, μετὰ θαυμασμοῦ.

Τί γράμμα;

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Εἷς ἀνώνυμος κατήγγελλε πλησίαν
Συνωμοσίας ἔκρηξιν καὶ ἀλληλοφονίαν·
Ἐγὼ τὴν ἐπεκύρωσα καὶ εἶπα ὅτι μόνον
Τὸ νέον Ὑπουργεῖόν μου διατηρεῖ τὸν Θρόνον,
Διότι αὐτὸ θέλουσι Βουλὴ καὶ Γερουσία,
Αὐτὸ ζητοῦσιν οἱ στρατοί, αὐτὸ τὰ Στραταρχεῖα...
Τὸ δίπλωμά σου ἔφερα, καὶ λάβε το καὶ χαῖρε.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, λαμβάνων καὶ φιλῶν τὸ ἔγγραφον.

Σοῦ, ὑψηλὲ προστάτα μου, αἱ πᾶσαι μου ἡμέραι...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(ἐκβάλλων ἀπὸ τοῦ δακτύλου του ἓν λιθοκόλλητον δακτύλιον.)

Πρὸς ἄλλα δῶρα ταπεινὸν τὸ δακτυλίδιόν μου . . .
Ἀλλ' ἀρραβῶνα κράτει το τῶν ὑποσχέσεών μου . . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἀνορθούμενος καὶ ὀπισθοδρομῶν.

Ἀδύνατον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐξακολουθῶν νὰ τὸ προσφέρῃ.

Παρακαλῶ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἐξακολουθῶν νὰ τὸ ἀποποιῆται.

Ποτέ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ ἱκετεύω.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Δὲν ἔλαβα δῶρον ποτὲ ἀνθρώπου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ πιστεύω.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Τοὺς δωρολήπτας θεωρῶ ἀξίους τιμωρίας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ζητῶ συγγνώμην τῆς πολλῆς αὐτῆς μου ἀκρισίας.
Εἰς τὸ μικρόν μου δάκτυλον ἰδοὺ εὐθὺς τὸ βάλλω . . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, δράττων αὐτό.

Πλὴν νὰ ἰδῶ τὴν πέτραν του . . .

(δοκιμάζων ἂν τὸν ἔρχεται.)

Μ' ἐμβαίνει; .. ἀμφιβάλλω . . .
Μ' ἐμβῆκεν . . . εἰς τὴν χεῖρά μου ἐκόλλησε καὶ μένει . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ τὸ ἐκβάλλω, στρατηγέ, ἂν θέλῃς . . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, μειδιῶν.

Τί σημαίνει ;

Τὰ σὰ ἐμὰ, κ' ἐμὰ τὰ σά . . .

(μετὰ σπουδαιότητος.)

Ἂν σ' ἔλαχον καὶ ἄλλα,

Νὰ μὲ τὰ φέρῃς· ἀγαπῶ πετράδια μεγάλα·

Ἐπεχειρίσθην συλλογὴν τῶν ὀρυκτῶν, πρὸ πάντων

Στρογγύλων λίθων τιμαλφῶν, σμαράγδων, ἀδαμάντων.

(Τοῦ σφίγγει τὴν δεξιὰν καὶ ἀναχωρεῖ.)

ΣΚΗΝΗ Γ'.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ, ἀσθμαίνων.

Ἀναγορεύθης Ὑπουργός ! . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ὁ τῆς οἰκονομίας,

Καὶ τοῦ Ταμείου σὺ λοιπὸν ἀνέμιζε τὰς μυίας.

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ἀνοίξαμεν τοῦ οἴκου σου καὶ τὴν ὀπίσω θύραν

Εἰς τόσων σου προσκυνητῶν τρεχόντων τὴν πλημμύραν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Καὶ τίνες ἦλθον ;

ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

Ἑκατὸν ὁ εἷς κτυπῶν τὸν ἄλλον,

Τὸ σύμπαν σκυλλολόγιον, μικροὶ μετὰ μεγάλων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τοὺς θαλάμους μου στιγμὰς ἀς μένωσιν ὀλίγας·
Καθ' ὅσον περιμένομαι, παρίσταμαι ὡς Γίγας·
Ἀλλὰ γνωρίζεις σὺ αὐτοὺς ἐκ φήμης ἢ ἐκ πείρας;
Ὀνόματά των λέγε με τινὰ ἢ χαρακτῆρας.

ΤΡΕΧΑΔΙΩΝ.

Εἷς τούτων ὑψηλόσωμος, ἰσχνὸς, ὠχρὸς καὶ πτύων
Καὶ τρίβων τὰς παλάμας του, καλεῖται Λύλικύων·
Ὁ λόγιος Συγκλητικὸς, ἡ σφόδρα νομικότης,
Ἐλευθερία σύσσωμος ὁμοῦ καὶ αὐλικότης·
Ἀνὴρ χρηστὸς καὶ τίμιος, πλὴν τὰ πλευρά του ξύων
Εἰς τῆς Αὐλῆς τὰ πρόστυλα ὡς ψωραλέος κύων.

Εἷς ἄλλος Ἐρεβίνθιος καλούμενος, καιλία
Ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ ἕως γονάτων μία
Καὶ ζώνει τῆς στρογγύλης του γαστρὸς τὸ περιέχον
Ὡς πίθος χιλιόλιτρος τριγύρω κύκλον ἔχων·
Αὐτὴν δὲ τυμπανοκτυπῶν εἰς πάντα Γραμματέα,
« Ἰδού, φωνάζει, αὐλικὴ καὶ ψῆφος καὶ σημαία! »

Ὁ Βουλευτὴς Σφονδύλιος τοῦ σκάφους του πυξίδα
Ἐπῆρε τὸ συμφέρον του, τὸν οἶκόν του πατρίδα·
Ἀλλάσσει ὄψεις τὴν αὐγὴν, ἀλλάσσει τὴν ἑσπέραν,
Ὡς οὐρανὸς τῶν Ἀθηνῶν δεκάκις τὴν ἡμέραν,
Κ' ἐπάνω τοῦ πολιτικοῦ παρίσταται κτιρίου
Ἀνεμοδείκτης εὔστροφος ἑκάστου Ὑπουργείου.

Ὁ Κλινιάδης, ἔμβλημα τῶν δούλων Ὑπαλλήλων,
Ἐνώπιον τρέμει παντὸς αὐτόχθονος ὡς φύλλον
Καὶ εἰς αὐτοὺς τοὺς γεωργοὺς ἡ κτίστας Ἀθηναίους
Προσκυνημοὺς κάμνει βαθεῖς, σταυροὺς ἐδαφιαίους·
Εἰς δύο κάμπτεται πτυχὰς τὸ ταπεινόν του σῶμα,
Ὁπότε καὶ τῆς πτέρνης των ἀσπάζεται τὸ χῶμα (18)...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΚΗΝΗ Δ'.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ΤΡΕΧΑΛΙΩΝ.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Κατέστης Ὑπουργὸς λοιπόν, κατέστης· σὲ συγχαίρω·
Ἀλλ' ἴδωμεν, ἀλλ' ἴδωμεν καὶ σοῦ τὰ περαιτέρω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὰ περαιτέρω καὶ τὰ νῦν, ὦ γέρων, καλὰ λίαν.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Καὶ πρῶτον πρῶτον ἴδωμεν τὴν ατυγερὰν λῃστείαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὰ ἔθιμα, τὰ ἤθη της ἑκάστη ἔχει χώρα,
Καὶ ἡ λῃστεία παλαιὰ τοῦ ἔθνους ἡμῶν ψώρα.

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, μετ' ἀγανακτήσεως.

Ἡ τῶν κακούργων λογικὴ, ψευδὴς εἰς τὴν οὐσίαν
Καὶ πᾶσαν καταισχύνουσα τὴν ζῶσαν κοινωνίαν!
Ἡ τῶν κακούργων λογικὴ, δι' ἅπαντα τὸν χρόνον
Καθιεροῦσα τὴν κλοπὴν ὀλίγων λυμεώνων!
Εἰπέ με, ὅτε εἴχομεν τὸν ἐθνικὸν ἀγῶνα,
Ἂν εἰς τοιοῦτον ἤμεθα κακίας κυκεῶνα·
Ἂν Ὑπαλλήλων χιλιὰς, λαμβάνουσα προστάτας
Πεντήκοντα ἑξήκοντα τοῦ ἔθνους Παραστάτας,
Ὑπέκλεπτε τὸ ἥμισυ τῶν ἐθνικῶν πρόσοδων
Καὶ τοὺς λῃστὰς ἠσπάζετο ἐν μέσῳ τῶν τριόδων·
Ἂν ἔθιμον τοῦ Ἕλληνος ὑπῆρχεν ἡ λῃστεία,
Καὶ ἂν ὑπῆρχεν ἦθός του ἡ μαύρη ἀτιμία.
Πῶς τότε καὶ πῶς ὕστερον ἐπὶ τοῦ Κυβερνήτου
Ὑπῆρξεν ἔντιμος, ἁγνὸς αὐτὸς καὶ ἡ ζωή του;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Φιλίππου βασιλεύοντος, ὑπῆρξεν ἡ Γαλλία
Εἰς πᾶσαν τὴν διαφθορὰν καὶ τὴν κλοπὴν ἀλλοία;

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ὁ Φίλιππος πολύτροπος, εἰς εἰκοσαετίαν
Ψευδῆ τὴν συνταγματικὴν καθίστα Πολιτείαν,
Καὶ τὴν προσωπικὴν αὐτοῦ κυβέρνησιν ἐμβάλλων
Διέφθειρε τὴν Σύγκλητον καὶ τὴν Βουλὴν τῶν Γάλλων·
Ἐν ᾧ δ' αὐτὸς, ἀντὶ κακῶν ἑλληνικῶν τοιούτων,
Διέχυνεν ἁπανταχοῦ τὴν δόξαν καὶ τὸν πλοῦτον
Προάγων τὴν γεωργικὴν, τὴν βιομηχανίαν,
Ἐκτείνων τὸ ἐμπόριον, ὑψῶν τὴν ναυτηλίαν,
Ἐξαίφνης ἀνυπόδητος ἐκ τῶν Ἀνακτορίων
Εὑρέθη τρέχων τὰς μακρὰς ὁδοὺς τῶν Παρισίων,
Καὶ κράζων « ὡς ὁ Κάρολος! » καὶ ἄφρων πολλὰς ὥρας
Μακρὰν τῆς τῶν πατέρων του ἐσφενδονίσθη χώρας,
Ὁ δὲ λαὸς τὸν θρόνον του ἀπὸ τῶν παραθύρων
Κατέρριψεν ὡς σκύβαλον εἰς τοὺς βορβόρους σύρων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ Σύνταγμα πλάσμα ὑμῶν ὑπῆρξε τῶν λογίων.
Ἐὰν τὸ Σύνταγμα κακὸν, τὸ σφάλμα ἡμῶν ποῖον;

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Τὸ Σύνταγμα μέχρις αὐτῆς τῆς ὥρας ἐφαρμόσθη,
Καὶ εἰς τὸν πάπυρον γραφὲν ποτὲ κἂν ἀνεγνώσθη;
Ἡ ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν εἰς τὸν λαὸν ἀφέθη,
Καὶ εἰς τὴν Σύγκλητον ὁ νοῦς, ἡ ἀρετὴ ἐτέθη;
Πρωθυπουργὸς χρόνον τινὰ ἐξέχων διωρίσθη,
Καὶ Ὑπουργεῖον μετ' αὐτοῦ σοφὸν συνεψηφίσθη;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Συνεζητήθη μετ' αὐτοῦ παρὰ τῆς Βασιλείας
Τὸ Πρόγραμμα τῆς ἐθνικῆς προόδου καὶ παιδείας;
Ὁ αὐτοχθονισμὸς τινῶν κακῶν ἐτιμωρήθη;
Ἀρχαϊκός τις χαρακτὴρ καὶ μέγας ἐτιμήθη;
Οὐδὲν τοιοῦτον ἔγεινε ποτὲ, καὶ οὐδεμία
Ἐδόθη πρὸς τὸν Ἕλληνα μικρὰ χειραγωγία.
Εἰς πάντα βαίνουσα σαπρὸν, εἰς πάντα λυμεῶνα,
Ἡ Ἐξουσία ἔφερεν αὐτὸν τὸν κυκεῶνα.
Ὑπὲρ τοῦ Ἕλληνος λοιπὸν καὶ τῆς Ἐλευθερίας
Ἐγὼ διαμαρτύρομαι εἰς γενεὰς μυρίας (19).

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ σέβομαι ὡς λόγιον, καὶ πᾶσα προτροπή σου
Μὲ ὠφελεῖ... πλὴν Ὑπουργὸς ὑπάρχω, συλλογίσου...

(Θέλει ν' ἀναχωρήσῃ.)

ΕΥΘΥΦΡΩΝ, κρατῶν αὐτόν.

Μὴ σπεύδῃς... ἄκουσον μικρὸν ἐνύπνιον πρεσβύτου...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἀκούω σε...

(καθ' ἑαυτόν.)

Τρισύψιστε! καὶ ἄλλη συμβουλή του!

ΕΥΘΥΦΡΩΝ.

Ἦτον σκότος· τὸν Μεζίτην ἀπεκοίμιζον γλυκὰ
Εἰς ἠπείρων δύο κόλπους δύο θαλασσῶν τὰ χείλη,
Ὅτε βήματα ἐκτείνων ὁ Μαχμούτης νεκρικὰ
Ἦλθε, καὶ τῶν Ἀνακτόρων ὅλοι ἔτριζαν οἱ στύλοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Αἵματος τὸ μέτωπόν του ἐστιγμάτιζον κηλίδες,
Καὶ χολῆς τὸν πώγωνά του ἐκιτρίνιζον ῥανίδες,
Κ' ἔκραξεν· « Γιέ μου, χαῖρε!
« Σ' ἔρχονται λαμπραὶ ἡμέραι.

« Τὸ ἐξ ὅλων τῶν στοιχείων τῆς ἑλληνικῆς φυλῆς
« Ὑψωθὲν εἰς τὰς Ἀθήνας εἴδωλον Ἐλευθερίας
« Ἔκλινε, καὶ ἤδη πίπτει στερημένον κεφαλῆς
« Χάρις εἰς τὸν βοηθόν σου λίσγον τῆς Αὐτοχθονίας.
« Ἐν ᾧ σὺ ἀνακαινίζεις Κράτος πεπαλαιωμένον,
« Κράτος νεωστὶ ὁ Ἕλλην καταστρέφει ὠρθωμένον.
« Τάφος των ἡ χθών των! χαῖρε!
« Σ' ἔρχονται λαμπραὶ ἡμέραι.

« Οἱ τυφλοὶ ἐπαναστάται εἰς σκυβάλων των σωρὸν
« Τὸν ὡραῖον μαργαρίτην ἔῤῥιψαν τοῦ ἐθνισμοῦ των,
« Ἐν ᾧ τοῦτον ἐντὸς δέκα κιβωτίων σιδηρῶν
« Ἕως χθὲς κλειστὸν ἐκράτουν ὡς πολύτιμόν των πλοῦτον.
« Ἔσχιναν τὴν διαθήκην τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου,
« Καὶ σὺ μένεις κληρονόμος καὶ διάδοχος ἐκείνου.
« Καταγέλα τους καὶ χαῖρε!
« Σ' ἔρχονται λαμπραὶ ἡμέραι.

« Ὅταν τούτους περιζώνων στρατοὺς ἔστελλα πολλοὺς,
« Ἔτρωγον ἱππεῖς πεζούς μου τῶν βουνῶν των τὰ θηρία·
« Μετεβάλλοντο αἱ πέτραι τότε εἰς Ἀρματωλούς·
« Οἱ Ἀρματωλοί των τώρα ἔγειναν πετρῶν σωρεία·
« Καὶ εἰς τὴν φωνὴν ὁ Ἕλλην τοῦ συμφέροντος ὑπείκων
« Θυσιάζει τὴν πατρίδα εἰς τὸν ἴδιόν του οἶκον.
« Δι' αὐτό, υἱέ μου, χαῖρε!
« Σ' ἔρχονται λαμπραὶ ἡμέραι. »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἶπε, καὶ ἀπεμακρύνθη φεύγων τὸν Αὐγερινόν·
Ἀπετύφλονε τὰς ὄψεις ἡ χρυσόκυρτός του σπάθη·
Πλῆθος ἔκθαμβον Ἑλλήνων καὶ ὁμοῦ Ὀθωμανῶν
Εἰς τὴν ἀδαμάντινόν του ἡμισέληνον ἐστάθη·
Ἀλλ' ἐκεῖνος τὸν Μεζίτην βλέπων ἔτι ἀνυψώθη,
Καὶ εἰς κόκκινον ὡς αἷμα σύννεφον μετεμορφώθη
Κερανυοφωνάζων· « χαῖρε!
« Σ' ἔρχονται λαμπραὶ ἡμέραι. »

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐν ᾧ φεύγει ὁ Εὐθύφρων.

Ἐγήρασεν· οἱ λόγοι του νοὸς ἐστερημένοι (20) . . .
Ὁ Ἱεράρχης Ἀθηνῶν τὸν ὅρκον σου προσμένει . . .

(Ἀνοίγει τὴν ἐσώθυραν, διὰ τῆς ὁποίας φαίνονται πολλοὶ συρρέοντες ἔνδοθεν.)

ΣΚΗΝΗ Ε'.

ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ, ΒΟΥΛΕΥΤΑΙ καὶ πλῆθος ΤΗΛΑΔΗΩΝ, πρῶτος δὲ ὅλων ὁ ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ, καὶ οἱ ΑΝΩΤΕΡΩ.

ΔΥΟ ΓΕΡΟΥΣΙΑΣΤΑΙ, κάμνοντες τόπον ἀνὰ μέσον τῶν ἄλλων εἰς τὸν Τρεμογνάθονα.

Ὁ Εὐφραδὴς ῥήτωρ ἡμῶν . . .

Ἄλλος.

Ἀκούσατε . . .

Ἄλλος.

Σταθῆτε . . .

Ἡ γηραλέα γνάθος του προφητικῶς κινεῖται . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΤΡΕΜΟΓΝΑΘΩΝ, πλησιάζων βραδέως πρὸς τὸν Στρεψιάδην καὶ ταυλίζων.

Ὦ! χαι-χαι-χαῖρε! χαι-χαι-χαῖρε τρίς! α α-ἀγλαΐσμα τοῦ τόπου!
Ὦ ἄν-θρω-θρω-θρωπε θαυμάσιε, ἀνώτερε ἀν-θρω-θρω-θρώπου!
Προσ-φε φε-φέρομεν εἰς τὸν Θεὸν ἡμεῖς εὐ-χα-χα-χαριστήσεις,
Διό-τι-τι-τι τὰς θερμὰς ἡμῶν εἰσήκου-σε-σε-σε δεήσεις.
Αι-αι-αἱ γλαῦκες αὐτο-χθο-χθο-χθόνισαι (21),
Τοῦ οἴ-κου-κου-κου σου γει-το-το-τόνισαι,
Κ' ἐ-κει-κει-κεῖναι σὲ συγ-χαι χαι-χαίρουσι
Και-και-καὶ ὕμνους σου προ-φε-φε-φέρουσι.
Τα-τα-τὰ δάση ψι-ψι-ψιθυρίζουσιν,
Αι-αι-αἱ βρύσεις κε-κε-κελαρύζουσιν,
Οἱ βάτραχοι κο-κο-κο-κράζουσι
Καὶ ζη-ζη-ζη-ζῆθι! ζῆθι! κράζουσι·
Κ' ἐγὼ τὴν γλῶσσαν ε-ε-ε-ἔλυσα,
Ἐβόμβησα ὡς με-με-με-μέλισσα,
Ὡς ὄρνις ἐ-κα-κα-κα-κακάρισα,
Ὡς πέρδιξ ἐ-κα-κα-κα-κακκάβισα,
Ὡς τέττιξ ἐ-τε-τε-τε-τερέτισα
Καὶ σ' ἐθαθυ-χαι-χαι-χαι-χαιρέτησα.

ΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΗΣ, ἐν ἐκστάσει.

Τεμάχιον ῥητορικῆς!

Ἄλλος, ἐν θαυμασμῷ.

Προσφώνησις, ὁποία
Ὁποία οὐδὲ τῆς Βουλῆς αὐτῆς ἡ ἐτησία!

Ἄλλος, ἐν ἀγαλλιάσει.

Ἀφ' οὗ δωρεῖται εἰς ἡμᾶς τὸ Σύνταγμα σοφίαν,
Ὁποίαν ἄλλων ἔχομεν πεπαιδευμένων χρείαν;

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, πρὸς ὅλους.

Εὐγνωμονῶ, φίλοι πιστοὶ καὶ ἀφωσιωμένοι!..
Ὑπάγωμεν... τὸν Ὑπουργὸν τὸ Κράτος περιμένει.

(Ἐξέρχεται διὰ τῆς ἀντικρυνῆς θύρας παρακολουθούμενος ὑπὸ πάντων.)

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΣΑΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ.

(1) Εἰς τὴν προκειμένην κωμῳδίαν σκοπὸν κύριον προεθέμην τὴν περὶ τοῦ συνταγματικοῦ δίκαιον ἐκπαίδευσιν τῶν Ἑλλήνων. Πρὸς τοῦτο, καταπολεμῶ τὰς ἰδιοτελεῖς ἀρχὰς ἐπαρχιακῶν τινων Προκρίτων οὐχ ἧττον ἢ τὰς καταχρήσεις τῆς Κυβερνήσεως.

Οἱ γεννάδαι οὗτοι σεμνυνόμενοι αὐτοκαλοῦνται ἄνθρωποι τοῦ τόπου πρὸς διαστολὴν τῶν μὴ ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι γεννηθέντων Ἑλλήνων, ἀλλ' ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἢ μετέπειτα ἐλθόντων. Διὰ τοιαύτης σατανικῆς φράσεως καταβιβάζουσιν εἰς γενεὰν Εἰλώτων τοὺς τὴν αὐτὴν πρεσβεύοντας θρησκείαν, τὴν αὐτὴν ἔχοντας καταγωγήν, τὴν αὐτὴν ὁμιλοῦντας διάλεκτον καὶ ἀπὸ τριάκοντα ἤδη ἐνιαυτῶν ἐν τῷ ἑλληνικῷ Κράτει μεταναστεύσαντας Ἕλληνας, ἐν ᾧ τὸν ἀλλόγλωσσον, τὸν ἀλλόφυλον καὶ ἀλλόδοξον Ῥῶσον μετὰ πενταετῆ ἐν τῇ Γαλλίᾳ διαμονὴν πολιτογραφηθέντα ὁ Γάλλος ὀνομάζει Γάλλον καὶ φρονεῖ ἀδελφόν.

Πρὸς τίνας δὲ φέρονται οὕτω; πρὸς τοὺς αὐτῶν ὁμογενεῖς, οἵτινες διὰ τῆς Οἰκουμενικῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει Συνόδου ἐπὶ τρεῖς σιδηροῦς αἰῶνας διετήρησαν ἀκέραιον τὴν πίστιν καὶ τὴν ἐθνικότητα τοῦ ἑλληνικοῦ γένους· οἵτινες διὰ τοῦ Ῥήγα καὶ Κοραῆ ἐξύπνισαν αὐτὸ βαθέως κοιμώμενον· οἵτινες διὰ τῶν Μαυρογενῶν καὶ Μουρουζῶν προητοίμασαν τὸ ναυτικὸν τῆς Ὕδρας, τῶν Πετσῶν καὶ τῶν Ψαρῶν· οἵτινες διὰ τοῦ Τσακαλόφου καὶ Ξάνθου συνέστησαν τὴν Φιλικὴν Ἑταιρείαν· οἵτινες διὰ τῶν Ὑψηλαντῶν καὶ Σούτσων ἔδωκαν τὸ σύνθημα τῆς ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως εἰς τὴν Δακίαν καὶ διὰ περισπασμοῦ ἑκατοντακισχιλίων παραδουναβίων Ὀθωμανῶν ἔσωσαν ἀπαρασκεύαστον ἔτι οὖσαν τὴν Ἑλλάδα· οἵτινες διὰ τοῦ Δημητρίου Ὑψηλάντου, τοῦ Μαυροκορδάτου καὶ Νέγρου ἱδρύσαντες τὰς δύο Γερουσίας καὶ τὸν Ἄρειον Πάγον, κατέβαλον τὰ πρῶτα θεμέλια τῆς εὐνομίας τοῦ Κράτους· οἵτινες διὰ τοῦ Μεταξᾶ καὶ ἄλλων Ἑπτανησίων ἤραντο τὴν μεγάλην νίκην τῆς Δάλας· οἵτινες διὰ τοῦ Σουλίου

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

καὶ τῶν εἴκοσιν ἡρώων του ἐπὶ ἕνα ἐνιαυτὸν ἀνεχαίτισαν τὸν Χουρσίτην εἰσβάλλοντα εἰς τὴν Πελοπόννησον· οἵτινες διὰ τοῦ Μάρκου Βοτζάρου ἠνάγκασαν εἰς ἀνάζευξιν τὸν φοβερὸν Σατράπην τῆς Σκόδρας· οἵτινες διὰ τοῦ Παπανικολῆ καὶ Καλάρου ἐματαίωσαν εἰς Ἐρισσὸν, Χίον, Τένεδον καὶ Σάμον τέσσαρας ἐκστρατείας ναυτικάς· οἵτινες διὰ τοῦ Ζαβέλα ἔδρεψαν δάφνας ἀμαράντους εἰς Ἀμπλανὴν καὶ Κλείσοβαν· οἵτινες διὰ τοῦ Καραΐσκου ἀρχιστρατηγοῦντος καὶ θριαμβεύοντος εἰς Δίστομον καὶ Ἀράχοβαν ἔδωκαν καιρὸν εἰς τὴν σωτήριον μισολάβησιν τῶν πρωτατίδων Δυνάμεων· οἵτινες διὰ τῶν συμβάσεων τῆς τριπλῆς Συμμαχίας παραιτήσαντες εἰς τοὺς Ὀθωμανοὺς τὰ κατὰ τὴν Θρᾴκην, Ἰωνίαν, Χίον καὶ Κύπρον δημευθέντα κτήματά των, ἀντηγόρασαν τὰ κατὰ τὴν Πελοπόννησον καὶ Χέρσον Ἑλλάδα ὀθωμανικὰ πρὸς ὄφελος ἐθνικὸν καὶ οὐδὲν ἴδιον· οἵτινες ἔδωκαν τὴν Σάμον, τὸ φρούριον τῆς Γραμβούσης, τὰς ἀναστατωμένας τῆς Κρήτης Ἐπαρχίας καὶ τοῦ Ἰκαρίου πελάγους τὰς νήσους πρὸς ἀνταλλαγὴν τῆς Ἀττικῆς καὶ τῆς Αἰτωλίας· οἵτινες τέλος, πολεμήσαντες ἑπτὰ ἔτη μετὰ τῶν νῦν ἐλευθέρων Ἑλλήνων εἰς μυρίας μάχας, συνέστησαν μετ' αὐτῶν Κράτος αὐτόνομον, καὶ δι' ἐθνικοῦ δανείου τοῦ Κράτους τούτου ἐπὶ νομῇ ἑνδεκα ἑκατομμυρίων δραχμῶν ἐξηγόρασαν καὶ αὐτοὶ τὴν Φθιώτιδα, τὴν Εὔβοιαν καὶ τὴν Ἀκαρνανίαν.

Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ Κράτους τούτου οἱ Ἕλληνες οὗτοι τῆς δούλης Ἑλλάδος ὡς καὶ οἱ τῆς ἐλευθέρας ἔχουσιν ἀπὸ πατρὸς εἰς υἱὸν ἀπαράγραπτα δικαιώματα, τὸ δικαίωμα τῶν κατὰ γῆν καὶ κατὰ θάλασσαν ἀγώνων των, τὸ δικαίωμα τῆς πείνης καὶ τῆς δίψης των, τὸ δικαίωμα τῆς χύσεως τῶν δακρύων καὶ τῶν αἱμάτων των, τὸ δικαίωμα τῆς ἀπολεσθείσης περιουσίας καὶ πατρίδος των. Αὐτοὶ καὶ σήμερον ἐγείρουσιν εἰς Ἀθήνας τὸ Πανεπιστήμιον, κτίζουσι τὸ Φιλεκπαιδευτικὸν Κατάστημα, ὑψοῦσι τὸ Ἀστεροσκοπεῖον καὶ δι' ἄδρῶν προσφορῶν των διατηροῦσιν ὅλας τὰς ἐν Ἑλλάδι ἐπιστημονικὰς καὶ φιλολογικὰς Ἑταιρείας.

Καὶ ταῦτα γράφονται πρὸς γνῶσιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, πάντῃ ἀμέτοχου εἰς τὰς καταχθονίους ἰδέας ὀλίγων τινῶν αἱρεσιαρχῶν τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ.

Οἱ αὐτοί, οὐχὶ μόνον πρὸς τοὺς ἀλλοδαποὺς Ἕλληνας μισάδελφοι, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς συνεπαρχιώτας αὐτῶν τυραννόφρονες, θεωροῦσι τούτους ὡς ἰδιοκτητά των ἀνθράποδα λέγοντες ἀσυστόλως· ἀδελφός μου, οἱ ἄνθρωποί μου, ἡ Ἐπαρχία μου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οἱ καὶ τὸν Βασιλέα ὅτι ξένον ὡς μὴ ἄνθρωπον τοῦ τόπου ἀποκαλοῦντες φαῦλοι οὗτοι ἀνθρωπίσκοι, ἂν ἐν τῇ Πρωτευούσῃ ἀποτύχωσι τῶν παραλόγων των ἀξιώσεων, τείνουσιν ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις πρὸς κατάλυσιν τῆς Μοναρχίας. Ζητοῦντες ὅπως δήποτε τὴν ἀνύψωσιν τῆς ἰδίας δυνάμεως, ὡς χρυσοῦν ἐνύπνιον ὀνειρεύονται τὴν ἐπὶ τῶν ἐρειπίων τῆς Βασιλείας καθίδρυσιν πολυαρίθμων μικρῶν Πολιτειῶν ἀντιληστευομένων παρ' αὐτῶν.

Τοιουτοτρόπως ἡ συνταγματικὴ Πολιτεία, ἥτις εἶχεν ἱερὰν ἀποστολὴν τὴν ἀπελευθέρωσιν τοῦ ἑλληνικοῦ γένους, καθίσταται διὰ τὴν κακοήθειαν καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν τινῶν δηλητήριον διαλύσεως τῆς μεγάλης ἑλληνικῆς ὁλομελείας.

Ἀλλ' ἡ μωρὰ Κυβέρνησις πταίει κατὰ τοῦτο. Διατί ἀπὸ δεκαοκτὼ ἤδη ἐτῶν δὲ διανέμει τὴν ἐθνικὴν γῆν εἰς τὸν λαόν; Διατί ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις δὲν χορηγεῖ ἀσφάλειαν εἰς αὐτόν; Διατί δὲν ἀπαλλάττει αὐτὸν τῆς καταπιέσεως τῶν Μεταβατικῶν καὶ τῶν Ἐνοικιαστῶν; Διατί δὲν ἐλαφρύνει τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ὑπερόγκους φόρους Διατί δὲν φωταγωγεῖ αὐτὸν διὰ τῆς ἱερᾶς καὶ κοσμικῆς διδασκαλίας;

(2) Ποῖον προσβάλλω; — Τὸν Γαρδικιώτην Γρίβαν; οὐδαμῶς· αὐτὸς ἔπαυσε αὐλαρχῶν. — Τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην; οὐδ' αὐτόν· αὐτὸς δὲν ὑπέπεσεν εἰς δωροδοκίας.

Προσβάλλω τὴν Αὐλαρχίαν, τὴν ἐν Ἑλλάδι τετάρτην αὐτὴν δύναμιν, ἥτις, καίτοι παρὰ τοῦ Συντάγματος ἀκαθιέρωτος, ἀναμιγνύεται ὅμως εἰς πάντα τὰ ἐν τοῖς Ὑπουργείοις, εἰς πάντα τὰ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ εἰς πάντα τὰ ἐν τῇ Γερουσίᾳ γινόμενα.

Ἐν ὅσῳ ἡ ἄνομος αὐτὴ δύναμις νοθεύει τὰ πάντα, οὐδεμία ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος ἐφικτή.

(3) Ὁ ἑλληνικὸς Χάρτης χορηγεῖ πρὸς τὸν λαὸν τὴν ἐκλογὴν τῶν Βουλευτῶν του. Ἀλλ' ἡ Κυβέρνησις κατὰ πᾶσαν τριετίαν σφετερίζεται τὸ δίκαιον τοῦτο ἀναιδῶς διὰ τεσσάρων μεθόδων· ὁτὲ μὲν παραλάττει διὰ τῶν ὀργάνων της τοὺς ἐκλεκτικοὺς κατακλόγους· ὁτὲ δὲ πληροῖ τὰς κάλπας ψηφοδελτίων τῆς χειρός της· σήμερον διὰ τῶν Νομαρχῶν δίδει τὰ τῆς Βουλῆς εἰσιτήρια εἰς τοὺς ἀποτυχόντας ὑποψηφίους της, καὶ οὗτοι ἐμβαίνοντες εἰς τὴν Βουλὴν προετοιμάζουσιν ὑπὲρ ἑαυτῶν τὴν ἐξέλεγξιν· αὔριον διὰ τῶν Ὑπουργῶν ἀποκηρύττει τοὺς νομίμους Παραστάτας Ἐπαρχίας τινὸς καὶ τοὺς ἐξωκλείει τῆς συνόδου.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐπειδὴ δὲ ὁ ἀκρογωνιαῖος λίθος τοῦ συνταγματικοῦ οἰκοδομήματος ἡ βουλευτικὴ ἐστιν ἐκλογή, ἡ Ἑλλὰς οὐδέποτε εἶχεν οὐδὲ νῦν ἔχει Σύνταγμα.

(4) Ἐπὶ τῆς πρώτης περιόδου ἡ διαρπαγὴ τοῦ δημοσίου πλούτου ὑπῆρχε φρικαλέα. Ὁ δεῖνα πολεμικὸς Βουλευτὴς ἔλεγε πρὸς τὸν Κωλέττην· « Ἂν δὲν μὲ δώσῃς ὅλου « τοῦ Νομοῦ μου τοὺς Τελώνας, τοὺς Οἰκονομικοὺς Ἐπιτρόπους, τοὺς Ταμίας καὶ « τοὺς Ἀποθηκάρχας, κηρύττομαι κατὰ τῆς Κυβερνήσεως. »

Ὁ δεῖνα πολιτικὸς Βουλευτὴς ἔλεγε πρὸς τὸν Κωλέττην· « Ἰδοὺ σὲ δίδω κατάλο- « γον τριακοσίων μελλόντων ὑπαλλήλων. Ἢ αὐτοὺς διορίζεις, ἢ δὲν ἔχεις τὰς « ψήφους μου. »

Εἰς τὸν οἶκον μεγάλου τινὸς δημοκόπου τῆς Βουλῆς ἔγινε, κατὰ τὰ 1846, συνέλευ- σις δώδεκα τῶν ἰσχυροτέρων αὐτῆς μελῶν, καὶ ἀπεφασίσθη ὁ διορισμὸς Ὑπουργοῦ τῆς οἰκονομίας ἐπὶ συμφωνίᾳ μερίδος δι' ἕκαστον ἐκ πεντήκοντα χιλιάδων δραχμῶν.

Σήμερον ἡ τοιαύτη τῆς κοινῆς περιουσίας λήστευσις ηλαττώθη κατά τι, καὶ ἡ αἴτησις αὐτῆς γίνεται παρά τινων Βουλευτῶν διὰ τύπων εὐσχημοτέρων. Ἀλλὰ καὶ οὕτως, ὑπὲρ [illegible] ἑκατομμύρια κλέπτονται κατ' ἔτος.

Ἡ Βασιλ[illegible]ρεπει νὰ πράξῃ; πρέπει, ἀνεξαρτήτως τῆς βουλευτικῆς θελήσεως, νὰ ἐκλέξῃ τιμίους καὶ ἱκανοὺς Ὑπουργούς, Ὑπογραμματεῖς, Νομάρχας, Ἐπάρχους, Μοιράρχους, καὶ δι' αὐτῶν καὶ διὰ τῆς ἐπαυξήσεως τοῦ τακτοῦ στρατοῦ νὰ φέρῃ τάξιν καὶ ἀσφάλειαν εἰς τὰς Ἐπαρχίας· ἂν δὲ οἱ Βουλευταί, μὴ ἀπολαύοντες παράνομα ὠφελήματα, καταστῶσιν ἀχαλίνωτοι, πρέπει τότε νὰ διαλύσῃ τὴν Βουλήν. Ἡ μετ' αὐτὴν συγκροτηθησομένη ἀναμφιβόλως ἔσεται σωφρονεστέρα, καθ' ὅσον ὁ ἑλληνικὸς λαὸς ἀπηύδησε λεηλατούμενος καὶ φονευόμενος ὑπὸ τῶν Κομ. ματαρχῶν του καὶ πᾶσα εἰς τὸ ἑξῆς δημοκοπία κατέστη ἀνίσχυρος.

(5) Πᾶς ἀγράμματος Βουλευτὴς νομίζει ὅτι, ἐκστηθίζων δύο λέξεις γαλλικὰς καὶ λαμβάνων ἓν μάθημα ὀρχήσεως, καθίσταται ἄριστος Ὑπουργὸς εἰς τὸ Γραφεῖον καὶ χορευτὴς θαυμάσιος εἰς τὸ Ἀνακτόριον.

Πόσον ἐντιμότερα εἰς τὰς πολιὰς τρίχας τινῶν ἦτον ἡ Κινκινάτιος εἰς τὸ ἄροτρον προσήλωσις! Σκιρτῶντες οὗτοι ὡς ἄρκτοι χωρὶς ὀδόντων καὶ ὀνύχων, γίνονται εἰς τοὺς ἀλλοεθνεῖς καταγέλαστοι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

(6) Οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ ἐν τῷ Ἐκλεκτικῷ Νόμῳ περιώρισαν τὰς Ἐπαρχίας εἰς τὴν ἐκλογὴν Βουλευτῶν ἐντοπίων μόνον. Ἐροβήθησαν οἱ κακοδαίμονες μή τινες λόγιοι, ἐν Ἀθήναις ἢ ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις παρεπιδημεῦντες, ἁρπάσωσι τὸ βούτυρον τῆς Τριπόλεώς των.

Οἱ αὐτοὶ ἔπειτα παρίσυρον τὰς Βουλὰς, αἵτινες ἀπαιτήσασαι τὰ μὴ δυνατὰ παρὰ τῶν Σωματείων τὰ κατέστρεψαν ἐμμέσως· σήμερον δὲ οὐδὲ Ἠπείρου, οὐδὲ Θεσσαλίας, οὐδὲ Μακεδονίας, οὐδὲ Θρᾴκης, οὐδὲ Κρήτης, οὐδὲ Ψαρῶν Ἀντιπρόσωποι, συνεδρεύοντες ἐν τῇ Βουλῇ, ἐφίλκουσι τὸ βλέμμα τῆς ὀθωμανικῆς Ἑλλάδος καὶ παριστῶσι κεφαλὴν αὐτῆς τὰς Ἀθήνας.

Οὕτως οἱ ἀρχηγοὶ τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ ἐβλοσφόνησαν τὸ Γένος· ἀλλ' οἱ μὲν α ὑτῶν μάχαιραν ἔδωκαν, μάχαιραν ἔλαβον· οἱ δὲ περιφέρονται κατηχυμμένοι.

Ἐὰν ὁ Ἐκλεκτικὸς Νόμος δὲν πλατυνθῇ, ἐὰν τὰ Σωματεῖα δὲν ἀναζήσωσιν, ἡ συνταγματικὴ Πολιτεία, στερουμένη διανοίας καὶ ἀντιπροσωπεύουσα συμφέροντα Ἐπαρχίας καὶ οὐχὶ Γένους, καθίσταται ὀλεθρία εἰς τὴν εὐνομίαν τῆς Ἑλλάδος καὶ εἰς τὸ μέλλον αὐτῆς μεγαλεῖον.

Ὁ Χάρτης ἡμῶν, ὁποῖος σήμερον ὑφίσταται, ὑπάρχει ὁ ὑπὸ τῆς Δηϊανείρας εἰς τὸ αἷμα ἐμβαφεὶς χιτὼν, εἰς ὃν ἀσπαίρουσα καταναλίσκεται ὡς Ἡρακλῆς ἡ Ἑλλάς.

Ἡ μεταρρύθμισις λοιπὸν τοῦ Ἐκλεκτικοῦ Νόμου καὶ ἡ ἀνάστασις τῶν Σωματείων εἰσὶ τὰ δύο ἀναγκαιότατα συμπληρωτικὰ τοῦ Συντάγματος Ἄρθρα.

Τῶν πολιτικῶν ἀρχῶν τούτων τὴν ἀνάπτυξιν θεωρῶ ἀναγκαίαν κατ' αὐτὴν μάλιστα τὴν ἐποχὴν, ὅτε ἅπαντες σχεδὸν ἐξανίστανται κατὰ τῆς συνταγματικῆς Πολιτείας, τὴν ὁποίαν οἱ μὲν Αὐτοχθονισταὶ κατεκολόβωσαν καὶ παρεμόρφωσαν, ἡ δὲ Κυβέρνησις ἐπεβουλεύθη καὶ διέφθειρεν.

(7) Πόσα εἴδομεν καὶ πόσα ἠκούσαμεν οἱ λόγιοι! Πῶς ἔτι ζῶμεν καὶ δὲν ἀπεθάνομεν ἐκ τῆς θλίψεως!

Βουλευτής τις, κατὰ τὰ 1848, ἔκραξεν ἀπὸ τοῦ Βήματος· «Ἐγὼ βρέσχω τὴν ψῆφόν μου δὲν δίδω.» Ὦ τῆς καπηλεύσεως! Ὦ τῆς κυναιδείας!

(8) Εἰς οὐδεμίαν συνταγματικὴν Πολιτείαν εἰσὶν ὁμοιάσθη τὰ βουλευτικὰ Σώματα. Ἀλλ' οἱ ματαιώσαντες τοὺς ὑπὲρ Ἑλλάδος νοεροὺς ἀγῶνας τῶν λογίων ἡμῶν φατριάρχαι τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ, ἀφ' οὗ διὰ ψηφίσματος ἐπὶ τρὶς καὶ πέντε ὁλο-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σχιρῆ ἔτη ἀπεστέρησαν τῶν πολιτικῶν δικαίων πάντας σχεδὸν τοὺς μὴ ἐν τῇ ἑλληνικῇ Ἐπικρατείᾳ γεννηθέντας Ἕλληνας, ἀφ' οὗ διὰ τῆς εἰς αὐτοὺς ἐπιβληθείσης τριετοῦς διαμονῆς ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις τοὺς ἀπέκλεισαν τῆς Βουλῆς, ἀφ' οὗ διὰ τῆς ἀπαιτηθείσης ἐγκαταστάσεως αὐτῶν ἐν τοῖς δήμοις τῶν Σωματείων τοὺς ἀπέβαλον τῆς παραστάσεως ἔτι τούτων, ἀφ' οὗ τέλος διὰ τοῦ φραγμοῦ τῶν γερουσιαστικῶν προσόντων τοὺς ἀφώρισαν καὶ τῆς Γερουσίας, τότε αὐτοὶ ἑαυτοὺς ἐμισθοδότησαν ἀνὰ διακοσίας πεντήκοντα καὶ πεντακοσίας δραχμὰς μηνιαίας· ὥστε σήμερον οὐδεὶς Βουλευτὴς καὶ οὐδεὶς Γερουσιαστὴς δίδει ἐν τάχει τέλος εἰς οὐδεμίαν συζήτησιν, ἀποβλέπων ἕκαστος εἰς δωδεκάμηνον σύνοδον· διακόσιοι δὲ ἀμεριμνομέριμνοι Δράκοντες καὶ Λυκοῦργοι, καθ' ὅλον τὸν ἐνιαυτὸν εἰς Ἀθήνας ἐδρεύοντες, διὰ παραλόγων καὶ ἀτελευτήτων ἀπαιτήσεων ἀποσκοτίζουσι τὴν οἰκοθεν ἄῤῥονα Κυβέρνησιν.

Ἐὰν ἠμείθωσις αὐτὴ δὲν παύσῃ ὁλοτελῶς, ἢ τοὐλάχιστον εἰς ὡρισμένην ἀποζημίωσιν ἐτησίαν δὲν μεταλλαγῇ, οὐδεμία ἐλπὶς εὐνομίας καὶ τακτοποιήσεως ἐν τῇ Ἑλλάδι.

(9) Ὅλους τοὺς Βουλευτὰς θεατρίζω; ἄπαγε· τοὺς κακοὺς ἐμπαίζω μόνους.

Εἰς τὸ νῦν Κοινοβούλιον τῆς Ἑλλάδος διακρίνονται ὡς τίμιοι καὶ χρηστοὶ πολῖται ὁ Θρασύβουλος Ζαΐμης, οἱ δύο Ἀνάργυροι, ὁ Πέτρος Ζάνος, ὁ Μιλτιάδης Χουρμούζης καὶ ἄλλοι τινές.

(10) Εἰς τὴν Γερουσίαν διέπρεψαν δια τὴν πρὸς τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς σταθερότητα ὁ ἀποβιώσας Σπύρος Παπαλεξόπουλος, ὅστις ἐπὶ ἑπταετίαν ἐλόκληρον ἀνεδείχθη ἔνθερμος ζηλωτὴς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, καὶ οἱ ζῶντες Γεώργιος Ψύλλας καὶ Ῥιχάρδος Τσώρτσης, ἄνδρες καὶ οἱ δύο ἀρχαϊκοί. Ἐπίσης ἐπέδειξαν φρόνημα γενναῖον ὁ Κώστας Βότζαρης, ὁ Χαράλαμπος Παπαπολίτης καὶ ὁ Ἀναγνώστης Μοναρχίδης· οὐχ ἧττον δὲ φιλότιμοι ἐφάνησαν κατὰ καιροὺς ὁ Βασίλειος Χρηστακόπουλος καὶ ὁ Δρόσος Μανσόλας.

Ποίους λοιπὸν παραδίδω εἰς τοῦ κοινοῦ τὸν γέλωτα; τοὺς ψωραλέους ἐκείνους Γερουσιαστάς, οἵτινες αἰσχύνουσι τὰ ἐπὶ τοῦ ἀγῶνος ἔργα των, ἢ ἐν ἐλλείψει ἔργων ἰδίων τὴν ὑψηλὴν θέσιν των, κρούοντες καθ' ἡμέραν τὰς θύρας τῶν Ὑπουργῶν.

Ἀλλὰ τίνες κατέστησαν καὶ τὴν Γερουσίαν κτηνοτροφεῖον; οἱ αὐτοὶ ἀρχηγοὶ τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ, μοχλώσαντες διὰ τῶν γερουσιαστικῶν προσόντων τὴν εἴσοδόν της

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

πρὸς πάντα ὑπηρετήσαντα τὴν κυβέρνησιν τοῦ Καποδιστρίου ἢ τὴν ἀπόλυτον μοναρχίαν τοῦ Ὄθωνος, πρὸς πάντα ἐξ ἐπαγγέλματος λόγιον, ἐργοστασιάρχην ἢ μαγαλοκτηματίαν.

(11) Ὅτε, κατὰ τὰ 1845, ἠτιώμην τὸν Κωλέττην ὡς ἀποφεύγοντα τὴν καθίδρυσιν κυβερνήσεως ἰσχυρᾶς, τακτικῆς καὶ νοήμονος, λαβών με ὁ τότε Πρωθυπουργὸς ἀπὸ τῆς χειρὸς μ' ἔφερεν εἰς τὸ δωμάτιόν του καὶ εἶπέ μοι· « Ἐμβαίνω εἰς τὴν « αἴθουσαν, ὅπου μὲ προσμένουσιν οἱ πλειοψηφοῦντες Βουλευταὶ καὶ Γερουσιασταὶ « πρὸς σύστασιν νέου Ὑπουργείου. Ἐντεῦθεν ἄκουσον αὐτοὺς καὶ κρῖνε ἂν δύναμαι « νὰ πράξω τι ἐξ ὅσων ζητεῖς. »

Ἡ συνεδρίασις ὑπῆρξε σχεδὸν, οἵα ἡ ἐνταῦθα ὑπ' ἐμοῦ περιγραφομένη.

Ὅταν Ὑπουργοὶ δὲν ψηφίζωνται οἱ ἀξιώτεροι τῶν πολιτῶν, ἀλλ' ἐκλέγωνται κατὰ Τμήματα, κατ' Ἐπαρχίας καὶ κατὰ πόλεις, ὅταν ὁ Αὐτοχθονισμὸς εἰς τοιοῦτον στενὸν κύκλον ἀπαγχονίζῃ, οὕτως εἰπεῖν, τὴν Ἑλλάδα, ποία ἐλπὶς ῥυθμίσεως ἐσωτερικῆς καὶ μεγαλείου ἐξωτερικοῦ;

(12) Κατ' ἀρχὰς, ἕως οὗ ἐξ ἑπτὰ τέρατα τῆς ἐποχῆς ἀπολέσωσι διὰ τῆς εἰς τὰ Ὑπουργεῖα προστριβῆς τὴν εὔνοιαν τοῦ λαοῦ, ἴσως ἐδικαιολογεῖτο ἡ τοιαύτη πρὸς αὐτὰ μόνα πανουργία τῆς Ἀρχῆς. Ἀλλὰ σήμερον, ὅτε ἡ Ἑλλὰς κατέστη χάρτης ἄγραφος καὶ ἡ Μοναρχία γράφει ὑπ' αὐτοῦ ὅ,τι θελήσῃ, πῶς ἡ Ἀρχὴ θελεάζει τοὺς καλοὺς πολίτας; Πῶς αὐτὴ καταχρᾶται τὴν ἀγνοιάν των;

Αἴ! καὶ τί κατώρθωσε; Ποίαν εὐταξίαν, ποίαν ἀσφάλειαν παρήγαγε; Ποῖον σύστημα, ποίους ἄνδρας ἀντικατέστησεν;

Ὅ,τι ἔκακὸν ἤρχισεν ὁ Αὐτοχθονισμὸς, τὸ ἀπετελείωσεν ἡ Κυβέρνησις· ἐκείνος ἐτραυμάτισε καιρίως τὸ ἔθνος· αὐτὴ καὶ πρὶν τῆς θανῆς του τὸ ἔθαψεν.

(13) Ὁσάκις, κατ' αὐτὰ τὰ φοβερὰ ὀκτὼ ἔτη τῆς ἑλληνικῆς αὐτοχειριάσεως, ἀπεστάθην πρὸς ξένον διπλωμάτην ἢ πρὸς δυνατὸν τῆς ἡμέρας Ἕλληνα ζητήσας τὴν θεραπείαν τῶν δεινῶν, ἅτοιαῦτα πάντοτε ἤκουσα. Ἀλλ' εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐφηρμόσθη τὸ Σύνταγμα;

(14) Καὶ Ἰουδαῖοι κάθηνται σήμερον εἰς τὰ βάθρα τοῦ ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου καὶ Ἰουδαῖοι χθὲς ἠγόρευον ἀπὸ τοῦ Βήματος τῆς γαλλικῆς Βουλῆς· Ἕλληνες δέ, οἱ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τὴν αὐτὴν λατρείαν, γένεσιν, φωνὴν καὶ παθημάτων ἱστορίαν ἔχοντες, ἐμρίθησαν καὶ κρίνονται εἰσέτι ἐν τῇ διανοίᾳ μανιακῶν τινων Αὐτοχθονιστῶν δοῦλοι τῆς ἐκλαμπρότητός των. Καὶ τί πρὸς Θεοῦ! ἔπραξαν οἱ ἐκλαμπρότατοι αὐτοὶ καθ' ὅλην τὴν ἀποφράδα διατριβήν των; ἐλήστευσαν, ἐβδελυφύπησαν, κατήσχυνον τὸ ἔθνος, καὶ κατέστησαν μισητὸν τὸ Σύνταγμα διὰ τῆς θηριώδους ἐπιπτώσεώς των εἰς τὰς σάρκας τῆς Ἑλλάδος.

(15) Εἰς τὴν πικρῶς σκηνὴν δὲν κωμῳδῶ οὔτε τὸν Κύριον Σαβατιέρον, ἀξιότιμον ἄνδρα καὶ φίλον μου, οὔτε τὸν νῦν Γραμματέα τῆς Πρεσβείας, παντάπασιν ἄγνωστον εἰς ἐμέ· ἀλλ' ἐν γένει σκώπτω τὰς ψευδεῖς περὶ Ἑλλάδος ἰδέας τῶν Γάλλων καὶ τὴν πρὸς τὸ ἐν Ἀθήναις γαλλικὸν Κόμμα εὐπιστίαν των.

Αἱ τρεῖς ἀλληλομαχόμεναι προστάτιδες, Γαλλία, Ῥωσία καὶ Ἀγγλία, ἀπώλεσαν τὴν ὀρφανὴν καὶ ἀνήλικον κορίσκην, τὴν Ἑλλάδα.

(16) Οὔτε τὸν Κύριον Ἰωάννην Περσιάνην, οὔτε τὸν Κύριον Ἰωάννην Παπαῤῥηγόπουλον, σεβαστοὺς καὶ φιλογενεῖς ἄνδρας, ἐνταῦθα ὑπαινίττομαι, καὶ διὰ τοῦτο εἰσήγαγον ἀνύπαρκτόν τινα, ἵνα διερμηνεύσῃ τῆς γαλλικῆς Πρεσβείας· ἐν ᾧ δὲ χλευάζω τὴν ὑποκριτικὴν θεοσέβειαν ἢ τὴν δεισιδαιμονίαν τινῶν, οὐχ ἧττον ἐπιθυμῶ τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἱερατείου τὴν διοργάνωσιν, ἥτις σκανδαλωδῶς παρημελήθη.

(17) Ἰδοὺ οἱ ἀφωσιωμένοι! Ἔχουσι κριθὴν εἰς τὴν φάτνην; μασσῶσι καὶ σιωπῶσιν. Ἀναιρεῖται ἡ τροφή; λακτίζουσι καὶ χρεμετίζουσιν.

Οἱ πλεῖστοι κερδαλεόφρονες, ἔπεσαν ἐπὶ τοῦ πτωχοῦ ἔθνους ὡς Κόφροι ἐπὶ ναυαγήσαντος πλοίου. Οὐδεμία πολιτικὴ διαφορὰ εἰς τὸν ἐγκέφαλόν των! Οὐδεμία πολιτικὴ αἰδὼς εἰς τὸ ἦθός των!

(18) Ἀπέναντι ἑνὸς ἢ δύο ταπεινὰ πραττόντων ἑτεροχθόνων, πόσοι ἄλλοι γενναιοφρόνως ἐξίστησαν τῆς πολιτείας!

Ὁ καλὸς κἀγαθὸς Δέων Μελᾶς, φυγὼν τὴν βάρβαρον καταδρομὴν τῶν Αὐτοχθονιστῶν, προέκρινε τῆς ὑπουργικῆς ἕδρας τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον.

Ὁ εὐγλωττος Εὐστάθιος Σίμος ὁλοχερῆ δεκαετίαν ἰδιωτεύει, μόλις πορίζόμενος τὰ πρὸς τὸ ζῆν ἐκ μεταφράσεών του ἀξίων λόγου.

Ὁ πολυμαθὴς Κωνσταντῖνος Δόσιος, καταδικαθεὶς καὶ αὐτὸς εἰς ἀεργίαν, ἀπασθύνεται εὐφυΐα καταναλισκομένη ἄνευ ἐθνικῆς ὠφελείας!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ στωμύλος Ἀθανάσιος Πετσάλης, δολοφονηθεὶς ὑπὸ τῶν Αὐτοχθονιστῶν, εἰς τῶν ὁποίων τὴν ἀνάστασιν τοσοῦτον συνέδραμε, ζῇ γεωργὸς καὶ ζευγηλάτης ὑπερήφανος.

Ὁ ἱκανώτατος Νικόλαος Δραγούμης, φυγὼν τὴν καταδίωξιν καὶ τὴν αἰσχύνην εἰς τὴν οἰκιακὴν ἡσυχίαν, διάγει πενιχρὸν μὲν βίον, ἀλλὰ διὰ τῆς ἐν τῇ Πανδώρᾳ συνεργάσεώς του ἐθνωφελῆ.

Ὁ Δημήτριος Σαΐτσος, ὁ Γεώργιος Βέλλιος, ὁ Μάρκος Ῥενιέρης, ὁ Σπυρίδων Πήλικας καὶ ὁ Περικλῆς Ἀργυρόπουλος, ἱκανότητες ὅλοι νομικαί, ἀπεσύρθησαν τῶν Δικαστηρίων οὐδεμίαν ἀγενῆ φωνὴν ἀφέντες.

Ὁ Θεόδωρος Μανοῦσος, ἐξωσθεὶς τῆς Συνόδου καὶ τοῦ Ἀρείου Πάγου, δὲν παύει διδάσκων καὶ φωτίζων τὴν Ἑλλάδα.

Ὁ Ἰωάννης Α. Σοῦτσος, οἰκονομολόγος ἔξοχος καὶ μοναδικὸς ἐν τῇ Ἑλλάδι, ὁ Σταμάτιος Δάρας, λογιστὴς ἄριστος καὶ διαπρεπὴς ἐπὶ τιμιότητι, ζῶσιν ἀμφότεροι παρηγκωνισμένοι, ἀλλὰ γενναίως ὑπομένουσιν.

Ὁ θαυμαστὸς Ἀλέξανδρος Σαμουρκάσης ὑπῆρξε τὸ πρῶτον Σεπτεμβριανὸν θῦμα.

Ὁ Σκαρλάτος Παπαῤῥηγόπουλος, ἀνὴρ ἐντιμότατος, ἀπεδήμησε τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ πνευματώδης Σκαρλάτος Ῥωσσέτος, ὁ εἰς τὰ Γραφεῖα ἐμπειρότατος, ζῇ Πρόξενος παρημελημένος ἐν τῇ Τουρκίᾳ.

Ὁ τόσον διάσημος ἐν ἰατροῖς Ἰωάννης Βοῦρος ἀπεσύρθη ἀξιοπρεπῶς τοῦ ὑγειονομικοῦ κλάδου.

Ὁ πάντοτε περὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ διαπρέψας Σκαρλάτος Βυζάντιος, ὁ πλείστην ἱκανότητα περὶ τὰ τῆς δημοσίου ἐκπαιδεύσεως ἐπιδείξας Ἀλέξανδρος Ῥαγκαβῆς, ἀπεμακρύνθησαν ἀμφότεροι τῆς ὑπηρεσίας.

Πόσα ἔτη ἐδαπάνησαν ὅλοι οὗτοι πρὸς κτῆσιν τῆς τόσης καὶ ποικίλης μαθήσεώς των, καὶ ποῖον τέλος ἔλαβον! Λυτοὶ μετὰ πολλῶν νέων πεπαιδευμένων, υἱῶν ἐπαρχιακῶν Προκρίτων, πόσον εὐκόλως ἐφήρμοζον τὸ Σύνταγμα!

(19) « Πάντες οἱ Ἕλληνες ἐδοκιμάσθησαν, λέγουσί τινες ξένοι· ἆρα ἡ Ἀρχὴ τί πταίει; »

Ἀποκρίνομαι· « πρῶτον, πολλοὶ Ἕλληνες λόγιοι καὶ τίμιοι μένουσιν ἀδοκίμαστοι· δεύτερον, ἂν τινες τῶν τοιούτων προσεκλήθησαν ἐνίοτε εἰς Ὑπουργεῖα καὶ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« ἂν ἄνευ σχεδίου, ἄνευ συστήματος, ἄνευ Πρωθυπουργοῦ εὐφυοῦς καὶ ἄνευ Συνυ-« πουργῶν ἱκανῶν ὑπηρετήσαντες ἐναυάγησαν, τὸ σφάλμα τίνος ; »

Τὰ εἰκοσιτέσσαρα τοῦ Ἀλφαβήτου γράμματα εἰς τὰς πλαστουργοὺς χεῖρας τοῦ Ὁμήρου παρήγαγον τὴν Ἰλιάδα. Ὁμοίως πεντήκοντα ἑκατὸν ἄνδρες φῶτων εἰς τὰς πλαστουργοὺς χεῖρας Ὁμήρου τινὸς πολιτικοῦ καθίστων βεβαίως τὸ ἑλληνικὸν Κράτος ὑπογραμμὸν εὐνομουμένης συνταγματικῆς Πολιτείας.

Διαμαρτύρομαι λοιπὸν ὑπὲρ τῆς τιμῆς τοῦ ἑλληνικοῦ ἔθνους, πρὸς ἀναμόρφωσιν τοῦ ὁποίου ἐγήρασα γράφων, καὶ ὑπὲρ τῆς Ἐλευθερίας αὐτῆς, τῆς ὁποίας εἰκοσιπέντε ἤδη ἐνιαυτοὺς διατελῶ ὑπηρέτης.

(20) Συνήθης ἔκφρασις ἐν τῇ νῦν Ἑλλάδι. Ὅτε ὁ Ἰοφῶν, ἀγνώμων υἱὸς τοῦ Σοφοκλέους καὶ ἀφανὴς ποιητὴς τῶν Ἀθηνῶν, ὀρεγόμενος τὴν περιουσίαν τοῦ ἔτι ζῶντος πατρός του, κατηγόρησεν αὐτὸν ὡς παλίμπαιδα ἐνώπιον τῶν Ἀρειοπαγιτῶν, ὁ μέγας τραγῳδοποιὸς παραστὰς ἀνέγνω εἰς ἐπήκοον αὐτῶν τὸν προσφάτως γραφέντα Οἰδίποδά του ἐν Κολωνῷ, καὶ θαυμασθεὶς παρεπέμφθη ἐν θριάμβῳ εἰς τὴν οἰκίαν του. Σήμερον παιδάριά τινα, μᾶλις εἰς τὸ ποιητικὸν Ἀλφαβητάριον συλλαβίζοντα, φωνάζουσι καὶ αὐτὰ πρὸς τοὺς γεννήτορας αὐτῶν ἀοιδοὺς· « ἐγηράσατε ! παύσατε ᾄδοντες ! » Ἀλλὰ καὶ ἂν οἱ παραποιηταὶ οὗτοι ἐνταφιάσωσι ζῶντας ἔτι τοὺς πατέρας των, μὴ ἄρα κληρονομήσωσι τὴν εὐφυΐαν αὐτῶν ;

(21) « Ἐβλασφήμησας, κεκράξονται Ταρτοῦφοί τινες πολιτικοί· ὕβρισας τὸ ἔθνος, « ἐκμυκτηρίσας τοὺς ὀπαδοὺς τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ. »

Ἀλλ' ἐγὼ διαστέλλω τοὺς ἰθαγενεῖς Ἕλληνας ἀπὸ τινων κακεντρεχῶν Κ ο ζ α Θ α σ ῶ ν καὶ Κ α π ε τ α ν ί σ κ ω ν τῆς Ἑλλάδος, οἵτινες διὰ τοῦ ὀλεθρίου δόγματός των ἐξηφάνισαν αὐτήν. Ἀγαπῶ τοὺς φιλαδέλφους αὐτόχθονας, καὶ ἀποστρέφομαι τοὺς μισαδέλφους αὐτοχθονιστάς.

Χαίρω δὲ ὅτι καὶ οἱ Μαυρομιχάλαι καὶ οἱ Κολοκοτρῶναι καὶ ὁ Ἀνδρέας Λόντος καὶ ὁ Νικήτας Τουρκοφάγος καὶ ὁ οἶκος τοῦ Ἀναγνώστου Δελιγιάννου καὶ πολλοὶ νέοι εὐπατρίδαι τῆς Πελοποννήσου ἐκηρύχθησαν ἀπ' ἀρχῆς ἐχθροὶ τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ.

ΤΕΛΟΣ ΤΩΝ ΕΙΣ ΤΟ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ ΣΗΜΕΙΩΣΕΩΝ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὡς ἐκ ζῶντος σώματος ἡ καρδία, ἔντονθεν τοῦ Τόμου τούτου ἀπεσπάσθη ὁ ἐν τῷ Προλόγῳ ἀναφερόμενος Διθύραμβος, ὅστις μετὰ τῶν Σημειώσεών του κατεῖχεν ἐνταῦθα σελίδας τριάκοντα ἕξ.

Ὅσον μέρος τοῦ βιβλίου διέφυγεν ἐν τῇ Ἑλλάδι τὴν κοπίδα τῆς Εἰσαγγελίας ὑπέκυψεν ἐν τῇ Τουρκίᾳ εἰς τὸν ἀκινάκην τῆς Λογοκρισίας· ὥστε τὸ ἐξώφυλλον μόνον αὐτοῦ ἔμεινεν ἀκαταδίωκτον εἰς τὰ δύο γειτονεύοντα Κράτη.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΔΙΘΥΡΑΜΒΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΛΑΟΝ

ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΔΟΥΛΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΙ ΑΘΗΝΑΙ,

ΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Σήμερον οὐδ' ἐνθυμήσεις διασώζουσιν ἐκεῖναι
Αἱ ποτὲ ἡρωοτόκοι καὶ περικαλλεῖς Ἀθῆναι;
Ὅταν τὸν ἀρχαῖον ὕπνον τῶν προγόνων σεβομένη
Ἄνωθέν των καὶ ἡ αὔρα σιγαλὴ τὰς νύκτας μένῃ
Καὶ κοιμῶνται ὑπὸ σκέπην οὐρανοῦ αὐτοὶ εὐδίαν,
Μυστικὴν ἡ Κεκροπία δὲν ἐκχύνει μελῳδίαν;..

Συνεχῶς τὸ Φάντασμά της ἐναέριον πλανᾶται
Καὶ λευκὸν ὡς ἡ ὁμίχλη ἀντικρύ μου περιστᾶται,
Ὅταν μόνος ὑπεράνω κάθημαι τῶν Προπυλαίων
Καὶ ὁ Ἕσπερος προβαίνῃ στέλλων φῶς γαληνιαῖον.
Ὅλος πάλλων, ῥιγῶν ὅλος, πρὸς αὐτὸ ἐκτείνω χεῖρας
Καὶ συνάπτω κατ' ἰδέαν τοὺς γλυκεῖς του χαρακτῆρας,
Καθὼς θάλπει μητρὸς φίλης ἔνδακρυς υἱὸς τὸ μνῆμα
Καὶ ἀναπολεῖ ἐκείνης τὴν εἰκόνα καὶ τὸ σχῆμα...

Ναὶ, τὰ πάντα εἰς τὴν φύσιν φθίνουσι καὶ ἀλλοιοῦνται·
Ἄνω ἥλιοι, ἀστέρες ὠχριῶσι καὶ ψυχροῦνται·
Κάτω θνήσκουσι τὰ ἔθνη, ὁ φθορεὺς δὲ πάντων Χρόνος
Ἄφθαρτος εἰς τὰς ἐκτάσεις τοῦ Παντὸς ὁδεύει μονος.
Ἀλλ' ὁ ἄνθρωπος ἐν μέσῳ τῶν μυριετῶν Μνημείων
Ἀνησμονεῖ τὸν πρόσκαιρόν του καὶ προορισμὸν καὶ βίον,
Καὶ νομίζει ὅτι πάντας τοὺς αἰῶνας ἐγκολποῦται
Ὅταν εἰς ἀρχαίας στήλας μελετᾷ καὶ προσηλοῦται.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Θέλγητρον τὰ βλέμματά μου ἰσχυρὸν ἐπαναφέρει
Πρὸς αὐτὰ τὰ μαρτυροῦντα τὰς ποτὲ Ἀθήνας μέρη,
Ὅπου καὶ θραυσθεὶς ὁ μέγας Παρθενὼν των τὴν τελείαν
Καὶ ἁρμονικὴν ἐμφαίνει τοῦ Παντὸς δημιουργίαν,
Ὅπου μετ' αἰώνων κύκλους νέα σώζει τὰ πλευρά του
Τὸ Θησεῖον ὡς ἂν σφύρα χθὲς τὸ ἔτευξεν ἐργάτου.

Τοῦ Θεοῦ τὰ ἐργαλεῖα εἰς τὴν γῆν αὐτὴν τὸ πάλαι
Οὐρανόθεν κλοπιμαῖα χεῖρες ἔφερον μεγάλαι,
Καὶ τοὺς δύο χαρακτῆρας τῶν ὡραίων του πλασμάτων,
Τὴν ἐντέλειαν ἐπῆραν καὶ ἀϊδιότητά των;

Ἀλλ' ἰδοὺ οἱ κολοσσαῖοι τοῦ Ὀλυμπιείου Στύλοι.
Ἔμπροσθέν των μικρὰ μένει τοῦ Ἀδριανοῦ ἡ Πύλη,
Καθὼς μένει ἐπενδύτην μῖμον καὶ μικρὸν φοροῦσα
Πρὸς τὴν Μοῦσαν τοῦ Ὁμήρου ἡ τοῦ Βιργιλίου Μοῦσα.

Χαῖρε, κόνις Ἁρμοδίων, κόνις Ἀριστογειτόνων,
Ἥτις μετὰ τῶν ζεφύρων συμπετᾷς καὶ τῶν αἰώνων
Καὶ πατρίδος ψιθυρίζεις ἔρωτα θερμὸν εἰσέτι!
Ἐν ᾧ αἴσχιστα περῶσιν ἄνωθεν ἡμῶν τὰ ἔτη
Καὶ κατέκρυψε τὸ ἔθνος ἡ βασιλικὴ πορφύρα,
Ἡ Ἑλλὰς δὲ δούλη μένει καὶ γενναίων τέκνων στείρα,
Ἐγὼ φεύγων τοὺς ἀνθρώπους πρὸς ὑμᾶς, σκιαί, πλανῶμαι
Καὶ στενάζων τοὺς πατρῴους Θεοὺς πάντας καταρῶμαι,
Οἵτινες παιδείαν, δόξαν, εὐφυΐαν τῶν προγόνων,
Ὅλα ἥρπασαν ἀφέντες εἰς τοὺς παῖδάς των τὸν φθόνον.

Χῦνε, ὦ Ἀκαδημία, τὰ θεσπέσιά σου μέλη!
Ἔτεκεν εἰς σὲ ὁ θεῖος Πλάτων τὸν Ἀριστοτέλη,
Καὶ ὑψώθησαν ἐντός σου δύο ἰδεῶν Ἑστίαι
Κοσμοδέσποιναι ὡς δύο βασιλέων Δυναστεῖαι.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἔστησαν αὐτοὶ τὰ δύο τέρματα τῆς διανοίας,
Καὶ οὐδεὶς τὰ ὑπερέβη μετὰ γενεὰς μυρίας.

Χώρα τῶν μεγάλων ἔργων, χώρα τῆς φιλοσοφίας,
Ἥτις εἶχες πᾶσαν πέτραν βωμὸν ἕνα εὐφυΐας
Καὶ ἡρώων σου ἀρίθμεις πλειοτέρους ἀνδριάντας
Ἢ τοὺς σήμερον παροίκους καὶ αὐτόχθονάς σου πάντας,
Φήμην, πληθυσμόν σου, ὅλα διεδέχθη ἐρημία!
Πᾶσαν ὥραν μεταλλάττει πορφυρᾶ, γλαυκὰ μυρία
Ὡς χρυσῆ πλευρὰ δελφῖνος χρώματα ὁ οὐρανός σου,
Ἀλλὰ δόξαν δὲν σὲ στέλλει σήμερον μετὰ τῆς δρόσου.
Πάθη, μίση ἀκτὶς πᾶσα τοῦ ἡλίου σου ἀνάπτει,
Ἀλλὰ μέγαν ὡς τὸ πάλαι νοῦν οὐδένα ἐκκολάπτει...

Ὕψιστοι Θεοί! παρῆλθον οἱ καιροὶ τοῦ Περικλέους,
Ὅτε εἰς ἐνθουσιώδεις τρισμυρίσους Ἀθηναίους
Ἀδελφὸς τοῦ Κυναιγείρου, μαχητὴς καθὼς ἐκεῖνος,
Ὁ Αἰσχύλος τοὺς παιᾶνας ἔψαλλε τῆς Σαλαμῖνος;
Ὅτε εἰς τὰς Συρακούσας φθάνουσα τὰς πολυκρότους
Ἡ Ἑκάβη Εὐριπίδου ἔσωζε τοὺς αἰχμαλώτους,
Καὶ ἡ γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων παγκοσμία φωνὴ οὖσα
Ἐλαλεῖτο εἰς τὰς Σάρδεις, ἐλαλεῖτο εἰς τὰ Σοῦσα;
Ἀπὸ τῶν ὡραίων τότε λατομείων τῆς Πεντέλης
Ἔσπειρεν εἰς τὰς Ἀθήνας ἥρωας ὁ Πραξιτέλης,
Καθὼς ὄπισθέν του πέτρας εἰς τὸ ἔδαφος κυλίων
Ἔσπειρε δορατοφόρους Γίγαντας ὁ Δευκαλίων·
Ὁ δαιμόνιος Φειδίας, γλύπτης Ὅμηρος, εἰς λίθους
Ἐτεχνούργει ταὐτοχρόνως ἐκτυπώσεις θείου ἤθους·
Ὁ κενὸς τοῦ Πλάστου τόπος εἰς τὸν κόσμον ἐπληρώθη
Ὅτε εἰς τὴν Ὀλυμπίαν ὁ κλεινός του Ζεὺς ὑψώθη·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ηὔξανε τοιαύτην λάμψιν Πληϊὰς ἑπτὰ ζωγράφων (1)·
Ὑπαγόρευον αἱ Μοῦσαι, ὁ Ἡρόδοτος δὲ γράφων
Ἔμπροσθεν τῶν Πανελλήνων τὰ τῶν Μήδων διηγεῖτο,
Καὶ ὁ Θουκυδίδης κλαίων ἠκροᾶτο κ' ἐμιμεῖτο. . .

Τί ἐγίνετε, ὡραῖαι Τέχναι, Χάριτες καὶ Μοῦσαι;
Κόραι συγγενεῖς αἱ ταύτην τὴν περιοχὴν οἰκοῦσαι;
Πρὸς τὴν Ἐλευσῖνα μόνος λύπης βήματα ἐκτείνω,
Οὐδὲν ἴχνος ὑμῶν βλέπω καὶ κρουνοὺς δακρύων χύνω.

Τὴν ὁδὸν αὐτὴν βαδίζων διερμήνευε τὰ Ὄντα
Εἰς τὸν Κέβητα, Αἰσχίνην, Φαίδωνα καὶ Ξενοφῶντα
Ὁ λαβὼν συνάμιλλόν του εἰς τὰς ὑψηλὰς ἰδέας
Τὸν Θεὸν τῆς οἰκουμένης καὶ σοφὸν τῆς Ἰουδαίας
Καὶ ὡς ἆθλόν του κερδήσας τὴν φιάλην τοῦ θανάτου (2),
Ὡς ἐκέρδησεν ὁ ἄλλος τὸν σταυρὸν τοῦ Γολγοθᾶ του.

Τὴν ὁδὸν αὐτὴν ἐπάτουν ἀναθήματα παντοῖα
Φέρουσαι εἰς Ἐλευσῖνα ἡ Εὐρώπη καὶ Ἀσία
Ὅτε ἥστραπτε τὸ σκῆπτρον τοῦ Διὸς τοῦ Ὀλυμπίου,
Ἡ Ἑλλὰς δὲ μήτηρ οὖσα τῶν ἐθνῶν τῆς ὑφηλίου
Ἐκ τῶν δύο μαστῶν γάλα ἔχυνε, τὸ τῆς θρησκείας
Καὶ τὸ ζωοφόρον ἅμα γάλα τῆς ἐλευθερίας.

Φεῦ! τῆς Δήμητρος ματαίως τὸν Ναὸν ζητῶ ἐκεῖνον,
Ὅπου πλῆθος ἐμυεῖτο καὶ βαρβάρων καὶ Ἑλλήνων·
Τὸν κατέῤῥιψε τοῦ Γότθου Ἀλαρίκου ὁ βραχίων,
Καθὼς ταῦρον καταῤῥίπτει πέλεκυς εἰς τὸ σφαγεῖον·
Ἔκτοτε εἰς λάκκον κεῖται ἄσημον τῆς Ἐλευσῖνος
Μετὰ τόσων τῆς Ἑλλάδος Θεῶν ἔγκρυπτος ἐκεῖνος,
Καὶ ἡ γῆ ἀλλοιωθεῖσα τάφος ἔμεινεν ἐγκλείων
Τοῦ Ὁμήρου τὴν γραφίδα, τοῦ Φειδίου τὸ γλυφεῖον

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ τοὺς τερψιθύμους μύθους τῆς Ἑλλάδος τῆς ἀρχαίας,
Τάφος, ὅπου ἀνυψοῦται ὁ Σταυρὸς τῆς Γαλιλαίας.

Θραύονται λοιπὸν τὰ Κράτη, σκεύη καὶ αὐτὰ κρυστάλλου!
Οἱ λαοὶ λοιπὸν κατόπιν φεύγουσιν ὁ εἷς τοῦ ἄλλου!..
Ὦ! ἐλθὲ, ἰδὲ καὶ κλαῦσε, ὀφθαλμὲ τοῦ διαβάτου,
Τὴν μεγάλην Βαβυλῶνα εἰς τὰς ὄχθας τοῦ Εὐφράτου!
Λέοντες τοὺς ὄνυχάς των πρὸ πυλῶν της ἐξαπλοῦσι,
Τὴν ἐπίξανθόν των χαίτην εἰς τὸν ἥλιον πυροῦσι
Καὶ ὡς φύλακες μυθώδεις θησαυρῶν κατωρυγμένων
Φοβερὸν ὀδόντων χάσμα στρέφουσι κατὰ τῶν ξένων·
Ἡ Βαβὲλ οὐρανογείτων ὡς Ἀκρόπολίς της κεῖται
Καὶ ὁ Πύργος μέχρις ὥρας τοῦ Νεμρὼδ αὐτὴ καλεῖται·
Ὁ Θεὸς ἀνυψουμένην καταβὰς τὴν ἐθεάθη,
Ἐπειδὴ τῆς γῆς τὸ πρῶτον οἰκοδόμημα ἐστάθη·
Ἐπὶ πλίνθων της συγχρόνων τοῦ κατακλυσμοῦ καθήσας
Κ' εἰς τὸν πῆχυν τῆς χειρός μου κεφαλὴν βαρεῖαν στήσας,
Ἔκραξα (3)· « Ποῦ ἡ μεγάλη γέφυρά σου ἡ κεδρίνη;
« Ἡ χιλιοστάδιός σου ποῦ δεξαμενὴ ἐκείνη,
« Βαβυλών; Ποῦ αἱ ὁδοί σου, ὅπου καὶ σκιρτῶν καὶ ᾄδων
« Δῆμός σου διακοσίων ἐπλανᾶτο μυριάδων;
« Ἡ Μητρόπολις ὑπῆρχες τῆς Ἀσίας, ὡς ἐκεῖναι
« Ἡ Μητρόπολις ὑπῆρχον τῆς Εὐρώπης αἱ Ἀθῆναι.
« Ἐχθραὶ πόλεις ἐπὶ Ξέρξου, ἐπὶ Ἀλεξάνδρου ἦσθε,
« Σήμερον δὲ καὶ ἡ μία καὶ ἡ ἄλλη νεκραὶ κεῖσθε. »

Ἀλλ' ἀσθμαίνων ἰδοὺ φθάνω εἰς τὴν ἄκραν τοῦ Ποικίλου
Καὶ εἰς τὸν κορμὸν ἐλαίας κάθημαι ἀραιοφύλλου...
Κύλιε τὸν ἄργυρόν σου, θάλασσα τῆς Σαλαμῖνος!
Εἰς τὸν φλοῖσβόν σου τὰς νύκτας τῶν Περσῶν ἠχεῖ ὁ θρῆνος.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὁ βυθός σου, ὅταν Δαίμων τρικυμίας ἀλαλάζῃ,
Κράνη, πέλτας, θυρεούς των εἰς τὰ φύκη σου ἐκβράζει.
Ποίας τὰ παράλιά σου φωνὰς ἤκουσαν ἀγρίας,
Ὅτε ἤρχησεν ἡ ῥῆξις τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀσίας!
Εἰς τὰ νωτά σου τί πλῆθος μακρῶν πλοίων ἐκινεῖτο
Ὅτε ἡ βαρβαροκτόνος ναυμαχία ἐτελεῖτο!
Μέγιστα, μικρὲ τὸ σῶμα καὶ τυραννοφθόρε πόντε,
Πρόσωπα εἰς τὸ γλαυκόν σου κάτοπτρον ἀνταν ακλῶνται!

Ἔδραμεν ἐνταῦθα, ὅτε ἡ πατρὶς ἐπαπειλεῖτο,
Ὁ ἐξορισθεὶς διότι Δίκαιος ἐπεκαλεῖτο,
Καὶ εἰς τὰς σκηνὰς σκοταῖος ἦλθε τοῦ Θεμιστοκλέους
Πρὸς ἐχθρὸν προτείνων λόγους φιλιώσεως γενναίους (4).

Διὰ τὰς διακοσίας μυριάδας του ὑψίφρων
Ἐκεῖ ἄνω τὸν χρυσοῦν του ἔστησεν ὁ Ξέρξης δίφρον,
Καὶ τὸν χιλιοτριήρη στόλον του ὡς ἐκ τεμένους
Ἐποπτεύων κύκλῳ εἶχε γραμματεῖς συγκαθημένους,
Ἀπογράφοντας ἐκεῖθεν τὰς ῥοπὰς τῆς μάχης πάσας,
Ὁ τὸν πόντον εἰς ἓν σκάφος φυγὰς ὕστερον περάσας.

Ποῖον δρᾶμα, ποίαν ἔχον περιπέτειαν καὶ λύσιν!
Ἦλθε θέλουσα δεσμίαν ἡ Ἀνατολὴ τὴν Δύσιν!
Ἂν Θεμιστοκλῆς μὴ ἔζη, σκότος κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν
Ἔκρυπτε καὶ τὴν Εὐρώπην, τῆς σοφίας λαμπρὰν χώραν.
Ἀλλ' ἐπέτυχεν ὡς γέρας ὄστρακον ἀειφυγίας
Ὁ πατὴρ τῆς παγκοσμίου φαεινῆς Ἐλευθερίας·
Ἐπειδὴ ἐν ὅσῳ λάμπων ὡς ὁ δίσκος τοῦ ἡλίου
Ἔξοχος ἀνὴρ κατέχει τὸν ὁρίζοντα τοῦ βίου,
Τὸν προσβλέπει μετ' ἀλγούντων ὀφθαλμῶν ὁ ἕρπων Φθόνος·
Ἀλλ' ὁπόταν εἰς τὸ τέρμα καταδύσῃ τοῦ αἰῶνος

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Καὶ ἡ γῆ ἐν μέσῳ τούτου καὶ ἡμῶν ἐπιπροσθήσῃ,
Εἰς θερμὰς καθεὶς ἀγκάλας τὸν θανόντα περιπτύσσει·
Οὕτω βλέπομεν τὴν νύκτα δίχως ὄψεως ὀδύνην
Τὸν φωστῆρα τῆς ἡμέρας φέγγοντα εἰς τὴν σελήνην.

Εἰς τὸν Περαιᾶ ὁπότε κατὰ πρῶτον ἐγὼ εἶδα
Τὸν προκείμενον ἀγκῶνα καὶ τὴν παρ' αὐτὸν κρηπίδα,
Ὅπου ὕψωσαν ἐκ λίθου μετανοίας των ὡραίου
Οἱ ἀρχαῖοι τὸ Μνημεῖον τοῦ μεγάλου Ἀθηναίου,
Ὅστις ἔδραξε τὴν νίκην τὴν μὴ ἔχουσαν ὁμοίαν
Ὡς ἡ Ἰλιὰς δὲν ἔχει ἀδελφὴν Ἐποποιΐαν . . .
Εἰς τὸν Πειραιᾶ ὁπότε ταὐτοχρόνως ἐγὼ εἶδα
Παρὰ τὴν ταφὴν ἐκείνου, εἰς ἐκείνου τὴν πατρίδα
Τὸν νεκρὸν τῆς Ὕδρας, ὅστις Ποσειδῶν τῆς Μεσογείου
Κατεπόντισε τοὺς στόλους τοῦ λυσσῶντος Βυζαντίου,
« Ὦ μεγαλουργὲ Μιαούλη! ἔκραξα· εὐδαίμων εἶσαι
« Ἐπειδὴ ὡς παῖς πλησίον Γίγαντος γονέως κεῖσαι·
« Τρισευδαίμων δὲ διότι τὴν ἀμίαντον καὶ νέαν
« Εἰς τὸν οὐρανὸν ἐπῆρες τῆς εὐκλείας σου σημαίαν,
« Καὶ αὐτούς σου πρὶν σπιλώσῃ οὐδεὶς ζῶν τοὺς ἀνδριάντας
« Πτέρυγας λευκὰς ἀνοίξας ἔφυγες τοὺς συκοφάντας! . . »

Θάλασσα τῆς Σαλαμῖνος, ἀποχαιρετῶ σε! . . φεύγω! . .
Πρὸς σὲ δὲ τῆς Φαντασίας τοὺς χρυσοῦς ταῶνας ζεύγω,
Ἃ ἐκεῖθεν τοῦ Σουνίου ἐκτεινόμενον Αἰγαῖον,
Ὅπου φέρει πᾶσα Νῆσος ἔν της ὄνομα ὡραῖον,
Ἡ Φολέγανδρος, ἡ Δῆλος, ἡ Πολύαιγος καὶ Ἴος,
Ἡ Ὀλέαρος, ἡ Θήρα, ἡ Πεπάρηθος καὶ Χίος,
Καὶ μυροπνοοῦσιν ὅλαι ὡς ἓν ἴον ἢ ἓν κρίνον!
Ἀρχιπέλαγος τὴν νύκτα εἰς τὴν ὅρασιν προτεῖναν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τόσους βράχους καὶ σκοπέλους σελινοφωτίστους ὅλους,
Ὅσοι λάμπουσιν ἀστέρες εἰς τοὺς κυανείους θόλους!
Εἰς καθένα εὔοσμόν σου πογτοφύτευτον ῥοδῶνα
Εἶχες ἄλλοτε καὶ μίαν κελαδοῦσαν ἀηδόνα,
Τὸν Ἀρχίλοχον εἰς Πάρον καὶ εἰς Λέσβον τὸν Ἀλκαῖον,
Καὶ εἰς Σάμον ἐμελῴδει ἔρωτας ὁ Ἀνακρέων,
Πᾶσαι δ' ἔψαλλον συμφώνως αἱ καλαί σου τότε Νῆσοι
Ζέφυρος τῶν Ἠλυσίων εἰς αὐτὰς ὡς ἂν ἐφύσει.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΕΛΕΓΕΙΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΜΑΡΑΘΩΝ,

ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ο ΜΑΡΑΘΩΝ,

ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ.

1

Ἀναμνήσεις ἱστορίας μ' ἐπερίζωσαν μεγάλαι...
Τὸν Ναὸν ἀφήσας, ὅπου εἰς τὴν Νέμεσιν τὸ πάλαι
Ἀπὸ στίλβοντος μαρμάρου (5)
Ἄγαλμα οἱ Ἀθηναῖοι ἔστησαν κατὰ βαρβάρου,
Ἔφιππος εἰς τὸ πεδίον ἔδραμον τοῦ Μαραθῶνος.
Τῶν Περσῶν ἐκεῖ τὸν Τύμβον (6) διεφύλαξεν ὁ χρόνος,
Καὶ κατὰ τὴν παραλίαν Στῆλαι παλαιτάτου εἴδους
Λέγουσι ποῦ ἔτι κεῖνται οἱ νικήσαντες τοὺς Μήδους...

2

Ἔνθους καὶ ταχὺς ἐχώρουν πλατὺ τέλμα διαβαίνων...
Πλὴν προσέκρουσα εἰς μέγαν λίθον ὑποκεκρυμμένον,
Καὶ βαθὺς ἠκούσθη κτύπος,
Κ' εἰς τοὺς ὀπισθίους πόδας ἀνατιναχθεὶς ὁ ἵππος
Μὲ διέσεισε· καὶ μόλις τὰ ἡνία συνεκράτουν·
Ἔκυψα, καὶ εἶδα ὅτι πέτραν μνήματος ἐπάτουν·
Καὶ ἀπὸ τῶν ἐνδομύχων τοῦ καλαμηφόρου τόπου
Ὡς ἀπὸ τοῦ κάτω κόσμου φωνὴ μ' ἔπληξεν ἀνθρώπου...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

3

« Διατί, νεκρὲ, γογγύζεις; ἔκραξα· καὶ πῶς στενάζεις;
« Μὴ σ' ἐβάρυνε τὸ μνῆμα ὅ,που ἄνω σου βαστάζεις;
« — Ὑπὲρ τὸ βαρύ μου μνῆμα
« Μὲ βαρύνει τὸ θρασύ σου καὶ σιδηροκτύπον βῆμα.
« Ἔφιππος τὴν κεφαλήν μου σὺ πατεῖς καὶ διαβαίνεις
« Καὶ ψυχρὸς πρὸς τοὺς προγόνους ὡς οἱ σύγχρονοί σου μένεις.
« Ἔσεισα κ' ἐγὼ, πρὶν πέσω, δόρυ Μαραθωνομάχου.
« —Φωνὴ σὺ τοῦ Στησιλάου, ἡ φωνὴ τοῦ Καλλιμάχου. (7);

4

« — Φωνὴ τίνος; μὴ ἐρεύνα· πύλη Ἅδου ταύτην στέλλει·
« Εἰς αὐτὰ, ὦ διαβάτα, τὰ σωθέντα μόνον ἔλη
« Ἐφυγάδευσα τὸν Δάτιν
« Τελευτὴν τυχὼν τὴν πρώτην ὅλων καὶ ὡραιοτάτην
« Κατὰ τὴν ὀλυμπιάδα ἑβδομηκοστὴν δευτέραν
« Καὶ τοῦ βοηδρομιῶνος ἕκτην δύουσαν ἡμέραν (8).
« Ἡ γραφὶς τοῦ Πολυγνώτου εἰς τοὺς Ἀθηναίους φίλην
« Τὴν εἰκόνα μου προσῆψεν εἰς Στοάν των τὴν Ποικίλην.

5

« Σήμερον πῶς ἀνευρίσκω τὰς ποτὲ ὡραίας χώρας,
« Αἵτινες ἐφιλοξένουν τὰς σεμνὰς ἐννέα κόρας!
« Εἰς τὸ Ἄστυ ἀναβαίνω·
« Τὴν ἀνάστασιν τοῦ ἔθνους καθ' ἡμέραν ἀναμένω·
« Ζητῶ ἔργα περινοίας, Ἕλληνας ζητῶ ἀρχαίους·
« Ἀλλ' Ἀθήνας ἄλλας βλέπω, ἄλλους βλέπω Ἀθηναίους·
« Πανταχοῦ δουλοφροσύνην ἁπάντων καὶ ἀδοξίαν,
« Ἀθυμῶ καὶ εἰς τοῦ τάφου ἐπιστρέφω τὴν σκοτίαν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

6

« Πῶς αὐτὴ, ὦ Ζεῦ, ἡ πρώην γόνιμος εἰς πάντα χώρα
« Πρὸς τοὺς παῖδάς της ἀρνεῖται τὰ περιφανῆ της δῶρα;
« Ποῦ τὰ ἔξοχά της κάλλη;
« Καὶ τὴν φύσιν ἡ δουλεία λοιπὸν οὕτω μεταβάλλει;
« Μὴ ὁ Φοῖβος ἀνατέλλων εἰς τὰς δυστυχεῖς Ἀθήνας
« Θερμὰς ἧττον ἢ τὸ πάλαι στέλλῃ σήμερον ἀκτῖνας;
« Ἢ ὁ χρόνος, ὡς τῶν ἄστρων τὴν φωταύγειαν σκιάζει,
« Τὴν διάνοιαν ἐπίσης τῶν ἐθνῶν ἐπισκοτάζῃ;

7

« Ὢ ἀλλοίωσις ἀνθρώπων! Αἱ Ἀθῆναί εἰσιν αὗται,
« Ὅθεν μύριοι δραμόντες πεζομάχοι τε καὶ ναῦται
« Ἐκ τῶν ὅπλων τῆς Περσίας
« Ἀπεκάθηρον τὰς χώρας τῆς Ἑλάσσονος Ἀσίας
« Καὶ κατέβαλον τὸν Ξέρξην εἰς τοσοῦτον, ὥστ' ἐκείνην
« Τὴν εἰς ἑαυτὸν αἰσχίστην ὡμολόγησεν εἰρήνην:
« *Πᾶς τις Πέρσης ἀπεχέτω τῆς Ἑλληνικῆς θαλάσσης*
« *Ὅσας ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ ἵππος ἔτρεξεν ἐκτάσεις!*

8

« Κακοδαίμονες! εἰς ταῦτα τὰ νῦν ἔρημα ἐδάφη,
« Περικλέους εἰσηγοῦντος, πάλαι Ψήφισμα ἐγράφη:
« *Οἱ ἑλληνιστὶ λαλοῦντες*
« *Σύμπαντες καὶ εἰς Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν κατοικοῦντες,*
« *Ἀποστείλατε ταχέως εἰς τὸ Ἄστυ τῆς Παλλάδος*
« *Ἄνδρας συσκεφθησομένους περὶ τῆς κοινῆς Ἑλλάδος* (9).
« Λέγοντες ὁμοῦ τοιαῦτα Περικλῆς, ἐγὼ καὶ Κίμων,
« Κλαίομεν τὴν τύχην τέκνων ταλαιπώρων καὶ ἀτίμων.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

9

« Ἡ αἰσχρὰ φιλοπρωτεία τοῦ ἐσχάτου τῶν Ἑλλήνων
« Καταστρέφει τὴν Ἑστίαν τῶν Μουσῶν καὶ τῶν Σειρήνων.
« Ἕκαστος τὴν πολιτείαν
« Εἰς τὴν ἀφανῆ ἐγκλείει τῶν γονέων του οἰκίαν
« Καὶ τῆς γενικῆς πατρίδος τὴν ἀπώλειαν τεκταίνει . . .
« Ἀλλὰ σιωπῶ . . . παμπόλλων θνητῶν φῦλά τε καὶ γένη,
« Ὦ ἀπόγονε, εἰς ταύτην τὴν γῆν ἔφερεν ὁ Χρόνος·
« Στόμα ἔκλεισα πρὸς πάντας· ἤνοιξας αὐ τοῦτο μόνος. »

10

Ἡ φωνὴ κατεβυθίσθη, καὶ πολλαὶ φωναὶ εἰς ἕνα
Βόμβον κάτω συμμιχθεῖσαι τὸν Ταρτάρειον πυθμένα
Ἔσεισαν· καὶ ταὐτοχρόνως
Ἡ μεγάλη ἐκλονήθη πεδιὰς τοῦ Μαραθῶνος
Ὡς μυρίοι ὁμοῦ ἄνδρες κάτωθεν τὴν γῆν ἂν ὤθουν
Καὶ τὸν εὔδιον ἀέρα τῆς Ἑλλάδος ἂν ἐπόθουν,
Ἢ ἂν ὅλος θορυβώδης ὁ στρατὸς τῶν Ἀθηναίων
Κατὰ τῶν Περσῶν ἀγῶνα συνεκρότει κάτω νέον . . .

11

Καὶ τὸν Χάραδρον ἀνέβην χαιρετήσας τὸ Μνημεῖον,
Ὅπου κεῖται τὰς ἀλύσεις ἀχαρίστου δήμου κλείων
Ἀντικρὺ λαμπροῦ τροπαίου
Ὃ τοὺς ὕπνους συνταράξας τοῦ Θεμιστοκλέους νέου (10)·
Καὶ τὸ χεῖλος εἰς τὴν κρήνην ἤγγισα τὴν Μακαρίαν (11),
Ἥτις εἰς τὴν νικηφόρον ἔδωκεν Ἐλευθερίαν
Ἀναπαύλης γλυκὺ νᾶμα· καὶ ὁ Ἕσπερος εἰς χεῖρας
Φέρων φῶς τοὺς οὐρανίους ἤδη ἄναπτε λαμπτῆρας . . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

12

Εἰς τὸ φέγγος τῶν ἀστέρων, εἰς τὰ φωσφορώδη ἔλη
Σπινθηροβολοῦντα τότε πανταχόθεν εἴδα βέλη,
Εἴδα περικεφαλαίας,
Εἴδα μακροβηματούσας πανοπλίας κολοσσαίας,
Καὶ θωράκων καὶ ἀσπίδων καὶ ξιφῶν συγκρουομένων
Καὶ σαλπίγγων καὶ τυμπάνων καὶ φαλάγγων σειομένων
Καὶ ἀνδρῶν παιανιζόντων καὶ χρεμετιζόντων ἵππων,
Ἵππων ἐδαφοπληττόντων ἤκουσα μιγάδα κτύπον.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΥ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΕΓΕΙΟΝ ΚΑΙ ΗΡΩΕΛΕΓΕΙΟΝ.

(1) Ζεύξιδος, Πολυγνώτου, Παναίνου, Ἀπολλοδώρου, Παῤῥασίου, Τιμάνθους καὶ Παμφίλου, τῶν ὁποίων τ' ἀριστουργήματα, ὑπερτεροῦντα τὰ καλλιτεχνήματα τῶν ἄλλων συγχρόνων των εἰκονογράφων, καθωράϊζον τὰς Ἀθήνας.

(2) Ὁ Σωκράτης.

(3) Θερινήν τινα ἑσπέραν τοῦ 1845 ἔτους, ἀφ' οὗ διῆλθον ἐπὶ καμήλου τὴν ἠλιόκαυστον πεδιάδα Σενναὰρ, ἔφθασα εἰς τὰ παρὰ τὸν Εὐφράτην λείψανα τοῦ Πύργου τῆς συγχύσεως τῶν γλωσσῶν, ἔχοντος ὕψος περίπου δισχιλίων πεντακοσίων ποδῶν καὶ οὗ ἡ κεφαλὴ ἦν ἕως οὐρανοῦ κατὰ τὴν Παλαιὰν Γραφήν. Ἔλαβον εἰς χεῖρας θρύμματα τῶν ὀπτῶν πλίνθων, ἐξ ὧν ᾠκοδόμησαν αὐτὸν οἱ υἱοὶ τῶν ἀνθρώπων πρὸ τοῦ διασπαρῆναι ἐπὶ προσώπου πάσης τῆς γῆς.

(4) Ὁ Ἀριστείδης.

(5) Κομισθέντος πρὸ τῆς μάχης ἐκ τῆς Πάρου εἰς τὸν Μαραθῶνα πρὸς ἀνέγερσιν τροπαίου ὑπὸ τῶν ἰδίων βαρβάρων, μὴ ἀμφιβαλλόντων περὶ τῆς νίκης των.

(6) Ἐντὸς τοῦ γηλόφου αὐτοῦ, ἀνασκαφῆς πρό τινος χρόνου γενομένης, εὑρέθησαν ἀκίδες ὀϊστῶν λίθινοι καὶ χαλκαῖ, ὁποίας μετεχειρίζοντο οἱ Αἰθίοπες, οἵτινες κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ Ἡροδότου ἀπετέλουν μέρος τῆς περσικῆς στρατιᾶς.

(7) Ἀμφότεροι, πεσόντες εἰς τὸν Μαραθῶνα, ἦσαν ἐκ τῶν δέκα ἡρώων, τοὺς ὁποίους αἱ δέκα φυλαὶ τῶν Ἀθηνῶν ἐψήφισαν στρατηγοὺς τῶν ἐκεῖ πολεμησάντων δεκακισχιλίων Ἀθηναίων.

(8) Τὴν 28 Σεπτεμβρίου, 490 πρὸ Χριστοῦ.

(9) Τοιαῦτα ὑψηλὰ φρονήματα ἐνέπνεον τοὺς προπάτορας ἡμῶν, ὦ Πρόκριτοι τῶν Ἀθηνῶν Νικόλαε Ζαχαρίτσα, Ἰωάννη Μακρυγιάννη, Σταῦρε Βλάχε, Δημήτριε Καλλιφρονᾶ καὶ Ἀνάργυρε Πετράκη!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Διὰ τούτων αἱ Ἀθῆναι κατέστησαν τὸ πάλαι κεφαλὴ τῶν διακοσίων ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων, τῶν εἰς τὰς τρεῖς ἠπείρους τοῦ παλαιοῦ κόσμου διεσπαρμένων.

Διὰ τῶν ἀντιθέτων δογμάτων τοῦ Αὐτοχθονισμοῦ ἡ Ἑλλὰς καταλύεται σήμερον καὶ ὅσον οὔπω μένουσιν αἱ Ἀθῆναι ἄσημον πολύχνιον.

Ἄφετε εἰς τὸν Ῥήγαν Παλαμήδην, περιστοιχίζοντα τὴν Τρίπολιν διὰ τῆς ἐρημώσεως, ἄφετε εἰς αὐτὸν τὴν φρικαλέαν δόξαν τοῦ ἀδελφοκτόνου Κάϊν.

(10) Ὁ Μιλτιάδης.

(11) Ἡ πηγὴ αὕτη ἐκλήθη οὕτως ἐκ τῆς Μακαρίας, θυγατρὸς τοῦ Ἡρακλέους.

ΤΕΛΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐκτῶν ἐν εἴδει παραρτήματος ἑπομένων σελίδων καταδείκνυται τί ἐβράδυνε τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος βιβλίου, καὶ πῶς ἡ Ἀρχὴ κατὰ τὴν χρείαν ἐνδύεται παρὰ τὴν λεοντῆν καὶ τὴν ἀλωπεκῆν.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

ΑΝΑΦΟΡΑ

ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Κύριοι Βουλευταί!

Τὸ 107 τοῦ Συντάγματος ἡμῶν Ἄρθρον ἀφιερεῖ αὐτὰ εἰς τὸν πατριωτισμὸν τῶν Ἑλλήνων.

Ἕλλην ἐγὼ, μοχθήσας τὰ κατὰ δύναμιν πρὸς καθίδρυσιν αὐτοῦ, ἔρχομαι καταγγέλλων εἰς τὸν ἱερὸν τοῦτον περίβολον τοὺς κατὰ τοῦ Συντάγματος συνωμοτοῦντας, περὶ ὧν πολὺς ἐγένετο λόγος εἰς προλαβοῦσαν ὑμῶν συνεδρίασιν.

Πρῶτος τῶν κατὰ τοῦ Συντάγματος ἀνοσιουργούντων, Κύριοι Βουλευταὶ, ἀναφαίνεται ὁ παρὰ τοῖς Πλημμελειοδίκαις Εἰσαγγελεὺς αὐτὸς τῆς Πρωτευούσης.

Δέκα ἡμέρας πρὸ τῆς τελείας τυπώσεως συγγράμματός μου, ὑπὸ τὰ πιεστήρια ἔτι ὄντος καὶ οὐδὲν περιέχοντος προσβλητικὸν οὐδὲ κατὰ τοῦ ἀνευθύνου ἀρχηγοῦ τῆς Ἑλλάδος, οὐδὲ κατὰ τοῦ Πολιτεύματος αὐτῆς, τὴν ζ' τοῦ ἱσταμένου ἐν ὥρᾳ μεσονυκτίου ἄνθρωποι τῆς Εἰσαγγελίας καὶ τῆς Ἀστυνομίας, ἐξαπατήσαντες τοὺς κοιμωμένους τυπογράφους ἐπὶ προφάσει πυρκαϊᾶς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ των, ἁφήρπασαν συλλήβδην τὰ δύο τρίτα περίπου τοῦ συγγράμματός μου, (ἐπειδὴ τὸ ἄλλο μένει ἔτι ἀτύπωτον), καὶ τὴν ἐπιοῦσαν, πρὸ τοῦ ὄρθρου ἔτι, ἐλθόντες παρ' ἐμοὶ ἐνήργησαν αὐστηροτάτην κατ' οἶκον καὶ μέχρις ἐντὸς τῶν κόλπων μου ἔρευναν, μὲ ἀπε-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

στέρησαν τῶν χειρογράφων τοῦ πονήματός μου μετ' ἄλλων τινῶν ἀλλοτρίων εἰς τοῦτο καὶ μ' ἔθεσαν ὑπὸ δίωρον κράτησιν.

Οὕτω, Κύριοι Βουλευταὶ, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀναφανδὸν, ἐν νυκτὶ καὶ ἐν ἡμέρᾳ, ἐντὸς αὐτῆς τῆς Πρωτευούσης, ὑπ' ὄψιν πλήρους συνόδου τῶν δύο Σωμάτων τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας κατεπάτησε τὰ τέσσαρα ἑξῆς Ἄρθρα, ἐφ' ὧν ὡς ἐπὶ ἀκρογωνιαίων λίθων στηρίζεται τὸ Σύνταγμα·

Ἄρθ. 2. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἐστὶν ἀπαραβίαστος.

Ἄρθ. 8. Ἡ κατοικία ἑκάστου ἐστὶν ἄσυλος.

Ἄρθ. 10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του.

Ἄρθ. 12. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του.

Ἂν, Κύριοι Βουλευταὶ, θέλετε νὰ διαμείνητε πιστοὶ πρὸς τὸν ὅρκον, τὸν ὁποῖον ὑπὲρ τοῦ Συντάγματος ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὠμόσατε, ἂν θέλετε νὰ φανῆτε φρουροὶ ἄγρυπνοι τοῦ πολυτίμου κειμηλίου, ὅπερ παρὰ τοῦ ἔθνους ἐλάβετε, εἰς τὴν ἀνάγνωσιν τῆς καταμηνύσεως ταύτης ἐγέρθητε ἅπαντες ἀπαξάπαντες ἐκ τῶν βουλευτικῶν ἑδρῶν, ἀνυψώσατε φωνὴν κατὰ τῆς κακούργου ἀποτολμήσεως τῶν καταστρεφόντων ἐκ βάθρων τὸ Σύνταγμα καὶ φέρετε αὐθωρεὶ ἐνώπιον ὑμῶν τὸν Ὑπουργὸν τῆς δικαιοσύνης, ἵνα δώσῃ λόγον τῶν περὶ τὸ Σύνταγμα ἠσεβημένων!

Ἐν Ἀθήναις, τῇ 6 Μαρτίου 1852.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΕΠΙΣΤΟΛΗ

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΚΥΡΙΟΝ Κ. ΠΡΟΒΕΛΕΓΙΟΝ, ΥΠΟΥΡΓΟΝ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ.

Κύριε Ὑπουργὲ τῆς δικαιοσύνης!

Εἰς τὴν πρὸς ὑμᾶς ἔντυπόν μου διαμαρτύρησιν οὔτε διὰ γραφῆς, οὔτε δι' ἔργου ἀπεκρίθητε. Οὔτε ἀπελογήθητε, οὔτε τῆς εἰσαγγελικῆς ἕδρας ἀπεβάλετε τὸν παρανομήσαντα. Ἄρα ὑμεῖς ἀνεδέχθητε τὴν καταπάτησιν τῶν ἀκολούθων Ἄρθρων τοῦ Συντάγματος·

Ἄρθ. 2. Ἡ προσωπικὴ ἐλευθερία ἐστὶν ἀπαραβίαστος.

Ἄρθ. 8. Ἡ κατοικία ἑκάστου ἐστὶν ἄσυλος.

Ἄρθ. 10. Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του.

Ἄρθ. 12. Οὐδεὶς στερεῖται τῆς ἰδιοκτησίας του.

Τοῦτο τρανῶς ἀποδεικνύει τὴν ἀλήθειαν τοῦ ἐν τῷ κατασχεθέντι ἀνόμως συγγράμματι λόγου μου, ὅτι πρὸ τῆς σεπτεμβριανῆς μεταπολιτεύσεως καὶ μὴ ἔχοντες Βουλὰς ἀπελαύομεν οἱ πολῖται πλείονα ἢ σήμερον ἐλευθερίαν· διότι τότε ἀνηρπάγη μὲν ὁ Περιπλανώμενός μου πρὶν δημοσιευθῇ, ἀλλ' ἐτιμωρήθησαν καὶ Ἀστυνόμος καὶ Διοικητής· ἤδη δὲ ἡ Ἀρχὴ οὐδ' ἀπολογίας ἔχει χρείαν.

Ἀλλὰ τί θαυμάζω, Κύριε Ὑπουργέ, διὰ τὸ πάθημά μου; Ποῖον Ἄρθρον τοῦ Συντάγματος τηρεῖται σήμερον;

Τὸ 20 Ἄρθρον αὐτοῦ ὁρίζει· «Ἡ ἐκτελεστικὴ ἐξουσία ἀνήκει « μὲν εἰς τὸν Βασιλέα, ἐνεργεῖται δὲ διὰ τῶν παρ' αὐτοῦ διοριζο« μένων ὑπευθύνων Ὑπουργῶν.»

Ἀλλ' ὑμεῖς, ὦ Ὑπουργοί, ἀπὸ τοῦ 1844 ἔτους τί πράττετε; Κατηγορεῖτε τὸν ἀνεύθυνον Βασιλέα ὅτι αὐτὸς ἀνθ' ὑμῶν κυβερνᾷ, καὶ οὐδὲ παραιτεῖσθε, ἂν ὄντως αὐτὸς ἀνθ' ὑμῶν κυβερνᾷ, καταβιβρώσκοντες ἀδρὰς μισθούς.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τὸ 3 Ἄρθρον ὁρίζει· « Οἱ Ἕλληνες εἰσὶν ἴσοι ἐνώπιον τοῦ νό-
« μου καὶ συνεισφέρουσιν ἀδιακρίτως εἰς τὰ δημόσια βάρη ἀνα-
« λόγως τῆς περιουσίας των. »

Ἀλλ' ἐν τούτοις ὁ μὲν Πελοποννήσιος καὶ ὁ Αἰγαιοπελαγίτης φορολογοῦνται τριάκοντα τοῖς ἑκατὸν, ὁ δὲ Στερρελλαδίτης ἑβδομήκοντα διὰ παντοίων καταχρήσεων.

Τὸ 6 Ἄρθρον ὁρίζει· « Ποινὴ δὲν ἐπιβάλλεται ἄνευ νόμου ὁρι-
« ζοντος αὐτὴν προηγουμένως. »

Ἀλλ' ὑμεῖς καθ' ἑκάστην ἐξορίζετε τῆς Πρωτευούσης πολίτας τῶν Ἐπαρχιῶν, οὕστινας βούλεσθε.

Τὸ 13 Ἄρθρον ὁρίζει· « Αἱ βάσανοι ἀπαγορεύονται. »

Ἀλλ' οἱ μεταβατικοὶ στρατιῶται ὑμῶν θέτουσιν ὠὰ διάπυρα εἰς τὰς μασχάλας καὶ καλάμων σχίζας εἰς τοὺς ὄνυχας τῶν Φθιωτῶν, τῶν Λεβαδιέων καὶ Μεγαρέων.

Τὸ 59 Ἄρθρον ὁρίζει· « Ἡ Βουλὴ σύγκειται ἀπὸ Βουλευτῶν ἐκ-
« λεγομένων ὑπὸ τῶν πολιτῶν κατὰ τὸν περὶ ἐκλογῆς Νόμον. »

Ἀλλ' ὑμεῖς ἀφετερίζεσθε τὸ δίκαιον τοῦτο τοῦ λαοῦ διορίζοντες ἐν ὑπουργικῷ Συμβουλίῳ τοὺς Βουλευτάς, ὡς ἐπράξατε πέρυσιν εἰς τὰς ἐκλογὰς τῆς Φθιώτιδος καὶ ὡς ἐγὼ λέγω εἰς τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον, τὸ εἰς τὰς κρύπτας τῆς Εἰσαγγελίας τεθαμμένον·

Εἰς τὴν Ἑλλάδα ὁ λαὸς καὶ τὸ μηδὲν ἐν πρᾶγμα,
Διότι ἔχει τὴν Ἀρχὴν εἰς πᾶν του βῆμα φράγμα·
Διότι ἐν ὑπουργικῷ ἐκείνη Συμβουλίῳ
Ἐκλέγει ἕνα Βουλευτὴν ἐξ ἀντιπάλων δύο.

Ἐπανέρχομαι εἰς τὴν κατάσχεσιν.

Ἥρπασατε, Κύριε Ὑπουργὲ, τὴν πνευματικήν μου ἰδιοκτησίαν σύμπασαν, ἔντυπον καὶ χειρόγραφον. Στεροῦμαι λοιπὸν ὁλοτελῶς αὐτῆς, καὶ μὴ ἔχων ὑπ' ὄψιν τὸ σῶμα τοῦ ἐγκλήματός μου ματαίως διαλογίζομαι ποῖα τεμάχια ὁ πατριωτισμὸς ὑμῶν εὗρεν

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐπιλήψιμα καὶ ἀξιόποινα. Ἀλλ' εἰς τὴν μνήμην μου μεθ' ὑμῶν ἐμβατεύων, ἴσως μεθ' ὑμῶν ἀνευρήσω τὴν αἰτίαν τῆς καταδρομῆς τοῦ συγγράμματός μου.

Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἐν τῷ τετάρτῳ Ἄσματι τοῦ Περιπλανωμένου, παριστῶν αὐτὸν ἐπανερχόμενον διὰ τῆς Ἀτλαντικῆς θαλάσσης εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἔλεγον·

Ἐπλανᾶτο παραιτήσας εἱκημένον πάντα τόπον
Καὶ τὰς πόλεις καὶ τὰ πάθη καὶ τὰς μάχας τῶν ἀνθρώπων·
Ἀλλ' ὀπίσω δύναμίς τις πρὸς Ἀνατολὰς τὸν ὤθει·
Τὴν ταλαίπωρον Ἑλλάδα καὶ ἀπέφευγε κ' ἐπόθει·
« Ἴσως, ἔλεγε, πρὶν φθάσω εἰς τὸν πάτριον λιμένα,
« Ἴσως εὕρω ἡσυχίαν εἰς τὸν κάτω μου πυθμένα,
« Ἐνδομύχους θλίψεις τόσας
« Καὶ πνοὴν μου τὴν ἐσχάτην εἰς ἀνέμους παραδώσας... »

Μετὰ πόσης ἐν τοσούτῳ αὐτὸς λύπης ἐπανεῖδε
Τὴν γῆν, ὅπου ἐτραγῴδουν Σοφοκλεῖς καὶ Εὐριπίδαι!
Εἰς τοῦ Ἰλισσοῦ τὸ νᾶμα θερμὰ ἔφερε τὰ χείλη
Καὶ ἀνέκραξεν· « Ἐκ τούτου ἔπιον καὶ οἱ Αἰσχύλοι!
« Τοῦ ἡλίου τὸ φῶς τοῦτο εἶδεν εἰς τὸν Μαραθῶνα
« Πολεμῶν ὁ Μιλτιάδης τὸν ὡραῖόν του ἀγῶνα!
« Καὶ ἡ νῦν αὐτὴ σελήνη
« Πρὸς τοὺς νικητὰς ναυμάχους ἔφεγγεν ἐν Σαλαμῖνι... »

Φέρων τὴν ὀργὴν ἐκεῖνος εἰς τὰ στήθη του κρυφίαν,
Εἰς τῶν Ἀνακτόρων ἦλθε τὴν ἀντάρτιδα Πλατεῖαν...

Ἐνταῦθα τὸ μνημονικόν μου, Κύριε Ὑπουργὲ, μένει χάρτης ἄγραφος, καὶ συγχωρεῖτέ με...

. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .
. . . . . .

Ἐκεῖ στὰς εἰς ἄκραν μίαν
Καὶ τὸ βλέμμα περιστρέψας, αὐτὰ εἶπε κατ' ἰδίαν·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« Βαρὺς ἔλην τὴν Ἑλλάδα κύλινδρος ἰσοπεδώσας,
« Καταδάφισεν ἐξόχους ἀρετὰς καὶ δόξας τόσας·
« Κυβερνᾷ τὸ Κράτος ὅλον ἑκατόγχειρος Ἀγοτεία,
« Συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους καλουμένη Πολιτεία·
« Ὅπου δὲ ἡ λαοφθόρος σιδηρᾶ της πτέρνα φθάνει,
« Ὡς ἐξόπισθεν τοῦ ἵππου τοῦ Ἀττίλα, δὲν βλαστάνει
« Οὔτε στάχυς, οὔτε χλόη,
« Καὶ γελῶσιν οἱ κακοῦργοι καὶ θρηνοῦσιν οἱ ἀθῶοι . . .
« Ἡ Ἑλλὰς ἀπὸ τῆς Τρίτης Σεπτεμβρίου ἐχαυνώθη
« Ὡς ὁ μέγας Δράκων, ὅστις κορεσθεὶς ἀπεκαρώθη·
« Εἰς τὸν Θρόνον τυλιχθεῖσα, τὴν βορὰν αὐτῆς χωνεύει·
« Πλὴν ἐχθρός της κοιμωμένην τὴν κτυπᾷ καὶ τὴν φονεύει . . . »

Ἐνθυμοῦμαι, Κύριε Ὑπουργὲ, ἀλλ' ἀμυδρῶς, ὅτι ὁ Περιπλανώμενος, συναθροισθέντος τότε τοῦ λαοῦ, ἀνεφώνησε πρὸς αὐτόν·

« Σεῖς ἐσχίσατε τὸ μέγα λατομεῖον τῆς Τουρκίας
« Πρὸς γλυφὴν τοῦ ἀνδριάντος τούτου τῆς Ἐλευθερίας!
« Σεῖς ἀλλάξατε εἰς σπάθας τῶν τυράννων τὰς ἀλύσεις!
« Σεῖς εἰς φρούρια καὶ στόλους ἐξεχύσατε πῦρ λύσσης,
« Τὴν Τουρκίαν πολεμοῦντες
« Καὶ εἰς ἔκπληξιν τὰ δύο ἡμισφαίρια κινοῦντες!
« Σύροντα τὰ τετριμμένα σάβανά των καὶ συγχρόνως
« Ἀνυψοῦντα μαυροφόρον τὴν Σημαίαν τοῦ ἀγῶνος,
« Τῶν Βασιλικῶν, τῆς Λάλας, τῆς Βαλτέζης, τῆς Γραβίας
« Καὶ τῆς Ἐρεσσοῦ, τῆς Χίου, τῶν Ψαρῶν, τῆς Σφακτηρίας
« Τὰ φαντάσματα θρηνοῦσι, κ' ἑκατὸν νεκρῶν Ἑλλήνων
« Χιλιάδες τὸν μικτόν των παρακολουθοῦσι θρῆνον,
« Ἐν ᾧ στόματα ἐργάνων
« Χαῦνα μέλη ἐκφωνεῦσι κύκλῳ μου ἀντὶ παιάνων . . .
« Ἀλλ' ὦ φίλοι τῶν πολέμων, ἀλλ' ὦ παῖδες τῶν Ἑλλήνων,
« Ἀναλάβετε τὸν πρῶτον ἐνθουσιασμὸν ἐκεῖνον,
« Ὅτε ἡ Ἐλευθερία ῥοδοδάφνην ἐστεμμένη
« Ἐκυβέρνα τὴν Ἑλλάδα εἰς τὸ ἅρμα ὀχουμένη,
« Ὅτε τρεῖς στρατοὶ Βεράτης, Μέμφιδος καὶ Βαβυλῶνος
« Καὶ τρεῖς στόλους Βυζαντίου, Ἀλγερίας, Καρχηδόνος
« Εἰς ἓν θέρος ἐνικᾶτε,
« Θαλασσοδρομεῖς Δελφῖνες, λέοντες ὀρεοβᾶται! . . »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐνθυμοῦμαι, Κύριε Ὑπουργὲ, ἀμυδρότερον ἔτι ὅτι ὁ Περιπλανώμενος φυλακισθεὶς ἀνόμως, (καθὼς ἐγὼ αὐτὸς ἐφυλακίσθην ἄλλοτε, καθὼς ἴσως φυλακισθῶ καὶ σήμερον), ἔλεγεν ἀπὸ τῆς Ἀκροπόλεως·

« Εἰς τὸν Κηφισσὸν ἀκούω κάτω μου τὴν ἀηδόνα·
« Ἡ φωνή της ἀναβαίνει κλαυθμυρὰ τὸν Παρθενῶνα·
« Διατί ἐμπαθεστέραν ἔχει κάμψιν ἡ φωνή της;
« Τὰς Ἀθήνας ταλανίζει κλαίουσα ἡ ἐρημῖτις;
« Καταβαίνουσιν αἱ γλαῦκες ἐκ τῶν παλαιῶν μνημείων,
« Βλέπουσι τοῦ Μαραθῶνος τὸ ἀθάνατον παιδίον
« Καὶ ὀλίγον μεριμνῶσι
« Ποῖον γένος, ξένοι ποῖοι τὴν Ἑλλάδα κυβερνῶσι...

« Ἡ Ἑλλὰς ἐσταυρωμένη πρὸς τοὺς παῖδάς της εἰς μάτην
« Φωνάζει, παῖδές μου, φωνάζει· ἄλλοι στρέφουσι τὴν πλάτην·
« Ἄλλοι φέροντες τὸν σπόγγον καὶ χολῆς καὶ ὄξους πλήρη,
« Πίνε, λέγουσι, καὶ αἴγα καὶ ὡς ὁ Χριστὸς μαρτύρει...»

Καὶ πρὸς τοὺς ἀμεριμνῶντας φύλακάς του βλέψας τότε·
« Εἰς τοὺς Ἕλληνας εἰπέτε ταῦτα, φίλοι στρατιῶται!
« Ὅσοι καὶ τὸν παιδιόθεν ἐρωτά των, τὴν πατρίδα,
« Ἐστερήθησαν καὶ πᾶσαν περὶ Γένους των ἐλπίδα,
« Ὅσοι οὔτ' ἐλευθερίαν, οὔτε δόξαν, οὔτε πλοῦτον
« Ἔχουσιν ὑπὸ τοιαύτην Πολιτείαν καὶ αὐτοῦ των
« Τοῦ θρησκεύματος στεροῦνται,
« Αὐτοὶ φεύγοντες τὸν κόσμον ὡς ἐγὼ... αὐτοκτονοῦνται...»

Καὶ ἡ τελευταία λέξις ὑπ' αὐτοῦ προφερομένη,
Μετ' αὐτοῦ ὡς πέτρα πίπτει καὶ εἰς βάθρον καταβαίνει...

Ταῦτα καὶ ἄλλα ἔτι γενναιότερα, μὴ περιέχοντα οὐδὲν στασιῶδες, ἀλλὰ πνέοντα ἱερὰν ἐλευθερίαν, ὑπῆρξαν τόσον ἐπίφοβα, ὥστε πρὶν δημοσιευθῶσι, πρὶν ἔτι τυπωθῶσι, διὰ νυκτὸς ἐκλάπησαν;

Μὴ δί ὄνομα Θεοῦ, Κύριε Ὑπουργὲ, μή τινες ἐβεβαίωσαν ὑμᾶς ὅτι τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον βωμολόχος τις ἐστὶ κωμῳδία; Ἠπατήθητε, μὰ τὴν Θέμιν! Αὐτὸ ἀπ' ἐναντίας περιέχει συμβου-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

λὰς καὶ ἀρχὰς σοβαράς· πρὸς ἀπόδειξιν δὲ τοῦ λόγου μου, ἐρωτῶν πάλιν τὴν μνήμην μου ἀνευρίσκω ταῦτα·

Ἁπλοῦν μὴ ἔχῃς καὶ μικρὸν τοῦ Βουλευτοῦ τὸ χρέος·
Τῶν νόμων αὐτὸς στέλλεται πρασπιστὴς γενναῖος·
Ὁ ἀληθὴς δὲ Βουλευτὴς σημνοπρεπὴς τὸ σχῆμα,
Τὸ ἦθος ἀδιάφθορος καὶ ῥήτωρ εἰς τὸ Βῆμα,
Ἐλέγχει τὴν ἐθνοβλαβῆ τῶν Ὑπουργῶν πορείαν,
Τὴν τάξιν συνασπάζεται καὶ τὴν ἐλευθερίαν,
Εἰς ὅλης ἅμα τῆς φυλῆς ἐπαγρυπνεῖ τὸ μέλλον
Ἀλέκτωρ φωτεινῆς φύγης τὴν ἔλευσιν ἀγγέλλων,
Καὶ Ὑπουργὸς γενόμενος ἐκεῖνα πράττει, ὅσα
Ἐκήρυττεν εἰς τὴν Βουλὴν ἡ ἀψευδὴς του γλῶσσα·
Ὁ Ἡγεμὼν τὸν σέβεται, τὸ ἔθνος τὸν θαυμάζει
Καὶ ἡ κατόπιν γενεὰ τὴν μνήμην του ὀξάζει...

Τοιαύτη κατ' ἐμὲ ἡ τοῦ καλοῦ Βουλευτοῦ εἰκών· ἰδοὺ καὶ ἡ τοῦ καλοῦ Ὑπουργοῦ, ὁποῖος ἀναντιῤῥήτως εἶσθε ὑμεῖς, ὡς ἐκ πολλῆς μετριοφροσύνης ἀνωνύμως εἰς τὰς Ἐφημερίδας τὸ διαβεβαιοῦτε·

Γνωρίζεις ποίους Ὑπουργοὺς ἐπιθυμῶ; δικαίους,
Ἐμπείρους, μεγαλόφρονας, τὸ ἦθος ἀκεραίους·
Ὁ Ὑπουργὸς εἰλικρινὴς καὶ σοβαρὸς ἐν πρώτοις,
Δὲν φωνασκεῖ δημοκοπῶν· « ἰσότης! ἀδελφότης! »
Οὐδὲ τοῦ Βρούτου προσκυνεῖ βωβὸς τὸν ἀνδριάντα·
Ὀλίγιστα διὰ λαοῦ, διὰ λαὸν τὰ πάντα
Νυχθημερὸν ἐργάζεται, καλοὺς προτείνει νόμους,
Τηρεῖ τὰ χείλη του ἁγνά, τὰς χεῖράς του ἀμώμους.

Καὶ παρακατιὼν, μετὰ σκηνὰς σκωπτικὰς καὶ Ἀριστοφανείους, ὁρίζω τὴν κοινοβουλευτικὴν Πολιτείαν οὕτω·

Πασῶν ἡ Συνταγματικὴ ἀρίστη Πολιτεία
Ἐν ὅσῳ διασώζεται ἀκέραιος, γνησία,
Καὶ ὁ εἰς ταύτην ὁρκισθεὶς Μονάρχης ἄνευ δόλου
Τὸ γράμμα καὶ τὸν νοῦν ὁμοῦ τηρεῖ τοῦ Χάρτου ὅλου·
Κρατοῦνται χωριζόμεναι καὶ δι' ἀντιῤῥοπίας
Αἱ πρώτισται τότε καὶ τρεῖς Ἀρχαὶ τῆς Πολιτείας,
Καὶ ἄνδρες τότε σεβαστὴν πληροῦσι Γερουσίαν
Ἐξέχοντες εἰς ἀρετὴν, εἰς πλοῦτον, εἰς παιδείαν,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Οὐδὲ κακοῦσι τὴν Βουλὴν διὰ κακίστων νόμων
Εὑρεύοντες ὡς Σόλωνες οἱ σαρωταὶ τῶν ὁρόμων·
Ἐκλέγει δὲ ὁ Βασιλεὺς Πρωθυπουργοὺς τοῦ Κράτους
Τοὺς προὔχοντας εἰς μάθησιν καὶ τοὺς συνετωτάτους,
Καὶ Γραμματεῖς ὑπὸ αὐτοὺς ἀκηλιδώτους τάττων,
Τὴν τάξιν καὶ ἀσφάλειαν ἁπανταχοῦ φυλάττων,
Τὴν κακουργίαν τιμωρεῖ, τὴν ἀρετὴν βραβεύει
Καὶ εἰς Σχολὴν συντάγματος τὸ ἔθνος ἐκπαιδεύει.
Ἀλλ' ὅπου ἡ προσωπικὴ ἀρχὴ τοῦ Ἡγεμόνος
Εἰς ὅλα παρεμβάλλεται ἀτάκτως κ' ἐπιμόνως,
Εἰς τὰς Βουλὰς δὲ κάθηνται καὶ εἰς τὰς Γραμματείας
Νευρόσπαστα ὑποτελῆ πανούργου Ἐξουσίας,
Κἀμμία τῶν τυραννικῶν χειρίστη Μοναρχία
Καθὼς ἡ συνταγματικὴ τοιαύτη Πολιτεία.

Ἀλλὰ μὴ, Κύριε τῆς δικαιοσύνης, μή τινες ἐπλάνησαν ὑμᾶς ὅτι προσβάλλω τὸ Σύνταγμα, ὑμεῖς δὲ ὡς Ὑπουργὸς, ἤτοι ὡς Συνταγματικὸς σφόδρα, παρωργίσθητε σφόδρα; Ἀποβάλετε τὴν ἀχλὺν τῆς ἀπάτης ἀναγινώσκοντες τὴν περικοπὴν ταύτην·

Τὸ Σύνταγμα μέχρις αὐτῆς τῆς ὥρας ἐφαρμόσθη,
Καὶ εἰς τὸν πάπυρον γραφὲν ποτὲ κἂν ἀνεγνώσθη;
Ἡ ἐκλογὴ τῶν Βουλευτῶν εἰς τὸν λαὸν ἀφέθη,
Καὶ εἰς τὴν Σύγκλητον ὀνοῦς, ἢ ἀρετὴ ἐτέθη;
Πρωθυπουργὸς χρόνον τινὰ ἐξέχων διωρίσθη,
Καὶ Ὑπουργεῖον μετ' αὐτοῦ σοφὸν συνεψηφίσθη;
Συνεζητήθη μετ' αὐτοῦ παρὰ τῆς Βασιλείας
Τὸ Πρόγραμμα τῆς ἐθνικῆς προόδου καὶ παιδείας;
Οὐδὲν τοιοῦτο ἔγινε ποτὲ, καὶ οὐδεμία
Ἐδόθη πρὸς τὸν Ἕλληνα ποτὲ χειραγωγία.
Εἰς πάντα βαίνουσα σαπρὸν, εἰς πάντα λυμεῶνα,
Ἡ Ἐξουσία ἔφερεν αὐτὸν τὸν κυκεῶνα.
Ὑπὲρ τοῦ Ἕλληνος λοιπὸν καὶ τῆς Ἐλευθερίας
Ἐγὼ διαμαρτύρομαι εἰς γενεὰς μυρίας.

Καὶ μὴ νομίσητε ὅτι παριστῶ διὰ σκαιῶν καὶ σκοτεινῶν χρωμάτων τοὺς ὑπουργικοὺς ὑμῶν Βουλευτάς. Εἰς τὰς φαιδρὰς σκηνάς μου αὐτοὶ καὶ χορεύουσι καὶ τραγῳδοῦσι·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοῦ Συντάγματος τὴν φλίβα ὅστις πῦρε Βουλευτὴς
Πῦρε φλίβα μεταλλείου,
Πῦρε Πακτωλὸν χρυσίου.
Ἐνδοξότερός του ποῖος; πλουσιώτερός του τίς;
Τὴν ὑπογραφὴν αὐτήν του ἀνωρθογραμμένην βάλλει;
Γίνεται θαυματουργὸς
Τῆς παιδείας Ὑπουργός,
Καὶ τὴν μεταμόρφωσίν του σέβονται μικροὶ μεγάλοι.
Πόλεμον καὶ ἂν δὲν εἶδε, πρῶτος τῶν γενναιοτάτων
Ἀποζημιοῦται μόνος
Διὰ τὴν φορβὴν τῶν ἵππων καὶ διὰ τὰ πέταλά των
Εἰς τοὺς χρόνους τοῦ ἀγῶνος.

Ἰδοὺ, καθ' ὅσον μόλις ἐνθυμοῦμαι, καί τινες χαρακτῆρες δύο τριῶν Γερουσιαστῶν ἢ Βουλευτῶν ἀστειότατοι·

Εἷς τούτων ὑψηλόσωμος, ἰσχνὸς, ὠχρὸς καὶ πτύων
Καὶ τρίβων τὰς παλάμας του, καλεῖται Αὐλικύων·
Ὁ λόγιος Συγκλητικὸς, ἡ σφόδρα νομικότης,
Ἐλευθερία σύσσωμος ὁμοῦ καὶ αὐλικότης·
Ἀνὴρ χρηστὸς καὶ τίμιος, πλὴν τὰ πλευρά του ξύων
Εἰς τῆς Αὐλῆς τὰ πρόστυλα ὡς ψωραλέος κύων.

Εἷς ἄλλος Ἐρεβίνθιος καλούμενος, κοιλίαν
Ὑπάρχει ἀπὸ τοῦ λαιμοῦ ἕως γονάτων μία
Καὶ ζώνει τῆς στρογγύλης του γαστρὸς τὸ περιέχον
Ὡς πίθος χιλιόλιτρος τριγύρω κύκλον ἔχων·
Αὐτὴν δὲ τυμπανοκτυπῶν εἰς πάντα Γραμματέα,
Ἰδού, φωνάζει, αὐλικὴ καὶ ψῆφος καὶ σημαία!

Ὁ Βουλευτὴς Σφονδύλιος τοῦ σκόφους του πυξίδα
Ἐπῆρε τὸ συμφέρον του, τὸν οἶκόν του πατρίδα·
Ἀλλάσσει ὄψεις τὴν αὐγὴν, ἀλλάσσει τὴν ἑσπέραν,
Ὡς οὐρανὸς τῶν Ἀθηνῶν δεκάκις τὴν ἡμέραν,
Κ' ἐπάνω τοῦ πολιτικοῦ παρίσταται κιρίου
Ἀνεμοδείκτης πετεινὸς ἑκάστου Ὑπουργείου.

Ἀλλ' Ἀξελός τις, ὑμέτερος Γενικὸς Γραμματεὺς, μὲ κατηγορεῖ ὡς θεατρίζοντα τοὺς Βουλευτὰς ὅλους· ψεύδεται· ἐν μὲν τῷ κειμένῳ τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου λέγω·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τοὺς ἐναρίτους Βουλευτὰς ὡς στέργω κατὰ χρέος,
Τοὺς φαύλους καὶ τοὺς πονηροὺς βδελύττομαι δικαίως·
Τοσούτῳ μᾶλλον ἀπεχθεῖς, καθ' ὅσον καταχρῶνται
Ὁπόσα ὑπὲρ ἄλλο τι ὡς ἱερὰ τιμῶνται
Καὶ καθιστῶσι μισητὴν τὴν ὑπὲρ πᾶν ἀξίαν
Ἀγάπης καὶ σεβάσματος καλὴν Ἐλευθερίαν.

Εἰς δὲ τὰς Σημειώσεις, ἔνθα ὁ πεζὸς λόγος ἐπιτρέπει πλείονα ἔκτασιν καὶ σαφήνειαν, προσθέτω τὰ ἑξῆς περὶ τῶν καλῶν μελῶν τῆς τε Βουλῆς καὶ Γερουσίας·

Εἰς τὸ νῦν Κοινοβούλιον τῆς Ἑλλάδος διακρίνονται ὡς τίμιοι καὶ χρηστοὶ πολῖται ὁ Θρασύβουλος Ζαΐμης, οἱ δύο Ἀνάργυροι, ὁ Πέτρος Ζάνος, ὁ Μιλτιάδης Χουρμούζης καὶ ἄλλοι τινές.

Εἰς τὴν Γερουσίαν διέπρεψαν διὰ τὴν πρὸς τὰς εὐγενεῖς ἀρχὰς σταθερότητα ὁ ἀποβιώσας Σπύρος Παπαλεξόπουλος, ὅστις ἐπὶ ἑπταετίαν ὁλόκληρον ἀνεδείχθη ἔνθερμος ζηλωτὴς τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν ἀναπλάσεως, καὶ οἱ ζῶντες Γεώργιος Ψύλλας καὶ Ριχάρδος Ταΰρτανης, ἄνδρες καὶ οἱ δύο ἀρχαϊκοί. Ἐπίσης ἐπέδειξαν φρόνημα γενναῖον ὁ Κώστας Βότζαρης, ὁ Χαράλαμπος Παπαπολίτης καὶ ὁ Ἀναγνώστης Μοναρχίδης· οὐχ ἧττον δὲ φιλότιμοι ἐφάνησαν κατὰ καιροὺς ὁ Βασίλειος Χρηστακόπουλος καὶ ὁ Δράσος Μανσώλας.

Οὕτως, ὦ Ἀξελοὶ, ἀφ' οὗ ἐληστεύσατε τὴν νοεράν μου περιουσίαν, τὴν κολοβοῦτε, τὴν διαστρέφετε, μὲ παρεξηγεῖτε, μὲ συκοφαντεῖτε.

Οὔτε ὁ Μολιέρος, ποιήσας τὸν Ταρτοῦφον, ἐνέπαιζε τὰ θεῖα, οὔτ' ἐγὼ, ποιήσας τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον, ἐμπαίζω τὴν ἐλευθερίαν.

Συκοφάνται! ἄνευ ψόγου, ἄνευ ἐπικρίσεως, οὐδεὶς θεσμὸς ριζοῦται, οὐδὲν ἀνθρώπινον ἔργον τελειοποιεῖται. Φέγων, ἐπικρίνων ἐγὼ καταχρήσεις Βουλευτῶν, κακὰς ἕξεις Γερουσιαστῶν, ἀδικίας Ὑπουργῶν, ποιῶ τοῦτο πρὸς παγίωσιν τῆς κλονουμένης συνταγματικῆς Πολιτείας.

Ἀλλ' ὑπονοῶ ἤδη, Κύριε Ὑπουργὲ, ποῖον τὸ ἔγκλημα τοῦ συγγράμματός μου. Τὸ σύγγραμμά μου καταδεικνῦον τὴν ἀταξίαν τῆς

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὑπηρεσίας, τὰς καταχρήσεις τῶν ὑπαλλήλων, τὰς ὑποκινήσεις τῆς ληστείας, τὴν ἠθικὴν σῆψιν τῆς διαφθορᾶς, τὰς κακώσεις τοῦ δυστυχοῦς λαοῦ μείναντος ἄνευ παρόντος καὶ ἄνευ μέλλοντος, ἀφαιρεῖ τὴν προσωπίδα τῆς Τυραννίας, ἥτις κατέστησεν εἰκονικὸν τὸ Σύνταγμα. Τὸ σύγγραμμά μου θέλει τὴν συνταγματικὴν Μοναρχίαν εὔνομον Πολιτείαν τῆς νῦν ἐλευθέρας Ἑλλάδος καὶ μέλλουσαν Πολιτείαν τοῦ ὅλου Γένους. Ἐπ' αὐτῷ τούτῳ μαστίζει τὸ δόγμα τῶν Αὐτοχθονιστῶν, ὑποθαλπόμενον παρὰ τῆς Ἀρχῆς πρὸς διαίρεσιν τῶν Ἑλλήνων.

Κύριε Ὑπουργὲ τῆς δικαιοσύνης! τελευτῶν λέγω·

Διευθύνθην πρὸς τὴν ὑμετέραν Γραμματείαν· ἀπεπλύθη τὰς χεῖράς της.

Διευθύνθην πρὸς τὴν Εἰσαγγελίαν τῶν Πρωτοδικῶν· ἀπεπλύθη τὰς χεῖράς της.

Διευθύνθην πρὸς τὴν Ἀνάκρισιν· ἀπεπλύθη τὰς χεῖράς της καὶ αὐτή.

Ἐν τούτοις ἐγὼ ἐκλάπην, καὶ ἅπαντες λέγετέ μοι· « Οὔτις ἔκλεψέ σε. »

Τοῦτο μοὶ ἀναμιμνήσκει Σχόλιόν τι τοῦ Περιπλανωμένου μου, τὸ ἀκόλουθον·

Τίς ὁ αἴτιος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος;
Ἆρα μὴ ὁ ποτὲ Σαλαμινομάχος καὶ νῦν Πρωθυπουργὸς Ἀντώνιος Κριεζῆς;
Ἆρα μὴ ὁ θεσπιεδέστατος Πρόεδρος τῆς Γερουσίας Ἀναγνώστης Δεληγιάννης;
Ἆρα μὴ ὁ ἁπλοϊκώτατος Πρόεδρος τῆς Βουλῆς Λάζαρος Γιουρδῆς;
Ἆρα μὴ ὁ Κουτσοποδίτης Ὑπουργὸς τῶν ἐσωτερικῶν Δάνος Δανόπουλος;
Ἆρα μὴ ὁ σοφολογιώτατος Ὑπουργὸς τῆς παιδείας Σταῦρος ὁ Βλάχος;
Ἢ ἄλλος τις ἐκ τῆς ὑπουργικῆς Ἑπτανδρίας;
Ἀλλὰ πάντες ἀπονίπτονται τὰς χεῖρας· ἡ Ἑλλὰς δὲ σήμερον, ἔχουσα τὰς ὄψεις ἐξωρυγμένας, κραυγάζει ὡς ὁ Κύκλωψ Πολύφημος· « Οὔτις μ' ἐτύφλωσεν! »

Οὔτις λοιπὸν ὁ αἴτιος τῶν δεινῶν τῆς Ἑλλάδος, Κύριοί μου Εἰσαγγελεῖς. Τὸν Οὔτινα λοιπὸν προσβάλλω, καὶ μὴ πρὸς Θεοῦ! παρεξηγήσατέ με.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Κύριε Ὑπουργέ! ἂν ἐνομίσατε ὅτι ἐξαφανίζοντες τὸ πόνημά μου ἐξαφανίζετε τὴν στηλίτευσιν τῶν παρόντων, ἀπατᾶσθε. Ἐν ὅσῳ τὸ πρωτότυπον διαμένει, εὔκολος εἰς ἐμὲ ἡ ἐπανασύνθεσις τοῦ ζωγραφήματος. Λαμβάνω τὴν γραφίδα, καὶ ἰδοὺ πάλιν ἡ αὐτὴ καὶ τελειοτέρα εἰκών.

Ἀλλὰ τὸ στυγερώτατον! εἰς τὰς Ἀθήνας, διδάσκαλον ἄλλοτε τῆς οἰκουμένης, ἐγκέφαλον σήμερον καὶ καρδίαν τῆς Ἀνατολῆς, διὰ τῆς ἀνηκούστου κατὰ τοῦ συγγράμματός μου βανδαλικῆς πράξεως κατεστρέψατε πᾶσαν εἰς τὸ ἑξῆς δημοσίευσιν συγγράμματος, πᾶσαν εἰς τὸ ἑξῆς νοερὰν ἀνάπτυξιν. Ποῖος τοῦ λοιποῦ δαπανᾷ μόχθους καὶ χρήματα πρὸς συγγραφὴν βιβλίου, ἁρπασθησομένου ἐκ τῶν πιεστηρίων;

Ὁ Νόμος λέγει ῥητῶς καὶ σαφῶς·

« Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲν « ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀπε« τελέσθησαν ἤδη· ἀποτετελεσμένα δὲ ταῦτά εἰσιν ἅμα τὸ ἀξιόποινον « σύγγραμμα, ἡ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον « ἀνακοίνωσις φανερῶς ἢ κρυφίως δοθῇ εἰς ἐμπόριον, ἢ τεθῇ ἄλλως « εἰς κυκλοφορίαν. »

Ἀλλὰ τὸ σύγγραμμά μου ὡς ἡμίτυπον ἔτι οὔτε εἰς ἐμπόριον ἐδόθη, οὔτε, καὶ ἂν ἐδίδετο, παρ' οὐδενὸς ἠγοράζετο καθὸ ἡμιτελὲς καὶ ἀκατανόητον. Ὑμεῖς δὲ, ἁρπάσαντες ὅπως εὕρετε αὐτὸ, τὸ διανέμετε εἰς τὰς Βουλὰς καὶ εἰς τὰ Γραφεῖα πρὸς παρεξήγησιν τῶν γραφομένων.

Ἢ ἀπόσβεσον, Ὑπουργὲ, τὸν ἀναφερθέντα Νόμον, ἢ κατάβηθι ἀπὸ τῆς ὑπουργικῆς ἕδρας ἐπειδὴ παρανομεῖς. Ἂν δὲ μὴ παύσῃς παρανομῶν, πορεύου καὶ εἰπὲ πρὸς ὅποιαν θέλῃς ὅτι, ὅταν οἱ νόμοι καταπατῶνται, τὰ πάντα κινδυνεύουσιν.

Ὅταν ὁ εἰς τὰ κάτω τῆς πολιτικῆς αἰώρας μένων λαὸς ἀπογυμνωθῇ πάσης θεσμοθεσίας, πάσης εὐπορίας, πάσης διανοίας καὶ πά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

σης ἐν γένει βαρύτητος κρατούσης εἰς τ' ἄνω αὐτῆς τὴν Ἀρχὴν, τότε ὁ μὲν λαὸς ἀνεγείρεται, ἡ δὲ Ἀρχὴ καταπίπτει.

Κύριοι Ὑπουργοὶ! δὲν θέλετε Σύνταγμα; εἰπέτε το. Δὲν θέλετε παιδείαν, συγγράμματα, ἰδέας; εἰπέτε το. Πράξατε ὡς ὁ Λουδοβῖκος Ναπολέων, ἂν τολμᾶτε, ἂν δύνασθε. Ἀλλὰ συλλογισθῆτε δὶς καὶ τρὶς πρὶν τολμήσετε.

Ἐδιώξατε τοὺς Πολονοὺς, ἐδιώξατε τοὺς Ἰταλοὺς, καὶ κατηχυνετε τὸ ἔθνος.

Ἤδη καταπατεῖτε, ἤδη ἀποσκορακίζετε καὶ τὸν Συνταγματικὸν ἡμῶν Χάρτην.

Παρὰ πολὺ σπεύδετε... Ἡ Ἑλλὰς εἰς τοὺς δυσχερεῖς καιροὺς ἀναφαίνεται μεγάλη.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ θ' Μαρτίου 1852.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΔΕΥΤΕΡΟΝ.

Ἦλθε καὶ ἡ ἐννάτη τῆς παρανομίας ἡμέρα, καὶ ὁλονὲν, ὡς φίλοι τινὲς τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς δικαιοσύνης διακωδωνίζουσιν, ἐπισπεύδει οὗτος τὴν ἀπόδοσιν τοῦ ἡμιτελοῦς συγγράμματός μου.

Γερουσιασταὶ δέ τινες καὶ Βουλευταὶ ὑποτονθορίζουσιν ὅτι, ἐπειδὴ ἐντὸς τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου κωμῳδῶ τοὺς ἐξ αὐτῶν κακοὺς καὶ κατ' ὄνομα ἐξαιρῶ τοὺς καλοὺς, οἱ μὲν πολλοὶ πνέουσιν ὀργὴν καὶ μῆνιν ἐπικίνδυνον κατ' ἐμοῦ, οἱ δὲ ὀλίγοι ἀποδειλιῶσιν εἰς τὴν στήριξιν τῆς καταμηνύσεώς μου.

Ἀλλ' ἐγὼ οὐδὲ πρὸς τὰς Βουλὰς ἀνεφέρθην, οὐδὲ κατὰ τοῦ Ὑπουργείου ἔγραψα πρὸς ἱκανοποίησιν φιλοτιμίας προσβληθείσης ἢ πρὸς ἀνάκτησιν περιουσίας ἁρπαγείσης. Ἔπραξα τοῦτο πρὸς σωφρονισμὸν τῆς Κυβερνήσεως, ἀθετούσης τὸν Συνταγματικὸν Χάρτην, καὶ πρὸς ὑπεράσπισιν ἱερᾶς ἀρχῆς, ἥτις, ἅμα καταπατηθῇ, πᾶσα ἐν τῇ Ἑλλάδι ἀνάπτυξις νοερὰ καθίσταται ἀνέφικτος καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ Τύπου καταργεῖται.

Βουλαὶ λοιπὸν καὶ Ὑπουργεῖον, πράξατε περὶ τοῦ βιβλίου μου ὅ,τι ἂν βούλεσθε! κρατήσατέ το! καύσατέ το! Περὶ δοξαρίου, περὶ χρηματίων ἐγὼ ἀμεριμνῶ. Μεριμνῶ μόνον περὶ τῆς κοινῆς ἐλευθερίας. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως δὲ ὑμῶν κρέμαται ἡ στάθμισις τῶν ἐν τῷ

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Συνταγματικῷ Σχολείῳ ἀκολούθων στίχων μου κατὰ πόσον ἔχονται ἀληθείας·

Ἡ Γερουσία, ἡ Βουλὴ τὸ διατρέχον βλέπει;
Καθεὶς τὸ βλέπει καὶ γελᾷ καὶ εἰς τὴν εἰμαρμένην
Ἀφίνει τὴν πατρίδα του ὡς γῆν κατηραμένην.

Ἀλλὰ πότε εἴδομεν τὰς Βουλὰς οἴκοθεν ἐνεργούσας;

Αὔριον ὁ πάντοτε παραιτούμενος καὶ πάντοτε ὑπουργεύων Κύριος Προβελέγιος, ἐνώπιον αὐτῶν ἐμφανισθεὶς, ἴσως ἀπὸ τοῦ Βήματος ἀνακράξῃ·

« Ἰδοὺ ὁ σκύλλος ὑλακτεῖ, τὸ πρόβατον μηκάζει,
« Ὁ κόραξ κρώζει κρᾶ, κρᾶ, κρᾶ, ὁ βάτραχος κοάζει,
« Ὁ πετεινὸς κουκουρικᾷ, ἡ ὄρνις κακαρίζει,
« Ἡ χὴν χιχίζει χὶ, χὶ, χὶ, ἡ πέρδιξ κακκαβίζει·
« Ἀλλὰ ὁ ἄνθρωπος λαλεῖ καὶ γράφει· ἐπομένως
« Ὁ Σοῦτσος ἔστω δέσμιος καὶ περιωρισμένος,
« Διότι τὸ πλημμέλημα νεφάριον δαμνάτον,
« Ὡς ἔνδον τῶν Ῥωμαϊκῶν ὁρῶμεν Ψηφισμάτων:
« Ταβουλάρουμ,
« Νοβελλάρουμ.
« Κονστιτουτσιόνουμ
« Ἐτκολλατσιόνουμ·
« Καὶ ἐπειδὴ, ὡς ἔλεγον ὁ Δράκων καὶ ὁ Σόλων,
« Ὑπέρτατος νόμος ἐστὶν ἡ σωτηρία ὅλων,
« Καὶ ἀριδήλως ἐπειδὴ ἐκφράζεται ὁ Νόμος,
« Καὶ τοῦ Πανδέκτου ἐπειδὴ ὁ μέγας λέγει Τόμος:
« Ἐδίκτῳ τοὺς Κουράτορας καὶ τοὺς Χαρτουλαρίους
« Καὶ τοὺς Πρωτομαγίστορας καὶ τοὺς Ταβουλαρίους...
« Τῶν ἰδεῶν μου ἔχασα τὸν σύνδεσμον... σταθῆτε...
« Καὶ πατατί... καὶ πατατά...»

Ἡ ἑκατοντάστομος δὲ καὶ νομομαθὴς Πλειονοψηφία, εἰς τοιαύτην συνάφειαν ἐννοιῶν καὶ εἰς τοσαύτην ἐνάργειαν λόγων ἐνδίδουσα, ἴσως καὶ αὐτὴ ἀπὸ τῶν βουλευτικῶν βάθρων μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἐπιφωνήσῃ·

« Καλὰ κάλλιστα τὰ εἶπες! Μέγας ἀρχιμέγας ὄντως!
« Ἡ σοφία Σιρὰχ εἶσαι καὶ ὁ νοῦς τοῦ Σολομῶντος!»

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ὅ,τι μάλιστα μεταλλάττει τὴν φύσιν τῆς ἐνεστώσης ἡμῶν Πολιτείας ἐστὶν ἡ Αὐλαρχία, ἡ τόσον σκανδαλωδῶς ἐπεμβαίνουσα εἰς τὰς βουλευτικὰς ψηφηφορίας καὶ εἰς τὰς ὑπουργικὰς ἀναπλάσεις. Ἀντιπρόσωπον αὐτῆς εἰς τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον ὑποθέτω Ἀμφίθεόν τινα· ἐπειδὴ δὲ περὶ πολλοῦ ποιοῦμαι τὴν ἀποχὴν πάσης προσωπικῆς καταφορᾶς, πρὸ τῆς Σκηνῆς τοῦ Αὐλάρχου Ἀμφιθέου πλαστουργοῦντος νέον Ὑπουργεῖον μετὰ τοῦ Βουλευτοῦ Στρεψιάδου ἔβαλον τὴν ἐξῆς Σημείωσιν·

Ποῖον προσβάλλω; — Τὸν Γαρδικιώτην Γρίβαν; οὐδαμῶς· αὐτὸς ἔπαυσεν αὐλαρχῶν. — Τὸν Γενναῖον Κολοκοτρώνην; οὐδ' αὐτόν· αὐτὸς δὲν ὑπέπεσεν εἰς δωροδοκίας.

Προσβάλλω τὴν Αὐλαρχίαν, τὴν ἐν Ἑλλάδι τετάρτην αὐτὴν δύναμιν, ἥτις, καίτοι παρὰ τοῦ Συντάγματος ἀκαθιέρωτος, ἀναμιγνύεται ὅμως εἰς πάντα τὰ ἐν τοῖς Ὑπουργείοις, εἰς πάντα τὰ ἐν τῇ Βουλῇ καὶ εἰς πάντα τὰ ἐν τῇ Γερουσίᾳ γινόμενα.

Ἐν ὅσῳ ἡ ἄνομος αὐτὴ δύναμις νοθεύει τὰ πάντα, οὐδεμία ἐφαρμογὴ τοῦ Συντάγματος ἐφικτή.

Ἀκούσατε ἤδη τὸν μετὰ τοῦ ῥαδιουργοῦ Βουλευτοῦ διάλογον τοῦ πλεονέκτου Αὐλάρχου, καὶ λάβετε ἰδέαν τοῦ διέποντος ἡμᾶς κυβερνητικοῦ συστήματος·

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Τοῦ Ὑπουργείου κατ' ἐμὲ ἡ πτῶσις ἀναγκαία . . .
Ἑπτὰ εὐθὺς ὀνομαστὶ σὲ λέγω μέλη νέα,
Καὶ γράφε σύ . . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τίς Πρόεδρος; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ γέρων Μαλαθρώτης·
Τρισολεθρία ἡ πολλὴ αὐτοῦ δημοτικότης·
Καθ' ὅλον τὸν ἑλληνικὸν ἀγῶνα ἐδοξάσθη
Καὶ ὡς πατὴρ φιλόστοργος τοῦ ἔθνους ἐθαυμάσθη·
Ἑκάστης δόξης ἐθνικῆς ἡ μετὰ δυσφημίας
Εἰς Ὑπουργεῖα κάλλισις τιμὴ τῆς Ἐξουσίας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Δικαιοσύνης Ὑπουργός; . .

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ λόγιος Ληρίδης·
Ὑπάρχει φιλελεύθερος, ἀλλὰ καὶ σπουδαρχίδης·
Εἰς τὴν Βουλὴν δημηγορεῖ κατὰ τῶν καθεστώτων
Καὶ θιασώτης φαίνεται τῶν νόμων καὶ τῶν φώτων.
Ἂν ἀμαυρώσωμεν αὐτὸν, τὸ ἔργον ἡμῶν θεῖον.
Εἰς τὴν Ἑλλάδα σβύνεται ἡ δόξα τῶν λογίων.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὴν τῶν ἐξωτερικῶν; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ Μάρκος Πιρπιράτης·
Ὑπῆρξε Σεπτεμβριανὸς, ὑπῆρξεν ἀποστάτης·
Οὐδὲ ὡμίλησε ποτὲ πρὸς ξένον Εὐρωπαῖον,
Καὶ οὐδὲ λέξιν γαλλικὴν γνωρίζει· περιπλέον
Τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου του εἰς τὴν μελάνην βάφει,
Εἰς τὸ χαρτίον τὴν πατεῖ καὶ οὕτως ὑπογράφει.
Ἀπὸ τὴν αὔριον λοιπὸν ἰδοὺ διὰ σχημάτων
Λαλοῦσι Πρέσβεις καὶ αὐτὸς διπλωματικωτάτων,
Κ' αἰσθάνεται ἡ ἐλαφρὰ φυλὴ τῶν Εὐρωπαίων
Ἂν εἰς ἡμᾶς τὸ Σύνταγμα ὑπάρχῃ ἀναγκαῖον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὴν τῶν στρατιωτικῶν; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ἐγίναμεν οἱ δύο
Ἓν σῶμα· τὴν καρδίαν μου εἰς σὲ λοιπὸν δὲν κλείω·
Εἰς τὴν τῶν στρατιωτικῶν νομίζω Γραμματείαν
Κατάλληλον γεροντικὴν τινὰ σαποκοιλίαν·
Ἡ καθ' ἡμέραν αὔξησις συμφέρει τῆς λῃστείας·
Αὐτὴ τὰς τοῦ Συντάγματος κηρύττει συνεπείας
Καὶ τὴν ἀπόλυτον τιμᾷ πρωτέραν Βασιλείαν.
Εἰς τὸν Βρωμίαν δίδομεν αὐτὴν τὴν Γραμματείαν.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ἑκατοντούτης ὁ σαπρὸς, καὶ πᾶσαν αὐτὸς ὥραν
Ζητεῖ τὴν ἀμελίτητον καὶ μυροβόλον χώραν.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, γελῶν καὶ πτύων κατὰ γῆς.

Δι' αὐτὸ τοῦτο ὑπουργὸν θαυμάσιον τὸν κρίνω.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Βαθύτερά μου σκέπτεσαι, κ' εἰς ὅ,τι λέγεις κλίνω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Εἰς τὸν τῆς ἐκπαιδεύσεως; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Ὁ Βουλευτὴς Βιρβίλης.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Εἰς τὴν τῶν ἐσωτερικῶν; . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Φασίτσας, ἢ Κονδύλης.

Οἱ λόγιοι τὸ Σύνταγμα ἐπάθουν ἐν ᾧ εἶχον
Βαθμούς, τιμὰς κ' ἐχάρευον εἰς τῶν δραχμῶν τὸν ἦχον.
Αὐτοὶ διὰ τοῦ Τύπου των, τυφλοῦ καὶ ὀλεθρίου,
Αὐτοὶ προπαρεσκεύασαν τὴν Τρίτην Σεπτεμβρίου.
Εἰς τοὺς Φασίτσας σήμερον λοιπὸν τὰ Ὑπουργεῖα.
Αὐτὸ ἡ Συνταγματικὴ τοῦ ἔθνους Πολιτεία . . .
Καὶ σὺ, τὰ οἰκονομικά . . . πλὴν τὴν αὐτὴν ἡμέραν
Τελώνας Σύρου καὶ Πατρῶν τὸν Φλῶρον καὶ τὸν Λέρα
Τοὺς φουστανελοφόρους μου ἀμέσως διορίζεις,
Καὶ οὕτω τῶν ταλήρων μου τὸ μέρος ἀσφαλίζεις . . .
Πυργοποιΐα τῶν γλωσσῶν καὶ χάος τῶν πνευμάτων,
Διαφθορὰ τῶν καρδιῶν καὶ παῦσις τῶν γραμμάτων,
Καὶ εἰς τὸ κάτω τῆς γραφῆς λῆστεία τοῦ Ταμείου,
Ἰδοὺ ἡ μέλλουσα ὁδὸς τοῦ νέου Ὑπουργείου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ Πρόγραμμά σου ἅγιον!

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Περίμενε καὶ σίγα.
Οἱ Γραμματεῖς ἀλλάσσονται, καὶ εἰς λεπτὰ ὀλίγα . . .

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐκβάλλων ἀπὸ τοῦ δακτύλου τὸ ἐνλιθοκόλλητον δακτύλιον.

Πρὸς ἄλλα δῶρα ταπεινὸν τὸ δακτυλίδιόν μου . . .
Ἀλλ' ἀβραβῶνα κράτει το τῶν ὑποσχέσεών μου . . .

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἀνορθούμενος καὶ ὀπισθοδρομῶν.

Ἀδύνατον.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ, ἐξακολουθῶν νὰ τὸ προσφέρῃ.

Παρακαλῶ.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, ἐξακολουθῶν νὰ τὸ ἀποποιῆται.

Ποτέ.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ ἱκετεύω.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Δὲν ἔλαβα δῶρον ποτὲ ἀνθρώπου.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Τὸ πιστεύω.

ΑΜΦΙΘΕΟΣ.

Τοὺς δωρολήπτας θεωρῶ ἀξίους τιμωρίας.

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Ζητῶ συγγνώμην τῆς πολλῆς αὐτῆς μου ἀκρισίας.
Εἰς τὸ μικρόν μου δάκτυλον ἰδοὺ εὐθὺς τὸ βάλλω...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *δράττων αὐτό.*

Πλὴν νὰ ἰδῶ τὴν πέτραν του...
(δοκιμάζων ἂν τὸν ἔρχεται.)
Μ' ἐμβαίνει; .. ἀμφιβάλλω...
Μ' ἐμβῆκεν... εἰς τὴν χεῖρά μου ἐκόλλησε καὶ μένει...

ΣΤΡΕΨΙΑΔΗΣ.

Σὲ τὸ ἐκβάλλω, στρατηγέ, ἂν θέλῃς...

ΑΜΦΙΘΕΟΣ, *μειδιῶν.*

Τί σημαίνει;
Τὰ σὰ ἐμὰ κ' ἐμὰ τὰ σά..;
(μετὰ σοβαρότητος.)
Ἂν σ' ἔλαχον καὶ ἄλλα,
Νὰ μὲ τὰ φέρῃς· ἀγαπῶ πετράδια μεγάλα·
Ἐπεχειρίσθην συλλογὴν τῶν ὀρυκτῶν, πρὸ πάντων
Στρογγύλων λίθων τιμαλφῶν, σμαράγδων, ἀδαμάντων...

Ἐπειδὴ δὲ βαθμηδὸν ἐξαλείφονται τῆς μνήμης μου οἱ λόγοι τοῦ δυστυχοῦς Περιπλανωμένου, (τὸν ὁποῖον ὡς αὐτοκτονηθέντα ἡ εὐσεβὴς Κυβέρνησις διὰ νυκτὸς ἐνεταφίασεν εἰς τὰ ὑπόγεια τῆς Εἰσαγγελίας), ἐπιταχύνω τὴν δημοσίευσιν ἔτι διαλογισμῶν του τινῶν· τὸ ἔπτανδρον δὲ Ὑπουργεῖον συγχωρήσοι με ἂν ἀπαντήσῃ ἐνταῦθα προσθέσεις ἢ ἀφαιρέσεις, διότι καὶ τὸ μνημονικὸν ἔχει τὰ ὅριά του.

Ὁ Περιπλανώμενος, ἀγωνιῶν εἰς τὴν φυλακὴν τῆς Εὐβοίας καὶ ποθῶν τὴν ἐλευθέραν Πολιτείαν τῆς Ἀμερικῆς, ὅθεν ἐπανῆλθεν εἰς τὴν Ἑλλάδα, λέγει καθ' ἑαυτόν·

« Ἄφησα τοῦ νέου κόσμου τὸ ἁγιασμένον χῶμα,
« Λιωνόκρυπτον εἰς ὅλου τοῦ ἀρχαίου κόσμου τ' ὄμμα·

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« Ἄφησα τοῦ Βαζεγκτῶνος τὴν μητέρα Βιργινίαν,
« Ἥτις ἔτεκε καὶ κόρην τὴν καλὴν Δημοκρατίαν,
« Τὴν γῆν, ὅπου ἀπολαύει καὶ ὁ ἄπατρις πατρίδα
« Καὶ λαμβάνει καθεὶς ἴσην εἰς τὸν ἥλιον μερίδα,
« Ὅπου φαίνεται χαρίζων
« Καὶ αὐτὸς ἐλευθερίαν ὁ ἀπέραντος ὁρίζων.
« Ὦ πλατύτεροι θαλάσσης ποταμοί! Ὦ κολοσσαῖα
« Καὶ μακρὰ ὡς μέγα Κράτος δάση πρυκατακλυσμαῖα!
« Ὦ ῥοαὶ τοῦ Νιαγάρα πίπτουσαι εἰς τὰς ἀβύσσους,
« Ὅπου ἔβλεπα μυρίας ἰριδας ἡλιοχρύσους!
« Ὦ ἀστέρων πάντη νέων φωτειναὶ ἀνακυκλήσεις,
« Νέα δένδρα, πτηνὰ νέα, ἰχθῦς νέοι, νέα φῦσις!
« Εἰς τὰ στήθη σου ἐπάνω,
« Χώρα τῆς ἐλευθερίας, δέξου με ὡς ἀποθάνω! »

Καὶ ὅτε πρὸς διαδικασμὸν τοῦ ἀνυπάρκτου πλημμελήματός του μεταφερθεὶς δέσμιος ἀπὸ Χαλκίδος εἰς Ἀθήνας διημέρευεν ἔγκλειστος εἰς τὴν Ἀκρόπολιν, μόνος τότε περιφερόμενος ἐν μέσῳ τῶν ἀρχαίων αὐτῆς μνημείων ἐβυθίζετο εἰς σκέψεις μελαγχολικὰς καὶ ἀνεφώνει·

« Διατί ὁ Δάντης φεύγων συμπολίτας ἀχαρίστους,
« Τὰς ἡμέρας του διῆγεν εἰς γῆν ξένην ἐξορίστους;
« Τῆς Κολάσεως ὁ ψάλτης εἰς τῶν σπλάγχνων του τὰ βάθη
« Τῆς Κολάσεως ἐκεῖνα συναισθάνετο τὰ πάθη; . .
« Ποῖα, Τάσσε, συναισθάνου καὶ σὺ δήγματα καρκίνου,
« Ποῖον ῥῖγος, ποίαν θέρμην εἶχες λύσσης ἐπωδύνου,
« Ὅτε εἰς τὴν Ἰταλίαν
« Δεσμὰ ἔλαβες ὁ δώσας δῶρον τὴν Ἐποποιΐαν; . .
« Ὅμηρε τῶν Σταυροφόρων, σύρων ὡς ἐγὼ ἀλύσεις
« Τοῦ νοός μου καὶ σὺ ταύτας εἶχες τὰς ἀποπλανήσεις
« Καὶ τὸν θάνατον ἐκάλεις πρὸς φυγὴν φρενοβλαβείας; . .
« Φεῦ! ἐπέρχεται ὁ πόθος τῆς τυφλῆς αὐτοχειρίας
« Ὅταν λύπης σφοδροὶ κλόνοι συνταράττωσι τὰς φρένας,
« Μόνας τὴν ἀθανασίαν τῆς ψυχῆς ἐγγυωμένας,
« Καὶ αὐτῆς τῆς προσδοκίας
« Θεωρῶμεν σβυνομένας ὡς τὸ φῶς τῆς διανοίας...

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« Ἐκφωνῶ τοῦ Σοφοκλέους ἔπη, τὴν ἐσπέραν μόνος
« Κάθημαι εἰς στυλοβάτην τοῦ μεγάλου Παρθενῶνος.
« Ὅλος ἄνθραξ ἀντικρύ μου ποῖος ῥοδωπὸς ὁρίζων
« Εἰς τὰ νήνεμα πελάγη τὴν χροιάν του κατοπτρίζων!
« Ποία παραδείσου αὔρα! φωτὸς ποία ἱλαρότης!
« Ποία κάτω πεδιάδος ἥσυχος μεγαλειότης!
« Θελκτικὴν τοιαύτην φύσιν
« Ὀφθαλμὸς θνητοῦ εὑρίσκει κατὰ σύμπασαν τὴν κτίσιν;
« Ἀνυψῶ τὰ βλέμματά μου, ὅπου στίλβουσιν αἱ ἴσαι
« Τοῦ Ἑκατομπέδου στῆλαι ὡς ἀπὸ κηρὸν πλασθεῖσαι·
« Θυμαστῆς γλυφῆς ἑκάστη, καλλονῆς ἐναερίου,
« Ἔντυπον τὴν χειραψίαν φέρει ἔτι τοῦ Φειδίου·
« Ὁ Ναὸς ἐμφαίνει ὅλος εἰς τὰς τέσσαρας πλευράς του
« Ὅ,τι τέλειον αἱ χεῖρες ἐτεχνούργησαν τοῦ Πλάστου·
« Καὶ πρὸς ἕω καὶ πρὸς δύσιν
« Κἂνὲν ὅμοιον ἐφάνη κατὰ σύμπασαν τὴν κτίσιν;
« Ἔμπροσθέν μου αὐτὸν ἔχων τὸν Ναὸν τοῦ Περικλέους,
« Ἐκφωνῶ καὶ τὸν Οἰδίπουν Τύραννον τοῦ Σοφοκλέους·
« Πᾶν του ἔπος περιέχον ὡραιότητα ποικίλην,
« Παριστᾷ τοῦ Ἐρεχθείου τὴν ὡραίαν αὐτὴν πύλην·
« Σεμνὴ πᾶσά του ἰδέα, σοβαρὰ ὡς Καρυᾶτις·
« Παρθενῶν ἡ τραγῳδία εἰς τὴν τελειότητά της·
« Κατὰ τὴν πλοκὴν καὶ λύσιν
« Κἂνὲν ὅμοιον ἐφάνη ἐπὶ σύμπασαν τὴν κτίσιν; . .

« Χαίρετε, ὡραία φύσις, λαμπρὰ ποίησις, μνημεῖα!
« Ἀπελίθωσε τοὺς πάντας Μέδουσα ἡ Τυραννία.
« Δὲν ἐμπνέετε οὐδένα καὶ οὐδὲ κατανοεῖσθε.
« Φύσις, ποίησις, μνημεῖα τῆς Ἑλλάδος, βωβὰ εἶσθε.
« . . . . . .
« . . . . . .
« . . . . . .
« . . . . . »

Πολλοὺς λόγους κεραυνώδεις εἰς τὸν χάρτην ἐκ τοῦ στήθους
Ἔῤῥιπτεν ὡς ἐκ κρατῆρος χύνοντος πυρώδεις λίθους·
Ἡ ἐχέμυθός μου Μοῦσα τοὺς κρατεῖ ἐν τῇ σκοτίᾳ·
Πλὴν ἐντός της τοὺς εὑρίσκει παντὸς Ἕλληνος καρδία

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀπὸ φλογερὸν πατρίδος ἔρωτα θερμαινομένη,
Ὡς δ' ἀφανοῦς μελάνης κρυπτοὶ λόγοι γεγραμμένοι
Ἐπὶ τοῦ λευκοῦ παπύρου
Ἀναφαίνονται πλησίον ἄνθρακος ἐρυθροπύρου.

Καὶ ὀλίγας ἡμέρας πρὸ τῆς τελευτῆς του μετὰ φωνῆς ἐξησθενημένης ἔλεγε·

« Φύγωμεν εἰς ἄλλον κόσμον, ἀφ' οὗ εἴδαμεν φυγόντας
« Τόσους ἥρωας γνωρίμους εἰς τὸν τάφον ἤδη ὄντας,
« Ἀφ' οὗ εἴδαμεν φυγοῦσας καὶ τὴν δόξαν τῆς πατρίδος
« Καὶ τὰς τελευταίας λάμψεις τῆς ὑστέρας της ἐλπίδος...
« Οὔτε ἡ σελήνη λάμπει καθὼς ἔλαμπεν ὁπότε
« Ἤμεθα τοῦ ἔθνους ναῦται καὶ τοῦ ἔθνους στρατιῶται·
« Καὶ ἡ ἀλκυὼν εἰς θρήνους
« Σήμερον τοὺς λιγυρούς της φθόγγους ἄλλαξεν ἐκείνους...
« Ποῦ οἱ φίλτατοι Μιαοῦλαι καὶ Τομπάζαι καὶ Σαχτοῦραι;
« Ποῦ Βοτζάραι, Καραΐσκοι; ποῦ καὶ Ὀδυσσεῖς καὶ Γεῦραι;
« Ὑπὸ κάνενὸς τῶν ζώντων μνημονεύονται, τιμῶνται;
« Ἄγνωστοι χωρὶς μνημείων εἰς τὰ χώματα κοιμῶνται
« Ὡς κοιμῶνται εἰς τὰς ἄμμους τῆς ἐρήμου Θηβαΐδος
« Οἱ ἀγνώριστοι ἐργάται τῆς μεγάλης Πυραμίδος,
« Ὅπου καὶ νεκροὶ τρυφῶσι
« Κατ' ἀτέρμονας αἰῶνας Φαραὼ ταφέντες τόσοι... »

Τί ἐκίνησε τὸν κάλαμόν μου πρὸς διακωμῴδησιν τῶν παρόντων; βρεξὶς σατυρικοῦ οἴστρου; οὐδαμῶς.

Τί ἐκίνησε τὴν καρδίαν μου πρὸς ἔκχυσιν τῶν πατριωτικῶν στροφῶν τοῦ Περιπλανωμένου; δίψα ποιητικῆς φήμης; οὐδαμῶς.

Τί λοιπὸν τὸ κινῆσάν με; ἡ θέα τῆς Ἑλλάδος φθινούσης κατ' ἔτος καὶ εἰς τὸν τάφον ὀσημέραι προβαινούσης.

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ 1832.

Ὑπουργοὶ τῆς Οἰκονομίας! Ποίαν γῆν διενείμετε εἰς τὸν λαὸν πρὸς παῦσιν τῆς εἱλωτείας του καὶ πρὸς μετάπλασιν τοῦ Ἑλληνικοῦ ἐδάφους διὰ τῆς καλλιεργείας καὶ τῆς φυτείας; Πόσας ἀποζημιώσεις

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ἐδώκατε εἰς τοὺς προκρίτους καὶ πλοιάρχους τῶν τριῶν ναυτικῶν νήσων, εἰς τοὺς προεστῶτας καὶ ὁπλαρχηγοὺς τῆς Πελοποννήσου καὶ τῆς Χέρσου Ἑλλάδος, πρὸς ἀνέγερσιν τῶν πεσόντων οἴκων των; Ποίους συνοικισμοὺς Ἑλλήνων διενεργήσατε; Πόσα δάση ἐλαιῶν ἀγρίων πρὸς ἐγκέντρισιν ἐδώκατε;

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ 1832.

Ὑπουργοὶ τῶν ἐσωτερικῶν! Ποῖα ἐργαλεῖα ἐφέρετε ἀπὸ τῆς ἑσπερίας Εὐρώπης εἰς τοὺς ζευγηλάτας τῆς Ἑλλάδος πρὸς ἀπόῤῥιψιν τῶν ἀρότρων τοῦ Τριπτολέμου καὶ πρὸς δεκαπλασιασμὸν τῶν προϊόντων; Ποίαν Τράπεζαν Γεωργικὴν συνεστήσατε πρὸς εὐκολίαν τῆς παραγωγῆς; Ποίας μηχανὰς Εὐρωπαϊκὰς εἰσηγάγετε πρὸς κατεργασίαν τῆς μετάξης, τοῦ βάμβακος, τοῦ ἐλαίου καὶ τοῦ οἴνου; Ποίας ὁδοὺς, ποίας διώρυγας, ποίας γεφύρας κατεσκευάσατε πρὸς μετακομιδὴν τῶν προϊόντων ἀπὸ τῶν μεσογείων εἰς τοὺς λιμένας καὶ πρὸς ὕψωσιν τῆς ἀξίας των; Ποῖα Παναθήναια, ποῖα Ὀλύμπια κατὰ τὴν σωτήριον ἡμῶν 25 Μαρτίου συνεκροτήσατε πρὸς συνένωσιν τῶν Ἑλλήνων εἰς πανηγύρεις ἀρχαϊκάς;

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ 1832.

Ὑπουργοὶ τῶν στρατιωτικῶν! Ποῦ αἱ Ἀπυθῆκαι τῆς πυρίτιδος, τῶν σφαιρῶν, τῶν ψιλῶν πυροβόλων καὶ τῶν ὅλμων; Ποῦ τὸ πεζικὸν, ποῦ τὸ ἱππικὸν τοῦ Κράτους, ἂν ἐκ τῆς Ὀθωμανικῆς Ἐπικρατείας πυρκαϊκὰ πολέμου εἰς ἡμᾶς ἐπισκήψῃ; Φεῦ! οὐδ' ἕνα Λόχον σκαπανέων ἔχετε πρὸς ἀπόσβεσιν οἰκίσκου πυρπολουμένου ἐν τῇ Πρωτευούσῃ!

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ 1832.

Ὑπουργοὶ τῶν ναυτικῶν! Ποίαν Τράπεζαν Δανειστικὴν διὰ τὴν Ἑλληνικὴν ναυτιλίαν συνεστήσατε; Ποῦ τὰ τοῦ Κράτους ἀτμόπλοια; Ποῦ τὰ τοῦ Κράτους νεώρια; Φεῦ! οὐδὲ τὰ πλοῖα τῆς πτωχῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας, τὰ παρὰ τοῦ Κυβερνήτου εἰς ἡμᾶς κληροδοτηθέντα, ἔχετε σήμερον!

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ 1832.

Ὑπουργοὶ τῶν ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς ἐκπαιδεύσεως! Ποῦ οἱ ἀρχιερεῖς τοῦ Κράτους; Ποῦ οἱ κήρυκες τοῦ λόγου τοῦ Θεοῦ; Ποῦ οἱ ἀξιοπρεπεῖς Ναοί; Ἐμισθώσατε τὸν ἄνω Κλῆρον; οὐχί. Ἐμισθώσατε τὸν κάτω Κλῆρον; οὐχί. Συνεστήσατε πρὸς ἔκδοσιν βιβλίων Ἑταιρείαν; οὐχί. Συνεστήσατε πρὸς ῥύθμισιν τῆς Ἑλληνικῆς γλώσσης Ἀκαδημίαν; οὐχί.

Τριακόσια ἑκατομμύρια ἐδαπανήθησαν ἀπὸ τοῦ 1832.

Ὑπουργοὶ τῆς δικαιοσύνης! Ποῦ αἱ φυλακαὶ τῆς Ἑλλάδος; Δημοσιογράφοι μετὰ λῃστῶν, πταῖσται μετὰ φονέων, γυναῖκες μετ' ἀνδρῶν εἰς ὑγρὰς καὶ δυσώδεις στοὰς συναγελάζονται.

Οὐδὲν, οὐδὲν ἐπράξατε ἄνευ τοῦ Συντάγματος· οὐδὲν, οὐδὲν ἐπράξατε μετὰ τοῦ Συντάγματος· καὶ ὅμως ἐν τῷ προγράμματί μου τούτῳ ὑπῆρχεν ἡ ἀνάστασις τῆς Ἑλλάδος καὶ ἡ δι' αὐτῆς ἀνάστασις τοῦ ὅλου Γένους.

Ζητῶ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος. Ἀλλ' ἀνευρίσκω αὐτό; Θεέ! πῶς ἠλλοιώθησαν ἅπαντες! πῶς ἀπέβαλον ἅπαντες τὸ πνεῦμα τῆς μεγαλοπράγμονος Ἐλευθερίας!

Οὔτε τοῦ Κράτους ἡ εὐνομία, οὔτε τῶν ἄλλων ὁμογενῶν ἡ ἀπελευθέρωσις ὑπάρχει σήμερον ἐν οὐδεμιᾷ καρδίᾳ, ἐν οὐδενὶ στόματι.

Ἐμπορευόμεθα τὰ δημόσια καὶ, καταλιμπάνοντες τὴν πατρίδα, περὶ τοῦ οἴκου μόνου φροντίζομεν.

Εἰπέτε, ὑμεῖς οἱ ἀπὸ τοῦ 1832 Ὑπουργοὶ, τί ἔγινον οἱ μεγαλόφρονες ἄνδρες, οἱ Ἕλληνες τοῦ ἀγῶνος;.. Φεῦ καὶ τρὶς φεῦ! οἱ στρατηγοὶ Θεόδωρος Κολοκοτρώνης, Πέτρος Μαυρομιχάλης, Νότης Βότζαρης, Νικήτας Τουρκοφάγος, Ἀνδρέας Λόντος, Γεώργιος Ἰατράκος καὶ Παναγιώτης Ἰατράκος, οἱ ναύαρχοι Ἀνδρέας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Μιαούλης καὶ Γεώργιος Σαχτούρης, οἱ πρόκριτοι Ἀνδρέας Ζαήμης, Ἀναγνώστης Κοπανίτσας, Ἀσιμάκης Φωτίλας, Ἰωάννης Μέξης, Νικόλαος Βότσης, Βασίλειος Βουδούρης καὶ Γεώργιος Αἰνιὰν, οἱ ἀρχιερεῖς Βρεσθένης, Ἀργολίδος, Καρύστου, Κυκλάδων, Κυνουρίας καὶ Ἀχαΐας μετὰ πεντακοσίων ἄλλων ὑποστρατήγων, πλοιάρχων, ἐγκρίτων καὶ ἱεραρχῶν, ἅπαντες ἀπέθανον κλαίοντες, ἡ δὲ ὑπ' αὐτῶν ἐλευθερωθεῖσα γῆ, ἀρκοῦσα πρὸς κόρον δέκα ἑκατομμυρίων κατοίκων, ἐχρησίμευσεν οὐχὶ πρὸς τροφὴν αὐτῶν, ἀλλὰ πρὸς ταφὴν αὐτῶν.

Πόθεν αὕτη τῆς ὑψιφροσύνης ἡ κατάπτωσις; ἐκ τῆς κατατρυχούσης ἡμᾶς πτωχείας καὶ τῆς ἐπιτηδείως διοργανωθείσης διαφθορᾶς· ἐπειδὴ οὐδὲ τὴν ἐθνικὴν γῆν ἡ Κυβέρνησις διένειμεν, οὐδ' ἀμαξιτοὺς ἤνοιξεν, οὐδὲ τὴν κοινὴν ἀσφάλειαν περὶ πολλοῦ ἐποιήσατο, παρ' ὥραν δὲ τὰ σκεύη καὶ τὸν ἱματισμὸν τῆς πολυτελοῦς Εὐρώπης εἰσήγαγε, πένητες οἱ πολῖται πάντες ἔμειναν καὶ εἰς τὰ δημόσια ἐπαγγέλματα ὡς μέθυσοι πάντες ἐπέπεσον.

Χαίρουσι δέ τινες καθ' ὅσον ἡ Ἑλλὰς ἀποβάλλει τὴν ἰσχὺν τῆς κινήσεώς της καὶ τὸ ζωογόνον πνεῦμά της.

Ἐξελάβετέ τινες τὴν Ἑλλάδα ὡς ἔρμαιον καὶ τὴν ἐσφετερίσθητε· καταναλίσκετε εἰς μάτην τὸν χρόνον της καὶ τὸ χρῆμά της· ἀπορρόφατε τὴν διάνοιάν της καὶ τοσούτων ἀνθρώπων ἐξαφανίζετε τοὺς τοσούτων ἐτῶν ἀγῶνας.

Ἀλλὰ γνωρίζετε τίνες διέσωσαν καὶ τίνες παρέδωκαν εἰς ὑμᾶς τὴν Ἑλλάδα ταύτην; πολλοί, πάμπολλοι νεκροί, κείμενοι σήμερον ἀτύμβευτοι καὶ ἀμνημόνευτοι· πολλαί, πάμπολλαι γενεαί, διαβᾶσαι σιωπηλαὶ καὶ θλιβεραί· καὶ κατὰ πρῶτον Πατριάρχαι τῆς Νέας Ῥώμης μετὰ Συνόδων Οἰκουμενικῶν, Ἡγεμόνες Βλαχίας καὶ Μολδαυΐας μετὰ Διερμηνέων τῆς Ὑψηλῆς Πύλης καὶ τοῦ Ὀθωμανικοῦ Στόλου, ὑπὲρ τοὺς τρεῖς αἰῶνας ἐξοριζόμενοι, φυλακιζό-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

μενοι καὶ φονευόμενοι, ἀλλὰ διατηροῦντες τὴν θρησκείαν καὶ τὴν γλῶσσαν τοῦ Ἑλληνικοῦ γένους καὶ προπαρασκευάζοντες τὸ ναυτικὸν αὐτοῦ· καὶ μετ' αὐτοὺς τοσοῦτοι ἀναφανέντες σοφοί, οἱ δίδυμοι παῖδες τῆς δόξης Εὐγένιος καὶ Θεοτόκης, καὶ ὁ πολυμαθὴς Ἀδαμάντιος Κοραῆς, καὶ Ἀθανάσιος ὁ Πάριος, καὶ Δωρόθεος ὁ Πρώϊος, καὶ Παναγιώτης ὁ Παλαμᾶς, καὶ οἱ ἀδελφοὶ Βαλάνοι, καὶ Δανιὴλ ὁ Πάτμιος, καὶ Λάμπρος ὁ Φωτιάδης, καὶ Ἰωάννης ὁ Πέζαρος, καὶ Νεόφυτος ὁ Καψοκαλυβίτης, καὶ Γρηγόριος ὁ Κωνσταντᾶς, καὶ Ἄνθιμος ὁ Γαζῆς, καὶ Κούμας ὁ Λαρισσαῖος, καὶ Στέφανος ὁ Κομητᾶς, καὶ Ἀργύριος ὁ Γοβδελᾶς, καὶ Νεόφυτος ὁ Δούκας, καὶ Βενιαμὶν ὁ Λέσβιος, καὶ Στέφανος ὁ Δούγκας, καὶ Θεόφιλος ὁ Καΐρης, καὶ οἱ Βαρδαλάχοι, καὶ οἱ Βάμβαι, καὶ οἱ δύο Οἰκονόμοι, ἅπαντες χρηματίσαντες καθηγηταὶ Ἀκαδημιῶν, γυμνασιάρχαι, ὑπομνηματισταὶ, λεξικογράφοι καὶ συγγραφεῖς· καὶ μετὰ τούτων οἱ κατ' Ὄλυμπον καὶ Πίνδον καὶ Οἴτην καὶ Μαίναλον Ἀρματωλοὶ Ἀνδροῦτσοι, Κατσαντῶναι, Βλαχάβαι, Ζαχαρίαι, Κολοκοτρῶναι καὶ Ἰατράκοι, καὶ οἱ πρόμαχοι τοῦ Σουλίου Φῶτος Ζαβέλλας καὶ Δῆμος Δράκος, καὶ ὁ προαλείψας εἰς τὴν κατὰ θάλασσαν πάλην τὸν Ἀνδρέαν Μιαούλην, τὸν Ἰάκωβον Τομπάζην καὶ τὸν Γεώργιον Σαχτούρην Λάμπρος Κατσώνης, καὶ ὁ Τυρταῖος αὐτῶν Ῥήγας Φεραῖος· καὶ μετ' αὐτοὺς οἱ πατέρες τῆς Φιλικῆς Ἑταιρείας Ξάνθος ὁ Πάτμιος, Ἀθανάσιος ὁ Τσακαλόφης καὶ Παναγιώτης ὁ Ἀναγνωστόπουλος, καὶ οἱ τέσσαρες Ὑψηλάνται, καὶ ὁ τῆς Μολδαυΐας Ἡγεμὼν Μιχαὴλ Σοῦτσος, καὶ ὁ νέος τῆς Θράκης Ὀρφεὺς Ἰάκωβος Ῥίζος, καὶ οἱ κατακοπέντες δύο βραχίονες τοῦ Ἱεροῦ Λόχου Δημήτριός Σοῦτσος ὁ Φαναριώτης καὶ Σπυρίδων Δρακούλης ὁ Ἰθακήσιος, καὶ ἅπαντες οἱ κατὰ τὸ 1821 ἀπαγχονισθέντες, καρατομηθέντες ἢ ἐν τῇ Ἀσίᾳ τὸν βίον ἀθλίως καταστρέψαντες· καὶ μετὰ τούτων ἑκατοντακισχίλιοι κατὰ γῆν καὶ εἰκοσακισχίλιοι κατὰ θάλασσαν παῖδες τῆς ἡρωϊκῆς Ἑλλάδος καταπολεμήσαντες ἐπὶ ἑπτὰ ἐνιαυ-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

τοὺς τὰς τρεῖς Ὀθωμανικὰς ἠπείρους, βοηθουμένας ὑπὸ τῶν τριῶν μεγάλων δυνάμεων, τῆς Ἀγγλίας, τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Αὐστρίας.

Τοιαύτην γῆν ὑμεῖς κυβερνᾶτε καὶ λόγον ὀφείλετε οὐχὶ μόνον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ἐν τῇ ἐλευθέρᾳ Ἑλλάδι, ἀλλὰ πρὸς ἅπαν τὸ Ἑλληνικὸν γένος· οὐχὶ μόνον πρὸς ἡμᾶς τοὺς ζῶντας, ἀλλὰ καὶ πρὸς τοὺς ἀποθανόντας.

Τοιαῦτα φρονήματα καὶ τοιαύτας ἰδέας ἔχων ἐγὼ, ἐποίησα τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον καὶ τὸν Περιπλανώμενον. *Εἰ μὲν κακῶς ἐλάλησα, μαρτυρήσατε περὶ τοῦ κακοῦ· εἰ δὲ καλῶς, τί καταδιώκετέ με;*

Ἐν Ἀθήναις, τῇ ις' Μαρτίου 1852.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Η ΚΑΤΑΣΧΕΣΙΣ ΤΗΣ ΔΙΑΝΟΙΑΣ

ΦΥΛΛΑΔΙΟΝ ΤΡΙΤΟΝ.

Κύριε Ὑπουργὲ τῆς δικαιοσύνης!

Τοσάκις μὲ διεβεβαιώσατε ὅτι ἐν ἀγνοίᾳ ὑμῶν καὶ ἀνόμως τὸ ἡμίτυπον σύγγραμμά μου κατεσχέθη, τοσάκις μ' ἐξεφράσατε τὴν λύπην καὶ ἀγανάκτησιν ὑμῶν κατὰ τῶν ἐκτελεσάντων τὸ ἀνόμημα καὶ τοσάκις μὲ ὑπεσχέθητε τὴν τιμωρίαν αὐτῶν ἅμα ἡ κατάσχεσις, ὡς οὐδαμῶς ἀμφιβάλλετε, κηρυχθῇ ἄνομος ὑπὸ τῶν Πρωτοδικῶν, ὥστε τὸν κάλαμον ἐλάμβανον μετὰ συστολῆς καὶ μετὰ συστολῆς αὐτὸν περιέφερον εἰς τὸν χάρτην.

Ἀλλ' ἡ παράνομος Προανάκρισις, ἣν χθὲς ὑπέστην, αἱ κατ' αὐτὴν γενόμεναι παρεξηγήσεις τοῦ Νόμου τῆς ἐλευθεροτυπίας, ὁ πρότινων ἡμερῶν ἐν τῇ Γερουσίᾳ παρ' ὑμῶν προφερθεὶς λόγος, τὰ καθ' ἑκάστην ἐπίσημα τῶν ὑπουργικῶν Ἐφημερίδων ἄρθρα, ὅλα ταῦτα συμφώνως προμηνύουσι τὴν ἐκ συστήματος παρ' ὑμῶν ζητουμένην καθιέρωσιν νέας τινὸς νομολογίας ἄρδην καταστρεφούσης τὴν παρ' Ἕλλησιν ἐλευθέραν διάδοσιν τῆς σκέψεως.

Ἐπειδὴ δὲ ἡ ζωή μου, τολμῶ εἰπεῖν, ὑπῆρξε πάλη διηνεκὴς ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τοῦ ἔθνους, ἡ δὲ νέα ὑμῶν νομολογία προσβάλλει ἅπαντας τοὺς δημοσιογράφους, ἅπαντας τοὺς συγγραφεῖς, ἅπαντας τοὺς ποιητάς, ἅπασαν τὴν παιδείαν τῆς τε αὐτονόμου καὶ δούλης Ἑλλάδος καὶ, πρόδρομος οὖσα κακῶν μυστηριωδῶν, ἐξελέγχει ἐν ὑμῖν, Κύριε Προβελέγιε, πρόθεσιν Βοναπαρτικὴν κατα-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

δεσμεύσεως καὶ ἀποβαρβαρώσεως τῶν Ἀθηνῶν, ἔρχομαι εἰς διαμάχην ἐκ τοῦ συστάδην μεθ' ὑμῶν.

Πρὶν ὑπουργεύσετε, τὸ μὲν Σύνταγμα ὥριζε·

« Πᾶς τις δύναται νὰ δημοσιεύῃ προφορικῶς, ἐγγράφως καὶ « διὰ τοῦ τύπου τοὺς στοχασμούς του. »

Ὁ δὲ Νόμος, θέτων ἀκριβῶς τὰ ὅρια τῆς δημοσιεύσεως, ἔλεγε·

« Τὰ κακουργήματα καὶ πλημμελήματα τῆς ἐλευθεροτυπίας δὲν « ὑποβάλλονται εἰς ἀνάκρισιν, οὐδὲ τιμωροῦνται, εἰμὴ ἀφ' οὗ ἀπε« τελέσθησαν ἤδη· ἀποτετελεσμένα δὲ ταῦτά εἰσιν ἅμα τὸ ἀξιόποινον « σύγγραμμα, ἡ συμβολικὴ παράστασις, ἢ ἄλλη πρὸς τὸ δημόσιον « ἀνακοίνωσις δοθῇ φανερῶς ἢ κρυφίως εἰς ἐμπόριον, ἢ τεθῇ ἄλλως « εἰς κυκλοφορίαν. »

Οὕτως ἡ ἐλευθερία τοῦ λόγου ἐστηρίζετο εἰς βάσεις ἀκραδάντους, καὶ πᾶς δημοσιογράφος, συγγραφεὺς ἢ ποιητὴς εἶχε τὴν δύναμιν καὶ ἀσφάλειαν τοῦ διαδίδειν ἀκωλύτως τὰς ἰδέας αὐτοῦ.

Ἀφ' οὗ ὅμως ὑπουργεύσατε καὶ κατεσχέθη τὸ σύγγραμμά μου, εἰς πάντα δημοσιογράφον, συγγραφέα ἢ ποιητὴν, ζῶντας ἢ γεννηθησομένους, ἐπίκειται τοιάδε τις ἐφαρμογὴ Νόμου·

« Πᾶς δημοσιογράφος, πᾶς συγγραφεὺς ἢ πᾶς ποιητὴς, θέασας « ὑπὸ τὰ πιεστήρια περιοδικὸν φύλλον, σύγγραμμα ἢ ποίημα, ὑπό« κειται πρῶτον, εἰς διαρπαγὴν τῆς νοερᾶς ἰδιοκτησίας του ἅμα « μία μόνη σελὶς τυπωθῇ καὶ ἢ ἐντὸς τοῦ τυπογραφείου ἢ ἐντὸς « τοῦ βιβλιοδετείου ἐναποτεθῇ· δεύτερον, εἰς νυκτερινὴν καταπά« τησιν τοῦ ἀσύλου του, (ὡς τοῦτο εἰς ἐμὲ αὐτὸν συνέβη)· τρίτον, « εἰς προφυλάκισιν δυνάμει τοῦ ἐλαστικωτάτου Νόμου, ἂν εἰση« γοῦντες ὑμεῖς παρὰ τοῖς πρώην Ὑπουργοῖς Χρυσογέλῳ καὶ Λόν« τῳ ἐδωρήσασθε εἰς τὸ Κράτος κατὰ τῶν ἐμμέσως προσβαλλόν« των ἀνεύθυνα πρόσωπα· καὶ τέταρτον, εἰς καταδίκασιν ἅμα μέ« ρος τι τοῦ πονήματός του κατασχεθὲν θεωρηθῇ ὡς αὐτοτέλεστον « καί τι μέλος τοῦ ὅλου σώματος, ὁ δὲ ἀφελὼν καὶ διανείμας τοῦτο

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

« εἰς τὰ ὑπουργικὰ Γραφεῖα καὶ ἀλλαχοῦ Ἀνακριτὴς ὑποστήσῃ διὰ « ψευδομαρτύρων ὅτι τὸ εὗρε παρὰ τοῦ γράψαντος ἀνακοινωθέν. »

Ταῦτα, Κύριε Ὑπουργέ, τρανώτατα καταγγέλλονται καὶ ἀπὸ τῆς σκολιᾶς διαδρομῆς τῆς ἐπὶ τοῦ συγγράμματός μου κατασχέσεως καὶ ἀπὸ τῶν κατὰ τὴν κζ' τοῦ φθίνοντος διατρεξάντων εἰς τὴν Προανάκρισιν.

Χθὲς τὴν Μεγάλην Πέμπτην, ἡμέραν τῆς ἐπὶ Ἄννα καὶ Καϊάφα Δίκης, κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Εἰσαγγελέως Κυρίου Τυπάλδου ἐπορεύθην πρὸς τοῦτον, ὅστις εἶπέ μοι καὶ αὐτὸς ὅτι λυπεῖται πολὺ διὰ τὴν ἄνομον κατάσχεσιν συγγράμματος οὐ μόνον ἀδημοσιεύτου, ἀλλὰ καὶ ἡμιτύπου, καὶ ὅτι τὸ ἀνήκουστον τοῦτο ἔργον ἐξετελέσθη αὐθορμήτως ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ Κυρίου Ἀννίνου· ἀπήγαγε δὲ καὶ παρέδωκέ με στενάζων πρὸς Ἄννινον τὸν Ἀνακριτήν.

Ὁ Ἀνακριτὴς εἶπέ μοι καὶ αὐτὸς ὅτι λυπεῖται πολὺ διὰ τὴν ἄνομον κατάσχεσιν συγγράμματος οὐ μόνον ἀδημοσιεύτου, ἀλλὰ καὶ ἡμιτύπου, καὶ ὅτι ἐξετέλεσε τὸ μοναδικὸν τοῦτο φαινόμενον κατ' ἔγγραφον διαταγὴν τοῦ Εἰσαγγελέως· μοὶ ἐπέδειξε δὲ ταύτην καὶ ὑπέβαλέ με στενάζων καὶ αὐτὸς εἰς τὴν ἀκόλουθον Ἀνάκρισιν·

Α'. Θεωρῶν τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον ὡς τετελεσμένον μέρος τοῦ ὅλου ἀτελειώτου μου Τόμου, ἠρώτησέ με ἂν εἶχον σκοπὸν προσθαφαιρέσεως.

Β'. Ὑπεννοῶν ὡς διάδοσιν τὴν εἰς βιβλιοδέτην παράδοσιν συγγράμματός τινος καὶ ἡμιτύπου ἔτι ὄντος, ἠρώτησέ με ἂν κατ' ἐμὴν παραγγελίαν ὁ τυπογράφος μου Κ. Ἀντωνιάδης ἐνεχείρισεν εἰς τὸν βιβλιοδέτην Δ. Ἀγγελόπουλον τὰ κατασχεθέντα τοῦ συγγράμματός μου φύλλα.

Εἰς τὴν πρώτην ἐρώτησιν ἀπεκρίθην ὅτι τὸ σύγγραμμά μου περιέχει πέντε μέρη ἀλληλένδετα, ὡς ἡ διάθεσις τῶν ἐννοιῶν πολλαχοῦ καὶ ὁ αὔξων ἀριθμὸς ἁπανταχοῦ καταδεικνύουσιν, ἤτοι· Τέταρτον Ἄσμα τοῦ Περιπλανωμένου, Τὸ Συνταγματικὸν Σχολεῖον, Διθύραμβον πρὸς τὸν λαὸν τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς δούλης Ἑλλάδος,

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἐλεγεῖον Αἱ Ἀθῆναι καὶ Ἡρωελεγεῖον Ὁ Μαραθὼν μετὰ Προλόγου καὶ Σημειώσεων· ὅτι ὁ Πρόλογος, Σημειώσεις ἔτι πολλαὶ καὶ μέρος τοῦ Περιπλανωμένου μένουσιν ἀτέλεστα· ὅτι καὶ αὐτὰ τὰ ἔντυπα μέρη τοῦ ὅλου συγγράμματός μου ἐπιδέχονται μεταλλαγάς, οἵας πᾶς συγγραφεὺς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως ἐπὶ τὸ τελειότερον ἐνεργεῖ· ὅτι ἑπομένως τὸ σύγγραμμά μου, ἡμιτέλεστον ἐντὸς τοῦ τυπογραφείου καὶ ἡμίκρυπτον ἐντὸς τῆς κεφαλῆς μου, ἐπιστολή μου ἐστὶν ἐναρράγιστος πρὸς τὴν μέλλουσαν γενεάν, διάνοιά μου ἐστὶν ἐλευθέρα εἰς τὸν οὐρανὸν ἀναβαίνουσα, εἰς τὸν ᾅδην καταβαίνουσα, καὶ ἄνω μὲν ἐπικαλουμένη τὴν ἀντίληψιν τοῦ Θεοῦ ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, κάτω δὲ λαμβάνουσα τὴν μάστιγα τῶν Δαιμόνων κατὰ τῶν ἐχθρῶν αὐτῆς. Περὶ δὲ τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου, « ἴσως, « εἶπον, ἀφαιρέσω πολλὰ ἐξ αὐτοῦ· ἴσως εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο τῶν Σημειώσεών του, ὅπου ἐξαιρῶ τοὺς καλοὺς Βουλευτάς, ἐξοβελίσω τό, « *καὶ ἄλλοι*, ἢ ἐν τῷ *Πίνακι τῶν ἡμαρτημένων* ἐπιδιορθώσω, *καὶ* « *οὐκ ἄλλοι*· ἴσως ἔτι, ἐναντίον τῶν Ἀριστοτελικῶν κανόνων, (ἐπει- « δὴ καὶ ἡμεῖς οἱ λόγιοι ἐνίοτε ὡς οἱ πολιτικοὶ παρανομοῦμεν), « προσθέσω ἕκτην πρᾶξιν πρὸς διακωμῴδησιν καὶ τῆς καταοχέ- « σεως αὐτῆς· τέλος δὲ πάντων, καὶ ἂν οὐδένα σκοπὸν εἶχον ἀπο- « κοπῆς τινος ἢ παρεκτάσεως τοῦ Συνταγματικοῦ Σχολείου, ὁ « Νόμος ἐπιτρέπει τὴν κατάσχεσιν μόνον ἐπὶ συγγράμματος ὁλο- « τελοῦς, τὸ δὲ Συνταγματικὸν Σχολεῖον οὐ μόνον ἐστὶ τὸ τριτη- « μόριον τοῦ συγγράμματός μου, ἀλλὰ χρήζει ἔτι τοῦ μὴ τυπω- « θέντος Προλόγου, ὅστις τὸ διερμηνεύει καὶ τὸ διασαφεῖ. »

Εἰς τὴν δευτέραν ἐρώτησιν ἀπεκρίθην ὅτι, παρεκτὸς τοῦ ἐν τῷ κατασχεθέντι τῶν χειρογράφων μου φακέλλῳ συμφωνητικοῦ, δι' οὗ ὁ Κ. Ἀντωνιάδης καθίσταται ὑπεύθυνος οἱασδήποτε διακοινώσεως τῆς ἐλαχίστης περικοπῆς τοῦ συγγράμματός μου πρὸ τῆς τελείας τυπώσεώς του, κρατῶ καὶ ἄλλο τοῦ αὐτοῦ ὁμόλογον, (καὶ μακρὺ πλατὺ τὸ ἅπλωσα ἐπὶ τῆς ἀνακριτικῆς τραπέζης), δι' οὗ αὐτὸς καταθέτει ὅτι ἐκ τῶν ἐξερχομένων ἀπὸ τῶν πιεστηρίων

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

του χιλίων πεντακοσίων ἀντιτύπων τοῦ συγγράμματός μου ἓν μόνον ἀνὰ πᾶσαν τύπωσιν φύλλου ἐγὼ ἐλάμβανον· ὥστε οὔτε ὑπόλογος ἐγὼ εἰμὶ τῆς ἀνυποστάτου δημοσιεύσεως, οὔτε ἀναντιρρήτως, συλληφθέντος τοῦ ἑνὸς καὶ μόνου ἐν τῷ οἴκῳ μου ἀτελοῦς ἀντιτύπου ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ, ἐγὼ διέδωκα τὸ σύγγραμμά μου· ἂν δὲ τοῦτο διεδόθη, μόνος ἐγκληματίας ἐστὶν ὁ ἀνακρίνων με Κύριος Ἄννινος, ὅστις, ἐπειδὴ ἀνήρπασε τὸ σύγγραμμά μου ἄνευ ἀπαριθμήσεως τῶν ἀντιτύπων, ἐθεώρησεν ἴσως ἑαυτὸν οὐχὶ μόνον ἰδιοκτήτην, ἀλλὰ καὶ συγγραφέα καὶ ποιητὴν αὐτοῦ, καὶ διεμοίρασεν αὐτὸ εἴς τε τὸν Κύριον Προβελέγιον καὶ Ἄξελὸν, τοὺς ἀνωτέρους αὐτοῦ, κατὰ χρέος, εἴς τε τὴν Βουλὴν καὶ Γερουσίαν ἐκ φιλογενείας, εἴς τε δημοσιογράφους καὶ ἄλλους λογίους χάριν φιλολογικῆς ἐπικρίσεως, πιθανῶς δὲ καὶ εἴς τινας ἄλλους δωρεὰν, ὅπως λάβῃ παρ' αὐτῶν ἀληθεῖς μαρτυρίας ὅτι ἐγὼ τὸ διέδωκα ἐν ᾧ, κατὰ τὴν ἐν τῇ Ἐλπίδι κατάθεσιν τοῦ βιβλιοδέτου ὅλα ὁμοῦ τὰ χίλια τετρακόσια ἐννενήκοντα ἐννέα ἡμιτελῆ ἀντίτυπα, (τοῦ λοιποῦ ἑνὸς παρ' ἐμοὶ εὑρισκομένου), ἀδίπλωτα τὰ πλεῖστα ἐκάθευδον ὡς αὐτὸς ἐν τῷ ἐργοστασίῳ του ὅτε, νύκτωρ ἐπελθὼν καὶ ἀπατήσας αὐτὸν, τὰ κατέσχεν ἅπαντα ὁ Ἀνακριτής.

Αὐτὰς τὰς ἀποκρίσεις μου, Κύριε Προβελέγιε, μετὰ λύπης λαβὼν ὁ Κύριος Ἄννινος μετὰ λύπης συνῆψεν εἴς τινας εὐσυνειδήτους μαρτυρίας περὶ ἀνακοινώσεως δῆθεν τοῦ συγγράμματός μου, καὶ ταύτας μετὰ λύπης παραλαμβάνων ἤδη ὁ Κύριος Τυπάλδος μετὰ λύπης ἑτοιμάζει τὴν εἰς τὸ Συμβούλιον τῶν Πλημμελειοδικῶν ὑποβολὴν Ἐντάλματος συλλήψεως καὶ προφυλακίσεώς μου, ἐκδεδομένου ἀπ' ἀρχῆς ὑπὸ τοῦ Ἀνακριτοῦ καὶ κρεμαμένου μέχρις ὥρας ὑπεράνω μου ὡς ὑπεράνω τοῦ Δαμοκλέους τὸ τοῦ Διονυσίου ξίφος.

Ἀλλὰ βλέπω, Κύριε Προβελέγιε, ὅτι λυπεῖσθε καὶ ὑμεῖς διότι τοιαῦτα πράττουσιν οἱ Κύριοι Τυπάλδος καὶ Ἄννινος καὶ διότι τοιοῦτον τρέχει κίνδυνον ἡ ἀγαπητὴ μήτηρ ὑμῶν Ἐλευθερία.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλλὰ τί τὸ πρακτέον; Σεβόμενοι τὴν δικαστικὴν ἀνεξαρτησίαν, ὑμεῖς ἀφίστασθε πάσης ἱεροσύλου ἀναμίξεως καὶ οὐδ' εἰς τὸ τοῦ Εἰσαγγελέως λέγετέ τι, καθὼς οὐδ' ἐπὶ τῆς κατ' οἶκον ἐρεύνης καὶ ἀπελάσεως τῶν προσφύγων Πολωνῶν καὶ Ἰταλῶν εἴπετέ τι.

Ἐκ τῆς ἐκπλήξεως δὲ καὶ τῆς λύπης ὑμῶν σταυροῦσθε, κτυπᾶτε τὴν κεφαλὴν, ἀποτίλλεσθε τὰς τρίχας καὶ, φίλος ὢν τῶν ἀοιδῶν τῆς φίλης ὑμῶν Ἐλευθερίας, φιλικῶς λίαν τῶν χειρῶν μου ἅπτεσθε καὶ ὡς Ὀρέστην εἰς Πυλάδου κόλπους μὲ περιπτύσσετε...

Κύριε Ὑπουργὲ, μὴ τόσον πολὺ χειροσφίγγετέ με... μὲ ὠθεῖτε... μὲ ὠθεῖτε πρὸς τὴν φυλακήν...

Κύριε Ὑπουργὲ, μὴ τόσον στενῶς ἐναγκαλίζεσθέ με... μὲ θλίβετε... μὲ πνίγετε...

Αἴ, Κύριε Προβελέγιε! τίνας ἐμπαίζεις; τίνας διαβουκολεῖς; τοὺς νοήμονας, τοὺς ὀξυδερκεῖς Ἕλληνας;

Ἐπιδεικνύμενος ἀποχὴν παρεμβάσεως εἰς τὴν κακὴν ἔτι ἐκτέλεσιν τῶν νόμων, καταπατεῖς τὸ Σύνταγμα καὶ τοὺς Κώδηκας τοῦ Βασιλείου.

Ἐν τῇ φαινομένῃ νομιμότητί σου πραγματικῶς ἀνομεῖς.

Ἐν τῇ φαινομένῃ ἀεργίᾳ σου πραγματικῶς ἐνεργεῖς.

Κατὰ τὴν ἑβδόμην Μαρτίου ἐνηργήθη παρανόμως ἡ κατάσχεσις τοῦ συγγράμματός μου ὑπὸ τὰ πιεστήρια ὄντος.

Κατὰ τὴν ἑβδόμην Μαρτίου ἐνηργήθη παρανόμως ἡ παραβίασις τῆς οἰκίας μου.

Κατὰ τὴν ἑβδόμην Μαρτίου ἐνηργήθη παρανόμως ἡ κράτησίς μου καὶ κατ' ἐμοῦ ἐξεδόθη παρανόμως Ἔνταλμα προφυλακίσεως.

Ἠγνόεις ταῦτα; Δεδάσθω! Ἀλλὰ παρὰ τῆς πόλεως ἁπάσης, παρ' ἐμοῦ αὐτοῦ μαθὼν τὰς παρανομίας, πῶς αὐθωρεὶ δὲν ἐκάλεσας τὸν Εἰσαγγελέα καὶ δὲν ἐζήτησας τὴν αὐθημερὸν διὰ δικαστικοῦ Συμβουλίου ἄρσιν τῆς κατασχέσεως, ἀλλ' ἀφῆκες τὸν Νόμον καταπατούμενον καὶ τοὺς καταπατοῦντας αὐτὸν ἀτιμωρήτους;

Πρὸς τὸν Κύριον Παλαιολόγον καὶ πρὸς ἄλλους λογίους εἶπες

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

ὅτι, ἀναγνοὺς τὰ κατασχεθέντα τοῦ συγγράμματός μου μέρη, οὐδεμίαν εὗρες ἐν αὐτοῖς προσβολὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως. Πῶς λοιπὸν ζητεῖς τὴν προφυλάκισίν μου;

Ἂν εἷς μίαν τῶν ἐπὶ τῆς ὀλιγημέρου Ὑπουργείας σου τριῶν ἀνυποστάτων συνωμοσιῶν, εἰς τὴν τῶν Πολωνῶν, λέγω, εἰς τὴν κατὰ τοῦ Συντάγματος ἢ καὶ εἰς τὴν κατὰ τοῦ Βασιλέως, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἀδίκως κατέτασσεν ἕνα τῶν Συνυπουργῶν σου, ἂν κατεπάτει διὰ νυκτὸς τὸ ἄσυλον τῆς οἰκίας του, ἂν ἥρπαζε τὰ ἔγγραφά του καὶ τὸν ἐφυλάκιζε, τί τότε ἤθελες πράξει, φιλελεύθερε Κύριε Προβελέγιε; Ἤθελες ἡμέρας εἴκοσιν ἀταράχως καὶ ἡσύχως βλέπει τὸ κακούργημα τοῦ Εἰσαγγελέως;.. Λάλει, Κύριε Προβελέγιε, λάλει!

Ἂν παρὰ τὸν νόμον, ἐν πλήρει συνόδῳ τῆς Γερουσίας, ἐπὶ ἐγκλήσει δημοσίων χρεῶν ἢ ἐπὶ ἄλλῃ ἀνυπάρκτῳ αἰτίᾳ, ὁ Εἰσαγγελεὺς ἐφυλάκιζε τοὺς καλοὺς συγγενεῖς σου καὶ Συγκλητικοὺς Χρυσόγελον καὶ Παξιμάδην, τί τότε ἤθελες πράξει, φιλελεύθερε Κύριε Προβελέγιε; Ἤθελες ἡμέρας εἴκοσιν ἐγκαταλείψει αὐτοὺς παρὰ τὸν μόνον κρατουμένους εἰς τὸ δεσμωτήριον;.. Λάλει, Κύριε Προβελέγιε, λάλει!

Καί τοι συγγράψας, ἀλλὰ μὴ δημοσιεύσας ἐγὼ, εἰμὶ κατὰ τὸν νόμον ὡς εἷς τῶν μὴ συγγραψάντων πολιτῶν.

Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ συγγράψαντος ἐμοῦ, κατέσχετε ὑμεῖς τὴν διάνοιάν μου παρὰ τὸν νόμον;

Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ συγγράψαντος ἐμοῦ, κατεπατήσατε ὑμεῖς τὸν οἶκόν μου παρὰ τὸν νόμον;

Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ συγγράψαντος ἐμοῦ, μ' ἐθέσατε ὑμεῖς ὑπὸ κράτησιν παρὰ τὸν νόμον;

Πῶς λοιπὸν, κατὰ τὸν νόμον μὴ συγγράψαντος ἐμοῦ, μ' ἐφέρετε ὑμεῖς εἰς Ἀνάκρισιν παρὰ τὸν νόμον καὶ ζητεῖτε ὑμεῖς τὴν κάθειρξίν μου παρὰ τὸν νόμον;

Μὲ σύρεις ἀνόμως εἰς τὰ Δικαστήρια; Σὲ σύρω νομίμως εἰς τὸ Βῆμα τῆς κοινῆς γνώμης.

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἰδοὺ, ἰδοὺ ἡ καταμήνυσίς μου·

Προτίθεται ἡ κατάλυσις τῶν συνταγματικῶν θεσμῶν· πρὸς τοῦτο δὲ προαπαιτεῖται ἡ διὰ κατασχέσεων ἀνόμων καὶ διὰ νομολογιῶν Ἰησουϊτικῶν ἔμμεσος κατάργησις τῆς Ἐλευθεροτυπίας, καὶ ἡ ἐκτέλεσις τοῦ ἐλλαδοφθόρου σχεδίου ἤρξατο ἀπ' ἐμοῦ καὶ ἀπὸ τοῦ συγγράμματος ἐμοῦ.

Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου πολεμουμένην καὶ τρωθεῖσαν καιρίως εἰς σὲ ἀφιερῶ, Πρωθυπουργὲ Ἀντώνιε Κριεζῆ, ὅστις ὑπὲρ αὐτῆς μετὰ τοῦ Ἀνδρέου Μιαούλου κατέκαυσας τὸν ἐν Πόρῳ ἑλληνικὸν Ναύσταθμον κατὰ τὸ 1832 ἔτος.

Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου πολεμουμένην καὶ τρωθεῖσαν καιρίως εἰς ὑμᾶς ἀφιερῶ, δύο Βουλευτήρια, εἰς ἃ πρὸς ὑπεράσπισιν αὐτῆς τὸ ἔθνος χορηγεῖ ἓν ἑκατομμύριον δραχμῶν κατ' ἔτος.

Τὴν ἐλευθερίαν τοῦ λόγου πολεμουμένην καὶ τρωθεῖσαν καιρίως εἰς σὲ ἀφιερῶ, λαὲ τῶν Ἀθηνῶν, ὅστις ἀπὸ τοῦ Σόλωνος ἐνεθρόνισας τὸν λόγον εἰς τὴν Πνύκα καὶ παρεδέχθης τὴν διδασκαλίαν τοῦ Χριστοῦ ὅτε ἤκουσας τὸν λόγον ὑμνούμενον παρ' αὐτοῦ κράζοντος· « *Ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος, καὶ ὁ λόγος ἦν πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ Θεὸς ἦν ὁ λόγος.* »

Πλὴν σὺ, Κύριε Προβελέγιε, σὺ ἔφερες τὴν ἐλευθερίαν εἰς ἡμᾶς, ὥστε κατὰ θέλησιν ἢ παραιτεῖς ἢ ἀφαιρεῖς αὐτήν;

Τὴν ἐλευθερίαν αὐτὴν ὁ ὕστατος αὐτοκράτωρ τῆς Νέας Ῥώμης Κωνσταντῖνος Παλαιολόγος, ἀποπνέων ὑπὲρ τοῦ Γένους, ἐνεφύσησεν εἰς τὰ ὄρη τῆς Ἑλλάδος, καὶ ταῦτα ἔκτοτε θάλλουσι.

Ποῦ ἦσο, ἄνθρωπε τοῦ τόπου, εἰς ποίαν ξένην γῆν, ὅτε ὑπὲρ αὐτῆς τῆς ἐλευθερίας καὶ ὑπὲρ αὐτῆς τῆς Ἑλλάδος οἱ Φαναριῶται Μουρουζαῖοι, Καλλιμάχαι, Γεώργιος Μαυροκορδάτος καὶ Μιχαὴλ Μάνος, Ἑταιρισταὶ ἀποκαλυπτόμενοι, ἐκαρατομοῦντο, ἐφαρμακοῦντο, ἀπηγχονίζοντο μετὰ τοῦ Πατριάρχου τῆς Νέας Ῥώμης Γρηγορίου καὶ δώδεκα Συνοδικῶν Ἀρχιερέων; ὅτε οἱ Φαναριῶται Ὑψηλάνται καὶ Σοῦτσοι, ἀναστατοῦντες τέσσαρα ἑκατομμύρια Βλά-

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

χων καὶ Μολδαυῶν καὶ μετὰ εἰκοσακισχιλίων Ἑλλήνων εἰς τὸ πεδίον τῆς μάχης ἐρχόμενοι, ἐσφάζοντο εἰς τὸ Σκουλένιον καὶ εἰς τὸ Δραγατσάνιον, οἱ δὲ στρατιῶται αὐτῶν ἀπὸ τῆς σφαγῆς πρὸς τὴν Ἑλλάδα ἐκπηδῶντες καὶ τὴν Γερμανίαν τραυματίαι διαβαίνοντες ἐχάρατταν αἱματηρὰν τὴν διὰ χιόνων πορείαν των; ὅτε τὰ Ψαρὰ ὡς ὕφαλος κρατὴρ ἐξερράγνυντο, αἱ Σπέτσαι Ἀρτεμισίαν νέαν καὶ πλοιαρχοῦπαν τὴν Βουβουλίναν εἰς Μονεμβασίαν ἀπέστελλον καὶ ἡ πολυκάρνος Ὕδρα ὡς ὄφις θαλάσσιος ἐν μέσῳ τῶν κυμάτων ἐσύριζεν; ὅτε ἀπὸ τῶν Προκρίτων, Ἱεραρχῶν καὶ Στρατηγῶν τῆς Πελοποννήσου οἱ μὲν Ζαΐμαι, Λόντοι, Κανακάραι καὶ Γερμανοὶ ὤμνυον ἐν τῇ Ἁγίᾳ Λαύρᾳ τὸν ἐθνοσωτήριον ὅρκον τῆς νέας Ἀχαϊκῆς συμμαχίας, οἱ δὲ Μαυρομιχάλαι, Δελιγιάνναι καὶ Κοπανίτσαι ὅμηροι προσεφέροντο εἰς Τρίπολιν πρὸς ἐξαπάτησιν τῶν Ὀθωμανῶν, οἱ δὲ Κολοκοτρῶναι καὶ Τουρκοφάγοι λέοντες αἱμοδιψῶντες μετεβαίνον ἀπὸ τῶν Ἰονίων Νήσων εἰς τὴν Πελοπόννησον; ὅτε ὁ Μάρκος Βότζαρης ἥρπαζε τὸ Σούλιον, ὁ Ἀθανάσιος Διάκος ἐπαναστάτει τὴν Βοιωτίαν, ὁ Ἀνδρούτσου Ὀδυσσεὺς ἐμάχετο εἰς τὴν Γραβίαν καὶ ὁ Ἰωάννης Γούρας εἰς τὰ Βασιλικά; ὅτε ὁ Δημήτριος Ὑψηλάντης, ὁ Ἀλέξανδρος Μαυροκορδάτος καὶ ὁ Θεόδωρος Νέγρης οἱ Φαναριῶται, διαμοιραζόμενοι τὰς ἀνάγκας, τοὺς κινδύνους καὶ τοὺς ἀγῶνας τοῦ νέου Κράτους, ἵδρυον εἰς Καλτεζὰς, εἰς Μεσολόγγιον καὶ εἰς Ἀθήνας τὰς δύο Γερουσίας καὶ τὸν Ἄριον Πάγον;

Ὅλα, ὅλα ταῦτα σήμερον ἐλησμονήθησαν καὶ φαίνονται λῆροι ποιητικοί, διότι ἀνηρπάσατέ τινες καὶ τὴν μνήμην ἔτι τῶν δυστυχῶν Ἑλλήνων.

Ἐὰν ἦτο, Κύριε Προβελέγιε, τῆς Κλεισόβης καὶ τῆς Ἀμπλανῆς ὁ Ζαβέλλας, τοῦ Ἀργολικοῦ κόλπου ὁ Κριεζῆς ἢ τῆς Χίου, τῆς Τενέδου καὶ τῆς Σάμου ὁ Κανάρης, ἀνέκραζον τότε καὶ πρὸς σέ· « Ὦ λαμπροὶ ἀνδριάντες τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος, μὴ προστρίβεσθε εἰς τὰς κιγκλίδας τῶν Ὑπουργείων! Μὴ δαπανᾶτε τὴν ἐπιχρύσωσιν ὑμῶν καὶ μένετε χαλκοὶ ὑπερυθριῶν! »

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Ἀλλὰ καὶ μὴ ἀγωνισθέντες, νομίζετέ τινες τὰ πάντα εἰς ὑμᾶς συγγνωστέα· νομίζετε ὅτι διεφθάρημεν οἱ Ἕλληνες καὶ τὴν ἐλευθερίαν ἡμῶν ἀγογγύστως παραδίδομεν.

Ἀλλὰ τί ἀντὶ τῆς ἁρπασθησομένης ἐλευθερίας, ἀντὶ τῶν αὐσθησομένων φώτων εἰς τοὺς Ἕλληνας προσφέρετε ὑμεῖς, ὡς εἰς τοὺς Γάλλους προσέφερεν ὁ Λουδοβίκος Ναπολέων;

Μὴ προσφέρετε τοὺς ἀετοὺς τοῦ ἑλληνικοῦ ἀγῶνος; Ἀλλ' ἐκεῖνοι ἀπέπτησαν εἰς τὸν οὐρανὸν καὶ, ἂν ποτε καταβαίνωσιν εἰς τὴν γῆν ἡμῶν, ἐπικάθηνται σιωπηλοὶ καὶ κατηφεῖς εἰς τὰ ἐπίκρανα τοῦ Παρθενῶνος, ὡς ἐπὶ τῶν πυλῶν τῆς ἐρήμου Τύρου ἵστανται σήμερον οἱ μεγαλοπτέρυγες ἀετοὶ τοῦ Προφήτου Ἰεζεκιήλ.

Μὴ προσφέρετε τὴν ἀσφάλειαν τῆς ἰδιοκτησίας; Ποῦ οἱ ἀρκοῦντες τακτοὶ στρατοὶ τοῦ Κράτους; Ποῦ ἡ ἀρκοῦσα χωροφυλακή; Ποῦ οἱ διωργανωμένοι δῆμοι; Ποῦ οἱ δασοφύλακες ὑμῶν;

Μὴ προσφέρετε τὴν εὐπορίαν τῶν πολιτῶν; Ποῦ αἱ ὑπὲρ τῆς γεωργίας Δανειστικαὶ Τράπεζαι τοῦ Βασιλείου; Ποῦ αἱ δημόσιαι ὁδοί; Ποῦ οἱ αὔλακες; Ποῦ αἱ γέφυραι ὑμῶν;

Ἀφείλετε τὴν περιουσίαν, τὴν διάνοιαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ καὶ ἀπερρίψατε αὐτὸν ὡς σκύβαλον. Ἐλάβετε τὸν σῖτον τοῦ ἀστάχυος καὶ ἀφήκετε σωροὺς ἀχύρων. Ἀλλὰ μὴ διασπείρετε καὶ πυρώδεις ἄνθρακας ἐπ' αὐτῶν!

Ὅπου ἀπὸ στομάτων ἐλευθέρων ὡς ἀπὸ κρατήρων ἡφαιστείων παύσωσιν εἰς λόγους ἐξατμιζόμενα πάγη βαθέα καὶ φλογερά, ἐκεῖ ἐπέρχονται μετ' ὀλίγον σεισμοὶ καὶ τελευταῖον ἐκρήξεις.

Ἐν Ἀθήναις, τῇ κή Μαρτίου 1852.

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΣΟΥΤΣΟΣ.

ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΟΣ.

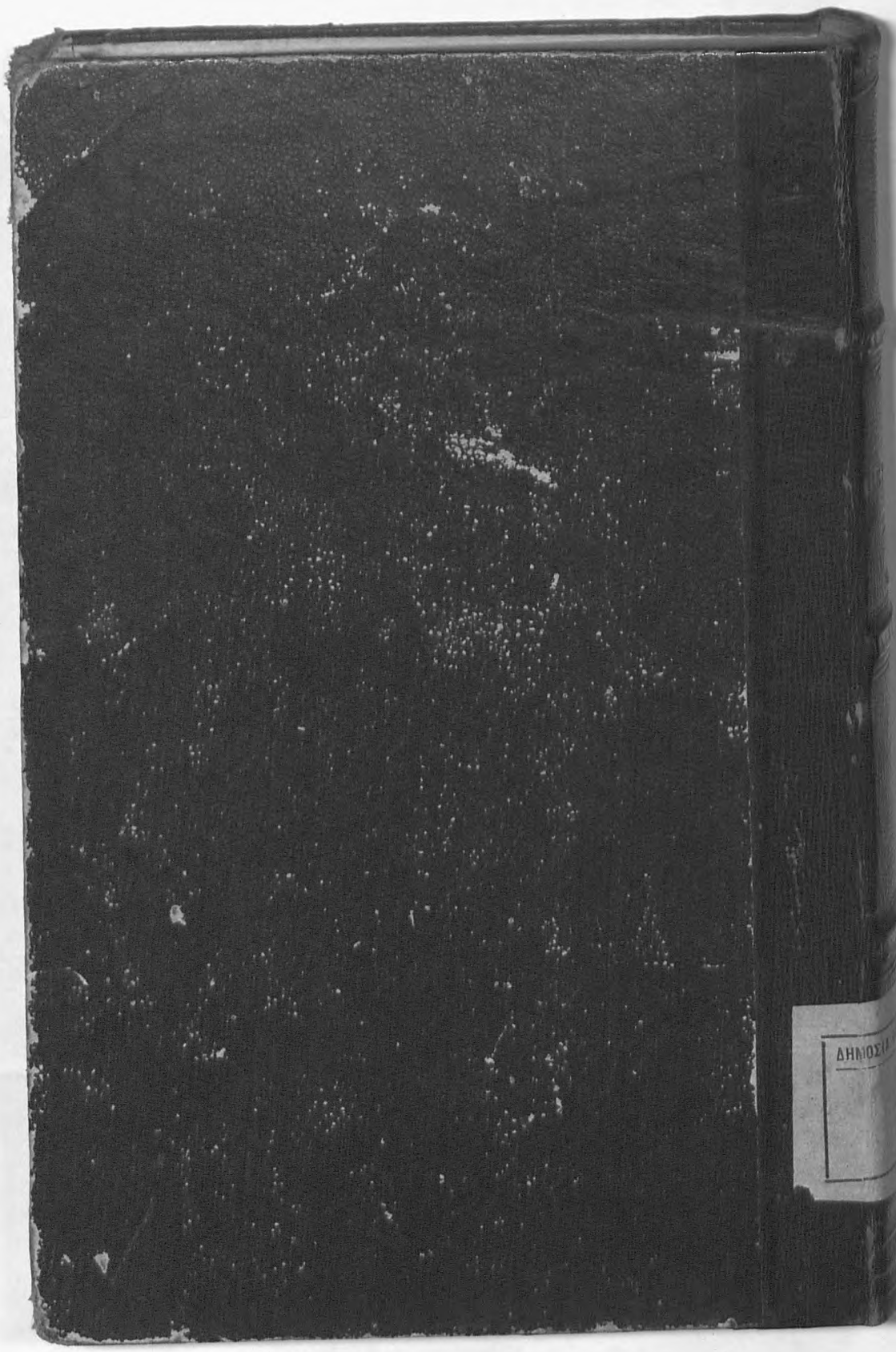
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΠΑΙΔΕΙΑΣ & ΘΡΗΣΚ. ΚΕΝΤΡ. ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΕΣΡΙΛΣ

Δημοσία Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας

Δημόσια Κεντρική Βιβλιοθήκη Βέροιας